Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

batur. off. A[illegible]

[illegible] gum [illegible] in honore suo

al [illegible] tant seq[illegible] ua a ter [illegible] ris [illegible]

[illegible] aurea [illegible]

[illegible] narrata

Eu Beata viscera [illegible]

Sequentia.

V[illegible] pietatis [illegible]

J 144.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

H II.
1

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones mediocres ſancti Bonauenture de tempore.

Societ. Jesu Paderbornae
Ex donatione R.di D. Sebastiani Schultis a°. 1598.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tabula

Incipit tabula ſermonū
oſtendens materiā q̄ ad q̄/
tū foliorum.

Aduent⁹
a dn̄i nr̄i ſaluatoꝛ[is]
eſt quadruplex.
folio.pꝛimo.
Aduent⁹ pm⁹ eſt in carne.j.
Aduent⁹ ſcd̄s eſt in mēte.j.
Aduent⁹ terci⁹ ē in moꝛtē.j.
Aduentus quartus eſt in iu
dicium.folio.ij
Ager dicitur mund⁹.eccle/
ſia.conſcientia bona.religio
appꝛobata.xxxvj.ꝛ.xxxvij.
Ambulare nos faciūt q̄ttu/
oꝛ in ſctē vite nouitate.cxj.
Ambulat ſpiritu q̄ carnalia
deſideria calcat.cxxix.
Ambulare diuerſis modis
dicitur.clvij.
Angelus multis modis po
nit̃ in ſacra ſcꝑtura.ciiij.
Angelus pꝛimus.i.xp̄s gau
det tripliciter de nobis peni
tentibus.ciiij.
Animā reſuſcitādi a moꝛte
pcti q̄ttuoꝛ effect⁹.clviij.
Armatura ē q̄druplex.cxlix.
Aſcenſiones quattuoꝛ no/
tantur.lxxxviij.
Auaricia eſt ſcd̄s lapis quo
lapidat̃ dn̄s.lxi.
Auaricia ē ſcd̄a beſtia.lxix.
Auaricia quare dicat̃ bꝛuc⁹
folio.cxvij.

b Aptiſmus iohannis
ſignificat lachꝛimas
penitentiū.folio.xj.
Beſtie quattuoꝛ de quibus
dicitur Danielis.vij.quid
ſpiritualiter ſignificent.fo/
lio.lxviij.ꝛ.lxix.
Bonitas regū ꝛ pꝛincipum
terre ꝯſiſtit in trib⁹.xij.
Bonitas ꝛ fidelitas pꝛelato
rum ꝛ prepoſitoꝛū eccleſie
in miniſtrādo conſiſtit in tri
bus.xij.
Bonitas ꝛ fidelitas docto/
rum eccleſie in miniſtrando
doctrinam ſalutarem atten/
ditur circa tria.xiij.
Bonitas ꝛ fidelitas ſacerdo
tū ꝛ miniſtroꝝ altaris conſi/
ſtit in trib⁹.xiij.
Bonū triplex.lxxxv.
Bona quattuoꝛ ſuper qui/
bus nobis eſt ratio redden
da.folio.cxviij.
Bona coꝛpoꝛis in quib⁹ cō/
ſiſtant.ibidem.
Bona anime q̄ ſint.ibidē.
Bona ſube que ſint.ibidē.
Bona tp̄is que ſint.cxix.
Brauium ſupernum acqui
rere volentibus q̄ttuoꝛ ſunt
neceſſaria.folio.xxxviij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

c Aritas maior eſt ceteris virtutibꝰ in q̄ttuor.folio.xliiij.
Caritas qualis eſſe debeat ⁊ ꝙ quattuor inducunt nos ad diligendum proximum. folio.xc.
Caritas quid ſit q̄druplicit̄ exponit̄.xcvi.cxxxiiij.
Caritas recte veſtis nuptialis vocat̄.cxlviij.
Caſtitas eſt tercius graduſ noviciorum ad quā ex voto tenēt̄ religioſi.clij.
Cecitas q̄druplex ꝓuenit ex q̄druplici pctō.xlvi.
Celū triplex oñdit̄.xli.
Celi tres myſtice quid ſint. folio.xli.xlij.
Cene magnitudo deſcribitur.cj.⁊.cij.
Claritas diuine eſſentie notatur.folio.lxxviij.
Coadunatio ſiue congregatio triplex.lxxv.
Cognoſcit dominꝰ cognoſcentes ſe.lxxiiij.
Cogitatiões accuſabūt animas ⁊ defendēt.v.
Cõcupiſcentia triplex.xx.
Concupiſcētia quadruplex. folio.lxviij.
Concupiſcentia bona dicit̄ ager.qꝛ ad moduꝫ agri vult ſepius viſitari ⁊ conſolari et exerceri.xxxvij.
Confeſſio quattuor facit.folio.lxxxv.
Communicantiū digne cõditiones.clxiij.
Cõuerſatio nr̄a i celis ē.⁊ h̄ ꝑpter multas ꝓrogatiuas celeſtis ꝯuerſatiõis.cliij.
Cubicularij ſunt quattuor qui ponunt nobis quattuor genera lectoꝝ.cxliij.
Currentiū pro brauio ꝓprietates.xxxviij.⁊.xxxix.

d Atorum et donoruꝫ differentie.fo.lxxix.
Datorum tria genera.ibidem.
Denarij quattuor conditiones.clvi.
Deus promittit nobis tria. folio.cxxviij.
Diaboli quattuor eiectiões leguntur.lv.
Diabolus promittit nobis tria.cxxvij.
Dignitates quattuor celeſtis conuerſationis. folio.c.liiij.
Dilectio ſiue charitas dicitur plenitudo leg̃.xxxi.
Diligere poteſt homo ſeipſum licenter et laudabiliter propter multiplicem ſui dignitatem.xxxij.

Tabula

Diligendꝰ eſt ꝓximus ꝓpter
deū ꝑncipalit̃. folio.xxxij.
Diligendꝰ eſt inimicꝰ ꝓpter
multas cauſas.xxxiij.
Diligendꝰ q̄s ſit.cxlj.
Diligendꝰ eſt deꝰ ꝓpter infi/
nitas cauſas.cxlij.
Dimittere debemus peccā/
tibus in nos propter quat/
tuor cauſas.cliij.
Diuitiaꝝ q̄ttuor genera.cxl.
Dominus videt̃ in quattu/
or locis.lxxvij.
Dona ſufficientiarū ex deo
dependentia ꝛ vite humane
neceſſaria ſūt q̄ttuor.cxxv.

e Ecleſia ſancta dicit̃
ager ꝓpter ſui fecūn
ditatē ꝛ fertilitatem.
folio.xxxvj.
Effimera febris q̄d ſit et q̄d
ſignet.cl.
Eiectꝰ de nuptijs deſcribi/
tur.cxlvij.
Elemoſynarū largitiōis ſex
vtilitates.xxvj.
Ethica febris quid ſit et q̄d
ſignet.clj.
Eucharistie inſtitutio ꝓpter
q̄s cauſas facta ſit.clxij.
Eucharistie quinq̨ mirabi
lia.clxij.clxiij.
Eucharistiā ſumpturus de
bet habere ſeptem conditio
nes.clxiij.clxiiij.
Exequijs mortuorū inter/
eſſe bonum eſt propter quat
tuor cauſas.cxxxvj.

f Ama bona digne cō
paratur vngento p̄/
cioſo.cxxix.
Febris ſpecies ſunt multe.
ſed q̄ttuor declarant̃.cl.cli.
Fercula quattuor de menſa
domini.cxxv.
Feſtiuitates ſeptē anni p̄ci/
pue declarant̃.cxij.
Fleuiſſe legitur dn̄s quat/
tuor vicibꝫ.cxxi.
Fides catholica ſub quinq̨
ꝯditionibꝫ ꝯtinet̃.lxx.
Fides ſit vna apud oēs.lxx
Fides ſit formata per dile/
ctionem.ibidem.
Fides ſit diſtincta ꝑ articu/
los.lxxi.
Fides ſit feruida et vigoro/
ſa.ibidem.
Fides ſit ꝓmpta et parata
ad defenſionē ſui.ibidē.
Forma ſperica ꝛ circularis
cunctis alijs durabilior eſt.
folio.clvi.

g Audendū eſt nobis
in dn̄o ſicut in rege
populū ſuū liberan
te ꝛ ſaluante ꝛc̃.folio.ix.
De gaudio ī rege noſtro ha
bendo.ibidem.
De gaudio ī doctore noſtro

habendo.folio.ix.
De gaudio habendo ī ſpon
ſo nr̄o chriſto.ibidē.
De gaudio habendo in he/
rede.x.
Glorie perennitas in celo.v.
Glorie vane deteſtatio.xli.
Glorie celeſtꝫ p̄miū.cxxxiiij.
Gratie tres differētie.iiij.
Gratia ī ſacra ſcriptura qn̄/
 ponitur pro virtutibꝫ ꝛc̄.
folio.cxxij.
Gratie ſunt ī multiplici dif/
ferentia.cxxij.
Gratia facit aīam ortū volu
ptatis ꝛ paradiſum ſpiritalē
quattuor modis.cxxiij.
Gula quare dicitur rubigo.
folio.cxvij.
b Eres generalꝭ ē xp̄s.
ita et hereditas ipſi/
us.folio.x.
Heres iſte paruulꝰ.i.humi/
lis chriſtus ē.qui vt nos he/
redes regni celeſtis inſtitue
ret.a ſeruo nihil ſe differre
oſtendit in q̄ttuor.xviij.
Homo ꝓmittit tria.cxxviij.
Hoſtiam viuentem offerre
debemus deo ex nobiſip̄is
ꝑ fidei deuotionē.xxij.
Hoſtiaꝫ ſanctā per ſpei ſub
leuationem.xxij.
Hoſtiaꝫ deo placentē ꝑ cha
ritatis dilectionē.xxij.
Hoſtiam rōnabilē ꝑ mode/
rantie diſcretionē.xxiij.
Hoſtie ꝯſecrande ſeptē ꝯdi
tiones.clxiij.ꝛ.clxiiij.
Humilitas ad quid valet.
folio.lxxiij.
Humiliare ſe debꝫ hō ꝓpter
q̄ttuor cauſas.ciij.
Humilitas q̄d ſit.ꝛ qui ſint
eius effectus.cxxiiij.
i Eiunium iohannis
ſignificat abſtinētiā
penitentiū.fo.x.
Jeruſalem ſupernam q̄ttu/
or letabilem et exultabilem
reddere poſſunt.lvi.
Imitatores dei quattuor
nos faciunt.ſcꝫ hūilitas cor
dis.patientia tribulationis
pietas compaſſionis.beni/
gnitas dilectiōis.liij.
Inhabitatio prima ꝟbi in/
carnati eſt per carnis aſſum
ptionem.xvij.
Inhabitatio ſcd̄a eſt per vir
tutum diſtributionem ꝛ per
grāru infuſionē.ibidē.
Inhabitatio tercia eſt ꝑ cor
dis leticiam et iubilationeꝫ.
folio.xviij.
Inhabitatio quarta eſt per
ſacramenti altarꝭ participa/
tionem.ibidem.
Inuenitur chriſtus in hie/
ruſalem ꝛ in templo.et inter

Tabula

doctores. hoc eſt. in contem
platione. oratione. et predi/
catione. folio. xxiiij.
Inuidia eſt tercius lapis q̄
lapidatur chriſt⁹. lxi.
Iracundia eſt q̄rtus lapis
q̄ lapidat xp̄s. ibidē.
Ira quid faciat ⁊ quibus re
bus cōparet. cx.
L Apides quinqȝ lim/
pidiſſimi. p̄ q̄s chri/
ſtus de diabolo tri/
umphauit. folio. lxiiij.
Lapides q̄nqȝ viciorum. lxi.
Lapis duram ⁊ grauem pe
nitentiā ſignat. lxxvij.
Largitas diuīe gratie quo/
modo prope eſt nobis ī hoc
mundo. iiij.
Laſciui ⁊ diſſoluti dicuntur
locuſte. cxvij.
Latronum quattuor gene/
ra magnum theſaurū nobis
auferentiū. cxxviij.
Lectorum quattuor genera
ponunt nobis quattuor cu
bicularij. cxliiij.
Leproſus pctōrem ſignifi/
cat. folio. xxx.
Libri ſūt q̄ttuor generales.
ſtabilem ⁊ perpetuam doctri
nam ꝯtinentes. vj.
Liber nature tractat d̄ mū/
do ⁊ eius ornatu tam ſupio/
ri q̄ȝ inferiori. ibidē.
Lib fidei tractat de deo. vj.
Liber ꝯſcientie tractat d̄ iu
dicijs actuū nr̄orum. ibidē.
Liber vite xp̄s eſt. vij.
Libri ſeptem ſignacula que
ſint. ibidem.
Lingue quattuor proprie/
tates. folio. cviij.
Lingue impedimenta ſunt
quattuor. cxxvi.
Loco nouiſſimo recūbēdū
eſt ꝓpter tria. cxxxix.
Luxuria eſt q̄nt⁹ lapis quo
lapidat xp̄s. lxi.
Luxuria ⁊ carnis petulātia
eſt tercia beſtia. lxix.
Luxuria quare dicitur eru
ca. folio. cxvi.
m Ali ſunt tolerādi p/
pter tres cās. xxxviij
Meditabatur chriſtus q̄li
ter paſſionem ſuam duceret
ad effectum. lxv.
Mellis ꝓprietates. xcvi.
Membra q̄bȝ bona vel ma
la cūcta patram⁹. cxliij.
Miniſtrorum ſiue diſpen/
ſatorum chriſti ⁊ eccleſie q̄t/
tuor genera. xij.
Mora quid pariat. lxxvi.
Mortuorum exequijs in/
tereſſe bonum eſt ꝓpter q̄ttu/
or cauſas. cxxxvi.
Motuū ſex genera. lxxix.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mundatur hoīo a lepꝛa peccati quattuoꝛ modis.folio.xxx.ꝛ.xxxi.
Mundicia carnis nob̄ neceſſaria eſt.ꝛ q̄re.lxxij.
Mūdus eſt ager ꝓpter pulchꝛitudinē vniuerſitatꝫ quā continet.xxxvi.
Mundus pꝛomittit nobis tria.cxxvij.
Munus eſt triplex quo placatur deus.cxi.
Muti quomō efficiunt̄ quidam.lvi.
Mutus fit aliq̄s ꝓpter q̄ttuoꝛ impedimēta lig̃ue.cxxvi.
N
Nauis ſpiritualis eſt multiplex.xxxiij.
Nomē ſacratiſſimuꝫ dn̄s ieſus nemo poteſt dicere fiducialiter qui non habꝫ ſpiritūſanctū.cxix.
Nomen h̄ dn̄s ieſus ē de celo allatū ꝛc.cxx.
Nouitas vite in quibus cōſiſtat.cxij.
Nouicioꝝ qui incipiūt bona opera vt ꝑficiant ea ſunt quattuoꝛ gradus perfectionis.folio.clij.
Nūmiſmatis q̄ttuoꝛ ꝯditiones ponunt̄.clvi.
Nuptie ſunt quadruplices. fo.xxvij.ꝛ ſequētibꝰ.
Nuptie cōmendant̄ a nouē conditionibꝰ.xxvij.
In nuptijs ꝑmis.q̄d fiat.ſimilit̄ ꝛ in alijs tribꝰ.xxviij.
O
Obedientia eſt ſcd̄us gradus perfectiōis nouicioꝝ.fo.clij.
Odit mūdus cū ſuo capite. diabolo.ſ.ſanctos ex quattuoꝛ cauſis.c.
Offerre nos debemꝰ deo in hoſtiā q̄druplicē.xxij.
Onera quattuoꝛ ſūt nobis poꝛtanda.cxxxij.
Operarijs qui conducendi ſunt.quattuoꝛ ſunt neceſſaria.xxxix.
Orationis ſex conditiones. folio.xxv.xxvi.
Oratio quid ſit.ꝛ q̄ ſint am̄minicula quibꝰ oratio nr̄a ē adiuuanda.xc.
Ordines eccleſiaſtici declarantur.lix.lx.
Oſtenſio pꝛima xp̄i ſub foꝛma ſerui fuit i icarnatōe.xix.
Oſtenſio ſcd̄a fuit in baptiſmatis ſuſceptiōe.ibidē.
Oſtenſio tercia hūilitatis ꝛ ſeruilitatis xp̄i fuit in pedū diſcipuloꝝ ablutiōe.ibidē.
Oſtenſio quarta fuit in crucis paſſione.xx.
P
Pabulū triplex quo paſcit nos dominꝰ. folio.lxxiij.

Tabula

Panũ quinqꝫ genera ad ſuſtentationẽ tam corporis q̃ anie ꝑtinentiũ.lviij.
Paradyſus q̃d ſit.xlij.
Paſſionis dominice quinqꝫ conſiderationes quibꝫ diabolus a cordibus fidelium eijcitur.lxij.
Paſſio ſacratiſſima ſaluatoris noſtri debet nobis venire ad q̃nqꝫ ſenſus.lxij.lxiij.
Paſſionũ preſentiũ quattuor oppoſitiones ad gloriã futuram.cvi.
Paſſio domini declaratur.fo.clxiiij.ꝛ deinceps.
Paſtoris boni officiũ in q̃ttuor conſiſtit.lxxiij.
Patientia quid ſit.et qualis eſſe debeat.ibidem
Paupertatis ſanctiſſime vtilitas.fo.lxxij.clij.
Paupꝫtatis grauamẽ.cxxxij
Peccata quattuor principalia que excecant animam.folio.lxiiij.cxxx.
Peccatũ aliquod magnũ et enorme ſignificatur ꝑ beſtiã quartam.lxix.
Penarum acerbitas in inferno.folio.v.
Penarum quattuor genera tanguntur.v.
Penitentis ꝑma cõditio eſt ꝯſtantia ꝛ ꝗuitas moꝝ.vij.
Penitentis ſcd̃a conditio ē rigor ꝛ aſperitas ex ꝑte habitus veſtimentoꝝ.ibidẽ.
Penitentis tercia ꝯditio eſt prouidentia contra pronitatem viciorũ.viij.
Penitentis q̃rta cõditio eſt operoſitas.ibidem.
Peregrinis quinqꝫ neceſſaria ſunt ad iter ſuũ finaliter expediendũ.xliiij.
Peregrinus bonus ex quattuor eſt conſiderandus.folio.lxxv.ꝛ.cxlvi.
Petenda ſunt nobis quattuor ſiue quattuor petitões.folio.lxxxiij.
Petenda ſunt nobis bona tꝑalia ꝓpter tria.lxxxiiij.
Petendũ eſt regnũ celorum ꝓpter tria.lxxxv.
Petẽda ſũt nob tria.lxxxvi.
Piſcatores quattuor tropice loquẽdo anias dominuz capientes.cvij.
Precepta decem deſcribuntur.cxxxi.
Predicatio iohãnis ſignificat exempla bone operationis.folio.xi.
Premiũ celeſtꝭ glie.cxxxiiij.
Profectꝰ quattuor clauſtraliũ ꝛ deo ſuire volẽtiũ.xlix.
Promiſſores q̃ttuor qui nobis ꝓmittũt bona.cxxvij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Prophete falſi q̄ttuor ſunt. folio.cxv.⁊.cxvi.
Prope ſunt nobis ſemꝑ q̄t/tuor res. ſiue viuimus ſiue morimur.iiij.
Prudentia eſt quadruplex. folio.xxviij.⁊.xxix
Prudentia ſpirit⁹ quid ſit. folio.xxix.
Prudentia q̄d ſit.lxxxix.
Prudentia ſerpentꝫ triplex. ibidem.

q
Uerendus eſt xp̄s a parētib⁹ ⁊ generalib⁹ ⁊ ſpecialib⁹.xxiij.
Querend⁹ eſt in tēplo.xxiiij
Querendus eſt in temporꝫ oportunitate.ibidē.
Querend⁹ eſt in cordis ſim/plicitate.ibidē.
Querendus eſt pro maxi/ma ſue inuentionis vtilitate folio.xxiiij.
Querenda ſunt nobis tria. et que ſunt que nos alliciūt ad q̄rendū hec tria.lxxxvij.

r
Acha verbum indi/gnationis ⁊ ꝓuocati onis.folio.cx.
Reconciliatio fraterna red/dit deo accepta munera no ſtra.folio.cix.
Recōciliatio fratna ad my/ſticum intellectum referen/da.folio.cxi.
Religio ſancta et approbata dicit̄ ager.xxxvij.
Renouatō ē q̄druplex.cxliij
Rubigo quare dicatur gu/la.folio.cxvij.

ſ
Agitte xp̄i ſunt tres folio.lxiiij.lxv.
Salutare fact⁹ ē no bis xp̄s q̄druplicit̄.xiiij.
Saluator noſter per bene/ficium ſacratiſſime incarna tionis ſue fact⁹ eſt nobis ſa/lutare renouatiuū ꝯtra qua druplicē vetuſtatē.xiiij.
Sanctificatio populi in ve teri lege fiebat quattuor mo dis.fo.xv.⁊.xvi.
Sanctificatio eſt m̄ltiplex. folio.l.
Saporum octo ſunt gene/ra.qui reduci poſſūt ad my/ſticū intellectū.cviij.
Scala quid ſit. et que eius ligna.lxxxviij.
Seminis quattuor propri etates propter quas verbo dei cōparat̄.xliij.
Sepulture dominice q̄nq̄ notabiles perſone legūtur interfuiſſe.lxvij.
Sepulchrū diuitis epulo/nis eſt q̄ttuor latez.xcviij.
Seruitutes ſeptē.mēbroꝝ ſeptē corꝑis.cxiiij.

Seruitꝰ xpi qlis ſit.cxxxiij.
Seruiendū eſt ſoli deo pro
pter q̄ttuor cāſ.cxxxiij.
Signū caſtitatis eſt xp̄s in
conceptione.xx.
Signum humilitatꝫ ē chri
ſtus.xxj.
Signū caritatꝫ ē xp̄s.ibidē.
Signum immortalitatꝫ eſt
chriſtus.ibidē.
Signa congrua ⁊ conueni-
encia pegrino.lxxiiij.
Somnus q̄druplex eſt no-
bis ab oculis intelligētie ab
ſtergendus. et ex quattuor
notabilibus perſonis atten
dendus.folio.ij.
Somnꝰ primꝰ eſt deſidie ⁊
pigritationis.ibidē.
Sōnus ſcd̄us eſt luxurie ⁊
coinquinationis.iij.
Somnus tercius ē ſupbie
⁊ abuſionis.ibidē.
Somnus quartus eſt aua
ricie et iniuſte acquiſitōnis.
ibidem.
Speculorum bonorum et
infallibilium quattuor ge-
nera.lxxxij.
Sp̄ūſſancti quattuor effe-
ctus opationū.lxxx.lxxxj.
Spiritusſancti q̄ttuor no-
mina.xcj.
Sp̄ūſſanctꝰ dat triplex te-
ſtimoniū.de chriſto.de mun
do.⁊ homini de ſeipō.xcj.
Spiritusſanctus viuificat
nos tribus modis.folio.xc-
ij.
Spiritusſancto qui repleri
deſiderant.has quattuor cō-
ditiones hr̄e debēt.xcij.
Spiritusſanctus quid ſug
gerit nobis.xciij.
Spiritusſancti ſeptem do-
na contra ſeptenarium pec-
cati.xciiij.
Spiritusſanctus conueniē
ter ſignari poteſt per quattu
or que producta legimus de
petra.xcv.
Spiritusſanctus quare ve
nit in linguis igneis.xcvi.
Stare debemus quaſi ſi-
gnum cōtra multiplices ſa-
gittas.xxj.
Sufficere debet nobis mo
dicum propter tres cauſas.
folio.lxxvi.
Sufficientiarum; dona ex
deo dependentia et vite hu-
mane neceſſaria ſunt quattu
or.folio.cxxv.
Superbia eſt primꝰ lapis
quo lapidatur chriſtus.fo-
lio.lxi.
Supbia vite mūdane dicit
prima beſtia.lxviij.
Surdos reddūt hoīes q̄t-
tuor ſm phiſicas rōeſ.cxxvj

T Aciturnitas phariſeorum reprehēditur. folio.cxxxviij.
Tolerandi ſunt mali propt̃ tres cauſas.xxxviij.
Tempora ſolerter obſeruare conſueuerūt quattuor genera hominū.xlvij.
Tempus q̄dragesimale nobis ꝯſiderādū ē.xlvij.xlviij.
Temperantia eſt q̄rtus gradus nouicioꝝ.cliij.
Tepidoꝝ tria genera.viij.
Terrores quattuor ponuntur.clx.
Tranſfiguratio eſt quadruplex.iij.
Tranſfiguratio chriſti ē glorioſa.ibidem.
Tranſfiguratio angeli ē officioſa ſiue obſequioſa.ibidē
Tranſfiguratio diaboli eſt iniqua ꝛ doloſa.ibidē.
Tranſfiguratio homīs eſt vtilis ꝛ fructuoſa.liij.
Tranſit⁹ quadruplex ē nob neceſſarius ad vitā eternaꝫ intrare volentibꝫ.lxv.
Turbe tres ſunt.clviij.
V Erbum caro factuꝫ quattuor modis habitat in nob.fo.xvij.
Verbum dei eſt conditum q̄ttuor saporibꝫ.xliij.
Veſtibus induimur quattuor ex cauſis.xxxiiij.
Veſtis prima eſt miſericordia ꝛ benignitas.xxxv.
Veſtis ſecunda eſt humilitas.ibidem.
Veſtis tercia ē modeſtia.ibidem.
Veſtis quarta eſt patientia folio.xxxvi.
Veſtigia chriſti ſunt quattuor nobis ꝓ exemplo imitationis poſita.lxxij.
Vetuſtas eſt quadruplex.ſ. infirmitatis. impietatis.incredulitatis.ꝛ mortalitatis. folio.xiiij.
Vetuſtas infirmitatꝫ ē peccatum originale.ibidē.
Vetuſtas impietatis eſt malicia generis humani ꝛ pronitas ad peccandū.ibidē.
Vetuſtas incredulitatis eſt error ydolatrie ꝛ deoruꝫ culture.ibidem.
Vetuſtas mortalitatis ē imperiū diabolice ſeruitutꝫ.xv.
Vicia quedam ſpecies virtutum eſſe videntur.ſed tamē ṽtutes nō ſunt.viij.
Vigilantia ꝛ quomodo vigilandū ſit in bono.xc.
Vigilantia multas vtilitates habet.xc.
Vigilie tres ſunt.ibidē.
Vinea q̄d ſignificet.xxxix.

Tabula

Viſionis dei tria genera.fo
lio.xliij.
Viſio domini quadruplex.
folio.lxxvij.lxxviij.
Vocati ſumus ad quattuoꝛ
folio.cxxxvij.
Vocantur alij ꝛ venire con/
temnunt.alij vocantur ꝛ ve/
niunt.alij intrare compellū/
tur.folio.cxlviij.

x

P̄us ieſus poſit⁹ eſt
nobis in ſignū qua/
druplex.folio.xx.
Xp̄s a quibus ſit querend⁹.
vbi inueniendus. que tem/
poꝛis opoꝛtunitas. que rei
inuente vtilitas.xxiij.
Xp̄s humilis erat coꝛde.o/
pere ꝛ cōuerſatione.liij.
Xp̄s patiens fuit in tribula
tione.liiij.
Xp̄s pius fuit miſeratiōe.fo
lio.liiij.
Xp̄s benignus fuit charita/
te ꝛ dilectione.ibidē.
Xp̄s in hunc mundū a pa/
tre miſſus. et a ſpirituſan/
cto vnctus. omniū oꝛdinū
eccleſiaſticoꝛum officiū ꝛ mi
niſterium ſe habuiſſe demō
ſtrauit.lix.
Xp̄us exinit quattuoꝛ mo/
dis.folio.lxiiij.

y

Dropici ſanitas no/
tatur.folio.cxxxix.
Ydropicus ſignat a/
uarum.ꝛ quare.ibidem.

Explicit tabula.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Incipiunt ſermones mediocres ſancti Bonauenture doctoꝛ ſeraphici de tempoꝛe.

Dominica pꝛima in aduentu.

Ecce dies venient dicit dñs. ⁊ ſuſcitabo Dd̃ ger. iuſtũ. Hiere. xxiij. ⁊ xxxiij. His ꝟbis caritati vr̃e ꝓpoſitis ſuſcipimus aduentũ dñi nr̃i ſaluatoꝛis. q̃ q̃druplex eſt. Pꝛim⁹ in carne deſiderabil'. Scd̃s i mẽte delectabilis. Tertius in moꝛte amicabil'. Quart⁹ in iudicio t'ribilis ⁊ foꝛmidabilis. Vñ ꝟ. In carne eſt pm⁹ in mente ſcd̃s in hoꝛa. Tertius eſt moꝛtꝫ. ſtricto ſub iudice q̃rtus. Igit' pm⁹ aduēt⁹ xp̃i ē i carne. Jo. j. Verbum caro factum eſt ⁊ habitabit in nobis. Et iſte deſiderabilis eſt ꝓpter deſideria patrũ ⁊ ꝓphetaꝝ q̃ in eo ꝯpleta ſunt. Aggei. ij. Veniet deſiderat⁹ cũctis gentibus ⁊c̃. Iſtud deſideriũ repñtat eccleſia annua deuotione ſub decantatiõe triũ ꝟſuũ. ad ſignificãdũ ꝙ tria erãt genera ſctõꝝ xp̃i incarnatiõnẽ ſummo deſiderio p̄ſtolãtiũ. vicꝫ angeli in celo. hoĩes in t'ra. anie ſctõꝝ in lymbo. Pꝛo deſiderio igit' angeloꝝ in celo canta' ꝟſus ille. Qui regꝭ iſrael intẽde. hoc eſt deſiderium colliũ eternoꝝ. Pꝛo deſiderio hoĩm in terra degentiũ. Quiqꝫ t'ri. ⁊ filij hoĩum. Pꝛo deſiderio in lymbo detẽtoꝝ. Attollite. Saluatoꝛ eni nr' veniẽs in carne, ſacratiſſimo aduentu ſuo fact⁹ eſt angelice ruine repatoꝛ, dei ⁊ ⁊ hoĩm mediatoꝛ, ſcõꝝ apud inferos liberatoꝛ. De pmo dicit' Iſa. lj. Cõſolabit' dñs ſyon ⁊ ꝯſolabit' oĩs ruinas eius. ⁊ ponet deſertuꝫ ei⁹ q̃ſi delicias. ⁊ ſolitudinem eius q̃ſi oꝛtũ dñi. Ps. Implebit ruinas ⁊c̃. De ſcd̃o dicitur. j Thimo. ij. Vn⁹ eni eſt deus vn⁹ ⁊ mediatoꝛ dei ⁊ hoĩm. hõ xp̃s ieſus q̃ dedit redemptionẽ ſemetipm̃ ꝓ oĩbus Ps. Redẽptioneꝫ miſit ꝑplo ſuo. De tertio Zach. ix. Tu i ſanguine teſtamẽti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu in q̃ nõ eſt aqua. Ps. Qui educit vinctos in foꝛ. ⁊c̃. Et noſ magno deſiderio hũc aduentũ ſuſcipe debem⁹ imitãdo de

ſideria ꝑdictorũ. Secun
dus aduentꝰ dñi eſt in men
tē. de quo Joh. xiiij. Ad euꝫ
veniemꝰ ⁊ manſioneꝫ apud
eũ faciemꝰ. Hoc dr̄ de dili/
gente deuꝫ. Glo. Venit deꝰ
ad hoīem cũ hõ venit ad de
um. Venit hõ credēdo. ſpe/
rando diligēdo. Venit deꝰ
ſubueniendo. illuminando
implēdo. Et nota ꝙ dic̄ plu
raliter veniemꝰ. Venit enī
deꝰ pr̄ ſubueniēdo ꝑ oīpo
tentiā ſuaꝫ. mentē corrobo/
rans in fide. venit filius illu
minās intellectũ ꝑ ſapiam ⁊
erigens in ſpe. venit ſpũſſan
ctus implēdo cor et dilatās
illud ꝑ charitatꝫ dilectioneꝫ
Pr̄ aduenīēs dat poſſe. filiꝰ
ſcire. ſpũſſanctus velle. Hec
tria poſſe. ſcire. velle faciunt
iſtũ aduentũ mire delectabi
lē. qꝛ exercitāt vires anīe. ⁊ ꝑ
indaginē ſpũaliũ inueſtiga/
tionũ intellectũ quꝫ rapiũt
in ſtuporē. ⁊ mēbra corporꝫ
in rigoreꝫ. Ps̄. Memor fui
dei ⁊ delectatꝰ ſum ⁊ exerci/
tatꝰ ſum. ⁊ defecit ſpũs meꝰ.
Quaſi dicat. Poſtꝗ renuit
conſolari anima mea conſo
latiōibꝫ terrenis. multũ ꝑfe/
ci in celeſtibꝫ ꝯſolatōibꝫ. ⁊ qſi
ꝑ quoſdā gradꝰ ad eas aſcē/
di. Memor eñ fui dei. i. co/
gitare cepi de deo. et ꝑ hanc
memoriā veni ad delectatio
nē. ꝑ delectationē aſcēdi ad
exercitationē. ⁊ ꝑ exercitati/
oneꝫ raptꝰ ſum extra me ad
ſpũs defectionē. Hec ſũt ſin
gula hoſtia ꝑ que trāſit He
ſter regina. i. anīa ꝯtemplati
ua ad regem aſuerũ ad obti
nendũ petitōnes ſuas. Ps̄.
Delectare in dño ⁊ dabit ti/
bi petitiones cor. tui. Quid
eñ negare poterit. aut ꝗ de/
lectabilia nõ dabit ille de ꝗ
ſcriptũ eſt. Delectatōnes in
dextera eiꝰ vſqꝫ in finem.

Tertiꝰ aduentꝰ eſt ī mor/
te. cum dederit dilectis ſuis
ſomnũ. ⁊ iſte eſt amicabilis.
qꝛ nõ niſi ad amicos venit.
Joh. xi. Lazarus amicꝰ no
ſter dormit. ſꝫ vado vt a ſom
no ſuſcitē eũ. Lazarꝰ interꝑ
tatur adiutꝰ. ⁊ ſignificat mo
rientes qui maxime adiuto
rio dei indigēt in hora mor/
tis. quia illud tempꝰ eſt tem
pus anguſtie ⁊ tribulatiōis
etiā ſanctis ⁊ electis homini
bus. Jſido. Jn exitu vite a/
nime electorũ nimio terren/
tur metu. incerti vtrũ ad pre
miũ an ad ſuppliciũ trāſeāt.
Nullus ei homo abſqꝫ pec/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cato. nec quiſq̄ pōt de dei ſecurus eſſe iudicio. cū etiā de ocioſis verbis reddenda ſit ratio. Amici em̄ caros ſuos in lecto egritudinis viſitare medicos adducere. teſtamē tis intereſſe ſolēt. Jta ⁊ chriſtus viſitat caros ſuos in lecto egritudinis. p dolorem mortis. qn̄q̄ a leuib⁹ peccatis purgando. qn̄q̄ ab infirmitate releuādo. Exemplū de Ezechia rege quē erexit ab infirmitate. ⁊ ſupaddidit ei. xv. annos vite. iiij. Regū xx. Medicos adducit ſpirituales. ſcʒ ſacerdotes. ſacramenta eccl'iaſtica miniſtrantes. Jaco. v. Jnfirmat̄ quis in vobis idūcat pſbyteros eccl'ie ⁊c̄. Teſtamentū diſponit. qn̄ vitā electorū ſuorum nobis in exemplum proponit. ⁊ diuitias virtutum illorum poſterꝭ reliquit. Jſidorus. Uirtutes ſanctorū ad exemplum noſtrū deus propoſuit. vt quantū de imitatione eorum conferri nob̄ poſſunt iuſticie premia. tātū de pſeuerantia mali ſint grauiora tormenta. Proſequitur etiā electos ſuos dominus vſq̄ ad locum ſepulchri. q̄a eos ⁊ poſt mortē digna facit veneratione haberi propter virtutē ſignorum ⁊ miraculorum que ad illorū ſepulchra facit. Job. v. Jngredieris cū abundantia in ſepulchrum tuum ⁊c̄. ⁊ Eccl. xlvj. Et oſſa eorum pullulant de loco ſuo. Hunc aduentum ſemp optare debemuſ. quia beati qui parati ſunt occurrere illi. Quart⁹ aduētus domini eſt in iudiciū. qn̄ ſcilicet chriſtus veniet iudicatur⁹ viuos ⁊ mortuos. ⁊ iſte terribilis eſt atq̄ formidabilis peccatorib⁹ ⁊ iniquis. Pſ. Dominū formidabunt aduerſarij eius. et ſuper ipſos in cel' tonabit. ⁊ ad Hebreos. x. Terribilis aūt quedam expectatio iudicij ⁊ ignis emulatio que ꝯſumptura eſt aduerſarios. Jſidor⁹. Geminum eſt diuinum iudicium. Unum quo ⁊ hic iudicantur homīes ⁊ in futuro. Alterum quo ꝓptea h̄ iudicantur. nec illic iudicētur. Ideoq̄ ad purgationem q̄buſdam temporalis proficit pena. quibuſdam vero h̄ incboat damnatio. et illic pfecta ſperatur perditio. Jn iudicio reprobi humānitatem xpi in q̄ iudicaturus eſt

videbūt vt doleant. diuini/
tatē vero ei⁹ nō videbunt.ne
gaudeāt. Quib⁹ em̄ diuini/
tas oñdit. vtiq3 ad gaudiū
demonſtrat. Pro diuerſita/
te ꝯſcientiaꝝ ꝛ mitis appare
bit in iudicio xp̄s electis. ꝛ ter
ribilis reprobis. nā qualē q̄ſ
q3 ꝯſciam tulerit. talē ꝛ iudi/
cē habebit vt manēte in ſua
trāquillitate xp̄o. illis ſolis
terribilis appareat. q̄s cōſci/
entia in malis accuſat. Tal'
aduēt⁹ nobis pctōrib⁹ timē/
dus eſt ꝛ miſcōie opib⁹ p̄ue/
niēdus. ſicut dr Gen̄. xliij. de
fratrib⁹ ioſeph q̄ pparabant
munera q̄b⁹ faciē eius p̄ue/
nire volebāt. Audierant em̄
q3 in meridie eſſent cōmeſſu
ri cū ip̄o. Frater nr̄ chriſtus
eſt. quē ſepe nos om̄es ven/
dimus ꝛ offendim⁹. At ſi pe
nitentiā egerim⁹ placabitur
nobis. ꝛ recordabit q2 caro
ꝛ frater nr̄ eſt. et q3ꝑpter nos
naſci ꝛ mori dignat⁹ eſt. faci
etq3 nos in meridie feruoris
ꝛ charitatis ſecū in et'no con
uiuio epulari. Amen.

De eadem dn̄ica.

Hoc ſcien
tes temp⁹ q2 ho/
ra eſt iam nos de

b

ſomno ſurgere. Roma. xiij.
His ꝟbis hortat nos apl's
a ſomno pctōꝝ noſtroꝝ ſur/
gere. ꝛ arreptis armis virtu
tū. aduentui ſaluatoris nr̄i
obuiare. Eſt aūt quadru/
plex ſomn⁹ nob ab oculis in
telligētie abſtergendus. ꝛ ex
q̄ttuor notabilib⁹ pſonis at
tendend⁹. Vñ ꝟſus. Jone.
ſamſonis. nabuchodonoſor
pharaonis. Sōnia ſcruta/
re diſcaſq3 p hos vigilare.

Igit primus eſt deſidie ꝛ
pigritatiōis. q̄ multi detinēt
i lectis ſuis. ne ſurgant obuiā
ſaluatori tēpe nocturnali. q̄
ip̄e dignat⁹ eſt ad nos veni/
re. ꝛ carnis nr̄e incōmoda ſu
ſtinere. Exo. xj. Media no/
cte ingrediar egyptū ꝛ pcuti
am om̄e p̄mogenitū eius ꝛc.
Has viciſſitudines reddit
ei ſctā eccl'ia. q̄ de media no/
cte ꝯſurgit ei in iubilū ꝛ lau
dem. ꝛ ad hoc tenet oīs chri
ſtian⁹. ꝛ maxie clerici ſtipen/
diati. Tren̄. ij. Cōſurge lau/
da in nocte. in p̄ncipio vigi/
liaꝝ tu. ꝛc. Sed multi exp̄ro
brari poterit illud qd̄ dixe/
rūt naute ad ionā ꝓphetam.
Quid tu ſopore dep̄meris.
ſurge ꝛ iuoca deū tuū. Nau/
te ſunt p̄dicatores. i tharſis

(quod exploratio gaudij ſo
nat)nauim ſctē eccl'ie dirigē
tes.qui ad celeſtia deſideria
nos inuitāt ꝛ pigriciā nr̄am
multꝫ exercitijs p̄dicationū
ſuarū ſtimulant. Eccles.xij.
Uerba em̄ ſapientiū ſic ſti/
muli ꝛ q̄ſi claui in altū defi/
xi. An nō ſtimulus p̄acut⁹ il
lud Prouerb.xxiiij. Uſqꝫ q̄
piger dormis ꝛc̄. ꝛ illud A/
mos.vj.Qui dormitis in le
ctis eburneis ꝛ laſciuitis in
ſtratꝫ vr̄is. Et multa in hūc
modū ad ſomnum pigricie
nr̄e excutiendū. qꝛ hora ē iā
nos de ſomno ſurgere.ad ex
cipiendū illū q̄ eſt gigas ge/
mine ſube.q̄ p nobis non pi
griter cucurrit. ſed curſū ſu
um valde accelerauit. pſ. Ex
ultauit vt gigas ad currēdū
viā ꝛc̄. Iſa.viij. Uoca nomē
ei⁹ accelera.ꝛc̄. Scd's ſom
nus eſt luxurie ꝛ coinq̄natio
nis.in q̄ multi dormiūt ꝛ cō/
putreſcūt q̄i iumēta i ſterco/
re ſuo.ſic ptꝫ in ſamſone foꝛ
tiſſimo hoīm. q̄ p mulieres
ſtultiſſim⁹ fact⁹ eſt. Quid ei
ſtultius q̄ꝫ ſecreta ſui cordiſ
mulieri reuelare. ꝛ totiēs in
mortis ſue machinatoīb⁹
dep̄henſaꝫ nō abijcere.ſꝫ ite
rū atqꝫ iterū ad ſinuꝫ illius
velle redire. In q̄ apparet q̄
viſc⁹ ꝛ glutinū diaboli eſt lu
xuria.Samſon iterp̄taꝛ ſol
eoꝝ.ꝛ ſignificat aliquā ſubli
mē ꝛ clarā pſonā lumīe ſcien
tie preditā vel ſanctitate vi/
te illuſtratā. q̄ magni exem/
pli eſſe poterat ſi luxurie in/
quinamētis nō ſeruiret.Da
lida interp̄tatur ſitula. et ſi/
gnificat luxuriā que ſemper
ſitit.nec expleri pōt. ſed q̄n/
to plus fuerit ī exercitio ha/
bita. tanto magis erit deſi/
derata. Joh.iiij. Qui bibe/
rit ex aqua hac ſitiet iterum.
ꝛ Iſido. Nō ita ſuauis eſt a/
mantiū imo amentiū incer/
ta carnis libido ſicut expta.
nec ita dlectat fornicatio cū
primo cōmittiꝛ.nam repeti/
ta maiorē delectationē inge
rit. Iā vero ſi in vſum vene/
rit tanto pditis dulcior fit.
vt ſeparari difficile poſſint.
Und' ſepe ex ꝯſuetudīe pec
candi quaſi captiui ad peccā
dum.cū quadā violētia tra/
himur.ſenſus quoqꝫ nr̄os ī
nobis contra rectā volunta
tem rebellare ſentim⁹. Pro/
pter qd' viros pfectos lōge
fieri oportet a viſu.a collo/
quio ꝛ a domib⁹ mulierū.qꝛ
iuxta verbū cuiuſdā ſapiētꝫ

p̄ima fornicatōis oclo℞ tela
ſunt. ſcđa verbo℞. Et Pro/
uerb. v. Longe fac ab ea pe/
dem tuū. ⁊ ne appropinques
foribꝰ domꝰ eiꝰ. Surgāt igi
tur tales loti a ſordibꝰ ſuis
ad ſuſcipiēdū ſpōſum ꝟginū
marie ꝟginis filiū dn̄m nr̄m
ieſum xp̄m. Terciꝰ ē ſom
nus ſupbie ⁊ abuſiōis in q̄
multi dormiūt cū nabucho/
donoſoꝛ rege babylonis. q̄
vltra modū eleuatꝰ. ⁊ huma
nā ꝯditionē trāſcēdens pro
deo coli ⁊ adoꝛari voluit. ſi/
cut dicit Judith. i. Et vti꜃
maxima p̄ſumptio ⁊ abuſio
fuit. ſed iuſto dei iudicio fa/
ctū eſt vt fieret ſil'is brutis
aīalibꝰ. q̄ ſue ꝯditiōis ime/
moꝛ ſil'is eſſe voluit deo cū
eſſet hō. ſm ꝙ legit. ij. Ma/
chab. ix. de antiocho. q̄ poſt/
q̄ ꝑcuſſus eſt a deo plaga i/
ſanabili ꝓpter ſupbiā ſuā. re
uerſus ad coꝛ dixit. Juſtum
eſt ſubditū eſſe deo. ⁊ moꝛta
lē nō paria deo ſentire. S;
mirū eſt q̄tiens aliquid dici
mus ꝯ ſupbia. nemo ſe hoc
iaculo reputat tangi. nemo
vulnerari ſe eſtimat h̄ ſpicu
lo. q̄ſi om̄es h̄ vicio īmunes
ſimus. cū tn̄ ſupbia in omni
pctō ſit p̄ma. ⁊ in om̄i conſli/
ctu vicioꝛū extrema. inde ⁊
omniū peccatoꝛū maxima.
q2 tam ꝑ virtutes q̄ ꝑ vicia.
humanā mentē extermiat.
Vn̄ Iſido. Om̄ vicio℞ de/
terioꝛ eſt ſupbia. ſeu ꝙ a ſū/
mis ꝑſonis ⁊ p̄mis aſſumit.
ſeu ꝙ de ope iuſticie ⁊ virtu/
tis exoꝛitur. minuſ꜃ culpa
cius ſentit. Luxuria ꝟo car
nis ideo notabilis om̄ibꝰ ē.
qm̄ ſtatim ꝑ ſe turpis eſt. et
tn̄ penſante deo ſupbia ma/
ioꝛ eſt. Sed quō ſatiſfaciet
homo de peccato de quo cō
ſciētiā nō habet. ⁊ quō emū/
dabit a delicto maximo. qꝺ
ſibi nequaq̄ aſcribit. Breui
ter om̄is peccās ſupbus eſt.
eo ꝙ faciendo vetita. cōtem/
ptui habeat diuina p̄cepta.
Unde ſepe diuīo iudicio fit
ꝙ qui detinet ſupbia et non
ſentit. labat carnis luxuria.
vt ꝑ hanc humiliatꝰ. etiā cō/
feſſiōe exurgat ⁊ a ſuperbia.
Surgant ergo tales a ſom
no ſupbie ⁊ abuſionis. ⁊ de/
poſita magnitudine ſua. ſu/
ſcipiant aduentū chꝛiſti hu
militatis. Quartꝰ eſt ſom
nus auaricie ⁊ iniuſte acq̄ſi/
tionis. q̄ doꝛmiunt multi cū
pharaone. qui ſomniauit ꝯ
bobus ⁊ de paſcuis. ⁊ de an/

nis fertilitatis ⁊ famis.et de horreis implēdis.⁊ de pauperibꝫ ſubiugādis.qđ totuȝ ꝯuenit cupidis ⁊ auaris.qui frumenta abſcondūt vt carius vendant ⁊ paupes affligant. Amos.viij. Audite hͨ qui affligitis paupes ⁊ deficere facitis egenos terre.dicentes.Quādo trāſibit meſſis.venundabimus merces ⁊c. Iſaie.v.Ve qui cōiungitis domū ad domū.⁊ agrū agro copulatis ⁊c. Et Abacuc.ij.Ve qui cōgregat domui ſue auariciā malam.vt quid eī aggrauat contra ſe denſum lutū. De nūero iſtorum erat diues ille cuiꝰ ager vberes fructꝰ attulerat ⁊c.vſqꝫ ibi.dixit āt illi dš Stulte hac nocte repetent animam tuā.⁊ que congregaſti cuius erunt. Ecce diues iſte qꝫ repente ſimul oīa perdidit. pro quibꝫ tamē forſitan diu laborauit.Difficile eſt enim credere q̄ quiſqꝫ repente et abſqꝫ labore ad magnas diuitias poſſit ꝑuenire. Quia iuxta ſententiaȝ ſalomonis Prouerb.xx. Hereditas ad quam feſtinat in principio. in nouiſſimo benedictiōe carebit. Radix inquit apoſtolus omniū malorū eſt cupiditas. Quā quidā appetentes errauerūt a fide.j.Thimo.vj. Bene dicit radix.q̄a ꝓpagines habet in omī gente. In regibus ſicut i achab qui interfecit Naboth ꝓpter vineam ſuam quaȝ ambiuit In cognatis ⁊ in fratribus ſicut in Cayn.qui abel interfecit. In religioſis. ſicut in Iuda.qui chriſtū vendidit. Quapropter ſuccidenda eſt radix criminum ne pullulēt cetere ſoboles vicioꝝ.Surgant igitur tales a ſomno auaricie ⁊ iniuſte acquiſitōis. ⁊ exonerent ſe a diuitijs nociuis ad ſuſcipiendum illuȝ qui cum diues eſſꝫ.propter nos egenꝰ factus eſt.ij.Corinth.viij.Qui eſt benedictꝰ in ſecula ſeculoꝝ.Amen.

Dominica ſecunda in aduentu.

Leuate capita veſtra ec.ap.r.ve. Lu.xxj. Caput ꝓ mente ponit. ⁊ eſt ſenſus. Exhilarate corda vr̄a.quia dū finit mūdus cuiꝰ amici n̄ eſtis.ꝓpe eſt redemptio veſtra quam queſiſtis. Hec gloſa

Notādū ꝫ ꝙ q̄ttuoꝛ res ſem
per nobꝫ ꝓpe ſunt ſiue viuim⁹
ſiue moꝛimur. ſ. diuīe gratie
largitas in mūdo. iuſticie ſe
ueritas in iudicio. penaꝝ a/
cerbitas ī inferno. glīe ꝑenni
tas in celo. Vñ v̄ſuſ. Gr̄a. iu
ſticia. damnatio. glīa ꝑpes.
Pro meritꝭ homī ꝓpe ſūt hec
q̄ttuoꝛ om̄i. Igit̄ de largi
tate diuīe gr̄e quō ꝓpe eſt no
bis in h̄ mūdo dr̄ in pſ̄. Pro
pe eſt dn̄s oībꝫ inuocantibꝫ
eū. oībꝫ inuocātibꝫ eū in veri
tate. Glo. ꝓpe. i. ꝓpici⁹ etiaꝫ ſi
nō ſtatim faciat quod petūt
Propiciū aūt eſſe ꝯuēit deo
ꝛ gr̄e diuīe ipi⁹ ſine q̄ viuere
nō poſſum⁹ in h̄ mūdo. Au/
g⁹. in li. de natura ꝛ gr̄a. Pre
uenit nos de⁹ gr̄a vt pie vi/
uamus. ſubſequit̄ vt cū illo
ſemꝑ viuam⁹. ꝛ Bern̄. ponit
tres differētias gr̄e. ſ. immiſ
ſiuā bone cogitatōis. īmuta
tiuā male volūtatis. miſtra
tiuā bone oꝑatōnis. Valet
inq̄t ad meritū intētio. ad ex
exemplū actio. vtrūqꝫ vero
p̄cedit cogitatio. Et q̄s tam
ꝑdit⁹ in h̄ ſeculo exiſtimari
poterit ꝙ nullū donū alicu/
ius gr̄e a deo accepit. cū ma/
nifeſte euāgſ. dicat. De pleni
tudine ei⁹ oēs accepim⁹. gra
tiā ꝓ gr̄a. i. gr̄am vel coꝛꝑalē
vel ſpūalem. vel trāſitoꝛiā vl̄
eternam. Pleriſqꝫ em̄ dona
dei dant̄. ſed ꝑſeuerātia do/
ni nō dat̄. nec vni oīa dant̄.
Vñ Iſido. In diuiſiōe gr̄a
rū diuerſi ꝑcipiūt diuerſa dī
munera. nō tn̄ ꝯcedunt̄ vni
oīa. vt ſit ꝓ hūilitatis ſtudio
qd̄ alter admiret̄ in altero. ꝛ
hoc eſt ꝙ in Ezech. aīalium
ale altera ad alterā ꝑcutiun
tur. De ſcdo h̄ eſt de ſeue
ritate diuīe iuſticie in iudi/
cio q̄ꝫ ꝓpe ſit dicit̄ Iſaie. xlvj.
Prope feci iuſticiā meaꝫ. nō
elongabit̄. ꝛ ſalus mea non
moꝛabit̄. Hoc dicit de ſeue
ritate iuſticie in extremo tꝑe
qñ xp̄s iudicatur⁹ adueniet
viuos et moꝛtuos. ꝛ reddet
vnicuiqꝫ iuxta oꝑa ſua. Apo
calip. xxij. Ecce venio cito et
mer. m. me. eſt da. v. ꝛc̄. Tūc
ponet in pondere iudiciū et
iuſticiā in ſtarera. nec accipi
et ꝑſonaꝫ vel munera. Pro/
uer. vj. Zelus et furoꝛ viri n̄
parcet ī die vindicte nec acq̄
eſcet cuiuſqꝫ p̄cibꝫ. nec ſuſci/
piet ꝓ redēptiōe dona pluri
ma. Qd̄ multi iudices faci/
unt ꝛ aduocati qui iudicant
in muneribꝫ. queꝫ iudicandi
modū dn̄ſ ignoꝛat. Tren̄. iij

Ut puerteret hoīem in iudi
cio ſuo dn̄s ignorauit Quis
ſeueritatē iudicis illi⁹ nō ti/
meat. cui iuſticia ⁊ iudicium
ſedem parāt. Ps̄. Juſticia
⁊ iudiciū p̄paratio ſedis tue
O q̄z iuſt⁹ erit in iudicio et
q̄z diſtrict⁹ cui⁹ oculis om̄ia
nuda ⁊ apta ſunt. cui et reli/
quie cogitationū nr̄aꝝ diez
feſtū agēt. Rom̄. ij. Teſtimo
niū reddēte illis ꝯſcia ipoꝝ.
⁊ inter ſe inuicē cogitationū
accuſantiū aut etiā defendē
tiū in die cū iudicabit deus
occulta hoīm. Glo. Sci/
endū ꝙ in illa die cogitatio/
nes accuſabūt aīas. ⁊ defen
dent. male accuſabūt maloſ
bone defendēt bonos. non
vtiq̄z cogitatiōes q̄ tūc erūt.
ſed ille q̄ nūc ſunt in nob̄. q̄/
rū note quedā ⁊ ſignacula re
linquunt̄ in corde nr̄o velut
in cera. q̄ in occulto nūc po/
ſita in illa die reuelari dicū/
tur. q̄ exibit vt fulgur iacu/
lū ei⁹ ad penetrandū cordis
om̄e ſecretuz. De tertio h̄
eſt de acerbitate penaꝝ ī in/
ferno. q̄ ꝓpe ſicut d̄r Deute.
xxxij. Juxta ē dies pdi. Per
dent̄ em̄ tūc reprobi tam in
corpe q̄z in aīa. Un̄ Jſido.
Duplex dānatorū pena eſt ī
gehenna. quoꝝ ⁊ mentē vrit
triſticia. ⁊ corp⁹ flāma. iuxta
viciſſitudinē. vt q̄ mente tra
ctauerunt qd̄ pfecerunt cor
pore. ſimul ⁊ aīo puniant̄ ⁊
corpe. Dicit etiā ignē geben
ne ad aliq̄d lumen h̄re. et ad
aliq̄d nō habere. h̄ eſt lumē
habere ad dānationē. vt vi/
deant impij vnde doleant. ⁊
non h̄re ad ꝯſolationē ne vi
deant vnde gaudeāt. Et h̄ p
bat p ſimile. Ait enim. Apta
fit cōparatio de camino tri/
um pueroꝝ ad exēplū ignis
gehenne. Nā ſicut ignis nō
arſit ad cōburēda ligamina
vinculoꝝ. ita ignis gehenne
⁊ lucebit miſeris ad augmen/
tū penaꝝ vt videāt vnde do
leant. ⁊ nō lucebit ad ꝯſolati
onē ne videāt vnde gaudeāt
Int̄ hui⁹ vite ⁊ future īfelici
tatis miſeriaz multa diſcre/
tio eſt. Jllic em̄ ⁊ miſeria eſt
ꝓpter cruciationē doloꝝ. ⁊ te
nebre ꝓpt̄ lucis auerſionē. q̄ꝝ
vnū in hac vita. i. miſeria eſt.
aliud nō ē. in inferno autem
vtrūq̄z eſt. Ibi nō poterūt ca
put leuare. ꝓpt̄ ſpm̄ pcellarū
ī faciē illoꝝ ps̄. Pluet ſup p.
la. ig. ⁊c̄. Quattuor genera
penaꝝ h̄ tangunt̄. vt aperte
omnes alie intelligant̄. Per

laqueos puniunt ɔſpirato/
res ⁊ traditores. Per ignē
auari ⁊ cupidi q̄ hic impleri
nō poſſunt. Per ſulphur qḋ
fetet luxurioſi ⁊ nature ɔtra
rij. Per ſpm̄ pcellaꝝ iracūdi
⁊ furioſi. q̄les ſūt homicide.
⁊ Apocal. xiiij. Calcatꝰ eſt la
cus extra ciuitatem. ⁊ exiuit
ſanguis de lacu vſqꝫ ad fre
nos equoꝝ p ſtadia. M. ſex
centa. i. pena vſqꝫ ad nouiſſi/
mū quadrantē exacta. De
q̄rto hoc eſt de glīe phenni
tate i celo dr̄ hic. Leuate ca/
pita vr̄a. ecce appropīquabit
re. vr̄a. i. xp̄s q̄ emphatice dr̄
redemptio. Pſ. Redēptiōē
miſit pplo ſuo. Pr̄ em̄ omne
iudiciū dedit filio. ⁊ ſicut mi
ſit eū in mūdū ad declinan/
dū caput humiliū ſuoꝝ. ita ī
iudicio ad exaltandū caput
ſanctoꝝ ſuoꝝ. Exēplo chri/
ſti humiliant ſancti in p̄ſen/
ti vita. ⁊ tribulant tanq̄ mē/
bra adherētia ſuo capiti. et ī
futuro exaltabunt in gloria
Pſ. De torrente in via bi. p
ptera ex. ca. qḋ vtiqꝫ in iudi/
cio faciet. Pſ. Deꝰ nr̄ mani/
feſte veniet. ⁊ omēs ſcti eius
cū eo. ⁊ erit in die illa lux ma
gna. Cōparat aūt dn̄s ħ
tp̄s eſtati cū dicit. Ab arbo/
re fici diſcite parabolā ⁊c̄. vſ/
qꝫ ibi. ſcitis q2ꝓpe eſt eſtas.
Eſtiuū tp̄s eſt ſole ſerenum
Matth. xiij. Tūc fulgebūt
iuſti ſicut ſol in regno patr̄
eoꝝ. Itē aere trāquillū ⁊ vē/
tis pacatū. Cant. iiij. Sur/
ge aquilo ⁊ veni auſter. Itē
floribꝫ refertū ⁊ odoribꝫ ple/
nū. Ecci. xxxix. Florete flo/
res. q̄ſi liliū ⁊ date odorē. et
frondete in gr̄a. date cāticū
⁊c̄. Itē gaudio ⁊ leticia iocū/
dū. Iſa. xxxv. Gaudiū ⁊ leti/
ciā obtinebūt ⁊ fugiet dolor
⁊ gemitꝰ. Dicit de arbore fi/
ci q̄ bos cornupeta vl' taurꝰ
q̄ntūlibet ferꝰ ⁊ indomitꝰ ſi
ad cā ligatꝰ fuerit māſueſcit
⁊ firmitatē ſuā deponit. ſic ⁊
nos q̄ntūcūqꝫ laſciui et feri
⁊ indomiti fuerimꝰ. māſue/
ſcere poterimꝰ. ſi tormenta
dānatoꝝ ⁊ p̄mia iuſtorū in
die iudicij ɔſideremꝰ. Leue
mus ḡ capita nr̄a ad ſuſcipi
endū redēptorē nr̄m i p̄ſen/
ti p gr̄am ⁊ in futuro per glo
riam. Amen.

De eadem dn̄ica.

Hecūqꝫ
q ſcripta ſūt ad no/
ſtrā doctrinā ſcri
pta ſūt. Roma. xv. Legimꝰ

Ecc̃es.xij. ꝙ faciēdi plures
libꝛos nullꝰ eſt finis.⁊ ſimi/
liter Dañ.xij. Pertrāſibunt
plurimi ⁊ multiplex erit ſcia
Uñ notandū ꝙ ſunt q̃ttuoꝛ
libꝛi generales ſtabilē ⁊ ꝑpe
tuam̄ doctrinam cōtinētes.
Primꝰ eſt nature de mūdo.
Scd̃s eſt fidei de deo. Ter
cius eſt ꝯſcientie de iudicio.
Quartꝰ vite eterne de chꝛi/
ſto.q̇ eſt liber vite. Uñ ꝟſus
Sunt libꝛi nat̄a.fides.mēs
ꝯſcia.xp̃s.A quibꝫ oīs habꝫ
oꝛtū doctrina ſalutis. Li
ber nature tractat de mūdo
⁊ eius oꝛnatu tam ſupiori q̃z
inferioꝛi.H̄ eſt de om̄ibꝫ q̄ fe/
cit deus ſiue ī celo ſiue ī ter/
ra in mari ⁊ ī omībꝫ abiſſis
Que quidē ꝑclara ſcia eſt.li
cet difficilis.⁊ a pauc̨ intel/
lecta. Uñ de hoc libꝛo dicit̄
Iſaie.xxix. Erit vobis viſio
omniū q̄ſi verba libꝛi ſigna/
ti⁊c̄. Et ſequit̄ ibi. Q ſiue ſci
enti lr̄as.ſiue neſcienti dare
tur.nemo poterat legere in
eo.ī quo apparet difficultas
rerū naturaliū. qꝛ de creatu
ra minima aliqua quā fecit
deus.vix ſufficimꝰ rationez
inuenire. etiā ſi philozophā
do diſputemus. Ecc̃es.iiij.
Cuncta fecit deꝰ bona in tē
poꝛe ſuo ⁊ mūdum tradidit
diſputatiōibꝫ eoꝝ.vt non in
ueniat hō opus qđ opatꝰ eſt
deus ab initio vſq3 in finem
Uerunt̄n nec vana nec ocio
ſa eſt ſcia huiꝰ libꝛi his qui ī
eo ſciunt legere.H̄ eſt.ex crea
turis creatoꝛē intelligere.et
virtutē mirabiliū eiꝰ inueſti
gare. Uñ Rom̄. Inuiſibilia
ipſiꝰ a creatura mūdi ꝑ ea q̄
facta ſunt intellecta cōſpici/
unt̄. Glo. Notādū ꝙ cum ſit
deus vna ⁊ ſimplex eſſentia.
nec ex diuerſitate aliq̄ ꝯſtet.
pluralit̄ tn̄ dicit Inuiſibilia
qꝛ pluribꝫ modis ꝑ ea q̄ fa/
cta ſunt cognoſcit̄.ſ. ꝙ eter/
nus eſt ex ꝑpetuitate creatu
rarū. Q omipotens ex ma/
gnitudine.ꝙ pulcher ex de/
coꝛe.ꝙ bonus ex vſu.ꝙ ſapi
ens ex oꝛdine.ꝙ liberalis ex
ā̄miniſtratiōe.ꝙ in ꝟtute cō
ſummatꝰ ex gubernatōe ⁊c̄.
Propter qđ ipē creature ſca
le iacob cōparant̄. Liber
fidei tractat de deo. ⁊ docet
nos q̄liter credere debeamꝰ
in deū.⁊ q̄lē opoꝛteat eē cre/
dentē.qꝛ nō omnes creden
tes ſaluabunt̄. Matth.vij.
Nō oīs q̄ dicit mi.dn̄e do.in
tra.in regnū ce.⁊c̄. De hoc li
bꝛo dicitur Ezechiel.ij. Et

vidi. ecce man⁹ miſſa ad me
in q̄ erat inuolut⁹ liber qui
erat ſcript⁹ int⁹ ꝛ foris. ꝛ ſcri
pte erāt in eo lamētationes
ſuꝑple hereticis. ꝛ carmen ca/
tholicis. ꝛ ve hypocritis. Li/
ber fidei xp̄iane dꝫ eſſe ſcri/
ptus int⁹ ꝑ dilectionē. foris ꝑ
oꝑationē. Qꝛ aūt p̄mittūtur
lamētatiōes in ſcp̄tura hui⁹
libri. ꝛ in fine ꝯcludit̄ ve. ſig/
nificat hereticos p̄mitiuam
eccl'iam impugnātes. et hy/
pocritas iā adultā depꝛauā
tes. Iſido. Chꝛiſtian⁹ mal⁹
dū ſm euāgelij doctrinā nō
viuit. etiā ip̄am fidē quā ver
bo colit. oboꝛta tentatiōe fa/
cile ꝑdit. Multi eñi fide tm̄
xp̄iani ſunt. oꝑe vero a xp̄ia/
na doctria diſſentiūt. Mul
ti q̄ꝫ ex coꝛde xp̄i fidem non
amāt. ſed hūano timoꝛe ean/
dem ꝑ hypocriſim tenere ſe
ſimulāt. ꝛ q̄ eſſe nō p̄nt aper/
te mali ꝑ terroꝛeꝫ. ficte boni
noſcunt̄. Ap'ls ad Hebꝛe. xi
Eſt aūt fides ſuba rerū ſpe/
randaꝝ argumētū nō apꝑa/
rentiū. Glo. Hic tria ponit
ap'ls. ſ. q̄d faciat fides in no
bis. qꝛ iuſt⁹ ex fide viuit. ꝛ ſi
ne fide impoſſibile eſt place/
re deo. Itē q̄ꝛ fides ē funda/
mentū oīm bonoꝝ quod ne
mo mutare p̄ōt. ꝛ ſine q̄ non
eſt bonū edificiū. Itē q̄ꝛ ē de
nō apꝑarentibꝫ. qꝛ fides ſpe/
randis rebꝫ ſubſtat. ꝛ fac̄ eaſ
eſſe in credente in alia vita q̄
nondū apꝑaret. Liber cō/
ſcientie tractat de iudicijs
actuū nroꝝ. q̄liter hō debe/
at ſeip̄m iudicare ꝛ ꝓpꝛiā con
ſcientiā diſcutere. nec p̄ceps
aut temerari⁹ eſſe de iudicā/
da cōſcia aliena. qꝛ hoc fit in
p̄iudiciū dei. j. Coꝝ. iiij. Ita
q̄ꝫ nolite an̄ tp̄s iudicare q̄/
ad. ve. dn̄s ꝛc̄. vſq̄ꝫ ibi. ꝛ tunc
laus erit v. a deo. De hoc li/
bꝛo dicit̄ Dan̄. vij. Iudiciū
ſedit ꝛ libꝛi apꝑti ſunt. i. cōſci/
entie patuerunt q̄ modo oc
culte ſunt. nō deo ſed alteru
trū. qꝛ vnuſq̄ſq̄ꝫ ſuā ꝯſcienti
am nouit. ꝛ ſm hoc etiā in p̄/
ſenti gaudiū habet vl' mero
rem. De bona ꝯſcia eſt ſicut
de domo pulchꝛa ꝛ mūda et
diuitijs plena in q̄ letat̄ ho/
ſpes ꝓbꝫ cū tota familia ſua.
Ecci. xxxij. Pꝛecurre pꝛioꝛ ī
domū tuā. illic aduocare. il/
lic lude ꝛ age ꝯceptiones tu
as ꝛc̄. qꝛ ſecura mens qua/
ſi iuge conuiuiuꝫ. Econtra
de mala et egra conſcientia
eſt ſicut de domo vaſtata vbi
ſūt tecta ꝑſtillantia. ꝛ fames

cõtinua.in q̄ affligit hoſpes cū tota familia ſua. Job.xx. Deuorabit eū ignis q̄ non ſuccendet. relinquet afflict⁹ in tabernaculo ſuo. Multi em̄ ignē ꝑpetue dānationis iā nūc portāt in ↄſciētijs ſuis. Vn̄ Iſido. Hūana cōditio dū diuerſis vicioſitatib⁹ mentē ↄturbat.etiā ante penas gehenne ꝑ inordinatū anīe appetitū iā penas ↄſcīe patit. Duplex ḡ in hoīe malo fit iudiciū.qꝛ ꝛ hic ſue conſcientie reatu punit.ꝛ illic ꝑpetuali pena dānat. Hoc em̄ ſignat illud Ps. Abiſſ⁹ abiſſum inuocat i voce cataractarū tuar̄. Abiſſum em̄ abiſſū inuocare ē.de iudicio ſue cōſcientie.ire in abiſſum ad iudiciū dānatiōis ꝑpetue.i voce catharactar̄.i.in p̄dicatōe ſctōr̄ eccl'ie doctor̄. q̄ cōtra reprobor̄ cauteriatas ↄſciētias tota die vociferant licꝫ min⁹ ꝓficiāt. Semꝑ em̄ p̄ſumit ſeua ꝑturbata cōſciētia. Sap.xvij. Liber vite eſt xp̄s.qꝛ in eo ſcripti ſunt oēs p̄deſtinati ad vitā. Iſaie.iiij. Sanct⁹ vocabit oīs q̄ ſcriptus eſt in vita in hieruſalē. Iſte tractet de et'na beatitudine ꝛ de ſūmo bono.qđ oculus nō vidit.nec auris audiuit.nec in cor hoīs aſcendit. q̄diu ſum⁹ in hac lachrymarū valle.ꝓpter qđ ꝛ ſignatus legit Apoc.v.vbi dr̄.q̄ i dextera ſedentꝭ erat liber ſignatus ſeptē ſigillis.ſcript⁹ int⁹ ꝛ foris.ꝛ nemo dign⁹ inuēt⁹ eſt apire illū.niſi leo đ tribu iuda.et agn⁹ qui erat tanq̄ occiſus. Que v̄ba ſunt magnis myſterijs ꝛ ꝓfundis ſacramētis plena. Vn̄ ꝓ breuitate notādū q̄ xp̄s eſt liber ille in dextera dei ſedēs.ſcriptus int⁹ ꝑ diuinitatē. foris ꝑ humanitatē.q̄ q̄ntū ad humanitatē aptus eſt nobiſ ex bn̄ficio incarnatōis. Quantū vero ad diuinitatē clauſ⁹. eſt.ſic dicit apl's ad Col.iiij. Cū aūt apparuerit xp̄s.ſup. in gl'ia.tūc ꝛ nos cū ip̄o apparebim⁹ in gl'ia. Septē ſignacula q̄ntū ad hūanitatē xp̄i ſunt. Incarnatio ip̄ius. natiuitas.paſſio.reſurrectio aſcēſio.ſp̄ūſſancti miſſio.iudicij diſtrictio. Poſt q̄ omnia ſacra ꝛ myſteria in terrꝭ viſa.ꝛ hūano generi exhibita. aperiet liber ex toto.i.tā ex diuinitate q̄ hūanitate. in celis intuēdus tm̄ ſol' electis ꝛ ſanctꝭ. vt videāt ſūmū

⁊ incõmutabile bonũ. deũ. ſ. ⁊ fruant eterna beatitudine q̃ ↄſiſtit ex q̃ttuor dotibꝫ corporiſ. ⁊ tribꝫ aĩe. Qd nobis p̄ſtare ⁊c̃.

De eadẽ dñica tertia.

Uid exiſtis in deſertuz videre ⁊c̃. Math. xi. Laus ⁊ cõmẽdatio btĩ Jo. ſignificat ſtatũ penitentiſ. q̃ in q̃ttuor ↄditõibꝫ conſiſtit. videlicet vt penitẽs ſit conſtans p morũ grauitatẽ. rigidus p habitꝰ aſperitatez. puidus ↄtra viciorꝫ pnitatez. Operoſus ↄtra ocioſitatez. Un̄ vſus. Cõſtans ⁊ rigidꝰ ſit puidus ac operoſus. Si q̃s p̄terite vult plãgere crimina vite. Prima igiꝛ cõditio penitentiſ eſt ↄſtantia ⁊ grauitas morꝫ. qd notaꝛ ibi. harundinẽ vento agi. qd intelligẽdũ eſt a ↄtrario ſenſu. ſic dicit glo. Per harũdinez ſignificat dñs animũ cognitione dei vacuũ. ⁊ ad ĩmundorꝫ ſpirituũ flatũ vagantẽ. quẽ nõ habuit beatꝰ Joh. q̃ nec pſperis erigebaꝛ. nec aduerſis nouerat ĩclinari. Cõſtantia optãda eſt penitentibus. qꝛ rẽ difficilẽ aggrediunꝛ. Judith. xi. Da mihi in anĩo ↄſtantiã vt ↄtẽnã illuz. Utinã aĩ ↄſtãtiã ⁊ morꝫ ſtabilitatẽ habeant q̃ dño militãt vt nõ improperet eis illud Job. iiij. Ecce q̃ ſeruiunt ei nõ ſũt ſtabiles ⁊ in angeliſ. repit p̄. Quia hodie religioſi ⁊ viri clauſtrales plus diſcurrũt ⁊ mouenꝛ de loco ad locũ q̃ᵐ aliq̃ ſeculares. qd ferre aliud nõ eſt q̃ᵐ arma pnĩe pĩjcere. ⁊ ptãti ↄtrarie cedere. Quo ꝯ Eccs. x. Si ſpũs ptãtẽ hñtis aſcẽderit ſup te. ne dimiſeriſ locũ tuũ. locũ ſcꝫ pnĩe. q̃ tuꝰ eſt vt in eo hũilieris. ⁊ in ceteriſ vtutibꝫ exerceariſ Job. xxxiiij. Dedit ei deꝰ locũ pnĩe. ⁊ ille abutiꝛ eo ĩ ſuperbiã. i. in leuitate morꝫ.

Scda ↄditio penitentiſ. ẽ rigor ⁊ aſperitas ex pte habitus veſtimẽtorꝫ. de q̃ hic dr. Qui mollibꝫ veſtiunꝛ in domibꝫ regũ ſunt. q. d. nõ ſũt in deſerto pnĩe q̃rendi molles et delicati. Glo. Hic nota q̄ rigida vita ⁊ p̄dicatio declinare dꝫ molliũ palacia. q̃ frequẽtant mollibꝫ induti adulantes. q̃ ponũt puluinaria ſub omĩ cubito. q̃ vitaz peccantiũ palpant nõ pungunt vt vel ſic aliq̃d venenꝛ. Itez

alia gloſa. Nemo exiſtimet ĩ
ſtudio ꝓcioſaꝝ veſtiũ pecca/
tũ deeſſe. Nã Pe. in epl'a ſua
ad femĩas delicatas loquit̃.
j. epl'a. iij. Quaꝝ ñ ſit extrin/
ſecus capillatura aut circũ/
datio auri. aut indumẽti ve/
ſtimentoꝝ cult⁹. ſed q̃ abſcõ
ditus cordis eſt hõ in incor
ruptibilitate q̇eti ⁊ modeſti
ſpũs ⁊c̃. Vñ etiã pompa ⁊ ꝓ
cioſitas veſtimentoꝝ ponit̃
in deſcriptiõe diuitꝭ ſepulti
in inferno. Eccĩ. xj. In veſti
tu ne glorierꝭ vnꝗ̃. nec ĩ die
honoris tui extollaris. Dic̃
Joſeph⁹ de agrippa rege. ꝙ
erat regio cultu indut⁹ cum
cõcionaret̃ ad ꝑpl'm. et veſti/
menta ei⁹ inaurata a ſole re
percuſſa mire radiabãt. ⁊ qĩ
diuinũ q̃ndã ⁊ inſolitũ ſplẽ/
dorẽ ꝓferebant. ꝓpter qđ po/
pulus admirat⁹ pulchritu/
dinẽ maieſtatis ei⁹ acclama
bat ei diuĩas laudes. q̃s q̇a
forſitan gratant̃ accepit nec
repulit. mox in eodẽ loco ꝑ/
cuſſus ab angelo iterijt. Po
eta. Nihil eſt qđ credere ď ſe
non poſſit cum laudat̃ dijs
equa ptãs. Pompa eñ veſti
um tumorẽ generat aĩorũ.

Tertia ꝯditio penitentꝭ.
eſt ꝓuidentia ꝯtra ꝓnitatẽ

viciorũ. Proni eñ ſunt ſen/
ſus homĩs ad malũ ab ado
leſcentia ſua. ⁊ facile reuertit̃
hõ ad cõſueta. Vñ Iſidor⁹.
Dũ ꝑ pniaꝫ ab hoĩe vicia fu
erint expulſa. ſi forte p⁹ hoc
interueniẽte ſecuritate. q̃libꝫ
culpa ſubrepſerit. ꝯfeſtim de
lectatões priſtine. mẽtẽ aui/
di⁹ irrepũt. pulſanteſq̃ ho/
minẽ in ꝯſuetꝭ opib⁹ graui⁹
ꝑtrahũt. ita vt fiant nouiſſi/
ma hoĩs illi⁹ peiora ꝓrib⁹.
qꝛ malũ ꝓuidere eſt eẽ ꝓphe/
tã. ꝙ aũt addit̃. ⁊ pluſq̃ pro
phetaꝫ. ħ eſt. vicia ſub ſpecie
ꝟtutũ latẽtia. ſcire cognoſce
re ⁊ ꝓcauere. vñ Iſido. Que
dã vicia ſpẽs ꝟtutũ eẽ videñ/
tur. ſed tñ ꝟtutes nõ ſũt. Nã
interduꝫ ſub ꝓtextu iuſticie
crudelitas agit̃. ⁊ putat̃ vir/
tus eſſe qđ nimirũ viciũ eſt.
Sic ⁊ remiſſa ſegnicies. mã
ſuetudo eſſe credit̃. ⁊ qđ agit
torpens negligẽtia. putat̃ a/
gere indulgẽtia pietatꝭ. Nõ
nunq̃ etiã virtutẽ larigitatꝭ
imitat̃ viciũ ꝓdige effuſiõis.
⁊ virtutem parcitatis triſtꝭ
tenacitas imitatur. et vici/
um pertinacie abſconditur
ſub virtute conſtantie. Itẽ/
q̃ timor ſub virtute obediẽ/
tie occultat̃. ⁊ dicitur virtus

humilitatiſ. qȝ tñ viciũ eſt ti/
moris. Sed ꝛ ꝑcacitas vo/
cis ꝑ veritatis accipiť liber
tate. ꝛ viciũ pigricie. quietis
virtutē imitať. porro viciuȝ
inq̃etudinis. virtutē vult ſe
vocari ſollicitudinis. Et p̄/
cipitatōnis facilitas. feruor
boni ſtudij crediť. ꝛ bñ agen
di tarditas. cōſilij mora eſſe
crediť. dũ tñ iſta ſit virtꝰ. illa
viciũ. Aptũ exēplũ viciorꝫ de
latronis ſpecie ſumiť. Nã ſi/
cut de inſidijs latro ꝑdit. ſe/
cꝫ iter agētibꝫ iũgit. fingēs ſe
ſociũ donec decipiat impro
uiſum. ita ſe miſcēt interduȝ
virtutibꝫ vicia. Qua de re ne
ceſſaria eſt penitētibꝫ ꝓuidē/
tia ꝛ cautela. Quarta cōdi
tio eſt operoſitas. i. labor ex
terior vł interior ꝯtra ocio/
ſitatē. q̄ oīno penitētibꝫ ē ex/
ecranda. Eccs. ix. Quodcũ
cꝫ pōt manꝰ tua. inſtanť ope
rare. qꝛ nec opus. nec ratio.
nec ſciētia. nec ſapia ē apud
inferos q̄ tu ꝓperas. Inſtan
ter dicit, ꝓpter tpis breuitatē
viriũ integritatē ꝛ opis ſtrē/
nuitatē. videlicet ne hō ſit re
miſſus in ope pnīe aut tepi/
dus. Apocał. iij. Scio opa
tua qꝛ necꝫ frigidꝰ necꝫ cali/
dus es ꝛc. vſcꝫ ibi. Incipiaȝ
te euomere ex ore meo. Qȝ
exponēs Haymo ſup Apo
ca. dicit. Q̄ q̄dã ſunt frigidi
oīno. i. totaliť pctōres. et ta/
les dũ cōuertunť. efficiũtur
maximi penitētes. ita ꝙ gau
diũ ſit angelis ī celo ꝛc. Qui
dã calidi oīno. i. ꝑfecti. pnīa
nō indigentes. ſed charitate
dei ꝛ ꝓximi feruētes. Inter
hos diſtiguit tria genera te/
pidorꝫ. Primi ſunt q̄ vitã
ab om̄i crimīe cuſtodiũt. ſed
tñ in agēdis bonis opibꝫ ne
quacꝫ aſſurgunt. q̄ licet alie
na nō rapiãt. nō tñ ꝓpria lar
giunť. Declināt auariciaȝ. ꝛ
retinent tenaciã. nō attēden
tes ꝙ diues ille in inferno ſe
pultꝰ nō legiť aliena rapuiſ/
ſe. ſed ꝓpria non diſtribuiſſe.

Scdi ſunt q̄ aliena nō ra
piũt. ſed ꝛ ſua diſtribuũt. ſed
hoc nō ꝑ deo. ſed ꝑ humana
laude faciũt. Matth. vj. Te
aũt faciente elemoſynã noli
tuba canere añ te ꝛc. Ter
cij ſunt q̄ opes terrenarũ fa
cultatũ dimittũt. ꝛ ad mona
ſteriũ veniētes habitũ reli/
gionis aſſumũt. deinde tor/
pentes. h̄ ſibi ad ſalutē ſuffi/
cere credũt ꝙ ſua dimiſerũt
ꝙ varia crimina ſub habitu
religiōis ꝯſtituti nō admit/

ſtunt. atqꝫ idcirco doꝛmiūt. ⁊ ſecuri abſqꝫ laboꝛe viuūt. dumqꝫ hoc faciūt tepidi exi/ ſtunt. meliuſqꝫ illꝫ fuerat mo rari in ſeculo vbi ⁊ pctā ſua recognoſcerēt. et aliqñ ꝑ dei miſcðiam cōpuncti bōis o/ peribꝫ inſudarēt. Amen.

Dñica quarta aduentꝰ

Gaudete in dño ſemꝑ ⁊c. Philip. iiij. Gaudendū eſt nob in dño. ſicut ī rege ꝓplm ſuū liberāte ⁊ ſal/ uante. Sicut in doctoꝛe di ſcipulos ſuos erudiente. ſic in ſpōſo ad amicos ſuos de thalamo ꝓcedēte. ſic de legi timo herede poſſeſſionez cū frībꝫ diuidēte. Vñ ꝟ. In do mino gaude qm̄ ꝓpe credit eſſe. Per natale nouum rex. doctoꝛ ſponſus et heres.

De gaudio ī rege nr̄o ha bēdo dꝛ Zach. ix. Exulta ſa tis filia ſyon. iubila filia hie ruſalē. ecce rex tuꝰ venit tibi iuſtꝰ ⁊ ſaluatoꝛ. Bñ dicit iu/ ſtus ⁊ ſal. qꝛ genꝰ hūanū qð diabolus ꝑ fraudē deceꝑat ⁊ iniuſte poſſederat. xp̄s ꝑ iu ſticiā liberauit. De iiuſticia diaboli ⁊ de eiꝰ calūnia cōq̄/ rit dñs Iſa. lij. In egyptuz deſcendit ꝓplꝫus meꝰ in ꝑnci pio vt colonꝰ eſſet ibi. ⁊ aſſur abſqꝫ vlla cauſa calūniatꝰ eſt eū. Deſcēdit dicit. qꝛ diabo/ lus genꝰ hūanū in pctm̄ ꝑci pitando ad ſe in infernū de ſcendere fecit. ⁊ h in ꝑncipio tꝑis ⁊ creature. Et bñ dicit ꝓplꝫs iſte colonꝰ ibi fuiſſe ꝓpt tꝑis diuturnitatē. Ubi em̄ q̄s multo tꝑe manet. nō ho/ ſpes ſed colonꝰ terre illiꝰ eſt vocandꝰ. Fluxerāt em̄ anni a ꝯſtitutōe mūdi vſqꝫ ad paſ ſionez xp̄i q̄nqꝫ milia ducēti trigintaunus. O q̄nto deſi/ derio expectabat rex ⁊ ſalua toꝛ iſte a ꝓplꝫo ſctōꝝ vt libera ret de manu potētie. O q̄n/ tū gaudiū erat in iſta libera/ tione Ioh bap. q̄rēti. Tu es q̄ venturꝰ ⁊c. ⁊ ſymeoni q̄ an nunciaturꝰ apud iferos tan ti regis ⁊ redēptoꝛis aduen tū dicebat. Nūc dimittꝭ ſer/ uū tuū dñe. ſm ꝟbū tuuz in pace. Quia vide. o. m. ſ. t. ⁊c. Hiere. xlj. Cūqꝫ vidiſſet oīſ ꝓplꝫs q̄ erat cū yſmael iohem filiū caree. ⁊ ꝑncipes bellato rū q̄ erāt cū eo. letati ſunt. et reuerſus ē oīs ꝓplꝫs quē cepe rat iſrael ī maſphat Hic ad aptari poterit de gaudio ⁊ le ticia hitatoꝛū iabes galaad.

j. Reg. xj. vbi dꝛ q̄ poſt victo
riā ſaul ⁊ vniuerſus pplˀs ve
nerūt in galgala vt inouarēt
ibi regnū. ⁊ gauiſꝰ ē ibi ſaul
⁊ viri iſrl̄ nimis. Et nos ſin/
gulis annis gaudiū nr̄e re/
dēptōnis cū maxio gaudio
innouare debemꝰ Lu. ij. Ec
ce euāgelizo vob̄ g. ⁊c̄. De
gaudio ī doctore nr̄o babē/
do dꝛ Joel. ij. Filij ſyon ex/
ultate ⁊ letamini in dn̄o deo
vr̄o. qꝛ dedit vob̄ doctorē iu
ſticie. ⁊ deſcēdere fec̄ ad nos
imbrē matutinū ⁊ ſerotinū
ſicut a ꝓncipio. Per imbrez
matutinū ⁊ ſerotinū accipit̄
doctrina vtriuſq̄ teſtamēti.
Hic eſt eīn doctor ⁊ pedago
gus nr̄. docens nos vtilia. q̄
ꝓfert de theſauro ſuo noua
⁊ ve. q̄ in lege impat nupti/
as. in euāgelio cōmēdat ꝟgi
nitatē. In lege dicit oculū ꝓ
oculo erui. ī euāgelio alterā
maxillā ꝓbere ꝑcutiēti. oſtē/
dens q̄d doctor eccl̄iaſticus
debeat loco. tpi. cauſe. ꝑſone
⁊ ſibiipi. qꝛ tā vita q̄ doctri/
na clarere dꝫ eccl̄iaſticꝰ do/
ctor. Nā vt ait Jſi. Doctrīa
ſine vita arrogantē facit. Vi
ta ſine doctrīa inutilē reddit.
Sacerdotꝭ ꝑdicatio opibꝯ
cōfirmāda ē. ita vt qḋ docet
ꝟbo iſtruat exēplo. Vera eīn
eſt illa doctrīa quā viuēdi ſe
quit̄ forma. Tal̄ erat doctor
ille Act. j. Cepit ihs facere ⁊
do. Hāc ēt formā diſcipul̄ ſ.
impſſit. nā vnū ſine alt̄o nō
fac̄ ꝑfctm̄. qꝛ ſicut ī nūmiſmate
metallū. figura ⁊ pōdꝰ req̄rit̄
ita ī oī doctore ecc̄iaſtico q̄d
ſeq̄t̄. q̄d doceat ⁊ quō viuat.
Per q̄litatē ḡ metalli doctrī
na. ꝑ figurā ſilitudo patꝝ. ꝑ
pōdꝰ hūilitaſ deſignat̄. Qui
ḡ ab his tribꝯ diſcrepauerit
nō metallū ſed t̄ra erit. Do/
ctor ille cathedrā hꝫ vniuer
ſalē ecc̄iam. Liber eiꝰ ē. mā/
data vite. diſcipuli paupes
ſpū. Sap. viij. Sobrietatez
ei ⁊ prudētiā docet ſupp̄. ſa/
piētia. ⁊ iuſticiaꝫ ⁊ ꝟtutē. q̄bꝰ
vtiliꝰ ē nihil in vita homibꝯ.

De gaudio hn̄do in ſpon
ſo nr̄o xp̄o. ſ. dꝛ Cā. iij. Egre
dimini ⁊ videte filie ſyon re.
ſal. ⁊c̄. vſq̄ ibi. In die deſpō
ſatōis ⁊ leticie cordis eius.
Dies deſpōſatiōis ſūt dies
incarnatōis. ⁊ tp̄s plenitudi
nis gr̄e ſaluatoris. in q̄ agit̄
de myſtica copulatione xp̄i
⁊ eccl̄ie. ⁊ de federe diuine ⁊
humane nature. Ps. In ſo/
le po. ta. ſu. i. in manifeſta ap/
paritiōe hūanitatꝭ ſue. Vn̄

Illud Ps. De⁹ nr̄ mani. veni
et. ꝛ ipe tā. spō. p. de tha. suo.
Uter⁹ ꝟginalis tabernacu/
lū ꝛ thalam⁹ ꝯgruentissime
appellaꝶ Tabernaculū ꝓpter
hostes ꝛ inimicos q̄s debel
latur⁹ venerat. Thalam⁹ ꝓpt
amicos q̄s ꝯsolari ꝛ visitare
in pace disposuerat. ꝛ quib⁹
tāto tpe ei⁹ aduēt⁹ pmissus
fuerat. Glo. A ꝓphis totiēs
pmissus pcessit de thalamo
suo. i. de virginali vtero. vbi
de⁹ hūane nature vt spōsus
spōse copulat⁹ est. Hic mag̃
est ꝛ ꝯueniēs silr̄itudo sacr̄i. i.
signi ꝛ signati. Jō de ꝟgine
nat⁹ est. vt signareꝶ ꝙ ecc̄iaꝫ
sibi ꝟginē copularꝫ Quā/
to autē desiderio h̄ fecerit. ꝛ
nos visitauerit. oñdit ps. cū
subdit. Exultauit vt gig. ad
cur. vi. sup̄. visitatōis ꝛ ꝯsola
tiōis nr̄e. ꝛ incarnatōis sue.
Prouer. viij. Et delicie mee
esse cū fi. hoim. Et Apocal.
xxj. Ecce tabernaculū dī cū
hoib⁹. multo magꝭ hoib⁹ cū
deo. Et si spōsus tanto gau/
dio exultat cū filijs nuptiaꝝ
q̄nto magꝭ ipi pnubi ꝛ ami/
ci cū spōso. Quoꝝ psonā ge/
rit io. bap. cū dic̄ Jo. ij. Qui
hꝫ spōsaꝫ. spōsus ē. amic⁹ āt
sponsi q̄ stat ꝛ audit eū. gau/
dio gaudet ꝓpꝶ vocē spōsi. et
Mat. ix. Nūq̄d pñt filij spō
si lugere q̄ꝺdiu cū illis ē spō/
sus. ꝛ ponit silr̄itudinē dede/
centie de veste pānosa ꝛc̄.

De gaudio hñdo in here
de d̄z. iiij. Ruth. de Noemi.
cui ꝯg̃tulādo dicebāt. Bñdi
ct⁹ dñs q̄ nō ē pass⁹ vt defi/
ceret successoꝛ familie t. vt no/
mineꝶ nomē ei⁹ i isrl̄ ꝛ hēas
q̄ ꝯsoleꝶ aīaꝫ tuā ꝛ nutriat se
nectutē t. Et Gen. xxj. d̄ ma/
ximo gaudio qd̄ habuerꝭ in
ysaac. herede sibi a d̄o dato.
p q̄ risit sara. et dixit. Risum
mihi fecit de⁹. Per ysaac in/
telligiꝶ xp̄s. in q̄ de⁹ pr̄ totū
hūanū gen⁹ ꝯsolat⁹ est. vt sit
generalis heres oīm creden
tiū. nō vni⁹ trib⁹ aut ligue vl̄
gentꝭ. sic̄ oli cū eēt ps dñi po
pul⁹ ei⁹ ꝛ iacob fu. hereditatꝭ
ei⁹. De h̄ vniuersalissimo he
rede loq̄ꝶ apl̄s. oñdēs ꝙ tal̄
heres ñ fuit a pncipio mūdi.
sꝫ nob̄ dat⁹ ē i nouissimo tpe
Heb. j. Multipharia mltis
ꝙꝫ modis ꝛc̄. vsqꝫ ibi. Nouis/
sime di. is. lo. ē nob̄. i filio q̄m
cō. here. v. per q. f. ꝛ s. Ps. Po
stula a me ꝛ da. ti. gē. here. t.
ꝛ poss. tuā ter. terre. Nota ꝙ
sicut generalis heres est xp̄s
ꝛ cōis. ita ꝛ hereditas ipius

q̄ eſt regnū celoꝝ. pſ̄. Regnū
tuū regnū oīm ſeculoꝝ. Et iō
cōis ⁊ generalis ē hereditas
iſta. q̄ꝛ cōiter ⁊ generalr̄ ab
ea totū gen⁹ hūanū ꝑ diabo
li inuidiā eiectū fuit. Qđ de
plorans Hiere. Treno. iiij.
ait. Hereditas nr̄a ver. ē ad
a. ⁊c̄. Gaudendū ḡ nob̄ eſt in
dn̄o. q̄ꝛ ꝑ illū reſtituti ſum⁹.
Pſ̄. Tu es q̄ reſti. here. meā
mihi. Q̄ꝫ p̄cioſa ꝓo ſit iſta he
reditas. dr̄. j. Pe. j. Regene/
rauit nos in ſpē viuā. in he/
redi. incoꝛ. ⁊ incōtaminatā ⁊
īmarceſſibilē ꝯſeruatā in ce.
Qđ nobis p̄ſtare ⁊c̄.

De eadē dn̄ica.

m Iſerunt iudei ab hieroſo
lymis ſacerdo/
tes ⁊ leuitas ad iohēm vt in
terrogarēt eum. tu q̄s es ⁊c̄.
Joh. j. Johes q̄ in deſerto
pn̄iam p̄dicauit penitentes
ſignificat in q̄ttuoꝛ actibus
valde eminētibꝫ q̄bꝫ in deſer
to poſit⁹ intent⁹ erat. q̄s ha
bes ꝑ hos ꝟſus. Quid faci/
at deſerta colēs bap. iohes.
Queris. ieiunat. baptizat. p̄
dicat. oꝛat. Jeiuniū iohis ſi/
gnificat abſtinentiā penitē/
tiū q̄ coꝛp⁹ affligere debent.
cibis. potibꝫ. indumētis. ex/
emplo iohis Lu. j. Jpe autē
iohes habebat veſtimentuꝫ
de pilis cameloꝝ ⁊ zona pel
licea circa lūbos ſuos. Eſca
aūt ei⁹ erāt locuſte et mel ſil/
ueſtre. Arma penitentiū ſūt
aſpera veſtis et cibꝫ tenuis.
Quidā putāt iohēm bapti/
ſtā carnibꝫ tanq̄ꝫ voluptuo/
ſis ⁊ imūdis rebꝫ vſum non
fuiſſe. nō intelligentes locu/
ſtas carnes q̄rundā aīaliū
ſaltantiū fuiſſe. ⁊ ꝯſuetas co
medere paleſtinis. Nec ꝓpt
h̄ abſtinentia ei⁹ eſt culpan/
da q̄ꝛ carnes cōederit. ſꝫ fru
galitas ⁊ ſobꝛietas cōmēdā
da. Siquidē q̄buſcūq̄ꝫ cibiſ
aut potibꝫ hō ſobꝛie vtr̄ ac
modeſte laudabile eſt. nō ei
dānat hoīem cibꝫ ſed ei⁹ aui
ditas ⁊ inoꝛdinat⁹ appetitus
Vn̄ Aug⁹. in li. ꝯfeſ. Non ḡ
imundiciā obſonij timeo. ſꝫ
īmūdiciā cupiditatiſ. Scio
noe om̄e gen⁹ carnis qđ ci/
bo vſui eſt mādu care ꝑmiſ/
ſum. Heliā cibo carnis refe
ctū. Johēm baptiſtā mirabi
li abſtinentia p̄dituꝫ. aīalibꝫ
h̄ eſt. locuſtis in eſcā cedenti
bus nō fuiſſe pollutum. Et
ſcio eſau lenticule edulio de
ceptū. ⁊ dauid ꝓpter aq̄ deſi/

deriũ a ſeipõ rep̄henſum.et
regem nr̄m xp̄m non de car
ne ſed de pane temptatum.
Ideoq̄ ppl's in deſerto non
qꝛ carnes deſiderauit.ſed qꝛ
eſce deſiderio aduerſus de-
um murmurauit eſt repro-
batꝰ. Baptiſmus iohis ſi
gnificat lachꝛymas peniten
tie. Nã ſicut ꝑ aquã corpora
lauant̄.ita ꝑ lachꝛymas ꝛ lu
ctus pn̄ie anīe purificant̄.h̄
eſt fons de quo dꝛ Judith
xij. Exibat noctibꝫ in val-
lem bethulieꝛ baptizabat ſe
in fonte aq̃. Hic ē baptiſmꝰ
flāminis. de q̄.j. Can̄. Jo.v.
Qm̄ tres ſunt q̄ teſtimoniũ
dant in terra.ſp̄us aq̄ et ſan-
guis. Bene dicit ſp̄us.quia
ex ꝟtute ſp̄ũſancti ꝓcedit vt
pctõꝛ vſq̄ ad lachꝛymas cõ
pungat̄. Ip̄e ei medīꝰ ꝛ me-
diatoꝛ eſt ille de q̄ loquitur
idē baptiſta iohs. Medius
aũt veſtrũ ſtetit.quē vos ne
ſcitis.ip̄e baptizabit vos ſpi
ritu ſctõ ꝛ igni.h̄ eſt.ꝛ purga
tione ſanctificatiõis.ꝛ ꝓbati
one tribulatõnis. Uel h̄ re-
fert̄ ad xp̄m.vt ip̄e ſit media
toꝛ ꝛ ſtans medīꝰ ad bapti-
zandum nos ſp̄ũſctõ ꝛ igne.
qđ fit dum coꝛda nr̄a incen-
dit per amoꝛē ꝛ illuminat ꝑ
ſapientiã. Dat enim nob̄ ſa-
pientiam ꝛ intellectũ.vt nos
ip̄os diſcutiamus ꝛ iudice-
mus. Dat ꝛ amoꝛem ꝛ chari
tatis ardoꝛē vt peccata nr̄a
defleamus.qđ eſt baptizare
nos ꝛ abluere ꝛ lauare. Iſa.
iiij. Si abluerit dominꝰ ſoꝛ
des filiarum ſyon. ꝛ ſangui-
neꝫ hieruſalē lauerit de me-
dio eius in ſpiritu iudicij.q̄
ad primũ.ꝛ ſpiritu ardoꝛis.
quo ad ſecundũ. Amoꝛ em̄
chꝛiſti.ꝛ feruoꝛ ſp̄ũſancti a-
nimã in lachꝛymaꝝ effuſio-
nes reſoluit. Tren̄.iij. Diui
ſiones aquarũ deduxit ocu-
lus meus. Grego. Diuiſas
quippe ex oculis lachꝛymas
deducimus.quãdo peccatis
ſingulis.diſpartitas lachꝛy-
mas damus.neq̄ enim vno
eodēq̄ tempoꝛe eque mens
de omnibus dolet.ſed duꝫ
nunc huius.nunc illius cul
pe memoꝛia acrius tãgunt̄.
ſimul de omnibꝫ in ſingulis
cõmota turbat̄. Predica-
tio iohãnis ſignificat exem-
pla bone oꝑationis.que pe-
nitentes dare debent.et ad
hoc ſtudere.vt ſicut erãt ma
teria praui exempli.ita ſint
pꝛobitatis ꝛ virtutis. Talis
pꝛedicatio plus conſiſtit in

operibꝫ bonis ꝙ̄ in ſermoni bus coloratis.⁊ tanto liben tius ⁊ fortiꝰ attendit. quāto maīfeſtius palpat ⁊ videtur Gregoriꝰ. in cura paſt. Illa nanqꝫ vox vehemētiꝰ cor pe/ netrat.quā predicantis vita cōmendat.quia qd̄ loquēdo imperat. exequēdo adiuuat vt fiat. Talis erat p̄dicatio apoſtolica.j.Cor.j.Sermo meus ⁊ p̄dicatio mea nō in pſuaſibilibꝫ hūane ſapīe ver bis.ſed in oñſiōe ſp̄ūs ⁊ ꝟtu/ tis. Johes p̄dicabat ꝟbo et exemplo pniam. ipe ei erat lucerna ardens ⁊ lucens ex/ emplo.qui modus p̄dican/ di licet optimus ⁊ probatiſ/ ſimus. non tamē omnibus eſt datus . maxime laicis et idiotis.qui quanto minorē noticiam habent ſcriptura/ rum. tanto magꝭ niti debēt vt habeant exempla bona/ rum virtutum.vt quod non habent in lingua docti ſmo nis.habeant in exemplo ſan cte ⁊ honeſte conuerſatōnis Laudabilius eſt eni homi/ nes edificare bonis exem/ plis ꝙ̄ bonis verbis. Cito enim tranſit qd̄ dicit.diu au tē manet qd̄ factꝭ gerit. Se pe em̄ ↄtingit ꝙ rē quaꝫ per ꝟba intelligerē nō poſſumꝰ. meliꝰ ⁊ aptiꝰ p exēpli poſitio nes ītelligamꝰ. Sctōꝝ exē/ pla ⁊ eoꝝ caſtiſſima vita ſunt nobis ꝓ lege viuendi. ⁊ ma/ gis eorum vita ꝙ̄ verba. De multis em̄ dubitamꝰ quid dixerint. De nullis q̄n pie et iuſte vixerint. Iſido. Per ex empla ſctōꝝū quibꝫ edificat homo varias ↄſectare virtu tes.hūilitatꝭ ex xp̄o.deuotio nis ex petro.caritatꝭ ex iohe. obediētie ex abraam.patien tie de yſaac.tolerantie de ia/ cob.caſtimonie de Joſeph. māſuetudinis de moyſe.cō ſtantie de ioſue.benignitatiſ de ſamuel.miſcdie de dauid abſtinētie de daniel.patien/ tie de iob. Sic ⁊ cetera facta priorū.quo labore.quo mo/ deramine.qua ve intentōne vel cōpunctione gerantur. vir ſanctus imitando conſi/ derat. De orōne iohānis non legimus. ſed cōſtat euꝫ deuotiſſimū ac ſanctiſſimuꝫ extitiſſe.qd̄ abſqꝫ orationis ſtudio fieri non poteſt. Viri em̄ deuoti ⁊ ſancti pfectio/ in orōne cōſiſtit.que ſi ex ma gno feruore cordis ꝓcedat. corpus attenuat.⁊ ſpm̄ tan/ dem victū reddit ⁊ laſſatuꝫ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sicut habemus exemplũ in moyſe ſtante in monte et armis precũ ꝛ orationũ contra amalech ſpiritualiter pugnante. ꝙ pre nimia laſſitudine quãdoq; manus remittebat. nec ſine ãminiculo ſuſtentantium ſe poterat ꝑdurare. Unde ſciendu; ꝙ magna pars penitẽtie eſt deuote ꝛ frequẽter ꝛ cõtinue orare. Unde Iſido. de ꝑceptis altioribus monachoꝝ. Dei inquit ſeruum ſine intermiſſione orare. legere ꝛ operari oportet. ne forte mentẽ ocio deditam. ſpiritus fornicationis ſubrepat. cedit enim labori voluptas. animam autem vacantem cito preoccupat. Contuere ſalomonem. per ocium multis fornicationibuſ inuolutũ. ꝛ per fornicationis vicium in ydolatriam prolapſum. Sunt quidam q̃ calũniantur religioſos. ꝛ in electis maculam imponunt. dicẽtes eos vanos ꝛ ocioſos. eo ꝙ manibus nõ laborant. opponentes eis apoſtolũ. qui labore manuu; ſuaru; ſuſtentabatur apud neophitos diſcipuloſ. j. Corinth. iiij. Tales obtrectatores nec tẽpora nec loca nec perſonas conſiderant. aliud enim erat in primitiua eccleſia cum paulus manibus laborauit. vt furta et rapinas et lucra iniuſta a diſcipulis neophitis excluderet. ꝛ perſone erant laicales. quib; artes mechanice congruebãt. et loca nec clauſtri; nec ſilentijs nec ſtudijs deputata. Contra tales calumniatores dicit Johãnes in prologo ſuper Job. Si fiſcellam iunco texerem ꝛ palmarum folia cõplicare; ꝛc̃. longa eſt auctoritas. Amen.

Dominica tertia de epiſtola.

Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros xp̄i ꝛc̃. j. Corinth. iiij. Nota quattuor genera miniſtroꝝ ſiue diſpenſatoꝝ chriſti et eccl'ie. ꝑ hos verſus. Reges. prepoſiti. doctores. p̄ſbyteriq;. Diſpenſatores ſunt eccl'ieq; miſtri. Sicut dicit gloſa. Sũt boni ꝛ mali diſpenſatores. Boni diſpenſatores ſunt. ꝑ q̃rũ miniſterium ꝑuenit ad eternã ſalutẽ. ꝛ e contrario. Igitur bonitas regum ꝛ principum

terre conſiſtit in trib9. videli
cet vt ſint iuſticiam ⁊ iudici/
um diligentes Sapie.j. Di
ligite iuſticiaꝫ qui iudicatis
terrā. Ps̄. Honoꝛ regis iu/
dicium diligit. Econtra de
malis ⁊ iniquis regnoꝛuꝫ et
terrarū miniſtris dicit Sa
pientie. vj. Quoniā cū eſſetiſ
miniſtri regni illiꝰ non recte
iudicaſtis. necꝫ cuſtodiſtꝫ le
gem iuſticie. necꝫ ſm̄ volun/
tatē dei ambulaſtis ⁊c̄. Iteꝫ
vt ſint pij ⁊ clementes. Pꝛo/
uerb. xvj. In hilaritate vul/
tus regis vita ⁊ clementia il
lius q̄ſi imber ſerotinꝰ. ⁊. iij.
Regū. xx. Audiuimus ꝙ re/
ges iſrael clementes ſint ⁊c̄.
Ecōtra de impijs ⁊ iniquis.
Prouerb. xxviij. Leo rugi/
ens et vꝛſus eſuriens pꝛin/
ceps impiꝰ ſuper populum
paupereꝫ. Et eiuſdem. xxix.
Rex iuſtus erigit terrā ſuā.
et vir auarus deſtruet eam.
Iteꝫ vt ſint bonos iudices
terre ſue pꝛeficiētes. Ecci. x.
Scd̄m iudiceꝫ populi. ſic et
miniſtri eius. et qual' rectoꝛ
eſt ciuitatis. tales et inhabi/
tantes in ea. Et. j. Paral'. vj.
Pꝛepoſuit rex dauid ebꝛo/
nitis aſabiam ⁊ fratres eiuſ
viros fortiſſimos in cunctiſ
operibus domini. ⁊ in mini/
ſterium regis. Aſabias iter
pꝛetatur colligens vel cōgre
gatio dn̄i. ⁊ ſignificat bonoſ
pꝛefectos qui congregāt do
mino populum ſuuꝫ ꝑ com
paſſionem ⁊ pietatem. Ecō/
tra de oppꝛeſſoꝛibꝰ ⁊ exacto/
ribus populi dei. Iſaie. iij.
Populum meum exactoꝛeſ
ſui ſpoliauerunt. Et Exodi
v. Pꝛecepit ergo pharao p̄/
fectis operum et exactoꝛibꝰ
populi dicens ⁊c̄. Boni/
tas ⁊ fidelitas pꝛelatoꝛum ⁊
pꝛepoſitoꝛum eccleſie in mi/
niſtrando conſiſtit in tribꝰ.
ſcilicet vt ſciant pꝛopꝛiā do/
mum et familiam regere. j.
Thimo. iij. Sue domui be
ne pꝛepoſitum. Et poſt. Si
quis autem domui ſue pꝛe/
eſſe neſcit. quomodo eccle/
ſie dei diligentiam habebit.
Exemplum de hely. j. Regū
ij. Qui non coꝛripuit filios
ſuos quos nouerat indigne
agere. ⁊ populum dei ſcāda/
lizare. Ecci. xxx. Lacta filiuꝫ
tuum ⁊ pauentem te faciet.
Lude cum eo ⁊ contriſtabit
te. Item vt ſciant negociari
⁊ lucris animarū intendere.
Matth. xxv. Abijt qui q̄n/
ꝗ talenta accepat. ⁊ operatꝰ

eſt in eis et lucratus eſt alia quinqꝫ. Per quinqꝫ talenta quinqꝫ ſenſus accipiunt᷑ de quibus lucrum facimꝰ. duꝫ eos ad edificationem proxi/ morum et ad dei honorem exponimus. Ille vero dam natur qui hanc pecuniaꝫ in ſudario ligauit. et ꝺ accepto gratie dono nullum edifica uit. Gloſa. In ſudario pecu niam ligat qui molliter ⁊ de licate viuendo. doctrinaꝫ ſi/ bi commiſſam eneruat. di/ cens. Sufficit mihi vt pro me rationem reddaꝫ. Quid enim opus eſt alijs predica re ⁊ de ipſis rationem redde re. Item vt ſciant res domi/ ni ſui et eccleſie conſeruare. Matth. xiij. Quoniaꝫ ſi ſci/ ret paterfamilias qua hora fur veniret. vigilaret ⁊c̄. Ge neſis. xxxj. Oues tue ⁊ capre tue ſteriles non fuerunt. ari etes gregis tui non comedi nec captum a beſtia oſtendi tibi. ego damnuꝫ omne red debam. quicquid furto pe/ rierat a me exigebas. Heu ta les non ſunt paſtores noſtri temporis. qui paſcūt ſemet/ ipſos. dilapidāt eccleſias. af/ fligunt ſubditos ⁊ emūgūt. Luce. xij. Et ſi dixerit ſeruꝰ ille in corde ſuo moram fa/ cit dominus meꝰ ⁊c̄. Bo/ nitas et fidelitas doctorum eccleſie in miniſtrando do/ ctrinam ſalutarem. attendi tur circa tria. ſcilicet vt ſane ſacram doctrinam exponāt contra hereticos qui ſedent in cathedra peſtilentie. Ps̄. In cathedra peſtilentie nō ſedit. quoruꝫ doctrina peſti fera eſt. Ecci. xj. Attende ti/ bi a peſtifero. fabricat enim mala ne forte inducat ſuper te ſubſannationem in per/ petuuꝫ. Quales debeant eſ/ ſe doctores dicitur ad Thi/ tuꝫ. j. Ut potens ſit exhorta ri in doctrina ſana. ⁊ eos qui contradicunt redarguere. Item vt pure intendant cō tra philoſophos. qui ſedent in cathedra arrogātie. Job xxx. Quando procedebā ad portam ciuitatis ⁊ in platea cathedram ponebant mihi Quid eſt ī platea cathedraꝫ ponere niſi arroganter do/ cere Deutero. xviij. Prophe ta qui arrogantia deprauа/ tus voluerit loqui in nomi/ ne meo que ego non prece/ pi illi vt diceret aut ex nomi ne alienorum deorum īter/ ficietur. Nomine alienoruꝫ

deoꝝ̃ loquunt̄. q̇ plus ꝓbis
ꝛ rōnib⁹ phicis. puta aristo.
et platonis vtunt̄. ꝙ̄ dictis
ſanctoꝝ patruꝫ Hieronymi
vel Aug⁹. Tales a miſterio
altarꝫ dñi repellunt̄. qꝛ toꝛ/
tū hñt naſum ꝛ grandē. Vñ
Gregꝫ. in cura paſto. Sunt
nōnulli q̇ eſtimari ebetes no
lunt. ꝛ ſepe ſe in q̇buſdā inq̇/
ſitiōib⁹ pluſꝙ̄ neceſſe ē exer/
centes. ex nimia ſubtilitate
fallunt̄. Vnō h ſubdit̄. Vel
grādi vel toꝛto naſo. Naſus
etem̄ grādis ꝛ toꝛt⁹. ē diſcre/
tiōis ſubtilitas īmoderata.
q̄ cū pluſꝙ̄ decet excreuerit.
actōis ſue rectitudinē ꝯfun/
dit. Itē vt ea faciāt q̄ docēt.
ꝯtra hypocritas q̇ ſedēt ī ca
thedra falſe iuſticie Math.
xxiij. Dicūt ꝛ nō faciūt. Su
per cathedrā moyſi ꝛc̄. Bo/
ni doctoꝛes ꝯpant̄ ſali ꝓpter
intelligētie diſcretionē. ciui/
tati ſupꝛa mōtē poſite. ꝓpter
purā intentioneꝫ. Lucerne
ſup candelabꝝ poſite. ꝓpt ex
empli ꝑbitionē. Ecci xxiiij.
Qui ꝑficit ꝑmuſ ſcire ipam.
nec inferioꝛ iueſtigabit eaꝫ.

Bonitas ꝛ fidelitas ſacer
dotū ꝛ miſtroꝝ altarꝫ conſi/
ſtit in trib⁹. ſ. vt ſint eruditi.
vt ſciāt ꝓplo dei ꝓeſſe. ne ſi ce
cus cecū ducat ꝛc̄. Malach.
ij. Labia ſacerdotis cuſtodi
unt ſcientiam. ꝛ le. req̇. ex oꝛe
ei⁹ ꝛc̄. Sepe em̄ ꝓpter igno/
rantiā ſacerdotū ꝓpl's delin
quit ꝛ a dño ꝑcutit̄. iiij Reg.
xvij. Gentes q̄s tranſtuliſti
ꝛ habitare feciſti in ciuitati/
bus ſamarie ignoꝛant legiti
ma dei terre. ꝛ immiſit ī eos
dñs leones. ꝛ ecce interficiūt
eos. ꝛ ꝑcepit rex vt adduce/
rent illuc vnū de ſacerdotib⁹
ꝛc̄. Itē vt ſint caſti. mūdi ꝛ ſi
ne macula tā coꝛpis ꝙ̄ anie.
ſ. Machab. iij. Et elegerunt
ſacerdotes ſine macula vo/
luntatē habētes in lege dei.
ꝛ mundauerūt ſctā. Iſaie. lij
Mūdamini qui fertis vaſa
dñi. Que vtiꝙ vaſa. ipſi ſa/
cerdotes ꝛ eoꝝ ꝯſciētie ſunt
que ſemꝑ mūde eſſe debent
ꝛ oꝛnate. Ecci. l. Quaſi vas
auri ſolidū oꝛnatū om̄i lapi
de ꝑcioſo. Quo cōtra de re/
probis dicit̄ Treñ. iiij. Re/
putati ſunt q̄ſi vaſa teſtea o/
pus manuū figuli Ps. Tan
ꝙ̄ vas figuli cōfringes eos.
ꝛ Soph. j. Prophete ei⁹ ve/
ſani viri infideles. ſacerdo/
tes eius polluerūt ſanctū ꝛc̄
Item vt ſint iuſti. Ps. Sa/
cerdotes ei⁹ induāt iuſticia.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Gloſa. dicit q̄ p̱ iuſticiã etiã
alie v̄tutes intelliguntᷣ. Que
enim legales pōtifices in veſti
bus gerebāt. illa euangelici
ſacerdotes in cordibꝰ habe
re debēt Pōt tñ p̱ iuſticiã in
telligi reſtrictio auaricie ꝛ cu
piditatꝫ ſacerdotū. q̄ multã
maculã imponit glie ipoꝝ.
Michee. iij. Sacerdotes
ei᷒ in muneribꝰ docebāt. ꝛ p̱
phete ei᷒ in muneribꝰ diuina/
bant. Contra auariciã dicitᷣ
Matth. x. Gratis accepiſtꝫ
gratis date. Amen.

In vigilia natiui/
tatis chriſti.

Videbit
omis caro ſaluta/
re dei. Luce. iij.
Cōſuetudo ſacre ſcṕture ē.
dñm nr̃m ihm xp̄m appella
re ſalutare dī. ꝛ hoc ꝓpter nois
ſui interp̄tationē. q2 ihs ſal/
uatoꝛ ſeu ſalutarꝫ interp̄tatᷣ
ꝛ q2 de᷒ pr̄ ſpē multiplicis ſa
lutꝫ nr̄e in ipo poſuit ꝛ oñdit
vñ ꝟ. Eſſe ſalutare te noſtꝝ
xp̄e fatemur. Per te mltipli
cis. quia ſpes eſt facta salutꝫ
Siquidē in incarnatiōe fa
ctus eſt nob xp̄s ſalutare re
nouatiuū. In paſſione ſalu/
tare recōciliatiuū. In reſur/
rectione ſalutare regenerati
uū. In die iudicij erit nobiſ
ſalutare remuneratiuū. De
q̄bus nihil ad pñs. ſ3 tm̄ de
ſalutari renouatiuo Igitᷣ
ſaluatoꝛ nr̄ p̱ beneficiū ſa/
cratiſſime incarnationiſ ſue.
fact᷒ ē nobis ſalutare] reno/
uatiuū. ꝯtra q̄druplicē vetu
ſtatē quã diabol᷒ nob indu/
xerat. ꝛ fere totū gen᷒ huma
nū ꝯſumpſerat. Trenoꝝ. iij.
Miſcdie dñi multe q2 non
ſum᷒ ꝯſumpti. ſup̱. vetuſtate
infirmitatꝫ. impietatꝫ. incre/
dulitatꝫ ꝛ mortalitatꝫ. Ve
tuſtas ĩfirmitatꝫ ē pctm̄ ori/
ginale. qd a pmis pentibꝰ in
nos ꝓcupiã ꝫ trãſfuſū ē. nec
p̱ medicinã natalē vł legalē
tolli poterat. q̄nimo totū hu
manū gen᷒ infecerat. ꝛ in ve
tuſtatē induxerat. Tre. iij. Ve
tuſtã fec pellē me. ꝛ carnē m.
ꝯtriuit oſſa m. Venit ḡ xp̄s
ad ſanãdū ꝛ renouãdū gen᷒
hūanū. ſua mirabili ꝛ ieffabi
li natitate. ꝛ vtiq3 ſibi ſoli no
ſtra renouatio ꝯgruebat. q̄
de ſpū ſ. ꝯcept᷒ ꝛ d ĩmaculata
v̄gie nat᷒ fuerat. ad oſtendē
dum q̄ ex diuinis ꝛ incorru
ptibilibꝰ ſacris nos renaſci
ꝛ renouari opteret. Vñ apo
ſtolus ad Titum. iij. Appa/

ruit benignitas ⁊ humanitas ⁊c. vſqꝫ ibi. ſaluos nos fecit per lauacrum regeneratio-nis ⁊ renouationis ſpūſſancti. quē effudit in nobis ha-bunde ⁊c. Uetuſtas im-pietatis eſt malicia generis humani ⁊ pronitas ad pec-candum. Geneſ. viij. Senſus enim ⁊ cogitatio cordis humani in malū prona ſūt ab adoleſcētia ſua. Hec malicia cepit a primis parenti-bus ⁊ ſub initio ſecli naſcentis. Nam frater fratrem interfecit. ⁊ iniquitas curſum ſu-um arripuit. ⁊ in omne gen⁹ hominum pertrāſiuit. Pſ. Omnes declinauerūt ſimul inutiles facti ſunt ⁊c. non eſt qui faciet bonū non eſt vſqꝫ ad vnum. Sapie. xiiij. Aliuſ alium per inuidiam occidit. aut adulterans contriſtat. ⁊ omnia cōmixta ſūt ſanguis. homicidium. furtum ⁊c. vbi multa enumerat peccata et flagicia q̄ p lapſuꝫ ꝑmi hoīs nob ſunt in ꝯſuetudinē vſa. ita vt pene aliud neſcirēt homies ꝑmi tpis q̄s fornicari ⁊ mētiri. fraudare ⁊ impie agere. ꝓpter qđ tal ſtat⁹ hoīm impioꝝ vocat⁹ eſt vet⁹ adā. vel vet⁹ ⁊ carnal hō. Un̄ Greg. in omel. Si q̄s vult. Quid em̄ vet⁹ q̄d car. homo nr̄. niſi ſua retinere. aliena rape. ſi poſſet. ꝯcupiſcere ſi nō poſſꝫ Sed celeſtꝫ medic⁹ nouus hō veniēs i mūdū noua ꝑcepta edidit mūdo. vite ec. n. i-ui. c. ꝯri. op. noſ. Sic ei arte med. fri. ca. ⁊ ca. fri. curant ⁊c vbi oſtēdit q̄ ſaluator nr̄ ad h nou⁹ hō i mūdū venit vt vicia a nob excluderet. ⁊ nos i ꝟtutib⁹ erudiret. Un̄ ad Titū. ij. Apparuit grā ſaluatoris nr̄i dei oīb⁹ hoīb⁹ erudiens nos. vt ab. ipi. ⁊ ſe. d. ſo. ⁊ pie ⁊ iuſ. vi. in h ſclo. Et tal renouatio vtiqꝫ illi ſoli ꝯgruebat q̄ nec pctm̄ origīale nec actuale habuit. ſꝫ inocēs ⁊ imu-nis ab oī delicto fuit. ꝓpt qđ ⁊ nou⁹ adā dict⁹ ē. Uetu-ſtas icredulitatꝫ ē error idolatrie ⁊ deoꝝ culture. q̄ ante xp̄i aduētū totū orbē trāꝫ infecerat ⁊ in vetuſtatē deduxerat. Sap. xij. Eteni in er-roris via diuti⁹ errauerunt deos eſtimātes h q̄ in aīali-b⁹ ſūt ſuꝑuacua. infantiū inſenſatoꝝ more viuentes ⁊c. vbi mlta vana ⁊ erronea ponit dicens. Aut ignē. aut ſpiritū. aut citatum aerem. aut gyrum ſtellarū. aut nimiam

aquã. aut ſolẽ ꝛ lunaꝫ. recto/
res orbis t̃re. ꝛ deos eſſe pu
tauerũt. Uenit ergo ſaluator ĩ
mundũ vt lumẽ fidei nobis
demõſtraret. ꝛ portas iuſti/
cie nobis aꝑiret. Iſaie. xxvi.
Aperite portas ꝛ ingrediet̃
gens iuſta cuſtodiẽs verita/
tẽ. Uetꝰ error abijt. Hoc eſt
qđ deꝰ pr̃ ꝓmiſerat filio ſuo.
Iſa. xlix. Poſui te in lucem
gentiũ vt ſis ſa. m. vſqꝫ ad ex
tre. ter. ꝛ bene vſqꝫ ad extre/
mũ terre ſalꝰ iſta ꝑuenit. q̃a
mox in ortu ſuo ſaluator gẽ
tibꝫ apparuit. ꝛ idolatras ad
ſe ꝯuertit. Unde leo papa ĩ ſer.
Gaudete in dñ̃o. Iã tũc celi
enarrauerũt gl̃am dei ꝛ om
nẽ ter. ſonꝰ veritatꝭ exiuit. qñ
ꝛ paſtoribꝫ exercitꝰ angeloꝝ
ſaluatorꝭ editi annunciator
apparuit. ꝛ magos ad eũ ad/
orandũ ꝑuia ſtella ꝑduxit vt
a ſolis ortu vſqꝫ ad occaſuꝫ
veri regꝭ generatio coruſca/
ret. Tunc etiã egypto ſalua/
tor illatꝰ eſt. vt gens antiq̃s
erroribꝫ dedita. iã ad vicinã
ſalutẽ ꝑ occultã gr̃am voca/
ret. ꝛ q̃ nõdũ ab aĩo abiece/
rat ſuꝑſtitõeꝫ. iã hoſpicio re
ciperet veritatẽ. Hoc eſt qđ
dicit̃ Iſa. xix. Ecce dñ̃s aſcẽ
det ſuꝑ nubem leuẽ ꝛ ingre/
dietur egyptũ. ꝛ mouebunt̃
ſimulacra egypti a facie eiꝰ.
ꝛc. Qđ pulchre ſignatuꝫ ha/
bemꝰ in archa dñ̃i capta. iu/
xta quã philiſtijm ſtatuẽtes
deũ ſuũ dagon. inuenerũt il
lum ꝓſtratũ ꝛ ꝓiectũ in t̃raꝫ
corã archa dñ̃i capite ꝛ ma/
nibꝫ amputatis. i. Reg. v.

Uetuſtas mortalitatꝭ eſt
imperiũ diabolice ſeruitutꝭ
Rom. v. Regnauit mors ab
adam vſqꝫ ad moyſen etiã in
eos q̃ nõ peccauerũt. in ſimi
litudinẽ ꝓuaricatiõis ade. q̃
eſt forma futuri. Notanduꝫ
ergo ꝙ ex t̃pe ꝓuaricatiõis ꝛ
trãſgreſſionis ade diabolus
nos dolo cepit. captiuos in
ſeruitutẽ redegit. redactos
vehemẽter afflixit. afflictos
dimittere noluit. ſed de nr̃a
captiuitate plurimũ ſuꝑbi/
uit. Leo papa. Gloriabatur
naqꝫ hoĩem ſua fraude dece
ptũ diuinis caruiſſe mune/
ribꝫ ꝛ ĩmortalitatis dote nu
datũ. durã mortꝭ ſubiſſe ſen
tentiã. ſeqꝫ in malis ſuis q̃d/
dã ꝓuaricatoris ꝯſortio in/
ueniſſe ſolaciũ. Deũ q̃ꝫ iuſte
ſeueritatis exigentẽ rõnẽ. er
ga hoĩem quẽ tanto honore
ꝯdiderat antiquaꝫ mutaſſe
ſententiaꝫ. Cogitabat enim

diabolus ꝙ ex ꝗ vno eodēq̃
lapſu ſupbie. hō ꝛ diabolus
ceciderāt. pctm̄ hoīs eſſet ir
remediabile ſicut ꝛ ſuū. ꝓpter
qđ credebat ipm̄ ſeruum ſe
metipm̄ poſſidere. A q̄ ei ꝗs
ſupatus eſt. eius ꝛ ſuus eſt.
Sed dei ſapīa ꝯſiderās o/
dij maliciā in diabolo. ꝛ fra/
gilitatꝫ ꝯditionē ī hoīs fig/
mēto. ſic maliciā diaboli cō/
preſſit vt ꝛ benignitatis ſue
ꝓpoſitū in hoīe ꝯpleret. ꝛ hō
diabolice iniq̄tatis verſucia
act⁹ in culpā nō piret. Venit
ḡ xp̄s in carne nouo ordine
ꝛ noua natiuitate. Nouo or
dine. q2 vniuerſitatꝫ dn̄s ſer
uilē formā obūbrata maie/
ſtatis ſue dignitate ſuſcepit.
Noua natiuitate. q2 inuiola
ta v̄ginitas ꝯcupiſam neſci/
uit. ſubam miſtrauit. ꝛ nou⁹
hō ſic cōtēperat⁹ ē veteri vt
ꝛ veritatē ſuſcipet generis. ꝛ
viciū excluderꝫ vetuſtatꝫ A.

De eadē vigilia.

Anctifica

ſ mini hodie ꝛ eſto/
te parati ꝛc̄. Text⁹
ille in diuerſis locꝫ ſacre ſcri
pture repit̄. ꝛ ꝯgruit pn̄ti fe
ſtiuitati ad ꝑpandū ꝛ ſancti
ficandū nos ꝯ eā. Notan
dū ḡ ꝙ in veteri lege ſanctifi
catio ꝑpl'i fiebat q̄ttuor mo/
dis. videlicet p veſtimentoꝝ
ablutionē. p mulieꝝ ſecuba/
tionē. p lōgā ieiunationē. ꝛ p
opis ceſſationē. Vn̄ v̄. Veſti
mēta laua. carnis cōmercia
vita. Longū ieiuna. comple
q̄cūq̄ gerēda. Prim⁹ igit̄
mod⁹ q̄ fiebat p veſtimētoꝝ
ablutionē. ſignificat cordis
mūdiciā interiorē. De qua
Hiere. iiij. Laua a malicia
cor tuū hierl'm vt ſalua fias
vſq̄ q̄ morabunt̄ in te cogi/
tatiōes noxie. Signant̄ di/
cit cor. q2 niſi cor ꝛ mēs ꝛ cō/
ſciētia mūda fuerit. oīs exte
rior cōpoſitio ꝓ nihilo erit.
De corde ei exeūt cogitatio/
nes male. fornicatōes. adul
teria. furta. hōicidia ꝛc̄. hmōi
q̄ coinq̄nāt hoīem. Fruſtra
ḡ ſe ornāt hoīes forꝫ q̄ intus
pleni ſūt pctīs. Vn̄ ſeq̄t̄ ibi/
dē. iiij. Cū veſtierꝫ te coccino
ꝛ cū ornata fuerꝫ ꝛc̄. vſq̄ ibi.
Fruſtra cōponeris. Sepe
em̄ exterior ornat⁹ ꝛ cōpoſi/
tio veſtimētoꝝ ad libidinē
ꝓuocat. īterior nūq̄ imo ad
dei timorē ꝛ dilectionē et ad
v̄tutū opatōꝫ Judith. x. Cui
etiā dn̄s ꝯtulit ſplendorem.
qm̄ oīs illa cōpoſitio n̄ ex li/

bidine ſed ex ỽtute pēdebat.
alioq̄n vana fuiſſꝫ. Prouer.
xxxi. Fallax gr̄a ⁊c̄. O ſi vnꝰ/
q̄ſqꝫ tā bū ꝯſuleret ꝯſcie ſue
ſic̄ Noemi nurui ſue. Ruth
iij. Filia mi q̄rā tibi requiēꝫ
⁊c̄. vſqꝫ ibi. Lauare igiꝛ ⁊ vn
gere ⁊ induere cultioribꝫ ve
ſtimentꝭ ⁊c̄. Ad cultuꝫ veſti/
mētoꝝ ꝑtinet. ꝙ ſint pulcra.
delicata ⁊ aromatica. De hiſ
auc̄tes ſūt in Cant. copioſe.
Pctōres q̄ ſe nō ornāt in h̄
feſto. ſil̄es ſūt mulieribꝫ q̄ cō
triſtāt maritos ſuos. Eccl.
xxv. Neq̄cia mulierꝭ imutat
faciē eiꝰ ⁊ obcecabit vultum
ſuū tāq̄ꝫ vrſus. ⁊ q̄i ſaccū oſtē
det i medio ꝓrioꝝ eiꝰ ⁊c̄. De
hac ſanctificatōe dr̄ Exo. xix
Uade ad ꝑp̄lm ⁊ ſctifica eos
hodie ⁊ cras. et lauent veſti/
menta ſua. ⁊ ſint parati ī di/
em tertiū. Scd̄s modus
q̄ fiebat in mulieꝝ amotiōe
⁊ ſecubatiōe. ſignificat conti
nentiā corpis exteriorem. q̄r
neutra ſine altera valet. Nā
duplex dꝫ eē caſtitas. mētis
ſcꝫ ⁊ corpis. Hec ē ei biſſus
retorta ⁊ coccꝰ bis tinctꝰ vn
de veſtiri debent q̄ ad rega/
les nuptias verbi incarnati
inuitanꝛ. Caſtitas mētis nō
erit biſſus retorta. niſi ſe re/
torqueat ad caſtitatē corpo
ris. ⁊ ecōuerſo. Nec coccꝰ erit
bis tinctꝰ. niſi ardor ⁊ appeti
tus vtriuſqꝫ caſtitatꝭ. ad al/
terutrū fuerit duplicatꝰ. Ne
mo eñ ꝑus ꝑdit pudiciciaꝫ
carnis q̄ꝫ mētis. Iſido. Du/
plex eſt fornicatio. corpalis ⁊
ſpūalis. Corpal' fornicatio ē
q̄libet īmūda pollutio. qua
corpꝰ diuerſa voluptate tur
pitudīs ꝓſtituiꝛ. Spūalis
qua mens ꝑ deſideriū ⁊ ꝯcu
piſcētiā fornicaꝛ. De q̄ dn̄s ī
euāgelio. Qui viderit muli/
erē ad ꝯcupiſcēdū eā. iā me/
chatꝰ eſt eā ī corde ſuo. Me
chia cordis ⁊ fornicatio ſpū
alis multꝭ modis fit. et q̄ſi ꝑ
oēs ſenſꝰ corpis q̄i lepra vo
latilis ſe diffūdit. Quidā ei
libenꝛ vidēt mlieres ⁊ cōfa/
bulanꝛ cū eis ⁊ ꝯtrectāt ma
nus eaꝝ. ⁊ multa in hūc mo
dū vñ ꝯcupīa ⁊ carnis titil/
latio ꝓuocaꝛ. Eccl. ix. Pro/
pter ſpeciē mulierꝭ mlti peri
erūt. Ex h̄ ei ꝯcupīa q̄i ignis
exardeſcit. Hec ē pix īfernal'
q̄ omē gen' hoīm īficit ⁊ cor
rūpit. Iſa. xxxiiij. Et erit ter
ra eiꝰ in picē ardenteꝫ nocte
ac die. nō extinguet. De hac
ſanctificatione dr̄ Leuit. x.
Sctificabor in his q̄ appro

pinquāt mihi. ⁊ in cōſpectu
omnis ꝑpl'i glorificabor.
Terti⁹ modus q̇ erat ex
longa ieiunatione. ſignificat
finalē pn̄iam ⁊ carnis morti
ficationē ꝯtinuā. a qua non
eſt recedenduz niſi forte ꝓpt
ingruentē neceſſitatē et cor
poris nimiā debilitatē. Act.
xxvij. Et cū longa ieiunatio
fieret. paul⁹ bn̄dixit et fregit
panē corā oīb⁹ ⁊ comedit. ſi/
milit' oēs q̇ erant in naui. et
anīeq̇ores facti ſunt. Mul/
ti em̄ triſtes ⁊ turbulēti ſunt
q̄ꝫdiu ieiunāt. In primitiua
eccl'ia ieiunabāt vſq; ad cre/
puſculū ⁊ ortū ſtellaꝝ. ſed qr
multe abuſiōes voluptatū ⁊
guloſitatū ex h̄ ſeq̄banť pla
cuit ſanct; p̄rib⁹ talē cōſuetu
dinez immutare. Nō em̄ de/
cebat ꝑ totā diez ieiuniȷs ſe
affligere. ⁊ in veſꝑe delicijs ⁊
voluptatib⁹ affluere. Iſido.
Sperniť ieiuniū. qđ in ve/
ſpere delicijs cōpenſať. neq;
em̄ reputāda eſt abſtinentia
vbi fuerit vēt; ſatietas ſub
ſecuta. tota em̄ dīe epulas in
cogitatiōe ſua ruminat. qui
ad explendā gulā veſꝑe ſibi
delicias parat. Quo contra
Eccēs. x. Beata t'ra cui⁹ rex
nobilis. ⁊ cui⁹ principes ve/
ſcunť in tꝑe ſ. De hac ſcifica
tione dr Iohel'. j. Sanctifi/
cate ieiuniū vocate cetū. con
gregate ſeniores ⁊ ſugentes
vbera. Quart⁹ mod⁹ ſan
ctificatiōis q̇ fiebat ex opeꝝ
cōpletōe ſignificat pacē ⁊ trā
q̇llitatē mēt; ⁊ ſabbatū ſpūa
le qđ eſt req̇es anīe in dei cō
templatiōe. De q̄ Naum. ij.
Celebra iuda feſtiuitates t.
⁊ redde vota tua. qr nō adij/
ciet vltra vt ꝑtrāſeat in te be
lial. vniuerſus interijt. Anīa
ꝯtemplatiua q̄n vult in deo
gaudere ⁊ feſtiuare. dz por/
tas ſenſuū ſuoꝝ exteriorum
claudere. ⁊ oēm trāſitū terre
naꝝ affectionū excludere. et
ſolis deſiderijs celeſtiuz in/
herere. Vnđ Iſido. Mens
nr̄a celeſt; eſt. ⁊ tūc orādo de
um bn̄ cōtemplať. q̄n nullis
terrenis cur; aut erroribus
impediť. Qđ eſt ꝯtra diſtra
ctos ⁊ cur; ſeculi occupatos.
q̇ de cordib⁹ ſuis forū reruz
venaliū faciūt. ⁊ portas ſen/
ſuū ſuoꝝ om̄i negocio ape/
riūt De q̇b⁹. ij. Eſdre. iij. Vi
di in iuda torcularia calcan
tes in ſabbato et portantes
aceruos ⁊ onerātes ſuꝑ aſi/
nos vinū ⁊ vuas ⁊ fic⁹. ⁊ om
ne onus inferētes in hier'lm

in die ſabbati. De hac ſctifi/
catione dr Exodi. xvj. Req́/
es ſabbati ſctificata eſt dño
Et Leuiti. xxiij. Sex dieb
facietis opus. dies ſeptimꝰ
qꝛ ſabbati requies eſt voca/
bit̃ ſanctꝰ. Sanctificamĩ
igit̃ hodie vt ſitis cras a pra
uis cogitatiõib immunes.
Exodi. viij. Faciã mirabilẽ
terrã ieſſẽ in q̃ eſt ꝓl'us meꝰ
vt non ſint ibi muſce. nec ca/
niſ muciat ibi. craſ erit ſignũ
illud. Sãctificami hodie
vt ſitis cras filijs ſctõꝝ ſimi
les ꝛ coequales. Thob. viij.
Sara ſurge ꝛ depcẽmur do
minũ hodie ꝛ cras ꝛ ſecũdũ
cras. filij em̃ ſctõꝛũ ſumus. ꝛ
nõ poſſumus ita cõiungi ſi/
cut gentes q̃ ignorant deũ.
Sanctificamĩ hodie vt ſi
tis cras ſancte nouitatis ca
paces ꝛ mẽſe celeſtis partici
pes. Exo. xvj. Veſpe come/
detis carnes ꝛ mane ſatura
bimini panib. Et Num. xj.
Sanctificamĩ. craſ eĩ come
detis carnes. qꝛ verbũ caro
factũ eſt ꝛ habitabit in nob.
Sanctificamĩ hodie vt ſi
tis cras vacantes ꝛ vidẽtes
ꝛ mirabilia dei ꝯtemplãtes
Joſue. iij. Sãctificamĩ craſ
em̃ faciet dominꝰ inter vos
mirabilia. Et. iij. Regũ. vij
In tpe hoc cras modiꝰ ſimi
le ſtatere vno erit. ꝛ duo mo
dij ſtatere vno ĩ porta ſama/
rie ꝛc̃. qd adaptet prudens
negociatoꝛ.

In die natalis.

Verbum caro factum eſt et habitabit in nobis Johis. j

Verbũ dei chriſtꝰ eſt. De q̃
Ps. Eructauit coꝛ meũ ver
bum bonũ. Et Apocal'. xix.
Et qui ſedebat ſup equum
albũ. nomẽ eius erat verbũ
dei. Hoc verbũ q̃ttuoꝛ mo/
dis habitat in nobis. p car/
nis aſſumptionẽ. p virtutuꝫ
ꝛ gratiarũ diſtributionez. p
coꝛdis leticiã ꝛ iubilationez.
per ſacramentoꝝ participa/
tionẽ. Unde ꝟſus. Per car/
nẽ. p virtutes. p ſpiritualez.
Coꝛdis leticiã. p ſacramẽta
ſalutis. De pma inhabi/
tatione. q̃ eſt p carnis aſſum
ptionẽ. Apocal'. xxj. Ecce ta/
bernaculũ dei cũ hoib. ꝛ ha
bitabit cũ eis. Per taberna
culũ dei accipe debemꝰ vte/
rũ ꝟginalẽ. de q̃ xps pcedẽs
tanq̃ ſpõſus de thalamo ſ.
nouꝰ hõ in hũc mundũ no/

biſcū habitatur⁹ aduēit. nō
q̄dē ī ſua maieſtate apparēs.
ſed in nr̄a īfirmitate. vt ſe no
bis ꝯtemꝑaret. ꝛ ꝑ oīa frib⁹
ſil'is fieret Heb. ij. Debuit ꝑ
omīa frib⁹ ſimilari vt miſeri
cors fieret. et fidelis pōtifex
ad deū vt repropiciaret deli
cta ꝑpl'i. In eo eī ī q̄ paſſus ē
ipe ꝛ temptat⁹. potens eſt et
eis q̄ tēptant̄ auxiliari. Hic
oñdit apl's ſatis luculenter
vtilitatē quā ꝯſecuti ſumus
ex h̄ q̄ verbū ca. fa. eſt et ha. ī
nobis. Auxiliū. ſ. diuīe miſe
ricordie ꝯ moleſtias tēptati
onū. ꝛ repropiciationē diui/
ne clemētie ꝯtra offenſas de
lictoꝝ. Hāc inhabitationez
corꝑis nr̄i ſibi frequent̄ ad
memoriā reuocam⁹ cū dici/
mus. Memēto ſalutis a. q̄
nr̄i q. c. ꝛc. Sed heretici ꝛ iu
dei nō credūt tam familiare
ꝯtuberniū dei. ſ. ꝛ hoīs potu
iſſe fieri. Ps. Etem̄ non cre/
dētes in h. dn̄m deū. ꝛ ex hoc
de⁹ deſpectionē ꝛ ꝯtemptuz
tulit vnde maxīe honorari ꝛ
diligi debuit. De ſcd̄a in/
habitatiōe q̄ eſt ꝑ virtutū di
ſtributionē ꝛ ꝑ graꝝ infuſio
nē dicit̄. ij. Coꝝ. vj. Vos eſtꝭ
templuz dei viui. ſicut dixit
dn̄s. q̄m inhabitabo cum il
lis ꝛ inambulabo. ꝛ ero illo
rū deus. ꝛ ipi erūt mihi po/
pul⁹. Qd̄ vtiq̄ fieri oportet
ꝑ virtutū ꝛ graꝝ atq̄ dono/
rū ſctī ſpūs plenitudinē. q̄b⁹
chriſt⁹ caput nr̄m ſingl'a mē
bra eccleſie ſue influit. ꝛ ſicut
torrens affluentiſſim⁹ nos
infundit. imo tanq̄ diluuiū
inuudans totā terrenitatez
nr̄am ſubuertit. Ps. Domi
nus diluuiū inha. facit Job
xij. Si ꝯtinuerit aquas om
nia ſiccabuntur. ſi dimiſerit
eas ſubuertēt terrā. Virtu/
tes ſunt q̄ dignū deo in nob
habitaculū faciūt. q̄ bene di
luuio cōparant̄ ꝓpter vehe/
mentiā ꝛ violentiā ſui mot⁹
ꝛ impetus q̄ vicia expellunt̄
ꝛ pctā diluunt̄. Quis neget
xp̄m habitare in cordib⁹ fi/
deliū ſuorū q̄ quotidie ī gra
tia ꝓficiunt. ꝛ de virtute in vir
tutē aſcendūt. Utiq̄ in cor/
dib⁹ taliū ꝑ ſpm̄ ſan. puer ie
ſus cōcipit̄. ꝑ fidez generat̄.
ꝑ ſpem obſtetricat̄. ꝑ carita/
tē genib⁹ excipit̄. ꝑ ſobrieta/
tē ꝛ tēperantiā vberib⁹ lacta
tur. ꝑ pauꝑtatē pannis īuol
uitur. ꝑ obedientiaz faſcijs
aſtringit̄. ꝑ hūilitatez ꝑſepio
reclinat̄. ꝑ verba caſta ꝛ ho/
neſta docet̄ fari. ꝑ iuſticie ſe/

mitas gradi. ꝑ ꝯſtantiā ani/
mi viribꝫ icreſcit. ꝑ lōganimi
tatē ⁊ ꝑſeuerantiā in virū ꝑfe
ctū ꝯſurgit. Unde Eph. iiij.
Donec occurram⁹ omēs in
vnitatē fidei ⁊ agnitionez fi/
lij dei in virū ꝑfectum. ī mē/
ſurā etatis plenitudinis xp̄i
De tertia inhabitatōne q̄
eſt ꝑ cordis leticiā ⁊ iubilati
onē. dicit̃. ij. Paral̃. vj. Ergo
ne credibile eſt vt habitet de
us cū homībꝫ ſuꝑ terrā. Ha
bitat de⁹ i nobis qn̄ cauſas
triſticie. i. pctā a ꝯſcientie no
ſtre habitacul̃ excludimus.
⁊ in domio gaudemuſ. Leo
papa. Necꝫ ei fas ē locū eſſe
triſticie vbi natalis eſt vite. q̄
ꝯſumpto mortalitatꝭ timo/
re. ingerit nob̄ de eternitate
leticiā Hec deuotio generat̃
ſepe ex deuotiōe ſolennita/
tū xp̄i. q2 tunc in nobis aſcē/
dit de⁹ q̄ſi in iubilatiōe et in
ſono tube ieſtimabiliū gau/
diorū. Ps. Aſcēdit de⁹ in iu
bilatiōe. ⁊ dn̄s in voce tube.
Glo. Jubilus eſt ineffabile
gaudiū qđ nec taceri debet
nec exprimi valet. qđ eccl̃ia
repſentat in p̄cipuis feſtiui/
tatibꝫ circa eandē vocē vari/
as formādo melodias. vt in
natali dn̄i. ſuꝑ tanq̄ʒ ſpōſus
⁊ ſuꝑ fabrice mūdi. q̄ſi nō va
lens exprimere mētis hilari
tatem ſentiēs imꝑfectionez
ſuā. ſicut Hiere. cum diceret
ad dn̄m a. a. a. Dn̄e deus ne
cio loqui. q2 puer ego ſum.
Et moyſes poſtq̄ʒ cepit loq̄
cum dn̄o dicit ſe factuz fuiſ/
ſe tardioris et impeditioris
ligue. qui tn̄ om̄i egyptiorū
ſapiētia erudit⁹ erat. Nō po
terit latere q̄ verbū incarna
tum habuerit in corde. pro/
det em̄ leticiā ſuā vel cantan
do vel orādo vel ad iternos
amplexus ſponſi recurrēdo
qui habēt fieri in anima ſm̄
ſenſus intellectuales quib⁹
videt̃ eterni ſponſi ſūma pul
chritudo ſub ratiōe ſplēdo/
ris. Audit̃ ſumma armonia
ſub ratione verbi eterni. Gu
ſtatur ſumma dulcedo ſub
ratione ſapiētie cōprehēden
tis vtrūq̄ʒ. verbū. ſ. ⁊ ſplendo
rem. Odorat̃ ſūma fragran/
tia ſub ratione verbi inſpira
ti in corde. Aſtringitur ſum
ma ſuauitas ſub ratione ver
bi incarnati habitantis in/
ter nos corporaliter et red/
dentis ſe nobis palpabile.
oſculabile. et amplexabile ꝑ
ardentiſſimam charitatem.
ſicut ptʒ de ſancto Frācīſco

qui nõ ſolũ hoc feſtũ int⁹ha
buit. ſed foris in p̄ſepio qꝺ̄
erexit. De q̄rta inhabita/
tione q̄ eſt ꝑ ſacri altarꝫ par/
ticipationē. dr̄. iij. Regũ. viij.
Impleuit glia domũ dñi. et
ait Salomon. Dñſ dixit. vt
habitaret in nebula. ⁊ Joh.
vj. Qui mãducat meã car. et
bibit meũ ſan. ⁊c̄. vſqꝫ ibi. in
me manet ⁊ ego in eo. Et a
poca. iij. Ego ſto ad oſtiuꝫ ⁊
pulſo ⁊c̄. Bern̄. Sacr̄m cor
poris et ſanguis p̄cioſi duo
opa r in nob. vt videlicꝫ ⁊ ſen
ſum muniat. ⁊ in grauioribꝫ
pctis cõſenſum oīno tollat.
Siq̄s nr̄m nõ tam ſepe mõ
nec tam acerbos ſentit mo/
tus iracũdie inuidie luxurie
aut ceteroꝝ hmõi. gr̄as agat
corpi ⁊ ſanguini. qm̄ ꝟtus ſa
cramēti opar in eo. Habeo
ꝟbũ ſed in carne. ⁊ mihi ap/
ponir veritas ſed ĩ ſacramē/
to. Angelus ex adipe frumē
ti ſaginar ⁊ nudo ſaturatur
grano. me oportet interim q̄
dam ſacramenti cortice eſſe
ꝯtentum. panis furfure r lr̄e
palea. velamine fidei. et hec
talia ſunt q̄ guſtata afferunt
mortē. ſi nõ de primitijs ſpi/
rit⁹ quãtulũcunqꝫ accipiãt
condimentuꝫ. Deniqꝫ abſqꝫ
ſpiritu. ⁊ ſacramentũ ad iu/
diciũ ſumir. ⁊ caro non pro/
deſt quicqꝫ. ⁊ lr̄a occidit. et fi
des mortua eſt. Sed ſpiri/
tus eſt q̄ viuificat vt viuã in
ip̄is. at quantalibet ſane ha
bundãtia ſpũs pingueſcat.
iſta oīno nõ pari iocũditate
ſumunr. cortex ſacramenti ⁊
adeps frumēti. fides et ſpe/
cies. memoria ⁊ p̄ſentia. eter
nitas ⁊ temp⁹. vultus et ſpe
culũ. imago dei ⁊ forma ſer/
ui. Nempe in his oīnibꝫ fi/
des locuples. intellect⁹ pau/
per. Carne igir paſcimur. ca
ro enim chriſti vere eſt cib⁹.
Amen.

Dominica infra octa
uas natiuitatꝫ xp̄i.

q Wanto tempore heres
paruulus eſt ni
hil differt a ſer/
uo ⁊c̄. Galar. iiij. Heres iſte
paruulus. id eſt. humil chri
ſtus eſt. qui vt nos heredes
regni celeſtꝫ inſtitueret. a ſer
uo nihil ſe differre oſtendit
in quattuor. ſcꝫ in carnis aſ/
ſumptõne. in baptiſmi ſuſce
ptione. in pedũ diſcipuloꝝ
ſuoruꝫ ablutione. in crucis
paſſione. Unde ꝟſus. Cor/

pus. baptiſmus. lotura pe/
dū.cruciat⁹. A ſeruo differ/
re nihil te xp̄e ꝓbant hec.
Igitᷣ ꝑma oſtenſio fuit in
incarnatiōe qn̄ verbū caro
factū eſt.et ha. in nobis.tūc
eni̅ ſeruilē pſonā nobis oſtē
dit Phil.ij. Qui cū i forma
dei eſſet ⁊c.vſq; ibi.ſ; exina/
niuit ſemetipm formā ſerui
accipiēs. In hac ſeruili for/
ma paruul⁹ nat⁹ eſt nob ⁊ fi
lius dat⁹ eſt nobis.. In hac
paupertatis forma pānis ē in
uolut⁹ ⁊ in p̄ſepio a mr̄e pau
pere reclinat⁹. In hac miſe/
rie ⁊ infirmitatꝭ nr̄e forma ꝑ
mos edidit vagit⁹.⁊ fluctib⁹
temptationū ſeculi eſt expo
ſitus.ſicūt moyſes Exodi.ij
Cumq; aperuiſſet fiſcellā et
vidiſſet in ea puulū vagiētē
miſerata ei⁹ ait. De infanti/
bus hebreoꝝ eſt hic. Per fi
liā pharaonis poſſum⁹ acci
pere gloriā mundanā.q̄ ma
xime cōſiſtit in nobilitate ge
neris. Oſee.viij. Gloria eoꝝ
ab vtero ⁊ a partu ⁊ a conce/
ptu. Hi ſignati ſunt Johis
ix.p cecū a natiuitate. ⁊ vere
cecus a natiuitate efficitur.
q̄ de nobilitate nataliū ſuo/
rū gloriatᷣ. Qd olim faciebāt
reges.nūc autē plebes hu/
miles. j. Machab x. Scri/
pſit demetrius ionathe. In
terroga et diſce q̄s ſim ego.
vſq; ibi.quia bis in fugā cō/
uerſi ſunt patres tui in ter/
ra ſua. Et reges olim natalē
ſuum obſeruabāt ⁊ cū ma/
gna gloria celebrabāt. nō at
tendentes ꝙ tam regꝭ q̄ ſer
ui natiuitas vna eſt. Sap.
vij. Nemo em̄ ex regib⁹ ali/
ud habuit n.in. Secūda
oſtenſio fuit in baptiſmatis
ſuſceptiōe.vbi ſe rex ſub mi/
lite.domin⁹ ſub ſeruo.ſpon/
ſus ſub amico. iudex ſub p̄/
cone hūiliauit. Reuera ma/
gna fuit humilitas. ꝙ cū ce/
teris pctōribus ſaluator no
ſter ad baptiſmū iohānis la
uandus venit.q̄ erat agnus
innocēs ⁊ peccata mūdi tol/
lere venit. vnde baptiſta ex/
pauеſcens ait. Ego a te de/
beo baptizari. ⁊ tu venis ad
me. Multiplicem ob cau
ſam ſaluator a iohāne bapti
zatus eſt. vt ſᷣm hominē ⁊ iu
ſticiam ⁊ legis humilitatem
impleret. vt iohānis baptiſ/
ma cōprobaret. vt ī lauacro
credentiū aduentum ſancti
ſpiritus manifeſtaret. vt tu
non dedigneris ſuſcipe ba/
ptiſmū domini cū ipe ſuſce/

perit. baptiſmū ſerui. Quod
eſt contra ſuperbiētes de vi
te ſanctitate. quales ſunt hy
pocrite. qui putant ſe baptiſ
mo penitētie propter falſaȝ
iuſticiaȝ ſuā ñ īdigere. De q̄
bus Prouerb. xxx. Eſt gene
ratio que ſibi munda videt̄
⁊ tamen nō eſt lota a ſordibꝫ
ſuis. De hac generatione fu
it ille phariſeus q̄ ait ītra ſe.
dicens. Hic ſi eſſet ꝓpheta.
Luce. vij. Et ille qui ſtans
in templo dicebat. Non ſuȝ
ſicut ceteri hominuȝ. Luce
xviij. Et q̄s tam mūdus in
hac vita. niſi ſemꝑ magis ac
magis ſit mūdandus. Joh.
xv. Et eum q̄ fert fructū pa
ter meꝰ purgabit vt fructuȝ
plus afferat. Nunq̄ȝ in nob̄
ſuꝑflua erit ſanctitas. q̄ȝdiu
in nobis regnat mortalis in
firmitas. Sȝ magna eſt ſu/
perbia ⁊ p̄ſumptio in hypo/
critis ⁊ falſis religioſis. Iſi/
do. Hypocrita v̄ba ſancto/
rum habet. ⁊ vitā nō habet.
Omnia vicia poſſunt a ſim/
plicibꝫ ꝑpetrari. ſimulatio ve
ro ⁊ hypocriſis nō cōmitti/
tur niſi a male aſtutis. q̄buſ
bene diuina voce dicit̄. Ve
vobis hypocrite q̄ ſimiles fa
cti eſtis ſepulchris dealba/
tis. Tales paruuli ſunt he/
redes luciferi Tercia oſtē
ſio humilitatis ⁊ ſeruilitatꝭ
chriſti fuit in peduȝ diſcipu
lorū ablutione. Lauit enim
pedes eorū dñs ⁊ magiſter.
vt oſtēderet ſe in hunc mun
dū veniſſe miniſtrare nō mi
niſtrari. Luce. xxij. Ego au/
tē in medio veſtrū ſum ſicut
q̄ miniſtrat. In hoc oſtēdit
ꝑfectam humilitateȝ. et ma/
gnum dat exemplū prelatis
in quacūq̄ȝ dignitate poſitꝭ.
ne contra ſubditos ſuos in/
tumeſcāt. ex hoc q̄ magiſtri
⁊ domini verbotenꝰ vocant̄
Utrum autē ita ſit realiter.
q̄s nouit niſi ſolus deus. q̄ꝛ
occulto iudicio multi prela
ti vix poſſent eſſe ſubditi. et
multi ſubditi digne ac ratio
nabiliter poſſent eſſe p̄lati.
Quis prelatorū audeat di/
cere ſecura conſciētia ſubdi
tis ſuis. Vos vocatꝭ me ma
giſter ⁊ domīe. ⁊ bene dicitꝭ.
ſum etenim. Sunt eñi mul
ti ꝑ intruſionem. ꝑ adulati/
onem. per partiū diuiſionē.
per ſubordinationem et pe/
cunie interceſſionem. De q̄/
bus q̄ vere magiſtri ac do/
mini ſint. nec bene dicit̄. nec
probabilit̄ opinatur. De q̄

bus Osee.viij. Ipi regnaue
runt ꝛ non ex me. principes
extiterunt et non cognoui.
Quod exponit Gregori⁹ in
cura pasto. dicenſ. Ex ſe nã
ꝙ et non ex arbitrio ſummi
rectoris regnant. qui nullis
fulti virtutib. nequaꝙ diui
nitus vocati. ſed ſua cupidi
tate acceſi. culmẽ regiminis
rapiunt potius ꝙ aſſequan
tur. Quos tamẽ intern⁹ iu
dex ꝛ prouehit ꝛ non cogno
ſcit. quia quos ꝑmittẽdo to
lerat. profecto per iudicium
reprobationis ignorat. No
ta ꝙ ſicut iohãnes baptiſta
chriſti humilitatẽ ammiran
do expauit ꝛ diceret. Ego a
te debeo baptizari ꝛc. ita et
Petrus cum diceret. Nõ la
uabis mihi pedes in eternũ
Magne em̃ humilitatis eſt
exemplum lotio pedum.
Quarta oſtenſio fuit in cru
cis paſſione. q̃ mors turpiſ
ſima fuit ꝛ ꝑſonis ſeruilibus
deſtinata. Hic ſe diuina ma
ieſtas quaſi totã exinaniuit
ꝛ potentiaꝫ ſue fortitudinis
abſcondit. Abacuc. iij. Ibi
abſcondita eſt fortitudo ei⁹.
Hic heres regius in vltimo
gradu vilitatis ꝛ abiectiõis
ſtetit. Iſaie. liij. Et cum ſce
leratis reputatus eſt. Exhi
buit autem chriſtus nobis
hanc humilitatem cõtra cõ
cupiſcentiam mundane vi
te. ꝛ contra ſuperbiã munda
ne glorie. ꝑma Johis. ij. Fi
lioli nolite diligere munduꝫ
qm̃ omne quod eſt in mun
do aut eſt concupiſcẽtia car
nis. aut concupiſcentia ocu
lorũ. aut ſuperbia vite. Glo
ſa. Cõcupiſcentia carnis eſt
deſideriũ oĩm q̃ ad volupta
tes et delicias ꝑtinẽt. v tcib
pot⁹ ꝛ cõcubit⁹ ꝛ cetera hmõi.
Concupiſcẽtia oculoꝝ eſt in
ſpectacul' ꝛ reb delectabili
b⁹ ꝛ curioſis. Supbia vite
eſt cũ q̃s ſe iactitat de hono
ribus familijs. multis diui
tijs ꝛ amicis. Per hec tria a
miſimus hereditatẽ noſtrã
in ꝑmis parentib. Adã em̃
cibum vetitũ cõcupiuit. Vo
luit eſſe ſciens bonum ꝛ ma
lum ſicut deus. Sꝫ hec tria
vicit chriſtus. Nõ em̃ tẽpta
tus eſt concupiſcẽtia panis.
Nõ deſcẽdit de pinnaculis.
Noluit extolli ſuper regna
mũdi. ꝛ nihil ſe differre a ſer
uo oñdit in h mõo. Sed h
vſꝗ ad ꝑfinituꝫ tꝑs a pre. q̃
cum a mortuis ſuſcitauit. di
cens illud Pſalmi. Poſtu

la a me ꝛ dabo tibi gen. here dita. tu. ꝛ poſſeſ. tu. ter. terre. Tunc eni͂ xp̄s poſſeſſionem ſuã ꝛ hereditatē ſuam intra uit. qn̄ eũ de⁹ in dextera ſua collocauit ꝛ heredē omniũ ſcl'oꝝ cōſtituit. Amen

De eadem dominica.

Ecce poſitus ē hic in ruinã ꝛ in reſurrectionē multoꝝ in iſrael ꝛ in ſignum cui ꝯtradicet ꝛc̄. Lu. ij. Puer iſte poſitus eſt nobis in ſignũ caſtitatis in cōceptōne. in ſignũ humilitatis in conuerſatiōe. in ſignũ caritatis in paſſione. in ſignũ imorta litatis in reſurrectiōe. Contradicũt aũt his ſignis peccatores. ſignũ diaboli ꝛ imaginē ꝛ caracterē beſtie habētes videlicet luxurioſi. ſupbi. inuidi. delicioſi. Vn̄ verſus. In ſignũ nobis datus eſt puer iſte ſalutꝭ. Cui ꝯtra dicunt. q̄ luxuria ſtimulant̄. qui corde tumente leuant̄. q̄ delicias imitant̄. q̄ liuorem meditant̄. Igit̄ p̄mo poſitus eſt in ſignũ caſtitatꝭ i cōceptiōe. Iſa. vij. Pete tibi ſignum ꝛc̄. vſq͂ ibi. Ecce v̄go cōcipiet ꝛ pariet filiũ. Gloſa. Jeſus ſic̄ nō corpalit̄ cōcipitur ꝛ nō claudit̄ niſi in vtero virginali. ita nec ſp̄ualit̄ concipit̄ niſi in caſta mente. ꝛ ſic virginitaſ marie nō poterat eſſe ſignũ ſine fructu prolis. ſic nec caſtitaſ ſine fructu boni opis. Vn̄ etiã ſignũ virge aaron fuit in flore ꝛ in fructu id eſt. in caſtitate ꝛ bono opere. Grego. in omelia. Sint lumbi. Probat ꝙ nec caſtitas aliq̇d valet ſine bono opere. nec opus bonũ ſine caſtitate. Sig̃ caſtitatꝭ heu iã vbiq͂ ꝯtradicit̄. etiã ab hoībꝫ habitu ꝛ ꝓfeſſiōe ſanctificatꝭ. Ezech. xxvij. In mlťitudine iniquitatũ tuarũ. polluiſti ſanctificationē tuã ꝛ ad om̄e caput vie edificaſti ſignũ ꝓſtitutiōis tue. Per caput accipit̄ p̄ncipiũ cuiuſlibet rei. ꝛ vere luxuria eſt p̄ncipium omniũ viarũ malaꝝ que quotidie nouas vias ſibi facit. in quibus ambulant iuuenes ꝛ ſenes viri ꝛ mulieres. parui ꝛ magni. Hec eſt ſagena diaboli in qua om̄e genus hominũ ad ſe trahit. ita ꝙ nec paruuli piſciculi euadant. ſicut in his in quibꝫ malicia ſupplet etatem. Abacuc. j. Propterea immolabit

ſagene ſue ꝛc. Item in ſi-
gnum humilitatꝫ. qḋ etiã ab
ipa natiuitate ſua. ꝛ a pmis
cunabulis oñdit. Lu. ij. Et
hoc vobis ſignũ. Inuenietꝫ
infantẽ pannis inuolutuꝫ ꝛ
reclinatũ in pſepio. Et hoc ſi
gnũ non ſolũ in natiuitate.
ſed ex totius vite ſue ꝯuerſa
tione oñdit. ꝛ fidelibꝫ ſuis in
exemplũ ꝓpoſuit Math. xj.
Diſcite a me qꝛ mitis ſum ꝛ
humilis ꝛc. Beatꝰ qui hoc ſi
gnum habuerit ſcriptum in
fronte ſua. qꝛ heres regni ce
leſtis erit in ꝑrimo. Math.
v. Beati paupes ſpiritu. id
eſt humiles. qm̃ ipoꝝ eſt re-
gnũ celoꝝ. Sed heu huic ſi
gno valde reſiſtit ꝑ filios ſu
perbie. ꝛ ſigna eoruꝫ multi-
pharia ꝛ notabilia. Que tñ
deteſtant hũiles corde. He
ſter. xiiij. Tu ſcis infirmita-
tem ꝛ neceſſitatẽ meã. qꝛ ab-
ominer ſignũ ſuperbie ꝛ glo
rie mee qḋ eſt ſuꝑ caput me-
um ꝛc. Utinaꝫ hoc dicerent
pulchre mulieres ꝛ nobiles
natales. q̃ tot et tanta ſigna
ſue ſuꝑbie multiplicit mani
feſtant in ornatu. in actu. in
verbo. in geſtu. ĩ loco. De q̃-
bus omnibꝫ Iſa. iij. Pro eo
ꝙ eleuate ſũt filie ſyon ꝛ am-
bulauerũt extento collo ꝛc.
Econtra ſigna humilitatis
chriſti notant Luc. ij. Inue
nietis infantẽ pannis inuo-
lutum ꝛc. Infans fuit cõtra
ſuperbiã in verbo. pãnoſus
contra ſuperbiaꝫ in ornatu.
inuolutus cõtra ſuperbiam
in actu ꝛ corpis geſtu. Pro-
uerbio. vj. Homo apoſtata
vir inutilis gradit ore ꝑuer
ſo. annuit oculis. terit pede.
digito loquit ꝛc. Poſitus ẽ
in preſepio contra ſuperbiã
in loco. Luce. xiiij. Recum-
be in nouiſſimo loco. quod
ſimiliter in cruce fecit. quaſi
nouiſſimus viroꝝ. Item
in ſignum charitatis q̃ om-
nia ſuffert. ꝛ hoc in paſſione
valde eminẽter poſuit. Tre
norũ. iij. Poſuit me quaſi ſi-
gnum ad ſagittã ꝛc. Maxi-
me em̃ charitatis ſignũ fuit
ꝙ tot ſagittas improperioꝝ
irriſionũ. ſputoꝝ ꝛ colapho
rum dignatus eſt ſuſtinere.
Hoc exemplo nos ipos po-
nere debemꝰ in oñſione ca-
ritatis. ꝛ ꝑ chriſto omnia ſu
ſtinere. ij. Corinth. xj. Suſti
netis em̃ ſi quis in faciẽ vos
cedit ꝛc. Stare enim debe-
mus quaſi ſignũ ꝯtra multi
plices ſagittas. Contra

ſagittas temptationũ ⁊ caſti
gationũ diuinaruȝ. Job.vj.
Sagitte dñi in me ſunt qꝛ
indignatio ebibit ſpiritum
meuȝ. Item contra ſagit/
tas irritationũ et ꝓuocatio/
num humanaruȝ. Ps. Filij
hominũ dentes eorũ arma
⁊ ſagitte ⁊ lingue eoꝝ gladiꝰ
acutus. Item cõtra ſagit
tas temptationũ ⁊ infeſtati/
onũ diabolicaruȝ. Eph.vj.
In omĩbꝰ ſumentes ſcutuȝ
fidei ⁊c̃. vſqꝫ ibi. in quo poſſi
tis omĩa tela nequiſſimi ig/
nea extinguere. Cõtra tã
multiplices ſagittas ſtat ca/
ritas quaſi ſignum inuiola/
bile. Unde Augꝰ. Caritas
inter opprobria ſecura eſt. in
ter odia benefica. inter iras
placida. inter inſidias inno/
cens. in iniquitate gemens.
in veritate reſpirans. Iſido.
de ſummo bono. Quis nõ/
nulli fide ⁊ opibus ſanctis vi
deãtur eſſe pares. tamẽ qꝛ ꝓ
uantur caritate fraterne di/
lectionis. nullũ habẽt incre
mentũ virtutis. dicẽte ap̃lo
Si tradidero corpus meũ
ita vt ardeam. caritatẽ autẽ
nõ habuero nihil mihi pro/
deſt. Quia tanta eſt virtꝰ ca/
ritatis vt etiã ꝓphetia ⁊ mar
tyriũ ſine ĩpo nihil eẽ credã/
tur. Sed huic ſigno ↄ̃dicit.
per odiũ ꝑ rancorez. ꝑ vultꝰ
obductionẽ. ⁊ qñqꝫ ꝑ occul/
tã traditionẽ. Math.xxvij.
Traditor aũt de. eis ſignuȝ
di. ⁊c̃. Iſido. Nõ poterit de/
um diligere. q̇ in ꝓximi dile/
tiõe noſcit errare. xp̃s eſt de
us ⁊ hõ. totũ g̃ xp̃m non dili
git q̇ hoĩez odit. Sed ſigna
odij multa ſunt. Itẽ in ſi/
gnũ ĩmortalitatis in reſurre/
ctione. Ps. Fac mecũ ſignũ
in bono vt vi. q̇ me od. ⁊ ↄf.
iudei. ſ. ⁊ pagani ⁊ oẽs incre/
duli. q̇ ↄfundent ex h̃ ſigno
in die iudicij. qñ fulgebũt iu
ſti ſic̃ ſol in regno p̃ris eoꝝ.
ipi vero ſic̃ nigredo olle faci
es ↄbuſtas ⁊ corꝑa vmbroſa
habebũt. Gl̃ia reſurrectõis
eſt ſignũ Jone ꝓphe. Sicut
eñ ionas tercia die in aridã
euomit. ita xp̃s tercia die in/
ſoliditatẽ ĩmortalitatis ſuſci/
tat relicto mari vite mortal'
⁊ fluctibꝰ ſeculi ⁊ de vẽtre in/
feri exiẽs. Ut g̃ ⁊ nos ĩ reſur
rectiõe generali in aridã be
ate ĩmortalitatis euomamur
dicamus dño ſingillati. Fac
mecũ ſignuȝ in bono. Oibꝰ
ſignis deſiderabiliꝰ ẽ ſignũ
portꝰ qñ naufragꝰ videt por

tū. ⁊ pede terit aridā. pš. In flumie ꝑtrāſibūt pe. ibi le. in ipo. Qđ bn̄ ſignatū habem⁹ i filijs iſrl̄. q̄ trāſito mari rubro. ad cantica exultatōis et leticie ſūt ꝯuerſi. Huic aūt ſigno ꝯtradicit̄ ꝑ ſignū trāſitorie leticie et tpalis gaudij. De q̄ Sap. ij. Uenite ḡ coronem⁹ nos roſis anq̄ꝫ marceſcāt. nullū p̄tuz ſit qđ non ꝑtrāſeat luxuria nr̄a. nemo noſtꝝ exſors ſit luxurie nr̄e. vbiq̄ꝫ relinq̄m⁹ ſigna leticie. vbi luxuria amatoꝝ mōi deſcribit̄. a iuuētute. a vino. ab vngent̄. a coronis roſarū. a luxuria. a ſocietate pniciosa. Poeta. Misereq̄ꝫ breuiſſima vita. Portio dū bibimus dū ſerta ⁊ vngenta puellas. Poſcim⁹. obrepit nō intellecta ſenect⁹. Poſit⁹ eſt ḡ h in ruinā pctōꝝ ⁊ in reſurrectione iuſtoꝝ. Pš. Jō nō reſurgūt ipi. in iu. neq̄ꝫ pec. ⁊c. A.

Dn̄ica infra octa. Ephie.

Obſecro vos frēs ꝑ miſericordiā dei vt exhibeat̄ copa vr̄a hoſtiā viuentē. ſcām deo placentē. rationabile obſequiū vr̄m ⁊c. Roma. xij. Diſtinctio ptꝫ ex textu. videlicet vt offeram⁹ nos deo in hoſtiā viuētē ꝑ fidei deuotionē. in hoſtiā ſanctā ꝑ ſpei eleuationē. in hoſtiā dō placētē ꝑ dilectionē. in hoſtiā rōnabilē ꝑ diſcretionē. Uñ ꝟ. Hoſtia ſic̄ deo ꝑte dat̄. expedit vt ſit. viuens ſctā. placēs. ſal rōnis habēs

Igit̄ viuentē hoſtiā offerre debem⁹ deo ex nobiſipis ꝑ fidei deuotionē. Fides eī eſt ꝑ quā viuim⁹ deo ⁊ morimur mūdo. Ro. vj. Exhibete vos tanq̄ꝫ ex mortuis viuentes ⁊c̄. Tūc em̄ q̄i ex mortuis viuere incipim⁹. cū ꝑ fidei deuotionē ad bn̄ opandū ꝯualeſcim⁹ Fides eī ſine opib⁹ mortua ē. vt dr̄ Jac. ij. Sil̄r et bona opa ſine fide. Iſido. Qui ꝑ fidē cognitōꝫ dei hn̄t ⁊ opib⁹ obſcurantur exemplū balaam ſequunt̄. q̄ cadens ope. apertos oculos habuit in ꝯtemplatiōe. Fides hoſtias noſtras reddit viuidas. ac deo acceptas. q̄ quanto ſimplicior ⁊ deuotior extiterit. tanto viuacior ⁊ gratior deo erit. Hebreorū xj. Fide plurimam hoſtiam Abel deo q̄ꝫ Cayn obtulit. Plimā. i. plus acceptabileꝫ.

quia iſte ex fidei deuotione. et ille ex malignitate. j. Joh. iij. Omnis qui nō eſt iuſtꝰ nō eſt ex deo. vſq ibi. ꝛ propter quid occidit eum. quoniā opera eius maligna erāt. fratris autē eius iuſta. Moraliter. Hoſtiam deo offerunt viuentem. qui tempe iuuentutis ſue ad religionem veniunt. Eccles. xij. Memento creatoris tui in diebꝰ iuuentutis tue ꝛc. Itē per ſpei eleuationem. Spe eñ in deum tendimꝰ ꝛ a terrenis affectibus eleuamur. qḋ eſt hoſtiam ſanctā de nobiſipſis facere. Sicut enim fide. ita ꝛ ſpe. omes hoſtie noſtre deo ſunt offerende. ſicut abraam qui non ſoluꝫ fide. ſed etiam ſpe obtulit Iſaac filium ſuum deo. ſperans ꝙ potens eſſet deus ſuſcitare eum. Hebreorū. xj. Niſi enī ſancti aliā vitam ꝛ longe meliorem expectarent. pſentēꝫ tam conſtanter nequaꝙ expenderent. Spes ꝗ ad immortalitatē tendit. ſolūmodo ſpes vocari poterit. quia qḋ quis videt quomō ſperat ſicut dicit aplus. Unde illa ſpes que nos ad inuiſibilia rapit. ſpes ſancta eſt. ꝛ tanꝙ mater ſinu immortalitatꝭ filios ſuos continet. Eccl. xxiiij. Ego mater pulchre dilectionis ꝛ agnitiōis et ſancte ſpei. Quidā apponūt. ꝛ timoris. Bene dicit ſpes ſancta. qꝛ ſanctas hoſtias de nobiſ facit. i. ſtabiles ꝛ firmas. ꝛ in ſancto ꝓpoſito pſeuerantes. ſicut naues marꝭ. que ꝙdiu in anchoris herent procellas nō timent. Hebreo. vj. Fortiſſimū ſolaciuꝫ habeamus qui cōfugimus ad ꝓpoſitam ſpem. quā ſicut anchoram habemꝰ anime tutam ꝛ firmam. ꝛ incedentē ad interiora velaminis. hoc ē ad dīi occulta. ꝗ nec oculus vidit. nec auris audiuit ꝛc. que adhuc ſub velamīe latent. Ecōtra de ſpe reproboꝝ dicitur Sapiē. v. Spes impij qua ſi lanugo que a vento tollit ꝛc. Et. ij. Machabe. iij. Tu ergo ſceleſtiſſime ꝛ omnium hominū flagicioſiſſime. noli fruſtra extolli vanis ſpeb. Loquitur iſte in pſona ſanctorum ſpem reſurrectiōis habentium. Sapientie. iij. Spes illorum immortalitate plena eſt. Itē in hoſtiam deo placentē p caritatis dilectionē. Tūc ei hoſtiā do

placentē exhibem⁹. cū deuꝫ
ꝓpter ſeipm̄. ⁊ ꝓximū dili/
gimus ꝓpter deū. Qui enim
nō diligit fratrē ſuū quē vi·
det. deū quē nō videt. q̄mo
do diligit. Dilectio caritatꝫ
tanta eſt. ꝙ nullū munus. vi
ctima l' oblatio. ſine ipā pla/
cere poterit vel ꝓdeſſe. j. Co
rinth. xiij. Si tradidero cor
pus meū ita vt ardeaꝫ ⁊c̄. vſ
qꝫ ibi. nihil mihi prodeſt. Et
Matth. v. Si offers mun⁹
tuū ante altare. et ibi re. fue.
qꝛ frater tu⁹ habet aliq̄d ad
uerſum te ⁊c̄. Gloſa. Qō ſpi/
ritualit̄ itelligi oportet. Ab/
ſurdū em̄ eſt fratrē trāſma/
rinū ſi ita acciderit q̄rendū
credere. ḡ ad ſpūalia refuge/
re cogimur. vt qō dictuꝫ eſt.
vade prius recōciliari fratri
tuo. ſine abſurditate poſſit
intelligi. Nos ſum⁹ templū.
altare eſt fides. homo noſter
interior ſacerdos. hoſtia ſi·
ue mun⁹ oratio. Cū ergo in
corde noſtro deo volumus
offerre orationē. ſi in aliquo
leſim⁹ fratrē. ꝑgendū eſt nō
pedibꝫ corꝑis. ſed motibus
aīe ad recōciliationeꝫ. Si
aūt p̄ſens ſit. reuocand⁹ eſt ī
gratiā poſtulando veniam.
Si prius hoc corā deo fece
ris. tunc veniēs offeres mu
nus tuū ⁊c̄. Iſido. Caritas
in dilectiōe dei ⁊ ꝓximi cōſi
ſtit. ſeruat aūt in ſe dilectio/
nē dei q̄ a charitate nō diui/
dit̄ ꝓximi. Qui aūt a frater/
na ſocietate ſecernit̄. a diuīe
charitatis participatiōe pri
uat̄. nec poterit deū diligere
q̄ noſcit̄ in ꝓximi dilectione
errare ⁊c̄. Bonorū diſcretio
eſt nō odire ꝑſonas. ſed cul/
pas. ⁊ recte dicta ab eiſ. ꝓ fal
ſis nō ſpernere. ſed ꝓbare.

Itē rōnabilē ꝑ moderan
tie diſcretionē. ne q̄d nimis.
Nā q̄cq̄d cū moderamine ⁊
tēperamēto fit ſalutare eſt ⁊
ſalubre. Quicq̄d aūt nimis
⁊ vltra modū eſt ꝑniciosum
fit. ſtudiūqꝫ nr̄m in ꝯtrariuꝫ
vertit. In oī oꝑe modū ⁊ tē
perantiam oportet habere.
Nā om̄e quod excedit peri/
culoſum eſt. Sicut aqua q̄
ſi nimis imbres p̄beat. nō ſo
lū nulluꝫ vſum adhibet. ſed
etiā periculū exhibet. Unde
phs. Sūme quoqꝫ habitu/
dines cū in exceſſu fuerit diſ
ſoluunt̄. Fides hoſtiā no
ſtrā mactat ⁊ excoriat ⁊ ī fru
ſta concidit. ſicut ptꝫ in mar
tyribꝫ Heb. xj. Lapidati ſūt
ſecti ſunt. tēptati ſūt. in occi/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſione gladij mortui ſunt Et ij. Mach. vij. Poſt hũc ſecũdus illudiꝫ cute capitis eiꝰ cũ capillis detracta. interrogabant ſi manducaret ꝑuſqꝫ toto corpe ꝑ ſingula mẽbra puniref. Spes hoſtiã noſtrã eleuat corã dño. Leuit. viij. Tulit ꝛ pectuſculuꝫ eleuans illud corã dño de ariete ꝯſecrationis in partẽ ſuaꝫ. ſicut ꝑcepat dñs Caritas cõburit ꝛ in odorẽ ſuauitatꝭ aſcẽdere facit. Leui. iij. Sumet ſacerdos vniuerſa vitalia cũ reticulo iecoris ꝛ renũculis ꝛ adolebit ea ſuper altare in pabuluꝫ ignis ꝛ ſuauiſſimi odoris dño. Rõ ſiue diſcretio ſal apponit ꝛ condit ſacrificiuꝫ nr̃m. ne ſit illepidũ ꝛ inſulſuꝫ. Mar. ix. Omnis victima ſalief. Bonũ eſt ſal. ꝙ ſi ſal inſulſum fuerit in q̃ illud cõdietis ꝛc̃. Amen.

De eadem dñica.

Poſt triduum

p

um inuenerũt illũ in templo ĩ medio doctoꝝ ꝛc̃. Luce. ij. Hic q̃ttuor ꝯſiderare poſſũꝰ. ſ. a q̃b ꝑps ſit q̃redꝰ vbi inueniedꝰ. q̃ tꝑis oportunitas. que rei inuente vtilitas. Unde ꝟſus.

A quib inquiri. vel vbi. vel qñ. vel ad quid. Debeat amiſſus puer. ħ ſermone notaf. Querendꝰ eſt ꝑpus a parentib. ꝛ generalib ꝛ ſpecialib. Generales parentes ſunt oẽs fideles ꝛ in chriſtũ credentes. Speciales ſꝫ maria ꝛ ioſeph. De generalibus parẽtib ſuis dic̃ Mathei. xij. Quicũqꝫ fecerit voluntatẽ patris mei q̇ in celis eſt ipſe meꝰ frater ſoror ꝛ mater eſt. Ac ſi diceret. fratres mei ꝛ ſorores mee ſunt q̇ volũtatẽ pr̃is mei faciũt. ꝛ mater mea eſt. q̇ ꝑ predicationẽ me generat in cordib credẽtiũ. Talis mr̃ erat apl's Galat. iiij. Filioli mei q̃s iteruꝫ parturio donec formef ꝑps in vobis. Speciales parẽtes ſunt maria ꝛ ioſeph. myſtice loquẽdo. Nã ꝑ Joſeph q̇ nutricius dñi fuit. intelligunf actiui qui ꝑpm nutriunt in mẽbris ſuis. De quibus Matth. xxv. Eſuriui ꝛ dediſtis mi. mãduc. ꝛc̃. Per mariã intelligunf ꝯtẽplatiui. que optimã partẽ elegit. Sed vterqꝫ parẽs dolẽs q̃rit ꝑpm in ħ mũdo. qꝛ ꝛ actiui circa plima turbanf. ꝛ cõtemplatiui diuturnitate ex

pectationis fatigantur. et inge/
miscentes ex dilatione deside
rij lassantur. Roma. viij. Sed
et nos ipsi primitias spūs habē
tes. intra nos gemim⁹. ado/
ptionē filiorū dei expectan/
tes. quia tñ dolor et gemitus
meritori⁹ est vtrisq;. q̄a ſepe
qđ cū dolore querit. cū gau/
dio reperitur. et cū diligētia cu
ſtoditur. Ps. Hec est gene/
ratio querentiū dñm q̄re. f.
dei ia. q̄ diu luctatus cū an/
gelo tandē meruit bñdictio
nem. Item q̄rend⁹ est in tē
plo tanq; in loco diuino cul
tui mancipato. vbi. ſ. de⁹ lau
datur et glorificatur. Ps. Et in
templo ei⁹ omnes dicēt glori
am. Et Matth. xxj. de pue/
ris clamantib⁹ in tēplo. O/
ſanna filio dauid etc. vbi ſani
tates pferuntur. Matth. xxj.
Et acceſſerunt ad eū ceci et
claudi in tēplo et ſanauit eos
vbi diuina myſteria et ſacra
menta celebrantur. Beda ſup
Lucam. Inſtituit de⁹ ſacra
menta et eorū certa loca vt in
eccleſia audiatur miſſa et cō/
ficiatur eucbariſtia et ſimilia
vbi ieiunijs et orationib⁹ va/
catur. Luce. ij. Erat anna p
phetiſſa etc. vſq; ibi. que non
diſcedebat de templo ieiu/
nijs et obſecrationib⁹ ſeruī/
ens deo nocte ac die etc. Poſ
ſumus etiā templum illud
dicere cor noſtr. iuxta illud
apoſtoli. j. Corint. iij. Tem/
plū dei ſanctū ē qđ e. v. In h
templo chriſtus inuenitur. dū/
modo ſtudioſe et diligenter re
quiratur. Ps. In toto cor/
de meo exquiſiui te ne re. m.
Quidā enī non toto ſed par
tito corde deum requirunt.
q̄ ideo repelluntur a mandatis
dei. q: tepidi et negligentes
inueniuntur. Inuenitur
autē in hieruſalem. et in tem
plo. et inter doctores. hoc eſt
in contemplatione. oratiōe et
predicatione. Hieruſalē eſt
viſio pacis. Templū dom⁹
orationis. doctores ſunt p/
dicatores diuine legis et ſa/
cre ſcpture expoſitores. Be
da ſuper Lucam. Poſt tri/
duum inuenerunt illum in
templo in medio doctorum
Quaſi fons ſapientie in me
dio doctorum ſedet. ſed qua
ſi exemplar humilitatis pri/
us interrogat et audit q̄ in/
ſtruat. ne paruuli a ſeniori/
bus doceri erubeſcant. et ne
infirmus docere audeat.
dei virtus et dei ſapientia
non dedignatur eos inter/

rogare ⁊ audire q̇ dicūt ⁊ nō
faciūt. qꝛ iuxta verbū Iſid.
Loquēs que ad deū ptinēt.
⁊ nō faciens. ⁊ ſi inutiľ eſt ſi/
bi. audientibꝫ tñ ꝓdeſt. Exē/
plū de cote. Itē q̄rendus
eſt in tpis oportunitate. hoc
eſt poſt triduū ꝯtritiōis. con
feſſiōis ⁊ ſatiſfactiōis. De q̇
Mar. viij. Miſereoꝛ ſuper
turbā. qꝛ e. iam tri. ſuſti. me.
Dignū em̄ ⁊ ꝯgruū eſt vt pꝰ
lachꝛymas pnie ſe dn̄s faci/
at inueniri. nec vltra ſubtra
hat p̄ſentiā ſuā. ne in via pe/
nitentie ⁊ afflictōis deficia/
mus. Abacuc. ij. Qui ſi ſub/
traxerit ſe. nō placebit aīe
mee. Itē poſt triduū fidei
ſpei ⁊ charitatis poterit xp̄s
inueniri. qm̄ q̇ ꝯfidūt in illū
intel. veri. ⁊ fide. in di. acq̇. il/
li. Sap. iij. De h̄ triduo dici
tur Exo. viij. Ibimꝰ viā tri/
um diez̄ in ſolitudinez. Fi/
des eſt p̄ma dieta. ⁊ pertinet
ad incipiētes. Spes ſcd̄a. ⁊
ptinet ad ꝓficiētes. Chari/
tas tertia. ⁊ ptinet ad ſctōs ⁊
iter ſuū pficientes. Item
poſt triduū coꝛdis. oꝛis. ope
ris. Coꝛde em̄ crediť ad iu/
ſticiā. oꝛe aūt ꝯfeſſio fit ad ſa
lutē. Querēdus eſt em̄ in
coꝛdis ſimplicitate. Sap. j.

In ſimplicitate coꝛdis que/
rite illū ⁊c̄. In ſermonis pu
ritate. j. Pe. iiij. Si q̇s loqui
tur q̄ſi ſermōes dei ⁊c̄. ⁊ Pro
uerb. xv. Abhominatio dn̄o
cogitatiōes male. ⁊ ſmo pul
cherrimꝰ firmabiť ab eo. In
opis bonitate. Gal. vj. Duz
tp̄s habemꝰ opemur bonū
ad om̄es ⁊c̄. De h̄ triduo dꝛ
Gen̄. xl. Tres dies adhuc ſt
poſt quos recoꝛdabiť pha/
rao miniſterij tui. ⁊ reſtituet
te in gradū priſtinū Nota
ꝙ triduū illud xp̄i āmiſſiōis
figura ⁊ q̇ddā indiciū fuit re
ſurrectōnis. Vn̄ Beda ſup
Lucā. Poſt triduuz repiť in
templo. dās indiciū. qꝛ poſt
triduū triūphaľ paſſiōis re/
ſurgeret q̇ moꝛtuus crede/
bať. Et nos ſi moꝛtui fueri/
mus mundo. carni. ⁊ vicijs.
ip̄m poſt triduū beate reſur
rectiōis ⁊ imoꝛtalitatꝭ. in tē/
plo celeſtis hierľm inuenie/
mus. Om̄e tp̄s vite p̄ſentis
eſt ꝯgruū ⁊ opoꝛtunū ad q̄/
rendū ih̄m ⁊ inueniendum.
Ps. Querite fa. eiꝰ ſp. Itē
q̄rendꝰ eſt ꝓ maxima ſue in/
uentiōis vtilitate. Prouer.
viij. Qui me inuenerit inue/
niet vitā. ⁊ ha. ſalu. a domio.
Btūs eſt q̇ cū ſponſa amoꝛe

langnente dicere poterit. in/
ueni quē diligit anima mea.
Quis enī nō q̄reret ſapiaꝫ.
q̄s nō inueſtigaret iuſticiaꝫ.
q̄s nō appeteret ſanctitateꝫ.
q̄s nō optaret redēptioneꝫ.
Hec oīa fact⁹ eſt nob chri
ſtus. ꝛ fit q̄tidie ex ſua beatiſ
ſima ꝛ vtiliſſima inuentione
Vñ apl'us. j. ad Coꝝ. j. Qui
fact⁹ eſt nobis ſapia a deo. ꝛ
iuſticia ꝛ ſanctificatio ꝛ redē
ptio. vt quēadmodū ſcriptū
eſt. Qui gloriaꝶ. in dño glo/
rieꝶ. Merito gl'iari poterit
cui xp̄s eſt ſapia. Ipe enī eſt
dux ſapie ꝛ ſapientiū emen/
dator. Sap. vij. Itē cui iu/
ſticia. vt ei inherēdo iuſte et
pie ꝛ ſobrie viuat in h ſecl'o.
ad Titū. ij. Itē cui ſanctifica
tio. vt mūdus ſit ob omī inq̄
namento. j. Theſ. iiij. Hec ē
volūtas dei ſanctificatio ve
ſtra. vt abſtineatiſ vos a for/
nica. ꝛc. Iteꝫ cui eſt redēptio
vt redimat eū a iugo diabo/
lice ſeruitutis. Ps. Redēpti
onem miſit dñs pp'lo ſuo ꝛc.
Qui talē gēmā ſciret cogno
ſcere. p quā ſapiens. iuſtus.
ſanct⁹. ꝛ ſaluus poſſet exiſte/
re. multo labore ipam q̄ntū
libet longe poſitā deberet q̄
rere ꝛ multo p̄cio cōparare.
Matth. xiij. Dedit oīa ſua
ꝛ cōparauit eā. Et ſtudioſiſ
ſime cuſtodire. Cant. iij. Te
nui eum nec dimittā ꝛc. Po
terat dicere beata ꝟgo. Con
gratulamini mihi qꝛ inueni
dragmā meam. i. preciuꝫ re/
demptiōis humane. Virgo
q̄rit dolens. reperit gaudēs
filius ſequiꝶ matrē obediēs
ad ſignificādū q̄ filij debēt
parentibꝫ obedire. ꝛ doloreꝫ
illoꝝ humilitate placida de/
linire. Nec mirū ſi parentibꝫ
ſe dignat⁹ eſt ſubdere. q̄ vo/
ci homīs in ſolis fixione vo
luit obedire. Joſue. x. Volū
tatem timentiū ſe faciet. Ps
Amen.

Dominica p̄ma poſt octauas epiphanie.

Rationi o inſtantes. neceſ/
ſitatibus ſancto
rū cōmunicantes ꝛc. Rom.
xij. Legitur. iij. Reg uꝫ. vj. q̄
Salomō fecit duos cheru
bin de lignis oliuarū. et po/
ſuit in medio templi interio
ris ꝛc. Per hos duos cheru
bin accipere poſſum⁹ oratio
nis ſtudiuꝫ. ꝛ elemoſyne fru
ctum. de quibꝫ hic loquitur
apoſtol⁹ cuꝫ dicit. Orationi

ſnſtantes. neceſſitatibꝫ ſctõ/
rũ cõicantes. Erant aũt ex li
gnis oliuaꝝ. qđ ad miſcđiaꝫ
ꝛ pietatẽ ꝑtinet. ꝛ habebant
alas ſenas. qđ cõtemplatiõi
attinet. qꝛ ꝑ orationem red/
dimur grati deo. ꝛ ꝑ elemo/
ſynã ſubuenimus proximo.
Sexale vni ꝛ ſex ale alteri.
ꝯditiones ſunt vtriuſqꝫ do/
ni. Vñ ꝟſus de ꝯditõnibus
orõnis. Tempꝰ. cauſa. locuſ
gemitꝰ. fiducia. geſtus. Eſt
eñ oratio vt dicit Gregꝫ. piꝰ
affectus mentis in deũ ten/
dens. Igit̃ circa orationẽ
ꝓma conditio eſt tp̄is opor/
tunitas. ꝛ hoc eſt tempꝰ ma/
tutinũ. Treno. iij. Conſur/
ge ꝛ lauda in nocte in princi
pio vigiliarũ tuarũ effunde
ſicut aquã cor tuũ ante con/
ſpectũ dñi. Et gloſa ſuꝑ pš.
Deus deꝰ meus ad te de lu/
ce vigilo. De luce. i. in matu
tina hora qñ chriſtus ſurre/
xit. vt tunc eum laudet eccle/
ſia. quando exemplo ſue re/
ſurrectionis. eã ad ſurgen/
dũ animauit. Et hec ala pri
ma. Scđa eſt cauſe neceſ
ſitas. emergẽs ex aliq̃ tribl̃a
tione. Oſee. v. In tribulatio
ne ſua mane ꝯſurgẽt ad me
ſuꝑ. orãdũ ꝛ deꝓcãduꝫ. Iſa.
xix. Clamabunt filij iſrl̃ a fa
cie tribulantꝫ ꝛ mittet eis ſal
uatorẽ ꝛc. Et ſi ſemper ꝛ fre
quenter orandũ eſt. maxime
tamẽ in tribulatiõe. Heſter
xj. Conturbata eſt gens iu/
ſtorũ timentiũ mala ſua. ꝛ ꝓ
parata ad morteꝫ. clamaue/
runtqꝫ ad dominũ. Ter/
cia eſt loci ſanctitudo ꝛ dig/
nitas. vt. ſ. queraẗ locus di/
uino cultui dedicatꝰ. Deute
ro. xij. Caue ne offeras holo
cauſta tua in omĩ loco queꝫ
videris. ſed in eo loco quem
elegerit dominꝰ deꝰ tuus ꝛc
Non enim expedit orare in
loco ꝓphano ꝛ fedo. Vñ do/
minꝰ ĩ euãgelio. Nolite ſan/
ctuꝫ dare canibꝫ. Quaſi eñ
ſanctũ canibꝫ dat. qui in lo/
co ſordido orat. Quarta
eſt gemituũ ꝛ lachrymarum
vbertas. Treno. ij. Deduc
quaſi torrentẽ lachrymas ꝑ
diem ꝛ noctẽ. nõ des requiẽ
tibi. neqꝫ taceat pupilla ocu
li tui. Iſido. Nunqꝫ ſine ge/
mitu orandũ eſt. nã peccato
rũ recordatio merorem gi/
gnit. Dũ eñ oramus ad me
moriã culpã reducimꝰ. ꝛ ma
gis reos tũc nos eſſe cogno
ſcimꝰ. Hic eſt fumꝰ ꝛ nebula
replens tẽplũ in quo deus

habitat. Quinta eſt fidu-
cie ſecuritas. vt hō non heſi
tet in ſpe venie ſed fiduciali-
ter agat. Pſ. Ponā in ſalu-
tari.i.in chriſto. fiducialiter
agam in eo. Magnā ſiqui-
dem fiduciā nobis prebet ꝙ
ſaluator noſter et nos orare
docet. ꝛ ſemper orare iubet.
Si eñ exaudire nollet fru-
ſtra iuberet. Jaco.j. Poſtu-
let autē in fide nihil heſitās.
Jſido. Jnaniter oramus ſi
ſpei fiduciā non habemus.
Thobie.vij. Non dubito ꝙ
deus preces meas ꝛ lachry-
mas ꝛc. Sexta eſt geſtus
habilitas. Homo eñ debet
ſe diſponere ad orandū non
ſolū ꝑ geſtus interiores cor
dis. verūetiā ꝑ exteriores cor-
poris habilitatiões. Treñ.
Leuemus corda noſtra cū
manibus ad dominū in ce-
los. Jſido. Cor cū manibꝰ
ad deum leuat qui orationē
cum opere ſubleuat. Corpꝰ
habilitatꝰ ad orandum ꝑ ge-
nuflexiones ꝛ pectoris tun-
ſiones. ꝛ quādoq; ꝑ veſtiū
abiectiones. Exemplum in
barthimeo ceco q̄ veſtimen
tū abiecit dū lumen petijt.
Mar.x. Alter cherub ſilꝛ
de lignis oliuarꝫ fabricatus
erat. et habebat alas ſenas.
quod ad fructuꝫ elemoſyne
pertinet. que in operibꝫ mi-
ſericordie conſiſtūt. ꝛ ex pie
tate cordis ꝓcedit. ꝛ ad pro
ximi compaſſionē ſe extēdit.
ſicut oratio ex pietate cordiſ
proueniens. principaliter ī
deum tendit. Dicitꝛ autē ele
moſyna quaſi aqua dī. eo ꝙ
a deo habeat immitti ꝛ pau
peribꝫ infundi. qui in cōpa-
ratione diuitū ſunt q̄ꝛ aqua
inſipida reſpectu vini olei ꝛ
mellis ꝛ aliorū liquorū. Pſ.
Sicut aqua effuſus ſum. q̄
pro nihilo habetꝛ. quia pau-
peres tales non reputātur.
eo ꝙ ſint indigentes. Eccles.
xj. Mitte panem tuum ſup
tranſeuntes aquas. et poſt
multa tempora inuenies il-
lum. Sex ale ſunt vtilita
tes ſex in elemoſynarū lar-
gitione. Unde verſus. Mū
dat. clarificat. redimit. leuat.
expedit. obſtat. Elemoſy
na mundat hominem a ſor-
dibus peccatorum. quia vix
eſt aliquis qui tam iuſtas et
bene acquiſitas diuitias ha
beat. niſi aliquid fetulentie
ſit āmixtum. Eccl'iaſti. xxvij

Sicut in medio cōpaginis lapidū figit̃ palus. ſic inter mediū venditionis ⁊ empti onis anguſtiabit̃ peccatū. ꝓpter qḋ ꝯſuluit dñs Luc. xi Veruntñ qḋ ſupeſt date ele moſynā. ⁊ oīa mūda ſunt vobis. Hec eſt pͥma ala ele moſyne. Scḋa eſt ꝙ clari ficat ⁊ illumīat. ne hō ꝑ tene bras mortis incedat. Thobie. iiij. Elemoſyna ab omni pctō ⁊ a morte liberat ⁊ ñ patit̃ aīam ire in tenebras. imo pcedit eā q̄i lucerna ardens. ⁊ q̄ſi aurora mane rutilans. Iſa. lviij. Frange eſurienti panē tuū ⁊c. vſqꝫ ibi. Tunc erumpet q̄ſi m. l. tu. ⁊ anteibit fa. tu. iuſticia tua. i. elemoſyna. Tercia ē ꝙ redimit aīam obligatam diabolo ꝑ peccatū. Ipſe eñ vſurarius et maxim⁹ fenerator eſt qui libent̃ ꝯcedit ſuper hͦ pignus ſperās ꝙ excreſcentib⁹ vſuris redimi nō valeat Dañ. iiij. Quāobrem ꝯſiliū meū placeat tibi o rex. et peccata tua elemoſynis redime ⁊ iniq̄tates tuas miſericordijs pauper̄. Quarta ē ꝙ tollit aīam ⁊ leuat eā in altū vt memoria ipſi⁹ ſp ſit añ deum. Act. x. de cornelio. Orōnes tue ⁊ elemoſyne t. aſcenderūt in mēoriā in cōſpectu dei. Facit nob̄ elemoſyna ſicut nutrix q̄ eleuat puer̄ ante mēſam in ꝯſpectu p̄ris vt mēoria ipi⁹ habeat̃ Quinta eſt ꝙ expedit iter ꝑegrinatiōis nr̄e. ⁊ p̄bet expenſas ad q̄cunqꝫ neceſſaria cōparāda Ecci. xvij. Elīa viri q̄i ſaculus cū ipo. et grām hoīs q̄ſi pupillā cōſuabit. Et dñs in euangelio. Facite vob̄ ſaculos qui nō veteraſcūt ⁊c. Sexta ala ē ꝙ potēt̃ obſtat et reſiſtit pctīs. ſicut ianitor aule impial' q̄ obſtat hiſtrionib⁹ ⁊ nug̃ ⁊ turpib⁹ ꝑſonis. Ecci. iij. Ignē ardentē extinguit aqua. ⁊ eleōſyna reſiſtit pctīs. Quib⁹ autē danda ſit elemoſyna determīat apl's cū dicit. Neceſſitatib⁹ ſcrōꝝ cōmunicantes ⁊c. Amen.

De eadem dñica.

Nuptie fa cte ſunt ī chana galilee ⁊c. Jo. ij. Sūt nuptie caſte ⁊ cōmēdabiles fede ⁊ deteſtabiles. grate et delectabiles. iocūde ⁊ exultabiles. Vñ ꝟ. Sūt caſte thede. ſunt ꝑ ꝯ̄ria fede. Sunt delectantes. ſunt gaudia ce-

lica dantes. Nuptie caſte
⁊ cōmendabiles ſunt int᷑ cō/
iuges ⁊ legitimas pſonas. ſi
cut de⁹ inſtituit ⁊ vſus obti/
nuit. Cōmendant᷑ autē a
nouē cōditiōibꝫ q̄s habes p
hos vſos. Auctor. cauſa. lo
cus. tēpuſqꝫ. genuſqꝫ. fideſqꝫ
Et typus ⁊ xp̄s. et pmi gl'ia
ſigni. Eſſe pbant caſtos ⁊ le
gitimos hymineos. Au/
ctor eſt de⁹. Mar. x. Qd̄ de⁹
ꝯiūxit hō nō ſeparet. Cau
ſa ſocietas. Gen̄. ij. Nō ē bo/
nū hoīem eſſe ſolū. Loc⁹
paradiſus voluptatꝭ. in quo
poſuit adā ⁊ formauit euaꝫ.
Temp⁹ qꝛ an̄ pctm̄ datū
eſt cōiugiū in vſum. poſt ve/
ro in remediū peccati. Ge
nus ꝓpter multiplicationeꝫ
generis. ⁊ ꝓpagationē prolis
Fides ꝓpter adulteriū q̄
defraudat᷑ matrimoniū.
Typ⁹ ꝓpter ſacrm̄ qd̄ ſignifi
cat xp̄i ⁊ eccl'ie vnionē. Eph.
v. Sacramentū h̄ magnuꝫ
eſt ⁊c̄. Chriſt⁹. qꝛ a xp̄o et
eius ſanctiſſima pn̄tia nec/
nō ⁊ mr̄is ⁊ diſcipuloꝶ eius
nuptie cōmendant᷑. Si/
gnū. qꝛ vinū ex aqua factuꝫ
eſt in nuptijs. Erubeſcāt igi
tur manichei heretici. q̄ nu/
ptias deteſtant᷑. q̄ tot benefi
cijs cōmēdant᷑. Quibꝫ rn̄de
ri poterit illud Actu. x. Qd̄
de⁹ purificauit tu ne imūdū
dixeris. Per lintheum a ce
lo demiſſum accipere poſſu
mus mr̄imoniū a deo inſti/
tutū. Per h̄ q̄ tandē in celuꝫ
eſt receptū. multitudinē p le
gitimas nuptias. ſicut patꝫ
in ꝯiugio thobie. Nuptie
fede ⁊ deteſtabiles ſunt iter
aīam peccatricē ⁊ diabolū.
Diabolus em̄ petulcus eſt.
⁊ qn̄cunqꝫ pulchram ⁊ deco
ram animā videt ſtatim con
cupiſcit ⁊ allicit eaꝫ. Judith
xij. Fedum eſt em̄ apud aſ/
ſyrios ſi femina irrideat vi/
rum agendo vt imunis trā/
ſeat ab eo. Quod ſignatum
habem⁹ Genet. xxxvij. Si/
chem filij mei adheſit aīma
filie veſtre. date eam illi vxo
rem. ⁊ iungam⁹ viciſſim con
nubia ⁊c̄. verba ſunt demo/
num. ad animā fideleꝫ mul/
tipharia ꝯtingere cupientiū
vt ſeparent eā a patre lumi/
num. ⁊ a conſortio fratrū ſu
orum ciuiū ſupernorum. qd̄
maxime fit p luxurie ſugge/
ſtionem ⁊ caſtitatis amſſio/
nē. Jſido. Demones ſciētes
pulchritudinē anime eſſe ca
ſtitatem. ⁊ p hanc hominez

angelicis meritis e quib⁹ il/
li lapſi ſunt coequari. liuore
ꝑculſi inuidie. iniciūt ꝑ ſen/
ſus corpis. opus deſideriū/
q; pcti libidis. quatin⁹ a cele
ſtib⁹ deorſum deiectaȝ aiam
ꝑtrahāt. ſecūq; quā vicerint
gloriātes ad tartara ducāt.
Diabolus qñq; latenter nu
ptias facit. ſicut cū hypocri/
tis q̇ foris mūdi ⁊ ſcti appa/
rent. ſed int⁹ mente ſunt cor
rupti. Qñq; violenter oppri
mit ꝟgines ꝑ nimietatē īpor
tune tēptatōis. ſicut patet in
dyna. Qñq; patent ⁊ mani/
feſte. ſicut in his q̇ depudue
rūt. quib⁹ frons meretricis
facta eſt. Tales nuptie ſigte
ſunt. j. Macha. ix. vbi dicit.
q̄ fecerūt nuptias cū ambi/
tione magna ⁊ ꝓceſſit ſpōſus
cum tympanis ⁊ muſicis ⁊c̄.
3 Nuptie grate ⁊ delectabi
les ſunt int̄ deū ⁊ aiam. vel
int̄ xp̄m ⁊ eccl'iam. Mat. xx/
ij. Sil'e factū ē regnū celo/
rū hoi re. q̇ fe. nupti. fi. ſ. ⁊c̄. i.
xp̄o. cui⁹ ſpōſa eſt eccl'ia. Jo.
iij. Qui hȝ ſpōſam ſpōſus ē.
Nota q̄ ī nuptijs fercula di/
uerſa ⁊ vini pocula inferunt.
veſtes ⁊ dona diſtribuunt. ⁊
oīa grata ⁊ delectabilia ꝓuo
tis ꝯuiuantiū ꝑpant. Qđ to
tum myſtice in nuptijs xp̄i ⁊
eccl'ie ⁊ fidelis aie adimple
tū eſt q̄ nuptie ꝑfigurate ſūt
in Heſter. ij. Pro cui⁹ ꝯiun/
ctione rex aſuerus iuſſit ꝑpa
rari ꝯuiuiū ꝑmagnificuȝ. ac
dona largit⁹ eſt. Aſuer⁹ rex
q̇ btūs interp̄tat. ſignificat
xp̄m. Heſter eccl'iaȝ q̄ ꝑ vaſti
.i. ꝑ ſinagoga abiecta aſſumi
tur. Cōuiuiū ꝑmagnificū et
mirificū. eſt corp⁹ ⁊ ſanguis
xp̄i. q̇ q̄tidie ī eccl'ia paſcimur
⁊ potamur. Jo. vj. Caro m.
vere eſt cib⁹. ⁊ ſanguis meus
vere ē pot⁹ ⁊c̄. Largitio do/
noꝝ eſt collatio ꝟtutū ⁊ gr̄a
rū ſcti ſpūs. Ps. Aſcēdēs in
altū accepiſti dona in hoib⁹
Hec ſunt chariſmatū dona
q̄ ꝑactis nuptijs dedit et in
die penth. amicis ſu. diſtribu
it. Sed ⁊ in ipis nuptijs do
na ſil'r p̄cioſiſſima dedit. De
dit eīm corp⁹ ꝑcutienti. mem
bra cruci. matrē iohāni. pa/
radiſum latroni. oꝛonē trāſ/
greſſori. ſpm̄ deo pr̄i. O ſū/
ma largitas ⁊ liberalitas dā
tis. q̇ tantū tribuit q̄ nudus
in cruce ꝑmanſit. Sed hac
ipa ſua nuditate ſtolas nob
beate īmortalitatis cōpara/
uit. Qđ bene ſignatū habe/
mus Judicū. xiiij. in ſamſo/

ne.q̄ deſcēdens in aſcalonē
id eſt.in infernuz.occidit ibi
xxx.viros.i.ꝟtutē demonū.
ꝛ ablatis veſtib9 innocentie
q̄s nob abſtulerāt.dedit ſu/
is ꝓnubis ꝛ amicꝭ ad nupti/
as inuitatis.h̄ eſt ꝓplis xpia
nis. Nuptie iocūde ꝛ exul
tabiles erunt in patria.ꝛ ille
ſunt nuptie agni.de q̄b9 apo
ca.xix. Gaudeam9 ꝛ exulte/
mus ꝛ dem9 gl'iam ei.qꝛ ve/
nerūt nuptie agni ꝛc̄. He ſūt
nuptie a quib9 fatue ꝟgines
excludūť. ꝛ prudētes admit
tunť. Mat.xxv. Et q̄ para/
te erant intrauerūt cū eo ad
nuptias ꝛc̄. Beati qui para/
ti ſunt ad tales ꝛ tantas nu/
ptias ꝓuenire ꝛ introduci.

In ꝑmis aqua cōmerciꝭ
carnalis.diuīo miraculo ſe/
pe cōuertiť in vinum pudici
cie ꝛ ꝯtinentie ꝯiugalis.vt q̄
hn̄t vxores ſint tanq̄ nō ha/
bentes.ſed ꝯtinētiuz ſe lege
vinciētes Zach.ix. Quid bo
nū aut q̄d pulchrū eius niſi
frumētū electoꝝ ꝛ vinū ger/
minās ꝟgines.i. caſtos ꝛ cō
tinētes. In ſcđis nuptijs
aqua effuſe libidinis. verteť
in vinū diuine ire ꝛ indigna
tiōis. Apoca.xvj. Date ei ca/
licē vini indignatiōis ire dei
omīpotentꝭ. Ps. Fel draco
nū.i.demonū.vinum eoꝝ.

In tercijs nuptijs.aq̄ la/
chrymaꝝ ꝛ doloꝝ.ꝯuertiť in
vinū celeſtꝭ ꝯſolatiōis.ꝛ ſpūſ
ſa.feruoꝝ. Prouer.xxxj. Da
te ſicerā merētib9 ꝛ vinū his
q̄ amaro ſunt aīo.ꝛ bibant ꝛ
obliuiſcanť egeſtatis ſ.ꝛ do
loris ſui nō recordēť ampli9.

In q̄rtis nuptijs. aq̄ mi/
ſerie vite pn̄tis.ꝯuertiť in vi
nū eterne felicitatꝭ.iocūdita/
tis ꝛ exultatiōis. Can̄.j. In/
troduxit me rex in cellaria ſ.
exul.ꝛ le.in te.me.vbeꝝ t.ſup
vinū.rec.di.te. Igiť in cha/
na galilee.i.ī zelo trāſmigra
tionis fient he nuptie. quia
hi digni ſunt chriſto. qui fer
uore deuotōis. de vicijs ad
virtutes. de terra ad celos
tranſmigrant. Apocal'.xix.
Scribe. Beati qui ad cenā
nuptiarum vocati ſunt. Ad
quam cenam nos perducat
qui ſine ꝛc̄. Amen.

Dominica ſecunda.

Nolite eſ/
ſe prudētes apud
voſmetipſos ꝛc̄.
Ro.xij. Quadruplex eſt pru
dētia.mūdi.carnis diaboli et

ſpiritꝰ. Vñ ꝟ. Tres ſũt pru/
dentes. mũdus. caro. demõ
apud ſe. Preualet his humi
1 lis prudẽtia ſpũalis. Pru
dẽtia mũdi eſt aſtutia acqui
rendi tꝑalia q̃cũqꝫ modo. ſ.
p fas ⁊ nefas. Poeta. Vnde
habeas nemo q̃rit. ſed opoꝛ
tet hr̃e. In hac arte ſtudent
feneratoꝛes. vſurarij ⁊ cam/
pſoꝛes. ⁊ fere totꝰ mũdi ne/
gociatoꝛes. Baruch. iij. Fi/
lij agar exq̃ſierunt prudenti
am q̃ de terra eſt ⁊ negociato
res ẽre themã. qd anguſtia i
terꝓtatur. Agar ſolẽnitas vi
giliarũ. qd mercatoꝛibꝫ ↄue
nit. ⁊ fabulatoꝛes ⁊ exq̃ſito/
res intelligentie. qd cauſidi/
cis cõuenit ⁊ iuriſtis. qui le/
ges. decreta ⁊ decretales q̃ſi
fabulas recitãt. Ps̃. Narra/
uerunt mihi iniq̃ fabulatio
nes ſed nõ vt lex tua. Vñ ſe
quit. Viã aũt ſapiẽtie neſcie
runt. Et quare h. Quia om
ne ſtudiũ ſuũ ad lucrũ com/
ponũt. eſtimãtes q̃ſtum pie/
tatẽ. Sap. xv. Eſtimauerũt
ↄuerſationẽ vite cõpoſitam
ad lucrũ. ⁊ opoꝛtere vndecũ
qꝫ etiã ex malo acquirere.. j.
Thimo. vj. Qui volũt diui/
tes fieri ⁊c. ps̃. Veruntñ va
ni filij hoim. mẽdaces fi. ho.

in ſtate. ⁊c. Quantũ autẽ ta/
les ꝑficiant in ſcola mundi,
oñdit dñs Luce. xviij. Filij
huiꝰ ſeculi prudẽtioꝛes ſũt
filijs luc' i generatõe ſua. qꝛ
ſolliciti ⁊ ardentiꝰ mũdani
querũt tꝑalia et tranſitoꝛia
bona. qꝫ viri ſancti ⁊ religio/
ſi eterna. Frequẽter eñ acci
dit ꝙ vnꝰ mercatoꝛ plus ſu/
ſtinet laboꝛis incõmodi ⁊ pe
riculi in vno tranſitu maris
q̃ vno menſe finit. qꝫ mona/
chus in clauſtro oĩbꝫ die/
bus vite ſue. ⁊ tñ laboꝛes no
ſtros magni ponderamꝰ et
deo ipos iꝓperamꝰ. Iſaie
lviij. Quare ieiunauimus ⁊
ñ aſpexiſti. humi. a. n. ⁊ nõ. ⁊c
Prudentia carnis eſt de/ 2
lectatio carnaliũ voluptatũ
ſcꝫ laute comedere et bibere
⁊ molliter cubare. pulchre in
dui ⁊ ludis atqꝫ ſpectaculis
ociari. De q̃bꝫ Prouerb. vij.
Intexui funibꝫ lectũ meum
ad mollit' doꝛmiẽdũ. Stra/
ui tapetibꝫ ex egypto ad pul
chꝛe apparendum. Cõſperſi
cubile meum myrrha ⁊ aloe
⁊ cynamomo ad bene redo/
lendũ. Ponunt tñ hic due
ſpecies amare et vna dulc'.
qꝛ in oĩ ope carnali plꝰ eſt
amaritudinis qꝫ voluptat'.

Apotheca plꝰ aloes q̄ꝫ mel/lis habet. veni, inebriemur vberibꝫ. In q̄ notat̄ habun/dantia carnaliū voluptatū. ꝛ fruamur cupitiſ amplexibꝫ. in q̄ notat̄ inherētia deſide/rioꝝ. Sed q̄s finis iſtoruꝫ. Donec ſagitta .i. acuta ſnīa diſtricti iudicis trāſfigat ie/cur eiꝰ ꝛc̄. Iecur eſt ſedes a/moris. Treno. iij. Effuſuꝫ ē ī terra iecur meū ꝛc̄. In hac arte ſtudent luxurioſi. impu dici. guloſi. molles ꝛ delica/ti. q̄ quantū ꝓficiant dr̄ Iſa. xxij. Ecce gaudiū ꝛ leticia oc cidere vitulos. iugulare arie tes. comedere carnes. ꝛ bibe re vinū. Et eiuſdē. lvj. Veni te ſumamꝰ vinum. ꝛ implea mur ebrietate. ꝛ erit ſicut ho die. ita ꝛ cras. ꝛ multo ampli us. Qd̄ q̄ꝫ grauis delicti ſit oſtendit̄ mox cuꝫ ſubdit̄ ca. xxij. Si dimittet̄ iniquitas hec vobis donec moriami/ni. Frequenter em̄ accidere ſolet. ꝙ guloſi ꝛ voraces mor te ſubitanea ꝑcutiuntur. vel vſum lingue ꝛ rōnis ꝑdunt ne valeant ꝯfiteri. Iſidorꝰ. Sicut om̄es carnales cupi ditates abſtinētia reſecant̄. ita om̄es aīe virtutes eda/citatis vicio deſtruunt̄. In/de eſt ꝙ princeps cocoꝝ mu ros hieruſalē ſubuertit. qꝛ ꝛ venter cui ſeruit̄ a cocis. vir tutes aīe deſtruit. Pru/dētia diaboli eſt verſucia de cipiendi genꝰ humanū. Vñ Gene. iij. Serpens erat cal lidior cunctis aīantibꝫ ter re. et. ij. Corinth. xj. Timeo ne ſicut ſerpens decepit euā ꝛ ſeduxit aſtutia ſua. ita cor/rumpant̄ ſenſus vr̄i a ſimpli citate q̄ eſt ī chriſto Ieſu. No tabilit̄ dicit aplſ̄. corrūpant̄ ſenſus vr̄i ꝛc̄. Per ſenſus ei carnis morbꝫ irrepit mentis Vnde ꝓphetam dñs dicit Hiere. j. Om̄es cognatiōes terre ab aquilone venient. ꝛ ponet vnuſq̄ſqꝫ ſoliū ſuum in introitu portaꝝ hieruſa/lem. Regna aquilonis vicia ſunt q̄ ſedes ſuas in portis hieruſalē ponūt qñ ꝑ ſenſus carnis labem aīe ingerūt. Ideoqꝫ in ip̄is portis. id ē in ip̄is ſenſibꝫ regnāt. Neqꝫ em̄ peccamꝰ aliunde. niſi vi/dendo. audiēdo. odorando. guſtando. tangendo. Vnde ꝛ alibi dicit̄. Extranei ingre diebant̄ ꝑ portas eiꝰ. ꝛ ſuper hierl̄m mittebāt ſortē. Per extraneos īmūdos ſp̄ūs ac cipere debemꝰ. q̄ tāqꝫ ꝑ por/

tas.ita p ſenſus carnis ani/
mā irrepūnt.⁊ eam illiciēdo
deuincunt. Diabolus enim
ſerpens eſt lubric⁹. cuius ſi
capiti.i.prime tēptationi nō
reſiſtit.tot⁹ in interiora cor/
dis dum nō ſentit illabitur.
Itē Iſido. De diabolo quō
pficiat in arte ſua oñdit.di/
cens. Diabolus quādo deci
pere quēpiam q̄rit.vniuſcu/
iuſq̧ naturā attendit.⁊ inde
ſe applicat vbi aptū hoīem
ad peccandū aſpexerit.et ex
ea parte eum temptat qua p
excreſcentē humorē facile in
cliare advicia cōſpicit.vt ſm
humoris cōſperſionē adhi/
beat ⁊ tentationē.more bala
am q̄ in figura diaboli ꝯtra
populū dei ex ea parte pre/
cepit pnicioſus ptendere la
queos.ex q̄ ſenſit eos facile
lapſuros. Ps. Laqueū pa/
rauerūt p.m. Cōtra has
prudentias eſt prudētia ſpi
ritus anie rōnalis.id eſt.ab/
ſtinentia a malis ⁊ exercita/
tio in bonis.vt ſciat hō con/
uerſari in medio natiōis hu
ius praue ⁊ pverſe. ſicut di/
cit Phil.ij. Cui⁹ effectus p
ꝯtrariū triū prudentiarum
iſtarū oſtēdit. Iaco.iij. Sa/
pientia q̄ de ſurſum eſt ⁊c.

Primū quidē pudica eſt.
⁊ hoc ꝯtra luxuriā Glo. Niſi
pudicicia ſedeat i mēte.nul/
la pfectio ſequit in ope. Ig/
nis eſt em̄ vſq̧ ad ꝯſūmatio
nē deuorans ⁊ om̄ia eradi/
cans genimina. Iob.xxx.
Pacifica.⁊ hoc cōtra carnis
rebellionē ⁊ repugnantiā.ſi/
cut dicit in epl̄a. Si fieri po
teſt qđ ex vobis eſt cū omni
bus homib9 pacē habentes
Modeſta.⁊ hoc ꝯtra aua
riciā que modū neſcit. Pro/
uerb.xxiij. Noli laborare vt
diteris. ſed prudētie tue po
ne modū.i.ſollicitudini ſue
pone modū. Suadibilis
id eſt.flexibilis et inclinabil
ꝯſilijs ⁊ pſuaſionib9 amicoꝝ
⁊ ſociorū. vt petrus paulo.
Moyſes iethro. Naaman
ſyrus famulis ⁊ ſeruis ſuis.
Unde ethic⁹. Utile cōſiliū
domin⁹ ne deſpice ſerui.et hͦ
contra ſuperbiā que deſpi/
cit doceri ⁊ inſtrui Bonis
ꝯſentiens. ⁊ hoc cōtra inui/
diam q̄ aliorū bona videre
nō poteſt. Ecci.xiiij. Nequā
eſt oculus inuidi auertēs fa
ciem.a bono.ſ. alteri⁹ qđ nō
pōt videre ſine magno dolo
re. Plena miſcđia ⁊ fructi
bus bonis.ꝯtra elemoſyna

rum detentores. Act. ix. de thabita. q̃ plena erat opib⁹ bonis ꝛ elemoſynis. Iudicans ſine ſimulatōe. ꝯ gulam q̃ ſub ptextu neceſſitatis deſerit iudiciū ſobrietatis. ꝛ acq̄eſcit ſimulatōni carnis. Hec ſunt ſtudia prudentie ſpūalis. ꝛ bi pfectus eorū. q̄rū doctor ꝛ ꝓpagator eſt ſpirituſſan. Joh. xvi. Cū venerit para. ſpūs veri. ille v. docebit oīa. Amen.

De eadem dñica.

Domine ſi vis potes me mūdare ꝛc. Mat. viij Mundaꝛ hō a lepra peccati. q̄ttuor modis. videlicet regeneratiōe baptiſmali. cōtritione penitētiali. orone ꝟtuali. ꝛ tribulatiōe tpali. Vñ ꝟ. Quattuor vnda. ſin⁹. ſunt ħ oratio. tact⁹. Per q̄ pcti poterit tua lepra mederi. Leproſus igiꝛ pctōrē ſignificat q̄ corā deo ꝛ angelis ei⁹ fedior ꝛ abhomīabilior eſt oī leproſo. ꝛ ideo eijciendus eſt a caſtris filiorū iſrl. Nume. v. Precipe filijs iſrl vt eijciant de caſtris oēm leproſum ꝛc. Morbꝫ em̄ ꝯtagioſus ē. Et ille vtiq̄ leproſus ē. q̄ manifeſte peccās alios malo exēplo ꝯtamiat ꝛ corrūpit. Iſido. Maior ē eſt culpe manifeſte q̄ꝫ occulte peccare. Dupliciꝛ ei reus ē q̄ apte delinq̄t. q2 agit ꝛ docet. de q̄bꝫ Iſa. iij Pctm̄ ſuū q̄i ſodoma pdicauerūt ꝛc. De pma mūdatione q̄ fit p aquā regenerationis dr Ezech. xxxvi. Effundā ſup vos aquā mūdaꝫ. ꝛc. Aq̄ iſta fons ē baptiſmi q̄ ex ſanguie xpi tātā ꝟtutē hꝫ. vt corp⁹ foris tingat ꝛ aīam intus ab oī pctō abluat. Originale pctm̄ tāte ꝯtagiōis ē. vt ſiꝛ corp⁹ ꝛ aīam inficiat. ꝛ paruulos nōdū baptizatos eternis pctis obliget ꝛ addicat. Iſi. Pro ſolo reatu originali luunt in inferno nup nati infantuli penas. ſi renati p lauacrū nō fuerit. ꝛ ħ iō. q̄a baptiſm⁹ a pena eterna. non a pſentis vite ſupplicio liberat. Nā ſi a pena preſenti homines p baptiſmū liberarenꝛ. ipm putarent baptiſmū premiū. nō illud eternū. ꝫ ſoluto reatu peccati. mãet tamen quedam temporalis pena. vt illa vita feruenti⁹ inquiraꝛ. q̄ erit a penis oībꝫ aliena. Neo tñ deſperet q̄n amiſſa innocētia baptiſmali

deo p pniã3 valeat q̃tidie reconciliari. Zacha. xiij. Erit fons patēs domui dauid ꝛc̄ Hec mūdatio lepꝛe p aquā pfigurata fuit. iiij. Reg. v. In naaman ſyro q̃ mūdat⁹ eſt a lepra poſt. vij. lotiones ꝛc̄.

De ſcd̄o modo q̃ eſt p contritionē pnialem dr in Ps. Ampli⁹ laua me ab iniq̃tate mea. ꝛ a peccato meo mūda me. Perficit aūt hec mundatio p ↄtritionē. ↄfeſſionē ꝛ ſatiſfactionē. ſic̄ ſanitas p medicinā pparatiuam purgatiuā. ꝛ ↄſeruatiuā. Pctm̄ eſt lepra q̃ purgat p cōfeſſionē. j. Johis. j. Si ↄfiteamur peccata nr̄a ꝛ reliquerimus ea. fidelis ꝛ iuſtus eſt de⁹ vt remittat nobis pctā nr̄a. Aug⁹. Penitētia languores ſanat. leproſos mūdat. mortuos ſuſcitat. ſanitatē auget atq; ↄſeruat. Notandū tñ q̧ licet pnia ſit bona. periculoſa tñ reputabit ſi fuerit nimis ſera. Qui praue viuēdo penitentiā agit in mortꝭ articulo. ſicut ei⁹ dānatio incerta eſt. ſic ꝛ remiſſio dubia. Qui ergo cupit cert⁹ eſſe in morte de indulgentia. ſan⁹ peniteat. ſanuſq; ppetrata ſcelera deleat. Sunt q̃ penitentibus ſanitatē cito pollicent. quib⁹ bene p pphetā dr. Curabant ↄtritionē filie populi mei cū ignomina. dicentes pax pax. ꝛ nō erat pax. Cum ignominia igit curat ↄtritionē q̃ peccāti ꝛ nō legitime penitenti pmittit ſecuritatem. Nullus em̄ niſi p legitimā ꝛ finalē pniā ſaluat. Quod bene ſignatū habem⁹ Exo. iiij. vbi moyſes ad pceptum dn̄i manū ſuā miſit in ſinū. ꝛ attractā inuenit leproſam. q2 multi poſt pniam recidiuant. ꝛ iterū miſſam in ſinū retraxit ꝛ erat ſana. q2 freq̄ntia ꝛ pſeuerantia pnīe totaliter aniã3 ſanat.

De tercio modo qui eſt p orationē virtualē. dicit Leuit. xiiij. Hic eſt ritus leproſi q̃ mundandus erit. Adducet ad ſacerdotem. rogabitq; pro eo coram dn̄o ꝛ facietꝗ ſacrificiū p peccato ꝛc̄. Hic multa tangunt que orationē noſtram virtuoſam ꝛ efficacē reddere poterunt ſi ad memoriā paſſionis dominice reducātur. Deniq; p agnum et per ouem ſaluator noſter intelligitur. Iuxta illud Iſa. liij Tanq; ouis ad occiſionem ductus eſt, ꝛ ſicut agn⁹ corā

tondēte ſe ſic obmuteſcet ꝛc. Per duos pullos colūbarū ꝛ ꝑ turturē gemina caſtitas corpis ipiꝰ ꝛ anie. qꝛ de ſpū ſ. ꝯceptꝰ ꝛ virgo de ꝟgine per manſit imaculatꝰ. Per duoſ paſſeres quorum vnꝰ imo/ lat. alter liber auolare dimit titur ſctiſſima caro intelligit in q̄ tormentū mortꝭ ſuſtinu it. ſed ꝓcioſiſſima aīa eiꝰ diui nitati inſeꝑabilit vnita ad ī/ fernū deſcendit. ꝛ in paradi ſo ꝛ vbicūꝙ voluit fuit. Per tres decimas ſimile. corpꝰ ꝛ aīam ꝛ diuinitatē xp̄i intelli ge. q̄ ꝯſperſe dicunt oleo. qꝛ deꝰ pr̄ vnxit eū ſpū ſctō. Per lignū cedrinū intellige crucꝭ lignū. qđ ad lr̄am ꝑ aliq̄ par te ſui erat de cedro cōpoſitū Per coccū ſiue ꝟmiculū me ditare in oꝛone tua purpure um veſtimētū in q̄ xp̄s illu/ ſus extitit ꝛ deriſus. Per yſo pū potū amariſſimū. qn̄ ſpō giam aceto implētes. ꝛ yſo/ po calamū circūponētes. da bant ei bibere. Per vas ficti le corpus ipiꝰ tenerū ſuppli/ cijs ꝯſumptū. Ps̄. Aruit tā/ q̄ꝫ teſta ꝟtus m. ꝛc. Per aq̄s viuas recordare q̄lit de late re eiꝰ exiuit ſan. ꝛ aq̄. Uel ex oculis ſicut dicit apl's. ꝙ cū

clamore valido ꝛ lachꝛymis emiſit ſpm̄ ꝛc. Hec munda/ tio lepꝛe ꝓfigurata fuit ī ma ria que ad ꝓces moyſi reddi ta eſt ſanitati De q̄rto mo do q̄ eſt ꝑ tribulationē tꝑa/ lem dꝛ Malach. iij. Sede/ bit ꝯflans ꝛ emūdans argē/ tū ꝛ purgabit filios leui. i. ele ctos q̄s nō ſemꝑ in purgato rio. ſed qn̄ꝙ purgat ꝛ emun dat in h̄ ſeculo ꝑ penas ꝛ tri bulatiōes ꝛ multimodaſ ad uerſitates. q̄ ſi patient feran tur pctā relaxant. Thob. iij. In tꝑe tribulatiōis pctā di mittis. Un̄ in pn̄ti euāgelio dꝛ. Et extendēs manū ſuam tetigit eū. Nō em̄ a deo tan/ git cū ab eo corripit ꝛ aduer ſitatibꝫ flagellatur. Job. ij. Mitte manū tuā ꝛ tāge os eius ꝛ carnē. Qđ exponens Grego. in moral. ait. Aliq̄n peccatoꝛ ꝑcutit. vt abſꝙ re/ tractatione puniat. Sic pe riture iudee dicit. Plaga ini mici ꝑcuſſi te caſtigatōe cru deli ꝛc. Aliq̄n vt corrigatur. ſicut cuidā in euāgelio dicit Ecce ſanus factꝰ es. iam no li peccare ne deteriꝰ tibi ali/ quid ꝯtingat. Uerba em̄ ſal uatoris indicant. qꝛ peccata ꝓcedentia habiti vim dolo/

ris exigebant. Quãdoq; nõ
ꝓ ꝑterita culpa diluẽda. ſed
ꝓ futura vitanda ꝑcutit. qđ
aperte Paulus apl'us de ſe
teſtat. dicens. Ne magnitu/
do reuelationũ extollat me.
ꝛc. Ne enim non ait extulit.
ſed ne extollat. apte indicat.
ꝙ ꝑcuſſione illa ne eueniat
cõpeſcatur. Nõnunq; vero
quiſq; nec ꝓ ꝑterita nec pro
futura iniquitate ꝑcutit. ſed
vt ſola diuine ꝟtutis poten/
tia ex amputata percuſſiõe
monſtret. Unde cũ dño de
ceco nato diceret. Rabbi. qſ
peccauit hic aut parẽtes eiꝰ
vt cecus na. Rñdit. Neq; h
peccauit neq; parẽtes eius.
ſed vt manifeſtent opera dei
in illo. Amen.

Dominica tertia.

plenitudo

legꝭ eſt dilectio. Ro/
ma. xiij. Dilectio ſi/
ue charitas dicit plenitudo
legis. qꝛ mouet ad implẽda
mandata legis. Item qꝛ di/
rigit opa legis ad deum a ꝗ
ꝛ in quo omis plenitudo bo
norũ. Item facit omia ꝗ le/
ge precipiunt. ꝛ cauet que ꝓ/
hibent. Item qꝛ ordinat il/
lum in ꝗ eſt charitas ad de/
um. ad ſeipm. ad proximũ. ꝛ
ad inimicum. Unde verſus
Eſt deus. eſt animꝰ. eſt pro/
ximus. eſt inimicꝰ. Diuie no
bis precepto legis amãdus
De primo dicit Exo. xx.
Diliges dominũ deũ tuum
ex toto corde tuo ꝛc. Gloſa.
Primum ꝛ maximũ manda
tum eſt vnũ deuʒ ſuper om/
nia diligere. et in eo funda/
mentum pietatis collocare.
Ideo nõ dixit cognoſces. ſʒ
diliges. qꝛ cognoſcere vnuʒ
deum. propriũ eſt omni hu/
mane creature. diligere aũt
religioſi cordis et recti. In
tribus reb' dilectio dei exp
mitur vt nihil remaneat in
homine qđ non diuine dile
ctioni ſubdat. Nam cũ dici/
tur ex toto corde omes co/
gitatiões intelligunt. Ex to
ta aĩa. omes affectões. Ex
tota mẽte oĩs rõ hũana qua
intelligimus ꝛ diſcernimus
Ubi aũt dꝛ ex tota ꝟtute. bo
nũ ꝑſeuerãtie inſinuat. Di/
ligendꝰ eſt aũt deꝰ ꝓpt ſemet
ipm. qꝛ ipe ẽ fons ꝛ plenitu/
do oim bonoꝝ. Unđ ꝗcqđ
extra deũ diligit iiuſte amat
ꝛ aĩa a deo fornicat. Uñ Au
gꝰ. i. ij. li. ꝯfeſ. Aĩa cũ auertit

ſ te fornicat̃ abs te. q̃a q̃rit
extra te ea q̃ pura ꝛ liq̃da nō
inuenit. niſi cuꝫ redit ad te.
Sup̱bia celſitudīeꝫ imitat̃
cū tu ſis vnꝰ ſup̱ oīa deꝰ ex/
celſus. Ambitio honoreꝫ et
gl'am cū tu ſis p̄ cūctꝭ hono
randꝰ ꝛ gl'oſus ī etnū. Se/
uicia ptātū timeri vult. quis
aūt timēdꝰ niſi vnꝰ deꝰ. Blā
dicie laſciuientiū amari vo/
lūt. ſꝫ neqꝫ blādiꝰ ē aliq̃d tua
caritate ꝛc̄. Lōga eſt auctori
tas. De ſcđo dr̄ Cant. ij.
Ordīauit in me ca. Glo. Or
dinata caritas ē p̄mo deuꝫ.
poſtea ſeip̄m. deinđ ꝓximū.
deinde diligere īimicū. Pōt
aūt hō ſeip̄m licent̃ ꝛ lauda/
bilit̃ diligere ꝓpt̃ multiplicē
ſui dignitatē. Prio quia ad
imaginē ꝛ ſiſ̄itudinē dei cre/
atꝰ ē ſ̄m aīaꝫ ñ ſ̄m corpꝰ. vñ
Augꝰ. Mens ē eoꝝ q̃ ſūt in
aīa ſublimior. hñs imaginē
dei in potētia cognoſcēdi et
ſiſ̄itudinē in potētia diligen
di. Ex h̄ eñ ꝙ aīa p̄t deū co/
gnoſcere. ꝛ cognitū diligere.
hō reddit̃ deiformis. Iſiđ.
Uniuerſitatis creature hō
magna q̃dā portio ē. tātoqꝫ
gradu ē ceterꝭ excellētior q̃n
to imagini diuine iunctior.
Itē qꝛ oibꝫ creaturꝭ infe/
rioribꝫ p̄latꝰ eſt. nō tñ fortitu
dine corpis. ſꝫ rōne mentis.
ꝛ honeſtate diſpoſitōis. Iſi
do. Nō ꝟtute. nō ſenſu cor/
porꝭ. ſꝫ rōe mētꝭ p̄cellimꝰ aīa
libꝫ ceterꝭ. Quāta aūt ceterꝭ
creaturꝭ p̄ſtet hō dignitate
ꝟtutꝭ ex ipa reuerētia cogno
ſcit̃ creatiōis. Dū eñi oīa di/
xit deꝰ ꝛ facta ſūt. creare ho/
minē q̃dā etni deliberatiōe
ꝯſilij voluit dicēs. Faciamꝰ
hoiem ꝛc̄. Poeta. Pronaqꝫ
cū ſpectēt aīalia cetera traꝫ
Os hoi ſublime dedit. celū/
qꝫ videre. Iuſſit ꝛ erectos ad
celū tollere vultꝰ. Iteꝫ qꝛ
ad etnā btitudinē ꝯditꝰ eſt. ꝛ
dignitatē angelicā ꝓmeren/
dā. Iſido. Bonoꝝ angeloꝝ
nūerꝰ q̃ poſt ruinā maloruꝫ
angeloꝝ eſt diminutꝰ. ex me
rito electoꝝ hoim ſupplebit̃
q̃ nūerꝰ ſoli deo ē cognitus.
Merito ḡ hō ſeip̄m dꝫ dili/
gere ꝑ hmōi dignitate. Uñ
Leo pap̄. Agnoſce o xp̄iane
dignitatē t. ꝛ diuie ꝯſors fa/
ctꝰ nat̃e. noli ī vilitatē veterē
degeneri cōuerſatione reci/
dere ꝛc̄. De tertio dicitur
Roma. xiij. Qui diligit pri/
mū legē impleuit Et dñs in
euāgelio. Hoc eſt p̄ceptum
meuꝫ vt diligatꝭ in. ꝛc̄. Duo

ſunt circa dilectionez ꝓximi
ꝯſiderāda. vnū. ne ꝗs maluz
inferat. alterū vt bonū impē
dat. Primū vt caueat ledere
Scðm vt diſcat p̄ſtare. A/
micicia eſt aīoꝝ ſocietas.
Hec ꝗ̄ppe a duobus incipit.
nā minꝰ ꝙ̄ inter duos dile/
ctio eſſe nō poterit. Antiq̄ di
xerūt d̄ ſocietate duoꝝ. vnā
eſſe aīam in duo corꝑa. ſ. ꝓpt̄
vim amoris. ſic̄ in actibꝫ apo
ſtoloꝝ legimꝰ. Erat illis cor
vnū ⁊ aīa vna. Nō qꝛ mul/
ta corꝑa habeāt aīam vnaz.
ſed qꝛ vinculo ⁊ igne carita/
tis ꝯiūcti. vnū oēs generali
ter ſapiebāt. Diligendꝰ ē
ꝓximꝰ ꝓpter deū p̄ncipaliter
⁊ nō ꝓpter multiplex emolu/
mentū ſocietatꝭ. Salomōe
atteſtante Eccēs. iij. Meliꝰ
eſt duos eſſe ſimul ꝙ̄ vnum.
Duo ſi ſiľ dormierit mutuo
calefient. Et ſi quiſpiā p̄ua/
luerit ꝯtra vnum. duo reſi/
ſtūt ei. Dormitionē vocat cō
modū ⁊ ſolaciū qđ ex mutua
dilectione ꝓuenit. Amicicia
eñi ⁊ ſocietas res proſperas
dulciores facit. et aduerſas
cōione temperat leuioreſqꝫ
reddit. qꝛ dū in tribulatōne
amico ꝯſolatio adiūgiť. nec
frangiť animꝰ. nec cadere pa
tiť amicꝰ. Dilectio ē q̄dā de
nariꝰ legalis. q̄ ꝓximꝰ emiť ⁊
amicicia cōparať. Mirificꝰ
reuera denariꝰ. qꝛ valor ⁊ bo
nitas eiꝰ plus cognoſciť in
nocte ꝙ̄ in die. Ecci. vj. Si
poſſides amicū in tentatiōe
poſſide illū. ⁊ ne facile credas
temetipm̄ illi. Eſt eñi amicꝰ
ſm tp̄s ſuū. ⁊ nō ꝑmanebit ī
tp̄e tribulatōnis ⁊c̄. Multi
ſunt impoſtores q̄ iſtud cele
ſte ⁊ diuinū nūmiſma falſifi
cant. Iſido. Sepe ꝑ ſimula
tionē amicicia coliť. vt q̄ nō
potuit aꝑte deciꝑe decipiat
fraudulenť. De q̄rto diciť
Math. v. Diligite inimicos
veſtros. benefacite his qui
oderūt vos. Glo. Multi pu
tant ſufficere virtutibꝫ non
odiſſe inimicos. ſed eos dili
gere. humanā naturā nō ca/
pere. Nō vidēt tales ꝙ moy
ſes. ſamuel ⁊ ſtephanꝰ ꝓ ini/
micis orabāt. ⁊ dauid mor/
tuos plāxit inimicos. et ſiľr
h̄ p̄ceptū ipleuit dicēs. Ma
ledicimur ⁊ benedicimꝰ blaſ
phemamur ⁊ obſecramus.
Item alia glo. ſuꝑ illo v̄bo.
Bn̄facite his q̄ oderūt vos.
Noli negare qđ deꝰ nulli ne
gat. ꝙ̄uis blaſphemꝰ ⁊ impi
us. Sine diſcretiōe oibꝫ in/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

digẽtib⁹ ſimplicit̃ tribuam⁹.
nõ q̃rentes cui vl̃ q̃re dem⁹.
Quiſq̃s em̃ in q̃cũq; neceſſi
tate morituro ſuccurrere p̃t
ꝛ nõ facit occidit. Multe
ſunt cãe ꝓpter q̃s inimic⁹ di/
ligend⁹ eſt. H̃ em̃ mãdatũ le/
ue eſt ad ferẽdũ. Leuius em̃
portat hõ in corde ſuo amo
rẽ q̃ʒ odiũ. ſanitatẽ q̃ʒ viruſ ꝛ
toxicũ. Prouerb. xiiij. Uita
carniũ ſanitas cordis. putre
do oſſiũ inuidia. Aug⁹. Si
dixer̃ nõ poſſum ieiunare.
nõ poſſum a vino ꝛ carnib⁹
abſtinere. nõ poſſuʒ res me
as oẽs paupib⁹ dare. credi/
m⁹ tibi. Si aũt dixeris non
poſſum inimicos diligere ꝛ
odiẽtes amare. oĩno nõ cre/
dim⁹ ꝛc. Itẽ leue eſt ad ex
equẽdũ. q꞉ illa eleẽoſyna nec
ĩ detrimẽtũ bonoꝝ aut reꝝ
nr̃aꝝ cedit. ſʒ de cellario cor
dis ꝓcedit. Cañ. j. Introdu
xit me rex in cellaria ſua. ꝛc.
Itẽ leue ad duriciam cor
dis frãgẽdã. Glo. ſup illo v̾/
bo. Qui te ꝑcuſſerit in vnaʒ
maxillã ꝛc. Quid tã mirũ q̃ʒ
ꝑcutiẽti maxillã p̃bere. nõne
oĩs indignant̃ impet⁹ fran/
gitur. ira ſedat̃. ꝛ ꝑ patientiã
ille inuitatur ad patientiaʒ.
Amen.

De eadem dñica.

Scenden
a te ieſu in nauiculã.
ecce motus ma. ꝛc.
Matth. viij. Eſt nauis do/
minice paſſiõis. pñie ꝛ cõtri/
tionis. approbate religionis
ſctẽ eccl̃ie ꝯcordie ꝛ vnionis
Uñ v̾ſus. Crux eſt nauicu/
la. ꝯtritio. vita ꝓbata. Con/
ſtans eccl̃ia ſub xp̃o remige
ſalua. Igit̃ ꝑ nauiculã qđ
diminutiuũ nomẽ eſt humi
litatẽ crucis accipe debem⁹
Iuxta illud Sap. xiiij. Exi/
guo ligno credũt hoĩes ani/
mas ſuas. ꝛ trãſeũtes mare
ꝑ ratẽ liberati ſunt. In hanc
xp̃s paſſione ſua aſcendit. ꝛ
diſcipulis ſuis aſcẽdendi et
tranſfretãdi fiduciã tribuit.
dicẽs Matth. xvj. Qui vult
venire poſt me ab. ſe. ꝛ tollat
crucẽ ſuã q̃tidie ꝛ ſequat̃ me
Cõparat̃ aũt crux naui pro
pter exp̃ſſam ſilitudinẽ. Eſt
em̃ in p̃ncipio ꝛ in fine arta ꝛ
coanguſtata. in medio vero
ampla ꝛ dilatata. Ita ꝛ crux
dñice paſſiõis. arta fuit ĩ ſu/
periori p̃te ꝯtra caput. Ma
thei. viij. Uulpes foueas ha
bent ꝛ volucres celi nidos.
filius aũt hoĩs non habꝫ

vbi caput ſuū reclinet. Jtez
a pte inferiori. qꝛ nō habuit
vbi pedes extēderet. ꝗ̄n potius
us cancellatis pedibꝫ ſtaret.
Treno. iiij. Circūedificauit
aduerſuz me vt nō egrediar
aggrauauit cōpedē meū Sed
lata fuit in medio ad extēſio
nē dñici corpis vehementer
Ps. Extēdens celū ſic p. ꝛc.
Et illud. Foderūt man⁹ m.
ꝛ pe. m. ꝛc. Jn aſcenſiōe hu/
ius nauicule fact⁹ eſt motuſ
magn⁹. in elementoꝝ ꝯcuſſi
one qñ terra tremuit et aer
caligauit. Jn diſcipuloꝛuz ꝛ
amicoꝝ ꝯtriſtatiōe dicentiū
cū centurione. Vere h̄ hō fi
lius dei erat. Jn blaſphemā
tiū inſultatiōe dicētiū. Si fi
li⁹ dei eſt deſcendat nunc de
cruce. Sꝫ facta eſt trāquilli
tas magna in ei⁹ reſurrecti/
one. Ps. Ego dormiui ꝛc.
Armamēta h⁹ nauis nota p
hos v̄. Sputa. flagella. mi/
ne. probra. claui. lācea ſpine.
Felici fine. nr̄e ſūt meta rui
ne. Jtē p nauiculā poſſu/
mus accipe ſalutarē pniam.
ꝛ h̄ eſt archa noe vt ſaluet̄ in
ea vniuerſuz ſemē. Tot ei ſe
re ſaluant̄ p pniam ſic p ba/
ptiſmū. Propter qd̄ ꝛ ipa dr̄
ſcd̄a tabula poſt naufragiū.

Dicit̄ aūt nauicula ꝓpter hu
milē pniam eoꝛuz q̄ ſe repu/
tant viles eſſe. Jſido. Ma/
gna iā iuſticie pars ē ſeipm̄
noſſe hoīem ꝙ prau⁹ ē. vt ex
eo diuine virtuti ſubdat̄ hu
milius. ex q̄ ſuā infirmitatē
ꝯſiderat attenti⁹. Nauis iſta
etiā in ſuis extremitatibus
eſt anguſta. Proꝛa eſt memo
ria mortꝭ. Puppis eſt timoꝛ
ꝑpetue dānatiōis. vel dr̄ cō/
tritio. debet eñ penitēs ꝯte
ri. ſiue qꝛ p negligentiaz bo/
nū nō fecit. ſeu qꝛ malū p au
daciā ꝑpetrauit. Dilatat̄ au
tē in medio p ſpem venie et
grē ꝯſequende. Jſido. Peni
tens ꝯ ſe ꝓuidere dꝫ callidaſ
hoſtis inſidias. ſicq̃ꝫ dei iu/
ſticiā metuat. vt tamē ꝙuis
in magnis ſceleribꝫ ſit de mi
ſericoꝛdia eius non diffidat
Aſcenſus chriſti in hāc naui
culā. eſt reſpect⁹ clemētie di/
uine. Nā tunc petrus fleuit.
quādo in eū chriſt⁹ reſpexit.
Tūc etiaz fit motus magn⁹
in mari. hoc eſt in coꝛde im/
pij. Juxta illud. Jmpius q̄ſi
mare feruens. qd̄ quieſcere
non poteſt. Agitat̄ enim ani
ma a quattuoꝛ affectionibꝫ.
q̄ſi a quattuoꝛ ventis princi
palibꝫ. hoc eſt a mēoꝛia ꝑteri

torū ſcelerū. A recordatiōe penarū ſequentiū. A cōſideratione pegrinatiōis diuti/ne. ꝛ a deſiderio celeſt patrie Ezech. xxvij. Vent⁹ auſter cōtriuit te. ꝛc. Armamēta h⁹ nauis collige p hos ꝟ. Quiſ q̄d. vbi. cū q̄. q̄tiens. cur. quō q̄n. Singula diſtincte pfer ſcelus enucleādo. Item p naviculaꝫ intelligere poſſumus religionē aliquam ſtrictā ꝛ auſterā. ꝛ ꝓpter paucitatē intrātiū ꝛ ſecl'o totaliter renūciantiū. q̄b⁹ cōuēit illud Matth. xx. Multi em̄ ſunt vo. pau. vero elec. ꝛ illud. iij. Reg. xx. Porro filij iſrl' recēſiti ſunt in cōparatiōe multitudinis reg ſyrie q̄ habebat in exercitu ſuo. xxxij. reges. ꝛ apparuerūt ſic duo parui greges caprar̄. Hui⁹ nauicule extremitates anguſtas reddit tentatio demonū et obedientia preceptor̄. De pmo Eccī. ij. Fili accedēs ad ſeruitutē dei ſta in iuſticia et timore. ꝛ ppara aīam tuā ad tentatiōes ꝛc. De ſcōo Heb. vlti. Filij obedite ꝑpoſitis vr̄is ꝛc. Ps. Impoſuiſti homines ſup ca. n. Vel duo p/roſtra ſiue acumīa. ſunt caſtitas ꝛ paupᵗas. Latitudo autem medij. eſt dilectio fraterna ꝛ caritas. que quāto fuerit latior ꝛ ꝓtenſior. tāto erit nauicula amplior. Gregori⁹ Nemo ad ſeipm̄ ꝓprie ca. habere dicit. ſed di. ip. in al. tē. vt caritas eſſe poſſit. Aſcendit chriſt⁹ in hanc nauiculā nūc p viſitationē ꝓpriā. nunc p alienā. De viſitatiōe ꝓpria q̄ ſp cōſolatoria eſt dr Ezech. xxxiij. Ecce egoipſe req̄ram oues meas ꝛ viſitabo eas ſicut paſtor viſitat gregem ſuum. In paſcuis vberrimis paſcam eas. in montibus iſrael. De aliena Iſaie. xxvij. In die illa viſitabit domin⁹ in gladio ſuo duro. grandi. ꝛ forti. ſuper leuiathan vectē ꝛ ſup leuiathan ſerpentē tortuoſum. et occidet cetuꝫ qui in mari eſt. Per gladium durum accipere debemus viſitatorem aliquem rigidum ꝛ zelum dei habentem. qui cū apoſtolo in promptu habet vlciſci omnē tranſgreſſionē Sed tunc ſepe fit mot⁹ magnus in mari. ſcꝫ impatiētie et clamoris. Armamēta huius ſunt. Unde verſus. Lectio. ſcopa. labor. vigilantia pector̄ almi. Tunſio. ſingultus. lachryme. ieiunia. pſal/

mi. Itē p̄ naviculā intelligimus ſctām ⁊ catholicā eccleſiā. q̄ ſub diminutivo nomine ponit. qꝛ reſpectu iudeorū ⁊ paganoꝝ. hereticoꝛuꝫ ⁊ hypocritaꝝ falſoꝝqꝫ xp̄ianoꝛuꝫ pauciſſimi ſum⁹. Uñ in pſona ecc̄ie dꝛ i p̄s. Multiplicati ſunt ſup capillos capit; mei. q̄ o. m. iniq̄. Duo p̄roſtra pre. ⁊ puppis anguſta. ſignificāt duo tp̄a. maxīe tribulatiōis. Sicut em̄ in primitiua eccl'ia itū eſt p angu ſtā poꝛtā martyrij ⁊ tribulationis. ſic erit ⁊ in fine. ⁊ multo arti⁹ ⁊ anguſti⁹ tp̄ibꝫ antixp̄i. qñ etiā ip̄i toꝛtoꝛes coꝛuſcabūt miraculis ⁊ redundabunt ſignis. ita vt mittant̄ i erroꝛem etiā electi dei ſi fieri poteſt. In erroꝛē. ſ. titubationis. nō dubitationis. q̄a cito reſipiſcētes coꝛdis errorem religione cohercebunt. Medij latitudo ē pax ⁊ trāquillitas in qua nūc ſumuſ. licet qñqꝫ particulariter ſancta eccl'ia tribulet̄. Mare vl' aqua in q̄ fluctuat illa nauicula. eſt baptiſm⁹ a ſp̄ū ſctō ꝯſecratus. ⁊ ad nouā p̄roleꝫ concipiendā ⁊ regenerandā fecundat⁹. Joh̄. iij. Niſi q̄s renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto ⁊c̄. Iſte ſunt aque de quibꝫ Geñ. j. Et ſp̄ūs dñi fereba? ſup aquas. Aſcēſus xp̄i in hanc naviculā. eſt p̄ſentia ip̄i⁹ ꝯtinua ⁊ quotidiana. Matthei. vlti. Ecce ego vobiſcū ſ. vſqꝫ ad ꝯſum. ſe. Ueruntamē ſepe videt̄ doꝛmire cum minime doꝛmiat. Canti. v. Ego doꝛmio ⁊ coꝛ meū vigilat. Doꝛmit p̄mittendo ⁊ diſſimulādo ad tempus. ſed vigilat in tribulationibꝫ ſuccurrendo. P̄s. Adiutoꝛ i opoꝛtu. in tri. Armamenta hui⁹ nauicule ſūt ſacramenta eccl'ie quibꝫ regit̄ ⁊ iuuat̄. verſus. Fons. caro. criſma. thoꝛus. oleū. contritio. clerus. Eccl'ie ſancte ſūt armamenta carine. Amen.

Dñica quarta.

Induite vos ſic̄ electi dei viſcera miſcdie. benignitatē. hūilitatē. modeſtiā. patiētiaꝫ ⁊c̄. Col. iij. Ad ſil'itudinē induētiū ſe veſtibꝫ materialibꝫ loquit̄ h̄ apl's vt induā⁹ nos ꝟtutibꝫ. Ueſtes ei aīe ſūt ꝟtutes. Induimur aūt veſtibꝫ q̄ttuoꝛ ex cāis. q̄s habes p̄ hos ꝟſus. Utimur induuijs pro frigoꝛe proqꝫ

tegēdis. Turpibꝫ ob ſacras ferias. ꝛ prelia ꝓpter. Igitꝛ ꝓma veſtis eſt miſcōia et benignitas. qđ quaſi vnū eſt ꝛ in idem redit. q̄ vtiqꝫ veſtꝭ calida eſt calore ſpūſſan. afflata. Job. xxxviij. Nōne veſtimenta tua calida ſunt cū ꝑflata fuerint auſtro. Ualet aūt hoc veſtimentū ꝯ triplex frigus. ſ. auaricie. accidie ꝛ inuidie. De frigore auaricie Job. xxxviij. Nunqđ ingreſſus es theſauros niuis. aut theſauros grādinis aſpexiſti ꝛc. Ille theſauros niuis ꝛ grādinis ingrediꝛ. q̄ proximo ſuo frigore ꝛ nuditate fame ꝛ ſiti laborāti. miſcōie viſceribꝫ ex benignitate cōpatitur. Diciꝛ em̄ benignitas q̄i ignita bonitas et miſcōia. a compatiendo aliene miſerie nomē ſortita eſt. vt dicit Iſido. Tale veſtimentū habuit Job. xxxj. cuꝫ diceret. Si nō de velleribꝫ ouiū mearū calefactꝰ eſt paup. Et beatꝰ martinus. De frigore inuidie diciꝛ Job. xxxviij. De cuius vtero egreſſa eſt glacies et gelu de celo quis genuit. Hoc diciꝛ de dyabolo. cuiuſ inuidia mors introiuit i orbem terrarū. Hoc veſtimento calidus exiſtit qui iniurias ꝛ īimicicias remittit. Iſido. Non ſolū qui eſurienti ꝛ ſitienti ꝛ nudo beneficiū largitatis impendit. ſed q̄ inimicū diligit. et lugenti affectum cōpaſſionis ꝛ ꝯſolationis impartit. ꝓculdubio elemoſynaꝫ facit. De frigore accidie dicitur Prouerb. xx. Propter frigus piger arare noluit. Qđ exponit Grego. Propter frigꝰ piger nō arat dū deſidie torpore cōſtrictꝰ agere q̄libet bona diſſimulat. Scđa veſtis eſt humilitas cuiꝰ vſus eſt nob neceſſarius ꝯtra turpitudinē nuditatis. Apoca. xvj. Beatꝰ q̄ cuſtodit veſtimēta ſua ne nudus ambulet. Quacūqꝫ em̄ gr̄a vlꝫ virtute polleat hō. nudus ꝛ indecorus apparebit. ſi nō hūilitatis veſtimēto fuerit cooptꝰ. Un̄ Gregꝭ. Qui virtutes ceteras ſine humilitate cōgregat. q̄ſi q̄ puluerem in ventū portat. Diffiniꝛ aūt ſic Humilitas eſt virtus qua hō veriſſima ſui cognitōe ſibi ipi vileſcit. Tria ſunt genera hoim̄ que maxime indigent ornatu ꝛ cōpoſitione humilitatꝭ. videlicꝫ rectores. doctoreſ. clauſtrales

eo qꝛ ipſoꝝ turpitudo magis ſit notabil' qꝫ alioꝝ. ſi nõ hu militatis pallio ꝯtegant. iuxta illud poeticũ. Omne ani viciũ tanto ꝯſpecti⁹ in ſe. cri men hꝫ. quanto q̃ peccat ma ioꝛ habet. Propter qđ filijs aaron. i. eccl'iaſtic' ⁊ eminẽti bus pſonis pceptũ fuit in le ge. Exo. xxviij. vt induerent femialib⁹ lineis ad operien dã turpitudinez carnis ſue. De humilitate platoꝝ. Iſi. Qui pficit ad regimen. talit erga diſciplinã ſubditoꝝ p ſtare ſe debet. vt nõ ſolũ au ctoꝛitate. verũetiã hũilitate clareſcat. De humilitate do ctoꝛũ idẽ. Bon⁹ doctoꝛ eſt q̃ ⁊ in humilitate ſuat diſcipli nã. ⁊ p diſciplinã nõ incurrit ſupbiã. Supbi ei doctoꝛes vulnerare poti⁹ qꝫ emẽdare nouerunt. Salomone atte ſtante q̃ ait. In oꝛe ſtulti vir ga ſupbie ⁊c̃. De humilitate monachoꝝ idẽ. Sũma vir tus monachi hũilitas. ſum mũqꝫ ei⁹ viciũ ſupbia eſt. hẽ ẽm paup ſupb⁹ đo odioſus.

Tercia veſt' eſt modeſtia q̃ induẽduz ẽ in ſũmis feſti uitatib⁹ ꝓpter decoꝛẽ illius ⁊ pulchꝛitudinẽ. qꝛ ipã ẽ oꝛna mentũ oĩm ṽtutũ. Deſcribi tur aũt ſic. Modeſtia eſt ṽt⁹ coꝛpis. habit⁹ ⁊ cete neceſſa rie ſuppellectil' immoderatũ reuocãs vſuz. Et ptinet hṽ tus ad tpantiaz. q̃ nihil ſup fluũ diminutũ ve admittit. Quid ẽm ẽ reuocare ĩmode ratũ vſum coꝛpis. habit⁹ et ſuppellectil' niſi modũ tene re in oib⁹ ⁊ tẽperatũ eẽ. Nã ſi cut dicit Iſido. in li. de ſum. bo. Quicq̃d cũ mõ ⁊ tpamẽ to fit ſalutare ẽ. q̃cq̃d aũt ni mis ⁊ vltra modũ ẽ pnicioſũ fit. ſtudiũqꝫ ſuũ in ꝯriũ ṽtit. In oĩ ope modũ ⁊ tpantiaz opoꝛtꝫ tenere. nã oĩe qđ ex cedit piculoſuz fit. Sic aq̃ q̃ ſi nimis imbꝛes pbeat. nõ ſo lũ nullũ vſuz ꝯfert. ſꝫ etiã pe riculũ affert. Hoc ẽ qđ dicit phs. Sũme q̃ꝫ hitudies cũ in exceſſu fuerit diſſoluunt. Sũme hitudies ṽtutes ſũt q̃ reuera tũc diſſoluunt. qñ ipis tpamẽtũ modeſtie ñ ad hibet. Et inde ẽ qꝛ q̃dã ṽtu tes dũ diſcretiõi modeſtie ñ ſuiũt in vicia trãſeũt. iuxta il lud poe. Dũ vitãt ſtulti vicia in ꝯria currunt. Verbi grã. Nã ſepe iuſticia dũ ſuũ mo dũ excedit crudelitat' ſeuiciã incurrit. ⁊ nimia pietas diſ ſolutionẽ diſciplie parit. ⁊ ꝫ

li ſtudiū dū pl⁹ ē q̄ȝ oportet in reatū trāſit iracūdie. ⁊ mlʼ/ta māſuetudo torpor ſegni ciē gingnit. Itē apud q̄ſdaȝ ex v̄tute viciuȝ gignit dū q̄s de caſtitat. abſtinētie. eleoſi ne ⁊ prudētie merit glarᷓ vl abutit. vñ ſꝑ finis ↄſidrād⁹ ē ne d̄ ouo egrediat ſcorpio l basiliſc⁹. Iſa. lix. Et qd̄ cōfo tū ē erūpet in regluȝ. Propt qd̄ dr̄ puer. xxij. Finis mode ſtie timor dñi diuitie ⁊ gl'a ⁊ vita. Hec ē veſt ioſeph tala ris ⁊ polimita. q̄ ⁊ hoīem in morte ñ defit. ſȝ mēoriā ipi⁹ agit. ſicut dr̄. ij. Macha. iiij. de onya qꝫ recordatus ē rex defuncti ſobrietatē ⁊ mode/ſtiā ⁊ flexus ad miſcd̄iam fle uit ⁊c. Quarta veſt ē pati entia. q̄ vtendū ē in plīs. ſup plet ei locū oīs armature. Cant. iiij. Mille clipei pen/dēt ex e. o. ar. f. Bñ dic fortiū q̄ꝛ h̄ gen⁹ armoꝝ ꝑ effemina tis et mollib⁹ nō eſt. ſȝ ꝑ vir fortiſſimis. j. Mach. iij. In/duit ſe iudas lorica vt gy/gas. ⁊ ſuccinxit ſe armis bel licis. Pulchra veſtitura ſūt arma radiātia ⁊ bñ polita ⁊ a radio ſolis repcuſſa. Tali bus optabat apl's indui cū dicerȝ Ro. xiij. Induamur arma lu. ⁊c. Talib⁹ induen/di erāt q̄b⁹ dictū eſt. Sede/te in ciuitate donec iduami ni vir. ex alto. Que em̄ v̄t⁹ altiſ ſimi fabricauerat. vtiq̄ȝ ſpe/ctaculo digna erāt. Et ſignt dr̄. donec induamini. Nō ei ſecurꝫ fuiſſet ſine armis pati entie ⁊ ↄſtātie ↄ tam ſeuiſſi/mos hoſtes ꝑdiſſe. Quod patȝ in p̄ncipe apl'orum pe/tro. quē vilis ⁊ turpis puel/la hoſtiaria ↄfudit. q̄ꝛ his ar mis nōdū p̄cinct⁹ fuit. Sȝ mox vt armat⁹ fuit. militia ꝑl'i iudeoꝝ ſe circūdant nō timuit. imo vires p̄ncipū ce/ſus p̄ſſit. Patiētia dur gau det ⁊ magnā remuneratōeȝ habet. Luce. xxj. In patien/tia ve. poſ. ani. ve. Qd̄ expo/nens beat⁹ Greg. in cur. pa. ait. Sic ↄditi mirabilit ſu/mus. vt ratio aiam. ⁊ aīa cor pus poſſideat. Ius v̄o anie a corꝑis poſſeſſiōe repellit. ſi nō p̄us ania a rōe poſſide tur. Cuſtodē igit ↄditionis nr̄e patientiā dñs eē mōſtra uit. q̄ꝛ in ip ſa nos poſſidere noſmetipos docuit. Diffini tur aūt ſic. Patiētia ē v̄tus ⁊ vis ai ↄtumeliaꝝ. ⁊ omis ad uerſitat iꝑet⁹ cū trāq̄llitate ſuſtinens. Qd̄ nob ⁊c. Amē.

De eadem dñica.

Simile factum eſt regnũ celoꝛũ homini ſeminanti bonũ ſemen in agro ſ. ꝛc̃. Matth. xiij. Dicit q̃dam gloſa. Cauendũ eſt vbicũq; dñs exponit ſmones ſuos. ne aliud ꝙ̃ qḋ ipe exponit vl' plus intelligere velimꝰ. Expoſuit ḡ chriſtꝰ diſcipul' parabolã zizanioꝝ ſic. Qui ſeminat bonuꝫ ſemen filiꝰ hominis eſt. Ager aũt eſt mundus. Bonũ ſemẽ hi ſunt filij regni. Zizania aũt ſunt filij nequã. Inimicꝰ aũt qui ſeminat ea eſt diabolꝰ. Meſſis vero ꝯſũmatio ſcl'i. Meſſores autẽ angeli ſunt. Sic̃ ḡ colligunt̃ zizania ꝛ igni cõburunt̃. ſic erit ꝛ in ꝯſũmatione ſeculi. Mittet filiꝰ hoĩs angelos ſ. ꝛ col. de re. eiꝰ oĩa ſcand. ꝛ eos q̇ faciũt iniq̇tatem ꝛ mittẽt eos in caminuꝫ ignis. ibi erit fletꝰ et ſtridoꝛ dentiũ. Tũc iuſti fulgebunt ſicut ſol in regno pr̃is eoꝛũ. Hec eſt veriſſima expoſitio dñi ſaluatoris q̇ dicit mũdũ eſſe agrũ. ꝛ q̃nq; ſctãm eccleſiã. vel bonã ꝯſcientiã. l' etiã religionẽ approbatã. Vñ ꝟ.

Bis duo ſunt agri ꝟtutũ ſemine culti. Mũdus ꝛ eccleſia. mens ꝯſcia. regula ſctã.

Igit̃ vt dictũ eſt. mũdus eſt ager ꝑpter pulchꝛitudinẽ vniuerſitatꝫ quã ꝯtinet. Pſ̃. Pulchꝛitudo agri me. eſt. Gloſa. Vbertas oĩm reꝝ in terra naſcentiũ mea eſt. i. mihi ſeruit. qꝛ ego vbiq; ſuꝫ ꝛc̃. Semen iſtiꝰ agri eſt oĩs creatura viſibilis ſiue in celo ſiue in terra ſiue in mari. ꝛ p̃cipue hõ q̇ eſt maxia pars creature dei. qḋ ſemen vtiq; bonũ eſt ꝯditũ. ſed malicia diaboli depꝛauatũ. ꝛ a ſua rectitudine diſtoꝛtũ. Ecc̃es. vij. Solũmodo h̃ inueni ꝙ fecerit deꝰ hoĩem rectũ. ꝛ ipſe ſe infinitis imiſcuerit q̃ſtionibꝫ. ſ. diaboli. Gen̄. iij. Cur p̃cepit vobis deꝰ vt nõ comederetis de om̄i lig. pa. Propter hoc ſequit̃ ibi. Inimicicias ponã inter ſemen tuũ ꝛ ſ. il. Itẽ ſancta eccl'ia dicit̃ ager ꝑpter ſui fecũditatem ꝛ fertilitatẽ. cuiꝰ ſemen ẽ fides Meſſis vita eterna. Hic ẽ acheldemach xp̄i ſanguine cõparatꝰ in ſepulturã ꝑegrinoꝛũ. ſ. credẽtiũ q̇ ꝑegrinos ſe reputant ꝛ exules i h̃ mũdo. Hic eſt ager booz. De q̃

Ruth.ij.Audi filia.i.fidelis
anĩa attẽde.ne vadas ad col
ligendũ in agrũ alteruꝫ nec
recedas ad hoc loco.i.a pro
poſito fidei ⁊ dilectione chri
ſti.Stetit ergo ⁊ collegit vſ/
qꝫ ad veſperã mdi.ſ.qi ephy
menſurã.i.tres modios.per
q̃s intelligit̃ fides ⁊ cõfeſſio
ſancte trinitatis. ſine q̃ ager
ille ſterilis eſt ⁊ infecundus.
Matth. vlti. Baptizantes
eos in noĩe p̃ris ⁊ filij ⁊ ſpũſ
ſancti. Mar.vlti. Qui credi
derit ⁊ baptizatꝰ fuerit ſaluꝰ
erit.q̃ vero nõ crediderit cõ
demnabit̃. Huic agro dia/
bolus ſupſemiauit ſemẽ he/
retice prauitatꝭ ⁊ ſemen fidei
multiplicit̃ ꝯfudit q̃ſi in pri
mo flore cũ adhuc ſemen eſ/
ſet in herba. Iſa.xviij. Ante
meſſem totꝰ effloruit et ĩma/
tura ꝑfectio germĩauit. Ef/
floruit ꝓpter hereticos.ima/
turos fructꝰ dedit.ꝓpter ty/
rannos.q̃ abſtulerunt labo
res iuſtoꝝ. Iſido. Sctã ec/
cleſia ꝯtra gentiliũ ⁊ hereti/
corũ ꝑuicaciam. ſũmopẽ ſa/
pientia ⁊ patiẽtia ſtudet. Sꝫ
exercet̃ ſapiẽtia cũ temptat̃
verbis.exercet̃ patiẽtia cum
temptat̃ gladijs. Cauſa pra
uitatis heretice doctrinis ẽ
ꝓpagata eccleſia. nã ante ſim
plici tm̃ fide vigebat. et ſic ꝑ
acumen hereſum eccl'ie ma/
giſtri creuerũt. Item bo/
na ꝯſcientia dicit̃ ager.quia
ad modũ agri vult ſepius vi
ſitari ⁊ conſolari et exerceri.
Prouerb.xxiiij. Prepara fo
ris opus tuũ ⁊ diligent̃ exer
ce agrum tuũ. Et Iſa.vij.
Om̃s mõtes q̃ in ſarculo ſa
rient̃.terror ſpinarum et ve/
priũ nõ veniet illuc. Sarcu
lus iſte ſiue raſtrũ. eſt ꝯſcien
tie bone interrogatio in de/
um.i.coraꝫ deo. vt hõ inter/
roget ⁊ diſcutiat ⁊ diiudicet
ſemetipm̃. ſicut dicit̃.j. Co/
rinthi.xj. Q ſi noſmetipos
diiudica.nõ vtiqꝫ iudi. Hu/
ius agri ſemen eſt puritas ⁊
ſimplicitas cordis. De quo
Sap.j. In ſimplicitate cor/
dis q̃rite illũ ⁊c̃ Hic eſt ager
ad quẽ exijt yſaac ad meditã
dum. Gen.xxiiij. Meditari
em̃ ⁊ ſtudere debet hõ cõſci/
entie ſue.⁊ frequẽter eã inui
ſere.qꝛ ipa eſt ſpeculuꝫ anĩe.
Vñ ſponſa Canti.vij. Egre
diamur in agruꝫ videamus
ſi flo.fr.ꝑ.⁊c̃. Et Iob.v. Vi/
ſitãs ſpeciẽ tuã nõ peccabis
Innocẽtia ⁊ ſimplicitas ſũt
duo oculi ſpõſe. De q̃ Cañ.ij

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Oculi tui col'. qui angul' ca/
rent. Luc. xi. Si oculꝰ tuus
ſimplex fuerit. totū corpꝰ tu
um lucidū erit. Huic puriſſi
mo grano qnoq; diabolꝰ ſup
ſeminat zizania duplicitatꝫ.
verſucie ⁊ calliditatꝫ. ad pro
candū iram dei. Job. xxxvi.
Simulatores ⁊ callidi ipſi
prouocauerūt irā dei. Dū em̄
perſi hoīes in factꝫ ſuis de
prehēdi metuūt ad ſimulati
onis ⁊ hypocriſis foueas re
currūt. ſicut ericiꝰ. Iſa. xxx
iiij. Ibi habuit foueā ericiꝰ.
Grego. Foueā habet ericiꝰ
in reprobis. q2 malicioſe mē
tis duplicitas ſeſe itra ſe col
ligens abſcondit in tenebrꝫ
defenſionis. Ex his ſunt ſic
dicit ap'lus. cauteriatā ſuaz
ↄſcientiā hn̄tes. ⁊ omia in ſi
niſtrā partez interp̄tantes.
Sap. xvij. Cum ſit em̄ timi
da neq̄cia dat teſtimoniū cō
demnatiōi. ſemp em̄ p̄ſumit
ſeua pturbata ↄſcia. Itez
religio ſctāz approbata dicit̄
ager. ⁊ pſone pbe et honeſte
inibi degētes ſunt bona ſe/
mina. De h̄ ḡ agro dr. ij. Re.
ij. Vocatūq; eſt nomen loci
illiꝰ ager robuſtoꝝ in gaba/
on. qđ interp̄tat̄ vallis me/
ſticie. qđ ↄuenit religioni p/
pter reglarē diſciplinā. He/
bre. xij. Omis aūt diſciplina
in p̄nti quidē non videt̄ eſſe
gaudij ſed meroris ⁊c. Nota
hyſtoriā de agro robuſtoꝝ.
Dixit abner ad ioab. Sur/
gant pueri ⁊ ludāt corā nob.
⁊ ſurrexerūt duodeci hinc. ⁊
duodecim inde. App̄hēſoq;
vnuſq̄ſq; capite cōparis ſui.
defixit gladiū in latere con/
trarij ⁊ ceciderūt ſimul. fuga
tuſq; eſt abner et viri eius a
pueris dauid in die illa. Pu
gna illa ſignificat ↄflictū vir
tutū ⁊ vicioꝝ. Pueri dauid
milites ſunt chriſti ⁊ viri re/
ligioſi. Pueri autez abner fi
lij nequā ⁊ ſerui diaboli. vel
ip̄a peccata ⁊ vicia ⁊ varia tē
ptamenta. q̄b9 exercitant̄ ele
cti q̄ in h̄ campo certaminis
⁊ pugne ſp̄ualis. nūc vincūt.
nūc vincunt̄. eo q2 varius ſit
euentꝰ belli. Bonū ḡ ſemen
in h̄ agro. viri approbati ⁊ p/
ſone electe ſunt in religione
Sed ille q̄ in electꝫ maculā
imponit. etiā qnoq; ſemen il/
lud inficit. ⁊ zizania ſpargit
etiā inter paucos. nec habet
differētiā ſiue ī m'titudie vī
cat ſiue in paucꝫ. Jo. vi. Nō
ne vos. xij. ele. et vnꝰ ex vob
diabolꝰ eſt. imitatōe. ſ. nō na

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ture ꝯditõe. ⁊ tñ dñs tolerauit eũ. Tolerãdi ſũt mali ꝓpter tres cãs. Pria est vt ꝑ eoꝝ finalē reprobationē bonis terroꝛ incutiat. Job. xli. Cũ ſublat⁹ fuerit timebunt angeli ⁊ troꝛe purgabunt. Scḋa vt ꝑ eos vindicta exerceat. iiij. Reg. x. Dixit dñs ad iebu. Quia ſtudioſe egiſti ⁊ qḋ rectũ erat. ⁊ qḋ placitũ erat in oc. m. fe. ⁊c̃. Tercia vt ꝑ h̄ boni ad patiam et modeſtiã anient. Marci. iij. Fecit vt eēnt. xij. cũ eo ⁊c̃. inter q̄s nnmerat iudas ſcarioth. Glo. Hic int apl'os Judas ponit. q2 magna eſt patientie virt⁹. quã neq3 aduerſari⁹ miniſter infirmat. voluit em̄ dñs tradi a ſuo diſcipulo vt tu a ſocio tradit⁹ modeſte feras tuũ erraſſe iudiciũ. tuũ periiſſe bñficiũ. A.

Dñica ſeptuagesime ep'la

Jc curri te vt cõphēdatis. j. Coꝝ. ix. Ad ſupne vocatõis brauiũ currere volētib⁹ q̄ttuoꝛ ſunt neceſſaria. ſ. coꝛpis agilitas. vite eq̄litas. oꝛonis ſedulitas. brauij ſiue pmij imēſitas. vñ ꝟ. Cinge ſin⁹ lapos, tota vi cõpme pugnos. Os bēas paculũ. coꝛ ad optia pmia fixũ. Dicit āt brauiũ q̄i breuis vie pmiũ. Et ſic he ꝓprietates ꝑ brauio currētiũ. Igit prima ꝓpetas ē pcingere ſe ⁊ ſinũ laxũ colligere ⁊ veſtes aptare. Hec aptitudo ⁊ agilitas fit ꝑ abſtinētiā ⁊ carnis maceratõē ſpũal'r loq̄ndo. q2 abſtinētia ⁊ ieiũiũ reddũt coꝛpa leuia. ſana ⁊ expedita. Quo ꝯ crapula ⁊ gula. pigra inertia ⁊ iepta. Vñ ſaluatoꝛ nr̄ volēſ cauere ſuiſ curſoꝛib⁹ dic̄ Lu. xxi. Attēdite aũt vob ne gueni coꝛda vr̄a crapula ⁊ ebrietate. ſic̄ pmis parentib⁹ accidit ⁊ q̄tidie multiſ. Eccl. xxxvij. Propt crapulã multi perierũt ⁊c̃. Hoc etiā videm⁹ in auib⁹. q̄ ſi nimis replete fuerint aut moꝛiunt. aut pigrius volant. l' etiã ad manus dñoꝝ ſuoꝝ redire contemnũt. q̄ſi recalcitrantes ⁊ eis terga vertentes. Pš. Incraſſatus eſt dilectus ⁊ re. ⁊c̃ Et Job. xv. Cucurrit aduerſus deum extento collo. ⁊ pigui ceruice armatus eſt. Hoc eſt qḋ apl's ipꝛoperat diſcipul' carnalit. Gal. iij. ⁊. v. Sic ſtulti facti eſtis vt cum ſpũ cepiſtiſ. nũc carne ꝯſũma

mini. Currebatis bene. q̃s vos impediuit veritati non obedire Ps. Occidit pin. eo rū. ꝛ el. iſrl' impe. Electi iſrael ſunt p̄lati crapulis dediti Eccl. x. Ve t're cui⁹ rex puer eſt. ꝛ p̄ncipes ei⁹ mane comedunt. Pueros vocat eosqꝫ iuxta verbū Oſee. iiij. Vinū et ebrietas aufert coꝛ. ita vt neſciant ad quid nati ſint.

Scd̄a ꝓprietas eſt ꝯſtringere pugnos ꝛ ponere lapides in manib⁹. qd̄ fit ꝓpter equalitatē coꝛpis ne plus declinet in vnū lat⁹ q̄ꝫ in aliud Sic ꝛ nos equalitatē vite ī om̄ib⁹ tenere debem⁹. ꝛ mediū ſeruare inter paup̄tatē ꝛ diuitias. Prouer. xxx. Diuitias ꝛ pau. ne dederis mihi. ſed tm̄. v. m. tri. neceſ. Itē inter ꝓſpera ꝛ aduerſa q̄ tā bonis q̄ꝫ malis euenire ſolēt indifferent. Eccſ. ix. Sūt iuſti quib⁹ mala ꝓueniūt quaſi opa egerint impioꝝ. ꝛ ſūt impij q̄ ita ſecuri ſunt q̄ſi iuſtoꝝ opa habeāt. Itē inter ſpem ꝛ timoꝛē Eccſ. ix. Sunt iuſti atqꝫ ſapiētes. ꝛ opa eoꝛuꝫ in mān dei. ꝛ tamē neſcit homo vtrū amoꝛe an odio dignus ſit. Vnū em̄ hō debet ſemp timere. reliquū vero ſperare. hoc eſt pondus ſanctuarij. Iſti ſūt duo lapides onichyni ad dexterā et ſiniſtram ſup humeralis poſiti. ſcꝫ vite eq̄litas. Exo. xxviij. quoꝝ natura eſt timoꝛeꝫ inducere. ꝛ lites ꝛ ꝯtentōes ꝓuocare. Talē nanqꝫ ꝯcertationē approbat de⁹. H̄ eſt qd̄ h̄ dicit. Om̄is q̄ in agone ꝯtēdit. ab omnib⁹ ſe abſti. Quidaꝫ em̄ ſpiritalis agon agit intra ꝯſcientiā. ꝛ nunc ſuperat ſpes. nūc timoꝛ. ꝛ ſub tali dubio tanto foꝛti⁹ currit. quanto minoꝛ certitudo et brauij ꝛ mete habet. Pauci ſunt q̄ cū ap̄lo dicere poſſint Sic curro nō q̄ſi in incertū ꝛc. cū ipe inter ſpem ꝛ metuꝫ poſitus dicat. Frēs. ego me nō arbitroꝛ comp̄hendiſſe.

Tercia ꝓprietas eſt q̄ currentes os habeāt apertū ꝓpter reſpirationē ꝛ attractionē aeris ad pulmoneꝫ. q̄ ſm̄ Iſido. dicit a palpitādo. eo q̄ ſit in cōtinuo motu. nunc expirando. nūc attrahendo ad coꝛ ſpm̄ vitalē ꝛ auram refrigeratiuam. qꝛ coꝛ calidiſſimū q̄d eſt. ꝛ ſignat in hoc frequētia ꝛ ſedulitas oꝛonis. qꝛ ſicut coꝛ abſqꝫ aeris attractione p̄ cannas pulmonis vi-

nere nō pt. ſic nec ſpiritalis
homo ſine oꝛone continuat
ſpūſſcti viſitatōe. Job.x. Vi
ſitatio tua cuſtodiuit ſpiritū
meū. De hac aptōe Pſ. Os
meū aperui ⁊ attraxi ſpm ⁊c̄
Oꝛo em̄ eſt q̄ddā ſpiraculū
a deo aīe infuſum ad viui/
ficandū eā. Vn̄ Job.xxxiij.
Spiraculū om̄ipotentꝭ vi/
uificauit me ⁊c̄. Aptio oris ⁊
motio freq̄ns labioꝝ adiu
uat currētes. ſic ⁊ oꝛantes. j.
Reg. j. Tm̄modo labia illi⁹
mo. ⁊ vox p. nō au. Hoc dici
tur de āna q̄ flens oꝛabat cō
tra obpꝛobꝛiū ſterilitatꝭ q̄ af
fligebat eā emula eius vehe
menter. ⁊ exaudita ē oꝛo ei⁹.
Ↄcepit em̄ ⁊ peperit pueruʒ.
queʒ vocauit ſamuel. eo ꝙ a
deo poſtulaſſet eū. Sicut ei
coꝛ paſcit aere tēperato. ſic
aīa ↄtēplatiua odoꝛib⁹ grā/
rū ⁊ cariſmatū venientib⁹ et
ꝓdeūtib⁹ a ſpūſctō. Canti. j.
Trahe me poſt te currem⁹ i
odoꝛē vn. tu. adoleſcētule di
lexe. te. nō vetule q̄ aperiunt
os ſuū nō ad oꝛandū q̄n po
ti⁹ ad tuſſiendū vel ad garri
endū. Quo cōtra de homie
iuſto Ecci. xxxix. Aperiet os
ſuuʒ in o. ⁊ p de. ſuis depꝛe.
Pſ. Cucurri in ſiti ⁊c̄. ſicut
ceru⁹ quādo ſitit. aperit os
⁊ eijcit linguā. Quarta p/
pꝛietas ē bꝛauij ſiue pꝛemij
conſideratio. Gregoꝛi⁹. Si
cōſiderem⁹ fratres chariſſi/
mi que ⁊ q̄nta ſunt que nob
pꝛo. in. ce. vil. a. om̄ia que h.
in terriſ. Vtinā mercatoꝛes
noſtri ſic currerēt p diuitijs
eternis ⁊ ꝑmanentib⁹ ſic cur
runt p tranſitoꝛijs. q̄ ſūmis
periculis ſe exponunt. Pſ.
Qui deſcendunt mare ī na.
f. o. in a. mul. Et Jſaie. xviij.
Ve terre cymbalo alaruʒ q̄
eſt trans flumen ethyopie. q̄
mittit in mare legatos. et in
vaſis papiri ſuꝑ aquas. Per
vaſa papiri debemus intel/
ligere fragilitatem nauium
quib⁹ ſe cōmittunt tam au/
dacter vt nihil de vita cura/
re videant lucri gratia. Quo
rum auariciā deridet poeta
dicens. J nunc ⁊ ventis ani
mam cōmitte. dolato. Con/
fiſus ligno. digitis a moꝛte
remotis. Quattuoꝛ aut ſe/
ptem. ſi ſit latiſſima reda. O
ſi tam pꝛecipites eſſent ſco/
lares noſtri ad ſcolas vel ad
clauſtra. ſicut ſunt ad ſpecta
cula vel ad pꝛoſtibula. Hie
remie. viij. Omnes conuerſi
ſunt ad curſum ſuum. quaſi

equus impetu vadens ad ꝑlium. Multũ prouocat ad currenduz ꝙ hõ videt ꝑmium ⁊ brauium ſuũ in ſtadio poſitum. Geñ. xv. Quid dabis mihi premij. Ego ſum merces tua magna nimis.

Quis nõ curreret vbi ieſuz ſtantem ꝓ ſigno videret. Actuum. vij. Ecce video celos apertos. ⁊ ieſum ſtantem ⁊c. Glo. Apparuit crucifixus ne formidaret lapidand⁹. ⁊ ipa viſio deifica tota merces eſt in patria. Ipa eſt laborꝭ noſtri premiũ ⁊ curſus brauiũ. Que ꝗ̄ ineffabilis ſit dicit̃. j Corinth. ij. Q oculus nõ vidit nec aurꝭ audiuit. ⁊c. Qð nobis pſtare di. Amẽ.

De euangelio.

ſImile eſt regnũ celoꝝ homini patrifamili. ⁊c. Matth. xx. De vinee appellatione ſicut dicit beat⁹ Ambro. pleriq; varias ſignificationes deriuãt. Significat eĩ qñq; ſcãz eccãz. qñq; fidelẽ aiaz. qñq; ſacrã ſcpturã. qñq; ordinem ⁊ vitã religioſaz. Ad quod probandũ ſufficere poterit vna auctas breuitatis cauſa Iſa. v. Vinea domini exercituũ dom⁹ iſrl' eſt. ⁊ viri iuda germen delectabile eius. Notandũ ergo ꝙ circa opãrios cõducẽdos qttuor ſunt neceſſaria. videlicet vt ſint corpe fortes. officio induſtrij ⁊ ſagaces. pauperes ⁊ pcio indigentes. laboris inſtantia fideles. Vñ verſus. Quere viros fortes. cultores ɋ̃re ſagaces. Quos reb⁹ tenues. ⁊ noueris eſſe fideles. Igit̃ viros fortes et ſtrẽnuos querit dñs. ſiue hoc ad litterã. vel ad ſpiritũ intelligat̃. vtrũq; verum eſt. quia tales multuz proficere poſſunt in ſeruicio dei. propter quod ab intrantib⁹ religionẽ queri ſolet. videlicet ſi ſint corpe fortes ⁊ ſani. nullam ꝑpetuã aut innatam infirmitatem habentes. quia iuxta illud Sapiẽ. ij. Qð infirmũ eſt inutile reputatur.

Valẽt enim fortes ad qttuor. ſcꝫ ad meritũ augendũ Joſue. xvij. Populus multus es ⁊ magne fortitudinis non habebis partem vnaz. ſed tranſibis ad montes et ſuccides tibi atq; purgabis ſpacia ⁊ poteris vltra proce

dere &c. Ad debiles con-fortandum & consolandum Roma. xv. Debemus autem nos fortiores debilitates in firmorum ſustinere &c. Item ad bonum exemplum mino-ribus prebendum. ij. Mach. vi. Adoleſcentibus autem forte exemplum relinquam ſi prom-pto animo &c. Item ad ar-dua aggrediendum. Judi. xiiij. Cumque veniſſet ad vineas opidi apparuit ei catulus leo-nis ſeuus nimis. irruit autem ſpiritus domini in ſamſon. et dilacerauit leonem. et quaſi edum &c. Item querit vi-ros induſtrios & ſagaces et officium ſuum ſcientes. Que ſcientia in quattuor conſiſtit. vi-delicet vt ſciant in locis con gruis plantare & terram bo nam cognoſcere. Ezech. xvij. In terra bona ſuper aquas mul tas plantata eſt vt faciat fron des & portet fructum vt ſit in vineam grandem &c. Item vt ſciant ſuperflua & inutilia tollere & putare. & tempus pu-tationis cognoſcere. Apoc. xiiij. Mitte falcem tuam acu tam in terram & vindemia bo-tros vinee terre. quoniam ma ture ſunt vue eius. Et Iſaie xviij. Precidentur ramuſcu li eius falcibus &c. Cantic. ij Tempus putationis adue-nit. Item qui ſciant fode-re per confeſſionem. paſtinare per conſolationem. ligare per dilectionem. dilatare per pre-dicationem & bonum conſi-lium. Ezech. xvij. Creuit in vineam latiorem humili ſta tura &c. Ps. Extendit pal-mites ſuos vſque ad ma. &c.

Item qui ſciant certis tem poribus viſitare. et a beſtijs cuſtodire. Can. j. Capite no bis vulpes par. que demo. vi. & Ps. Exterminauit eam aper de ſilua. & ſingularis fe rus. i. antichriſtus. vel aliquis he reſiarcha magnus depaſtus eſt eam. A talibus cuſtodien-da eſt vinea domini. Sed mul tis conuenit dicere illud Can ticorum. j. Poſuerunt me cuſto dem in vineis. vineam meam non cuſtodiui. Quod mul-tis ex cauſis contingit. quia multi eorum ſunt moribus le nes et corde puſillanimes. De quibus Naum. iij. Cu-ſtodes tui quaſi locuſte. et paruuli tui quaſi locuſte lo-cuſtarum que conſidunt in ſepibus in die frigoris. or-tus eſt ſol & auolauerunt. Ver. Res eſt eſtiua, ſalebroſa. voraxque

locuſta. Sic et cuſtodes vi/
nea ſctā tui. Item querit
paupes ⁊ inopes ⁊ p̄cio indi
gentes. q̄ꝛ tales ſunt paucis
contenti. Thimo. vj. Habē
tes alimenta ⁊ quibus tega
mur his cōtenti ſimus. Qd̄
eſt cōtra diuites ⁊ auaros q̄
bus totꝰ mūdus nō ſufficit.
circa quos multas expēſas
fieri opoꝛtet plerumq; inuti
les ⁊ inanes. q̄ꝛ multa expen
dunt ⁊ parū operant᷑. Secꝰ
eſt de pauperibꝫ in laboꝛibꝫ
a iuuentute ſua tritis ⁊ aſue
tis. Ps̄. Pauper ſum ego. ⁊
in laboꝛibꝫ a iuuentute mea
⁊c̄. Exemplū de Joſeph. qui
cū. xvj. eſſet annoꝛū venditꝰ
eſt in egyptū ⁊ ſeruituti ad/
dictus. manꝰ eiꝰ in cophino
ſeruierūt qd̄ eſt officiū vini/
toꝛū. ſ. mittere fimū ⁊ ſterco/
ra circa truncū. qd̄ eſt cōtra
diuites manꝰ ſuas nulli la/
boꝛi apponentes. Ps̄. In la
boꝛe hominum nō ſunt ⁊c̄.

Item q̄ꝛ tales ſunt magiſ
patientes iniuriaꝝ ⁊ leſionū
Prouerb. xviij. Cū obſecra/
tionibꝫ loquit᷑ pauper. diueſ
autē effabit᷑ rigide. Et Eccī.
xiij. Diues iniuſte egit ⁊ fre
mebit. paup̄ aūt ⁊ leſus tace
bit. Paupes relicti ſunt do/
mino tanq̄ʒ inutiles ⁊ ad o/
perandū in vinea diaboli et
mundi huiꝰ nihil valentes.
iiij. Reg. xxv. Tranſtulit na/
buzardā pꝛinceps militie in
babylonem fabꝛū ⁊ artificeʒ
⁊ incluſoꝛem ⁊ quēlibet ele/
ctum. ſed de paupibus ter/
re reliquit vinitoꝛes ⁊ agri/
colas ⁊c̄. Ps̄. Tibi derelictꝰ
eſt paup̄ ⁊c̄. Paupes em̄ ho/
mines ⁊ mūdo abiecti veni/
niunt ad ſeruicium chꝛiſti. ⁊
pauci de mundi pꝛincipibꝫ
diuitibꝫ ⁊ gloꝛioſis. Joh. vij
Nunquid aliquis ex pꝛinci
pibus credit in eum aut ex
phariſeis. Sed turba hec
que non nouit legem. male/
dicti ſunt. Propter qd̄ dn̄s
cōquerit᷑ Michee. vij. Heu
mihi q̄ꝛ factus ſuʒ ſicut qui
colligit in autūno racemos
vindemie ⁊c̄. Item que/
rit dominꝰ fideles operari/
os non fraudulētos qui ad
oculū ſeruiūt ſicut hypocri/
te. Ephe᷑. vj. Non ad oculū
ſeruientes et quaſi homini/
bus placentes. Item nō
tempus inutiliter expendē/
tes. Ephe᷑. v. Redimentes
tempus q. d. m. ſunt. Iteʒ
non cum altero domino cō/
uentionē fedus ſiue pactuʒ

facientes. Iſaie. xxviij. Per cuſſim⁹ fedus cum morte. ꝛ cū inferno fecimus pactum Et illud Matth. vj. Nemo poteſt duobꝫ dominis ſerui re. Item nō opus imper/ fectum relinquētes. ſed fru/ ctum temporibꝫ ſuis repor/ tantes Matth. xxi. Malos male per. ꝛ vi. ſ. lo. a. a. ꝛc. Et hoc ē quod hic tacite innui/ tur cū dicit. Uolo huic no/ uiſſimo. i. pſeuerāti dare ſi/ cut ꝛ tibi. quia merces diui/ ne remuneratiōis cauſatur a pſeuerantia boni operis ꝛ laboris. Sapiē. iij. Bonoꝝ enim laborū glorioſus ē fru ctus. Denarius eſt regnum celorū qui rotundus eſt per eternitatem. figurat⁹ eſt per ſanctā ꝛ ineffabilem trinita/ tem. vſitatus per continuaꝫ ſanctorū charitatem. Unus per corpis chriſti claritateꝫ. quia omnes in eandem ima ginem claritatis eius tranſ/ formabimur. Et dicitur. ex denario conueniſti mecum. amico murmuranti. tale eſt quaſi dicat. Mercedeꝫ pro/ miſſaꝫ recepiſti. hoc eſt. ima/ ginem ꝛ ſimilitudinem me/ am. nec alterius cōſortio mi nuitur tibi meriti premium Glo. Antiqui ſancti q̄ poſt longa inferni tempora ad ce lum peruenerunt quaſi per murmurationem denariuꝫ accipiunt. nos aūt ſine mur/ muratione. quia mox vt de corpore eximus premiū ac/ cipimus. Quod nobis pre/ ſtare dignetur ꝛc. Amen.

Dominica ſexage/ ſime de epiſtola.

I gloriari oportet. non ex pedit quidem ꝛc. ij. Corinth. xij. Hic quattu/ or notant. ſcꝫ. Uane glīe de teſtatio. Trium celorum di ſtinctio. Uiſionis dei ꝯtem/ platio. Paradyſi reſeratio ſi ue reuelatio. Unde verſus. Gloria quid vana. quid celi tercia ſpera. Uiſio quid do/ mini. dic quid loca ſint para dyſi. Primum igit̄ eſt va/ ne glorie deteſtatio. et h̄ no/ tatur cū dicitur. Non expe/ dit quidem. Et hoc propter quattuor cauſas. videlicet ꝓ pter euentum dubiuꝫ. Pro/ uerb. xxvij. Ne glorieris ī cra/ ſtinum. ignorans quid ſup/ uentura pariat dies. Nam

res talium ſepe in contrari um venit. ⁊ gloria eorum in confuſionem cedit. iij. Reg. xx. de benadab qui habuit xxxij. reges in exercitu ſuo. Cui reſpõdit achab. Ne glorietur eque accinctus vt diſcinctus ⁊c. Item ꝓpt ſcandalum aliorũ. Ex hoc enim eueniunt inuidie iurgia ⁊ cõtentiones. ad Gal. vj. Non efficiamur inanis glorie cupidi. inuicem ꝓuocantes. inuicem inuidentes. Et Prouerb. xxviij. Qui ſe iactat et dilatat iurgia concitat. Poeta. Et tacite veſci ſi poſſ; coruus. haberet. Plus dapis. ⁊ rixe multominus inuidieqꝫ

Item quia expoliat theſauruꝫ omniũ virtutũ. Iſa. xxxix. Ecce dies veniẽt ⁊ auferentur omĩa que in domo tua ſunt. ⁊ que theſaurizauerunt patres tui vſqꝫ in diem hanc in babylonẽ. non relinquetur quicqꝫ. dicit dominꝰ

Item propter abuſionẽ ⁊ inconuenientiaꝫ. Iſaie. x. Nunquid gloriabitur ſecuris contra eũ qui ſecat in ea. aut exaltabitur ſerra contra eũ a quo trahitur. Quomodo ſi eleuetur virga cõtra leuantem ſe. ⁊ baculus q̃ vti/ qꝫ lignum eſt. Per hec tria accipitur triplex vana glĩa. ſcꝫ diuitum. ſapientũ. ⁊ pauperum. que plus aliijs eſt ineptea ⁊ importuna. Secũdum eſt diſtinctio celorum. quod notatur ibi. raptũ vſqꝫ ad tertium celũ. Primuꝫ eſt aereum. Unde dictũ eſt. Uolucres celi comed. illud Secundũ eſt firmamentũ. Geneſ. j. Uocauit deus firmamentũ celũ. Terciuꝫ eſt ſpirituale. vbi ſancti angeli ⁊ ſancte anime fruũtur dei cõtemplatione. quod etiaꝫ empyreum dicitur. id eſt. igneum. non propter ardorẽ ſed propter ſui lucidiſſimam et puriſſimam claritatem. ad quam apoſtolus ſe dicit raptum. ſignificans ꝙ deꝰ oſtẽdit ei vitam illam in qua videndus eſt in eternum.

Uel myſtice per tres celos intelliguntur tria genera viſionum. Primum eſt viſio corporalis. cum quedaꝫ videntur dei munere corporaliter. que aliꝫ videre nequeunt. ſicut Helyſeus currus igneos ⁊ exercitus magnos circa ſe. que tamen puer eiꝰ non vidit. ⁊ Balthaſar articulos manus ſcribẽtis ĩ pa

riete. Secundum celum eſt imaginaria ꝛ corporalis viſio. quam aliquis in extaſi vel in ſomno videt. nō corpora ſed imagines rerū dei reuelatione. vt Petrus vidit lintheum vel diſcum in quo erant omnia reptilia et quadrupedia terre ꝛ cetera.

Tercium celum eſt intellectualis viſio. quando nec corpora nec imagines eorū videntur. ſed in incorporeis ſubſtantijs intuitus mētis mira dei potētia figitur. Ad hanc raptus eſt apoſtolꝰ vt ipſum deum in ſe. non in aliqua figura videret. Et hec viſio alijs duabus multo excellentior eſt ꝛ dulcior et iocundior. propter quod etiaꝫ paradyſus ab apoſtolo nominatur. Poſſumus etiā per tres celos accipere tres ordines angelorū ſm Dyoniſium. qui tres ordines angelorum conſtituit. ternos in ſingulis ordinibꝫ ponēs. In pmo ponit āgelos. archangelos. ṽtutes In ſcdo pncipatꝰ. ptātes. dn̄atiões. In tercio thronos. cherubin et ſeraphin quorum tercíꝰ ordo deum vicinius contemplatur. Ad quoruꝫ ſimilitudinē deū vidiſſe dr apl's. vt ſicut illi deū viderit. Terciū ē viſio dei. Cuiꝰ tria ſunt genera. Primū appellat corporale. qꝛ corpꝰ ſenſibꝫ exhibet. Scdm ſpūale. qꝛ qcqd corpꝰ n̄ ē. ꝛ tn̄ ſuba ē. iā recte ſpūs dr. Terciū ṽo itellectuale ab itellectu dictū. q̄ viſio melior ē alijs ꝛ purior. vt dic glo. Hac ei mēs ſubuecta rapit in illā qi regionē intelligibiliuꝫ. vbi ſine oī imagine corpis videt pſpicuā veritatē nullis opinionū falſaruꝫ nebulis fuſcatā. Ibi ṽtutes aīe nō ſūt operoſe ac laborioſe. non em̄ ope tpantie libido refrenat. nec ope fortitudinis aduerſa tolerant. nec ope iuſticie iniq puniūt. nec opere prudentie mala vitantur. Una ibi ꝛ tota virtus eſt amare quod videas. ꝛ ſumma felicitas habere quod amas. Ibi vita beata in ſuo fonte bibitur. inde aliquid aſpergitur huic humane vite vt in tempeſtatibus huiꝰ ſeculi. temperanter. fortiter. iuſte. prudenterq viuatur. propter illam veritatis viſionem. vbi eſt ſecura quies. vbi deus videtur non per corporalem viſionem. vt in

monte ſyna. vel ſpiritualem
vt vidit Iſa. ⁊ Ioh. in apoc̄.
ſed per ſpeciē pꝛopꝛiā. ⁊ non
in enigmate. vbi omnis la-
boꝛ ſuſcipit. Hoc modo vi-
ſionis petiuit Moyſes vide
re deum. id eſt. in ſubſtantia
que deus eſt quam multꝫ fi-
guris viderat. ⁊ facie ad faci
em ei locutus fuerat. qꝛ i illa
ſpecie q̄ deꝰ ē. longe ineffabi
lius ⁊ pꝛeſentius ⁊ ſecurius
videtur et archana reuelat.
In qua claritate ſpeciei ne-
mo vigens in iſtis ſenſibus
deum videt. Hec eſt viſio q̄
videtur facie ad faciē deus.
Et iſte eſt paradyſus ſi dici
poteſt paradiſoꝛū. vbi raptꝰ
eſt paulus. non ꝙ bis ſit ra-
ptus. ſed quia vnum pꝛo al-
tero ponitur. Raptū in para
dyſum. i. in eam tranquillita
tem qua fruunt illi qui ſunt
in celeſti hieruſalē. hoc eſt in
celo empyreo. ſicut ſupꝛa di-
ctum eſt. Quartū eſt para
dyſi reuelatio. Qd̄ ſi ad litte
ram exponimꝰ. multas au-
ctoꝛitates habemꝰ q̄ deſcri-
bunt paradyſum terreſtreꝫ.
qui tamen nō eſt locus pure
ſpirituū. ſed ſpirituū ſimul ⁊
coꝛpoꝛum. puta hominum
auium ⁊ beſtiarum. ſm Ala
nū in anticlaudiano dicētē.
Syrenes nemoꝛū cithari-
ſte veris in illū. Conuenere
locū ⁊c̄. Notanduꝫ igit ꝙ
locꝰ iſte oīa alia loca t̄reſtria
ſuperat. Eſt em̄ roſariū ver-
nalis pulchꝛitudinis. ſic di-
cit Damaſcenꝰ. qd̄ atteſtat
tā floꝝ q̄ꝫ arboꝝ imarceſcibi
lis pulchꝛitudo. Alanꝰ. Nō
ibi naſcentis expirat gratia
floꝛis ⁊c̄. Item pꝛomptu-
ariuꝫ totiꝰ plenitudinis qd̄
atteſtat affluentia oīum bo
noꝛū. Augꝰ. de ciuit. dei. xxi.
Quid timere aut dolere po
terat adā in tantoꝝ tanta af
fluentia bonoꝝ. vbi nec abe-
rat q̄cq̄ꝫ qd̄ bona voluntas
poſſet ꝯcupiſcere. nec inerat
qd̄ carnē ⁊ aīam felicit viuē-
tis poſſet offendere aut i ali-
quo moleſtare. Itē pome
riū omniū fructuū ſuauiuꝫ
⁊ deſiderabiliū. qd̄ atteſtat
lignū vite poſitum et alia li-
gna voluptatis. Itē tēpe-
ramētū ventoꝝ ⁊ auraꝝ ſalu
bꝛiuꝫ. qd̄ atteſtat ꝑpetua ſe-
renitas ⁊ puri aeris ſalubꝛi-
tas. quia nulle ibi pꝛocelle.
nulle exalationes coꝛrupte.
vt dicunt Beda et Bernar-
dus Item omniū aquaꝝ
dulciū ⁊ potabilium. fons ⁊

ſrriguū.qꝺ atteſtaꝛ fons aq̄rū in medio inundantium.

Item oim̄ locoꝝ eminentiū.ſpecula ꝛ ꝓmunctorium. qꝺ atteſtaꝛ ſituatiōis ei⁹ altitudo.q̄ vt dicit Beda lunarē circulū tangit.ꝛ alia multa dicūt ſancti de h̄ loco.A.

De euangelio.

Semen eſt

verbū dei ꝛc̄. Luce.viij. Nota q̄ttuor ꝓprietates ſeminis ꝓpt̄ q̄s verbo dei cōparaꝛ. Eſt ei viuificū.ſapidum.durabile.et mūdū. Vn̄ ꝟ. Scito dei verbū ꝑ ſemen ſignificatū. Eſt qꝛ viuificū.ſapidū.durabile mundū. Igiꝛ prima ꝓprietas ſeminis eſt ipm̄ eſſe viuidū. Viuit em̄ vita vegetabili.ꝑ quā virtutē ꝛ vigoroſitatem ſue ſpeciei ꝯſeruat Sic ꝛ verbū dei vitā quā in ſe habet credentibꝰ āminiſtrat.et ſpm̄ ipoꝝ vegetat ꝛ aīam viuificat. Joh̄.vj. Verba q̄ locut⁹ ſum vobis ſpūs et vita ſunt.i. ſpiritales et viuidos nos reddūt vita gr̄e. De viuacitate hui⁹ verbi dicitur Heb.iiij. Viu⁹ eſt em̄ ſermo dei ꝛ efficax ꝛ penetrabilior om̄i gladio ancipiti ꝛc̄. Q ꝟbūm dei ſit vita aīe.ex multis auctoritatibꝰ ptz Jo.vj. Dixit petr⁹ ad ih̄m. Dn̄e ad quē ibimus extra te.ꝟba em̄ vite habes Beati q̄ ſemināt verba vite.pacis ꝛ cōcordie quia multi ſeminant verba diſcordie.rixe ꝛ ire. Prouer.vj. Sex ſunt q̄ odit dn̄s ꝛ ſeptimū deteſtaꝛ aīa ei⁹.h̄ eſt illū qui ſemiat inter frēs diſcordiam. hic eſt inimic⁹ homo q̄ ſeminat zizania in medio tritici De talibꝰ dr̄ Oſee viij. In araneaꝝ telas erit vitulus ſamarie.qꝛ ventuz ſemināt.et turbinem metent. Turbatores em̄ pacis. plerumqꝫ turbinē metūt ꝯfuſionis. Joſue.vij. Diſturbꝫ te de⁹ hodie qꝛ turbaſti nos.h̄ diciꝛ de nachor.q̄ ſemē anathematis ꝛ inobediētie ꝛ furti ſeminauit in exercitu filiorū iſrael.ꝛ lapidauit eū omnis ꝓpl'us. Quo ꝯtra Eccl'i.viij. Fili ne ſemines mala in ſulcis iniuſticie.et nō meteſ ea in ſeptuplum ꝛc̄. Gal.vj. Que ei ſeminauerit hō hec ꝛ metet. Scꝺa ꝓprietas ē ſapidū eſſe.qꝛ qꝺ bene ſapit bene ꝛ nutrit. Diffiniꝛ autez ſapor ſic a phiſicis. Sapor eſt ꝓpriū obiectū guſt⁹.ꝺ cui⁹

p̄ſentia ſenſus in organo gu
ſtabili delectat᷑ vel triſtatur.
Nō bene verbo dei ↄuenit.
Quidā em̄ in h̄ delectant᷑. q̄/
dam cōtriſtant᷑. Delectabat᷑
ille q̄ dixit. Q̄ȝ dulcia fau. m.
clo. t. ſup m. o. m. Triſtabat᷑
ille q̄ erat diues ꝛ mł᷑tas poſ
ſeſſiones hn̄s. audiēs ex ore
dn̄i ꝙ eas deberet vendere
ꝛ paupibꝫ dare Quattuor
ſaporibꝫ cōditū eſt ꝟbū dei.
ſcȝ hyſtorico. allegorico. tro/
pologico. anagogico. Vn̄d
Greg. In ꝟbis ſacri eloquiꝭ
ſeruāda eſt ꝟitas hyſtorie. ꝛ
poſtmodū reqrenda eſt ſpi/
ritual᷑ intelligētia allegorie.
Tūc nanqȝ allegorie fruct⁹
ſuauit᷑ carpit᷑. cū p hyſtoriaȝ
in radice veritatꝭ ſolidatur.
Sunt tn̄ octo genera ſapo/
rū. qđ breuitatꝭ cauſa obmit
to. Sed h̄ ſciendū eſt ꝙ ꝟbū
dei varios ꝛ diuerſos ſapo/
res habet. qđ ſignatū habe/
mus Sap. xvj. vbi dr̄. ꝙ mā
na deſcēdebat ſup caſtra fili
orū iſrael ſicut ros. ꝛ deſerui
ebat vniuſcuiuſqȝ volūtati.
licet ꝓpriū ꝛ determīatū ſapo
rē haberet. Exodi. xvj. Erat
aūt man q̄ſi ſemen coriādri
album. guſtuſqȝ eius q̄ſi ſimi
le cum melle. Simila cum
melle eſt p̄dicatio de huma/
nitate chriſti ꝛ eius deitate.
cuius guſt⁹ vtriuſqȝ homis
anie. ſ. ꝛ corporis delectatio
nibꝫ deſeruit. Tercia pro
prietas eſt durabile ꝛ conſer
uatiuū eſſe. ſic ꝛ verbum dei
Luce. xxj. Celū ꝛ terra tran
ſibunt. verba autē mea non
tranſibūt. Ps̄. In eternum
dn̄e verbū tuū p̄manet in ce
lo. Permanet inquā ad tri/
plicem vtilitatē faciendā. ſcȝ
Ad dei mirabilia intuen/
dū. Ps̄. Narrabim⁹ mirabi
lia tua ꝛc̄. Ad ipi⁹ gloriā pre
dicandā. iuxta illud. Predi/
cabūt ꝓl'is for. tu. ꝛ an. gen.
glo. tu. Ad ꝓl'm dei erudiē/
dum. Iſa. xxviij. Ponet triti
cū p ordinē. ꝛ ordeum. ꝛ mili
um ꝛ viciā in finibꝫ ſuis. ꝛ e/
rudiet illum in iudicio. de⁹
ſuus docebit illū. In q̄ oſtē
ditur diuerſitas erudiendi.
qꝛ ali⁹ ſic et ali⁹ aliter debet
erudiri. ſicut docet Greg. in
cura paſto. Ad populum
dei ↄfortandū ꝛ cōſolandū.
Prouerb. xxix. Cuȝ ꝓphetia
defecerit diſſipabit᷑ popul⁹.
Et Zach. j. Et reſpōdit dn̄s
angelo qui loquebat᷑ in me.
verba bona. verba cōſolato
ria ꝛc̄. Sunt quidā q̄ vellēt

malo ſuo q̄ ꝓphetie.i.p̄dica-
tiones ceſſarēt. ⁊ q̄ ordines
religioſoꝝ viroꝝ ⁊ p̄dicatoꝝ
nō eſſent. detrahētes ⁊ inui-
dētes eis. ⁊ diſcordias ⁊ ſcā-
dala ſeminātes inter eos. q̄
tamē in fine ↄfundenť. ⁊ in-
nocentes viri ⁊ ſimplices a
deo liberanť. Job.iiij. Obſe
cro te quis vnq̄ȝ innocēs pe
rijt. aut qn̄ recti deleti ſunt.
q̄n poti⁹ vidi eos q̄ opantur
iniquitatē ⁊ ſemināt doloreſ
⁊ metūt eos. flante deo periſ
ſe. ⁊ ſpiritu ire ſue eſſe ↄſum
ptos. Iſti ſunt ſatellites pa
ſchaſij qui dixit ad beatā lu
ciam. Ceſſabunt verba cum
ꝑuētum fuerit ad v̄bera. Et
reſpondit lucia. Verba dei
ceſſare nō poſſunt. Iſa.xxiij
Semen nili meſſis flumis
fruges eius ⁊c. Quarta ꝓ
prietas eſt eſſe mundū ſiue
purum. nihil cōtrarij habēs
admixtū. Joh.xv. Jam vos
mundi eſtis ꝓpter ſermonē
quē locut⁹ ſum vobis. Ps.
Eloquia dn̄i elo.c.⁊c. Gloſa.
Predicatio xp̄i ſūt eloquia
caſta.i.ſine corruptiōe ſimu-
lationis. Multi em̄ p̄dicāt
veritatem ſed nō caſte. quia
vendunt illā precio cupidi-
tatū hui⁹ ſeculi. Argēto aūt
cōparať diuinū eloquiū. qr
ſicut inť oīa metalla nō ē qd
dulci⁹ tinniat. ita inť oīa elo
quia ſmo diuin⁹ dulci⁹ īſo-
nat mēti. Probatū terre.i.a
ťra. nihil ťrenitatꝫ hn̄s. q̄ em̄
de ťra ē de ťra loquiť. Pur-
gatū.i.p ſeptiformē ſpm̄ ruti
lans. ſcie.ſ.timorꝫ ⁊ pietatꝫ et
ceteroꝝ cariſmatū ⁊ donoꝝ.
Hic eſt calcul⁹ de altari ſa-
cre ſcripture aſſūpt⁹ q̄ mun
dāť labia Iſaie ꝓphe.i.p̄dica
toris. q̄ dꝫ hr̄e mūda labia ⁊
eloquia pulchra. Gene.xlix.
Neptalim ceru⁹ emiſſari⁹ et
dās eloq̄a pulchritudiſ. Tūc
eloq̄a nr̄a ſunt pulchra ſi fu-
rint bonis opib⁹ redimita.
Sed dn̄s ↄq̄riť de his qui
tm̄ hn̄t labia groſſa ⁊ pīguia
Sed opa macilēta ⁊ inedia
cōſūpta. Job.xix. Pelli mee
cō.car.adh.os m.et de.ſūt t.
la.cir.den.m. Quia mlťi tm̄-
mō labia et dentes hn̄t pul-
chros ⁊ nō aliud. qd fruſtra
⁊ p nihilo ē. puer.xxvi. Quō
fruſtra pulchras claud⁹ hꝫ ti
bias. ſic indecēs ē in ore fa-
tuoꝝ parabola. De mūdicia
h⁹ ſemis dr̄ Iſa.i. Niſi dn̄s
exercituum reliquiſſet nob
ſemen.⁊c.

Dn̄ica quinquageſime.

Hunc au
n tem manēt fides.
ſpes. caritas tria
hec. maior aūt his eſt chari/
tas. j. Corinth. xiij. Notan/
dū ꝙ ceterꝭ virtutibꝫ maior
eſt charitas in q̃ttuor. vide/
licet ingenij ſagacitate. for/
me pulchritudine. iperij do
minatione. generꝭ nobilita/
te. Tropice loquēdo. Vñ ꝟ.
Donis virtutū dilectio ma/
ior habet. Ingenio. forma.
dñatu. nobilitate. Prima
igit maioritas eſt ingenij ſa/
gacitas. Amor em̄ ingenio/
ſus eſt ad ſuum ꝓpoſitū cōſe
quendū. Vnd iſte mulieres
zolotipe multa ingenia ha/
bent ad ꝓuocanduꝫ amato/
res ſuoſ. mittūt nuncios. ſic
ꝛ aīa fidelis deo ꝑ charita/
tem deſponſata. mittit nun/
cios diuerſaꝝ affectionū in
deum. Cant. v. Nūciate di/
lecto qꝛ amore langueo. Diſ
currunt noctibꝫ. iuxta illud
in eodē Per noctē q̃ſ. q̄m di.
a. m. Suſtinēt ſpoliari ꝛ ma
le tractari. Ibidē. Percuſſe/
rūt meꝛ vulnerauē. me. tule/
runt pal. meūꝛc̄. Cōponunt
carmina Job. xxxv. Vbi eſt
deꝰ qui dedit mihi carmīa in
nocte ꝛc̄. Latitant in ortis.
dantes ſigna amoris vocibꝫ
incognitis. Cant. vlti. Que
habitas in ortis. amici au/
ſcultant. fac me audire vocē
tuā. lauant ſe. veſtiunt ſe. or/
nant ſe. miri ingenij appara/
tu. Qd totuꝫ myſtice intelli/
gendū eſt de aīa amoroſa.
Judith. x. Lauit corpꝰ ſuūꝛ
vnxit ſe myrrho optimo. et
diſcriminauit crinem capitꝭ
ſui ꝛ impoſuit mitrā ſuꝑ ca/
put ſuū. ꝛ induit ſe veſtimen
tis iocūditatis ſue. induitqꝫ
ſandalia pedibꝫ ſuis. ꝛaſſum
pſit dextrariola ſua. ꝛ lilia. et
inaures ꝛ annulos. ꝛ oībꝫ or
namētꝭ ſuis ornauit ſe. Cui
etiā dñs ꝯtulit ſplendorem.
q̄m oīs iſta cōpoſitio nō ex
ibidine. ſed ex ꝟtute pende/
bat. ſ. ex ꝟtute ingenioſe cari
tatis. Scđa maioritas ē
forme pulchritudo. qꝛ chari
tas oīm vitutū pulcherrima
eſt. Hec eſt em̄ mulier ami/
cta ſole. Apoc. xij. Cui luna
ſub pedibꝫ. ꝛ corona. xij. ſtel/
larū in capite eiꝰ. Per ſolem
pōt intelligi claritas iā bea/
tificatoꝝ in patria. ꝑ lunam
claritas ſanctoꝝ. qui adhuc
ſunt in via. Corona. xij. ſtel/
larū eſt plenitudo donoruꝫ

⁊ gratiarū de q̃bꝫ hic dicit̄.
Prima ſtella patiētia eſt. ecce cuſtos oīm virtutum et poſſeſſio aīaꝝ. Scđa eſt benignitas. q̃ maluꝫ ꝓ malo non reddit. Tercia eſt. nō emulat̄. ecce pietas q̄ ad omnia valet et nulli inuidet.
Quarta nō agit ꝑperā. nihil em̄ ꝑuerſe agit. ſed oīa ad bonū finē ordiat. Quinta non inflat̄. qꝛ oīa in humilitate ꝑficit. ⁊ ꝑ ſcientiā nō inflat̄. Sexta nō eſt ambitioſa. qꝛ nō querit terenas dignitates quas multi ambiunt. Septima nō querit q̄ ſua ſunt. ecce excluſio ꝓprietatū. Octaua nō irritatur. ecce manſuetudo que de lapidibꝫ panes facit. ⁊ fulgura in pluuiā vertit. Nona nō cogitat malū. ſupple in corde. nec ꝑficit in opere.
Decima nō gaudet ſuper iniq̃tate. ecce dolor de ruina ꝓximi. Undecima cōgaudet aūt veritati. ecce ꝓfectus bonoꝝ. Duodecima. omnia ſuffert. ecce ſtella ꝯtra tenebras oīm aduerſitatum. Que virtutū pulchritudini charitatis cōparari poterat cui dicit̄ Iſa. lxij. Eris corona glīe in manu dn̄i ⁊ diadema regni in manu dei tui.
Tercia maioritas ē q̄ ipſa obtinet dn̄atū ⁊ principatū regni celoꝝ. Un̄ qui eiꝰ caracterē nō habet nō recipit̄ in illa celeſti curia. ſed turpiter eijcit̄. Matth. xxij. Quō huc intraſti nō hn̄s veſtē nuptialē. i. caritatē. Cetere virtutes veniūt ad cubiculū regis aſueri. vocate et ꝑ alios adducte. iſta potent̄ ingreditur ꝑ ſeipam nō vocata. Pſ. Adducent̄ regi ꝟgines poſt eā. ꝓxime eiꝰ. i. fides ſpes adducent̄ in leticia ⁊ exultatōe omniū ꝟtutū. Hic regē aſuerū ad cōuiuiū ſuum vocat. ⁊ huic dicit̄. Que ē petitio tua heſter. Pete qđ vis. etiā ſi dimidiā partē regni mei petieris dabo tibi. Sed nō petit dimidiū. qꝛ totū ſuū eſt. deꝰ em̄ charitas eſt. Petit tm̄ ſalutē ꝑp̄li ſui ⁊ maliciā aman ⁊ filiorū eiꝰ. diaboli. ſ. ⁊ mēbrorū eius extermīari. Non em̄ eſt illi queſtio ſuꝑ auro ⁊ argento ⁊ regno terreno. qꝛ incōparabilis precij ē caritas. Canti. vij. Si dederit homo oēm ſubam domꝰ ſue ꝓ dilectione. q̄ſi nihil deſpiciet eam ⁊c̄. Hec eſt mulier fortis. ⁊ viroꝝ fortiſſimoꝝ dn̄atrix.

cuiꝰ fortitudo p̄ferꝫ fortitu/
dini regis ⁊ vini. ꝑut diciꝫ. iij
Eſdre. iiij. Scire nos opoꝛ/
tet q̄m mulieres dn̄anꝫ nr̄i.
⁊ ponens exēplū. Uidi inq̄t
ephemen filiā bezacis mirifi
ci ſedentē in latere regꝫ ⁊ au/
ferentē ſibi diadema ⁊ impo
nentē capiti ſuo. ⁊ cedentem
eū palmis de ſiniſtra manu.
⁊ rex ſuſtinebat ⁊ apto oꝛe in
hiabat in eā q̄ſi ſtultus ⁊ de
mentatꝰ. Qđ factū totū con
uenit xp̄o. q̄ ꝓpter nimiā cari
tatem ſuā factꝰ obediēs vſq̄
ad moꝛtē. et ſuſtinuit ſe illu/
di cōſpui et colaphis cedi. et
q̄ſi ſtultū ⁊ nouiſſimū viroꝝ
reputari. Quarta maioꝛi
tas eſt nobilitas ipiꝰ. Nobi
lioꝛ em̄ eſt caritas ceterꝫ vir/
tutibꝫ. qđ parꝫ ex hūilitate ⁊
ſimplicitate ipiꝰ. Hec enim
duo p̄cipue hn̄t viri nobileſ
⁊ ingenui. De nobilitate ipo
rū in q̄ maxime appareat dī
Ecci. iij. Quanto maioꝛ es.
hūilia te in om̄ibꝫ ⁊c̄. De ſim
plicitate ipoꝛuꝫ Heſter. xvj.
Dū aures p̄ncipū ſimpliceſ
et ſui natura alios eſtiman/
tes. aliq̄n callida fraude de/
cipiūt ⁊c̄. Principes ei ⁊ no/
biles cū magna diſciplina ⁊
reuerentia intra aulicos pa
rietes a puericia nutriūtur.
et ſunt ſimplices neſcientes
hoīm ꝯſucias ⁊ fraudes. iux
ta illud. Innocēs credit oī
verbo. Quo ꝯ ruſtici ⁊ igno
biles multa ꝯſucia ſunt im/
plantati. ſic̄ in foꝛo mūdi hꝰ
educati. ſciētes fraudare et
mētiri. Propter qđ nobiliſſi
ma puella iſta domina cari/
tas periclitaꝫ cum in matri/
moniū eoꝛum aſſumiꝫ. ſicut
filia regis cū viro ruſtico et
ignobili traditur. Quod be
ne ſignatū habemꝰ. j. Ma/
chabe. x. de cleopatra. quam
pater eiꝰ accepit a demetrio
⁊ tradidit eam Alexandro.
Cleopatra interpꝛetaꝫ ꝯgre
gans agnitos. ⁊ ſignificat e/
lectos qui tandē ꝯgregabū/
tur a quattuoꝛ ventis terre
per vinculū charitatis. quo
nunc liganꝫ ſocialiter ⁊ ami/
cabiliter viuendo. Demetri
us interpꝛetaꝫ nimis perſe/
quens. ⁊ ſignificat diabolū
⁊ membꝛa eius. q̇ impugnāt
amiciciam et dilectionem. a
quo demetrio deꝰ pater tol
lit filiam iſtam tanq̄ a ruſti/
co ⁊ ignobili viro ⁊ dat eam
alexandro q̇ interp̄taꝫ aufe
rens anguſtiaſ. i. chꝛiſto. De
quo in Pſal. Libera nos ꝺe

us iſrael ex omnibus angu/ſtijs noſtris. Iſa.liij. De an/guſtia liberat⁹ eſt ꝛc. Amē.

De euangelio.

Stans autem ieſus iuſſit il/lū adduci ad ſe ꝛc. Luce.xviij. Notandū q̄ ſūt q̄ttuoꝛ principalia pctā que excecāt animā. videlicz Superbia. Auaricia. Luxuria. blaſphemia. hereſis ſiue pfidia. Unde ꝟſus. Faſt⁹. auaricia. luxus. blaſphemia cecant. Sputū ſiue lutum. fel tactus iuſſio ſanant. Igitur pma cecitas prouenit ex peccato ſupbie que radix eſt ꝛ initiū omniū vicioꝛū. Eccī x. Initiū ſuperbie hominis apoſtatare a deo ꝛc. quoniā ab eo qui fecit illum recedit coꝛ eius. qm̄ initiū pcti omnis eſt ſupbia. Hec ē cecitas magnatoꝝ ꝛ nobilium terre Matth.xv. Sinite illos. ceci ſunt ꝛ duces cecoꝛū. Hec cecitas ſignata eſt Iohis.ix in illo qui cecus erat a natiuitate. Gloriant enim tales de generis nobilitate in immenſuz. cū tamen alias ſint monſtrum nulla virtute redimiti. Oſee.ix. Gloria coꝛū a partu et ab vtero ꝛ a cōceptione. quod tamē nō opoꝛteret. ſi oꝛiginem infirmitatis et miſerie ſue conſiderarent. Ezech.xvj. Radix tua ꝛ generatio tua de terra chanaan. pater tuus amoꝛreus et mater tua cethea ꝛc. Tales deridet Poeta dicens. Quis fructus generꝫ tabula iactare tenaci. Famoſos equitum cum dictatoꝛe magiſtros. Si coꝛam lepidis male viuitur. ꝛc. Et poſt. Attamen vt longe repetas. longeq̃ꝫ reuoluas. Nomē ab infami. gentem producis aſilo. Maioꝛum primus quiſquis fuit ille tuoꝛū. Aut paſtoꝛ fuit. aut id quod dicere nolo. Tales ſanantur ꝑ ſputum luto cōmixtum. id eſt. ꝑ verbum carnem factum. ſcꝫ ꝑ conſiderationem obedientie ꝛ humilitatis chriſti. qui cum in foꝛma dei eſſet ꝛc. Et quandoq̃ꝫ per recoꝛdationem pꝛopꝛie conditionis et infirmitatis. Genes.iij. Puluis es. ꝛ cetera. Secūda cecitas pꝛouenit ex peccato auaricie. quod ſemper pꝛopinquū eſt peccato ſupbie. Eccli.x. Auaro nihil ē ſcele/

ſtiꝰ. Quid ſuꝑbis terra ⁊ cinis Hec eſt cecitas diuitū̄ q̄ ex nimia pinguedine tꝑaliū̄ excecanꝭ. Job. xv. Operuit faciē̄ eius craſſitudo. ⁊ de lateribꝫ eiꝰ aruina dependet. non recedet de tenebꝛis ⁊c̄. Talem cecitatē incurrerat diues ille qui induebaꝭ purpura ⁊ byſſo ⁊ epulabaꝭ q̄tidie ſplendide. ſed lazarū̄ nō̄ vidit. qꝛ cecus erat. O q̄nta cecitas oculos illiꝰ innoluerat q̄ ad ianuā̄ iacentē̄ videre nō̄ poterat. Veruntā̄ poſt ꝙ̄ penis infernalibꝫ macerari cepit oculos aperuit ⁊ alō̄ge videre cepit. ſed fruſtra. Job. xx. Nō̄ remanſit de cibis eiꝰ. ꝓpterea nihil remanebit de bonis eiꝰ. Qd̄ diuitibus frequē̄ter cō̄tingit. Ita eñ̄ ſtudioſe ⁊ diligenꝭ oīa ad vſum ſuū̄ ꝯuertū̄t. ꝙ nec paruulas reliquias aut minimas offellas in diſco relinquū̄t. ⁊ ita calices exiccant ꝙ nihil ꝓ pauperibꝫ remaneat. qd̄ magna ruſticitas eſt Iſti peioꝛes ſunt iudeis. qui de areis ⁊ vineis ſuis. aduenis ⁊ ꝑegrinis aliq̄d p̄cepto dñ̄i relinq̄bant. Leuiꝭ. xix. Non tondebis vſq; ad ſolū̄ ſuꝑficiem terre tue. nec remanentes ſpicas colliges. neq; in vinea tua racemos aut grana decidē̄tia ꝯgregabis. ſ; pauperibꝫ ⁊ ꝑegrinis carpenda relinq̄s ⁊c̄. Tales ſanat dominꝰ ꝑtactū̄. ſ. alicuiꝰ aduerſitatis vel infirmitatꝭ. ꝑ quā̄ coꝛrepti liberales fiunt Qd̄ bene oñ̄ſum eſt in illo ceco q̄ ꝓmo vidit hoīes vt arboꝛes ambulā̄tes. ſed ad ſcd̄ā; manuū̄ impoſitionē̄ clare vidit oīa. Videre hoīes ambulare vt arboꝛes. eſt circa homines nō̄ aliā̄ cō̄paſſionē̄ habere ꝙ̄ circa truncos inutiles ⁊ arboꝛes infructuoſas.

Tercia cecitas ꝓuenit ex luxuria ⁊ incō̄tinē̄tia carnis ꝑ quā̄ multi etiā̄ ad lr̄am excecanꝭ. exē̄plo illiꝰ qui ꝑ incō̄tinentiā̄ ſuā̄ cecus factus oculis ſuis valefaciē̄s dixit. Vale dulce lumē̄ oculoꝛu;. Hec eſt excecatio foꝛtiſſimi ſamſonis. ⁊ ſapiē̄tiſſimi ſalomonis. quoꝝ vnꝰ ꝓpter luxurie ſue incontinentiā̄ amiſit lumē̄ coꝛpiſ. alter coꝛdis. Amoꝛ eñ̄ pingiꝭ cecus. et hoc optima ꝯſideratiōe pictoꝛū̄. qꝛ claudit oculos luxuriantiū̄ ne valeant diſcernere inter pulchꝛā̄ ⁊ defoꝛmē̄. Poeta. Nanum cuiuſdā̄ athlan/

ta vocamꝰ. Ethiopez cignū paruāqꝫ extortāqꝫ puellam. Europaz. ⁊c̄. Fornicatores oīa ꝓ indifferēti hñt. dūmodo luxui ſatiſfaciant. nec leges nature curāt. Gene. xix. Educ viros ⁊c̄. Johelis. iij. Poſuerūt puerū in ꝓſtibulo ⁊ puellā vendiderūt ꝓ vino. Ecce q̄nta cecitas. Nam ecōtrario facere debuerant. Poeta. Quid em̄ venꝰ ebria curat. Inguinis ⁊ capitis q̄ ſint diſcrimina neſcit. Taleſ curant̄ ꝑ linitionez fellis ſuper oculos eoꝝ ad conſiliuz angeli. Thob. x. Per fel debemꝰ intelligere amaritudinē paſſionis ieſu xp̄i. q̄ ſi nobis ad memoriā crebro venerit. carnis illecebras diſſoluit. Eccl. xj. Malicia vnius hore obliuionē fac̄ luxurie maxime. Treñ. iij. Recordare paupꝑtatis ⁊ trāſgreſſionis mee abſinthij ⁊ fell'. Job xx. Panis eiꝰ in vtero illius. intrinſecꝰ vertet̄ in fel aſpidū. Per panē hic accipit̄ delectatio carnalis. Prouerb. vj. Preciū ſcorti vix vniꝰ panis eſt. mulier vero ꝓcioſam aīam viri rapit. Quarta cecitas ꝓueīt ex blaſphemia ſiue ꝑfidia. qd̄ eſt ꝯtra deuz ſe erigere ⁊ maieſtatem eius blaſphemare ⁊ ſanctis eius maledicere Apoca. xiij. Aperuit os ſuū ī blaſphemia ad deum. blaſphemare nomen eiꝰ ⁊ tabernaculū eiꝰ ⁊ eos q̄ in celo habitāt. Hi ſignificati ſunt ꝑ helymā magū qui ⁊ barieu dictꝰ eſt q̄ reſtitit paulo ⁊ ꝑcuſſus eſt cecitate. Actuū. xiij. Barieu interꝑtat̄ filius in malo. qꝛ mali filij ſūt qui deū patrē inhonorant ⁊ ſanctā eccl'iam dehoneſtant Prouerb. xxx. Oculū q̄ ſubſannat patrē ⁊ deſpicit matris ſue partū. i. ſctōs. effodient euz corui de torrentibꝰ. ⁊ comedent eum filij aquile id eſt. demones. Elymas interꝑtat̄ trāſgredi faciēs. Et iſti temerarij tranſgreſſores multos trāſgredi faciunt legem dei ⁊ timorez altiſſimi. dū impune deierant ⁊ blaſphemant. Eccl. xxvij. Loq̄la multū iurans horripilationē ſtatuet capit̄. Tales ſanant̄ ſed cuz difficultate. ſ. ꝑ iuſſionē ⁊ diuīe vocis imperiū. qd̄ notat̄ cū dicit̄. Stās aūt ieſus iuſſit illum adduci tanq̄ a remotis. qꝛ longe a peccatoribꝰ ſalus. qꝛ tales ſalutē impugnāt. Adducūtur

aũt ꝑ alios non ꝑ ſe. quia ta
les nõ habent grãm orandi
ꝑ ſe.qꝛ blaſphemia eſt pecca
tũ in ſpm̃ſanctũ. qđ non re/
mittit neqꝫ in h̄ ſeculo neqꝫ
in futuro.i.difficulter.ꝓpter
ſubtractionẽ grẽ q̃ꝫ ſpũſſan/
cti benignitas ꝛ clemẽtia ha
bet infundere. cui ↄtumeliã
faciunt ꝛ maledictis laceſſũt
Sap̄.Benignus eſt em̃ ſpi
ritꝰ ſapiẽ ꝛ nõ lib.maledictũ
a labĳs ſ.ꝛc̃.

Dominica prima in
quadrageſima.

Ecce nunc

tempꝰ acceptabile
ꝛc̃.ĳ. Corinth.vj.
Notandũ ꝙ ſunt q̃ttuor ge/
nera hoĩm q̃ tp̃a ſolerter ob
ſeruare ↄſueuerũt.ſ.agrico/
le ad arandũ.Naute ad na/
uigandũ.Medici ad ſanan
dũ.Peregrini ad ambulan/
dũ ꝛ loca ſancta viſitanduꝫ.
Vñ ꝟſus.Agricole.medici.
naute marſ ꝛ ꝑegrini. Con/
grua ſolliciti expectãt tp̃a vo
tis. Primo igit̃ h̄ tp̃s qua
drageſimale nob̄ ↄſideran/
dũ ẽ q̃ſi agricol' ꝛ t̃re cultori/
bus ad arandũ ꝛ fodiẽdum
glebã cordis nr̃i. vomere cõ
tritiõis.ꝛ ad ſeminandũ ger
mina ꝟtutis.ꝛ h̄ ꝓpter ſterili
tatẽ alteriꝰ ſecl'i.ſ.t̃re egypti
ꝛ tenebraꝝ.vbi nullꝰ ordo ſꝫ
ſem.hor.inha. Vbi nec ara/
ri nec ſemiari poterit.Gene.
xlj. Veniẽt.vĳ.anni ſterilita
tis magne q̃ ↄſũptura ẽ om/
nẽ vbertatẽ ꝛc̃. Sꝫ ne aliq̃s
ſe poſſet excuſare ꝙ neſciat
q̇d debeat ſemiare.vl' nõ ha
beat ſemen ad ſemiandum.
oñdit apl's q̇d ſit ſemiandũ.
ꝛ q̃ ſint ſemia.in epl'a hodier
na.Ait em̃. In vigilĳs.in ie/
iunĳs.in caſtitate. in ſciẽtia.
in lõganimitate.in ſuauita/
te.in ſpũſ.in caritate nõ ficta
Hoc em̃ ẽ granũ puꝝ excuſ
ſa palea ꝛ dignũ reponi i ſũ/
mi pharaonis horrea ↄ̃uen
turã famẽ ſterilitatſ.vĳ.ãno
ruꝫ.ꝑ q̃s accipit̃ defectꝰ oĩm
bonoꝝ q̃ icipiẽt i reſurrecti/
one maloꝝ ꝛ pꝰmodũ finẽ ñ
hẽbũt.qꝛ nec opꝰ nec ſcĩa nꝯ
rõ nec ſapĩa ẽ apud ĩferos q̃
tu ꝓperas.Eccs.ix.ꝓt qđ ſe/
miandũ ẽ oĩ tp̃e bonuꝫ opꝰ.
Eccs.xj.Mane ſemia ſemẽ
tuũ ꝛ veſpe ne ceſſẽt manꝰ t.
ꝛ Mar.iiĳ.Sic ẽ regnũ dei
q̃madmođ ſi hõ iaciat ſemẽ
in t̃raꝫ ꝛ dormiat ꝛ exurgat
nocte ac die.ꝛ ſemẽ germinꝫ
ꝛ increſcat.dũ neſcit ille ꝛc̃.

Scđo ꝯſiderandū nob̄ ē
ħ tp̄s acceptabile tāq̄ȝ medi
cis.ad colligēdas herbas ꝓ
diuerſis medicamibꝫ exercē
dis. Sȝ mag̃ diſcretio ⁊ ar/
tis ꝑitia hn̄da ē in hm̄oi co/
gnoſcendis.q2 dic̄ Gre. Q̄ð
ſanat oculū n̄ ſanat calcane/
um.⁊ v̄t⁹ q̄ ſanat auaꝝ.nō ſa
nat luxurioſū.Cauēdū ē etiā
ne hbe mortifere ꝓ ſalubribꝫ
colligāt̄.ſic̄ legit̄.iiij. Reg.iiij
ꝙ filij ꝓphaꝝ collegerūt col/
loq̄ntidas ⁊ c̄ guſtaſſēt ð pul
mēto clamabāt ad helyſeū.
Mors in olla vir dei. q2 vi/
cia ſub ſpecie v̄tutū ſepi⁹ pal
liant̄.⁊ m̄lti oñdūt vultū bo/
nū ⁊ hn̄t cor amaꝝ. Heb.xij.
Cōtēplātes ne q̇s deſit gr̄e
dei.ne q̄ radix amaritudiniſ
ſurſum germinās impediat
vos. Quales aūt herbas et
radices colligere debeam⁹.
ð2 Gen̄.xxx. Q tp̄e verno ex
iuit ruben in agrū.⁊ collegit
mādragoras q̄s detulit m̄ri
ſue lye. Et can̄.iiij. vbi ð2 de
cypro ⁊ nardo croco ⁊ cyna/
momo fiſtula ⁊ diuerſis aro
matibꝫ pigmētoꝝ. Mādra
gore valēt m̄lieribꝫ in partu
laborātibꝫ et ī cāis cyrurgie
vt leui⁹ ferāt incidendi ⁊ fer
ro cremādi. ꝑ qð caritas ꝑt
ītelligi.q̄ ſcḋm apl̄ȝ.j.Cor.xiij.
oīa ſuffert.oīa credit.oīa ſpe
rat.oīa ſuſtinet. Hec ē gene/
ral̄ herba ad oīa valēs medi
camēta.vn̄ Proſp. Caritas
ē ſine q̄ null⁹ deo cōplacuit.
cū q̄ n̄ potuit vnq̄ȝ aliq̇s pec
care nec potit.fructuoſa ī pe
nitētibꝫ.leta ī ꝓficiētibꝫ.glo/
ſa ī ꝑſeuerātibꝫ. oꝑoſa ī oībꝫ
oīno credētibꝫ.ex q̄ q̇cq̇d eſt
boni oꝑis viuit. Aug. Radi
cata ē caritaſ.ſecur⁹ eſto. O/
ptima radix ⁊ herba ſalubꝛiſ
q̄ hoīeȝ ſecuꝝ ī oī ꝑiculo red
dit.cui⁹ v̄tutes paul⁹ enume
rat.j.Coꝝ.xiij. Tercio ꝯſi
derāda ē nob̄ h⁹ tp̄is acce/
ptabilitas tāq̄ȝ nautiſ ⁊ hoībꝫ
q̇ ſunt gnari mariſ.q̇ ad tras
remotas vadunt ꝓ mercibꝫ
cōꝑandis ⁊ lucriſ ſectandis.
Tales diu an̄ nauē ſuā p̄pa
rāt.⁊ ventos lenes ⁊ pſperoſ
expectāt.⁊ tandem vela eri/
gūt.⁊ dubijſ fluctibꝫ ſe ꝯmit
tunt. Per nauē poſſum⁹ in/
telligere bonū ꝓpoſituȝ ſiue
bonā voluntatē.q̄ ſꝑ in nob̄
dȝ eſſe parata. Pſ̄. Paratuȝ
cor meū de⁹.p.c. Bis dic̄ pa
ratū.q̇ ad pſpera ⁊ aduerſa
ad bona ⁊ ad mala ſuſtinen/
da. Job.ij. Si bona ſuſce.ð
manu domi.ma.a.q.⁊c̄. Per

lenes zephiros et placidos
ventos. ſpū ſſcti cõſolatiões
ꝛ grãrū infuſiões. ſine quibꝫ
nauis nr̄a nõ mouet̃ intelli/
gimus. Spes aūt ꝛ fiducia
erigūt velū ne feramur ĩ in/
certū Jaco. j. Qui aūt heſita
uerit in fide. ħ eſt. in fiducia
ſiue in ꝯfidētia bona. ſilis eſt
fluctui maris q̇ a vento mo
uetur. Quo aūt tēdere aut ꝑ
quibꝫ mercibꝫ laborare de/
beamꝰ dicit̃. iij. Reg x. ꝙ ſalo
mon fecit claſſeꝫ que ibat in
ophyr. ꝛ afferebat ei argētuꝫ
ꝛ aurū ꝛ ſymias ꝛ pauos. et
dentes elephantoꝝ. Per au
rū accipit̃ ſapia. q̄ cõfert no/
bis dei amorē. ꝑ argētū mū/
dicia ꝛ puritas ꝯſciētie q̄ poꝛ
tat nobis dei timorē. Time
re em̄ debemꝰ ne dānemur
cū impijs beſtijs q̄ſi cum ſy/
meis ĩfernalibꝫ. Ps̄. Ne tra/
das beſtijs aīas cõfitentes
tibi. ꝛc̄. Per pauos ſiue pa/
uones cõſiderare debemus
pulchritudinē gl'ie ſctõꝝ an
geloꝝ quibꝫ ſil'es erimꝰ ĩ pa
tria. Per dentes elephanto/
rū de quibꝫ rara ꝛ ꝑcioſa fi/
unt vaſcula manubria ꝛ xe
nia. grãꝝ ꝛ cariſmatum do/
na. Ja. j. Om̄e datū optimū
ꝛ om̄e donū ꝑfectū de ſurſū
eſt ꝛc̄. Quarto cõſiderare
debemus hoc tp̄s tanq̄ʒ ho
ſpites ꝛ ꝑegrini. faciē euntiū
in hierl'm ſupnā hn̄tes. exē/
plo dn̄i. Luce. ix. Factuꝫ eſt
aūt cū cõplerent̃ dies aſſum
ptionis eiꝰ. ꝛ ip̄e faciē ſuā fir
mauit ꝛc̄. Ad l'ram veruꝫ eſt
ꝙ in hoc tp̄e plures ꝑegrina
tiones fiunt q̄ʒ ꝑ totū annū.
Tempꝰ em̄ q̇drageſimale tē
pus eſt vernale. ꝛ tp̄e verna/
li om̄ia vident̃ moueri ꝛ re/
nouari. naꝫ terra viret. ſilue
florent ꝛ frondent. prata flo/
rent. celū ſplendet. mare q̇e/
ſcit. ꝛ om̄ia q̄ videbant̃ ĩ hye
me mortua ꝛ extincta tempe
vernali reuiuiſcūt. Sic in ħ
acceptabili tp̄e boni ꝛ deuo
ti hoīes multū poſſunt ĩ gra
tia ꝑficere. ꝛ q̇ in peccatꝭ ſunt
miſcđiaꝫ inuenire. Ps̄. Mi
ſerendi eius qꝛ venit tem.
Quinq̄ʒ aūt neceſſaria ſunt
ꝑegrinis. ad iter ſuū finalit̃
expediendū. Signorū con/
gruitas. ſ. baculꝰ ꝛ pera. Ve
ſtium leuitas. palliuꝫ ꝛ tuni
ca ꝛ fortia calciamēta. expen
ſarū ſtricta neceſſitas. ſocio
ruꝫ fidelitas. ſacre veronice
gloria ꝛ maieſtas. Ad ħ em̄
vadunt ꝑegrini romā vt vi/
deant veronicā. i. faciem dn̄i

ſudario impſſam. quã tñ ve/
ri pegrini a ſeculo elõgati ſp
vident oculo ſpũali. pš. Pre
occupem⁹ fa. ei⁹ in ꝯ. Cõfeſ/
ſio em̃ purgat ⁊ clarificat o/
culũ q̃ videt̃. i. coğſcit̃ ds. vi
dere em̃ idẽ eſt qð cognoſce
re. Iſido. Facies dñi in ſcri
pturis ſacris. nõ caro ſed di
uina cognitio itelligit̃. ea rõ
ne qua p faciẽ ꝯſpectã quiſ/
ꝗ cognoſcit̃. Vñ illud. Oſtẽ
de nobis dñe fa. tu. ⁊ ſal. eri.
ac ſi dicat̃. Da nobis cogniti
onẽ tuã. quia p hãc ſalui eri/
mus. Amen.

De euangelio.

Ductus eſt iesus in deſertũ a ſpũ ⁊c. Matth. iiij

Ad profectũ clauſtralium ⁊
deo ſeruire volentiũ in reli
gione q̃ttuor hic notari poſ/
ſunt. ſ. Spũs libertas. loci
oportunitas. tentationũ va
rietas ſacre ſcripture aucto
ritas. Vnð ꝟ. Libertas ani
mi q̃s ducit ad aſpera clau/
ſtri. Hos ſathanas tentat ſ3
eũ ſcriptura refutat. Igit̃
pmus pfect⁹ eſt animi liber/
tas. qð notat̃ ibi cũ dicit̃ Du
ctus eſt ie. in deſ. a ſ. ſ. ſcð. ſic
exponit Grego. Qui em̃ ad
apicẽ pfectõis anhelat. opoꝛ
tet vt ſpm̃ ſ. ducẽ hẽat. Na3
ipe eſt ſpũs toti⁹ libertatis a
quo ſpũs nr̃ libertatem tra
hit. ij. Coꝛ. iij. Vbi ſpũs do
mini ibi libertas. Liberꝝ em̃
coꝛ hr̃e debent. q̃ adoptionẽ
filioꝝ dei recipiũt. ⁊ q̃ ſpũ li/
bertatis agunt̃. Neceſſe eſt
vt a ſpũ ſeruitutis exuantur
Vnde Roma. viij. Quicũꝗ
ſpũ dei agunt̃ hi filij dei ſũt.
Nõ em̃ acce. ſpm̃ ſer. iterũ in
timoꝛe. ſup. ſuili. ſed accepi/
ſtis ſpm̃ filioꝝ dei. Ite3 q̃
altioꝛa ⁊ foꝛtioꝛa attentat q̃
alij. opoꝛtet ꝙ aliu3 ſpm̃ ha
beat q̃ illi qui ſunt puſillani
mes ⁊ infirmi. Numeri. xiiij.
Nullus eoꝝ qui detraxerũt
mihi videbit terrã pꝛeter ca
leph ſeruũ meu3 q̃ alio ſpiri
tu plen⁹ ſecut⁹ eſt me. Et q̃d
foꝛti⁹ aut magis arduu3 q̃s
aggredi poterit. q̃ ſe ⁊ ſua re
linquere. ⁊ crucẽ ſuã poſt do
minũ in religiõe ſctẽ obedi/
entie poꝛtare. Hec ẽ res ma
gna ⁊ magnã remuneratõe3
habet Gen. xxij. Per memet
ipm iuraui. quia feciſti rem
hanc magnam. nec peperci/
ſti vnigenito tuo ꝓpter me ⁊c
De foꝛtitudine huius ſpiri
tus qui talium coꝛda impel

lit dr Iſa.xxv. Spūs robu/ſtorū q̄i turbo impellēs pari etem.ſ.cordis ꝛ corpis nr̄i.qꝛ guſtato ſpū deſipit oīs caro. q̄ eſt q̄i quidā paries ꝛ ante murale. Cant.ij. En ipe ſtat poſt parietē nr̄m aſ.p fe.ꝛc.

Scd̄s pfect⁹ ē loci opor/tunitas.qd̄ notat̄ ibi cū dr. In deſertū. Loca em̄ ſolita ria ꝛ deſerta multū valēt ad ſeruiendū deo ꝛ vacandum ſpūiſctō. Oſee.ij. Ducā eā in ſolitudinē ꝛ lo.ibi ad c.eius. Et Hiere.ij. Recordat⁹ ſuʒ tui miſerās adoleſcētiā tuā qn̄ ſecuta es me in deſerto. Ad lr̄am verū eſt ꝙ ſcti pr̄es olim elegerūt ſibi loca deſer ta ꝛ ſolitaria ad vacandū ſpi ritui.ſicut pʒ in ſctō benedi cto.anthonio. hylarione.et paulo. ꝛ in mult̄ aliis here/mitis.q̄ alio noīe anachori/te dicti ſunt.q̄i ſurſuʒ hn̄tes cor. De q̄rū habitacul' loqui tur apl's ad Heb.xi. In ſoli tudinibꝫ ꝛ in cauernis te.ꝛc. Job.xxxix. Quis dimiſit o/nagrū liberuʒ.ecce libertas ſpūs.ꝛ vincula ei⁹ q̄s ſoluit. ecce libertas corpis. cui de/dit in ſolitudine domū ꝛ ha bitaculū in t̄ra ſalſuginis.cō temnit multitudinē ciuitat̄ ꝛc. Multa enūerat ibi que p locis clauſtralibꝫ ꝛ religio ſis faciūt. Notat̄ dū ergo ꝙ religio ꝛ clauſtralis cōuer ſatio cōparat̄ deſerto tribuſ de cauſiſ. Primo pter habi tatorū paucitatē. Pauci em̄ ſunt religioſi cōparatione ꝛ reſpectu ſecularīū. Sūt em̄ quaſi villani ꝛ ruſtici reſpe/ctu burgenſiū illi⁹ magne ci uitatis q̄ ſpūaliter ſodoma dicit̄. Scd̄o pter victus aſperitatē ꝛ potus defectibi litatem. Job.xxx. Qui rode bant in ſolitudine herbas ꝛ arborū cortices ꝛ radix iuni peri cibus eorū ꝛc. Et Job vi. Que pus nolebat tange/re aīa mea ꝛc. De ariditate ſitis.iiij. Reg.iij. Per quam viam aſcendem⁹ p deſertuʒ ydumee.ꝛc. Req̄re hyſtoriā.

Tertio pter laborū ꝛ ſtu diorū diuerſitatem. In hoc enim deſerto Moyſes.i.p/latus gregeʒ paſcit ꝛ minat. dauid fugit ꝛ latitat. helyas fame ꝛ ſiti laborat. Johānes baptiſta p̄dicat. Jeſus chri/ſtus ieiunat ꝛ orat. Sponſa igne charitatis reſoluta mir rham ꝛ thus aromatyʒat.

Tercius profectus ē tem ptationum varietas et gra/

uitas. qđ notaṫ ibi. Tunc ac
cedens temptatoꝛ. Notā/
dum ergo ꝙ temptatio acci/
pitur in bono ꝛ in malo. tem
ptat em̄ deus. ꝛ temptat dia
bolus. ſed deꝰ temptat ami
cabiliter. diabolus vero ho
ſtiliter. Deus ſoluꝫ temptat
amicos ad vtilitatē ꝛ profe/
ctum ſuum. qꝛ ipe intempta
toꝛ eſt maloꝛū. ſicut dicitꝰ Ja
co. j. Diabolꝰ ecōtrario nun
q̄ꝫ temptat amicos. ſed ſem/
per inimicos. Grego. Hoſtꝭ
antiquus illos temptare ne
gligit. q̄s quieto iure ſe poſ/
ſidere cognoſcit. Tēptat
igiṫ deus amicos ſuos pro/
pter tres cauſas. ſ. vt a pec/
catis eos reuocet. Exod. xx.
Nolite timere. vt em̄ proba
ret vos venit deus. ꝛ vt ter/
roꝛ illius eſſet in vobis ꝛ nō
peccaretis ꝛc. Itē vt nos
caros ꝛ dilectos ꝛ acceptos
ſibi oſtendat. Thob. xij. Et
qꝛ acceptꝰ eras do. neceſſe fu
it vt temptatio ꝓbaret te.

Item vt occaſionem re/
munerandi nos habeat. Ja
co. j. Beatꝰ vir q̄ ſuffert tem
ptationē. qm̄ cū ꝓba. fu. acci
piet co. vi. ꝛc. Apl'us. Nemo
coronabiṫ niſi q̄ legitīe cert.

Quo ꝯtra tēptat nos dia
bolus ad ꝑcipitandū de cul
mine virtutū in baratrū vi/
cioꝛū dicens. Mitte te deoꝛ
ſum. Ad crapulandū ꝛ vitio
guloſitatis indulgenduꝫ di
cens. Dic vt lapides iſti pa/
nes fiant. Ad vane gl'ie ꝛ di/
gnitates ſecl'i ambiendū. di
cens. Hec om̄ia tibi dabo ſi
ca. ad. me. Tēptat etiaꝫ mltꝭ
alijs modis ſm̄ ꝙ vnūq̄mqꝫ
viderit diſpoſitū ad h vel ad
illud viciū magꝭ ꝓnū ꝛ ꝑ cō/
ſuetudīe inclinatū. Vn̄ Iſi.
de ſum. bo. Diabolꝰ qn̄ deci
pere quēpiaꝫ q̄rit. priꝰ natu
rā vniꝰcuiꝰqꝫ attēdit. ꝛ ind ſe
applicat vnd aptū hoīem ad
peccanduꝫ aſpexerit. ꝛ ex ea
pte hoīeꝫ tētat q̄ eū ꝑ excre/
ſcētē hūoꝛē facile incl'iari ad
vicia ꝯſpicit. vt ſm̄ hūoꝛꝭ cō
ſperſionē adhibeat ꝛ tētati/
onē ꝛc. Quartꝰ ꝑfectꝰ ē ſa
cre ſcripture auctas. qđ no/
taṫ ibi. Vade ſa. ſcptū ē ei ꝛc.
Trib9 ei tētatōib9 diabl'i. t'b9
auctib9 ſacre ſcpture dn̄s rn̄
dit. oſtēdēs ꝙ viri religioſi
debēt eſſe exercitati in diui/
nis ſcripturꝭ ꝛ lectiōib9 quo
tidianis. Iſido. Nemo pōt
ſenſū ſacre ſcpture cogſcere
niſi legēdi familiaritate. q̄n/
to em̄ q̄ſqꝫ i ſacrꝭ ſcripturꝭ aſ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſidu⁹ fuerit.tanto ex eis vbe
riorē intelligentiā capit. Si
cut terra q̄ q̄nto ampli⁹ exco
lit.tanto vberi⁹ fructificat.
Orōnib⁹ mūdamur.lectiōi/
bus inſtruimur. vtrūq; bo/
nū ſi liceat.ſi nō liceat. meli⁹
eſt orare q̄ꝫ legere. Qui vult
cū deo ſemꝑ eſſe. freq̄nt de/
bet orare.freq̄nter et legere.
Nā cū oram⁹ ipi cū deo loq̄
mur.cū vero legim⁹ de⁹ no/
biſcū loquit.Om̄is ꝑfectus
ex meditatōe ⁊ ex lectiōe ꝓce
dit. Scientiaꝝ deus oīm ⁊
dn̄s noluit ꝑ verba alic⁹ al/
terius artis aut ſcīe q̄ꝫ ꝑ v̄ba
ſacre ſcripture diabolū cōfu
tare.oñdens virtutē ei⁹ et di
gnitatē. Eſt em̄ ſacra ſcp̄tu/
ra latibulū xp̄i.Ps. Poſuit
tenebras latibulū ſ.⁊c̄. Act.
viij. Locus autē ſcripture h
erat quaꝫ legebat. Quaſi o/
uis ducet ad vic.⁊c̄. Eſt etiā
xp̄i penu ⁊ promptuarium.
Ps.Promptuaria eoꝝ ple.
ſcꝫ p̄dicatoꝝ xp̄i. Hoc ſigna
tū habem⁹ Gen̄.xlj.vbi dici
tur.ꝙ ioſeph repleuit om̄ia
horrea et ꝓmptuaria egypti
ꝯtra venturā famē.vij.āno/
rū. Eſt etiā xp̄i ſcola ⁊ ſtudi/
um Ps.Annūciate int gen.
ſtu.ei⁹.Et.j.Thimo.iij.Om
nis ſcp̄tura diuinit⁹ inſpira
ta vtilis eſt ad docēdū.ad ar
guendū.ad corripiendū.ad
erudiendū i iuſticia. Amen.

Dn̄ica ſcd̄a in.xl.de ep̄la.

Hec eſt uo
luntas dei ſanctifi/
catio vr̄a ⁊c̄. Theſſ.
iiij. Multiplex ē ſc̄tificatio.
Sanctificamur em̄ per cor
dis ꝯtritionē.ꝑ modeſtā cō/
uerſationē.ꝑ bonaꝫ opatio/
nē.ꝑ vtriuſq; bois mūdiciā
⁊ purificationē. Vn̄ v̄. Nos
ſcelerū luct⁹. vite mod⁹. act⁹
opimus. Mundicie virtus
ſanctificare ſolēt. Igit p̄/
ma ſanctificatio eſt luct⁹ pe/
nitētie ꝑ pctīs q̄ tante v̄tutꝫ
eſt ꝙ ſc̄m dei voluntatē ⁊ bn̄/
placitū altiſſimi de pctōrib⁹
ſctōs ⁊ iuſtos facit.ſic ptꝫ in
magdalena ⁊ in dauid.et in
alijs pctōrib⁹ multiſ ſuꝑ q̄s
ſanctificatio venit. Ps. Su
per ipm aūt ef.ſa.m. ⁊ Ap̄ls
j.Cor.vj. Et hec aliq̄n fuiſtꝫ
nunc aūt abluti.nūc ſc̄tifica
ti ⁊c̄. De hac ſanctificatione
dr̄ Exo.xiij. Sanctifica mi/
hi om̄e p̄mogenitūꝫ qd̄ apit
vuluā in filijs iſrl̄ tam in ho
minib⁹ q̄ꝫ in iumētis. Prio/
genitū āt aſini oue redimes

hoc eſt. immūdiciá vite prio
ris mutabis innocentia bo
ni finis. qȯ fit ꝑ ſanctificati/
onē pnīe. Exemplū in latro
ne ſero penitente. Multi ei
vt dicit Iſido. ſuperna gr̄a
reſpecti. in extremis ſuis ad
deū conuertunt̄ ꝑ penitētiá.
⁊ quecūq mala geſſerūt. q̄ti/
dianis fletibus purgāt. atq
in bonis factꝭ male geſta cō/
mutāt. In vita hominis fi/
nis q̄rendus eſt. quoniá deꝰ
non reſpicit quales ante fue
rimus ⁊ q̄les antea vixerimꝰ
ſed quales circa finē vite eri
mus. Eccl̄es. xj. Si cecide/
rit lignum ad auſtrū ſiue ad
aquilonē. ibi erit ⁊c. Se/
cūda ſanctificatio eſt modꝰ
vite. vt ſciat homo cōuerſari
honeſte. j. Pe. j. Non ꝯfigu/
rati prioribꝫ ignorātie veſtre
deſiderijs. ſed ſꝫm eum q̄ vo
cauit vos ſanctū. vt ⁊ ipi ſan
cti in om̄i cōuerſatōne ſitis.
quoniá ſcriptuꝫ eſt. Sancti
eſtote quoniá ego ſctūs ſum
Qui vocauit vos ſctm̄. Glo.
id eſt. exemplo xp̄i q̄ eſt ſan/
ctificatꝰ a deo. ⁊ q̄ ſanctifica/
uit vos. vt in om̄i cōuerſati/
one ſitis ſancti ⁊ ꝑfecti ſicut ⁊
pater vr̄ celeſtis ꝑfectus eſt.
Hic eſt ſanctꝰ ille de cuiꝰ má
ſueta ⁊ modeſta cōuerſatiōe
dicit̄ in Ps̄. Cū ſancto ſan/
ctus eris. ⁊ cū viro inno. in/
no. eris. ⁊ cum elec. elec. eris.
Sanctꝰ fuit chriſtꝰ in conce
ptione. q⁊ de ſpūſctō cōceptꝰ
eſt. Innocens in vite cōuer/
ſatione. q⁊ peccatuꝫ nō fecit.
nec inuentꝰ eſt dolus in ore
eius. Electꝰ in ꝑ̄deſtinatiōe.
q⁊ iuxta apl̄m Roma. j. pre/
deſtinatꝰ eſt filiꝰ dei in virtu
te ſꝫm ſpm̄ ſanctificatiōis ex
reſurrectiōe mortuorum.
Huiꝰ exemplo ſctōs nos
eſſe oꝫ ſcōꝝ ꝯgregatiōe. Ps̄.
Congregate il. ſ. eiꝰ ⁊c. In/
nocentes modeſta ꝯuerſati
one. Phil. iiij. Modeſtia ve
ſtra nota ſit oībꝫ hoībꝫ. Ele/
ctos teſtimonij approbatōe.
Actu. vj. Conſiderate ex vo
bis vi. b. te. ⁊c. Multi hodie
errant in electiōe. ⁊ eligūt nō
modeſtos. ſed moleſtos. nō
innocētes. ſed nocētes. non
viros ſanctitatꝭ. ſed crudeli/
tatis Exēplo abimelech qui
interfecit. lxx. viros frēs ſu/
os ſup lapidē vnū. i. duriciá
⁊ ꝑtinaciá ſuam. Judicū. ix.
Tercia ſanctificatio ē ſtu
diū bonorū opeꝝ. ex bonis
em̄ opibꝫ ſanctificatur hō. ſi
cut beatꝰ Nicolaus ⁊ ſanctꝰ

Martinuſ. ex opibꝫ miſcðie
gloꝛificati ſunt. et multi alij
ſancti ſcḋm volũtatẽ dei. Bo/
noꝝ eñi laboꝝ glˀioſus ẽ fru
ctus. ſicut dꝛ Sap. iij. Sic
eñi dei voluñtas eſt vt bñ ope
rantibꝫ merces reddaṫ Sa
pi. x. Reddet deꝰ mer. la. ſan.
ſu. vel hic vl' in futuro. l' vtro
biqꝫ. qꝛ ipe nullũ bonuꝫ opꝰ
relinq̇t irremuneratũ. ⁊ nul
lũ malũ impunituꝫ. j. Pe. ij.
Sic eſt volũtas dei vt bñfa
ciẽtes obmu. fa. impꝛu. h. ig/
noꝛantiaꝫ. Jmpꝛudẽtes ſũt
q̇ detrahũt opibꝫ bonis ⁊ re
ſiſtũt ſctis. iij. Jo. j. Si vene
ro cõmoneaꝫ eiꝰ opa q̄ facit.
vbꝫ malignis garriẽs in nos
loquiṫ de q̇dã detractoꝛe et
bucco garrulo dyotrepe. qꝺ
interp̄taṫ ſpecioſus iſulſus.
vel doctoꝛ inſaniens. Tales
eñi qñqꝫ ſpecioſi ⁊ decoꝛi in
aliq̇bꝫ graꝝ donis ⁊ vtutibꝫ
inueniunṫ. ſꝫ vboſitas ⁊ gar
rulitas ipoꝝ reddit eos in/
ſulſos ⁊ inſanos. Pꝛouerb.
xxv. Sicut vꝛbs patens et
abſqꝫ muroꝝ ambitu. ſic qui
nõ põt in loquẽdo cohibere
ſpm̃ ſuũ. Et tales nõ ſint au
diendi nec imitãdi oñdit be
atꝰ euãge. cũ ſubdit. Cariſſi
me noli imitari qꝺ malũ eſt
ſed qꝺ bonũ. Qui bñ facit ex
deo eſt. q̇ male nõ videt euꝫ.
Uita ſctõꝝ in medio poſita
eſt. ſicut dicit Aug. Qui nos
amant q̄runt qꝺ laudent in
nobis. q̇ aũt oderunt detra/
hũt nob. Nos aũt in vtroqꝫ
medio ꝯſtituti. vitã nr̃am et
famaꝫ ſic cuſtodire debemꝰ
vt nõ erubeſcãt de detracto/
ribꝫ laudatoꝛes. Nota verſi
culos q̇s btũs Augꝰ. ſcripſe
rat i mẽſa ſua ꝯtra detracto/
res. Si q̇s amat pñs abſen
tũ rodere vitã. Hac mẽſa in
dignã nouerit eſſe ſuam.

Quarta ſanctificatio eſt
virtus continẽtie. de qua h̄
expꝛeſſe loquiṫ apl's. oñdẽs
quid appellet ſanctificatõem
vt abſtineatis inquit vos a
foꝛnicatione. vt ſciat vnuſq̇ſ
qꝫ veſtrum ſuuꝫ vas poſſide
re in ſanctificatiõe ⁊ honoꝛe
nõ in paſſiõe deſiderij ſicut ⁊
gentes ⁊c̄. Paſſio deſiderij
luxuria eſt ⁊ oñis delectatio
carnalis. Uñ tales immũdi
⁊ ſoꝛdidi hoĩes patici vocan
tur. Uas ḡ qꝺ ſubiacet luxu
rie inquinamentis. et die ac
nocte ſubſeruit carnis imũ
dicijs. quõ poterit eſſe vas
ſanctificationis. ⁊ ho. Et q̇/
modo deus infunderet ſpi/

ritū ſanctificationis in vaſa
corruptiōis. Pſ. Corrupti
ſunt ⁊ abbomi.fa.ſunt.⁊c.
Nota ꝙ ſm Ber. tria ſunt
q̄ faciūt hoiem ſctm̄. videli-
cet victus ſobriꝰ.actus iuſtꝰ.
ſenſus piꝰ. Victus ſobriꝰ.ſi
ↄtinenter.ſi ſocialit.ſi obedi
ent.i.caſte.caritatiue⁊hūilit
vixerimꝰ.p continentiaz em̄
caſtitas.p ſocialitatez chari-
tas.p obedientiaz hūilitas
acquirit. Actus iuſtꝰ erit.ſi
fuerit rectus.diſcretus.fru-
ctuoſus. Rectꝰ p bonā inten
tionez.diſcretꝰ p menſuram
poſſibilitatis. fructuoſus p
vtilitatē proximorū. Sen-
ſus piꝰ erit ſi fides nr̄a deuz
ſentit.ſūme potentē.ſūme ſa
pientē.ſūme bonuz. ⁊ ſi p eiꝰ
potentiā noſtrā credamꝰ ad
iuuari infirmitatē. p eius ſa
pientiā nr̄am credamꝰ corri
gi ignorantiā.p eius bonita
tem nr̄am credamus ablui
iniquitatē. Studeamꝰ igit
diuine voluntatꝫ bn̄placito
ſic obedire vt mereamur ſan
ctificatiōis eiꝰ plenitudinez
obtinere.A. De euangelio

Aſumpſit
iesus petruz ⁊c. vſqꝫ
ibi,⁊ trāſfiguratꝰ eſt an̄ eos.

Matth.xvij. Quadruplex
eſt tranſfiguratio. videlicet
xp̄i.angeli.demonis.⁊ hoīs
Vnd.v. Quattuor in varijs
ſunt viſi ſepe figurꝫ. Rex nr̄
xp̄s.angelꝰ.hoſtꝫ hō Trāſ
figuratio xp̄i ē gl'ioſa. ſic hic
dr.ꝙ facies eiꝰ reſplēduit ſic
ſol.⁊ veſtimēta eiꝰ candida ſi
cut nix. Fuit aūt h̄ trāſſigu-
ratio dn̄ici corpis q̄dā preli
batio et atteſtatio future re-
ſurrectiōis ⁊ et'ne beatitudi
nis nr̄e. De q̄ Phil.iij. Sal
uatorem ex. ⁊c. vſqꝫ ibi.cōfi-
guratū corpi cla.ſ.⁊.ij. Cor.
iij. Nos vero reuelata facie
gl'iam dn̄i ſpeculātes.in ean
dē imaginē trāſformamur.
a claritate in claritatē ⁊c. At
teſtat aūt iſta nr̄am.a tempe
Glo. Octaua die dn̄s gl'am
future btitudis diſcipul' ma
nifeſtauit.q2 octauo die gau
diū reſur rectōis futurū erit
Nos etiā pꝰ hꝰ ſcl'i etates.et
ſeptiaz q̄etꝫ aiaꝝ pꝰmortē qi
octaua reſurgēꝰ. Mattheꝰ
ponit dies ſex. Marcus.ix.
Luc.viij.hꝰ trāſfiguratōis.
Itē a loco.glo. Mōs i q̄m
dn̄s aſcēdit.ſigt vt mēte i ex
celſis hitēt.q̄ xp̄m in decore
ſuo videre deſiderant. Pſ.
Quis aſcēdet in mō.dn̄i.⁊c.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Item a numero pſonaꝝ. Glo. Tres ſecū dn̄s ducit vt trib ydoneis teſtib mun dus credat. ⁊ vt ſignificetur eos illic eťna viſione letari. hic fide ſcte trinitatꝫ ſunt im/ buti. vł per tres iſtos accipe tres ordines ſaluandoꝝ.

Itē ab actu ꝟturis. qd̄ no tať ibi cū dr̄. Et factū eſt dū oraret reſplēduit facies ei ſi cut ſol. Glo. Trāſfiguratꝰ eē dr̄. tał apparuit apłis q̄lis futurꝰ eſt in iudicio. vbi ioēs boni ⁊ mali viſuri ſūt ipm̄ iu dicē. vnuſqſq ad ſuam retri butionē. Nemo putet ipſū amiſiſſe corpis veritatē. ⁊ ac cepiſſe corpꝰ ſpūale vł aereū. vbi ei ſplēdor faciei ⁊ cādor veſtiū deſcribiť. nō ſuba tol/ liť. Trāſfiguratio igiť ſplen/ dorē addidit non ſubtraxit.

Trāſfiguratio angeli ē of ficioſa ſiue obſeqoſa. Scd̄ꝫ em̄ officia coꝝ ad q̄ mittunť explēda. ita ē ⁊ ſepe trāſfigu/ ratio coꝝ. Hec plimis exem plis ptꝫ Iſido. Angłi corpa in qb hoib appareāt de ſup no aere aſſumūt. ſolidamq ſpeciē ex celeſti elemēto īdu/ cūt. p quaꝫ hūanis obtutibꝰ manifeſtiꝰ demōſtrenť. An/ geloꝝ nomē officij eſt nō na/ ture. qn̄ em̄ d celis ad annū/ ciāduꝫ hoib mittunť. ex ipſa annūciatiōe angeli noianť. Natura eī ſpūs ſunt. ⁊ facit eos incorruptibiles. nō na/ tura ſed gr̄a ⁊ caritas ſempi terna. Hi de qcunq ordine mittunť. in id ſiłitudis et p/ prietatꝫ officij trāſfigurāt ſe ad qd̄ mittunť. ⁊ ex eiſdē offi cijs noīa ſortiunť qdā ipoꝝ. Luc. i. Miſſus eſt angelus ga. ⁊c. qd̄ iterptať fortitudo dei. vel ɔfortauit me deꝰ. qd̄ vtiq officio ſuo debebať. ſ. vt ɔfortaret ꝟginē ne ad inſi tatos paueret affatꝰ. Augꝰ. i ſmone. Caſtiſſimū marie ꝟ/ ginis vteꝝ ⁊c. Venit ad me qdā magnus xp̄i paranym/ phus gabriel ille archange/ lus facie rutilās. veſte coru/ ſcans ⁊c. Ecce tał trāſfigura tio decuit tale officiū. ſ. deco rem ⁊ pulchritudinē celeſtiū nuptiaꝝ. Siłr de raphaele in Thobia. ⁊ lib. Mach. ⁊ i multis alijs locꝭ. vbi angeli ſm ſua officia ſe trāſfigura/ bant. Tranſfiguratio dia boli eſt iniqua ⁊ doloſa. Ad hoc em̄ in diuerſas ſpecies ſe trāſformat. vt diuerſimo/ de noceat. pter qd̄ diuerſis nominib ſue doloſitati con

gruentibꝫ in ſacra ſcriptura
nomīaṫ. Iſido. Ideo diabo
lus in ſacrꝭ ſcripturis vehe/
moth .i. anial ḋꝛ qꝛ de celꝰ la/
pſus ad terras cecidit. Idō
leuiathan. i. ſerpēs ḋ aquis
qꝛ in maribꝰ ſcl'i. volubili ꝓ/
ſaṫ aſtutia. Auis ꝓpterea no/
minaṫ. qꝛ ꝑ ſupbiam ad alta
ſuſtolliṫ. Et recte his tribus
vocabulis appellaṫ. qꝛ ꝓ ſuo
merito aerē q̄i auis ꝓ carce/
re meruit. terrā vt anial bꝛu
tuꝫ. ſerpens vt in huiꝰ ſeculi
turbulēto mari inſana iacu/
letur fluctuatiōe. Ex eo etiā
ꝙ ꝑ mēbꝛa ſua. diabolꝰ mali
ciā ꝛ dolū operaṫ. ſortiṫ ꝛ vo
cabula. ita vt qḋ ſingl'i agūt
incitante illo. ipē noieṫ ex eo
Quē em̄ nō decipit diabolꝰ
vnde aīal eſt ꝑ carnis luxuri
am tentat vñ ſerpens eſt cu/
piditatis ac nocēdi malicia.
Quē aūt nec ſic decipit. inſi/
diaṫ vnde auis eſt. hec ē ſupꝑ/
bie ruina. Undiqꝫ ei dolos
p̄parat. quſqꝫ inueniat viaꝫ
ꝑ quā incautū ḋcipiat. Sic
etiā ſathanas. i. aduerſarius
ḋꝛ. ij. Coꝛ. xi. Ipē em̄ ſatha/
nas trāſfigurat ſe in angelū
lucis. Non eſt ergo magnuꝫ
ſi miniſtri eius transfigurē/
tur velut miſtri iuſticie. At/
tamen non ſemꝑ ꝑmittitur
tranſfigurare ſe in id qḋ vult
Vellet em̄ ſemper angelicā
pulchritūdinē aſſumere. qa
ſub hac maxime poſſet noce
re. ſicut legiṫ in legenda ſan/
cti Martini. ꝙ tranſfigura/
uit ſe in regem coronatum ꝛ
purpuratū. dicens ſe eſſe do
minū ieſum chꝛiſtū. Trāſ
figuratio hoīs eſt vtilis et
fructuoſa. ꝛ cōuenit pꝛelatꝭ.
vt ſciant tranſfigurare in ſe
defectus ꝛ infirmitates ſub
ditoꝛū. vt faciāt eis ſicut ſibi
fieri vellent. ſicut apl'us cuꝫ
diceret. Quis infirmatur et
ego nō infirmoꝛ ꝛc̄. Et. j. Co
rinth. iiij. Hec auteꝫ fratres
tranſfiguraui in me ꝛ appol/
lo ꝓpter vos. vt in nobis di/
ſcatis ne ſupꝛa id ꝙꝫ ſcriptū
eſt vnus inflet ur pꝛo altero.
Ualde em̄ ad doctrinā pꝛo
ficit confoꝛmatio ſiue confi/
guratio ſtatuū ꝛ conditionū
ſubditoꝛū. Quis em̄ pꝛela/
tus debeat eſſe ſuſpenſus p̄
cunctis in ꝯtemplatiōe. de/
bet tamen ſingulis eſſe con/
foꝛmis ex cōpaſſione. Unḋ
idem apl'us. Omnibꝫ omia
factus ſum. vt omēs lucrifa
cerem. iudeis factꝰ ſuꝫ tanqꝫ
iudeus ꝛc̄. Quod exponens

Grego.in cura paſt.ait. Qđ
videlicet exhibebat apl's.nõ
amittendo fidẽ.ſed extendẽ
do pietatẽ.vt in ſe pſonã in
fideliũ tranſfigurans. ex ſe
metipõ diſceret q̃lit' aliȷ̃s mi
ſereri debuiſſet q̃tin⁹ h illiſ
impenderet.qđ ſibi ipẽ ſi ita
eſſet impendi recte voluiſſet
Scđm q vnuſq̃ſq3 eſt. ſic ſe
trãſfigurat ad alios.Prela/
tus ſi liberal' fuerit.cũ ſubdi
tis liberalit' agit. Econtra ſi
tenax etiã neceſſaria vite ſub
trabit.nec q̃cq̃3 vel gr̃e vl' cõ
ſuetudini vl' honeſtati cõce/
dit.ꝛ talis in locuſtã ꝛ in ton
ſorẽ gregis ſe tranſfigurat.
Amos.vȷ.Et ecce fictor lo/
custe in ꝑncipio germinãtiũ
ſerotini imbris.ꝛ ecce p⁹ ſe/
rotinũ tonſor gregꝫ ꝛc̃.Sed
dñs ſuos nõ derelinq̃t.imo
nutrici gr̃e ſue ꝑ eis mãdat.
Sap.xvȷ.Propterea tunc
oĩa tranſfigurata oĩm nutri
ci gr̃e tue deſeruiebãt.Amẽ.

Dñica tertia in.xl.de epl'a

Stote imi

e tatores dei ſic̃ filȷ̃ ca
riſſimi ꝛc̃.Ephes.v.
Quattuor ſunt q̃ faciũt nos
imitatores dei.ſ. humilitas
cordis.patiẽtia tribulatõis.
pietas cõpaſſionis. benigni
tas dilectiõis.Vñ ꝟ. Si vi
uas humilis. patiẽs. pi⁹.at/
q3 benignus. Eſſe dei pote/
ris imitator q̃tuor ex his.
Notãdũ g q xp̃s hũil' erat
corde.ope. ꝛ ↄuerſatiõe. De
humilitate cordis ei⁹ dicit'
Matth.xȷ. Diſcite a me.q̃a
mi.ſum ꝛ h.c. De humilitate
opis Joh.xiȷ̃. Si ego dñs
ꝛ magiſter vr̃ la.ve.pe.ꝛ vos
debetis.al.al.la.pe. Hoc ex/
emplũ.ſ.imitatiõis dedi vo/
bis. Pedes qui ſunt vltima
pars corpis ſignt extremu3
gen⁹ alicui⁹ ſubminiſtratio/
nis.qđ vere hũilis frater ab
horrere nõ deb3 ꝑter exem
plũ tanti capitꝫ. De q̃ Jſaie
liȷ̃.Deſiderauim⁹ eu3 de.et
no.vi.ꝛc̃.De hũilitate cõuer
ſatiõis xp̃i dr̃ Luc̃.xxȷ̃.Ego
aũt in medio vr̃m ſum ſic̃ q̃
mini. Redarguit h dñs ↄtẽ
tionẽ maioritatis ꝛ ambiti/
onẽ honorꝫ.q̃ orta fuerat in
ter diſcipl'os ꝑmitiuos.ꝛ ſe/
pe orit' int' ſuos imitatores
modernos.vix eſt eñi aliq̃s
etiã in paruulo ↄuẽtu ꝛ cetu
fratꝝ q̃ nihil eſſe velit ꝛ ꝑ ni/
hilo reputari.ſicut illi q̃ dice
bãt.ego q̃de3 ſum pauli.ego

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

aũt apollo. qđ vtiqꝫ ſuadet
tumoꝛ elatõis. q̇ ſp ꝓpriã glo
riã q̄rit. Jſa. xxij. Quis tu. l'
q̄ſi q̇s hic. Cũ eñi vix ſint q̄i
q̇s. reputari volũt plene q̇s.
Cõtra q̇s Gal'. vj. Si quis
exiſtimat ſe aliq̇d eſſe cũ ni/
hil ſit. ipe ſe ſeducit. Propt' h̄
hũilis Franciſc⁹ dicere ſole
bat. Quantũ hõ eſt in oculiſ
dei. tantũ ē ⁊ nõ plus. vñ ⁊ ſi
qñqꝫ a ppl'o magnificaret'. ad
hibuit ſibi frēm q̇ ſibi ꝯuici
aret'. Jtē patiēs fuit in tri
bulatiõe Ps̄. Jn tribulatõe
dilataſti mi. ij. Theſ'. iij. Op
tauit eos apl's imitatores fi
eri patie xp̄i. Dñs inq̇t diri
gat coꝛ. ⁊ coꝛ. v. in. c. dī. ⁊ p. xp̄i
glo. Dirigat coꝛda vr̄a vt de
um diligatiſ ⁊ patiētes ſitiſ ſi/
cut xp̄s fuit. Multa paſſi ſt'
martyres ſc̄ti dic̄ Aug⁹. ſꝫ ni
hil ſic elucet quõ caput nr̄m
Propt' qđ merito ipe ſalua
toꝛ nr̄ dꝛ patiā ſc̄tõꝝ Apoc̄.
xiiij. Hec patiā ſc̄tõꝝ eſt q̇ cu
ſtodiũt mãdata dei ⁊ fidē ie/
ſu. Et bñ dicit fidē ieſu. qꝛ fi
des xp̄iana tribulatõez ſiue
tētationē hꝫ ãnexã. Act'. xiiij
Exhoꝛtãtes vt ꝑmanēt in fi
de. q̄ñ ꝑ mlťas tribulatões
opoꝛtet nos intrare i regnũ
dei. ⁊ Jaco. j. Oĩe gaudiũ
exiſtimate frēs cũ in tētatio
nes varias incideritiſ ſciētes
q̄ ꝓbatio fidei vr̄e patiētiã
opaṫ. patiā aũt op⁹ ꝑfectum
hꝫ. q̄i dicat. patiā finē impo/
nit tpali et coꝛpali moleſtie.
qꝛ ipa eſt poſſeſſio aĩaꝝ Lu
xxj. Jn patiā v. poſ. a. v. Hec
poſſeſſio ē final' beatificatio.
De qua Ja. v. Ecce beatifi/
cam⁹ eos q̇ ſuſtinuerũt. Suf
ferentiã iob audiſtis. ⁊ finē
dñi vidiſtis. q̄i. d. Sic pati/
entia xp̄i ⁊ bti iob tãdē in fi/
ne i magĝ gl'ia fuerũt. ſic ⁊ vr̄a
erit. durate ⁊ ꝑſeuerate. He
bꝛe. x. Nolite amittere ꝯfidē
tiã vr̄am q̄ magnã hꝫ remu/
nerationē. Patiētia vob̄ ne/
ceſſaria ē vt volũtatē dei faci
entes repoꝛtetis ꝓmiſſionē
⁊c̄. Que eſt ãt illa pꝛomiſſio.
Ecci. j. Vſqꝫ in tp̄s ſuſtine/
bit patiēs ⁊ poſtea redditio
iocunditatis. Jtem pius
miſeratione. Job. xxxj. Ab
infancia mea creuit mecum
miſeratio. ⁊ de vtero ⁊c̄. Jſa.
xj. Req̄eſcet ſup eum ⁊c̄. Jn
hoc autem ſeptenario poni
tur ſp̄s pietatis quo vnxit
eum de⁹ pater q̄i oleo miſeri
coꝛdie ⁊ clemētie ꝑ ꝑticipib⁹
ſuis. Hoc ſp̄ũ pietatiſ ⁊ ꝯpaſ/
ſiõis ſup lazaꝝ ⁊ ſup hierl'm

fleuit. Hoc languores nr̄os
ſanauit. hoc in deſerto q̄nq;
milia hoīz ſatiauit. H̄ paruu/
lis man⁹ impoſuit. H̄ mulie/
rē in adulterio dep̄henſaz li
berauit. hoc ꝑ caſtella circui
ens ⁊ anias cōuertens peni
tentiā p̄dicauit. Hui⁹ pieta/
tis imitatores eſſe debem⁹ ſi
cut filij cariſſimi. vt quemad
modū dicit̄ ad Titū. ij. So
brie ⁊ pie ⁊ iuſte viuam⁹ in h̄
ſeculo. Qđ exponit Ber̄. ar/
gumētādo a ↄtrarijs. Ebri/
etas eſt exterior voluptatuz
effuſio. interior curioſitatuz
occupatio. Ecōtra ſobrietaſ
eſt exterior voluptatū refre/
natio. interior curioſitatum
exclusio. ⁊ ita viuit hō ſobrie
q̄ ad ſeip̄m. iuſte q̄ ad ꝓximū
cui exhibet qđ iuſtū eſt. Iu
ſticia eſt in duob; modis. in
innocētia. ⁊ in bn̄ficētia. In/
nocentia iuſticiā inchoat. be
neficētia ↄſumat. Pietas eſt
in deū. ⁊ ↄſiſtit in duob;. ſ. vt
de nob̄ non p̄ſumam⁹. ſed in
deo ꝑfecte ↄfidam⁹. vt ꝑ euz
oīa impedimēta mūdi vin/
cam⁹. Quid vtili⁹ q̄ȝ oīa im/
pedimēta mūdi vincere. et ꝑ
ↄſeq̄ns imitatorem dei eſſe.
Qđ p̄ſuaſum hȝ apl̄s. Thi/
mo. iiij. Exercita aūt teip̄m
ad pietatē. pietas eñ ad oīa
vtilis eſt. p̄miſſionē hn̄s vite
que nūc ē ⁊ future. Pulchrū
adiectiuū eſt vocari piuz. ſic
btūs Nico. ⁊ ſctūs Marti.
Baruch. v. Noīabit̄ tibi no/
mē tu. a dō in ſempit̄nū pax
iuſticie ⁊ honor pietatis.
Itē benign⁹ caritate ⁊ dile/
ctione. Ti. iij. Appuit beni.
⁊ hu. ſal. n. dei. Gloſa. i. larga
miſdia ⁊ clemētia dei. quod
vtiq; ad charitatez ꝑtinet. q̄
ſm apl̄m patiens ⁊ benigna
eſt. patiēs ꝑ miſcdiam. beni/
gna ꝑ clementiā. Ber̄. Pati/
ens eſt charitas. diſſimulat.
expectat. ſuſtinet. delinquen
tē. Benigna trahit. adducit.
⁊ cōuerti facit errantē. Dei ḡ
imitatores ſum⁹ ſi inuicē di
ligimus ⁊ ip̄m ſuꝑ oīa ama/
mus. qr de⁹ caritas eſt. Ber̄.
Caritati diuie triplicē ſolli/
citudinē impēdere debem⁹.
ſcȝ vt naſcat̄. vt creſcat. vt ſer
uet̄. Naſcitur ſi cibaueris ini/
micum. ſi potum dederis ei.
qr hoc faciēs carbones igniſ
ↄgeres ſuꝑ caput ei⁹ Carbo
nes ignis ſc̄ opa caritatꝭ q̄ ↄ
gerūt̄ ſuꝑ diabolū. q̄ ē caput
oīz iniq̄z. vt ablato eo naſcat̄
eis caput. de⁹ qui caritas eſt
Creſcit. ſi neceſſitatē patiēti

ſubueneris.ſi volẽti mutua/
re pſtiteris. ſi amore aĩm tu
um aperueris. Seruat̃ ſi lo
quẽdo vł exhibẽdo etiã q̃ nõ
videt̃ neceſſaria amicoꝝ vo/
luntati ſatiſfeceris. Seruat̃
etiã ꝛ auget̃ bono vultu. dul
ci ſmone. hilari opatiõe. vt
caritatẽ quã vult⁹ ꝛ ſmo in/
dicãt. pia ꝛ hilaris opatio cõ
firmet. qꝛ exhibitio opis pro
batio eſt dilectiõis. Nota
xp̃s eſt odor effuſus Cant. j
Oleũ effuſum nomẽ tu. In/
cenſus. Exod. xxix. Offeres
totũ arietẽ incẽſum ſup alta
re. Odor eſt ſuauiſſim⁹ victi
me dei trit⁹. Iſa. liij. Attrit⁹
ꝓpter ſcele. no. Coct⁹ ꝛ bulli/
tus Job. xlj. Et ponet q̃i cũ
vngenta bulliũt ꝛc̃. Amẽ.

De euangelio.

e Rat ie/
ſus eijciẽs demo
nium ꝛ illud erat
mutũ ꝛc̃. Luc̃. xj. Legimus
de q̃ttuor eiectiõibꝫ diaboli
Prima facta eſt de celo em/
pyreo. ſathana ſuperbiente.
Scđa de corde pctõris pe/
nitentiaꝫ agente. Tercia de
corpibꝫ obſeſſis ſpũſctõ com
pellẽte. Quarta de h̃ mũdo
ꝓplo fideliũ in xp̃m credẽte.
ꝛ fidem ſctẽ trinitatis recipi/
ente. Vñ v̾. Celũ pctõr. ob
ſeſſus mund⁹ hñtur. De q̃bꝫ
eijcitur loca bis duo lucifer
exul. Igit̃ pm⁹ locus de q̃
diabolus eijcit̃ p ſupbiã. eſt
celũ empyreũ ꝛ inhabitatio
ſpũum btõrũ. Ezech. xxviij
Peccaſti ꝛ eieci te de monte
ſctõ dei. ꝛ pdidi te o cherub.
Peccaſti ſcꝫ ſupbiẽdo ꝛ eie/
ci te. ſ. vſqꝫ ad inferos humi/
liando. Ps. Hũilians autẽ
pctõres vſqꝫ ad ter. vltimaꝫ
ſupple. De hac humiliatione
Iſa. xxv. Hũiliabit̃ gl̃ia eiuſ
cũ alliſione manuũ eius ꝛc̃.
Qđ bene ſignatũ habem⁹. j
Reg. v. in dagon. q̃ corã ar/
cha federis dñi cũ alliſione
manuũ ac pedũ atqꝫ capitis
ſui ſup limẽ. ꝛ iacebat q̃i trun
cus p oĩa inutilis ĩ t̃ra. Sic
fiet ſupbis ĩ die iudicij q̃ñ re
uelabit̃ archa teſtamenti fe/
deris dñi. xp̃us videlicꝫ cui
tũc teſtimoniũ hũilitatꝭ phi
bebũt inſignia crucꝭ ꝛ paſſi/
onis ſue q̃bꝫ hũiliat⁹ eſt. con
ſput⁹ ẽ. cõtẽptibił habit⁹ eſt.
Iſa. liij. Quaſi abſcõdit⁹ vul
tus ei⁹ ꝛ deſpect⁹. vñ nec re/
pu. eũ. De reuelatõe hui⁹ ar
che dr̃ Apoc̃. xj. Aptuꝫ eſt tẽ
plũ dei in celo ꝛ viſa ẽ archa

teſtamēti ei⁹. Sȝ q̄ꝫ terribil' eſſe debeat iſta viſio mōſtrat cū ſubdit. Et facta ſūt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊ terremot⁹ ⁊ grādo mag. Ibi ſugbit imitatores diaboli. n̄ poterūt āmodo caput ſuū floribus inſertare. man⁹ lateribꝫ infurcare. pedes elatꝭ greſſibus informare. ⁊ ī ſūmis pedū articul' ābulare. Scd's loc⁹ eſt cor et ꝯſcia pctōꝝ de q̄ eĳcit p pnīe cōtritionem. Mar. xvj. Appuit pmo marie magdalene de q̄ eiecerat ſeptē demōia. i. vniuerſitatē vicioꝝ que p ſeptenariū ītelligunt. Ut dicit Gregꝭ. Naȝ ſeptē demonibꝫ miſtice loq̄ndo ille obſeſſus eſt. q̄ ſeptem capitaliū viciorū ſpiritibus ſubdit⁹ eſt ⁊ ſubiect⁹. De q̄bꝫ etiā hic dr. Tūc vadit ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs neq̄. ſe. ⁊c. ſ. ſpm̄ ſupbie. auaricie. inuidie. luxurie. ire. accidie. gule. ⁊ ingreſſi habitāt ibi. Q̄ d̄ ſolis reprob intelligendū ē. ſic de iuda pditore in quē introiuit ſathanas p⁹ buccellā. i. pleni⁹ poſſedit tāq̄ꝫ vas ꝓpriū ⁊ nō alienū. intrat em̄ in cor diabol⁹. immittēdo iniq̄s pſuaſiōes cogitatōibꝫ iniq̄ꝝ. Iſido. Aliud ē intrare ī mētem cuiuſq̄ꝫ diabolū. aliud ī habitare. Nā ⁊ in cordibus ſctōꝝ īgredit. dū malas ſuggeſtiōes inſinuat. ſȝ nō habitat in eis. q: in ſuo corpe nō eos traducit. q̄ ꝟo in ei⁹ corpore ſūt. ipos inhabitat. q̄a ipi ſunt tēplū eius. ⁊ ſi ſubrepat mētibꝫ electoꝝ diabol⁹. nō tn̄ in eis reqeſcit. ſic in cordibꝫ repboꝝ. nā calore fidei mox excitat vt exeat ab electis. Cōtritio ⁊ ꝯfeſſio ſūt q̄dā laxatiue potiones p q̄s diabol⁹ cogit tā ad oris vomitū q̄ꝫ ad ventrꝭ ſolutionē. De vomitu Iob. xx. Diuitias quas deuorauit euomet ⁊ de ventre ſuo extrahet eos de⁹. De ſolutiōe ventrꝭ Iudith. xv. Iudith filia merari. i. ꝯfeſſio. ī ſpecie faciei ſue diſſoluit eū. Terti⁹ locus eſt corp⁹ alic⁹ obſeſſi. in quo diabol⁹ aliq̄n dn̄ium hȝ ad vexandū ⁊ exagitādū. ſic legitur. j. Reg. xviij. De ſaul quē exagitabat ſpūs nequā a domino. ⁊ de multis alĳs a q̄bus diabol⁹ corpalit eſt eiectus. Un̄ Matth. viij. Ueſpere autē facto obtulerūt ei multos demōia hn̄tes ⁊ eĳciebat ſpūs ꝟbo. Sȝ h̄ mouet cū ſpūs carnē ⁊ oſſa non

habeat. nec oc̄l'os nec aures
nec linguā. q̄re aliqđ demo/
niū dicaꝭ cecū vel mutū vel
ſurdū. Qđ totū đꝛ ꝓpter ma/
licie ſue opationē ꝛ effectuꝫ.
qꝛ maligni ſpūs ꝛ opariꝭ ini/
quitatꝭ tales eos efficiūt. vt
ſint ceci. ſurdi. muti. ꝛ aliis i/
firmitatibꝫ deo ꝑmittēte fla/
gellati. Bene aūt h̄ euāgeliū
tēpori cōuenit. qꝛ diabolus
multos nūc in q̄dragesima
mutos adꝯfitendū pctā ſua
reddit. Dormit eīn diabolꝰ
ꝛ q̄eſcit i cordibꝫ mltoꝝ. nec
patiꝭ campanas. i. liguas cō
fitentiū pulſari. vl' ſtrepituꝫ
clamoris luctꝰ et pnīe circa
ſe fieri. more principū et ty/
rannoꝝ. Judith. xiiij. Nullꝰ
enim audebat cubiculū vir/
tutis aſſyriorum pulſando
aut intrando aperire ꝛc̄.

Notandū ergo ꝙ quidaꝫ
muti efficiuntur ꝓpter pecca
ti delectationeꝫ. ꝛ adhuc re/
linquere nolūt. Job. xx. Cū
enim dulce fuerit in ore eiuſ
malum. abſcondet illud ſub
lingua ſua. parcet illi et non
derelinquet illud. ꝛ celabit ī
gutture ſuo. Iteꝫ ꝓpter ve
recundiam peccati ꝛ abuſio
nem. Geneſ. xix. Educ viroſ
vt abutamur eis. dicebāt ſo
domite. quod interp̄tatꝭ mu
ti. Hi ſunt canes muti ꝛ im/
pudentiſſimi. Iſa. lvi. Spe
culatores eius ceci omnes.
neſcierunt vniuerſi. canes
muti non valentes latrare.
ſupple in confeſſione. Itē
propter negocioruꝫ diſtra/
ctionem. Ezech. xxvii. Que
eſt vt tyruſ que obmutuit in
medio maris. Item pro/
pter diuinaꝫ vltionē. ij. Ma
chabeo. iij. Et ille quidem ꝑ
diuinam virtutem iacebat
mutus. ꝛc̄. Item propter
conſcientie remorſionem.
Matth. xxij. At ille obmu/
it. Quartus locus eſt mū
dus ille viſibilis ꝛ pulcher/
rimus. de quo etiaꝫ expelle/
tur tandem ne eius decore
perfruatur ad decipiendas
animas. Mathei. iiij. Hec
omnia dabo tibi ſi procidēs
adoraueris me. De hac eie/
ctione Job. xviij. Expellet
eum de luce ad tenebras. et
transferet eum de orbe. Et
Johis. xij. Nunc iudiciū eſt
mundi. nūc prin. mundi hu/
ius e. f. Glo. cuꝫ đꝛ. Diabolꝰ
princeps mundi huius. non
crediꝭ eſſe dominꝰ celi ꝛ ter/
re. ſed ꝑ mundū intelligunꝭ
mali hoīes toto orbe t̄rarū

diffuſi. ſic em̄ ſolem⁹ vocare
malā domū vbi mali homi
nes ſunt. ⁊ bonā vbi ſunt bo
ni. Nā ⁊ mūdus dicit̄ in bo/
nis in mūdo diffuſis. Unđ
apl's. De⁹ erat in xp̄o mūdū
recōcilians ſibi. de quib⁹ eij/
citur diabol⁹ frequent̄. Uñ
notabilit̄ dicit̄. Erat ieſ⁹ eij
ciens demoniū. Cepit enim
iſta eiectio ante xp̄i paſſionē
in ſanctis pr̄ib⁹ et veteribus
ſanctꝭ fidē xp̄i hñtibus licet
pauciſſimiſ. ſicꝫ in iohe bapti
ſta ⁊ iuſto ſymeone ⁊ ceteris
electis. Sꝫ in xp̄i paſſiōe et
aploꝝ p̄dicatiōe. vires et ro
bur aſſūpſit quia tūc gentes
credere ceperūt. et ita q̄tidie
creſcit etiaꝫ vſqꝫ ad diē iudi
cij donec ex toto eijciat̄. ⁊ pn
cipatus ei⁹ euacuet̄. Job. xlj
Cū ſublat⁹ fuerit timebunt
angeli ⁊ t̄roꝛe purgabuntur
Qđ exponit Iſido. Dū ſub
lat⁹ fuerit diabol⁹ vt dānet̄.
multi electi q̄ in coꝛpe ſūt in
ueniendi. dn̄o ad iudiciū ve
niente metu ꝯcutiendi ſunt.
videntes tali ſnīa impiū eſſe
dānatū. q̄ terroꝛe purgandi
ſunt electi. qꝛ ſi q̄d eis ex coꝛ
poꝛe adhuc pc̄ti remanſerat
metu ip̄o. q̄ diabolū damna
ri ꝯſpexerit purgabunt̄. A.

Dñica q̄rta in. xl. de epl'a.

Letare hie

rusalē ⁊c̄. Introit⁹
iſte videt̄ aſſumpt⁹
eſſe de Iſa. lxvj. vbi dicit̄ ſic.
Letamini cū hierl'm ⁊ exul/
tate in ea om̄es q̄ diligitꝭ eā.
gaudete cum ea gaudio vni/
uerſi q̄ lugebatis ſup eaꝫ vt
ſugatis ⁊ repleamini ab vbe
rib⁹ ꝯſolatiōis ei⁹ ⁊c̄. Quat/
tuoꝛ ſunt igit̄ q̄ ſupnā hieru
ſalem letabilē ⁊ exultabilem
reddere pñt. ſcꝫ. Structure
ip̄ius nouitas. pulchritudi/
nis claritas. libertatꝭ digni/
tas. Beatitudīs ip̄i⁹ durabi
litas. ⁊ eternitas. Uñ ꝟ. Ex
h̄ hierl'm merito letabimur
in te. O noua. q̄ pulchra. q̄
libera. qꝫ beata es. Igit̄
de nouitate eius đr Apocal'.
xxj. Uidi ciuitatē ſan. hie. n.
⁊c̄. Noue res ampliorē pari/
unt leticiā. qꝛ iuxta v̄bū apl'i hebr. 8
Qđ antiquat̄ ⁊ ſeneſcit ꝓpe v. 13
interituꝫ eſt. Sed ciuitas h̄
q̄tidie innouat̄ p electoꝝ ani
mas q̄ illic tanq̄ꝫ lapides vi/
ui ⁊ quadrati ponunt̄. Eph.
ij. Ip̄o ſūmo angulari lapi/
de xp̄o ieſu in q̄ o. e. ꝯ. ⁊c̄. Di
cunt̄ aūt om̄s electi lapides
viui ꝓpter vitā grē que in eis

operaṫ virtutes.ꝛ lapides q̄
drati ꝓpter tribulatōnū tem
ptationes. ꝛ ꝓpter honeſtos
cōuerſationis mores. De q̄
bus lapidibꝰ dicit̄ Iſaij.liiij
Ecce ego ſternā per ordinē
id eſt.per ordinatā vitā.ad
deum ꝛ ad proximū lapides
tuos.ꝛ fundabo te in ſaphi/
ris.ꝛ ponā iaſpidem propu
gnacula tua.ꝛ portas tuas i
lapides ſculptos ꝛc. Nō em̄
vult altiſſimus domū ſuam
edificare de lapidibus lute/
is ꝛ lateribꝰ cōbuſtis et con/
ſumptis. Iſa.ix. Lateres ce
ciderunt.i.demones.ſꝫ qua/
dris lapidibꝰ. ſcꝫ electis ani
mabꝰ reedificabimꝰ. Augꝰ.
Nunqꝫ vetus innouās om
nia.ꝛ in vetuſtatē deducens
ſupbos ꝛ neſciūt. libro ↄfeſ/
ſionū. De pulchritudine ꝛ
claritate huiꝰ ciuitatis dicit̄
Thob.xiij. Luce ſplendida
fulgebis ꝛ adorabunt te om
nes fines terre. Et Apocal.
xxj.dicit̄.ꝙ ciuitas illa nō in
diget ſole neqꝫ luna ꝙ luceāt
in ea.qm̄ claritas dei illumi
nauit eā ꝛ lucerna eiꝰ eſt ag/
nus. Quecūqꝫ ciuitas ſole ꝛ
luna non indiget.oportet ꝙ
ſit clariſſima ꝛ diuio lumine
illuſtrata. Et talis ē ciuitas
ſanctoꝝ.celū.ſ.empyreū.De
quo Baſiliꝰ in enchiridion.
Celū iſtud in quo ſancti ha
bitant.eſt corpꝰ purū.natu/
ra ſimpliciſſimū.primū mū/
di fundamentū. quātitate
maximū.qualitate lucidū.fi
guratōne ſpericū. locali ſitu
a terre centro ſupremū.am/
plitudine corpoꝝ ꝛ ſpirituū
viſibiliū ꝛ inuiſibiliū conten
tiuū.dei ſummi habitaculū.
Licet em̄ ſit vbiqꝫ deꝰ.tñ ſpe
cialiter dicit̄ eſſe i celo. quia
ibi relucet potiſſime ſue vir/
tutis opatio. Et ideo celum
ſpecialit̄ dicit̄ ſedes dī. qꝛ in
corpe mūdi.ſpecies celi pul/
chrior eſt. vt dicit Damaſce
nus.ꝛ in celo diuina virtus
manifeſtiꝰ operat̄. Dicit̄ aūt
empyreū a pyr greco. qđ eſt
ignis.q̄ſi totū igneū.ſic di/
ctum.nō ab ardore. ſed poti
us a ſplendore et a lumīe.eſt
em̄ ſumme lucidū.ꝛ opponit̄
inferno.q̄ eſt baratrū ſūme
opacū ꝛ tenebroſum. vbi eſt
ſedes demonū ꝛ hoim dam
natorū. Eſt aūt ex ſui natu/
ra vniforme ꝛ ſtabile.ꝛ imo/
tum.celo criſtallino īmedia/
te ſuppoſitū ad ipm illumi/
nandū. Letari ḡ merito po/
terūt.qui ad claritatē ꝛ pul/

chritudinē iſtam ꝑueniunt. De libertatꝭ dignitate dicit̄ Gal.iiij. Illa aūt que ſurſuꝫ eſt hierl'm libera eſt.que eſt mr̄ nr̄a ꝛc̄. Magna dignitas eſt natos nos eſſe ꝺ libero ventre. Sed vnde iſta libertas nobis ꝓueniat.ſubdit apl's in fine ep'le cū dicit Qua libertate xp̄s nos liberauit. Et hec ē vera libertas q̄ magis attendit̄ ſm ſpiritū q̄ꝫ ſm carnē. xp̄s eī̄ ſemetipm ꝓ nobis tradidit ꝛ ſeruituti ſubiecit corꝑalit̄. vt nos liberos efficeret ſpūalit̄ Vn̄ dicit Joh.viij. Si fili⁹ vos libauerit vere liberi eritꝭ Eſt eī̄ fili⁹ dei ꝓpter nos ſeruus fact⁹ ſic dicit apl'us Gal.iiij. Quāto tpe heres par.eſt nihil dif.a ſer. Hoc ꝑ̄figuratū fuit in ioſeph q̄ in ſeruuꝫ venundat⁹ eſt. ꝛ ꝑ hm̄oi ſeruitutem meruit ſuis fratribꝫ ꝛ amicis maximā libertatem. Vn̄ Phil.ij. Qui cū in f.dei e.ꝛc̄.ꝛ poſt.ſemetipm ex.for. ſer.a cci. Ciuitas illa magnā libertatē habet ꝛ multā ꝑrogatiuā. Vna eſt ꝙ ei⁹ ciuilitas ita cōparat̄ ꝓ paruo ꝑcio ſicut ꝓ magno. q̄a dicit beat⁹ Grego. Regnū celorū tantū valet q̄ntū habes. Valuit eī̄ zacheo dimidiū bonoꝝ ſuoꝝ. valuit vidue duo minuta. ꝙ pulchre ſignatuꝫ habem⁹ Act.xxij. Dixit centurio ad paulū. Ego hanc ciuilitatē multa ſūma ꝯſecut⁹ ſum. Et rn̄dit paulus. Ego aūt in ea nat⁹ ſum. Item ꝙ nullus pōt ꝯtra ciues illi⁹ patrie iterpellare de aliquo negocio. nec̄ꝫ extra vallū litigare. vn̄ diues ille repulſus fuit ab audientia.q̄ lazaꝝ extra vallū venire rogauit. Nota.j. Machab.x. de ionatha. qualit̄ recedebant ꝯfuſi.qui interpellabant contra eum.

Item ꝙ ꝓ q̄cunq̄ꝫ dānando petierint. debeat eis dimitti ꝛ donari.ſicut patet in theophilo.quē beata ꝟgo liberauit.ꝛ in multꝭ alijs peccatoribꝫ qui ꝑ ſanctoꝝ merita liberant̄. De beatitudinis eternitate dicit apl'us.j. Corinth.ij. Oculus non vidit deus abſq̄ꝫ te q̄ ꝑparaſti diligentibꝫ te. Eſt autē beatitudo.ſtatus omniū bonorum aggregatione perfect⁹. Et eſt ille beatus vt dic̄ Auguſtin⁹.qui omnia que vult habꝫ.nec aliquid vult quod non deceat. Unde cōſtat ꝙ ſancti q̄ ſunt in patria om̄ia

habeant. Grego. Tanta vis dilectionis ⁊ amoris omēs ibi ſociat. vt quod vnuſquiſq; in ſe nō habet. in altero acce piſſe ſe gaudeat. De hac bea tiſſima ciuitate dicit Bern. Hieruſalē ciuitas reg₹ ma gni qui ex adipe frumenti ſa tiat te. ⁊ quam fluminis im petus letificat nec pondus nec menſura eſt apud te. ſed ſatietas ⁊ affluentia ſumma mira ſerenitas. plena ſuaui tas. eterna ſecuritas. iam nō eſt timor in finibꝫ tuis. quia poſuit finis tuos pacem. Nullus inimicꝰ itrat ad te. nullus amicꝰ exit a te. nulle ibi temptatiōes. nulle ibi co gitationū turbe mentē con fundunt. quia ille qui idem eſt in ydentitate. oīa conſo lidat atq; cōiūgit. nulla iam tunc temptādi facultas. nul la inquietandi libertas. nul la nocendi poſſibilitas. volū tatis dei nulla ibi erit tranſ greſſio. vbi nimirum nobis in nobis ⁊ felix erit ſecuritas et ſecura felicitas. atq; omni no perfecta iocūditas. vt ſit nobis vna cum deo volun tas. vbi puriſſimum lumen puriſſimus oculus intuebi tur. vbi omne bonum et in telligunt ⁊ requirunt intelle ctu perſpicaciſſimo ad audi endam voce₹ ſermonū dei. Quod nobis pſtare digne tur ⁊c.

De euangelio.

Accepit ie ſus panes. ⁊ cū gra tias egiſſet diſtri buit di. ⁊c Johis. vj. In his verbis notare poſſumꝰ qn q; genera panum ad ſuſten tationē tam corporis q̄ʒ ani me pertinentium. Primꝰ eſt ventris ⁊ refectionis quoti diane. Secūdus ſacre ſcri pture. Tercius luctus ⁊ pe nitentie. Quartus ſacramē ti altar₹ ⁊ eucharistie. Quin tus beatitudinis etne. Vn de ꝟ. Ventr₹. ſcripture. lucꝰ altaris. ⁊ illū. Qui cibꝫ eſt pa trie. panes hos accipe qnq;.

De primo igitur pane qui eſt ventris ⁊ refectiōis quo tidiane. dicit Math. vj. Pa nem no. quo. da no. ho. Qō exponit Augꝰ. dicens. q nomine panis q in omībꝫ cibis precellit. tota vite noſtre ne ceſſitas intelligit. q₹ nō in ſo lo pa. vi. ho. ſ₹ in oī ꝟ. hoc eſt in omni creatura pꝫbuʒ dei

facta ꝑ vita humana ſuſtentanda. Hunc panē debꝫ nobis ꝯdire ⁊ ſapidū reddere exercitatio corpis ⁊ afflictio laboris. ſicut exemplū habemus in adā ꝓthoparēte nr̄o cui dictū eſt. In ſudore vultus tui veſcerꝭ pane tuo. pſ̄. Labores manuū tuaꝝ quia māducabis. Qđ eſt ꝯtra ocioſos clericos papalardos. q̄ q̄ſi ꝓphete in ꝑpl'o volūt videri. nec cū laicis. nec cū religioſis viris quicq̄ laborꝭ experiri. De quibꝫ Zacha. xiij. Et dices. nō ſum ꝓpheta. ſed hō agricola ego ſum. ⁊ adam exemplū meū ab adoleſcentia mea.

De ſcđo pane qui eſt panis ſacre ſcripture dr̄. Ecci. xv. Cibauit illuꝫ pane vite ⁊ in. ⁊c̄. Qđ ꝯuenit ſacre ſcripture q̄ cibat intellectuꝫ ſpeculantiū ꝯtemplatiōe veri. ⁊ intellectū practicū opatione boni. Nihil eñ valet in ſacra ſcriptura qđ ꝑ intellectum addiſcitꝛ niſi ꝑ opatōeꝫ adimpleatꝛ. Pſ̄. Intellectuſ bonꝰ oībꝫ fa. euꝫ. Matth. v. Qui autē fecerit ⁊ do. hic ma. v. in re. ce. ⁊ tales merentꝛ habere vitā eternā. qꝛ nō auditores legis iuſtificabuntur apud deū ſed factores. ſicut dicitꝛ Roma. ij. Auditores legis ⁊ auſcultatores verbi dī ⁊ nō factores ſunt ſicut pueri q̄ neſciūt frangere panem. Treñ. iiij. Paruuli petierūt panē nec erat q̄ frāgeret eis. Sed factores ꝟbi ſunt qui frangūt. ⁊ vſq; ad medullaꝫ ꝑueniūt. ⁊ qđ manꝰ eoꝝ frāgere nō ſufficit. dn̄s manuꝫ ſuā apponit. Luce. vlti. Cognouerūt dn̄m in fractōe panis. Dicuntꝛ aūt q̄nq; panes iſti. vel ꝓpt q̄nq; libros moyſi. vel ꝓpter q̄nq; ſubiecta ſacre ſcripture. Aut eñ docet virtutes. ⁊ deteſtatꝛ vicia. aut penas inferni docet fugiendas. ⁊ celi delicias amplectēdas. ⁊ hoc totū ſub breuitate ſmōis. ⁊ iſte eſt panis q̄ntus nō modicum ſapidus ⁊ dulcis. qꝛ ydentitas matꝛ eſt faſtidij.

De tercio pane q̄ eſt luctus pnīe dicitꝛ Thob. ij. Cumq; occultaſſet corpuſ manducauit paneꝫ cū luctu ⁊ tremore. memorās illū ſermonē quē dixit dn̄s per Amos ꝓphetam. Dies feſti veſtri cōuertentꝛ in luctū ⁊ in lamentationeꝫ. Peccator enī poſtq̄ fecit magnū feſtū diabolo in peccati ꝑpetratione debet ſe totum cōuertere ad

luctū pn̄ie. ⁊ carnalia deſideria ſub ſcrobe ꝯtritōis ⁊ humiliatiōis ſepelire. iij. Reg. xxj. Nōne vidiſti achab humiliatū corā me. ⁊c. Hūc panē debet nobis cōdire ⁊ ſaporoſum reddere amaritudo ⁊ recordatio paſſiōis xp̄i Treno. iiij. Recordare paupertat; ⁊ trāſgreſſionis mee ⁊c. et Hiere. xj. Venite mit. lignū in p. eius ⁊c. Qd̄ eſt cōtra delicatos q̄ nullā pn̄iam portare volūt p peccat; ſuis De quib; Ezech. xxiiij. Ora amictu nō velabit; ⁊ cibos lugentiū nō comedetis. coronas habebit; i capitibus vr̄is. et calciamēta in pedib⁹ veſtris. nō planget; neq; flebitis. ſed tabeſcetis in iniq̄tatib; vr̄is. De quarto pane q̄ eſt ſacramentū altaris ⁊ eucariſtie dr̄ Jo. vj. Ego ſum panis viu⁹ q̄ de celo deſcendi. Alt⁹ panis eſt iſte. et bene cōuenit altari cordis nr̄i. qd̄ altuz dz eē. Dicit̄ em̄ altare. q̄ſi alta res. Ps̄. Accedet homo ad cor altuz. ⁊ ex. deus. Panis iſte p̄figurat⁹ fuit i māna quod de celo deſcēdebat ſicut ros. ⁊ erat minutum ⁊ albū ſicut ſemē coriandri. cuius natura ē amorem prouocare bibitū vl̄ comeſtum. et canes interficere ſi frequētius comedatur. ſic ⁊ panis iſte fideles ſuos ad amorē charitat; vehemēter accēdit. ⁊ hoīes maleꝯſcientie interficit. Joh. xiij. Et poſt buccellā introiuit in eū ſathanas. ꝓpter quod neceſſe habem⁹ vt ad panem illū cū bona ꝯſcientia accedam⁹ j. Corinth. xj. Probet autez ſeipm̄ homo. ⁊c. Et p⁹. Qui enim mandu. ⁊ bi. in. ⁊c. Gloſa. Indigne manducat qui vel male credit de ſacramento altaris. vel rite non celebrat. vel indeuote accedit. Quod eſt contra laſciuos ⁊ diſſolutos. Eccles. x. In riſu faciunt panē ⁊c. De q̄nto pane qui eſt beatitudo celeſtis patrie dicit̄ Luce. xiiij Beatus qui māducat panē in regno dei. Que manducatio aliud nō eſt. q̄ȝ fruitio eterne beatitudinis. que eſt ipſe deus. ſumma videlicet ⁊ ineffabilis trinitas illa. pater ⁊ filius ⁊ ſp̄ūſanct⁹. vnus deus. vnus panis ad nutrimētum ⁊ ſuſtentationez totius creature tam viſibilis q̄ȝ inuiſibilis. tam corporalis q̄ȝ ſpiritualis. Actuū. xvij. In

ſpo viuimus mouemur ⁊ ſu
mus. Viuimus ſide, moue/
mur ſpe. ſumꝰ caritate. Me/
dulla panis iſtiꝰ eſt in patria
⁊ comedit a filijs regni. Sꝫ
cruſtule ⁊ minu tie eius ſiue
mice paruule ſunt in terra. ⁊
q̄n̄qꝫ colligunt a viatoribꝯ. ſi
cut accidit petro. Mat. xvij.
Dn̄e bonuꝫ eſt nos hic eſſe.
Reddit aūt hunc panē nob
ſapidū ⁊ deliciosum creatrix
trinitas dilatans cor noſtꝝ
ad ſe ꝑcipiendū ⁊ participā/
dum. viuificans ad ſciendū
afficiēs ad appetendū. Ecci.
xxiiij. Qui edunt me adhuc
eſurient ⁊c̄. Bern̄. Dulce pa
bulū deus ⁊c̄. Qui eſt bene.

Dn̄ica de paſſione

Pūs aſſi

x ſtens pontifex fu/
turorū bonorū ⁊c̄.
Hebreo. ix. Nota q͞ chriſtꝰ ī
hunc mundū a pr̄e miſſus ⁊
a ſpūſctō vnctꝰ omniū ordi/
nū eccleſiaſticoꝝ officiū ⁊ mi
niſteriū ſe habuiſſe demon/
ſtrauit. Unde v̄. Pontificeꝫ
noſtꝝ cognoſce ꝑ om̄ia chri/
ſtū. Ordinibꝯ ſacris fore ſpi
ritualiter vnctū. Dicit apl̄s.
Nemo ſibi ſumit honorē
ſꝫ q̄ vocat a deo tanꝫ aarō. q̄
mos ī ordibꝯ ad lr̄aꝫ obſerua
tur. vocant ei ſingillatim or
dinandi. Primo igit loco
vocantur oſtiarij ſiue ianito
res. ⁊ dat eis antiphonariū
ad tangendū ⁊ claues eccl̄ie
⁊ dicit eis. Videte vt q̄d ore
cantatis. corde credatis. et
quod corde creditis. operi/
bꝯ cōprobetis. Sic agite q̄ſi
reddituri rōnē de his rebuſ
eccl̄ie q̄ his clauibꝯ recludū/
tur. Qui in veteri teſtamēto
ianitores vocabant. a quibꝯ
exteriora templi cuſtodiebā
tur. ⁊ interiora claudebant.
Ad hoꝝ ſilitudinem ianito/
res moderni diſcretionē ha
bere debēt inter iuſtū ⁊ iniu
ſtū. inter ſctm̄ ⁊ ꝓphanuꝫ. int
iudeū ⁊ chriſtianū intra limi
na templi admittēduꝫ. Hūc
ordinem oſtendebat ſe chri
ſtus habuiſſe. quādo zelo iu
ſticie ductus fecit quaſi fla/
gellum de funiculis. ⁊ eiecit
ementes ⁊ vendentes ī tem/
plo. ſicut habemꝰ Johis. ij.

Secundo loco vocantur
lectores. ⁊ traditur eis liber
miſſalis. ⁊ dicit eis. Accipi/
te et eſtote verbi dei relato/
res. habituri (ſi fideliť ⁊ vti/
liter impleueritis officiū ve/
ſtrum) partē cum his q̄ ver/

bum dei ãminiſtrãt. Et h' or do a ꝓphis formã ꝛ initiũ ac cepit. Et ſunt lectores q̃ ver bũ dei p̃dicãt ꝛ docent. qui/ bus d̾r. Clama. ne ceſſes ꝛc. Debent iſti q̃ ad hũc gradũ veniũt doctrina ꝛ libris eſſe imbuti. ſenſuũ ꝛ verboꝝ ſci/ entia p̃diti. diſtinctiõibꝫ ſen tentiaꝝ edocti. Hũc oſtende bat ſe chriſtꝰ habuiſſe. qñ in ſynagoga ſurrexit legere. et datus eſt ei liber Iſaie ꝓphe te. in cuiꝰ p̃ma aptione inue/ nit qđ de ſe ꝓphetatum fuit. Spiritꝰ dñi ſup me ꝛc. Et plicuit librũ ꝛ ſedit. ſicut di/ cit Luce. iiij. Tercio loco vocant exorciſte. quibus da tur liber põtificalis in quo ſunt exorciſmi. ꝛ dicitur eis. Accipite ꝛ commendate me morie. ꝛ habetote poteſtatē imponẽdi manꝰ ſup energu minos. ſiue baptizatos. ſiue cathecumios. Et h ordo ab eſdra originē hꝫ. q̃ tales in templo ꝯſtituit. q̃ orõnibꝫ in ſiſterẽt ꝛ templi curã hr̃ent. longe tñ ab officio altarꝭ d̾i. Hi cũ ordinant vt ait canõ. ſuſcipiũt de mãu epi libellũ. in q̃ ſcripti ſũt exorciſmi. ha/ bẽtes potẽtiã imponẽdi ma nus vtõ. Hũc ordinẽ xp̃s ſe habuiſſe oñdit. qñ ꝓbo ꝟtu/ tis ſue demões eiecit ꝛ luna ticos curauit. ſic d̾r Luc. iiij. ꝛ alibi ĩ aliјs euãgelijs ĩ mltꝭ locꝭ. Quarto loco vocant accoliti. ꝛ dat eis cãdelabrũ ꝛ ãpulle aq̃ ꝛ vini. ꝛ d̾r eiſ. Ac cipite vrceolũ ad ſuggerẽdũ vinũ ꝛ aquã ĩ eucharíſtiã ſan guis d̾r dñi nr̃i ihu xp̃i. Cũ aũt accipiũt cãdelabꝛ. d̾r eiſ Accipite ceroferariuꝫ cũ ce/ reo vt ſciatꝭ vos ad accẽdẽda lũiaria ecc̃e mãcipari. Accoli ti ei grece ceroferarij latĩe di cũt. eo ꝙ cereoſ ferre debeãt qñ ẽ euãg. legẽđ. ł ſacrificiũ offerẽdũ ad typũ illiꝰ lũis ꝛ lucꝭ. de q̃ ſcp̃tũ ẽ Erat lux ꝟa q̃ il. o. h. v. ĩ hũc m. Qđ nõ oꝫ vltiꝰ exponi. q̃ꝛ ceroferariuſ iſte de ſe dixit Ego ſũ lux m. ſic d̾r Io. viij. Quito loco vocant ſubdyacõi. ꝛ dat eis vrceolꝰ cũ aq̃. ꝛ mãtile ꝛ ma/ pula. ꝛ d̾r eis. In veſtitione haꝝ mapularum ſubnixe te dñe depcamur vt hi famuli tui ſic opent in tp̃ali ꝯuerſa/ tione. q̃tiꝰ exẽplo prioꝝ pa/ trũ in futuro mereant cũ eiſ ꝑhenniter ꝯgaudere. ꝛ tunc induuntur ſubtili. ꝛ dicitur eis. Induat te dominꝰ indu mento leticie ꝛ hũilitatꝭ. Hi

ſub eſdra nathynei vocabā tur ⁊ obediebāt officijs leuitarū. Nunc vero vaſa corporis ⁊ ſanguinis ieſu chriſti i altari dyaconibus ſubminiſtrant. ꝓpter qđ mūdi ⁊ continentes eſſe debēt. Iuxta illud Iſa. lij. Mūdamini qui fertis vaſa dn̄i. Hūc oſtēdebat ſe chriſtꝰ habuiſſe qñ aquā in vinū cōuertit. Joh. ij.

Sexto loco vocanꝭ dyaconi. ⁊ datꝭ eis ſpūſſctūs per hec ꝟba. ſ. ſpūſſctūs deſcendat in te. ⁊ virtꝰ altiſſimi obumbrabit tibi. Itē liber euāgelioꝝ in hec verba. Accipite poteſtatē legendi euangeliū in eccl'ia dei tā ꝓ viuis ꝙ̄ pro mortuis in nomine dn̄i Amē. Tūc induunꝭ dalmatica ſub his verbis. Indumento charitatꝭ ſalutꝭ ⁊ pacis induat te deꝰ. Hic ordo a tribu leui accepit exordiū. qui in cultu dn̄i archam ⁊ tabernaculū ferebāt cū vaſis. iuſſi ſeruire in tabernaculo a. xx. annis ⁊ ſupra. In nouo aūt teſtamēto ab aplis inceꝑit. qui elegerūt ſeptē viros. ⁊ ꝑ impoſitionē manuū accipiebant ſpm̄ ſcm̄ in q̄bꝫ erat beatꝰ ſtephanꝰ ꝓthomartyr ⁊ leuita. Hi ſūt ꝑcones ⁊ tube eu̅āgelice. ita ꝙ ſine ipis ſacerdos nomē habet. miniſteriū vero ad plenū non habet. Quales aūt eſſe debeāt docet apl's. Dyacones irreprehēſibiles. hoc eſt. ſine macula. nō bilingues. h̄ eſt. falſidicos vel mendaces. pudicos. hoc eſt. ab om̄i libidine ꝯtinentes. ⁊ dn̄o laudabiliꝭ in om̄ibꝫ ſeruiētes. hūc ordinem dn̄s habuit. qñ ipe predicauit ⁊ ad ꝑdicandū diſcipulos miſit. Mar. vlti. Predicate ⁊c.

Septimo loco vocanꝭ ſacerdotes ⁊ītroducunꝭ ſub teſtimonio duorū. ſcꝫ ꝙ ſint digni ⁊ ꝙ ſint iuſti. ⁊ dicitur eis. ꝙ oporteat eos hoſtias placabiles đo offerre. benedicere. ꝑeſſe. ꝑdicare ⁊ baptizare. ac bonis opibꝰ ac deo placitis redundare. Itē datꝭ eis ſpūſſctūs in hec ꝟba. Accipite ſpm̄ ſctm̄. vt q̄rū re. pec. remittanꝭ eis. Itē induunꝭ ſtola ⁊ caſula. ⁊ vngunꝭ manꝰ eorū oleo ſctō. et accipiūt calicē cū vino. ⁊ patenā cū hoſtia ſuppoſita in h̄ verba. Accipite poteſtatē offerre ſacrificiū đo. miſſamꝗ celebrare tā ꝓ viuis ꝙ̄ ꝓ defunctꝭ in noīe dn̄i amē. Hic ordo ſumpſit exordiū a filijſ

aaron. Qui em̄ ſacerdotes i
veteri teſtamēto dicebātur.
hi nūc pſ byteri appellantur.
Sacerdos eı̄ q̄i ſacra dos.
vel ſacer dux. vł ſacra dans
dr. Preſ byteri aūt interptā
tur ſenioꝛes. qđ nō de etate.
ſed de ſapia dictū eſt. Hunc
oꝛdinē xp̄s ſe hr̄e oñdit. qn̄
coꝛpis ⁊ ſanguinis ſui eucha
riſtiā ꝯfecit. ⁊ in ſui memoꝛi/
am h̄ fieri p̄cepit. Luc. xxij.

De euangelio.

Vlerunt
t lapides iudei vt
iacerēt ī euz. Ieſus
vero abſcondit ſe ⁊ exiuit de
templo. Joh. viij. Per iude
os debem⁹ accipe q̄ſlibz pec
catoꝛes xp̄m pſeq̄ntes. et eū
extra templū coꝛdis ⁊ aiarū
ſuaꝝ lapidib⁹ vicioꝝ ꝓpellen
tes. Vnđ ꝟ. Sunt lapides
q̄nq; vicioꝛum labe cruenti.
Quos fugiēs ieſus aiaꝝ tē/
pla relinquit. Igit̄ p̄mus
lapis ē pctm̄ ſupbie. qđ gra/
uiter ferit xp̄m. qui ſtat p ſig
no humilitatis ⁊ paupꝛtatis.
⁊ abiectiōis fidelib⁹ ſuis. q̄ꝝ
nihil appꝛeciant̄ ſupbi. adhe
rentes diabolo tanq̄ lapidi
molari in abyſſum p̄cipita/
to Apo. xviij. Et ſuſtulit an
gelus foꝛtis lapidē q̄ſi mo/
larem magnū. ⁊ miſit in ma
ri dicens. hoc impetu feret̄
babylon in pfundū. Rex ba
bylonis diabol⁹ eſt. babylo/
nij ſunt ciues hui⁹ mūdi ela
ti ⁊ ſupbi. ſup quos thꝛonuz
ſuū ponet in inferno q̄ſi ſup
lapides p̄electos. Hiere. xliij
Ecce ego mittā ⁊ aſſumā na
buchodonoſoꝛ regē babylo
nis ſeruū meū. ⁊ ponā thꝛo/
nū eius ſuper lapides iſtos
q̄s abſcondi. ⁊ ſtatuet ſoliuz
ſuū ſup eos. Tales lapides
fugit xp̄s Scđs lapis eſt
pctm̄ auaricie. h̄ lapidat̄ do/
min⁹ a feneratoꝛib⁹ ⁊ rapaci
bus hoīb⁹. q̇ domos ſuas re
plent diuitijs ⁊ facultatibus
alienis. Ecci. xxj. Qui edifi/
cat domū ſuā impendijs ali
enis q̄ſi qui colligit lapides
ſiccos in hyeme. qđ eſt ope/
rā pdere. quia lapides i hye/
me ſicci ⁊ luto platearū colle
cti. in eſtate ad ardoꝛem ſo/
lis reſoluunt̄. ⁊ in lutum re/
uertunt̄. Sic eſt de auaris.
q tandem apparente ſole iu/
ſticie ī iudicio. ⁊ dicēte. Eſu/
riui ⁊ nō dediſtis mihi man
ducare ⁊c. in lutum ⁊ in ſter/
quiliniū erūt. Job. xiij. Me
moꝛia vr̄a cōparabit̄ cineri.

⁊ redigent̃ in lutũ ceruices
vr̃e. ⁊ Abacuc. ij. Ue q̇ mul-
tiplicat nõ ſua. vſq; q̄ aggra-
uat cõtra ſe denſũ lutũ. Ta-
les lapides fugit xp̃s tanq;
ĩmundos. Terci⁹ lapis ē
pctm̃ inuidie qđ dicit̃ q̄i nõ
videre. ſubaudi. bene ⁊ dire-
cte. ſed trãſuerſe. ſicut dicit̃. j
Reg. xviij. Ex ſaul nõ rectis
ocul̃ aſpiciebat dauid a die
illa ⁊ deinceps. Tales habẽt
lapidē in oculo ſicut dr̃ vul-
gariter. i. albuginē. Greg̃. in
cura paſto. Albuginē habz
in oculo q̇ veritatis lumē vi
dere nõ ſinit̃. q2 arrogantia
ſapĩe vel iuſticie cecat̃. Uere
ceci ⁊ multa caligine ſũt cir-
cũfuſi. qui proximorũ felici-
tatē ⁊ pſperitatez nec videre
nec audire poſſunt. Job. xx-
viij. Lapidē caliginis diui-
dit torrens a pp̃lo pegrinan
te. Torrens vitiõis dine di
uidet eos a cetu fideliũ q̇ in
hoc ſecl̃o pegrinant̃. ⁊ ad pa
triam tendũt qñ ipi in tene-
bris pmanebunt. Quar-
tus eſt peccatuz iracũdie. H
lapidat̃ ab impatientib9 qui
ex facili cõmouent̃ ⁊ tãq; fre
netici extra ſe rapiunt̃. Pro-
uer. xxvij. Graue eſt ſaxuz et
oneroſa harena. ſz ira ſtulti
vtroq; grauior. Tales ſunt
lapides funde q̇ impetu va-
dunt. ⁊ ſtrepitu atq; ſtridore
aera pcutiũt. ſic ⁊ iſti nũc ad
cõuicia. nunc ad vulnera fu-
rioſo clamore prumpunt. j.
Reg. xxv. Porro aĩa inimi
corũ tuoꝝ rotabit̃ q̄ſi impe-
tu ⁊ circulo funde. q̄ ante ia-
ctum ſtrepitũ facit Ecci. xxij
Ante ignem camini vapor ⁊
fum⁹ ignis inaltabit̃. ſic an-
te ſanguinē maledicta ⁊ cõ-
tumelie ⁊ mine. ⁊ etiam qñq;
blaſphemie. Ecce q̄les pcur
ſores habet peſt̃ iſta. Nota
đ baſiliſco ⁊ hericio Quin
tus lapis eſt peccatum luxu
rie. p quod om̄ino expellitur
chriſt⁹ a templo cordiuz no
ſtrorũ tanq; p lapidem luti-
dum ⁊ leproſum. q̇ inficit to
tam domũ ↄſcientie. que eſt
chriſti templuz. Leuiti. xiiij.
Si inuenerit ſacerdos cre-
uiſſe lepram. iubebit erui la
pides in quib9 lepra eſt ⁊ p-
ijciet eos extra ciuitatem in
loco immundo ⁊c. Luxuria
ↄtagioſus morb⁹ eſt. nã pro
ximũ inficit. ⁊ om̄ia bona p-
prie nature cõſumit. j. Cor.
vj. Om̄e peccatũ q̄dcunq; fe
cerit homo extra corp⁹ eſt. q̇
autē fornicat̃ in corpus ſuũ

peccat. Et viciuꝫ luxurie ex/
hauriat hoīem ⁊ debilitet. vñ
Job. xiiij. Lapides excauāt
aque et alluuione paulatim
terra cōſumit. Per lapides
intellige homies tam ſpū ꝗ̄
corpe ad ſeruiendū deo for/
tiſſimos ⁊ anio promptos. ꝑ
aquas fluxū luxurie. Geneſ
xlix. Effuſus es ſicut aqua.
nō creſcas ⁊c̄. Hos eneruat
luxuria aliqñdo ⁊ deijcit eos
a dignitatibꝫ ſuis ⁊ vulnerat
in cōſcientijs ſuis. Prouer.
vij. Multos enim vulnera/
tos deiecit. ⁊ fortiſſimi quiꝗ̄
ab ea interfecti ſunt. ij. Reg.
xi. Quis ꝑcuſſit abymelech
⁊c̄. Igit deponentes hos
lapides ꝑ quos chriſtꝰ fuga
tur ⁊ a templo cordis eijcit.
cōuertamꝰ manū ad peram
dauid. ⁊ tollamꝰ inde quiꝗ̄
limpidiſſimos lapides. h̄ eſt
qnꝗ̄ ↄſideratiōes dñice paſ
ſionis. quibꝫ diabolus a cor
dibꝫ fideliuꝫ eijciat. Pria
conſideratio eſt in quis. vi/
delicet quis ſit paſſus. vt h̄
attentiſſime ↄſideremꝰ. j. Pe
tri. ij. Qui peccatū non fecit
nec eſt inuē. do. in o. eiꝰ. Ecce
lapis ſimplicitatꝭ ⁊ hūilita/
tis ↄtra lapidē ſupbie. Se
cunda cōſideratio eſt in q̇d.
ſcꝫ vt videamꝰ q̇d ſit paſſus.
ſcꝫ extremū genꝰ mortꝭ. Sa
pi. ij. Cōtumelia ⁊ tormento
introgeꝰ eū. morte tur. cōdē.
eū. Ecce lapis altiſſime pau
pertatꝭ ↄtra lapidē volupta
tis q̄ in diuitijs repit. Ter
cia ↄſideratio eſt in vbi. vide
licet vbi ſit paſſus. qꝛ in loco
caluarie iter duos latrones
Joh. xix. Exiuit in eum qui
dicit caluarie lo. baiulans ſi
bi crucem. Ecce lapis gr̄e et
clemētie altiſſime. ↄtra lapi/
dem ⁊ pctm̄ iuidie. Quar
ta ↄſideratio eſt in quibꝫ. ſcꝫ
vt videamꝰ a quibus ſit paſ
ſus. ſcꝫ ab his quos dilige/
bat. q̇bꝫ p̄dicauit ⁊ gr̄as ſani
tatū cōtulit. Zach. xiij. His
plagatꝰ ſum in domo coꝝ q̇
me diligebant. i. diligere de/
bebant. Ecce lapis manſue/
tudinis. ↄtra lapidē iracun/
die ⁊ aniōſitatis. Quinta
ↄſideratio eſt in q̄re. ſcꝫ qua
re ſit paſſus. j. Petri. iiij. Ut
nos offerret deo. mortifica/
tos q̇dē carne ⁊c̄. Ecce lapis
carnis mūdicie. ↄtra lapidē
carnal macule. Apl's Gal. iij
Quicūꝗ̄ em̄ in xp̄o baptiza
ti eſtis xp̄m indu. pulchruꝫ
indumentū eſt xp̄s. Amen.

Dñica palmarum.

Hoc ſenti
te in vobis qđ ⁊
in chriſto ieſu ⁊c.
Philip.ij. Hortat̃ nos apo
ſtolꝰ vt paſſio xp̄i veniat no/
bis ad ſenſum memorie ⁊ cō
punctōnis interne. Unđ ꝟ.
Ad mentez veniat vt nobis
paſſio chriſti. Senſibꝫ ex no
ſtris hoſtia quinqꝫ patēt.
Primo igit̃ ad ſenſum vi/
ſus debet nob̄ venire ſacra/
tiſſima paſſio ſaluatoris nr̄i
vt ponamꝰ ante oculos men
tis nr̄e inſignia militie ipſius
ſcꝫ vexillū cruc̃ ſub quo de
morte triūphauit. ⁊ ꝑ trium
pho illud nobis ſingulis an
nis erigendū ⁊ venerandū
conſtituit. vt ſciamus caſtra
mouere, ⁊ ꝯtra aduerſarios
fortiter dimicare. Hier. vj.
Cōfortamini filij beniamin
in medio hieruſalem. ⁊ clan/
gite buccina in thecua. et ſu
per rabath leuate vexillum.
Thecua interpretatur ſonā
tes ſiue ꝑcurrentes. ⁊ ſignat
demones qui in hoc tempo
re magis ꝑcurrunt vt impe
diant ⁊ ꝑturbent caſtra mili/
tie chriſtiane. Rabath inter
pretat̃ iudicium peccatorū.
qđ nunc habendū eſt in iſto
tempore. j. Corinth. xj. Si
noſmetipſos diiudica. nō vti
qꝫ iudi. Uexillū igit̃ viuifice
crucis nobis leuandū eſt et
toto cordis intuitu ꝯtēplan
dū. quod ſignatū habemus
Nume. ij. Dixit dn̄s ad moy
ſen et aaron. ſinguli per tur/
mas ſuas ſig̃ ⁊ vexilla et do/
mos cognationum ſuaꝝ ca/
ſtrametabunt̃. Scđo ad
ſenſum auditꝰ debet nob̄ ve
nire p̄clara paſſio chriſti. q̄a
hodie cū clāore valido emi/
ſit ſpiritū. Iſaie. xxj. Ad me
clamat rex ſeyr ⁊c. quod iter
pretatur hirtus vel hyſpidꝰ
vel pyloſus. quod totū con/
uenit doloribꝫ paſſiōis eius
vbi facies eius fuit extermi
nata. ⁊ corpus crudelibꝫ pla
gis diuulſum et dilaceratū
Iſaie. l. Dedi corpus meū
ꝑcutientibus. ⁊ ge. me. vellē.
Poterat dicere ſaluator nr̄
illud Job. xvj. Ruge mee te
ſtimoniū ꝓhibent cōtra me.
⁊c. Quis nō audiat clamorē
filij dei. Quis nō audiat ſo/
nitū tīpani in ligno crucis
tam fortiter extenti et tā gra
uiter percuſſi. aſpide ſcurrili
or. et ſaxis durior eſſet que h
tempore ſciſſa ſunt ⁊ oīa ele/
mēta ꝯturbata. Pſ. Hodie

ſi vocē eiꝰ audieritꝭ nolite ob-
turare corda vr̄a. Hec ē am-
monitio ſpūſſcti quaꝫ boni
recipiunt ⁊ vocē pij paſtoris
audiunt. ſicut ſpōſa in Can.
viij. Dilectus meus clamat
ad me. pone me ſic̄ ſignacu-
luꝫ ſup co. t. ⁊c̄. Sup cor po-
nendꝰ eſt vt diligat̄ toto cor
de ſup brachiū tota corporꝭ
virtute. Hoc eſt qđ hic dicit̄
Sentite in vobis qđ ⁊ i xp̄o
ieſu. ſic em̄ ille di'exit nos. et
hoc eſt bene ſentire de xp̄o. ⁊
de ſeip̄o. Tercio ad ſenſū
olfactꝰ vel odoratꝰ debꝫ no-
bis venire paſſio dn̄i. Notā
dū ergo ꝙ odoratꝰ ſiue ſen-
ſus olfactꝰ habet fieri ſuper
fumoſam materiā vel natu-
rā. Odor em̄ aliud nō eſt ꝗꝫ
aerea ſiue fumoſa ſubſtātia
a corꝑe odorifero reſoluta.
quē fumū ſiue vaporē attra-
hit ſibi cor ꝑ anhelitum. ⁊ ex
hmōi attractiōe fortificatur
cor ⁊ reficit̄ cerebruꝫ ⁊ bone
diſpoſitiōis recipit tꝑamen
tū Fit aūt hmōi attractio ꝑ
debitū organum ad ſenſum
hmōi ordinatū. Ita videre
poſſumꝰ hic quo a paſſione
corꝑis xp̄i multi ſaporis ſua
uiſſimi egrediunt̄. q̄s nobis
attrahere debemus. Quos
tunc veriſſime attrahimꝰ. cū
a xp̄o trahimur. Cañ. j. Tra
he me poſt te ⁊c̄. Chriſtꝰ nūc
ſtat in alto crucis patibulo.
⁊ eſt paratꝰ ad trahendū. vti
nā nos parati ſimꝰ ad currē
dum. ⁊ ad ſuauiſſimos odo
res ipiꝰ ſentiendū. Debemꝰ
em̄ ip̄m odorare tanꝗꝫ holo
cauſtū ſuauiſſimū Leuit. iij.
Sumet ſacerdos vniuerſa
vitalia cū reticulo iecoris et
renunculis ⁊ adolebit ea ſu-
per altare in pabulū ignis ⁊
ſuauiſſimi odoris domino.

Quarto ad ſenſum guſtꝰ.
q̇ tanto vtilior ⁊ melior eſt. q̄
ſine illo nihil mortale viue-
re pōt. ⁊ ſi ſint aīalia q̄ non
comedūt vel bibunt. viuunt
tn̄ ⁊ ſuſtentant̄ ex guſtu. ⁊ ex
hauſtu quarundā elementa
rium refectionū ⁊ ꝓprietatū
quibꝫ deficientibus eis. ipſa
quoqꝫ deficiunt ⁊ moriunt̄.
Sic eſt de ſenſu guſtus ſpi-
ritalis in aīa que fornicat̄
⁊ nutritur. ex paſſionis chri
ſti viuificatione. Johan. vj.
Amen amen dico vobis ni-
ſi manduccueritꝭ carneꝫ filij
hoīs. ⁊ biberitꝭ eiꝰ ſangui-
nē. nō hab. vitā in vob. vitā. ſ.
gratie. Et abierūt quidaꝫ ex
diſcipulis retrorſum. tanꝗꝫ

organũ guſtus nõ habẽtes bene diſpoſitũ. ſed illi q̃ habebant ſenſum integrum remanebant. De quibus Job xxxix. Pulli aquile lambunt ſanguinẽ ꝛc. Bene dicit lambunt. qꝛ lambere eſt ꝑ blandimentũ lingue rem guſtui delectabilẽ tangere. Eſt eñ lingua ꝓpriũ organum guſtꝰ q̃ fieri habet circa hũiduz et aq̃ſum. ꝛ ſignaꝛ in h̃. ꝙ boni multã recipiũt ↄſolationem ex paſſione xpi. mali ꝟo nullaꝫ. tanq̃ filij ſtrucionũ. Boni in hac delectanꝛ. mali vero refugiũt ꝛ abhorrẽt. Bonis dicitꝛ. Guſtate ꝛ vid̃. qm̃ ſua. eſt dñs. Malis d̃r. Requieuit moab in fecibꝫ ſuis. nõ eſt tranſfuſus de vaſe in vas. idcirco ꝑmãſit guſtꝰ eiꝰ in eo. Hiere. xlviij. Quinto ad ſenſuꝫ tactꝰ q̃ eſt certior ꝛ generalior alijs. Bñ eĩ ꝛ cõplere eſſe ſine tactu ĩpoſſibile eſt vt dicit phus. Jſte eñ ſenſus immediate tãgit ſubiectũ. ꝛ in eo finit curſuꝫ ſuũ. Jta ꝛ h̃. Senſus tactꝰ aĩe nuſq̃ finitꝛ niſi in d̃o bene ꝛ cõplere. Eccĩes. xij. Donec reuertaꝛ puluis in terraꝫ ſuã vñ erat. ꝛ ſpũs redeat ad dñm q̃ dedit illũ. h̃ eñ oĩs ſenſus aĩe ſituationẽ ꝛ firmitatẽ ſuã hñt. ꝛ in ſola tentõe ↄq̃eſcũt. ſic in corpe xpi beatꝰ thomas plꝰ tactui q̃ alijs ſenſibꝫ credere voluit. qꝛ ille eſt ſedes amoꝛ. ꝛ diue ſituatio fruitiõis atq̃ tentionis. Can. iij. Tenui eũ nec di. donec ꝛc. Auguſ. in li. ↄfeſ. loq̃t de his ſenſibꝫ aĩe ↄtẽplatiue. ꝛ accẽſus diuo amore. incipiens a ſeipo. Quid autẽ amo cũ te amo. nõ ſpeciẽ corpoꝛ. nõ decꝰ tpis. nõ dulces melodias cantilenaꝝ. nõ floꝝ ꝛ vngẽtoꝝ odorẽ ꝛ aromatuꝫ ſuaue olentium. nõ manna. nõ mella. nõ mẽbra acceptabilia carnis amplexibꝫ. nõ h̃ amo cũ deũ meuꝫ amo. ꝛ tñ amo q̃ndã lucẽ ꝛ q̃ndã vocẽ. quendã odorẽ ꝛ quendaꝫ cibũ ꝛ q̃ndã amplexũ interioris hoĩs mei. vbi fulget aĩe mee qd̃ nõ capit locꝰ. vbi ſonat qd̃ nõ rapit tps. vbi olet qd̃ nõ ſpargit flatꝰ. vbi ſapit qd̃ nõ minuit edacitas. vbi heret qd̃ nõ diuellit ſatietaſ. Hocẽ qd̃ amo. cũ deũ meũ amo. Qd̃ nob̃ p̃ſtare dig.

In die paraſceues.

Aulans ſibi crucẽ exiuit in

eū qui dr̄ caluarie locū. Jo.
xix. Dicit apl's Heb.xiij. Ex
eam⁹ ad eū extra caſtra imp
periū ipi⁹ portātes. h faciūt
fideles q̄ ſe hodie affligūt. et
de loco ad locū nudis pedi/
b⁹ vadūt. Principe em̄ affli/
cto et in pena poſito. neceſſe
eſt vt familia affligat̄. Leui.
xxiij. Omīs aīa q̄ afflicta nō
fuerit die hoc pibit d̄ pp̄l'is ſ.
Exiuit igit̄ xp̄s q̄ttuor mo/
dis. Vnd̄ v̄. Tanq̄ȝ bellator
tanq̄ȝ tellurȝ arator. Atq̄ȝ ſa
gittator. veluti ſtudij medi/
tator. Tanq̄ȝ pugnator ex
iuit xp̄s ad campū certami/
nis plenū oſſib⁹ et caluarijs
mortuoꝝ. Ad ſignificandū
q̄ ſicut in adā oēs eram⁹ vi/
cti ꝛ morti ppetue deſtinati.
ita p xp̄m eſſem⁹ viuificādi.
De h campo dr̄ Ezech. xxx/
vij. Eduxit me in cāpū q̄ erat
plen⁹ oſſib⁹. et ingreſſus eſt ī
ea ſpūs ꝛ vixerūt. ꝛc̄. Iſte pu
gil atq̄ȝ ppugnator optimus
olim nob̄ erat pmiſſus Iſa.
xix. Mittā eis ſaluatoreȝ et
ppugnatorē qui liberet eos.
Hec pugna p̄figurata fuit ī
dauid ꝛ ī golya fortiſſimo et
optime armato ꝯ quē dauid
venit in funda ꝛ lapide in pe
ra ꝛ ī baculo. Vn̄ nota d̄ q̄n/

q̄ȝ lapidibus limpidiſſimis
p quos chriſtus de diabolo
triumphauit. Primus eſt
prudentia. quē reddit limpi
duȝ diſpoſitio matura. Job
xxvj. Prudentia eius pcuſ/
ſit ſuperbū. ꝛ hoc maturius
egit. Scd̄s eſt humilitas
ꝛ hūc reddit limpidū glorie
ſequela. Prouer. xix. Sup/
bum ſequit̄ hūilitas. et hu/
milē ſpū ſuſcipiet gl'a. Ter
ti⁹ eſt obediētia. hūc limpi/
dat crebra victoria. Prouer
bio. xxj. Vir obediēs loquit̄
victorias. Quart⁹ ē patiā
hūc limpidat vexatio crebra
Eccl. ij. In dolore ſuſtine et
in hūilitate tua patiaȝ habe
Quint⁹ ē pſeuerātia. hūc
limpidat bona ꝯfidentia. ij.
Mach. xiiij. Azarias erat q̄
dā bn̄ audēs ꝛ corp⁹ ꝛ aīam
tradere bn̄ ꝯtent⁹ p pſeuerā
tia. Itē exiuit xp̄s tāq̄ȝ co
lon⁹ ꝛ arator cū aratro crucȝ
ad colendā terrā cordiuȝ fi/
deliū ſuoꝝ. q̄ multi erāt futu
ri. ad ſeminādū in eis fidem
ſpem ꝛ caritatē. atq̄ȝ alia ger
mina virtutū ꝛ graꝝ. Quaȝ
agriculturā ml'ti attēptaue/
rant. ſed minus profecerāt.
moyſes aptauerat aratrum
legalium preceptorum. ſed

lex nihil ad pfectū producebat. Silr pres z pphe z multi phi conati ſunt ex virtutibus et ex bonis opibus ad eternā beatitudinē puenire. ſed fruſtra arabāt et inuanū ſeminabāt. Iſa. xxviij. Nunquid tota die arabit arās vt ſerat. pcindet z ſariet humū ſuā. q̄ſi dicat. p nihilo eſt labor iſte. quē nullus fruct⁹ ſequit. et Amos. vj. Nunquid currere queūt equi in petr. aut arari poterit in bubalis q̄ſi diceret. Oportet vos habere aliq̄d iumētuz quod ſit fortius eq̄s z bubalis ad trahendū aratꝝ hūane miſerie z maledictiōis. Hunc laborem attendēs dei fili⁹ ſeipm impoſuit z iugū nr̄e ſeruitutis in ſe recepit. z q̄ſi fortiſſimuz iumentū terrā noſtraz cōminuit. z eā ſeminabilem reddidit. Job. xxxix. Nūq̄d volet rynoceros ſeruire tibi aut morabit ad p̄ſepe tuuz. Nunq̄d alligabis ad arandum rynoceronta loro tuo. aut ↄfringet glebas vallium poſt te. Rinoceros q̄ et vnicornis capit p virginem. z ſignat xp̄m. q̄ ex virgine edit⁹ ad p̄ſepe noſtrū cōmoratus eſt in natiuitate ſua. Sz glebas valliū infernaliū ip̄e cōfregit in paſſiōe. fortiter arauit qui terrā a fundamentis hodie cōmonit. Ps. Qui reſpicit terrā z f. e. tre. Nota h̄. de ꝓprietatibꝫ aratoris. Eernuus z curuus it. ſudo corpore nudus. Dirigit i rectū ſulcumq; ꝓfundat arator.

Itē exiuit vt ſagittarius. Apoc. v. Et q̄ ſedebat ſuper equū albū. habebat arcū in manu ſua. z data eſt ei corona. z exiuit vincens vt vinceret. Crux eſt arcus. Job. xxj Arcus me⁹ in manu mea inſtaurabit. Neruus caro xp̄i fortiter extenta. Sagitte ſūt dolorū ip̄i⁹ amaritudīes amariſſime. que corda nr̄a debent pcutere z cōpunctionē magnaz nobis generare.

Prima eſt deſolatiōis. de qua in Ps. Sagitte potentis acute. cū carbo deſ. Hac pcuſſit z traiecit cor ſue dulciſſime mr̄is. Lu. ij. Et tu am ip̄i⁹ aiam ptrāſibit gladius. Bene d͛r ptranſibit. qd̄ eſt verbū decōpoſituz. ad ſignificandā multiplicē deſolationez materni cordis. qꝛ dolorē quē in partu amiſit. hic multiplicatum inuenit. Ezech. xxj. Percute mānu ad

manū. vt duplicet̄ ac tripli/
cetur gladi⁹ iterfectoꝝ. Un
de dicere poterat beata vir/
go illđ Job. vj. Sagitte do
mini in me ſunt. quaꝝ indi/
gnatio ebibit ſpm̄ meum ꝛc.
Scđa ſagitta eſt cōmina
tionis. hac ꝑcuſſit mulieres
ſe ſequētes ꝛ plangētes Lu
ce. xxiij. Filie hierl'm nolite
flere ſuꝑ me. ſed ſuꝑ voſipās
flete ꝛc. qm̄ ven. di. in q̄b⁹ di.
beate ſteriles ꝛ ventres que
nō ge. ꝛ vbe. que nō lac. ꝛ tūc
inci. dicere m. c. ſ. ſuper noſ. ꝛ
coopi. n. qꝛ ſi in vi. ligno. ꝛc.
Loquit̄ hic đ die iudicij ad
p̄muniēdū electos. Ps. De/
diſti eis ſignificationē vt f. a
fa. ar. vt li. d. t. Tercia ſa/
gitta eſt cōpunctiōis. hac ꝑ/
cuſſit centurionē. ꝛ eos q̄ ſi/
mul aderāt ad ſpectaculū il/
lud Luce. xxiij. Uidētes au
tē q̄ fi. ꝑcu. pec. ſ. reue. Hec ꝑ
cuſſio rep̄ſentat̄ i canone cū
ſacerdos pauliſꝑ eleuata vo
ce dicit. Nobis quoqꝫ. q̄ſi di
cat ad ꝓl'm. vere fili⁹ dei eſt
ille cui⁹ paſſioni pectoꝛa nr̄a
debē⁹ ꝑcute. qꝛ ſuū nob̄ ape
ruit ꝛ ꝑcuſſit. Joh. xix. Tūc
vnus militū ꝛc. Magna ſa/
gitta fuit militis lancea.
Itez exiuit tanq̄ȝ medita/
toꝛ ad ſtudendū ꝛ ſecū cogi/
tandū in agro vel in campo.
Gen. xxiiij. Eo t̄pe yſaac de/
ambulabat ꝛ egreſſ⁹ fuerat
ad meditādū i ag̃ iclinata iā
die. Qđ myſtice ꝯuenit xp̄o
ꝛ eccl'ie. ꝓpter qđ ibi ſequitur
de ſara veniente de meſopo
tamia. quā introduxit in ta/
bernaculū mr̄is ſue. ꝛ tantū
eā dilexit. ꝙ doloꝛē q̄ ex moꝛ
te mr̄is ſibi acciderat tēpera
ret. has ḡ nuptiaſ meditaba
tur chꝛiſtuſ. vt ex eis filij dei
generarent̄. Joh. j. Quotq̄t
aūt receperūt eum dedit eis
poteſtatē filios dei fieri ꝛc.
Item meditabat̄ q̄lit̄ paſ
ſionem ſuā ad effectū ꝑduce
ret. qꝛ demones eā impedi/
re nitebant̄. ſicut dicit gloſa
ſuꝑ illud Matth. xxvij. Mi
ſit ad illū vxoꝛ ei⁹ dicens. Ni
hil tibi ꝛ iuſto illi. multa em̄
ꝛc. Glo. Nūc demuȝ diabo/
lus intelligens ꝑ xp̄m ſpolia
amiſſurū. ſicut pꝛimum per
mulierem moꝛteȝ intulerat.
ita modo per mulieręȝ vult
chꝛiſtū de manib⁹ iudeoꝛuȝ
liberare. ne ꝑ ei⁹ moꝛtē. moꝛ
tis amittat imperiū De hac
meditatione dicit̄ Iſa. xxvij
Meditat⁹ eſt dn̄s in ſpiritu
ſuo duro ꝑ diem eſtus ꝛc.

Itē meditat⁹ eſt chriſtus ↄtra cogitatiões demonuꝫ. qualiť eos ↄtereret ⁊ genus hūanū ab ipoꝝ iugo ⁊ dn̄io liberaret. Iſa.xiiij. Iurauit dn̄s exercituuꝫ di. Si nō vt putaui ita erit et quō mente tractaui ſic eueniet vt ↄterā aſſyriū in ťra m. et ī montib⁹ m. ↄculcē eū. ⁊ auferet ab eiſ iugū ei⁹. ⁊ on⁹ illi⁹ ab humero coꝝ tollať. Hoc ↄſiliū qđ cogitaui ſup oēm ťram. Qđ nobis p̄ſtare dig.

In die ſancto paſche.

Paſcha noſtrū imolat⁹ eſt xp̄s ꝛc̄. j. Corith. v.

Paſcha tranſit⁹ interp̄tať. Vn̄ notādū ꝙ q̄druplex tranſit⁹ eſt nob̄ neceſſari⁹ ad vitā eťnā intrare volētib⁹. Prim⁹ ē innocētie baptiſmaľ. Scđs pn̄ie generaľ. Terci⁹ eucbariſtie dn̄icalis. Quart⁹ vite ⁊ glīe eternaľ. Vn̄ ꝟ. Paſcha deo celebrat q̄ baptiſmo renouať. Penitet. altari cōicat. hincq̄ꝫ vocať. Prim⁹ igiť trāſit⁹ eſt a ſtatu culpe originalis. ad ſtatū innocētie baptiſmaľ. in q̄ tranſitu ex filijſ ire. fiūt filij grē. ex filijs tenebraꝝ. filij lucꝭ. ex filijſ ſubtractionis. filij adoptōis. et h̄ p ſp̄m ſctm̄ ⁊ baptiſmatꝭ ſacramētū. Roma. viij. Quicunq̄ꝫ ſpū dei agunť hi filij dei ſūt. Hoc paſcha p̄figuratū fuit in tranſitu filioꝝ iſrľ p mare rubrū. ſic ꝓbat apľs. j. Coꝛ. x. Nolo vos ig. f. qm̄ p̄res n. o. ſub n. f. ⁊ o. m. tr. ⁊ om̄s in moy. b. ſūt in nu. ⁊ ī ma. vult oñdere ꝙ ꝑtrāſitū illum baptiſm⁹ debeat itelligi. ⁊ ꝙ fuerit typ⁹ ⁊ figura n̄ri baptiſmi. qđ etiā dicit glo. Moyſes xp̄m. nubes ſp̄m ſan. mare baptiſmū ſignificat. Hec glo. Mare ḡ rubꝛuꝫ ſignificabat baptiſmū nr̄ꝫ xp̄i ſanguine rubꝛicatū. q̄ ⁊ inde virtutē ⁊ efficaciā habet. qđ io. teſtimoniū vocat. j Io. v. Et tres ſunt q̄ teſtimoniū dāt ī terra. ſp̄us. aq̄ ⁊ ſāguiſ. Hoc paſcha iocūdo aꝑplauſu ⁊ feſtiuo aꝑparatu ſcā ecc̄ia celebꝛat. q̄ ad fontes baptiſmatis ꝓceſſionaliť deſcēdit. q̄ſi leta et feſtina ꝓ noue prolis multiplicatiōe. quā p aquā ⁊ ſanguinem ſpōſa. ex ea generauit. ⁊ de tenebꝛꝭ miſerie ad lumē grē reduxit. vn̄ leta ꝓ tali tranſitu cātat. Pſ. In exitu iſ. de egy. Scđs trāſit⁹ eſt pn̄ia generaľ. vt ſi bō

ꝓlapſus fuerit ī pctm̄ actua
le a ꝓma innocētia in q̄ pau/
ci ꝑmanēt poſſit ꝑ pniam re
ſurgere ꝛ ī ꝓmā grāz redire.
Job.xiiij. Lignū hꝫ ſpem. ꝛ
poſt.ad odorē aq̄.ſup̄.pnie ꝛ
lachrymaꝝ germīabit ꝛ faci
et comā q̄ī cū ꝓmo plātatū ē
Aug⁹. in li.v. retractationū.
Pnīa eſt res optima ꝛ ꝑfecta
q̄ oēs defect⁹ reuocat ad ꝑfe
ctū. Itē Damaſ. Pnīa eſt ab
eo qḋ eſt p̄ter naturā.ī id qḋ
eſt ſm naturā reuerſio Ex h̄
ptꝫ ꝙ ſicꝰ ꝑ baptiſmū ad ſta/
tū innocētie reparamur.ita
ꝛ ꝑ pniam.qꝛ inq̄ntū ip̄a pe/
nitētia eſt grā īfuſa reparat
defectū ſpoliatōis gratuito
rū. ꝛ inq̄ntū virt⁹ oꝑans ſuf
ficient̄ reparat defectū vul/
nerationis naturaliū. Sed
nota ꝙ ſicꝰ prim⁹ trāſit⁹ fit ꝑ
mare rubrū.ita ſcḋs ꝑ deſer
tū.ſicut dꝛ Nume.ix. Et filij
iſrael celebrauerūt phaſe in
monte ſynai iuxta oīa q̄ mā
dauerat dn̄s moyſi. Synai
interpretat̄ tēptatio egredi/
ens.qḋ vtiq̄ꝫ pnie ꝯuenit.qꝛ
multi egrediunt̄ a pnīa ꝓpt
varias tēptatōes et deſerūt
eā.ſicut ptꝫ in h̄ tp̄e paſchali
in his q̄ ꝑ totā q̄dragesimaꝫ
dn̄o erāt deuoti.ꝛ cū ip̄o cru
ci pnie affixi.nunc incipiunt
diſſolui.aliq̄ ꝑ amenitatē tē/
poris. Sap.ij. Venite coro
nem⁹ nos roſis.aliq̄ ꝑ inglu
uiem ventris Iſa.lviij. Qua
re ieiunauim⁹ ꝛc.aliq̄ ꝑ imū/
diciā carnis.qḋ maximū im
pedimentū eſt ad celebran/
dū paſcha. Nume.ix. Inuen
ti ſunt quidā immūdi ſuper
ania homis q̄ nō poterāt ce
lebrare phaſe cū filijs iſrael.

Tercius tranſit⁹ eſt ſacra
mentuꝫ eucharistie altaris.
Ad qḋ digne ꝑcipiendū trā
ſire debem⁹ de virtute ī vir/
tutē.videlicet de virtute ino
centie baptiſmalis ad virtu
tem pnīe ſalutaris. vt iā de
cetero ſimus noua comſper
ſio ꝛ azyma ſinceritatꝭ bono
rum operum exercitio.quia
paſcha noſtruꝫ imolatus eſt
chriſtus. Glo. Paſcha.id eſt
chriſtus ꝑ quē tranſire debe
mus ad promiſſā nobis pa/
triam de hoc mundo. Pur/
gati em̄ iam ſum⁹ a fermen/
to veteri.h̄ eſt.a peccato ori/
ginali.a fermēto malicie.h̄ ē
a peccato odij et inuidie. ex
parte chriſti.a fermento ne/
quicie.hoc eſt a peccato in/
cōtinentie reat⁹ ꝓprij. Glo.
neq̄cie.i. icōtinētie in ſeip̄o.

vnde nequaӡ dicit̃ q̃ neq̃t ſe
continere. Cõtinentia ſũme
neceſſaria ē ad illud paſcha
le ſacr̃m digne deo celebran
dũ. Qđ ſignatũ habem⁹ Jo
ſue. v. vbi dicit̃. ꝙ ꝑl̃s ꝓmo
circũciſus fuit in galgalis. ⁊
poſtea imediate in eodeӡ lo/
co paſcha celebrauit. et dicit̃
ibi ꝙ archa dñi ꝑ arenteӡ al
ueum trãſiuit. ad ſignifican
dũ ꝙ alueus incõtinẽtie no/
ſtre ꝓus debet areſcere. ⁊ po
ſtea archa federis dñi. ħ eſt
corpus dñi. in vegetationeӡ
aïaꝝ nr̃aꝝ trãſire. Et nota
ꝙ ex hoc tranſitu boni ꝓfici
unt. ſicut ibi dicit̃. ꝙ aq̃ ſupe
riores inſtar montiũ aſcen/
dentes imobilit̃ ſtabãt. ma/
li vero ex indigna ꝑceptione
tanti ſacramẽti deficiũt tan
q̃ inferiores aque q̃ in mare
mortuum deſcendebãt. Qđ
maxime de fluxu incõtinen/
tiũ ſacerdotũ verũ eſt. quia
breui tꝑe viuunt. Incõtinen
tia eñ eſt riuus egypti. De q̃
Iſa. xix. Nudabit̃ alueus ri
ui a fonte ſuo. ⁊ oĩs ſementꝭ
irrigua ſiccabunt̃. areſcet et
nõ erit. Igit̃ vt archa poſſit
tranſire nudabit̃ alueus ille
a cogitatõne. Siccabitur a
delectatione. areſcet a cõſen/
ſus inclinatõe. nõ erit in de/
licti ꝑpetratõne. Quart⁹
tranſit⁹ eſt gl̃ie ⁊ vite eterna
lis. ſ. ex hoc mũdo ad celeſtē
patriã. vbi paſcha erit conti
nuum vnicũ ⁊ verũ. ⁊ ſpũalī
ter celebrandũ. ⁊ nõ in aſſis
agni carnibꝫ. nec cũ lactucis
aggreſtibꝫ. nec ſub figuris le
galibꝫ. nec ſub ſpeciebꝫ ſacra
mentalibꝫ exhibenduӡ. ſicut
dicit leo papa in ſermone đ
palmis. Intelligite inq̃t di/
lectiſſimi queãdmodũ ſit no
uũ ⁊ vetus. tꝑale ⁊ eternum.
corruptibile ⁊ incorruptuӡ.
mortale ⁊ imortale. paſchale
myſteriũ. Vetus quideӡ ſcḋm
legẽ. nouũ aũt ſcḋm verbũ. tẽ/
porale ꝑ exemplũ. eternuӡ ꝑ
grãm. corruptibile ꝑ victimã
pecudũ. incorruptibile ꝑ do
mini vitã. mortale ꝑ ſepul/
turã. imortale ꝑ dñicã reſur/
rectionẽ. Vetus quidē ē lex
nouũ aũt eſt verbũ. tꝑale ex
emplar. ſed ſempit̃na ē gra/
tia. corruptibilis ouis. incor
ruptibilis eſt dñs. Hec in fi
gura fiebant. hic veri⁹ repe/
riunt̃. Ex quibꝫ v̾bis patꝫ ꝙ
vnũ paſcha erit ī patria. erit
in ſpiritu. erit in xp̄o. q̃ finis
eſt legis. ⁊ legaliũ figurarũ.
Propter qđ ꝯuenientiſſime

dicit apl's. Paſcha nr̃m im/
molat⁹ eſt chriſt⁹. acſi dicat.
Ad hoc ĩmolat⁹ eſt xp̃s pro
nob corpaliter in terris. vt ĩ
azymis ſinceritatis eiuſ ſm
humanitatẽ. ⁊ in azymis ve/
ritatꝫ ei⁹ ſm diuinitatẽ epu/
lemur ſpũalit in celis. Luc.
xxij. Et ego diſpono vob ſic
diſpoſuit mihi pr̃ me⁹ regnũ
vt eda. ⁊ bi. ſup men. meã in
regno meo. h eſt phaſe ſpũa
le ĩ domo dñi. De q̃ Ezech.
xlv. Qd nob pſtare ⁊c̃.

In die ſancto paſche.

Maria ma gdalena ⁊ Maria iacobi ⁊ ſal. eme/
runt aromata ⁊c̃. Mar. xvj.
Legit Gen̄. l. ꝙ Joſeph ruit
ſup faciẽ patris flens et de/
oſculans eũ. pcepitq; ſeruis
ſuis medicis vt aromatib⁹
condirẽt prẽm. Notandũ ꝙ
dñice ſepulture q̃nq; nota/
biles pſone legunt interfuiſ
ſe. Vnd v̾. Trina maria. io/
ſeph. nichodemuſ. aromata
portãt Ex veniũt ſacri corp⁹
condire magiſtri. Igit p
mariã magdalenã accipiun
tur penitẽtes. q̃ poſt lapſum
criminũ ſuoꝝ ad dñm ↄuer
tunt. ⁊ exemplo ipi⁹ aroma/
tib⁹ pnĩe. eius ſepulture ob/
ſequunt. De q̃b⁹ aromatib⁹
dicit Exod. xxx. Sume tibi
aromata. ſtacten ⁊ onichina
⁊ galbanuꝫ boni odorꝫ ⁊ th⁹
lucidiſſimũ om̃ia eq̃lis pon
deris erũt. Cũq; in tenuiſſi
mũ puluerẽ vniuerſa ↄtude
ris. pones ex eo in taberna
culo federis in q̃ loco appare
bo tibi ⁊c̃. Per hec aromata
tam diligent ſpecificata deſi
gnant quedã ſpecialia virtu
tũ opa ad ſacrm pnĩe ptinen
tia. ſic eſt dolor ⁊ gemit⁹. con
tritio. cõfeſſio ⁊ ſatiſfactio. p
q̃ inũgit ieſus ne iã vulnera
ſua doleat. dũ nr̃a ↄſiderat.
⁊ ne paſſionẽ ſuã q̃i pditam
repntet. dũ p fructũ peniten
tie ad vitaꝫ gr̃e tendere nos
videt. Signant dicit ꝙ oĩa
equalis ponderꝫ debeãt eſſe.
Aug⁹ de ciui. dei. Neceſſe ẽ
vt tantũ vrat dolor. q̃ntũ in
heſerat amor. Apocal. xviij.
Quantũ glorificauit ſe et in
delicijs fuit. tantuꝫ date illi
tormentũ ⁊ luctũ. Deu. xxv.
Pro mẽſura peccati erit pla
garũ modus Itẽ in tenuiſſi
mũ puluerẽ redigi debẽt. vt
nihil remaneat de groſſo.
Grego. Bonaꝝ mentĩuꝫ eſt
ibi culpã cognoſcere vbi cul

pa nõ eſt. Eccl. xxvij. Sicut
in ꝑcuſſura cribri puluis re/
manet. ſic aporia hoīs in co
gitatu illi⁹. In q̄ loco appare
bo tibi. qꝛ flentibꝫ ⁊ tribulatiſ
corde apparet de⁹. Johis. xx
Dū fleret vidit illū ſtantem
⁊c. Per mariaꝫ iacobi qḋ
luctatoꝛ interp̄tať accipiun
tur fortes ſpū ⁊ in virtutib⁹
ꝓficientes. qui ꝓpriis vicijs
ſupplantantis. certant ꝓ de/
bilioribꝫ fratribꝫ ⁊ infirmis.
Roma. xv. Debem⁹ aūt nos
firmiores. imbecillitates in/
firmorū ſuſtinere. ⁊ nō nobiſ
placere. Glo. nō nobis pla/
cere. i. non qḋ nobis placeat
iudicare ſed qḋ fratri. qꝛ iuſ
cem curā agere debem⁹ Iſti
portāt aromata boni exem/
pli tam in v̄bis q̄ꝫ in factiſ ad
edificationē proximorū. ſig/
nificati ꝑ hyſmaelitas. Gen.
xxxvij. Venientes ad gala/
ath ⁊ ſuꝑ camelos portātes
aromata ⁊ reſinam ⁊ ſtacten
in egyptū. portantes etiā io
ſeph ſecum. i. chriſtuꝫ. quem
emerāt. xxx. argenteis a fra/
tribꝫ ſuis. Quid eſt aroma/
ta in egyptū portare ⁊ ieſuꝫ
venalem exponere. niſi pro/
ximis noſtris adhuc in pec/
catorū ſuoꝝ tenebris conſti
tutis lucis extra demonſtra
re. ⁊ eū cuius odoꝛ eſt ſuper
om̄ia aromata peccatoꝛib⁹ i
noticiaꝫ facere deuenire. ſic
dicit ap̄ls. ij. Corint. ij. Deo
aūt gratiaſ q̄ ſemꝑ triūphat
nos in chriſto ieſu. ⁊ odoreꝫ
noticie ſue manifeſtat ꝑ nos
in omni loco. qꝛ chriſti bon⁹
odoꝛ ſum⁹ in his qui ſalui fi
unt. Glo. In quorū vita ⁊ p̄
dicatione xp̄s oſtēdiť ſicut ꝑ
odorem pomū. Iſti chriſtuꝫ
quaſi faſciculū aromatū pro
mercede eterne retributōis
alijs vendunt. quē ⁊ ipi mul
tis laboribꝫ emerunt. Sed
pauci emunt eū. qꝛ om̄s gra
tis eū hr̄e volūt. niſi phari/
phar. qḋ īterp̄tať os diſſecāſ
in quo ſignanť hi q̄ guſtum
ſpūalem hn̄t bonū. Ps. Gu
ſtate ⁊ vi. q. ſu. eſt dn̄s. Per
mariā ſalome q̄ pacifica in/
terpretať poſſum⁹ accipere
homīes q̄etos ⁊ a mūdi tu/
multibꝫ alienos. q̄ pacē cum
om̄ibꝫ hr̄e ſtudent. ⁊ ꝓpť bo/
nū pacis iniurias ⁊ damna
q̄nq̄ꝫ ſuſtinēt. De q̄bꝫ Mat/
thei. v. Beati pacifici. q̄m fi/
lij dei voca. Et bene filij dei
tales vocāť. qꝛ ꝑ trāquillita
tem cordis. ⁊ modeſtiā ſpūs
merenť tranſire ad pacē eter

nitatis.H eſt ad xp̄m q̄ ē pax
noſtra. Phil.iiij. Et pax dei
q̄ exu.o. ſen.c.c.v.ꝛ in v.i xp̄o
ieſu dn̄o nr̄o. Glo. Pax dei.
id eſt.deꝰ q̄ eſt ſūma pax.que
nec excogitari pōt. ꝛ iō extra
eam nulli pax eſt. Tales poꝛ
tant aromata patiētie ꝛ mā/
ſuetudinis. pſeuerātie ꝛ lon
ganimitatis.q̄ precioſiſſima
ſunt ꝛ chariſſime emunt̄. De
quibꝫ.iij. Reg.x.dicit̄. Q re/
gina ſaba attulit regi Salo
moni aromata p̄cioſiſſima
q̄lia nō ſunt allata ī hierl'm.
Saba interp̄tat̄ eloquētia.
ꝛ ſignat illos q̄ libent̄ de pa/
ce loquunt̄.ꝛ oēs ſenſus at/
q3 ſermones ſuos ad pacez
oꝛdinant.q̄ diſcoꝛdias ꝛ ſciſ
mata ꝛ detractōes atq3 mur
muratiōes tanq̄3 venena de
teſtātur.j. Coꝛ.ij. Obſecro
vos frates p nomen dn̄i no
ſtri ieſu chꝛiſti vt idip̄m dica
tis om̄es et nō ſint in vobis
ſciſmata. Sepulchꝛū chꝛiſti
ſunt viri religioſi.q̄ ſup om/
nia ſtudere debēt paci. Ps.
In pace factus eſt locꝰ eius
Sed diabolꝰ de domibus
pac; ꝛ de cell' aromatū. nitit̄
facere domos ſciſmatū ꝛ la/
trinarum.pctīs nr̄is exigēti
bus.ꝛ dn̄o pmittēte.vt q̄ iu/
ſtus ē iuſtificet̄ adhuc.ꝛ q̄ in
ſoꝛdibꝫ ē ſoꝛdeſcat adhuc A/
mos.vj. Ecce dn̄s percutiet
domū maioꝛē ruinis.ꝛ domū
minoꝛē ſciſſiōibꝫ. ꝛ Iſa.iij. Et
erit p ſuaui odoꝛe fetoꝛ ꝛc̄.

Per ioſeph ab arimathia.
ꝛ p nycodemū poſſumꝰ acci/
pere hoīes diuites ꝛ ſecl'i po
tētes q̄ ſit̄ poſſe et noſſe bn̄
bn̄faciendi et xp̄i paupibus
nūc rebꝫ nūc ꝯſilijs ꝛ auxilijs
ſubueniēdi. Nā vnꝰ iſtoꝛum
erat nobil' decurio. ꝛ vir ma
gnꝰ et honoꝛatꝰ.alt̄ ꝓo legis
peritꝰ.vtq3 tn̄ xp̄i diſcipl's ſ3
occultꝰ.ad ſignificādu3 q̄ ēt
int̄ catervas potētū. ꝛ ī cetu
lr̄atoꝝ viroꝝ ſcl'ariūq3 mgr̄o
rū īueniūt̄ homīes deuoti ꝛ
deū timētes.q̄ d ſuis facul/ta
tibꝫ paupibꝫ āmīſtrāt .et q̄ſi
aromata ad ſepulchꝝ chꝛiſti
poꝛtāt. Nā ioſeph ſindonez
mercatꝰ ē.ꝛ īuoluit xp̄m. Ni
codemꝰ emit aromata myr/
re ꝛ aloes quaſi libꝛas cen/
tum.in q̄ oñdit̄ deuotio et li
beralitas ſcl'ariū.quā ad vi/
ros r̄ligioſoſ q̄i ad ſepulchꝝ
dn̄i hn̄t. Quod reuera ſepul
chꝝ dr̄ ī petra excīſū ꝛ ī oꝛto
ſitū In petra excīſū.ꝓt indeli
bilē mēoꝛiā paſſiōis ꝛ paup/
tat; xp̄i quā tales pꝛofitent̄.

Jn orto ſitū xpē ꝯtinuā mū
diciā ⁊ ꝯtinentiam qua xpo
tanq̄ꝫ virginis filio ꝯfigurā
tur. Seculi potentes ⁊ viri
lſrati atqꝫ nobiles ſūt tanq̄ꝫ
aque maris rubri. q̄ erant fi
lijs iſrl' q̄ſi ꝑ muro a dextrꝭ ⁊
a ſiniſtris. qꝛ defendūt religi
oſos. ⁊ eoꝝ ꝑſecutoribꝫ indi-
gnant'. ⁊ tales portāt aroma
ta zeli ⁊ diuīe emulatōis. de
quibꝫ dr Deu. xxxiij. Ponēt
thimiama ī furore tuo. ⁊ ho
locauſtum ſup altare tuū. qꝛ
ex hoc gratū deo ſacrificiuz
offerūt. qꝛ paupeſ defendūt.
Amen.

Jn octaua paſche epl'a.

o mne quod
natū eſt ex deo vincit
mundū. ⁊ hec eſt victo
ria q̄ vincit mundū fides no
ſtra ⁊c. j. Joh. v. Legit' in na
turis aīaliū qꝛ quedā ania
lia examinant fetus ſuos an
ſint legitimi ⁊ de ſe nati. ſicut
de aquila q̄ fetū ſuum radio
ſolis opponit. Et marſi q̇dā
populi infantibꝫ ſuis recent'
natis. ſerpentes obijciūt. q̇
ſi fugiant. nec odorē pueroꝝ
ferre valeant. legitimi cōpro
bant'. Sil'r de gallina q̄ oua
anatuz ſibi ſuppoſita. poſtqꝫ
eruperint ſi lacꝰ petāt. ⁊ aq̄s
ſe crebro immergāt. a matre
q̄ſi alieni ⁊ illegitimi repellū
tur. Sil'i mō nos xpus exa
minat an ex dō nati ſimꝰ. i. h
ſcz. ſi mundū vincamꝰ et eiꝰ
ꝯcupiſcentijs viril' reſiſta-
mus. q̄ ſunt q̄ttuor. De tri-
bus. j. Johis. ij. Cōcupiſcē-
tia carnis. ꝯcupiſcētia oculo
rū. ſupbia vite. ſignificate no
bis ꝑ beſtias illas de quibꝰ
dicit' Dañ. vij. Vñ v. Prima
leena fuit. vrſus trux. altera.
pardus. Tercia. diſſil'is be-
ſtia quarta tribꝫ. Igit' pri-
ma beſtia q̄ erat ſil'is leene ⁊
alas aquile habebat. ē ſuper
bia vite mūdane. cuiꝰ ale ſūt
potentia ⁊ diuitie. quibꝫ ſe in
altū eleuat. Naz ſicut leena
regina eſt beſtiarū. ita ſuper
bia radix eſt oīm vicioruz. ⁊
deo ꝑ omībꝫ peccatꝭ odioſuz
Job. x. Propter ſupbiā q̄ſi
leenaz capies me. reuerſuſqꝫ
mirabiliter me crucias. De
us em̄ grauiſſime punit pec
catū ſupbie. Exemplum de
antiocho. j. Mach. vij. qui ꝑ
ſuperbiā credebat ſe nauiga
turū montes ⁊ terrā in pela
gus deducturū. q̇ iuſſit agi-
tari currū ſuū vt faceret hie-
ruſalē poliandrū iudeorum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſed lapſus eſt de curru ⁊ ap/
prebēdit eū dirus dolor vi
ſcerꝝ ⁊ cepit ꝟmib; ſcaturire
nᶜ poterāt caſtra ferre fetorē
ſuū. Hanc beſtiā ꝑ fidē vin/
cimꝰ cū xpi hūilitatis exēplo
nos fideliť ꝯformamꝰ. ⁊ ei vi
ctoriā oim bonoꝝ nr̄oꝝ ſin/
gulariter attribuimꝰ. exem/
plo ioab. ij. Reg. xij. Qui mi/
ſit nūcios ad dauid di. Ob/
ſide ciuitatē ⁊ cape eā. ne cū
a me vaſtata fuerit noī meo
aſcribať victoria. Hec eſt vi
ctoria hūilitatꝫ. Scđa be
ſtia q̄ erat ſiſis vrſo. ⁊ tres or
dines erāt in ore eiꝰ ⁊ in den
tib; eiꝰ. ⁊ dicebāt ei. Surge
comede carnes pl̄imas. ⁊ ſta
bant in parte. Hec eſt auari
cia q̄ ſtat in parte. qr auarus
vult oīa ſolus hr̄e. Hec be/
ſtia tres ordines dentiū con
grue hr̄e dr̄. qr auari oīa que
hn̄t. aut vſura. aut rapia. aut
fallacia turpiť acq̄runt. ⁊ in/
fideliť ꝯ hūt. Po. Quātū q̄ſ/
ꝗ ſua nūmoꝝ ſeruat ī archa
tantū hꝫ ⁊ fidei. De dentibꝰ
vſurarioꝝ dr̄ Prouerb. xxx.
Eſt generatio q̄ p dentibus
gladios hꝫ. ⁊ cōmādit mola
rib; ſuis vt comedat inopes
de terra. ⁊ paupes ex hoīb;.
Vn̄ bene dr̄ huic vrſo Sur
ge comede carnes plurimaſ
qr ꝑ vſuras oēm carnē deuo
rant. ⁊ om̄e genꝰ hūanuz de
pauperant. Vrſus ē aīal mi
re voracitatis q̄ð vaſtat ſege
tes ⁊ vineas ⁊ fructꝰ in arbo
rib;. ⁊ furatur mella apibus.
nec alicui aīaliū ineſt tanta
ſolertia ad nocendū. ſicut di
cit Iſido. Itez nota de vrſo
ꝙ habet debile caput. ſꝫ for/
tiſſimꝰ eſt ī alijs mēbris. ita
vt ceruos vincat ⁊ thauros
⁊ apros. Itē ore formant fe/
tū Ita vſurarij debile habēt
caput ꝓpter vigilias ⁊ cogita
tiones et curas multas. nec
ip̄m caput audent expouere
extra opidū. ⁊ fetū lingua for
māt. ſ. filios ſuos docent res
male acq̄rere. fraudare ⁊ mē
tiri. Hec beſtia vincenda eſt
nobis ꝑ victoriā paupertatꝫ
que ſemꝑ deo aſcribēda eſt ⁊
fidei chriſtiāe. j. Paraľ. xxix.
Tua eſt domine magnificē
tia ⁊ poteſtas gloria atqꝫ vi/
ctoria. Tercia beſtia ſimi
lis erat pardo. ⁊ alas ſuper
ſe habebat q̄ttuor ſicut auis
⁊ quattuor capita erāt in be
ſtia. ⁊ poteſtas data eſt ei ⁊ c̄
Hec eſt luxuria ⁊ carnis pe/
tulantia. cuius ale ſiue capi/
ta. ſunt adoleſcentia. volu/

ptas.laſciuia ſiue libertaſ.in
quibꝫ eleuat ſe impudicicia
nr̃a ꝛ dilatat.atqꝫ ad libituꝫ
ſuum volitat in hoc mundo
Sap̃.ij. Uenite coronemꝰ
nos roſis anteq̃ꝫ marceſcāt.
vbiqꝫ relinquamꝰ ſigna leti
cie.nullū ſit pratū qḋ nō per
tranſeat luxuria nr̃a ꝛc̃. Par
dus ē beſtia velociſſima ad
ſimilitudinem panthere.va
rijs colorū maculis vndiqꝫ
picturata. Caput tm̃ ꝛ os et
dentes habꝫ horribiles q̃s
abſcondit quantum pōt.ꝛ a
tergo ꝛ a lateribꝫ ſe ſpeculan
dum exhibet beſtijs alijs q̄
ob gratiā forme ipm̄ ſequū/
tur ꝛ videre geſtiunt. Sꝫ q̄/
cunqꝫ incauta fuerit ꝛ nimiſ
ꝓpe acceſſerit. rapiť a pardo
ꝛ deuorať in momēto. Hoc op/
time cōuenit homībꝫ impu/
dicis ꝛ luxurioſis q̇ ſe multa
arte cōponūt ꝛ ornant vt pla
ceant.ꝛ ad fornicandū alios
ꝑtrahant. Sed caput. h̄ eſt.
intentionē corruptam quaꝫ
habent abſcondunt. Om̄es
eñ meretrices et fornicato/
res nituntꝛ decipere ꝛ rapere
ꝛ burſas euacuare. q̄ntūcū/
qꝫ ſimpliciter modeſte et cu
rialiter ſe gerant ꝛ ſimplices
ſe oſtendant. Hiere.ij. Si la

ueris te nitro et multiplica/
ueris tibi herbā borith.ma
culata eris in iniquitate tua
coram me dicit dn̄s. Mul/
ti enim decore mulierū alle/
cti dū nimis prope accedūt.
corpus ꝛ animā ꝛ res ꝑdūt.
Prouerb.v. Ne intenderis
fallacie mulieris. fauus enī
diſtillans labia meretricis ꝛ
nitidius oleo guttur illius.
nouiſſima autē illius ama/
ra quaſi abſinthiuꝫ ꝛc̃. Hec
beſtia vincenda eſt nobis fi/
de et victoria caſtitatis. Ju/
dith.xiij. Uiuit dominuſ qꝛ
cuſtodiuit me angelus eius
ꝛ non ꝑmiſit me ancillam ſu
am coinquinari.ſed ſine pol
lutōne peccati reuocauit me
vobis gaudentem in victo/
ria ſua ꝛc̃. Quarta beſtia
diſſimilis erat alijs terribiľ
atqꝫ mirabilis ꝛ fortiſ nimis
ꝛ dentes ferreos hēbat ma/
gnos.comedens atqꝫ cōmi/
nuens ꝛ reliqua pedibꝫ ſuis
conculcans.et habebat cor/
nua decem. Per hanc beſti/
am que tam ſtudioſe deſcri/
bitur.nec tamē aliq̄d nomē
ei datur. videť ꝗ aliq̄d ma/
gnum ꝛ enorme peccatuꝫ ſi/
gnificetur quod noīari non
debeat propter ignominiaꝫ

ſuam. ſicut eſt magnuꝫ illud peccatū cōtra naturā. quod reliqua omia peccata cōminuit. ⁊ in cōparatōne ſua mi nima ⁊ exigua fore oſtendit. Cuius ſunt cornua decem. de quibus apoſtolꝰ Gal. v. Manifeſta ſunt autē opera carnis. que ſunt fornicatio. immudicia. impudicicia. luxuria ⁊c. Hi ſunt decem viri leproſi. Luce. xvij. non quacunqꝫ lepra. ſed elephancie morbo percuſſi. Naꝫ ſicut animal illud mole et magnitudine ſua. cetera animalia excedit. ita peccatū ignominie ceteras peccatoꝝ ⁊ vicioruꝫ turpitudies vincit. propter quod dicit. Steterūt a longe. quia filius dei a talibꝫ ſe elongat. qui tunicā ſuā non modo cū militibꝫ crucifixoribus ſuis temptāt ſcindere ⁊ lacerare. ⁊ q̄ntum in eis eſt turpiter ⁊ ignominioſe maculare. Q ſi tales tunicā xp̄i diligerent. vtiqꝫ ſuā odirent. Canonica Jude. Odientes eam q̄ carnalis eſt maculatā tunicā. Sed quātūcūqꝫ longe ſtant tales pctōres. tamē clamare debēt ad dn̄m p cōfeſſionem. vt det eis victoriam ꝯtra beluam iſtā execrādam. ij. Mach. xiij. Judas dato ſigno ſuis dei victorie iuuenibꝫ fortiſſimis electis nocte aggreſſus eſt aulā regiam in caſtris. et interfecit virorum q̄ttuor milia. ⁊ maximū elephantorū cum his qui ſuppoſiti erāt. Amen.

De euangelio.

Affer manum tuaꝫ ⁊ mitte in latus meū ⁊ noli eſſe incredulus ſed fidelis Johis. xx. Per manum beatiſſimi ap̄li thome poſſumꝰ intelligere pfectionē ⁊ itegritateꝫ fidei xp̄iane. q̄ ſic vna manus ī quiqꝫ digitos diuiditur. ita fides catholica ſub quinqꝫ conditionibꝫ cōtinetur. videlicet vt ſit fides vna apud omnes. vt ſit formata per dilectionem. vt ſit diſtincta per articulos. vt ſit feruida virtute animi. vt ſit p̄mpta in defenſionem ſui. Unde vſus. Unica. formata. diſtincta. vel articulata. Quinqꝫ facit digitos. feruida p̄mpta fides. Primus igitur digitus eſt. q̄ fides ſit vna generaliter apud omnes.

Siquidem fides eſt funda
mentũ omniũ ꝟtutũ. et pͥma
via credendi in deũ. Deꝰ au
tẽ vnꝰ eſt ꝓpter qđ nõ erit ni/
ſi vna fides. Ephe. iiij. Una
fides. vnũ baptiſma. vnꝰ de
us ⁊ pr̄ oĩm. q̇ eſt ſup omẽs ⁊
ꝑ om̄ia ⁊ in oibꝫ nobis. Hic
eſt titulus fidei xp̄iane quez
oñdit angelꝰ valeriano ſpõ/
ſo beate cecilie. et reſpondit.
ꝙ nihil verius credi poſſet.
nec in celo nec in terra. In h̄
enĩ ꝙ fides nr̃a vna eſt et de
vno ſiue in vnũ deũ. ꝯfutat̄
error gentiliũ q̇ colũt ydola
⁊ opa manuũ hoim q̇ nõ ſũt
dij. ſed ligna ⁊ lapides ⁊ cre/
atura aliq̃. Cõfutat̄ etiã er/
ror manicheoꝝ in vnitate fi
dei xp̄iãe. q̇a ipi ponũt duo
p̄ncipia. ⁊ audent dicere de/
um bonũ ⁊ deũ malũ. deum
lucis ⁊ deũ tenebraꝝ. vnum
deũ oim viſibiliũ. ⁊ alteꝝ om
niũ inuiſibiliũ creaturaꝝ. Et
ſic ptꝫ ꝙ nec paganis nec he
reticis pt̄ eſſe fides vna. q̇rũ
rõ ⁊ opinio ẽ diuerſa. Se
cũdus digitus eſt ꝙ fides ſit
formata ꝑ dilectionẽ. qꝛ dic̄
Augꝰ. ſup illud Ro. j. Iuſtꝰ
ex fide viuit. ꝙ fides accipit̄
tribꝫ modis. ſ. ꝓ eo qđ credit̄
⁊ eſt virtꝰ Itẽ ꝓ eo qđ credit̄
ſed nõ eſt ꝟtus. ⁊ ꝓ eo qđ cre
dit̄. Primo mõ fides ẽ q̃ cre
dunt̄ q̃ non vident̄. ⁊ opat̄ ꝑ
dilectione q̃ vere ẽ xp̄ianoꝝ.
Scđo mõ fides ẽ q̃ credun
tur q̃ nõ vident̄. ſed ẽ ſine di
lectiõe. q̃ eſt demonũ. ⁊ noie/
tenꝰ xp̄ianoꝝ. Ja. ij. Demo/
nes credũt et contremiſcũt.
Hec eſt informis q̃litas mẽ
tis. Tercio mõ accipit̄ ꝓ eo
qđ dꝛ in ſymbolo. Hec eſt fi
des catholica quaz niſi q̇ſqꝫ
⁊c. Scđm hoc ꝗ videt̄ acci/
pi intentio fidei tribꝫ modiſ
videlicet p̄mo ꝓ eo qđ credi
tur cũ amore. ⁊ hec eſt fides
formata. Alio mõ qđ credit̄
ſine amore. ⁊ hec eſt fides in
formis. Tercio mõ ꝓ credi/
bili. ſcꝫ ꝓ eo qđ credit̄. Con/
tingit aũt fidẽ formatã dici
tribꝫ modis. Primꝰ eſt deuꝫ
credendo amare. Scđs cre
dẽdo i eũ ire Terciꝰ credẽdo
ei adherere Amare ꝑtiet ad
affectũ Ire ad effcm̄ Inhere
re ꝟo ad vtrũqꝫ. Et ſm hos
modos diſtinguit̄ fides for
mata ab informi. Fides enĩ
informis priuat̄ affectiõe a/
moris. ſm ꝙ dꝛ. j. Coꝛ. xiij.
Si habuero oẽm fidẽ ita vt
mon. t. c. ã. ⁊c. Priuat̄ etiã ef/
fectu debiti opis. ſm ꝙ dicit̄

Jaco.ij. Fides ſine operib⁹
mortua eſt. Jtē nō ꝯuenit ei
credēdo amare ꝑ affectū. nō
credendo ī eū ire ꝑ effectuꝫ.
priuat eīm vtroqꝫ hec inherē
tia ſine incorporatiōe. ne ſit
de corꝑe xpi. Terci⁹ digi/
tus eſt ꝙ fides ſit diſtincta ꝑ
articulos. qḋ neceſſariū ē. ne
ꝑ errorē ſim⁹ ꝯfundētes ꝑſo
nas aut ſubaꝫ ſeꝑantes. Eſt
aūt articulus indiuiſibil' ve
ritas de deo artans nos ad
credendū. Sūt aūt. xij. arti
culi ī ſymbolo apl'oꝝ. ꝛ. xiiij.
in ſymbolo ſanctoꝝ patrū. ſ.
credo in vnū deū. Primum
ſymbolū qḋ cōpoſuerūt. xij.
apl'i. fuit ꝑfiguratuꝫ Joſue
iiij. in. xij. viris. quoꝝ ꝗlibet
tulit lapidē vnum. ꝛ ſic elege
runt. xij. lapides duriſſimoſ
id eſt. xij. articulos ḋ medio
iordanis alueo. i. de medio
ſcripturarū ſctārū. vbi ſtete/
runt pedes ſacerdotū. i. ſan/
ctorū patrū. patriarchaꝝ. ꝛ. ꝓ
phetarū. ponētes eos in lo/
co caſtroꝝ. i. eccl'e ſancte. que
pulchra eſt vt caſtroꝝ acies
ordinata. vbi caſtra metāda
erant eadē nocte. qꝛ tota no
cte ꝑn̄tis vite pugnat eccl'ia
ꝯtra diabolū. Marci. vj. Et
circa quartā vigiliā noctiſ ve
nit ad eos ꝛ iuenit eos labo/
rantes in remigādo. erat eīm
ꝯtrari⁹ vent⁹. i. diabol⁹ Can
ti. iiij. Surge aq̄lo ꝛ veni au
ſter ꝛc̄. Sed articuli. xiiij. ſi
gnati ſunt Apoc. j. ꝑ illū qui
erat ſil'is filio hoīs qui ſede/
bat vl' ambulabat in medio
vij. candelabroꝝ aureorū. et
habebat. vij. ſtellas in dexte/
ra ſua. Septeꝫ candelabra
aurea ſunt. vij. articuli ad di
uinitatis gloriam ꝑtinētes.
ſeptē ſtelle ſunt articuli ſeptē
ad xpi hūanitatē ſingularit'
ꝑtinētes. Quos ſane articu
los nulli ignorare licet. ma/
xime viris prudētib⁹ ꝛ exer/
citatis. q̄ etiā tenent' eos ſci/
re explicite. ꝓpter vſum ꝛ ꝯſue
tudinē ꝛ doctrinā ꝛ ꝑdicatio
nē. Qui eīm ſe ꝯſignat ī noīe
pr̄is ꝛ fi. ꝛ ſſ. quō igrare pote
rit myſteriū trinitatis. ꝛ q̄ fe
ſtiuitatib⁹ annuis itereſt. q̄/
mō poterit ignorare chriſtū
natū de maria ꝟgine. paſſuꝫ
mortuū ꝛ ſepultū. ꝛ cet'a hu/
iuſmōi. Sec⁹ eſſet ſi in here
mo vel in ſilua extra hūanū
ꝯſortiū aliq̄s ſimplex hō ha
bitaret. ſic brūs bn̄dict⁹ qui
ignorabat diē ſolēnitatſ pa/
ſche. Sufficit ꝙ tales ſciant
articl'os fidei implicite. i. vt

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

credant generalr̄ quod cre
dit ſctā matr̄ eccl'ia. Quar
tus digit⁹ eſt ꝙ fides ſit fer/
uida ⁊ vigoroſa. non tepida.
ſm̄ ꝙ improperat dn̄s Apo
cal. iij. angl'o laodicie. Scio
opera tua. qꝛ neqꝫ frigid⁹ es
neqꝫ calidus ⁊c̄. vſqꝫ ibi. Sꝫ
qꝛ te. es ⁊ neqꝫ frigi. neqꝫ cali.
iō incipiā te euomere ex ore
meo. Signant̄ dicit. vtinaꝫ
frigid⁹ eſſes aut cali. qꝛ pec/
catores totalr̄ frigidi leui⁹
cōuertunt̄ q̄ꝫ tepidi. ſicut de
duro calculo citius excutit̄
ignis q̄ꝫ d̄ molli pumice. l' de
thopho. Unde dn̄s cōmen/
dās feruorē fidei ait Mat.
xvij. Si habueritis fideꝫ ſi
cut granum ſinapis. dicetis
monti huic. tranſi hinc. ⁊ trā
ſibit. ⁊ nihil impoſſibile erit
vobis. Glo. Fidem pfectaꝫ
dn̄s grano ſynapiſ cōparat.
q̄ licet ſit in facie humilis. et
in aperto apparēs vilis vidē
tibus. ⁊ nullarū viriū appa/
rens. ſed p̄ſſuris trita q̄d in/
tus habet oſtedit. In natu/
ris olerū ⁊ herbaruꝫ ſynape
p̄cioſiſſimū q̄d reperit̄. Naꝫ
de floribꝫ eius apes impin/
guantur ⁊ letificant̄ ſup flo/
res oliuarū ⁊ aliarū arborū.
Sic in pmitiua eccl'ia fideſ
locū habuit. ⁊ p xp̄o pati io/
cunduꝫ fuit. Actu. v. Ibant
apl'i gau. a ɔſpe ɔci. q. d. ⁊c̄. ⁊
ad Heb. xj. multa de hac ma
teria dicunt̄. Quint⁹ digi
tus eſt ꝙ fides ſit prompta ⁊
parata ad defenſioneꝫ ſui. ſ.
Petri. iij. Parati ſemper ad
ſatiſfactionem om̄i poſcenti
vos rationē de ea q̄ in vobiſ
eſt fide ⁊ ſpe ⁊c̄. Cū em̄ p de/
fenſione fidei loq̄mur. ſcim⁹
quia nō fallimur. ⁊ ſi ignota
ſit veritas cui aſſentimus.
Et ratio eſt. qꝛ in defenſiōe
fidei innitimur ipi veritati q̄
deus eſt. q̄ ſicut nō poteſt fal
li ita nec fallere. Un̄. Richar
dus in pncipio de trinitate.
Quotq̄t veraciter fideles ſu
mus. nihil certi⁹. nihil ɔſtan
tius q̄ꝫ que fide app̄hēdim⁹.
Utimur itaqꝫ in coꝝ atteſta
tione ſeu etiā ɔfirmatiōe ſi/
gnis p argumētis pdigijs p
experimētis. Utinā attende
rent iudei. vtinā crederēt pa
gani. cū q̄nta ɔſcientia cōſo
latiōe ⁊ ſecuritate p hac par
te ad diuinū iudiciū poteri/
mus accedere. Nōne cū om̄i
fiducia deo dicere poſſum⁹.
Dn̄e ſi error eſt. a teip̄o dece
pti ſum⁹. Nam iſta in nobis
tantis ſignis ⁊ pdigijs cōfir

mata ſunt. q̄ nō niſi per te fie
ri poſſunt. certe a ſūme ſan/
ctis viris ſunt nob̄ tradita.
ꝛ cū ſumme auctoritatꝭ atte/
ſtatione ꝓbata. teipō coope/
rante ꝛ ſermonē cōfirmante
ſequētibꝰ ſignis. Amen.

Dñica ſcōa de epl'a.

Xpūs paſſus eſt ꝓ nobis vo
bis relinquēs exē/
plum vt ſe. ve. eius. j. Pet. ij.
Quattuoꝛ ſunt xp̄i veſtigia
nobis ꝓ exemplo imitatōis
poſita. Vñ ꝟſus. Si placet
vt chꝛiſti veſtigia ſctā ſequa
ris. Caſtus. inops. humilis
ſimul ꝛ patiens habearis.
Notandū igit̄ in ꝑmis ꝙ
veſtigiū caſtitatis xp̄i ſūme
neceſſariū fuit mundo. Om
nis quippe caro coꝛruperat
viam ſuā. Propter qđ deus
nō pepercit oꝛiginali mūdo.
ſicut dꝛ in Canonica Jude.
ſed deleuit eū aq̄s diluuij q̄i
abluens fetorē luxurie ꝛ im
mūdicie eiꝰ. vt purgatꝰ ꝛ lotꝰ
dignꝰ eſſet recip̱e veſtigia hu
manitatꝭ ꝛ īcarnatōis xp̄i. q̄
p̱ mūdiciā caſtitatꝭ habent̄.
Siquidē caſtitas ē virtus
ſub iugo rōnis libidinis im
petū refrenans. Qđ ꝯuenit
omi ſtatui hoīm. ſ. cōiugali.
viduali ꝛ virginali. Venien
te em̄ xp̄o in carnez caſtitas
locū hr̄e cepit. q̄ priꝰ parui p̱
cij habebat̄. et abiectū q̄d et
inutile reputabat̄. ſicut pro/
bat Greg. in omel'. de aſcen.
dñi. vbi dic̄. ꝙ tres legunt̄ aſ
ſūpti in celū. Enoch trāſlatꝰ
eſt p̱ coitū generatꝰ et gene/
rans. Helyas raptꝰ eſt p̱ coi
tū generatꝰ ſed nō generās.
Xp̄s aſſumptꝰ eſt nec p̱ coi/
tū generās. nec p̱ coitū gene
ratus. Jn quo oſtendit mū/
diciaꝫ carnis nobis neceſſa/
riam. Valet enim pro ho
neſtate vite. quia caſtitas eſt
ꝓ edomandis vicioꝝ furijs
munda ꝛ honeſta totius coꝛ
poꝛis habitudo Iteꝫ pro
integritate bone fame. Gre/
goꝛius. Peccata carnalia li/
cet minoꝛis ſint culpe q̄ꝫ ſpi/
ritualia. tamen maioꝛꝭ ſunt
infamie. Item pro aug/
mēto gratie. quia maioꝛ gra
tia ineſt caſtis et incoꝛruptꝭ
hominibus tam apud deuꝫ
q̄ꝫ apud homines. et etiam
apud quedaꝫ bꝛuta anima/
lia. ſicut de vnicoꝛne. ꝛ de ſy/
mia. que ſe caſtis hominibꝰ

applicant ⁊ fugiūt corruptoſ Hoc veſtigiū caſtitatꝭ ⁊ mū/dicie xp̄i. p̄figuratuꝫ fuit.iij. Reg.xviij.in nubecula par/ua q̄ aſcendebat de mari q̄ſi veſti.hoīs. Scd̄m veſtigi um eſt inopia ⁊ paupertas xp̄i q̄ ſilr̄ valde neceſſariuꝫ fuit mūdo.q̄ tot⁹ in maligno.i.in malo igne cupiditatꝭ ⁊ aua/ricie poſit⁹ erat.ſic dicit Gre. Quid eni vet⁹ q̄d car.hō no uerat.niſi ſua retinere aliena ra.ſi p⁹.ꝯcu.ſi non poſ. Hoc veſtigiū dn̄s mūdo impſſit. qꝛ p nob̄ paupem in h̄ mūdo ſe fecit. Matt.viij. Vulpes fo.ha.⁊ vo.ce.ni.⁊c̄. Criſoſt. Quid pecūias me ſeq̄ns cō gregare expectas. nō vides qꝛ diuerſoriū mihi nō ē tātū q̄ntū auib⁹. Valde paup eſt q̄ tecto caret.ſꝫ paupior qui ere. Habito ēm ere oīa faci/lir̄ hn̄tur.qꝛ pecunie obedi/unt vniuerſa. Sꝫ xp̄i paup tas in ſūmo poſita fuit ſic̄ et caſtitas. Vn̄ ſicut nec pareꝫ habuit caſtitate.ſic nec paup tate Mat.xvij. Vad ad ma/re ⁊c̄. Glo. Dn̄s tante paup/tatis fuit vt vnde tributum ſolueret nō hr̄et. Habebat q̄dē iudas oīa in loculis.ſed res paupeꝝ in vſus ſuos aſ/ſumere nefas duxit. Hoc ve ſtigiū dn̄s diſcipuliſ impſſit Lu.x. Nolite portare ſaculū neq; perā neq; calci.⁊c̄. In q̄ oñdit vtilitatē ſcriſſime pau pertatꝭ. Facit ēm hoīem ſapientē Eccles.ix. Inuent⁹ eſt in ea vir paup ⁊ ſapiens. ⁊ p ſapiam ſuā liberauit eā.

Itē reddit hoīem ſecurū tā in vita q̄ȝ in morte Job.xi Et defoſſus ſecurus dormi es.requieſces ⁊ nō erit qui ex/terreat.ſup.ad effodiēduꝫ te ꝓpter vſuras. Itē facit ho minē ſanū ⁊ laborib⁹ aptum Ecci.xxx. Melior ē paup ſa nus ⁊ fortis virib⁹. q̄ȝ diues imbecillis ⁊ flagellat⁹ mali/cia. Ab his veſtigijs nullatē nus debent recedere xp̄iani. ⁊ maxīe viri religioſi.q̄ ex vo to regule ſue paupertatē ſunt ꝓfeſſi. Joſue.xxij. Abſit a no bis h̄ ſcelus vt a dn̄o receda mus et relinquam⁹ veſtigia ei⁹ ⁊c̄. Terciū veſtigiū eſt hūilitas xp̄i.q̄ ſilr̄ mūdo ne ceſſariū fuit ꝯtra ſupbiā dia boli. Nā poſtq̄ȝ de regno ce/leſti eiect⁹ eſt.queſiuit ſibi re gnū terrenū.⁊ fact⁹ eſt rex ſu per oēs filios ſupbie. qui multi ſunt. Nā q̄cūq; genere peccati hō deo reſiſtit. in h̄ ſi

kius ſupbie exiſtit.qꝛ ſupbia eſt radix oim vicioꝝ. Econ/ trario hũilitas eſt fundamẽ tũ oim virtutũ. Et ſicut dia bolꝰ eſt lapis pmarꝰ ĩ fun damento ſupbie. ita xps eſt lapis pmarius in fundamẽ to hũilitatis ſctẽ eccl'ie. La/ pis ſupbie totũ edificiũ infi cit ꝛ corrũpit. tanq̃ lapis le/ proſus q̃ eruẽdus eſt.et aliꝰ loco eiꝰ ponẽdus. ſic dr Le/ uit.xiiij. Lapis vero hũilita tis totũ edificiũ corroborat ꝛ ꝯſeruat. Qui virtutes cete ras ſine hũilitate ꝯgregat q̃i q̃ puluerẽ inventum portat. Eſt aũt hũilitas ex ſui cõdi/ torꝫ intuitu ꝓpria inclinatio. quidã dicũt ex ſue ꝯditiõis intuitu ꝛc. Et vtrumq̃ valet Quia ſi hõ inclinationẽ ha beat ad ſui ꝯditionẽ. multa inuenit ex q̃bꝫ humiliari põt Amos.vj. Comedes ꝛ nõ ſa turaberiſ.ꝛ hũiliatio t. in me dio tui. Sed meliꝰ ẽ nos ha bere inclinatõnẽ ad intuitũ ꝯditoris nr̃i. Ad h̃ em̃ inui/ tat nos Matth.xj. Diſcite a me qꝛ mi.ſum ꝛ hu.c. Ualet aũt humilitas tanq̃ bona ꝛ optima ꝯſiliatrix. Dat enim nobis ꝯſiliũ vtile recuperã/ de ſanitatis.iiij. Reg.v. õ pu ella paruula q̃ dixit ad dñm ſuũ. Utinã eſſet dñs meꝰ ad pph.ꝛc. Itẽ tanq̃ mediatrix Heſter.xv. Memor eſto di erũ hũilitatis tue ꝛ loq̃re re gi p nobis. Itẽ tanq̃ cõfor/ matrix.qꝛ ꝯformat nos xpo q̃ eſt illa anguſta porta quaꝫ trãſire non poſſunt ſupbi.qꝛ caput nimis altũ hñt. Non craſſi.qꝛ in delicijs enutriti latera nimis craſſa hñt. Nõ gibboſi.qꝛ ſellã auaricie ſup ſe portant in q̃ diabolus ſe/ det. De h̃ veſtigio dr Heſter xiij. Libent' em̃ p ſalute iſra/ el veſtigia pedũ eiꝰ deoſcula ri paratꝰ eſſem. ſed timui ne honorẽ dei mei trãſferrẽ ad hoĩem. Quartũ veſtigiuꝫ eſt patientia xpi.q̃ nobis in exemplũ poſita eſt in tolerã dis aduerſis p amore eius. Eſt em̃ patia reſpectu et'ne gl'ie volũtaria ꝛ inſupabilis ꝯtrarioꝝ ꝑpeſſio. Bene dic̃ ꝯtrarioꝝ.qꝛ obiectũ patiẽtie eſt aduerſitas et tribulatio. nec ꝯſiderari poterit niſi in ꝯtrarijs moleſtijs ꝛ tribula tionibꝫ.ſicut dicit apl'us Ro ma.xij. Spe gaudẽtes.ĩ tri/ bulatiõe patiẽtes. h̃ eſt qꝺ h̃ dr. Qui cũ malediceret' non maledicebat.cũ pateret' non

cōminabatur.tradebat aūt ſu.ſe in.⁊c. In his tribus oſtendit dominꝰ qualis eſſe debeat patientia noſtra.ſ.vt homo patientiaꝫ habeat in oꝛe ⁊ in reſponſionibꝫ mollibus ⁊ placidis. quia mollis reſponſio frangit iram.et ħ ibi.cum malediceret̃ nō maledicebat. Item in vultu ⁊ in geſtu.ne obducat ſupcilium vel ſtringat pugnum. Roma.xij. Non vos defendentes cariſſimi.ſed date locum ire. quod notat̃ ibi.cuꝫ pateretur non cōminabat̃.

Item ꝙ homo iniuſte et ſine cauſa patiatur.j.Pet.ij. Que eſt enim gratia ſi peccantes colaphizari ſuffertis Sed ſi bene facientes patienter ſuffertis.hec eſt gratia apud deum.hoc notat̃ cum dicitur.Tradebat autem iudicanti ſe iniuſte.De hoc veſtigio dicitur Job.xxiij. Veſtigia eius ſecutꝰ eſt pes meus ⁊c.Amen.

De euangelio.

Go ſum

e paſtoꝛ bonus ⁊c̄ Johis.x.Officiū boni paſtoꝛꝭ in quattuoꝛ cō ſiſtit.videlicet in ouium paſtū ⁊ impinguatione.In luporum defenſione. in vultꝰ ⁊ vocis cognitione.in diſperſi gregis adunatione. Unđ verſus. Qui bonus eſt paſtoꝛ nec mercēnarius extat. Paſcit defenſat.cognoſcit oues et adunat. Primo igitur cōmendatur officiuꝫ boni paſtoꝛis in paſcēdo.ſ. vt bene paſcat oues ⁊ impinguet.Paſtoꝛ enim dicitur a paſcendo. Paſcit em̄ nos dominꝰ triplici pabulo.ſcilicet.doctrine.gratie et eucharíſtie. Doctrine Ezechiel xxxiiij.In paſcuiſ vberrimiſ paſcam eas in montibus excelſis.Iſidoꝛꝰ.Sanctaruꝫ ſcripturarūꝫ altitudines q̄ſi montes paſcue ſunt.Paſcit autem nos dominus nō ſolum per ſe.ſed etiam per alios.Hieremie.iiij.Dabo vobis paſtoꝛes ſm̄ coꝛ meum. et paſcent vos ſcientia ⁊ doctrina. Item pabulo gratie.Exodi.iij. Moyſes minabat gregem ad interioꝛa deſerti.vbi dominus ſibi in rubo ardēti apparuit.Moyſes eſt pꝛelatus.per queꝫ oues ad interioꝛa deſerti mi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nantur.et ad paſtum veniūt
quando exteriorem conſola
tionem relinquunt.et inte/
riorem querunt. vbi domi/
nus in rubo ardēti. id eſt.in
corde feruenti apparet. Lu/
ce.xxiiij. Nonne cor noſtruz
ardens erat in nobis ⁊c̄.

Itez pabulo euchariſtie.
quod ſignatum habemꝰ.ij.
Reguz.xij. De ouicula pau/
peris que erat de pane illi/
us comedens ⁊ de calice bi/
bens. Bernardꝰ. Bonus eſt
paſtor qui dat carnem ſuam
in cibum. ſanguinem in po/
tum.animaz in preciū. Hoc
eſt ergo pabulum doctrine.
quod bonꝰ paſtor debz ha/
bere. Unde Gregorius. Ab
imperitis rectoribus paſto/
rale magiſterium qua teme
ritate ſuſcipitur ,quādo ars
eſt artium regimen anima/
rum. Ipſa quippe in magi/
ſterio lingua confunditur.
cum aliud diſcitur et aliud
docetur. Secundo com/
mendatur a defenſione lu/
porum.⁊ hoc notatur cū di/
citur. Bonus paſtor animā
ſuam ponit pro ouibꝰ ſuis.
Defendit nos chriſtus a lu/
pis.a leonibus. ab vrſis.ſic̄
dicitur.j. Regū.xvij. de Da/
uid qui leonem ⁊ vrſum in/
terfecit. cum inuaderēt gre/
gem ſibi commiſſuz. Per
leonem ſignificat diabolus
j. Petri.v. Sobrij eſtote ⁊ vi.
quia ad.v.di.t.l.r.cir.q.quez
de. Per vrſuz intelligitur
caro.ſequitur enim mel.ſic ⁊
caro voluptatem. Debilis ē
in capite.et fortis ī brachijs
delectationis et conſenſus.
Danielis.vij. Beſtia autem
ſecunda ſimilis erat vrſo.et
tres ordines in ore eius.ſci
licet cogitatio. delect a to et
conſenſus.ſed debilis eſt in
capite. hoc eſt in cogitatiōe.
Unde ibi primitus reſiſten
dum eſt Ps̄. Beatus q̇ tene
bit ⁊ allidet paruulos ſuos
ad petrā. Per lupuz ſigni
ficatur auaricia ⁊ crudelitas
In mundo tot ſunt lupi.q̄t
ſunt homines impij ⁊ puer/
ſi. Math.x. Ecce ego mitto
vos ſi.o.in me.lu. Gre. Sic̄
agni inter lupos mittuntur
vt ſenſum ꝯſeruātes innocē
tie.morſus malicie non ha/
beamus. Talis agnus ſiue
ouis erat apoſtolus cum di
ceret.j. Cor.iiij. Maledici/
mur ⁊ bn̄dicimꝰ.pſecutionē
patimur ⁊ ſuſtinēꝰ. Poſſu
mus ēt p leōes accipe reges

⁊ pꝛincipes eccleſia⁊ xp̄i pſe/
quētes. ⁊ h̄ ſub tali ꝓpꝛietate.
ꝙ circūſepti a venatoꝛibꝫ ter
ra⁊ intuent̄. vt minus vena/
bula expaueſcāt. Per vꝛſos
iudices ⁊ aduocatos eccleſi
aru⁊. ſub hac ꝓpꝛietate. quia
apes ꝯturbant ⁊ mel eoꝛum
deuoꝛant. Per lupos here/
ticos. ſub tali ꝓpꝛietate ꝙ ten
dentes contra ouile. vadūt
contra ventum ne a canibꝰ
odoꝛent̄. Tercio cōmen/
datur bonitas paſtoꝛis no/
ſtri in ouium ſuarum cogni
tione. cū dicit. Et cognoſco
meas ⁊c̄. Cognoſcit autē do
minꝰ cognoſcētes ſe. fide ve/
ra. ſpe certa. charitate nō fi/
cta. Et qꝛ pauci talem ſui no
ticiā habēt. ꝯquerit̄ Jſaie. j.
Cognouit bos poſſeſſoꝛem
ſuū. ⁊ aſinꝰ pſepe dn̄i ſui. iſrl̄
aūt me nō cogno. ⁊c̄. Sꝫ ve
nō cognoſcentibꝫ tam piu⁊
dn̄m in hoc mūdo. qꝛ cogno
ſcent eū crudelem arbitru⁊
in iudicio. Bern̄. Cognoſce
tur certe dn̄s iudiciū faciēs
qui nunc ignoꝛat̄ miſericoꝛ/
diā volens. Jtē cognoſcit
ſibi obedientes. Joh. x. O/
ues mee vo. m. au. ⁊ ego ag/
no. eas. Vocē nāqꝫ ꝓ̄ceptoꝝ
⁊ doctrine mee. vel vocē cla/
moꝛis mei ī cruce. Ps̄. Nos
ꝓplꝰ paſcue eius. ⁊ o. manꝰ
eiꝰ. Hodie ſi vocem eius au
dieritis nolite ⁊c̄. Jte⁊ ſe/
quentes ſe. Johis. x. Et ſe/
quunt̄ me. ſ. per bonā vitam.
Per r hāc enim cognoſcit do
minꝰ oues ſuas. ſicut paſtoꝛ
ſuas tali vel tali ſigno diſtin
ctas. Geneſ. xxx. Ubi legit̄
ꝙ iacob oues ſuas coloꝛibꝫ
diſcreuit. Uarie enim erāt
ſue: nigre autem vel albe la/
ban. Jacob chꝛiſtum ſignifi
cat. laban diabolum. Nigrē
oues ſunt aperti peccatoꝛeſ
Albe vero hypocrite ⁊ ſimu
latoꝛes. Matt. xxiij. Ue vo/
bis hypocrite qui ſimiles e/
ſtis ſepulchꝛis dealbatis ⁊c̄
Tales ſūt albuginē in ocu/
lo habentes. Greg. Albugi
nē habet in oculo q̄ veritatꝫ
lumē videre nō ſinit̄. qꝛ arro
gantia ſapiētie vel falſe iuſti
cie excecat̄. Uarie aūt oues
ſunt penitentes que partim
albe ſunt per iuſtificationē.
dum ſe peccatoꝛeſ reputant
apud deum. ſed apud ſe ni/
gre ſunt ex humilitatis ſue
cognitione. ⁊ ex peccatoꝛum
ſuoꝛum recoꝛdatiōe. Talis
ouis erat illa q̄ dicebat Can
ti. v. Nigra ſu⁊ ſed foꝛmoſa.

Et in ps. Aſtitit regina a de
xtris tuis in veſti. deau. circũ
data vari. Quarto paſtor
cõmendatur in ↄgregãdo ſiue
adunando cum dicit. ⁊ alias
oues habeo q̃ non ſunt ex h
ouili ⁊ il. oportet me ad. ⁊ v.
m. a. ⁊ f. vnũ oui. ⁊ vnus pa.
Nota de triplici coaduna
tione ſiue ↄgregatiõe. Con/
gregat em̃ dñs oues ſuas ĩ
hoc mũdo p mutuã dilectio
nẽ. Joh xi. Prophetauit q̃a
ieſus moriturꝰ erat p gente.
⁊ nõ tm̃ p gente. ſed vt fi. dei
qui erãt diſperſi ↄgregaret ĩ
vnũ. i. in vnionẽ caritatis et
dilectiõis. Et illud. In hoc
cognoſcent oẽs q2 mei eſtis
diſcipuli. ſi dilectionẽ habu/
eritis ad inuicẽ Dilectio em̃
ↄgregat. ⁊ odiũ diſgregat.
Itẽ ↄgregat nos in iudi/
cio extremo p meritorũ diſ/
cuſſionẽ ⁊ locorũ diſtinctio/
nẽ. Matth. xxv. Cũ venerit
filius hoĩs ĩ maieſtate ſua
⁊ oẽs angeli cũ eo. tũc ſe. ſup
ſedẽ ma. ſue. et cõgregabunt
ante eũ oẽs gen. ⁊ ſepabit e.
ab inuicẽ. ſic paſtor ſegregat
oues ab he. ⁊ ſta. o. qui. a de.
he. aũt a ſi. ⁊c. Itez in celo.
Lu. xv. vbi dr̃ de centeſima
oue pdita. ⁊ tandez ad alias
nonagintanouẽ oues redu
cta in deſertũ. i. in regnũ ce/
lorũ qd deſertũ fuit in ruina
angelorũ malignorũ ſpirituũ
ſed nouẽ ordinibꝰ angelorũ
⁊ vno hoĩm reparatũ eſt ⁊ re
pletũ. q2 tũc erit vnũ ouile et
vnꝰ paſtor. qñ glie ↄditoris
vnacũ angelis aſtabimꝰ ⁊ ad
inuicẽ cohere bimꝰ. Ber. Il
lic nos amabimꝰ ſine modo
videbimꝰ ſine termio. cohe/
rebimꝰ ſine malo. pleni lau/
de et iubilio. pleni grã. pleni
deo. Amen.

Dñica tercia de epl'a.

Obſecro vos tãq̃ adue/
nas ⁊ pegri. ⁊c.
j. Pet. ij. Bonꝰ pegrinus ex
q̃ttuor eſt ↄſiderandꝰ. videli
cet ex ſignorũ congruitate. ex
bona ſocietate. ex ſumptuũ
modicitate. ex facti breuita/
te. Vñ ꝟ. Cõgrua ſigna. bo/
ni comites. ſumptꝰ modera
ti. Et breuitas facti ſunt ad
laudẽ pegrini. Igitur notã
dũ q pegrinꝰ debꝫ hr̃e con/
grua ſigna ⁊ ↄuenientia ſue
pegrinatiõi. q̃ notantur p hũc
verſum. Cũ pera. baculꝰ. crux
byrrus. palma. galerꝰ. Crux
eſt ſignũ paſſionis xpi. q̃ no/

bis ſemꝑ debet eſſe ĩ memo/
ria ⁊ in corde. Vñ hoc ſignũ
in pectore portaṫ vbi ſedes
eſt cordis. Canti. vij. Pone
me ſicut ſ. ſuꝑ c. tu. ⁊c̃. Quidã
tñ portant in hũero. iuxta il/
lud Iſa. ix. Fact⁹ eſt ꝓncipa
tus ſuꝑ humerũ ei⁹. Bacul⁹
eſt ſignũ ſpei ⁊ ꝯfidẽtie q̃ʒ ha
bere debem⁹ in dño. Ps̃. In
dño ꝯfido ⁊c̃. nõ in fratre vł
amico. q꞉ oĩs frater ſupplan/
tans ſupplãtabit. ⁊ oĩs ami/
cus fraudulẽter incedet. ⁊c̃.
Hier. ix. Nõ in incerto diui
tiarũ. nec in mũdo q̃ ẽ bacu/
lus harũdineus. cui ſi inni/
xus fuerit hõ ⁊c̃. Iſa. xxxvj.
Sed in dño q̃ ſi etiã baculo
tribulatiõis q̃ñq꞉ nos ꝑcuti
at. tñ poſtea ꝯſolationẽ nob̃
ꝑſtat. Ps̃. Virga tua ⁊ ba. t.
⁊c̃. Pera ſiue ſacculus ſignat
fructũ elemoſyne. Ecci. xvij
Elemoſyna viri q̃i ſacculus
cũ ip̃o ⁊c̃. Quicq̃d eñ hõ ꝑ
xp̃o dat. q̃ſi in ſacculo ad pa
triã ſecũ portat Prouer. vij.
Saculũ pecunie ſecũ tulit.
⁊c̃. Byrrus eſt mortificatio
carnis ⁊ aſperitas penitẽtia
lis. Matth. iij. Erat aũt ve/
ſtimentũ eius de pilis came
loꝝ ⁊ zona pell'. ⁊c̃. Palma ẽ
ſignũ victorie. ꝯtra carnalia
deſideria q̃ militãt aduerſ⁹
aĩam ſicut hic dr̃ in ep̃la. Ga
lerus ſiue pilleus eſt virtus
patiẽtie q̃ caput defendit ab
iniurijs ventoꝝ ⁊ tẽpeſtatũ.
Pil'e⁹ niſi fortiṫ ſtringaṫ fa/
ciliter amittitur. Ezech. xxi.
Aufer cydarim. tolle coro/
nã. Itẽ debet hr̃e bonã ſo
cietatẽ. iuxta illud ps̃. Cum
ſctõ ſctũs eris. Et illud ethi
ci. Ambula cũ bonis. Quo
ꝯtra de malis ꝑegrinis. Si
videbas furẽ currebas cum
eo. Qð fit nouẽ modis. Vñ
v̾ſus. Iuſſio. ꝯſiliũ. ꝯſenſus
palpo. recurſus. Participãs
mut⁹. nõ obſtãs. nõ manife/
ſtans. Currere cũ fure faci/
unt furtiq꞉ reatuʒ. Bona
ſocietas ꝯſiſtit in tribꝫ. vide/
licet ĩ ſocietate. vt hõ q̃rat ſo
cios fideles. de quibus ſecu
rus ſit tam de rebus q̃ʒ de ꝑ
ſona. ⁊ q̃ui non deſerãt ip̃m
in via. vel in neceſſitatis arti
culo. Prouer. xx. Multi ho
mines miſericordeſ vocanṫ.
virum autẽ fidelem quis in
ueniet. q̃ſi dicat. cũ difficul/
tate inueniet. Lu. xxij. Vos
eſtis qui ꝑmanſ. me. in tem/
ptatiõibꝫ. Itẽ ꝙ ſint vna/
nimes ⁊ ſibi inuicem cõſen/
tientes. ne ſit inter eos ꝯten

tio ⁊ diſcordia. Phil.j. Ab/
ſens audio de vobis ꝙ ſtatꝭ
in vno ſpiritu vnanimes col
laboratores euangelij. Et
Matth.xviij. Si duo ex vo
bis conſen. ſuper ter. de om
ni re quācūqꝫ pe. fi. e. a patre
meo qui eſt in celis. Item
ꝙ ſint deuoti ⁊ religioſi vt o/
rent per viam et non tractēt
inutilia diſputando ⁊ ꝯten/
dendo ꝟbis. Mar.ix. Quid
in via tractabatꝭ. at illi tacue
runt. Siquidez in via inter
ſe diſputauerāt q̄s eſſet illo
rū maior. Boni ſocij multū
ſunt rari. ⁊ ſi qn̄ inueniūtur
fratribꝫ ⁊ amicis ſunt ꝓferē/
di. Prouerb.xviij. Uir ami/
cabilis ad ſocietatē magꝭ a/
micꝰ erit q̄ꝫ frater. Hec om/
nia ꝓbantur ex ſocietate ra/
phaelis cuz thobia iuniore.
quē duxit ⁊ reduxit. Itez
debet habere ſumptꝰ ⁊ expē
ſas moderatas. ⁊ viaticū ita
vie cōmenſuratuz ꝙ nec ad
ſuꝑfluitatez nec ad extremā
paupertatem vergat. ſic ſalo
mon petebat a domio. Diui
tias et pauꝑtatez ne dederꝭ
mihi. ſed tan. vt. m. tri. neceſ/
ſaria. Et reddit optimaſ cau
ſas dicēs. Ne ſatiatꝰ illiciar
ad negunduz. ⁊ ne pauꝑtate

cōpulſus furer ⁊c̄. Modici
tas ergo tꝑalium mediuz fa
cit. ⁊ hec via tenenda eſt. ſcꝫ
vt homo cōtentus ſit paucꝭ
Habentes inquit apl'us. ali
menta ⁊ quibꝫ tegamur his
cōtenti ſimuſ. Debet ei nob
ſufficere modicuz ꝓpter tres
cauſas. Una eſt quia tāto le
uiores reddimur. quāto mi
nus fuerimꝰ onerati. Mat/
thei.xj. Uenite ad me om̄es
qui laboratis ⁊ onerati eſtꝭ.
⁊c̄. q̄ſi dicat. Ego deponam
onus veſtrum ſub quo cur/
ui incedit is. ⁊ me leuem at/
qꝫ expeditum curſorē ac ꝑe/
grinum ſequi non poteſtis.
Non enim tardam teſtudi/
nem ſequimur. ſed velociſſi/
mum gygantem. Pſ. Exul/
tauit vt gygas ad currendā
viam ⁊c̄. Et Cantic.ij. Ecce
iſte venit ſaliens in mon. t. c.

Secunda cauſa eſt. quia
fortiores efficimur ad cōgre
dienduz cum diabolo. ſicut
dicit beatus Gregoriꝰ. Nu/
di cuz nudo luctari debemꝰ
quia ſi veſtitꝰ q̄ſq̄ꝫ cū nu. lu.
ad ter. ci. deijcitur. quia ha/
bet vnde te. Exemplum ha/
betur. ij. Regum. xviij. de ab
ſalone. cuius caput adheſit
quercui propt̄ multitudinē

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

⁊ denſitatē crinium.i.tp̄aliū rerū habundantiū ⁊ ſup̄flui tatez. Tercia cauſa eſt.qr certiorē viā tenem⁹. Certuz em̄ eſt ꝙ vita nr̄a nō erit lon ga. Job.xiiij. Breues dies homīs ſunt ⁊c̄. Vn̄ vita nr̄a qn̄qꝫ fumo.qn̄qꝫ vento.qn̄qꝫ tele texentiū ⁊ hmōi reb⁹ bre uiter tranſeuntib⁹ cōparat̄. Ad breue igit̄ iter mūdane ꝑegrinatiōis multa p̄para/ re aliud nō eſt q̄ꝫ certā viam relinquere ⁊ īcerta tenere cū ſtulto illo euāgelico Lu.xij. Anīa mea habes multa bo/ na repoſita in annos pluri/ mos.qui nō vixit vſqꝫ ad lu cem matutinā. Exemplū de nabal ſtulto diuite.j. Reguz xxv. Itē debet ſe breuiter expedire ⁊ nō longā moram in via facere. Sicut em̄ mo ra periculuz trahit in vſuris q̄ quotidie creſcūt.ita ⁊ ī pec catis.q̄tidie em̄ peccamus ⁊ delinquim⁹.⁊ pctm̄ peccato adijcim⁹ q̄ꝫdiu in hoc mūdo ſumus.⁊ ideo irā dei graui/ orē timere poſſum⁹. Eccl'i.v. Nō tardes cōuerti ad dn̄m ⁊ ne differas de die in diem. ſubito em̄ veniet ira illius ⁊ in tp̄e vindicte diſperdet te.

Itē ſicut mora p̄iculū pa/ rit in tp̄ib⁹ malis.puta ſteri/ litatis ⁊ famis peſtilentie et cladis general'.ita ⁊ h̄ Sem per em̄ tp̄a mala ſūt in h̄ m̄do ⁊ timendū eſt ne peiora fiāt. ⁊ ita tandē peſſima Eccs.vij Ne dicas.q̇d putas cauſe ē ꝙ priora tēp̄a meliora fuere q̄ꝫ nūc ſunt.ſtulta eſt em̄ hu/ iuſmōi interrogatio. q̄ſi di. ſtultū eſt putare ꝙ mundus ille q̄tidie nō deficiat ⁊ ī peio rem ſtatū ꝑ curſus tempoꝝ non vergat. Dō pulchre ſi/ gnatū habem⁹ in ſtatua Da nielis. cui⁹ caput erat aurū optimum. pedes vero ꝑtim ferrei et partim fictiles.que duo ferruz.ſ.⁊ teſta cōiungi nō poſſunt.ꝑ qd̄ accipit̄ diſ/ cordia et inuidia.q̄ tanta eſt hodie ꝙ multis expediret de hoc ſeculo nequā exiuiſſe.

Itē ſicut mora periculuz facit in febrib⁹ acutis.⁊ in gra uib⁹ morbis.ita ⁊ in lōga vi/ ta hui⁹ ſeculi. Quanto enim diutius viuim⁹.tanto pl⁹ de ficimus.⁊ maiora pericula ⁊ grauamina ſuſtinem⁹. Eccl'i. xxx. Melior eſt mors q̄ꝫ vi/ ta amara.et requies eterna. q̄ꝫ languor p̄ſeuerans Vere multo melior eſſet mors q̄ꝫ amara vita. q̄ q̄tidie nouis

caſib' emergentib' amari/
cat. ꝓpter qḋ accelerand⁹ eſt
nobis curſus ꝑegrinatiōis
hui⁹ cū iuſto loth et familia
eius. ne ꝛ nos pariter inuol
uamur et peream⁹ in ſcelere
ſodome ciuitatis. Amen.

De euangelio.

Modicum
et nō videbitis me.
ꝛ iterū modicum et
vide. me. ꝛc. Johis. xvj. No/
tandū ꝙ dñs videt in q̄ttu/
or locis. ſcz in mūdo a credē
tibus. in morte a decedenti/
bus. in celo a ſe fruentibus.
in iudicio a reſurgentibus.
Vñ ꝟſus. Te xp̄m dñm no
bis q̄nq3 videndū. Mūdus
mors. celū. iudiciū q3 dabit.

Igit de ꝑma viſione dei
myſtice pōt itelligi qḋ hic di
cit. Iterū modicū ꝛ videbitꝫ
me. Modica em̄ ꝛ q̄ſi impfe
cta eſt viſio dei ꝛ momenta/
nea in hoc mūdo reſpectu vi
ſionis eterne. Modice em̄ ꝛ
impfecte videt q̄cq̄d tm̄ ima
ginarie ꝛ a tergo ꝛ in tenebꝛꝫ
ꝛ a longe videt. Videm⁹ em̄
nunc deū nō in ſe. ſed ꝑ ima
ginē repſentatiōis in creatu
ris. j. Coꝛ. xiij. Videm⁹ nūc
ꝑ ſpeculū. glo. ꝑ imaginē ob/
ſcurā. Videm⁹ em̄ aliq̄s cre
aturas in quib' aliq̄ dei ſili/
tudo relucet. Itē nō videm⁹
deū modo facie ad faciē. ſed
q̄ſi a tergo incarnatiōis Ex
odi. xxxiij. Videbis poſteri/
oꝛa mea. faciē aūt meā vide/
re nō poteris. glo. Poſterio
ra dei ſunt humilioꝛa q̄ geſ/
ſit in carne. Itē nō videmus
eū modo in lumīe. ſed q̄ſi in
nocte obſcure cognitōis ꝛ i/
telligentie hūane. Danielis
vij. Aſpiciebā in viſione no/
ctis ꝛ ecce in nubib' celi q̄ſi fi
lius h. veniebat. Plato ph̄s
Sicut ſe habꝫ ocul⁹ noctuē
ad lucē ſolis. ſic ſe habꝫ intel
lectus nr̄ ad manifeſtiſſima
nature. Tam obſcura enim
ſunt naturalia nr̄a. ꝙ q̄cq̄d
de deo cognoſcim⁹. q̄ſi in no
cte ꝛ ꝑ oculos noctue videa/
mus. Cañ. iij. Per noctē q̄ſi
ui quē diligit aīa mea. Gre
go. Per noctē querim⁹. Naꝫ
ſi ꝛ mens in illo vigilat. tamē
adhuc oculus intelligētie ca
ligat. Itē nō videm⁹ nūc de
um ꝓpe. ſed q̄ſi a longe per di
ſtantiā diſſimilitudinis ꝛ a/
uerſionis. Num. xxiiij. Vi/
debo eū ſed nō modo. intue
boꝛ illū ſed nō ꝓpe. De ſe/
cunda viſione dr̄ Actuū. vij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ecce video celos aptos. ⁊ ie
ſum ſtantē q̄ſi paratū ad ſu/
ſcipiendā aīam in morte. ſic̄
de multis ſanctꝭ legimꝰ q̄ vi
derūt deū in extremis ſuis.
Quō aūt tūc mereanť vide/
re deū. ſignatū habemꝰ Ge/
neſ. xxviij. vbi legiť ꝙ iacob
ſupponens lapidē capiti ob/
dormiuit ⁊ vidit ſcalā tangē
tem celū ⁊ dn̄m innixū ſcale.
Attende ꝙ de lapide ⁊ ſcala
⁊ dn̄o ⁊ de angelis hic diciť.
Lapis durā ⁊ grauē peni
tentiā ſignat. Hūc lapidem
ſiue hos lapides diabolꝰ in
panē carnalis delectatōnis
vult cōuerti. Matt. iiij. Dic
vt lapides iſti panes fiant
Dormitio mortē ſignat Pſ.
In pace in idipm̄ dor. ⁊ req̄.
⁊c. Sup lapides ḡ dormit.
qui in pn̄ia dura decedit.
Per ſcalā gradus ꝟtutuꝫ
ſignanť. In hac ſcala duo li/
gna ꝑncipalia ſunt. ſcꝫ amor
dei ⁊ p̄ximi. Gradus ꝟo om
nes alie virtutes. Qui hanc
ſcalā fabricauerit de ꝟtutibꝫ
in ſomno mortis eā videbit
⁊ habebit. Et angelos ꝑ eiꝰ
aīa deſcendētes. et cum ea
aſcendentes. ⁊ dn̄m eā ſuſci/
pienteꝫ videbit ⁊ gaudebit.
modicū nūc ſi oportet ꝯtri.
in va. tri. ⁊ temptatōnibꝫ. q̄a
triſticia nr̄a tunc ꝯuer. i gau
diū. Sicut aūt boni et iuſti
hoīes q̄n̄qꝫ in morte ſua de/
um vident. ita pc̄tōres ⁊ im/
pij dn̄m ſuū diabolum q̄n̄qꝫ
vident. ſicut ſcribit beatus
Grego. de quodā clauſtrali
ꝑuerſo ⁊ diſſoluto q̄ in mor/
te ſua draconē vidit ſe graui
ter p̄mentē ⁊ anhelitum lin/
gua ſua intercludentem. qui
tandē ad ſacramentū vnctio
nis ⁊ pſalmodiam conuentꝰ
paulatim receſſit. ⁊ infirmuſ
vſum loquele recepit ⁊ vitaꝫ
ſuam poſtmodum emenda
uit. De tercia viſione dei
que in celo erit. diciť Mat.
v. Beati mundo corde quo/
niā ipi deum videbunt. Au/
gꝰ. Tota merces in patria ē
viſio dei. Et bene. Si enim
tam ardentiſſime in h̄ mun/
do diligi poteſt deus ab ele/
ctis ſuis ꝙ ferrum ignē car/
cerem ⁊ om̄e genus tormen
torū ſuſtinere poſſunt ꝓpter
ipm quem tam modicū nūc
vident. quid erit in celo vbi
non per ſpeculum. ſed vide/
bitur per ſeipm. j. Jo. iij. Ui
debimus eum ſicuti eſt. Jtē
vbi non a tergo ſed facie euꝫ
videbimus ad faciem. j. Co

rinth.xiij. Tūc autē facie ad faciem ꝛc̄. Heſter.xv. Vidi te dn̄e q̄ſi angelum dei ꝛ cō‑turbatū eſt coꝛ meum.pre ti‑moꝛe gloꝛie tue. valde enim mirabilis es domīe ꝛ facies tua plena eſt gratiarū. Itez vbi nō in tenebꝛiſ ſed ī lumīe clariſſimo. Pſ. In lumine vultus tui am.j. Thimo.vi. Qui lucē habitat inacceſſi‑bilem.ꝛc̄. Itē vbi nō de lon‑ginquo ſed d̄ proximo.q̄a in eodez loco Joh.xvij. Pater q̄s dediſti mihi volo vt vbi ſum ego.ꝛ illi ſint mecum vt videant claritatem meā. Vi deamus g̊ ex predictis q̄ꝫ in cōpꝛehenſibilis dulcedinis ſit illa viſio gloꝛioſa. Unde Fulgenti⁹. Dei faciez ſi om‑nes damnati ī inferno vide‑rent.nullā penam. nullū do loꝛem.nullā triſticiam peni tus ſuſtinerent. Quis nō de ſiderabit videre faciem iſtā. Pſ. Preoccupem⁹ faciē ei⁹ in confeſſione triplici.ſ. lau‑dis ꝛ gloꝛificationis cuz tri bus pueris. Daniel.iij. Tūc hi tres quaſi ex vno oꝛe lau‑dabant ꝛ gloꝛificabant ꝛ be‑nedicebant deo ꝛc̄. Itez mu neris ꝛ oblatōnis cū tribus magis Math.ij. Apertiſ the ſauris ſuis.ꝛc̄. Item deuoti onis ꝛ ammiratiōis cū gen‑tilibus. Johis.xij.qui vole‑bant ieſuz videre.ꝑ quos ac cipitur deuotio laicoꝛū qui ꝑegrinantur ad veronicam contēplandam. De quar‑ta viſione in iudicio ꝛ reſur‑rectione generali dicit̄ Apo cal.j. Videbit euz om̄is po pulus ꝛ qui euz pupugerūt Tunc erubeſcet ocul⁹ adul‑teri qui obſeruat caliginem. Job.xxiiij. Contabeſcet o‑culus inuidi. qui nō recte ſꝫ tranſuerſe videt.j. Reg.xviij Depꝛimetur oculus ſuper‑bi qui ſublime videt. Iſa.ij. Lachꝛymabitur ocul⁹ aua‑ri qui pauperē deſpexit. Hie remias.treno.ij. Educ qua ſi toꝛrentem lachꝛymas ꝛc̄. Hec viſio deſcribit̄ Daniel vij.vbi dicit̄. Aſpi.ī viſu no. ꝛ ec.in n.ce.quaſi filius h.ve. et vſq̄ꝫ ad antiquum dieruz peruenit.ꝛ in conſpectu eiuſ obtulerunt eum. et dedit ei poteſtatem et honoꝛem ꝛ re‑gnū.ꝛ oēs ꝑpl'i trib ꝛ lingue ſeruient ei.poteſtas ei⁹ pote ſtas eterna que non aufere‑tur.ꝛ regnuz eius qd̄ nō coꝛ‑rumpetur. hoꝛruit ſpūs me⁹ Ego daniel territus ſum ni

mis in his. ꝛ viſiones capitiſ mei ꝯturbauerūt me. Nimirū ſi horrebat daniel ad viſionē iſtā. Nā virtutes celorū mouebunt. Luc. xxj. Et tūc videbunt filiū hoīs ꝛc. Glo. Quid dn̄s ꝟtutes celoꝝ. niſi anglos. archanglos. thronos. dn̄ationes. principat⁹. ꝛ ptātes appellat. q̄ in aduentu ſui oculis nr̄is viſibiliter apparebūt. vt diſtricte a nob tunc exigant. ꝙ nos mō inuiſibilis ꝯditoꝛ equanimit poꝛtat. Quid miruꝫ timere hoīes cuꝫ in aſpectu iudicij tremāt angelice ptātes. Unde Job. xxvj. Columne celi cōtremiſcunt ꝛ pauēt ad intuitū eius. Quid ḡ faciēt tabule vbi tremunt columne. Quid virgula deſerti patiet cū cedrus paradyſi cōcutit. Huc uſq̄ glo. Nota tn̄ ꝙ nō timent p ſe. ſed dicunt timere p̄ āmiratione rectiſſimi ꝛ iuſtiſſimi iudicij dei. qui tūc reddet vnicuiq̄ iuxta opera ſua. Amen.

Dn̄ica quarta de epl'a.

Omne datum optimū ꝛ omne donū ꝑfectuꝫ deſurſum eſt. ꝛc. Ja. j. In ꝑpoſito quattuoꝛ notari poſſunt. ſ. diuine claritatiſ eſſentia. diuīe nature incōmutabilis ꝑmanentia. donoꝝ ꝛ datoꝝ differētia. ſuꝑne gratie ꝯtinua influentia. Un̄ ꝟ. Optima q̄ data ſint. pr̄ ꝛ q̄s lucis. apud quē. Non vicis eſt inſtans. nec tranſmutatio diſce. Primo igit notatur claritas diuine eſſentie cum dr. A pr̄e luminū. Pater em̄ omniū luminū tā viſibiliuꝫ q̄ȝ inuiſibiliuꝫ deus eſt. ſicut ꝓteſtamur ī ſymbolo. vbi dicimus. Credo in vnū deū p. om. fa. ce. ꝛ ter. vi. oīm ꝛ inui. Viſibiliū dicit ꝓpter creaturas viſibiles in mūdo. puta ſolem lunā ꝛ ſtellas et cetera coꝛpa lumīoſa. Inuiſibiliuꝫ dicit ꝓpter creaturas inuiſibiles q̄ ſunt ī celo empyreo. ſic ſp̄s angelici ꝛ aīe ſanctoꝝ q̄ nunc inuiſibiles nob ſunt. ꝛ ſm omnē veritatē deus eſt lux vera ꝛ eterna ꝛ increata. ſicut dr Johis. j. Erat lux vera q̄ illu. om. ho. ꝛc. Et apl's j. Thimo. vj. Qui ſol⁹ habet īmoꝛtalitatē ꝛ luceꝫ habitat inacceſſibilē. quē nullus hominū vidit nec videre poterit. ꝛc. nunc. ſ. in hoc tꝑe. ſed poſtmodū videbit. ſicut dic

glo. interlinearſ. Dicit etiaʒ deus lux interpretatiue ⁊ ſimilitudinarie. qꝛ multã int aliãs creaturas cũ ipa ſilitudinem habet. Lux em̄ vt dicit Baſili⁹ eſt ſpecies p oĩa ſibi ſimilis. ⁊ eſt pma ſilitudo in corpibꝫ. De luce aũt quid ſit ſm rem. vtruʒ. ſ. ſit ſubſtãtia vel accidẽs diuerſe ſunt opiniones. Differt tñ lumẽ a luce ſic ſpecies a genere. Omne em̄ lumẽ lux eſt. ſed nõ cõuertitur. nõ em̄ om̄is lux eſt lumen. Inuenit aũt triplex lumen ſic dicit auctoꝛ pſpectiue. reflexũ. fractum. ⁊ directum. que reduci potetũt ad myſticũ intellectũ Scdo notat incõmutabilitas diuine nature. cũ dicit. apõ queʒ nõ eſt trãſmutatio nec viciſſitudi. obum. Nõ em̄ deus ſubiacet motibꝫ aliquaꝝ viciſſitudinũ. ſed iuxta verbũ Boecij. Stabiliſqꝫ manẽs dat cuncta moueri. Sũt aũt ſex genera motuum ſm phm. ſcʒ. generatio ⁊ coꝛruptio. augmẽtatio ⁊ diminutio. alteratio ⁊ ſm locũ mutatio. Generatio eſt mot⁹ quo fit egreſſus in ſubam. qñ aliqd tranſit de nõ eſſe ad eſſe. Coꝛruptio ecõtrario eſt motus q̃ fit egreſſus a ſuba. ſcʒ qñ aliqd trãſit de eſſe ad nõ eſſe. Hi duo mot⁹ ꝯſiderant in tpe. Augmẽtatio eſt mot⁹ q̃ aliqd augmẽtat. Diminutio q̃ aliqd diminuit. Alteratio eſt mot⁹ q̃ accidẽtia variant in eodeʒ ſubiecto. Et hi tres mot⁹ cõſiderant in foꝛma. Scdm locũ mutatio eſt mot⁹ de loco ad locũ. Omnia hec genera motuũ ſunt i coꝛpibus. ex q̃ ptʒ ꝙ om̄e coꝛpus aut mutat loco. tpe. aut foꝛma. Sed de⁹ nõ mutat loco. qꝛ vbiqꝫ eſt. non tpe. q̃a etern⁹. nõ foꝛma. qꝛ inuariabilis eſt. nõ augmẽto. qꝛ immẽſus. nõ diminutõe. qꝛ pfectus. nõ alteratione. qꝛ ſemp idẽ eſt. Et hoc eſt qd hic dicitur. Apud quem nõ eſt trãſ. nec viciſ. obum. Hec em̄ creaturis ꝯueniũt. nõ creatoꝛi. qꝛ res mutãt ſm species ſuas. ⁊ ſubiacẽt diuerſis motib⁹. ſic ſpũs creat⁹ mutat ſm intellectũ ⁊ affectũ. intelligit em̄ ſucceſſiue ⁊ variat cogitationes. ⁊ creſcit in ſcia ⁊ obliuiſcit. Silr et ſuſceptibil eſt ꝯrioꝝ. ſ. gaudij. doloꝝ. ⁊ aliarũ affectionũ. p q̃s diſtendit ⁊ variat. Sed de⁹ inuariabilis eſt. licʒ ei qñqꝫ hmõi af

fectiões figuraliter attribu-
untur. Tercio notant da
torũ ꝛ donorũ differẽtie. Da
tuʒ eñi refert ad naturalia.
donum ad gratuita bona. ſi
cut dicit gloſa Nota ergo
ꝙ ſunt tria genera datorum
naturaliũ. Primũ ſunt ex
trinſeca bona. ſ. tpalia bona
ad corpus ptinentia. q̄ conſi
ſtunt i q̄ttuor elemẽtiſ. Dat
eñi nobis de⁹ de terra panẽ
ad edendũ. de aqua vinũ ad
bibendum. ꝛ multa alia. dat
nobis aerem ad ſpirandũ et
lucẽ ad videndũ. Et ſic pri-
mũ datũ eſt vſus elemento-
rũ. qui ꝙ neceſſari⁹ ſit ꝛ opti
mus videat vnuſq̄ſq;. q̄a ſi-
ne iſtis natura hũana defi-
cit nec ad momẽtũ ſubſiſtit.

Scd̃m genus ſunt bona
corpalia ad officiũ corporis
ptinẽtia. ſicut eſt integritas
ſenſuum. decentia mẽbrorũ
ſanitas cõplexionũ. que ſũt
optima data ad regimẽ cor-
poris pficiendum. vt habea
m⁹ oculos claros ad diſcre-
tionẽ colorũ. aures apertas
ad intelligentiã vocũ ꝛ ſono
rũ. nares expeditas p diuer
ſitate odorũ. os ꝛ linguaʒ p
delectamẽto ſaporũ. tactuʒ
q̄ cõmunis eſt ſenſus. ad iu-
diciũ omniũ iſtoꝝ. Que da-
ta ꝙ bona et ꝙ optima ſint.
dicit Ecci. xxx. Nõ eſt cẽſus
ſup cenſum ſalutis corpis. ꝛ
nõ eſt oblectamentũ ſup cor
dis gaudiuʒ. Terciũ gen⁹
ſunt bona aĩe. ſ. intelligẽtia.
memoria. ꝛ voluntas. q̄ ſunt
q̄ſi triplex diuiſio ipſius. In
his eñi habet aĩa ſuã longi
tudinẽ. altitudinẽ ꝛ latitudi-
nem. Longitudinem in me
moria q̄ recolit vniuerſa que
de⁹ opatus eſt a pncipio mũ
di ꝓpter noſtraʒ ſalutẽ. Alti-
tudinẽ ſuã habʒ in intelligẽ
tia. p quaʒ contẽplat celeſtia
vt cognoſcat deum ſupra ſe.
angelũ iuxta ſe. cetera ꝓ̃o q̄-
cunq; celi ambitu continent
infra ſe. Latitudinẽ habʒ in
voluntate. p quã deũ ꝛ oẽm
rõnalẽ creaturã cõplectit di
ligendo ꝛ volũtarie amãdo.

Quarto notant donorũ
pfectiones gratuite. Dona
eñi pfecta ſũt dona gratui-
ta. q̄ pficiunt animã nunc in
preſenti perfectione gratie. ꝛ
in futuro perfectione glorie

Perfectio gratie conſiſtit
in virtutibus. Unde Aug⁹.
Oculus carnis ꝙuis ex na
tura habeat facultatẽ viden
di. tamẽ non ꝯſequit viſionẽ

nec auris auditū. niſi benefi
cio lucis exterioris ⁊ ſoni. ita
⁊ aīa rōnalis. licet ex dono
creationis habilis ſit ad co/
gnoſcendū verum ⁊ diligen
dum bonū. tamen niſi radio
interioris lucis fuerit pfuſa
⁊ calore ſuccenſa nunq̄ con/
ſequitur ſapientie cognitio/
nem. nec ſentiet charitatꝭ af/
fectum. naꝫ interior ignis et
lux eſt deus. qui ex ſe illumi
nat intellectū ad agnitioneꝫ
veritatis. vt ait Joh. viij. E/
go ſum lux mundi. ⁊ Deute.
iiij. Dominꝰ deus tuꝰ ignis
ꝯſumens eſt. Perfectio glo/
rie conſiſtit in dotibus ani/
me. qꝛ ſicut ſolem non videt
oculus niſi ī luce ſolis. ſic ve
rum ac diuinum lumen. nō
poterit intelligentia videre.
niſi in ipſiꝰ lumine. Vñ pſ.
In lumine tuo videbimꝰ lu
men. q̄a intellectus replebi/
tur gloria manifeſte viſiōis.
⁊ affectꝰ leticia pfecte dilecti
onis Hec tria data ⁊ tria do
na ſunt deſcēdentia a patre
luminū apud quē nō eſt trāſ
mutatio. qꝛ non pōt mutari
ſm cognitionē. qꝛ ſapiētiſſi/
mus eſt. nec ſm affectum. qꝛ
optimꝰ ē. ⁊ iō impoſſibile ē vt
aliq̄ mutatio cadat in ipſuꝫ.
Ex q̄ etiā ptꝫ ꝙ in collatiōe
donoꝝ nō eſt mutabilꝭ. qꝛ ſp
bona tribuit. nec ē apud euꝫ
viciſſitudīs obum. i. obſcu/
ritas vł interpolatio. qꝛ ex q̄
incipit bñ facere ꝯtinuat do
na ſua. nec ceſſat dare. niſi p
us ceſſemꝰ petere. vel donis
ac datis ſuis nos indignos
reddere. Qđ bene ſignatum
habemꝰ. iiij. Reg. iiij. de oleo
heliſei et vaſorum defectio/
ne.

De euangelio.

Ille arguet mūdū de pctō ⁊ de iuſticia ⁊ de iudicio. ⁊c̄. Johis. xvj. Hic notātur quattuor effectus operationum ſpūſſancti. videlicet maloꝝ hominū redargutio. bonorum inſtructio. demonum expulſio. chriſti gloria ſiue clarificatio. Unde ꝟſus
Arguit. īformat. expellit. cla/
rificatqꝫ. Peccantes. iuſtos.
ſathane contagia. chriſtum.
Redde ſingula ſinglis. Ar/
guit igitur ſpiritusſanctus
mundū de peccato diffiden
tie ⁊ incredulitatꝭ. de iuſticia
falſe ⁊ ſiſ'ate eq̄tatꝭ. đ iudicio

preſumptõis ꝛ temeritatis.
Primũ notat̃ cũ dicit̃. q̇a
nõ credũt in me. non ꝙ oĩno
nõ credam⁹ in dñm noſtruꝫ
ieſum xp̄m. ſic̃ iudei ꝛ ſarace
ni. ſed qꝛ tepide ꝛ diminute.
ꝛ abſq̃ꝫ bonoꝝ operũ digna
ac debita atteſtatiõe. ſic̃ dici
tur Jaco. ij. qꝛ fides ſine opi
bus moꝛtua eſt. ꝛ ad Titũ. j.
Confitent̃ ſe noſſe deum. fa
ctis aũt negãt. cũ ſint abho/
minabiles ꝛ incredibiles et
ad om̃e op⁹ bonũ repꝛobi.
Scõm notat̃ cũ dicit̃. q̇a
vado ad p̄rem ꝛ iã nõ videbi
tis me. Vos mũdo dediti q̇
falſam iuſticiã ſectamini ꝛ ſi
mulatã equitatẽ p̄fertꝫ iuſti/
cie dei. Roma. x. Ignoꝛãtes
eñ dei iuſticiã ꝛ ſuã q̄rentes
ſtatuere. iuſticie dei nõ ſunt
ſubiecti. Terciũ notat̃ cũ
dicit̃. qꝛ p̄nceps mũdi h⁹ iã
iudicat⁹ eſt. ſup̄. ꝓ iudicio p̄/
ſumptiõis ꝛ temeritatꝫ. q̇ au
ſus eſt deũ ꝛ ſctõs ei⁹ iudica
re. Apoc̃. xij. Pꝛoiect⁹ eſt ac/
cuſatoꝛ fratrũ noſtroꝛũ qui
accuſabat illos añ ↄſpectuꝫ
dei nr̃i die ac nocte. Accuſa/
tio diaboli vt dicit Haymo
nihil aliud eſt niſi ad maluꝫ
p̄cipitatio. Tũc eñ accuſat.
qñ dignos accuſatõe reddit

nõ loquẽdo exteri⁹. ſed odi/
endo interius. Infoꝛmat
ſpũſſcũs ꝛ docet bonos om
nẽ veritatẽ. ſ. veritatẽ reꝝ p̄/
teritaꝝ p̄ñtiũ ꝛ futuraꝝ. non
ad ſupſtitionẽ ſed ad ſaluteꝫ
ꝑtinẽtiũ. Docet aũt nos tri/
plicem veritatẽ. ſ. doctrine. vi
te ꝛ iuſticie. Veritas doctri
ne ↄſiſtit in expoſitiõe ſacre
ſcripture. quã ſpũſſctũs do/
cet p̄dicatoꝛes. et intelligere
facit vt alij doceant̃ ab eis.
Dañ. xij. Qui ad iuſticiã eru
diunt multos. q̄ſi ſtelle in ꝑ/
petuas eternitates. Ecõtra
rio q̇ ad pctm̃ erudiũt. erũt
ſicut ſtelle ꝛ tanq̃ꝫ facule ĩ et/
na dãnatione Apoc̃. viij. Ce
cidit d̃ celo ſtella mag̃ ardẽs
tanq̃ꝫ facula. Itẽ docet veri
tatẽ vite. Et hec veritas cõſi
ſtit in virtutibꝫ moꝛalibꝫ per
q̄s vita hũana regit̃ ꝛ diſci/
pline honeſtatꝫ ſubijcit̃ Sa
pi. viij. Sobꝛietatẽ enim do
cet ꝛ prudentiã ꝛ iuſticiam ꝛ
virtutẽ. q̇bꝫ vtili⁹ nihil eſt in
vita hoĩbꝫ. Sobꝛietatẽ ꝑ tẽ
perantia. ꝛ v̄tutẽ ꝑ foꝛtitudi
ne ponē. ꝛ habeb̃ q̄ttuoꝛ v̄tu
tes cardinales. De q̇bꝫ Iſi/
do. Prudẽtia eſt virt⁹ q̄ bo/
na a malis diſcernunt̃. Foꝛ
titudo qua aduerſa equani/

miter tolerant. Temperan/
tia qua libido ꝛ cõcupiſcẽtia
rerũ malarũ refrenant. Ju/
ſticia qua recte iudicãdo ſua
cuiq; diſtribuunt. Jtem do
cet veritatẽ iuſticie. quia ipe
doctoꝛ eſt veritatꝭ ꝛ iuſticie.
Jobelis. ij. Letamini in do
mino q̃ dedit vobis doctoꝛẽ
iuſticie ꝛ deſcendere fecit ad
vos imbꝛem matutinũ ꝛ ſe/
rotinũ ſicut in pꝛĩcipio. Per
imbꝛem matutinuz ꝛ ſeroti/
num accipit ſancta ꝛ celeſtis
doctrina. que p̱ ſpm̃ ſanctuz
datur ꝯtra doctrinã diabo/
li. De qua Ja. iij. Nolite glo
riari ꝛ mendaces eſſe aduer
ſus veritatẽ. nõ eſt em̃ illa ſa
pientia deſurſum deſcẽdẽs.
ſed terrena anĩalis ꝛ diabo/
lica vbi eſt zelus ꝛ ꝯtentio ꝛc̃

Expellit etiã ſpũſſcũs dia
bolum tanq̃ pꝛincipem in/
gloꝛiũ olim damnatũ ꝛ pro
ſcriptum. ſicut dicit in cano.
Jude. Angelos vero qui nõ
ſeruauerunt ſuũ pꝛincipatũ
ſed dereliquerunt ſuum do/
miciliũ. in iudiciũ magni dei
vinculis eternis ſub caligi/
ne reſeruauit. Nota q̃ diabo
lus ꝛ angeli eiꝰ tanq̃ homi/
nes viles ſemel ꝓiecti de ce/
lo. quotidie proijciunt de lo
co ad locum in hoc mundo.
Unde ſtulte faciunt qui eoſ
recipiunt in munitionibꝫ ſu
is. qꝛ crimen leſe maieſtatis
incurrunt. eiecit em̃ illos ſpi
ritusſanctꝰ de celis. Apocal.
xij. Pꝛoiectus eſt draco ille
magnꝰ ſerpens antiquꝰ qui
vocat diabolus ꝛ ſathanas.
qui ſeducit vniuerſum oꝛbẽ
ꝛ pꝛoiectus eſt in terrã ꝛ an/
geli eius cum ipo ꝛc̃. Jtẽ de
animabus ſanctꝭ Job. xviij
Expellet eum de luce in te/
nebꝛas ꝛ de oꝛbe transferet
eum. non erit ſemen eius ne
q; p̱genies i populo ſuo nec
vlle reliquie. Jtez de coꝛpo/
ribus obſeſſis. Matth. viij.
Si eijcis nos hinc. mitte noſ
in poꝛcos. Jtem de domibꝰ
ꝛ hominũ habitaculiſ. Tho
bie. viij. Tunc angelus ra/
phael apꝑhendit demoni/
um ꝛ ligauit in deſerto egy/
pti ſuperioꝛis. Primã expul
ſionez operatur ſpiritusſan/
ctus p̱ virtutem ꝓpꝛie maie/
ſtatis. Job. xxvi. Pꝛuden/
tia eius percuſſit ſuperbuz.
ſpiritus eius oꝛnauit celos
et obſtetricante manu eius
eductus eſt coluber toꝛtuo/
ſus. Secundã per confeſſi/
onis peccatoꝛũ frequentiaz.

Judicū.vij. Ceperunt buc/
cinis clangere et cōplodere
inter ſe lagenas et fugerunt
madyanite ꝛc. Terciā per ie
iunij et oratiōis inſtantiam.
Matth.xvij. Hoc autez ge
nus non eijcitur niſi in ora/
tione ⁊ ieiunio. Quartā per
ſacramentaliū rerum appli/
cationem. inter quas princi/
palius eſt ſignū crucis. Un/
de in conſecrationib⁹ cimite
riorū dicitur. Signuz ſalu/
tis pone domine in loco iſto
⁊ non ꝑmittas introire an/
gelum percutientem Cla
rificat etiaz ſpiritusſanctus
filium ſicut hic dicitur. Ille
me clarificabit. Quod multiſ
modis fecit. Clarificauit eū
in conceptione. quando ob/
umbrauit ei in virgine. con/
tra ardorem concupiſcentie
⁊ fomitem ꝓpagationis hu/
mane. Luce.j. Spūſſanct⁹
ſupueniet in te. Clarificauit
eum in baptiſmo ī ſpecie co/
lumbe. oſtendens eum ſan/
ctum ſanctorū eſſe. ⁊ ducē ac
preceptorē mitium ⁊ humi/
lium et manſuetorum fore.
Matth.xj. Diſcite a me q̄a
mitis ſum et humilis corde.
ꝛc. Clarificauit eum in appa
ritiōe ſup apoſtolos lingua
rum in igne. oſtendens q̄les
predicatores eſſe debeant. ſ.
verbo legis eruditi. ⁊ carita/
te igniti. Grego. Qui eni de
um amando predicant cor/
da audientiū inflāmāt. Cla
rificat eum in fidelibus mē/
bris ſuis. gratiam inſpiran/
do ⁊ omnem creaturā in vſū
eorum conuertendo. Unde
ſuper hunc locum dicit vn⁹
de quattuor. Naſcitur a pa/
tre veritas. procedit ab vtro
q̄ charitas ad ſanctificādā
creaturaz. Naſcitur a patre
ſapientia. extendit ab vtro/
q̄ ad creaturas beniuolen/
tia. Naſcitur a patre conſili/
um. exit ab vtroq̄ ad creatu
ras dilectionis beneficium.
Naſcitur a patre verbum. ꝓ
uenit ab vtroq̄ benignitatiſ
donum. Splenduit de pa/
tre ſplendor eternus. proceſ
ſit ab vtroq̄ bone volunta/
tis affectus. Procedit eter/
naliter ſpiritusſanctus a pa
tre ⁊ filio per affectum diſtri
buendi donationes. ꝓcedit
etiam ex tempore et inſpira/
tur ⁊ mittitur per infuſionē
gratiarum. Et hec tempora
lis proceſſio. miſſio. et inſpi/
ratio quotidie fit. cuz diuer
ſis diuerſa dona ſpiritusſan

cti quotidie conferunt. De donis ſeptē ſpūſſancti habetur Iſa.xj. Et egredief virga de radice ieſſe. ꝛ flos ꝺ radice eiꝰ aſcēdet. et requieſcet ſuꝑ eū ſpūs dñi. ſpūs ſapientie ꝛ intellectꝰ. ſpūs conſilij ꝛ fortitudinis. ſpūs ſcie. ꝛc.

Dominica quinta de epiſtola.

Stote ſa/e ctores verbi et non auditores tātū. ꝛc. Jacobi. j. Notandū ꝙ quattuor ſunt genera bonorū ꝛ infallibilium ſpeculorū. ſcilicet ſacre ſcripture. bone cōſcientie. humane miſerie. viſionis eterne. Unde verſus Lex. animus. natura. deus tibi quattuor iſta. Sunt data pro ſpeculis vt te ſpeculeris in illis. Primū igitur ſpeculum. eſt ſpeculum ſacre ſcripture ꝛ legis diuine. De quo dicit apoſtolꝰ. j. Corinth. xiij. Uidemus nunc ꝑ ſpeculum in enigmate. id eſt per obſcuram ſimilitudinē aliquam ꝛ allegoriam ꝗ enigma vocaf. Quod vtiqꝫ conuenit ſacre ſcripture. ꝗ multas allegoricas et tropicas obſcuritates habet. et tamē permittit ſe cōtemplari a catholicis ꝛ humilibus ſpeculatoribus. non ab hereticis vel ſuperbis. Unde beatus Iſidorus. Diuine legis penetralia humilibus et bene ad deum intrantibus patēt. prauis atqꝫ ſuperbis clauduntur. Quod bene ſignatum habemus Exodi. xxiiij vbi dicitur ꝙ moyſes ingrſſus eſt medium nebule. ꝛ aſcendit in montem. Erat autem ſpecies glorie domini ꝗſi ignis ardens ſuper verticem montꝭ. Indigent enim celeſti illuſtratione, et diuini luminis igne. qui profunda ſacre ſcripture debent penetrare. ij. Petri. j. Hoc primū intelligentes. ꝙ omnis ꝓphetia ſcripture propria interꝑ̃tatione non fit. non enim voluntate humana allata eſt aliquando prophetia. ſed ſpirituſctō inſpirati locuti ſunt ſancti dei homines. Quante vtilitatꝭ ſit hoc ſpeculū declarat apoſtolus. ij. Thimo. iiij. Omnis ſcriptura diuinitus inſpirata. vtilis ē ad docendum. Gloſa. neſcientes. Ad arguendū. id eſt. ad con

uincendū negligētes.ad cor
ripiendum.id eſt.ad increpā
dum duriter.in malo perſi/
ſtentes. Ad erudiendū de
iuſticia penitentes vel incipi
entes.id eſt.vt iuſtū faciant.
vt pfectus ſit homo dei ꝛ ad
omne opus bonum inſtru/
ctus. Secundū eſt ſpecu/
lum mentis ꝛ bone cōſcien/
tie.ſine qua nemo pulchritu
dinem pfectionis poterit ac
cipere ꝛ claritatem apud de
um inuenire.Ab interioribꝫ
enim egreditur claritas hu/
ius ſpeculi.Pš.Omnis glo
ria eius fi.r.ab intus in fim.
au.Gloſa.Ab intus.i.ab in/
trinſecus bone cōſcientie et
mentis pure.Hoc eſt ſpecu/
lum iudith ad cuius intui/
tum cōpoſuit cincinnos ca/
pitis ſui.ꝛ lauit ſe myrto op
timo.ꝛ aſſumpſit lylia ꝛ ānu
los ꝛ dextrariola et inaures
ꝛ ſandalia in pedibus ſuis.
Cui etiam dominus contu
lit ſplendorem.quoniā om/
nis illa compoſitio non ex li
bidine ſed ex virtute animi
pēdebat.Judith.x.Hoc ſpe
culo vſus eſt ſponſa Cantic.
iiij.cui dicit.Tota pulchra
es amica mea ꝛ macula non
eſt i te.quaſi dicat.ad ſpecu/
lum conſciētie tue crebro re/
curris et ideo pulcherrima
comprobaris.Econtra mi/
natur incuratis et accidio/
ſis.qui ſpeculum iſtud negli
gunt abſtergere ꝛ conſcienti
am emundare.Iſaie.iij.Au
feret domin⁹ ornamentum
filiarum ſyon.ꝛc.inter q̄ po/
nit ſpecula ꝛ acus.Specu/
lum ſcilicet conſcientie.ꝛ acū
iuſticie.quia iuſtus in princi
pio accuſator ſui ipius debꝫ
eſſe.ꝛ propriam conſcientiaꝫ
pungere.ꝛ acu ſubtilis inue
ſtigationis penetrare.quibꝫ
ablatis.omnis decor anime
euaneſcit ꝛ fruſtra ſe compo
nit.Hieremie.iiij.Cum or/
nata fuerꝭ monili aureo.fru
ſtra componerꝭ.quaſi dicat.
fruſtra eſt omnis compoſi/
tio qua foris laboras.ſi ſcru
pulum remorſionis alicui⁹
peccati criminalis in conſci/
entia habeas.Iſido.Quis
humana iudicia ſubterfugi
at omnis qui male agit.iudi
cium tamen conſcientie effu
gere non poterit.Vbicunqꝫ
enim abierit reatus ſui con/
ſcientia illum non derelin/
quit. Tercium ſpeculum
eſt nature et miſerie huma/
ne.nec oportꝫ ꝙ illud a lōge

queramuſ.qꝛ in gremio nr̃o
ſemꝑ gerimꝰ. Poeta. Qua/
cunqꝫ ingrederiſ ſequitur te
corꝑis vmbra. Media ei vi
ta in morte ſumꝰ De h̄ ſpecu
lo dr̄ Exodi.xxxviij. ꝙ domi
nus p̄cepit fieri mare eneuꝫ
cū baſi ſua ꝛ ſpeculis mulie/
rū vndiqꝫ circumponi. Per
mulieres qui infirmꝰ ſexus
eſt ꝛ fragilis.ſignificat͛ miſe/
ria ꝯditionis hūane.cū qua
ingredimur in hūc mūdū et
ꝛ regredimur.qđ ꝑ baſim et
ꝑ labiū luteris deſignatur.
Job.j. Nudus egreſſus ſuꝫ
de vtero m̄ris mee ꝛc̄. Ecc̄s
v. Miſerabilis proꝛſus īfir
mitas.quō venit ſic ꝛ reuer/
tetur. De hac materia Plini
us in li.iij.ſic ait. Ante oīa
vnū anīal velamis ope alie/
nū genuit natura.ceteris va
ria tegumēta tribuit. teſtas.
cortices.coria.villos.ſetas.
ſquamas.plumas.pennas.
vellera.hoīem tm̄ nudū ꝛ in
nuda humo natali die abie/
cit ad vagitꝰ ſtatim ꝛ ad plo/
ratus.nullūqꝫ anīaliū aliud
ad lachrymas.ꝛ has ꝓtinus
ip̄o vite p̄ncipio. At ercle ri/
ſus etiā ſi p̄cox ꝛ celerrimus
illi ante q̄dragesimuꝫ diē nō
datur. Necqꝫ fere int͛ nos ge/
nite vincula ſtatim excipiūt.
homo vero infelicit͛ natꝰ.ma
nibꝫ ꝛ pedibꝫ ac toto corpore
iacet ligatꝰ.ꝛ a ſupplicijs vi/
tā auſpicat͛. vnam quidē ob
culpā qꝛ natus eſt. Heu de/
mentiā ab his initijs eſtimā
tiuꝫ ſe genitos ad ſuꝑbiam.
Prima roboris ſpes.p̄muꝫ
tꝑis munus q̄drupedi ſimi
lē facit. Cetera aīalia ad vo/
latus ꝛ ad pernicitates ſuas
ſtatim ꝑperāt.hō ſine doctri/
na nec fari.nec īgredi.nec ve
ſci.nec q̄cq̄ꝫ aliud q̄ꝫ flere no
uit. His principijs naſcunt͛
tyrāni.his primordijs carni
fex alius. Nā maris q̄dē bel
ue aut terre nō niſi in aduer
ſa ſeuiunt.at hercle homi ex
homīe plurima ſunt mala.
Ecce ſpeculū nat͛e. Quar
tū eſt ſpeculuꝫ viſionis et͛ne
vel ſapīe diuine. ꝙ xp̄o cōue
nit q̄ eſt imago dei inuiſibil͛.
in quē deſiderāt angeli ꝓſpi
cere.j. Pe.j. ꝛ Sap.vij. Can
doꝛ eſt em̄ lucis eterne ꝛ ſpe
culū ſine macula dī maieſta/
tis.ꝛ imago bonitatis illiuſ.
Qđ ſpeculū cū a nobis ī pul
chritudine ſue maieſtatis vi
deri nō poſſet.ſub velamine
nr̄e carnis apparuit. et ſuos
radios ita oculis mortaliuꝫ

cōtēperauit vt eos ferre poſ
ſemus. in opib⁹ q̄ humanit⁹
geſſit. ꝛ nō in his q̄ ſm poten
tiā diuinitatꝫ egit. Naz clari
tatē vult⁹ eius ferre nō pote
rant tres illi ꝑelecti diſcipu/
li in mōte. quib⁹ pauliſꝑ the
ſauros ſue pulchritudinis
aperuit. ꝛ vultu ſolē ꝛ veſte ni
uem ꝛ ſtupore mētes trāſcē/
dit. et ſub vno tp̄is momēto
moyſen ꝛ helyā ſecū loquen
tes habuit. vnū de īferni. al/
terū de paradyſi ſedib⁹ val/
de ꝯtrarijs ꝛ diſtantib⁹ euo/
catos. Spes tn̄ eſt et fides
nr̄a ꝙ tandē videbim⁹ eum
ſicuti eſt. q꞉ ſm apl'm. Sal
uatorē expectam⁹ dn̄m no/
ſtrū ieſuz xp̄m q̄ refor. corp⁹
ꝛc. qđ erit in patria ꝛ in futu
ro iudicio. qn̄ illud ſpeculuz
collocabit in alto. et videbit
eū oīs pp'ls ꝛ q̄ eum pupuge
rūt. tūc reuelabit ſpeculū il/
lud multꝫ nūc velaminibus
obductū. ij. Cor. iij. Nos ve
ro omēs reuelata facie gl'iaz
dn̄i ſpeculātes in e. imaginē
transformamur. ꝛc. Nota
ꝙ in h̄ ſpeculo diuerſi diuer
ſas impſſiōes hn̄t. Sūt eñ
q̄ videntur hr̄e duas facies.
vnā ſurſum. aliā deorſum. ꝙ
etiā in thopaſio ſolet accide
re. hi ſunt q̄ habēt fidē bonā
ꝛ opationē ſanctā. Aliqui in
hoc ſpeculo vident eſſe dex/
tri ꝛ ſunt ſiniſtri. ꝛ econuerſo
q꞉ multi ſūt vocati pauci ve
ro electi. Eſt ꝛ aliud gen⁹ ſpe
culi valde mirificū. ad cuius
intuitū nihil latere pōt eorū
q̄ gerunt in domo. etiā ſi fur
lateat in angulo. oīa eñ nu/
da et apta ſunt oculis ei⁹ ad
quē nobis ſermo. Qui ē be/
dict⁹ in ſecula. Amen.

De euagelio.

Etite et ac p cipietꝫ vt gaudiū ve.
plenū ſit. Jo. xvj. q̄t/
tuor nob̄ ſunt petēda. ſ. ſapi/
entia ꝯ̄ ſtulticie feditatē. ſa/
nitas ꝯ̄ corpis īfirmitatē. p/
uiſio rex tpaliū ꝯ̄ mendicita
tē. gaudiū celeſtꝫ patrie ꝯtra
pn̄tis exilij calamitatez. Vn̄
ꝟſus. Stult⁹ ꝛ infirm⁹ cuz
ſis mendic⁹ ꝛ exul. Cor ſapi
ens. vires. cēſuz. patriāqꝫ re
quire. Prima igit petitio
eſt ſapiē ꝯ̄ feditatē ſtulticie.
Stulti ei ꝛ inſipiētes ſum⁹.
ſic ꝯq̄rit dauid. Tu ſcis inſi
pientiā meā dn̄e ꝛc. Et quia
hanc ex originali pctō ꝯtra/
xim⁹. q̄dā feditate ſtolidita/
tis imbuti ſum⁹. ꝑt qđ ꝯſue

tudo ſcte eccleſie b; pueros añ baptiſmũ exorcizare ⁊ dr eis. Accipite ſalem ſapie ⁊c. Jaco.j. Si qs vrm indiget ſapia poſtulet illã a deo qui dat oib; affluent. ⁊ nõ impꝑat. Oib; dicit. q2 oẽs in peccatis nati ſum⁹. ⁊ ſtulticiã dei noticie ꝯtraxim⁹ intantũ vt iumẽtis cõparemur Eccs.iij. Quid b; hõ iumẽto aplius. et Sap.ix. Cogitatões ei mortaliũ timide ſunt. ⁊ incerte ꝓuidẽtie nre. corp⁹ eñi qd corrũpit aggrauat aiam ⁊c. De hac ſtulticia dr Hieremie.x. Stult⁹ fact⁹ ẽ oĩs hõ a ſcia ſua. Petenda eſt g ſapia ꝯ ſtulticiã ꝓpter tria. ſ. q2 nos illuminat. letificat et exaltat. De illumiatiõe dr Ecci vlti. Man⁹ meas extẽdi in altũ. ⁊ in ſapia ei⁹ luxit ania mea. De letificatiõe Ecci.iiij. Firmabit illũ ⁊ iter rectũ adducet ad illũ ⁊ letificabit eũ. De exaltatione Ecci.xi. Sapia hũiliati exaltabit caput ei⁹. ⁊ in medio magnatorũ cõſedere illũ faciet. Petenda eſt ergo ſapiẽtia ꝯtra ſtulticie feditatem. ⁊ hec eſt petitio ſalomonis.iij. Reg.iij. Secunda petitio eſt ſanitatis cõtra infirmitatez corꝑis. Per hanc eñi inutiles reddimur ⁊ graues tam nobis q̃ alijs De inutilitate dicit Sapie ij. Qd autẽ infirmũ eſt iutile inẽitur. De grauitate Job.vij Et fact⁹ ſu; mihimetipi grauis. Siue ei ꝑ languorẽ ſiue per ſenectutem homo deficiat. grauis ⁊ inutilis reputabitur. ⁊ ab amicis derelinquetur. Job.xix. Halitum meum exhorruit vxor mea. et orabam filios vteri mei. Donũ ſanitatis non paruipendendum. quia apoſtol⁹ ponit illud iter dona ⁊ cariſmata ſpiritusſcti.j. Corinth.xij. A ij inquit dat gratia ſanitatu; ĩ vno ſpiritu. Stult⁹ eſſet q hoc donum deſpiceret. ꝑ qd corpus regit ⁊ ania vigorat. Ecci.xxxviij. Fili in vita tua ⁊ in tua infirmitate nõ deſpicias teipm. ſed ora dñm ⁊ ille curabit te. Poeta. Orandum eſt vt ſit mens ſana in corpe ſano. Fortẽ poſce animum mortis terrore carentem. Eſt autem ſanitas nob petenda propter tria. ſcilicet propter fortitudinez habendam in ſeruitio dei ad laudandum ipſum ex totis viribus noſtris. Hieremie.xvij Sana me domie ⁊ ſanabor.

Pſ. Fortitudinē meā ad te
cuſt.ꝛc̄. Itē ꝓpter cōmunē vi
tam tenendaꝫ. Act.ix. Enea
ſanet te dn̄s ieſus xp̄us. ſur/
ge ⁊ ſterne tibi.q.d. Alij ſtra/
uerūt tibi ſatꝫ diu ⁊ laboreꝫ
tecū habuerūt. ſurge nūc ſa/
nus effectus et labora tibi.
Itē ad tergiuerſationem re
mouendā. qꝛ ſunt aliq̄ q̄ ſub
ꝑtextu infirmitatis grauiter
delinquunt. ſicut calculoſi q̄
dicunt ſe nō debere eſſe con
tinentes ꝛc̄. Ioh.v. Ecce ſa/
nus effectus es iā no.pec. ne
deteriꝰ aliq̄d tibi contingat.

Tercia petitio eſt rez tpa
liū ꝯtra paupꝛtateꝫ et inopie
malū. ſicut dꝛ Gen̄.xli. ꝙ om
nes ꝓuincie veniebāt in egy
ptum ad ioſeph vt emerent
eſcas ⁊ malū inopie tempa/
rarēt. Bn̄ dicit temperarēt.
qꝛ cū quadā diſcretiōis mo
deſtia ⁊ temperātia petenda
ſunt vite neceſſaria. vt viati/
cuꝫ vie cōmenſuret. Alioq̄n
pondus erūt ⁊ nō ſubſidiū.
Gen̄.xxviij. Dixit iacob. Si
fuerit dn̄s deꝰ mecū ⁊ cuſto/
dierit me in via ꝑ quam am
bulo ⁊ de. mihi pa. ad eden/
dū.ꝛc̄. Et apl's.i. Thimo.vi
Habētes inquit alimenta ⁊
quibꝫ tegamur his ꝯtenti ſi/
mus. Diuitias hr̄e malū nō
eſt. ſed diuitias ⁊ pecūias a/
mare ⁊ male ꝯquirere ⁊ ma/
le poſſidere iniquū eſt. Ecci.
x. Nihil eſt ſceleſtius q̄ꝫ ama
re pecuniā. ⁊.xiij. Bona ē ſub
ſtantia cui nō eſt pctm̄ in cō/
ſcientia. Petenda ḡ ſunt
nobis bona tpalia. qꝛ per ea
expediunt eterna. Aug. Bo
ne ſunt diuitie. facile em̄ oīa
expediūt. ⁊ multi ꝓpter earū
defectum ab eternis bonis
excludunt. Ecci.xxvij. Pro/
pter inopiā multi deliq̄runt
⁊ qui q̄rit locupletari auer/
tit oculū. Sunt aūt petē/
da ꝓpter tria. ſ. ꝓpter elemoſy
nas faciēdas. Iob.xxxi. Si
buccellā meā comedi ſolus
ꝛc̄. Ecci.xxix. Conclude ele/
moſynaꝫ in ſinu paupis.ꝛc̄.
Propter erubeſcentiā tollē/
dam. Luc̄.xvi. Fodere non
valeo. mendicare erube.ꝛc̄.
Poeta. Nil habꝫ infelix pau
pertas duriꝰ in ſe. q̄ꝫ ꝙ ridi/
culos homines facit. Propt
iniurias ⁊ vexatiōes redimē
das. Hiere.xli. Noli occide/
re nos qꝛ habēꝰ theſauros i
agro ꝛc̄. Eccēs.vij. Sicut ꝓ
tegit ſapīa. ſic ⁊ pecunia ꝛc̄.

Quarta petitio eſt celeſtꝭ
patrie habitaculū ꝯtra pn̄tꝭ

vite exiliū.exules em̄ ſumus
⁊ pegrini q̄diu in hoc ſecu/
lo ſum⁹.ij.Cor.v. Quoniaȝ
dū ſum⁹ in hoc corpe pegri/
namur a dn̄o. Sed quidaȝ
exiliū putant eſſe patriā.vo/
lentes diu viuere in h̄ mun/
do.ꝑpter paucas delectatio/
nes quas hic hn̄t.Dicentes
cū petro.Dn̄e bonū eſt nos
hic eſſe. Sed petr⁹ neſciuit
q̄d diceret.ſic nec iſti.Tales
ſimiles ſunt ruſticis capra/
rijs qui nūq̄ viderūt romā.
⁊ credūt eam ſilem ville ſue.
Poeta. Urbem quā dicunt
romam mellibee putabam.
Stult⁹ego huic noſtre ſimi
lem q̄ ſepe ſolem⁹. Paſtores
ouiū teneros ꝓpellere fetus.
Petendū eſt ḡ regnū celo
rū ꝑpter tria.ſcȝ ꝑpter regis ⁊
principis terre illi⁹ et patrie
pulchritudinē ⁊ vult⁹ hilari
tatem.Prouer.xvi. In hila
ritate vult⁹ regis vita.et cle/
mentia eius q̄ſi imber ſero/
tinus.Canti.iij. Egredimi/
ni ⁊ videte fi. ſyon regeȝ ſalo
moneȝ in dyademate ſuo q̄
coro.cum mr̄ ſua in die de/
ſponſationis illi⁹ ⁊ in die le/
ticie cordis ei⁹. Iteȝ ꝑpter
loci ſecuritatē ⁊ oīm bonorū
vbertatē Iudic.xviij. Sur
gite ⁊ aſcendam⁹ ad eos.vi/
dimus em̄ terrā valde opu/
lentā ⁊ vberem.nolite negli/
gere.nolite ceſſare. Eamus
⁊ poſſideam⁹ eā. null⁹ erit la
bor.intrabimuſ ad ſecuros
⁊c. Itē ꝑpter gaudij ⁊ leti/
cie durabilitatē. Iſa.lj. Let
cia ſempit̄na ſup ca.e. Erit
em̄ gaudiū puriſſimuȝ nihil
hn̄s de ſuo ↄtrario. Iſaie.lj
Fugiet dolor ⁊ gemit⁹. De/
licioſiſſimū.Prouerbio.viij.
Delicie mee eſſe cū filijs ho/
minū. Copioſiſſimuȝ.ſic hic
dicit̄. Ut gaudiū veſtruȝ ſit
plenū.Qd̄ nob p̄ſtare.⁊c.

Epiſtola in letanijs.

C onfitemi
ni alterutrū pecca
ta vr̄a ⁊c. Iaco.v.
Hoc intellige de leuioribuſ
peccatis ⁊ paruis ſm̄ glo.q̄
talis eſt. Confitemini alter.
pec.vr̄a q̄tidiana ⁊ leuia.gra
uioris vero lepre īmundici/
am ſacerdoti pandam⁹.⁊ q̄n
to iuſſerit tp̄e purgare cure/
mus. Forte talis erat cōſue
tudo p̄mitiue eccl̄ie.ſed mo/
do nō eſt niſi forte in articu/
lo mortis.⁊ q̄n ſacerdos ha/
beri nō pōt.tūc em̄ ſufficeret
ↄtritio ⁊ voluntas ↄfitendi.

Pš. Dixi ꝯfitebor. glo. i. ꝓpo
ſui vł ꝑmiſi. ſicut em̄ dic̄ glo.
nonduȝ eſt vox in ore vt ho/
mo audiat ꝯfeſſionē ⁊ deus
audit. Notandū ꝙ ꝑ ꝑ cō
feſſioneȝ liberamur a malo.
adiuuamur ī bono. ꝓſpera/
mur in via. glorificabimur ī
patria. Vn̄ ꝟſus. Que mala
ſunt aufert cōfeſſio. q̄ bona
cōfert. Proſpera dat mūdi.
ſuꝑaddit gandia celi. De
ꝑmo igit. h̄ eſt. q̄liter cōfeſſio
aufert malum triplex. culpe.
miſerie. ⁊ pene eterne. Nota
ꝑ ordinē. Aufert em̄ malum
culpe. Vn̄. j. Joh. j. Si cōfi/
teamur pctā nr̄a. fidelis ⁊ iu
ſtus eſt de⁹ vt remittat nob̄
pctā nr̄a ⁊ emūdet nos ab oī
iniq̄tate. Stult⁹ eſſet īfirm⁹
⁊ leproſus ille. q̄ ſe ꝓprijs ver
bis curare poſſet ⁊ non face
ret. Talis ē pctōr q̄ ſe ꝑ ꝯfeſ
ſionē emūdare pōt ⁊ tantaȝ
ſalutē negligit. Lu. xvij. Ite
oſtendite vos ſacerdotib⁹. et
dū irent mūdati ſunt. Itē
malum miſerie. Leuit. xxvj.
Propter pctā patrū ſuorū ⁊
ſua affligent. donec ꝯfitean
tur iniq̄tates ſuas. Naȝ pro
pter pctā hoīes miſeri ⁊ mi/
ſerabiles ſepe fiunt. q2 miſe
ros facit ꝓpl'oſ pctm̄. ſicut di
cit Prouer. xiiij. ⁊ ſepe incur
runt tentatiōes varias ⁊ in/
firmitates et triſticias. Pš.
Quare triſtis es a. m. ⁊ qua/
re ꝯturbas me. Spera ī dō
qm̄ adhuc ꝯfitebor illi. ⁊c̄.

Itē malū gehenne ⁊ pene
eterne. Pš. Ne tradas beſti.
aīas ꝯfitentiū ti. ⁊c̄. Qui ꝰ n̄
vult beſtijs ⁊ lupis ⁊ canib⁹
infernalib⁹ tradi deb3 h̄ pu/
re ꝯfiteri. ⁊ valde ꝑtimeſcere
ne p⁹ mortē ſuā aliq̄d circa
arida oſſa remāeat qd̄ caniſ
⁊ cerberus ille ſtigi⁹ rodat. q̄
etiam medullas inueſtigat.
Aug⁹. Peccata ſiue magna
ſiue parua ſint. impunita eē
non pn̄t. q2 vel homīe peni/
tente vel deo iudicante ple/
ctuntur. Ceſſat autem vindi
cta diuina. ſi confeſſio puni/
at humana. De ſecūdo q̄/
liter per confeſſionem cōfer
tur nobis bonum ⁊ adiuua
mur in bono. Nota triplex
bonum. Adiuuamur per cō
feſſionem in tentatōe ad tri/
umphandū. in orōne ad im/
petrandum. in bona oꝑatio
ne ad fructificandū. De pri/
mo Pš. Ex voluntate mea
confit. il. q. d. Ex voluntaria
cōfeſſione recipit fortitudo
in tentatione. Qd̄ pulchre ſi

gnatũ habem⁹ in li. Mach. vbi dr. q vir fortiſſim⁹ erat iudas z frequēter cũ hoſtib⁹ plia cõmiſit z eos ſuperauit. Aug⁹. Nec facili⁹ ab inimico deijcimur. qȝ cũ eum ſuperbiendo imitamur. nec vehementius eũ pſternim⁹. qȝ cũ in humilitate deuȝ ſeqmur. necȝ atrociores ei dolores infligimus. qȝ cũ plagas pctõrum noſtrorũ ↄfitendo et penitendo ſanam⁹. Item in oꝛone ad impetrãdũ Dañ. ix. Cũcȝ loqrer in oꝛone et confiterer peccata mea. ecce vir gabriel zc. vbi oñdit q p angelũ in oꝛone confortat z ↄſolat q peccata ſua cõfitet. Greg. Qui vult pmereri bonũ qd expetit. dȝ malũ ↄfiteri qd fecit. Item in bono ope ad fructificandũ. Oſee. Arabit iudas zↄfringet ſibi ſulcos iacob. ſeminate vob in veritate iuſticiaȝ. Judas interpretatur cõfitens. Arare ergo eſt ↄfeſſionis. cõfringere contritiõis. ſemiare ſatiſfactionis z bone operatõis. Qui g fructũ vite eterne multiplicare vult. oportet q terra cordis ſui in pncipio aperiat vomere ↄfeſſionis. Aug⁹. Initiũ operũ bonorũ eſt ↄfeſſio operũ malorũ. De tercio qliter p ↄfeſſionē proſperamur in via pñtis ſeculi. dr Prouerb. xxviij. Qui abſcõdit ſcelera ſua nõ dirigetur. q aũt ↄfeſſus fuerit z reliquerit ea. miſcdiaȝ ↄſequetur. miſericordiã a deo. grãȝ ab hoie. iudiciũ a diabolo. De miſericordia dei dr. ij. Reg. xxiiij. quõ dauid ↄfitebat pctm̃ ſuum dicēs. Ego ſum q peccaui. ego q iniq egi zc. z ſic miſericordiã ↄſecutus eſt a dño. De grã apud hoies dr ibid xix. de ſemey q maledixerat regi z crimē leſe maieſtatis incurrerat. ſed ad ↄfeſſionē delictorũ ſuorũ recurrēs dimiſſus eſt. De iudicio demonũ. quõ p ↄfeſſionē eorũ malicia reſtringit. ptȝ ex miraculis et exēplis. Quidã miles ſuſpectũ habuit ſuũ de vxore ſua et ſpũ duct⁹ zelotypie volēs eũ callide examinare. duxit eum ſecum in quandam ciuitatem. vbi erat quidaȝ obſeſſus qui oĩa diuulgabat qd intelligēs ſeruus z timēs ne pderet fecit ↄfeſſionē ſuam ſtatim i ipo introitu domus in ſtabulo cũ deſtrauiſſet equos cuidã ↄſeruo ſuo. Cũcȝ ad pñtiã demoniaci

pueniſſet q̄ſiult. miles q̄d de ſeruo diabolus ſentiret. Rn̄dit demō. Quicq̄d ſciebā de ipō totū pdidi i ſtabulo. ⁊ ſic res latuit ⁊ ſeruus notā ſuſpitiōis euaſit. De quarto. ſ. q̄liter p ↄfeſſionē glorificamur i patria. dr in ps̄. Cōfeſſio ⁊ pulchritudo in cōſpectu eiꝰ ⁊c̄. ibi glo. ↄfitendo fit hō pulcher. Si ergo amas pulchritudinē ↄfitere. vt ſis pulcher. i. iuſtus. Ber. Ubi ↄfeſſio. ibi pulchritudo ⁊ decor. peccata in ↄfeſſiōe lauātur. bona opa in confeſſione emūdant̄. Nota tria q̄ h confeſſioni adiūgunt̄. ſ. puchritudo. ſanctimonia ⁊ magnificentia. Per ↄfeſſionē enim ↄſeq̄mur pulchritudinē aīe. ſanctimoniā vite. magnificētiam gl̄ie. Faciamꝰ igit̄ confeſſionē peccatoꝝ nr̄oꝝ i his diebꝫ rogationū. q2 p̄ces noſtre tanto erunt efficaciores. q̄nto fuerit p ↄfeſſionē puriores. ex eo em̄ vnuſq̄ſq3 iuſtus eſſe incipit. ex q̄ ſui accuſator exiſtit. Meliꝰ eſt enim ↄfiteri tp̄e ſanitatis vite tue q̄3 infirmitat3. Eccī. xvij. Cōfiteberis viuꝰ. viuꝰ ⁊ ſanꝰ cōfiteber3 dn̄o ⁊ laudabis dominū ⁊ glorificaberis in miſeratiōibꝫ illius. Multi ſub expectatiōe finalis pnīe decipiunt̄. Un̄ Iſido. Qui praue viuendo pnīa3 agit i mortis articulo. ſicut eiꝰ damnatio incerta ē. ſic ⁊ remiſſio dubia. Qui ḡ cupit certꝰ eſſe in morte de indulgētia. ſanus peniteat. ſanuſq3 perpetrata ſcelera deleat. iuxta illō. Ueniet nox in q̄ nēo pōt opari. Bonū eſt igit̄ in tp̄e confiteri. Quod nob̄ p̄ſtare dignet̄ deus.

De euangelio.

Petite et accipietis ⁊c̄. Luc. xj.

Grādis fiducia petere ⁊ accip̄e. q̄rere ⁊ inuenire. pulſare et introire. Quid aūt petendū. q̄d q̄rendu3. et q̄d pulſandu3 ſit. patebit inſpicienti. Un̄ v̄ſus. Que tibi dona petas. vel q̄ tibi gaudia q̄ras. Hoſtia que pulſes ſubſcriptꝰ ſermo notabit.

Nota ḡ q2 tria petēda ſūt nobis. ſ. hoſtium ſubuerſio. corpis ſuſtentatio. ſpūſſancti gr̄a ⁊ ↄſolatio. De primo dicit̄ Judith. vj. Et p totam noctē intra eccl'iam orauerūt. petentes auxiliū a dō iſrael. Hoc dr de illis q̄s ob

ſederat holofernes ĩ bethu/
lia.ꝑ qđ accipit eccĩa ſancta.
interꝑ̃tatur em̃. virgo dñi vl'
dom⁹ parturientꝫ. Naz hec
eſt virgo ſine ruga. ſpũſſcti
noua prole ſemꝑ fecunda.ꝓ
qua hodie petim⁹ in letania
cũ dicim⁹. Ut inimicos ſctẽ
eccl'ie hũ. dig. te ro. a. n. De
ſcđa đr in oꝛone dñica. Pa/
nẽ nr̃m q̃ti. da no. ho. ꝛ mul/
tis aliȷ̃s verbis hoc petim⁹
ſicut dicit Aug⁹. ad probaꝫ.
Qui dicit inquit. diuitias ꝛ
pauꝑtates ne de. mi. ſed tm̃
vic. tri. neceſſaria. Quid ali/
ud dicit. q̃z panẽ nr̃m q̃ti. da
no. ho. ꝛ ſil'r in letaniȷ̃s cum
dicim⁹. Ut fruct⁹ terre nob̃
dona. ꝛ ɔſer. dig. te rog. Uti
lis valde eſt ꝛ neceſſaria pe/
titio illa. qꝛ multi ꝓpter famẽ
pereũt. ꝛ fures ꝛ latrones et
mechi. ꝛ adulteri fiũt. ꝛ om̃e
flagiciũ vrgente fame cõmit
tunt. Treno. iiȷ̃. Man⁹ mu
lierũ miſericordiũ coxerunt
filios ſuos. ꝛ facti ſũt cibus
earũ in cõtritiõe filie populi
mei. De tercio đr hic in fi/
ne euãgeliȷ̃. Quãto magꝫ pr̃
veſter celeſtis dabit ſpm̃ bo/
nũ petentib⁹ ſe. Senſus eſt.
Si vos cũ ſitis mali. noſtis
dare ꝛ impendere ɔſolatio/
nes terrenas filiȷ̃s veſtris et
amicis. ita vt ad petitionem
eoꝝ nõ detis eis lapidẽ pro
pane. ſerpentẽ ꝓ piſce. ſcorpi
onẽ ꝓ ouo. multo magis pr̃
vr̃ celeſtis q̇ eſt miſericordiſ
ſimus exauditor ꝛ clemẽtiſſi
mus largitor. dabit vob̃ ſpi
ritũſctm̃. q̇ eſt fons indefici/
ens ſpirital' cõſolationis.

Sequit' q̇d ſit q̃rendũ. ſ.
deus. regnũ celoꝝ. ſapiẽtia ꝛ
doctrina. De ꝓmo Sapi. j.
Sentite de dño in bonita/
te ꝛ in ſimplicitate cordis q̃/
rite illũ ꝛc̃. De ſcđo Math.
vj. Primũ q̃rite regnũ dei et
ꝛ iuſticiaꝫ eius. ꝛc̃. De tercio
Prouer. iȷ̃. Si q̃ſieris illam
q̃ſi pecuniã. ꝛ ſicut theſauroſ
effoderis illã. tũc intelliges
timorẽ dñi ꝛ ſciam dei inue/
nies. Sunt aũt tria q̇ al/
liciũt nos ad q̃rendũ h̃ tria.
videlicet tꝑis oportunitas.
loci ɔgruitas. ꝛ rei vtilitas.

De ꝓmo Iſa. lv. đr. Que/
rite dñm dũ inueniri põt in
uo. eũ dũ ꝓ. eſt. Bñ dicit. dũ
inueniri põt. Nemo enim in
hyeme flores q̃rit. nec in te/
nebris noctis ſpeculũ petit.
Iſido. Querite dñm dũ in/
ueniri põt. ꝛ vbi inq̇t inueni
ri põt. niſi in pñti vita ĩ qua

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

etiā xpe eſt oīmib⁹ inuocanti
bus ſe Nā tunc iā longe erit
cū dicȝ. Ite maledicti ī ignē
eternū. Modo eī nō videt
ꝛ xpe eſt. tūc vero videbitur ꝛ
xpe nō erit. qꝛ et videri pote/
rit ꝛ non poterit inueniri.

De ſcdo dꝛ Can. vj. Quo
abijt dilect⁹ tu⁹ o pulcherri
ma mlier. ꝛ rñdet ſponſa. ꝙ
ad locū ꝯgruū. pulchrū ꝛ ſe/
curū. Dilect⁹ meus deſcēdit
in ortū ſuum ad areolā aro/
matū vt paſcat in ortis et ly/
lia colligat. h eſt. regnū celo/
rū qđ intra nos eſt. vel etiaȝ
illud qđ ſupra nos eſt. quia
vtrūqꝫ orto cōparabile eſt ꝑ
pter mlta. ꝛ vbi qreret ortu/
lanus niſi ī orto. Johis. xx.
Mulier qd ploras. ꝛ illa exi
ſtimans qꝛ ortulan⁹ eſſet ꝛc.
Greg⁹. An nō ei ſpūalit ortu
lanus erat. q in eius pectore
ꝑ amoris ardorē. ſemia ꝟtu/
tū virentia plātauerat. De
tercio dꝛ Sap. viij. Sobri/
etatē eī docet ꝛ ſapiam ꝛ iu
ſticiā ꝛ virtutē quib⁹ vtili⁹ ni
hil eſt in vita hoib⁹. ecce vtili
tas rei qſite. Ipa eī ſapiētia
celeſtis qrenda eſt ꝓpter ſuā
multiplicē vtilitatē. Sap. v.
Clara eſt ꝛ q nunqꝫ marce/
ſcet ſapia. ꝛ facile videtur ab
his qui querūt eā. Querite
ergo ꝛ inuenietis Sequi
tur de tercio. pulſate ꝛ aperi
etur vobis. ſuple. carcer cul
pe ad euadendū. theſaurus
grē ad locupletandū. palaci
um glie ad introeundum.

De pmo Iſa. lxi. Spiri/
tus dñi ſup me eo ꝙ vnxerit
me. ad annūciandū manſue
tis miſit me. vt mederer con
tritos corde. ꝛ pdicarē capti
uis indulgentiam. ꝛ clauſis
apertionē. Mederi ad ꝯtri
tionē. aperire ad cōfeſſionē.
indulgentia ad ſatiſfactōem
referri poterit. Cryſoſtom⁹.
Si forte in corpe paruȝ ali
quid morbi pulſauerit. ſta/
tim medicos adhibem⁹ ꝛ pe
cuniam ꝓfundim⁹. Aīa ve
ro cum quotidie vulneretur
ꝛ ꝑ ſingula membra laceret.
ꝛ modis omnib⁹ pereat. nec
parua quidē pro ea nos cu/
ra ſollicitat. De ſcdo Nu
meri. xx. Domine deus au/
di clamorē populi hui⁹ et a/
peri eis theſaurū tuum fon/
tem aque viue. ꝑ quod acci/
piunt irrigatiōes gratiaruȝ
ꝛ inundatiōes cariſmatum
de plenitudine ſpūſſancti ꝓ
fluentes. Johis. iiij. Fiet in
eo fons aque ſalientis in vi/

tam eternam. Reges theſau
ros ſuos aperire ſolēt tem/
pore belli ⁊ cōducere ſtipen/
diarios ⁊ milites probos. ſic
⁊ chriſtus aperit theſauros
gratiarū ⁊ virtutum. contra
tentationes ⁊ inſult⁹ demo/
num. Ps̄. Aperis tu manuz
tuam ⁊c̄. Sic ⁊ diabol⁹ the/
ſauros ſuos aperit. ſed cito
deficiunt. j. Mach. iij. Ape/
ruit erarium ſuum ⁊ vidit ꝙ
defecit pecunia de theſaurꝭ
ſuis. ⁊c̄. De tercio Ps̄. A/
perite mihi portas iuſti. q̇a
non niſi iuſti intrabūt ꝑ eaꝫ.
Apoca. vlti. Foris canes. fo
ris venefici. ⁊c̄. Hec porta a/
perta eſt nobis ꝑ claueꝫ paſ
ſionis ⁊ mortis chriſti. Iſa.
xxij. Dabo clauem dom⁹ da
uid ſuꝑ humerū eius. ⁊ clau
det ⁊ nō erit q̇ aperiat. ſ. poſt
diem iudicij. Nam vſq; tunc
patebit oīb⁹ pulſantibus
vero corde. qꝛ tūc reprobis
dicturus eſt illud Luc̄. xiij.
Amen dico voƀ. neſcio vos.
diſcedi. a me op. ⁊c̄. Gregor.
Tunc ianua regni lugenti/
bus claudetur. que mō quo
tidie penitentib⁹ aperit̄. Qđ
nobis p̄ſtare digneť.

In feſto aſcenſiōis dn̄i.

A
Scendit deus in iubilatio
ne. ⁊c̄. Ps̄. Hic no
tare poſſum⁹ q̄ttuor aſcenſi
ones. ſcꝫ. dei. angeli. homīs.
⁊ diaboli. Aſcendit de⁹ glo/
rioſe. angel⁹ officioſe. homo
delicioſe. diabolus preſum/
ptuoſe. Unde ꝟſus. Quat/
tuor aſcendūt. deus. angel⁹.
antropos. hoſtis. Ut rex. vt
famulus. vt fili⁹. vt latro di/
rus. Aſcendit em̄ de⁹ vt rex
regum ⁊ dominus dominā
tium in iubilatione. Aſcēdit
angelus tanq; nūcius reguꝫ
in credita ſibi amminiſtra/
tione. Homo tāq; filius re/
gis in anime et corpis ſepa/
ratione. Aſcendit diabolus
in ambitione ⁊ aniarū dece/
ptione. De ꝓmo dicit Ps̄.
Pſallite dn̄o q̇ aſcendit ſuꝑ
celos. celo. ad o. Glo. Locuꝫ
expreſſit vnde reſurrexit. et
aſcēdit ſcilicet hieruſalē. que
eſt ad orienteꝫ. vel ad orien/
tem noſtre illuminationis,
vt lumen gratie nobis oriri
faceret. Unde nota ꝙ deus
aſcendit in paſſione. Canti/
co. vij. Aſcendam in palmā.
Itē i reſurrectiōe. Ps̄. Iter
facite ei q̇ aſ. ſuꝑ occaſum. i.

ſup morte. Ite in aſceſione. Ps. Aſcedit ſup cheru. et vo. v. ſup pen. ven. Primo modo aſcendit deus iudeis inſultantibus. cui pueniet illud. iiij. Reg. ij. Aſcende cal. aſce. cal.

Scdo mo demonibus trepidantibus ſiue vlulantibus. Iſa. xv. Sup hoc expediti moab vlulabut. aia eius vlulabit ſibi. Tercio mo angelis iubilantibus. aplis amirantibus. captiuis exultantibus. Iſa. ix. Letabutur coram te ſicut qui le. i meſ. qz deus pr falcem ſua. i. filium ſuu ad inferos deſcendere fecit taqz ad meſſem arida ſicca et maturaz. et inde manipulos ſuos reduxit. De ſcdo habemus Ge. xxviij. vbi legit qz iacob vidit in ſomnis ſcala et angelos dei aſcedetes p ea. Aſcedunt angeli ea q nra ſunt ad deu ſecu portantes. Deſcendunt ea q dei ſunt ad nos reportates. ſicut pz in raphaele q qſi aſcederit et deſcenderit. dixit Thob. xij. Quando orabas cum lacry. vſqz ibi. ego obtuli ozone tua domino. et Jo. j. Uidebitis celum apertu et angelos dei aſcendentes et deſce. ſup filiuz hominis etc. q eſt caput eccleſie. cuius mebra ſunt omes fideles. Aſcendut ergo angeli quotidie de mebris ad caput. et deſcendunt de capite ad mebra. precipue tn in morte cuiuſlibet iuſti apud que ſcala virtutu inuenerint. Huius ſcale duo ligna pncipalia ſut Amor dei et primi. Gradus vero ſunt. timor. caſtitas. patientia. hulitas. veritas et cetere virtutes p quas in celum itur. In hac ſcala dnm innixu videbit. q cu iacob ſup lapide dure pnie in morte obdormierit. ſicut beatus ſtephanus inter lapides obdormiuit in dno et vidit ieſu ſtantem qſi innixuz ſcale crucis. vt no timeret pro lapidari. q pro ſe no timuit crucifigi. Qui talez ſcalam ſibi in vita ſua fabricauerit. angelos deſcendentes pro aia ſua ſuſcipienda et cu eade aſcendetes ad patre luminum videbit. Bern. No ambigo qn angeli in celeſti palacio colligant. que dignant in ſterquilinio viſitant De tercio Hiere. xvij. Ingredient p portas ciuitatz huius reges et pncipes aſcendetes in curribus et eqs. Reges corona portantes et pncipes purpurati. ſut omes

ſuſti in ciuitate celeſtꝫ hieru-
ſalē regnātes. Per cuiꝰ por-
tas delicioſe aſcendunt aīe
euolātes. ſicut de ſponſa dꝛ
Canti. viij. Que eſt iſta que
aſcendit de deſerto delicijs
affluens ꝛc. Currꝰ ſunt ſta-
tus bonoꝝ hoīm. Aſcendūt
ergo quidā in curru ꝯiugali
quidā in viduali. ꝛ ꝗdam in
ꝟginali. Sed q̄ttuoꝛ rote ſt
neceſſarie in curru iſto. De
quibꝫ in Pſ. Quis aſcēdet
in montē dn̄i aut ꝗs ſtabit i
loco ſctō eiuſ. Ecce. innocēs
manibꝫ et mūdo coꝛde. ꝗ nō
accepit in vanū aīam ſu. nec
iurauit in dolo ꝓximo ſ. Ec-
ce q̄ttuoꝛ rote. ſ. manꝰ inno-
centes. ꝛ coꝛ mūdū hr̄e. ani-
mā invanū nō accipe. ꝛ ī do-
lo ꝓximū non decipe. Opoꝛ
tet aūt currū bone vite igne
um eſſe ꝑ dilectionē. Vn̄ le-
giť ꝙ helyas in curru igneo
aſcēderit. In curribꝫ ei ibūt
aīe auolantes aſcendendo
ꝛ in equis ibūt reſurgendo.
qꝛ aīe ad ſua coꝛpa reuertē
tur. ꝛ boni quidē ad eq̄s bo
nos ꝛ pulchꝛos. mali ꝟo ad
runcinos turpiſſimos ꝛ de-
foꝛmes. De bonis ꝛ pulchꝛꝭ
equis dꝛ Apoca. xix. Vidi eq̄-
tem illū in albo equo ſeden-
tem ꝗ vocabať verbuꝫ dei ꝛ
habebat coꝛonā aureā in ca
pite ꝛ arcū in manu. ſeq̄ban
tur in equis albis exercitꝰ ꝗ
ſunt in celo ꝛc̄. Ecōtrario eꝗ
reꝓboꝝ ſunt nigri ꝛ defoꝛ
mes pallidi ꝛ ſqualētes ma-
cie. Apoca. vj. Et ꝗ ſedebat
ſuꝑ eū nomē illi moꝛs ꝛ infer
nus ſe. eum. ꝛc̄ De quarto
Iſa. xiiij. In celū ꝯſcendaꝫ.
ſuꝑ aſtra celi exaltabo ſoliuꝫ
meū ꝛc̄. Semꝑ diabolus et
mēbꝛa eiꝰ oīes ſunt ſuꝑbi.
aſcēdere volunt. Pſ. Suꝑ
bia eoꝝ ꝗ te o. aſ. ſ. Et eis cō
tingit ſicut vꝛſis ꝗ bene ſciūt
aſcendere ꝛ nō bene deſcēde
re. qꝛ graues ſunt ꝛ inflexibi
les vnde frequenter cadūt.
Job. xx. Si aſcēderit in ce-
lum ſuꝑbia eiꝰ ꝛ caput eiꝰ nu
bes tetigerit. q̄ſi ſterquiliniū
in fine ꝑdetur. Quātū enim
aſcendūt mali ꝑ ambitionē
in hoc mundo. tantū deſcen
dūt ꝑ dānationē in infernū.
Pſ. Aſcendūt vſꜫ ad ce. et
deſ. vſꜫ ad ab. Et q̄ntū nūc
ꝑ multos annos ambiendo
aſcendūt. tantū in momēto
cadēdo deſcendūt. Bernar.
Paulatim aſcēdes. ſꝫ n̄ pau-
latim deſcēdes. Videbā eñ
ſathanā ſicut fulgur de celo

cadentē. Sed nos xp̄m imi
tari debemꝰ et hodierna aſ/
ſcenſiōe. qꝛ eiꝰ aſcēſio nr̄a eſt
in celū ꝓuectio. vt qua ꝓceſ/
ſit gl'ia capitꝭ. eo tēdat ꝛ ſpes
corꝑis. Augꝰ. Aſcēdamꝰ cū
xp̄o interim corde vt cū dieſ
ꝓmiſſus venerit ſequamur
ꝛ corꝑe. Itē leo pap̄. Hodie
ꝑ xp̄m nō ſolū paradyſi poſ/
ſeſſores facti ſumꝰ. veꝝetiaꝫ
in ip̄o celoꝝ ſecreta penetra/
uimꝰ, maiora longe adepti ꝑ
ip̄ius grām. qꝫ ꝑ diaboli ami
ſeramꝰ inuidiā. Nā q̄s hoſtꝭ
primꝰ a ꝓmi habitaculi feli/
citate deiecit. eos ſibi dei fili
us incorporatos. ad patris
dexterā collocauit.

Dominica infra octa/
uam aſcenſionis.

Stote pru
e dentes ꝛ vigilate ī o/
ratiōib. ante oīa autē
mu. ꝛc̄. j. Pe. iiij. Hic q̄ttuor
notanꝰ. prudētia. vigilantia.
orō. ꝛ mutua dilectio. Vnð
v̄ſus. Prudētes. vigiles. orā
tes ſimꝰ. itēqꝫ. Ut fraternus
amor nos iūgat. apl'us orat
Prudētia eſt diuinaꝝ hu
manarūqꝫ reꝝ diſcretio. et ē
vna q̄ttuor v̄tutū cardinali/
um. ꝛ pingiꝰ cum ſerpente. ſi
cut iuſticia cū libra. fortitu/
do cū gladio ꝛ armis. tēpe/
rantia cū vrceolo. Attribuiꝰ
aūt prudētie ſerpēs. qꝛ calli/
dior cūctis aiantib terre. ſic̄
dꝛ Gen̄. iij. ꝛ dn̄s in euāgelio
Eſtote prudētes ſic̄ ſerpen.
Matth. x. Eſt aūt prudētia
ſerpentꝭ triplex. Vna q̄ totū
corpus exponit ꝑiculo ꝓ cō
ſeruatiōe capitis. in q̄ notaꝰ
fides xp̄i. ꝓ qua nos totoſ ex
ponere debemꝰ tp̄e neceſſi/
tatis. tanqꝫ ꝓ capite in q̄ eſt
vita nr̄a. qꝛ iuſtus ex fide vi/
uit. ꝛ diſcedēte ab hoīe fide.
diſcedit ab eo xp̄s qui eſt ca
put eccl'ie in q̄ eſt vita nr̄a.
Scða prudētia eſt q̄a re/
nouat ſe qn̄ grauaꝰ ſenectu/
te. ꝛ vt dꝛ ꝑ. xl. dies et noctes
macerat ſe ieiūijs vſqꝫ ad la/
xationē pellis. et tūc ſtringit
ſe ꝑ anguſtū foramē petre. et
ſic veteres exuuias ꝓijcit. et
in nouā iuuētutē trāſit. Ta/
lis prudētia ꝯuenit penitētī
bus q̄ ꝑ anguſtā portā ꝯten
dūt intrare. et veterē hoiem
exuere ꝛ nouū iduere. Eph.
iiij. Renouamini ſpū m. v. et
indu. no. ho. q̄ ſm deū cre. ē.
ꝛc̄. Tercia prudētia ē nu/
dū hoiem fugere. qð ꝯuenit

pctõribꝫ ꝗ nunc fugere ⁊ ab/
ſcõdere ſe debẽt ab ira vẽtu/
ri iudicꝭ. cuiꝰ oculꝰ oĩa nuda ⁊
apta ſunt. ꝗ tũc vulnera ſua
denudabit Apoc̃. j. Videbit
eũ oĩs pp̃ls ⁊ ꝗ eum pu. Hec
denudatio p̃figurata fuit in
noe quẽ chã deriſit ⁊c̃. Se
quit̃ de vigilãtia quõ vigilã
dũ ſit in bono. qꝛ vigilare in
differẽs ẽ. qꝛ ſunt bone vigi/
lie atꝙ male. De malꝭ vigilijs
dꝛ Sap̃. xiiij. Inſanie plẽas
vigilias hñtes. neꝙ vitã ne/
ꝙ nuptias mundas iã cuſto
diũt. De hmõi vigilijs nihil
ad nos. Sꝫ de bonis et ho/
neſtis ꝗbꝫ dñm ad nuptias
ventuꝝ expectare debemus
Lu. xij. Et ſi venerit in ſcõa
vigilia ⁊ ſi i ter. venerit ⁊ ita ĩ.
bti ſũt ſerui il. Glo. Vigilias
vocat ad ſiliṫudinẽ excuban
tiũ in nocte. qꝛ in nocte huiꝰ
ſeculi ſp̃ debemꝰ ſollicitι eſſe
⁊ expectare iudicez in q̃libet
etate oĩbꝫ paratꝭ lucẽ ꝑpetu/
am miniſtratuꝝ Prima ḡ
vigilia ꝑmeuũ tp̃s eſt. i. pue/
ricia. Scõa adoleſcẽtia ſiue
iuuentꝰ. Tercia ſenectꝰ. in q̃
ſaltẽ ſenectute reſipiſcat ꝗ in
ꝑma ⁊ in ſcõa etate ad vias
vite nõ vigilat. Vigilat ꝗ ad
aſpectũ veri lumis mẽtꝭ ocu
los aptos tenet. vigilat qui
a ſe torporis ⁊ negligẽtie te/
nebras repellit. vigilat ꝗ ſer
uat opãdo qḋ credit. No
ta ꝙ vigilãtia multas vtilita
tes hꝫ. Quaꝝ vna ẽ ꝙ hoiez
reddit ſobriũ ⁊ ſanuz. Ecci.
xxxi. Vigilia honeſtatis ta/
befacit carnes. ⁊ cogitatus il
lius aufert ſomnũ. Tabefa
cere intellige pro attenuare.
Item ſecuritatem preſtat
Mat. xxiiij. Qm̃ ſi ſciret pr̃/
fa. q̃ ho. fur ve. vi. vtiꝙ. ⁊c̃.
Itẽ viſiones ierarchicas
manifeſtat. Gen̄. xxxij. vir lu
ctabat̃ cũ eo vſꝙ m. Gre. Il
le mulieres anglos videre me
ruerũt q̃ añ lucẽ cũ aromati
bꝰ ad monumẽtũ venerunt.
Sequitur de oratõe que
ſic diffinitur. Gregꝭ. Oratio
eſt pius affectus mẽtꝭ in de/
um tendens. Vl̄ aliter. Ora
tio eſt ſuauis animi cũ com
punctione cordis dep̃catio.
Ex q̃ videt̃ ꝙ orantẽ oporte
at eſſe vigilẽ. alioq̃n ſi negli/
gẽter aut ſomnolent̃ aut etiã
iactanter orauerit. caueat ſi/
bi ne oratio eius fiat in pec/
catum. Vigilantia et oratio
due ſunt ale anime contem/
platiue. quibus in exceſſum
mentis eleuatur, quarũ vna

ſine altera ñ valet. Vigilātia
em̄ ſine oꝛone ⁊ ſctā medita-
tione eſt ocioſa. ⁊ oꝛo ſine vi
gilātia. occidua eſt ⁊ caduca
Sunt aūt ſex āminicula
q̄bꝫ oꝛo nr̄a eſt adiuuanda.
Vñ v̄. Tempꝰ. cauſa. locus.
gemitꝰ. fiducia. geſtus. No-
ta igit̄ ꝙ tp̄s oꝛoni ꝯgruū eſt
tp̄s nocturnū ⁊ maxime ma
tutinū. Vñ dꝛ Tren. iij. Cō
ſurge lauda in nocte in pnci
pio vigiliarū tu. ⁊c̄. Pſ̄. Deꝰ
deꝰ meꝰ ad te de lu. vigi. Glo.
In matutina hoꝛa qñ reſur
rexit xp̄s. vt tunc euꝫ laudet
eccl'ia. qñ exēplo ſue reſurre-
ctionis eā ad reſurgendū a-
nimauit. Cauſa. ſemꝑ dō bꝫ
iuſtā cauſam oꝛādi. maxime
aūt in tribulatiōe ⁊ in tenta-
tione ſua. Pſ̄. Ad dñm cuꝫ
tri. cla. ⁊ ex. me. Locꝰ diuino
cultui dedicatus. Num. xij.
Caue ne offeraſ holocauſta
tua. in om̄i loco quē videris
ſed in eo quē elegerit dñs ⁊c̄
Gemitꝰ. Pſ̄. Laboꝛaui i ge
mitu me. Iſido. Nunq̄ ē ſi-
ne gemitu oꝛandū. ⁊c̄. Fidu
cia. Pſ̄. Ponā in ſa. i. in xp̄o.
fiducialit̄ agam in eo. Geſtꝰ.
Treno. iij. Leuemus coꝛda
nr̄a cū manibꝫ ad deū ⁊c̄. Iſi
do. Coꝛ cū manibꝫ ad deū le

uat. q̄ oꝛonē cū ope ſubleuat.
⁊c̄. Sequit̄ de caritate. q̄
qualis debeat eſſe patꝫ ex h
ꝙ dicit. mutuā ⁊ ꝯtinuā i vo
biſmetipſis. Mutua caritaſ
eſt q̄ nos inuicē diligimus.
Joh. xiij. In hoc cognoſcēt
om̄es q2 mei eſtis diſcipuli.
ſi caritatē habueritꝫ ad inui
cem. Cōtinua caritas q̄ noſ
iugiter ⁊ ſine īterpolatiōe o-
diij aut diſſenſiōis diligimuſ.
Prouer. xvij. Omni tp̄e dili
git q̄ amicꝰ eſt. ⁊ frater in an-
guſtijs cōpꝛobat̄. In nobiſ-
metipſis caritas eſt. qua dili
gimꝰ bonū ⁊ ſalutē ꝓximoꝝ
nō res aut facultates eoꝛuꝫ.
Glo. Habete caritatē inter
vos. non ꝓpter exterioꝛa vr̄a
ſed in vobiſipſis. i. vt voſipſi ſi
tis cauſa dilectōiſ. Coꝛ. xiij
Caritas nō querit q̄ ſua ſūt
Tales em̄ ſunt amici foꝛtu-
ne ⁊ menſe. Eccl'i. vj. Eſt eni
amicꝰ ſm tp̄s ſuū ⁊ nō ꝑma-
nebit in tp̄e tribulatiōis. ⁊ ē
amicꝰ menſe ⁊c̄. Sūt aūt
q̄ttuoꝛ q̄ inducūt nos ad di
ligendū ꝓximū. Primuꝫ eſt
mandatū legis diuie. Eccl.
xvij. Mandauit illis vnicui
q̄ de ꝓximo ſuo. ſ. diligēdo.
Scōm eſt ius naturale Ec-
cle. xiij. Om̄e animal diligit

ſibi ſimile. ſic ⁊ omīs hō̄ pxi mū ſibi. Terciū ē donū grē. Nemo eīm adeo derelict⁹ eſt a deo q̄n habeat aliq̄d donū grē ſpecialis. licet neſciat eo vti. vel pter maliciā. vl' pter ſtulticia ſuā. j. Cor. vij. Un⁹ quiſq̄ ppriū donuz habet ex deo. ⁊ ali⁹ quidē ſic. ali⁹ vero ſic. Quartū eſt reuerētia diſcipline. Sap. xij. Tu autez dn̄ator dn̄e virtut; cū tranquillitate iudicas ⁊ cum magna reuerētia diſponis nos Igit̄ pter reuerētiā diſcipline ad quā diſpoſit⁹ eſt debemus pximū diligere. Quod nobis pſtare dig. ⁊c.

De euangelio.

Cum uenerit paraclytus quē ego mit. vo. a pa. ſpi. ve. q̄ a pa. p. il. te. phi. de me. ⁊c. Joh. xv. Ex verbiſ iſtis elici pn̄t q̄ttuor nomia ſpūiſctō ꝯueniētia. Un̄ ver. Doctor. ſolator. teſtator. viuificator. Spūs eſt ſctūs p pter ſua dona vocat⁹. Primū igit̄ nomē ei⁹ eſt doctor. ⁊ hoc pter officiū doctrine generalis. q: iſpe oēm ſcientiam hz. ⁊ iſpe eſt ſapiē dux ⁊ ſapientiū emēdator. Docet āt nos oēm veritatē ⁊ oēm ſciaz q̄ in trib⁹ ꝯſiſtit. videlicet i ſpeculatiōe rex celeſtium. terreſtriū. ⁊ infernaliū. Celeſtiuz vt ſumope appetant̄. Terreſtriū vt moderanti⁹ diligant̄ Infernaliū vt oīmodis caueant̄. Hec doctrina omnē philoſophiā mūdanā tranſcendit. Eccs. vij. Quid neceſſe eſt homi maiora ſe q̄rere. cū ignoret q̄d ꝯducat ſibi in vita ſua nūero diex pegrinationis ſue. et tpe q̄ō velut vmbra pterit. Ps. Beat⁹ hō quē tu er. dn̄e ⁊ de le. t. do. eū. Hui⁹ doctorꝫ diſcipul⁹ fieri optabat ppha cū dicerz. Bonitatē ⁊ diſ. ⁊ ſci. do. me. Gloſa. Docet bonitatē inſpirando caritatis dilectionē qua in deo delectamur. docet diſciplinā tpando tribulatōēz q̄ frequent̄ tentamur. docet ſcientiā inſinuādo cognitionē qua in ſcripturis ſanctis illuminamur. ſicut ſcptū eſt. Tūc aperuit illis ſenſum vt intelligerēt ſcrip. ⁊c. Doctor ille cathedrā hz in celo ⁊ ſcolas in h̄ mdo. nec docet per tempox interualla. q: ſm v̄bū Amb. Neſcit tarda molimina ſpūſſcti grā. Scdm nomē ē paraclyt⁹. i. ꝯſolator.

qꝛ ipſe verus ⁊ optimus ꝯſo
latoꝛ eſt. qui conſolat̃ nos in
omni tribulatione nr̃a. Ve-
runtamē nō omniū hominū
cōſolatoꝛ eſt. puta diuituꝫ ⁊
mundi amatoꝛū qui recipi-
unt temꝑales conſolatiōes.
et bona delectabilia in vita
ſua. De quibꝫ dicit̃ Luce. vj.
Ve vobis diuitibus qui ha
betis hic conſolationem ve
ſtram. Quinimo conſolatoꝛ
eſt pauperum lugentiuꝫ at-
ꝙ merentium ⁊ oppreſſoꝛuꝫ.
De quibus Eccl'es iiij. Vi-
di calumnias que ſub ſole ge
runtur. ⁊ lachꝛymas innocē
tium. ⁊ conſolatoꝛem nemi-
nem. nec poſſe reſiſtere eoꝛū
violentie cunctoꝛum auxi-
lio deſtitutos. Tales conſo-
latur ſpūſſanctꝰ tanꝙ̃ mun-
do abiectos ⁊ ſibi derelictos
Pſ. Tibi derelictꝰ eſt pauꝑ.
Tales ſunt populꝰ domini
⁊ oues paſcue eius. De qui-
bus Iſaie. xl. Conſolamini
ꝯſolamini popule meus. ⁊c̃.
Pro talibꝫ dicit Pſ. Scd̃m
multitudinē dol'. me. in coꝛ-
de meo cōſo. t. le. a. m. Iſido.
Spūſſanctꝰ paraclytꝰ dꝛ. i.
ꝯſolatoꝛ. ⁊ reuera. Dū enim
dona ſacramētoꝝ diſtribu
it. ꝯſolationē anie infundit.

Credo equidē ꝙ magnā leti
ciaꝫ ſentit. ꝗ aliq̇d reuelante
ſpū didicit. Diuites hꝰ mun
di tres hñt ꝯſolatoꝛes. ſ. vo-
luptates. honoꝛes ⁊ parētes
Sed ꝯſolatoꝛes iſti cōſola-
toꝛes oneroſi ſunt oēs. ſicut
dꝛ Job. xvj. Quare. qꝛ ſeq̃n-
tur eos ſagitte potētis. ſ. dei.
acute cū car. deſo. Tales cō-
ſolatōes ñ recipit vir bonꝰ ⁊
ꝑfectꝰ ꝗ dicit cū ꝓpħa. Renu
it ꝯſo. aīa mea. ⁊ ſubdit cau-
ſam q̄re. Memoꝛ fui dei et
de. ſ. Terciū nomē eſt teſtꝫ
qđ bene ꝯuenit ſpūiſctō. qui
eſt fideliſſimꝰ ⁊ de illis noia-
tiſſimis teſtibꝫ vnꝰ de quibꝰ
dꝛ. j. Joh. v. Tres ſunt q̄ te-
ſtimoniū dāt in ce. pr̃. ꝟbū et
ſpūſſ. Dat aūt triplex teſtio-
niū ſpūſſ. de xp̄o. de mūdo. ⁊
homi de ſeipo De pꝛio dꝛ
j. Jo. v. Spūs ē q̇ teſtificat̃
qm̄ xp̄s ē veri. i. verꝰ deus et
hō verꝰ. Siq̇dē miraculoꝛū
oꝑatiōe q̄ ſpūiſctō attribuūt̃
teſtatꝰ eſt xp̄m eſſe deū. et in
coꝛꝑali ſpecie colūbe. qua in
ipm̄ deſcēdit ⁊ ſuꝑ eū māſit.
teſtificatꝰ eſt eū eſſe puꝝ ⁊ ve
rū ⁊ innocētiſſimū homiem.

De ſcd̃o teſtiōnio dꝛ Jo.
xiiij. Aliū para. da. vob ſpm̄
veri. quē m̄. nō pt ac. qꝛ ñ vi.

eſt necſcit eū. Ecce teſtioniū
magne rep̄batiōis. qꝛ rep̄bꝰ
eſt mūdꝰ. ⁊ accipe tātū donū
indignꝰ ſpm̄. ſ. ꝟitatis. qꝛ ple
nꝰ eſt ſpū mēdacij ⁊ falſitatꝭ.
iij. Reg. xxij. Egrediar ⁊ ero
ſpūs mēdax in ore oīm ꝓphe
taꝝ eiꝰ. Impotēs ē mūdꝰ. i.
hō mūdanꝰ ad ſpūm ſ. accipi
endū. cecꝰ ad videndū. inſciꝰ
⁊ ignarꝰ ad ſapiendū. aīalis
em̄ hō nō ſapit ea q̄ dei ſunt

De tercio q̄liť reddit hoī
teſtimoniū de ſeipo. ſ. bonis
bonū. ⁊ malis malū. dꝛ Ro.
viij. Ipe ſpūs reddit teſtio-
niū ſpūi nr̄o ꝙ ſumꝰ filij dei.
Bene illis q̄bꝰ tale teſtimo-
niū ꝓhibeť in ꝯſcia ſua p̄ ſpi
ritū ſ. Silr̄ malꝭ reddit teſti-
moniuꝫ neq̄cie eoꝝ. q̄m̄ filij
nequā ſunt. Malach. iij. Ac
cedam ⁊ ero teſtis velox ma
leficis ⁊ adulteris et p̄iuris.
Sap. x. Quibꝰ in teſtimoni
um neq̄cie fumigabunda cō
ſtat deſerta terra. qꝛ ſpūs ve
ritatis tales latere nō p̄mit-
tit. Quartū nomē eſt viui
ficatoꝛ. qđ habeť ex ſymbo-
lo patrū. vbi dꝛ. Credo i ſpi
ritūſctm̄ dn̄m ⁊ viuificantē.
Qui em̄ nō crederet ipm̄ eſ-
ſe viuificatorē. nequaq̄ con-
fiteret ipm̄ poſſe iuſtificare
impios. ⁊ pctā q̄ntūlibꝫ gra
uia ⁊ mortalia p̄ ꝯtritionem
indulgere. qđ eſſet benigniſ
ſime caritati eiꝰ ꝯtradicere.
qꝛ ipe eſt remiſſio oīm pecca
toꝝ. Pctā aūt remittere ali-
ud nō eſt q̄ȝ hoīem iuſtifica-
re ⁊ animā viuificare. Vi
uificat aūt nos tribꝰ modis.
Vita nāꝫ creando. vita gra
tie iuſtificando. vita glīe re-
ſuſcitando. De p̄mo dicitur
Gen̄. ij. Formauit deꝰ homi
nē de limo ť. et inſpi. in fa. eiꝰ
ſp. vi. et f. eſt homo in a. vi. ſ.
creatione. Vn̄ Iſido. Spi-
rituſſctūs creatoꝛ eſt ſicꝰ pat
⁊ verbū. teſtāte ꝓpheta. Spi
ritus dn̄i fecit me. ⁊ ſpiracu-
lum om̄ipotentis viuifica-
uit me. Job. xxxiij. De ſcđo
diciť Ro. viij. Si aūt xp̄s in
nobis eſt. corpꝰ quidez mor
tuū eſt ꝓpter peccatū. ſpūs ve
ro viuit ꝓpter iuſtificationē.
Glo. Qui in pctis p̄us mor
tuus fuerat. p̄ graꝫ ſctiſpūs
poſtea viuit. De ťcio dꝛ Eze
chi. xxxvij. A q̄ttuor vētꝭ ve
ni ſpūs ⁊ iſuffla ſup interfectoſ
iſtos ⁊ reuiuiſcāt. Ro. viij. Et
ſi ſpiritus eiꝰ qui ſuſcitauit
xp̄m a mortuis hitat i vob q̄
ſuſcitauit ieſum xp̄m a mor
tuis, viuificabit et mortalia

corpa nr̄a ꝑ inhabitantē ſpi
ritū ei⁹ in vob. Glo. Spūs
eius. i. dī pr̄is qui ſuſcitauit
xp̄m eſt cauſa q̄ ſuſcitabit et
alios. ꝑ ſpm̄ ſctm̄ em̄ dn̄m et
viuificantē ſuſcitabimur ad
vitā glīe p⁹ vitā pn̄tꝫ miſerie.

In die ſctō pētbecoſtes.

Repleti ſūt

omīs ſpū ſ. ꝛ ce. loq̄ ꝛc
Actuū. ij. Qui ſpiri-
tuſctō repleri deſiderāt has
q̄ttuoꝛ ꝯditiōes hr̄e debent.
ſcꝫ vt ſint collecti ꝑ ꝯcoꝛdiā.
vacui ꝑ inopiā. oꝛantes ꝑ in
ſtantiā. tribulati ꝑ vite pn̄tis
moleſtiā. Vn̄ ỽ. Collecti. va
cui. p̄ce feruentes. tribulati.
Hi ſunt q̄s ditat ꝛ replet ſpi
rit⁹ alm⁹. Prima igit̄ cōdi
tio eſt. vt ſint collecti ꝑ cōcoꝛ
diā. qd̄ ſignat̄ vbi dr̄. Erant
oēs parit̄ in eodē loco. Col-
lectio em̄ locoꝝ. plerūq3 inſi-
nuat collectionē moꝛuꝫ ſiue
aīoꝝ. Erat em̄ eis coꝛ vnū ꝛ
anīa vna. Qd̄ exponit Iſid̄.
Nō ꝙ multa coꝛpa habeant
vnā aīam. ſed qꝛ vinculo cari
tatis ꝯiuncti. vnū oēs gene-
ralit̄ ſine diſſenſiōe ſapiebāt
Ex q̄ apparet. ꝙ q̄ ſpm̄ ſan. de
ſiderant accipere. ſollicitī de

bent eſſe pacē ꝛ ꝯcoꝛdiā cum
oīb9 cuſtodire ꝛ ꝯſuare. Ad
Eph. iiij. Soliciti ſuate vni
tatē ſpūs ī vinculo pacꝭ. vnū
coꝛp⁹ ꝛ vnus ſpūs ſic̄ vocati
eſtis in vna ſpe vocatōis vr̄e
Grego. Ad vnā vocationis
ſpem neq̄q3 ꝑtingit̄. ſi nō ad
eā vnita cū ꝓximis mēte cur
rat̄. Videāt ḡ rancoꝛoſi ꝛ diſ
coꝛdes. q̄3 falſo noīe dicātur
viri ſpūales. cū potꝰ vocari
poſſint carnales. j. Coꝝ. iij.
Cū ſit inter vos zelus ꝛ cō-
tentio. nōne carnales eſtis.
imo beſtiales. plus ei parcit
beſtia beſtie. ꝛ fera fere. q̄3 hō
homī. ꝛ frater fratri. Poeta.
Sed iā ſerpentū maioꝛ con
coꝛdia parcit. Cognatꝭ. ma-
culis ſimilis fera quādo leo
ni. Foꝛtioꝛ eripuit vitaꝫ leo
quo nemoꝛe vnq̄3. Expira-
uit aper maioꝛis dentibus
apri. Grego. in cura paſtoꝛa.
Sciāt inquit certiſſime diſ
coꝛdes. qꝛ quantūlibet ỽtu-
tibus polleant. ſpūales fieri
nullaten⁹ poſſunt. ſi vniri ꝑ
concoꝛdiā ꝓximis negligūt.
Secūda ꝯditio eſt ꝙ ſint
vacui ꝑ inopiaꝫ. ne ſcꝫ habe-
ant coꝛ occupatū ꝑ cupidita
tem rerū tempoꝛaliū. ꝛ ani-
mū per auariciā diſtractum

Matth.v.Beati pauperes
ſpū.qm̄ ipoꝝ eſt regnū celo/
ruꝫ.Spūs em̄ ſctūs nec di/
tat nec replet illa corda.que
ĩmoderato amore rerū tem
poralium viderit occupata.
Qui em̄ plen⁹ eſt ſpū huius
mūdi.quō replebitꝛ ſpū dei.
niſi prius euacuetꝛ.ſicut vide
mus in edacibꝫ ꝛ repletis q̄/
bus omīs cibꝫ in nauſeā ver
titur.donec ſtomach⁹ euacu
etur.Vn̄ prius euacuādus
eſt cordis ſtomach⁹ vt ſupue
nienti ſuauitati et dulcedini
ſpūſſcti ſit parat⁹.Ecci.xxiiij
Spūs me⁹ ſup mel dulcis.
et here.mea ſup mel ꝛ fauuꝫ.
Sed q̄buſdā ꝯtingit ſicut ru/
ſticis.qui primit⁹ tm̄ come/
dūt de cibis illepidis ꝙ po/
ſtea nihil pn̄t de cibis lautis
p̄cio ꝛ arte ꝯditis.quibꝫ ꝯſu
litur.Ecci.xxxi.Si coactus
fueris in edendo multū.ſur
ge e medio ꝛ vome ꝛ refrige/
rabit te.ꝛc̄.Silr qn̄ thorus
plen⁹ eſt adultero nō ptꝫ lo/
cus legitimo ſpōſo.Iſa.lvij.
Iuxta me diſcooꝑuiſti te et
ſuſcepiſti adulterū.Item q̄
diu ferrum implet locū vul/
neris nullū eſt medicamen/
tum ſanitatis.Iſaie.i.Vul/
nus et liuor ꝛ plaga tumēs
nō eſt circūligata nec curata
medicamine neq̄ fota oleo.
id eſt.vnctione ſpūſſcti ꝛ ꝯſo
latione.que nō intrat in cor/
da terrenis delectatiōibꝫ re/
pleta.niſi prius fuerint eua
cuata.Quod bene ſignatuꝫ
eſt.iiij.Regū.iiij.vbi dicitꝛ ꝙ
vaſa oīa vacua ſunt repleta
Vidua ē eccīa.vaſa vacua fi
deliū corda.que ſp ſunt pa/
tula.oleū eſt ſpūſſcti gratia.

Tercia cōditio eſt feruor
ꝛ inſtātia orōnis.Exemplo
aplorū.q̄ orantes hora ter/
cia receperūt ſpm̄ſctm̄.Pro
pter quod ſtatuit ecclīa vt ce
lebretꝛ miſſa tali hora.q̄a in/
uiſibilis ille ſanctificator ſpi
ritus ſanct⁹ qui quondam in
patrū hoſtias deſcendebat.
tunc de ſupniſ a p̄re luminū
emiſſus ſup hoſtiam noſtrā
deſcendēs efficit eaꝫ corp⁹ ꝛ
ſanguinem domini noſtri ie
ſu chriſti.ꝛ circūſtantes am/
pliori gratia replet.ꝛ a cordi
bus fidelium tentatiōes de
monū propulſat.Iſidorus.
Quādo quiſq̄ orat.ſanctuꝫ
ad ſe ſpiritū aduocat.at vbi
venerit.cōfeſtim temptamē
ta demonū que ſe mentibus
humanis ĩmerſerant.p̄ſen/
tiam ei⁹ ferre n̄ ſuſtinentes

effugiūt. Nota ꝙ in oꝛone ꝑ ſpiritūſanctū viuificamur Sedes dei efficimur. Lin/ guis varijs loq̄mur. De pri mo dicit̄ in Pš. Os meum aperui et attraxi ſpm̄. Hoc dicitur ꝑ ſimilitudinez. quia ſicut ꝑ oꝛis apertionem au/ ra vitalis ad coꝛ attrahitur ⁊ refrigeratur. ita ꝑ oꝛatōem ſpū ſſancti. quaſi ad coꝛ tra/ hitur. ⁊ aīa viuificatur. De ſcdo dicit̄ in epiſtola p̄ſenti. Seditq; ſupꝛa ſingulos eo rum. Felices ⁊ beati qui ta/ lem ſeſſoꝛem habere merue runt. cuius iugū ſuaue eſt et onus leue. Ecce quāta ē vir/ tus oꝛonis que nos compa rat dei thꝛonis. Thꝛoni em̄ ſunt in quib; deus pꝛeſidet ĩ iudicio. ⁊ vtiq; ſpiritual' ho/ mo eſt qui omnia iudicat. et ipſe a nemine iudicatur. De tercio dicit̄ hic ꝙ apl'i oꝛan/ tes receperūt ſpiritūſanctū. ⁊ loquebant̄ varijs linguis pꝛout dabat̄ eloq̄ illis Vna enim hebꝛea lingua loq̄ban tur omniū linguarū genera. ⁊ nos vna oꝛonis lingua lo quimur om̄ia myſteria chꝛi ſti. nunc de incarnatōne. nūc de paſſione. ⁊ ſic de ſingulis pꝛout ſpiritusſanctus ſugge

rit nobis. Quarta condi/ tio eſt vt ſint tribulati ⁊ tem/ ptati per vite p̄ſentis mole/ ſtiam. exemplo chꝛiſti ⁊ apo/ ſtoloꝝ ⁊ omniū ſanctoꝛum. Judith. viij. Om̄es qui pla cuerunt deo per multas tri bulationes tranſierunt fide les. Jlli autē qui tentatiōes non ſuſtinuerunt ⁊c̄. Tales digne efficiunt̄ conſolationi bus ſpiritusſancti. qui ĩ hac vita ſunt in luctu penitentie quaſi in foꝛnace cū trib; pue ris poſiti. Eccl'i. xxvij. Vaſa figuli pꝛobat foꝛnax. ⁊ homi nes iuſtos tentatio tribula/ tionis. Per tres pueros poſ ſumus accipere contritiōis doloꝛem. confeſſionis rubo rem. ⁊ ſatiſſactionis laboꝛē. Sed angelus domini. id ē. ſpiritusſanct⁹ ad tales deſcē dit in foꝛnacem. quādo pec/ cata ſua legentibus infūdit conſolationem ſcʒ tripliceʒ.

Suggerit enim nobis ꝙ omnis tribulatio iuſtoꝝ eſt tranſitoꝛia. Pš. Toꝛrenteʒ ꝑtranſiuit aīa nr̄a. ⁊c̄. Toꝛ/ rens enim bꝛeuiter ꝑtrāſit. Jſido. Omnes vite hui⁹ tri bulationes aquis cōparant̄ p̄tereuntibus. quia quicq̄d in hac vita tribulationis ac/

ciderit.non ſtat.ſed celeriter
tranſit. Item eſt purgato
ria. Malach. iij. Purgabit
filios leui ⁊ colabit eos qua
ſi aurum ⁊ quaſi argentum.
Exemplū de diuite ⁊ lazaro
vbi dicit̄ expoſitor. Forte di/
nes ille aliquid boni habuit
quod felicitas vite tranſeun
tis remunerauit. ⁊ lazar⁹ ali
quid mali quod ignis īopie
purgauit. Itez meritoria
Iſaie.liij. Pro eo ꝙ labora/
uit anima eius videbit et ſa/
turabitur. vbi due dotes ſū/
me ꝯſolationis tangūtur. vi
ſio ſcz et fruitio. Iſido. Pro
vtilitate eoꝛuz eſt. qui vite il
lius mala perferunt. q₂ duz
in doloꝛe grauantur. cupidi
tatis ⁊ luxurie. vicioꝛūq₃ ce/
teroꝛum obliuiſcuntur. Ec/
cli. xi. Malicia vnius hoꝛe
obliuionez facit luxurie ma
xime. ⁊c̄.

De eodem feſto
penthecoſtes.

Spiritus
domini repleuit
oꝛbem terraꝝ ⁊c̄
Veni ſancte ſpiritus. Hec
oꝛatio ꝑmittit̄ in cuiuſlibet
boni operis incboatione, p/
pter ſpiritū ſanctū qui ē om/
niū rerū artifex in inceptiōe.
virtus in ꝓgreſſione. pꝛoſpe
ctoꝛ in conſūmatione. Om/
niū eſt enim ar. omnē h. vir.
oīa pro. Sap. vij. No/
tandū igitur in pꝛimis de ſe
ptem donis ⁊ effectibus ſpi
ritusſancti cōtra ſeptenariū
peccati. Qui effectus notan
tur p̲ hos ꝟſus. Spirit⁹ ex
pellens ſeptena piacula ſan
ctus. Flat. leuat. inflammat.
fouet erudit. allicit. oꝛnat.

Flat dono ſapientie. ani/
mā viuificando contra pec/
catū luxurie. quod ſuffocat
⁊ occidit. Ezech. xxxvij. A q̄t
tuoꝛ ventis veni ſpiritus et
inſla ſup inter. iſtos ⁊ reuiui
ſcant. Econtra de ſuffocati/
one ⁊ occiſione luxurie dicit̄
Luce. viij. Ex impetu abijt
grex poꝛcoꝛū per pꝛeceps in
ſtagnū ⁊ ſuffocatus ē. ⁊ Tho
bie. v. dicit̄ de occiſiōe luxu/
rie. ꝙ occidit illos ſeptem vi
ros ſare demoniū nomīe aſ/
modeus. quod īterpꝛetatur
facture iudiciuz. quod bene
conuenit luxurie. que iudi/
cans de pulchꝛitudīe factu/
re deſerit pulchꝛitudinē fa/
ctoꝛis. Leuat dono intel/
lectus. contra peccatū gule.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quod grauat et deꝑmit ani/
mā. De eleuatiōe dr̄ Ezech.
iij. Spiritus quoqꝫ leuauit
me et aſſumpſit me et abij a/
marus in indignatiōe ſpiri/
tus mei. ⁊ veni ad trāſmigra
tionem ad aceruum nouaꝝ
frugūm ad eos qui habitāt
iuxta flumen chobar. quod
interꝑtatur gratitudo. vl' iu
xta electum. Econtra de ag/
grauatione crapule ⁊ gule de/
preſſione dicit̃ Luc. xxi. At/
tendite vobis ne grauentur
corda veſtra crapula ⁊ ebrie
tate. Inflāmat dono con
ſilij cōtra auariciā. que infri
gidat. Iſa. liiij. Ecce ego cre
aui fabrū ſufflantem in igne
prunas ⁊ proferentē vas in
opus ſuum. Ecōtra de infri
gidatiōe auaricie. Hiere. vi.
Quomō ciſterna frigidā fa/
cit aquam ſuā. ſic popul⁹ me
us frigidā fecit maliciā ſuā.
Job. xxxviij. De cui⁹ vtero
egreſſa eſt glacies. ⁊ gelu de
celo quis genuit. De auariſ
eſt ſicut de ſenibus vl' febri/
citantibus q̄ nō poſſunt ca/
lefieri q̄ntūcunqꝫ deveſtimē
tis ponat̃ ſuper eos. ſicut di
citur. iij. Reg. j. de dauid qui
non poterat calefieri. Fo
uet dono fortitudinis cōtra
accidiā que torporem et ne/
gligentiam inducit. Gene. j.
Spiritus domini ferebat̃
ſuper aquas. Hebreus ha/
bet. fouebat. vel incubabat.
quod ꝓprie eſt auium fet⁹ ſu
os educantium. Job. xxxix.
Cum derelinquit ī t̃ra oua
ſua. tu forſitan in puluere ca
lefacies ea. Hoc dicitur de
ouis ſtrucioniſ. q̄ pigra auiſ
eſt. multas habens carnes.
et paucas pennas. ꝓpt̃ qđ
et oua ſua dereliquit nuda ⁊
deſperata. quia non ſufficit
calefacere ea. Sic accidioſi
plerumqꝫ deſperant. non ha
bentes ſpiritū fortitudinis.
et efficiuntur ſegnes ⁊ in bo
no opere torpentes. et aīo
ſuo puſillanimes. Eccli. vij.
Noli eſſe puſillanimis in a/
nimo tuo. Exorare et facere
elemoſynam ne deſperes.
Erudit dono ſcientie cō/
tra iram que infatuat et im/
pedit animum. De hac eru/
ditiōe ſpiritusſancti dicitur
Trenorū. j. De excelſo miſit
ignem in oſſibus meis ⁊ eru
diuit me. Sapie. viij. So/
brietatē ei⁊ ſapientiaꝫ docet
et iuſticiam et virtutem. qui
bus vtili⁹ nihil eſt ī vita ho
mīb9. Ecōtra đ īfatuatōe ire

dicit Prouer.xij. Fatuꝰ ſtatim indicat irā ſuā. ꝛ .j. Reg. xxv. dicit de Nabal. Scōm nomē ſuū ſtultꝰ eſt. ꝛ ipſe filiꝰ belial. ita ꝙ ei nemo loqͥ poſſit. Ecci. xxviij. Homo iracūdus accendet litē. ꝛ vir peccatoꝛ turbabit amicos. Allicit dono pietatis ꝯtra inuidiā q̄ fugat amicos ꝛ diſſociat amicicias. De hac allectione pietatis dꝛ Iſa. vij. Sibilabit dn̄s muſce q̄ eſt ī extremo fluminū egypti. ꝛ api que eſt in terra aſſur ꝛ venient et requieſcent ꝛc̄. Econtra de nequicia ꝛ triſticia iuidie dꝛ Ecci. xiiij. Oculus inuidi nequā. nō ſaturabit pane indigens. ꝛ in triſticia erit ſup menſaʒ ſuā. Oꝛnat dono timoꝛis ꝯtra ſupbiā q̄ dedecoꝛat ꝛ oēm moꝝ pulchritudinē dehoneſtat. De h̄ oꝛnatu Iob. xxvj. Spūs dn̄i oꝛnauit celos. et obſtetricante manu eiꝰ educꝰ eſt coluber toꝛtuoſus. i. ſupbia cuiꝰ colla tument. et Ezech. xvj. Oꝛnaui te oꝛnamēto. ꝛ dedi armillas in manibꝫ tuis. ꝛ toꝛquē circa collū tuū. ꝛ dedi in aurē ſup os tuuʒ. ꝛ circulos auribꝫ tuis. ꝛ coꝛonā decoꝛꝭ in capite tuo. Ecōtra de ꝯfuſione ꝛ dedecoꝛe ſupbie dicitur Abacuc. ij. Quō vinū potātē decipit. ſic erit vir ſupbꝰ ꝛ nō decoꝛabit. qꝛ dilatauit q̄ſi infernꝰ aīam ſuā. Dicamus ḡ. Ueni ſctē ſpūs. Ad effugandas has peſtes viciorū a coꝛdibꝫ fideliuʒ ad pcipienda cariſmata gratiaꝝ. qͥbus illuſtrat aīa p ſpūſſancti aduentū. Septem ſpūce ſunt ſeptē noīa ſpūſſ. Quod nobis pſtare ꝛc̄.

De eodem feſto.

Ascendit a ignis de petra. et pāes azimos carneſqꝫ ꝯſumpſit. Iudicū. vj. Legimꝰ q̄ttuoꝛ de petra fuiſſe pducta. in quibꝫ ſpūſſanctus cōuenient ſignari pōt. videlicet. aquā. oleum. igneʒ ꝛ mel. Hec myſticeꝫ mirifice de petra. hoc eſt. de xp̄o pducunt. Un̄ ꝟſus. Unda recēs oleum. ſacer ignis. melqꝫ ſapoꝝ. De xp̄o petra pcedūt q̄ttuoꝛ iſta. Igit ſpūſſcūs a patre filioqꝫ pcedēs ꝓpter multiplicē grāꝝ ſuaꝝ effectum. eſt tanq̄ aq̄ incipientibus. oleū pficientibꝫ. ignis pficientibꝫ. mel pcipientibus. Uel aliter. Spūſſancti grā

eſt aqua in iuſtificatiōe. oleū
in deuotione. ignis in dile-
ctione. mel in fruitiōe. De
pmo Pſ. Percuſſit petraꝫ ⁊
fluxe. aque. ſ. grē ⁊ ꝯſolatio-
nis ſpūſſcti. Jo. vij. Qui cre
dit in me ſicut dic̄ ſcꝑ. flu. de
vē. eius flu. aque viue. Hoc
aūt di. de ſpū quē ac. e. cre. in
eum. Aqua illa abluit incipi
entes a pctis. Vn̄ de Mag
dalena Quia turpitudinis
ſue ma. a. la. ad font. miſcdie
cu. Hui⁹ fontis aqua pecca
toꝛ mūdaꝛ intus in anima.
Ezech. xxxvi. Effundaꝫ ſup
v. a. m̄. Refocillaꝛ in ſiti Sa
pi. xj. Sitierunt ⁊ inuocaue
runt te dn̄e. ⁊ data ē illis aq̄
de petra altiſſima. ⁊ requies ſi
tis de lapide duro. Refrige-
raꝛ in ardore ⁊ in eſtu tenta-
tionuꝫ. Eccl. xviij. Nōne ar-
dorē refrigerabit roſ. ſic ꝟbū
melius q̄ꝫ datū. Pſ. Trāſi-
uimus ꝑ ignē ⁊ a. ⁊c. nos in
re. De ſcdo Job. xxix. Pe
tra fundebat mihi riuos o-
lei. Hoc oleo grē ſpūſſcti ꝑ-
unguntꝛ in deuotiōe ꝓficien-
tiū anie. Pſ. Unxit te deus
de⁹ tu⁹ oleo leticie. Riui iſti⁹
olei ſunt ꝯſolatiōes ſpūſſan
cti. De q̄bꝫ. j. Coꝛ. xij. Diui-
ſiones graꝝ ſunt ⁊c. Vl' etiā
dona virtutū ꝯtra ſeptenari
um viciorū. vt ſit ſpūs ſapie
ꝯtra pctm̄ luxurie. Spūs ſi
ue donū intellect⁹ ꝯtra viciū
gule. Spūs ꝯſilij ꝯtra pec-
catū auaricie Spūs fortitu
dinis ꝯ pctm̄ accidie. Spiri
tus ſcie ꝯtra pctm̄ ire. Spi
rit⁹ pietatis ꝯ pctm̄ inuidie.
Spūs timoris dn̄i ꝯ pctm̄
ſupbie. De his ſeptem riuis
dicit Iſa. xj. Deſolabit dn̄s
linguā maris egypti ⁊ leua-
bit manū ſuam ſup flumē in
fortitudine ſpūs ſui. ⁊ ꝑcuti-
et eum in ſepteꝫ riuis ita vt
tranſeant ꝑ eum calciati ⁊c̄.
Iteꝫ ꝑ hos ſeptē riuos olei
accipiuntꝛ ſacramenta eccle-
ſie que nobis dantꝛ ꝑ ſpiritū
ſanctū. Siquidē in ſacra
mento baptiſmi datꝛ ſpirit⁹
ſapientie. in ſacramento eu-
chariſtie ſpūs intellectus. in
ꝯfeſſione ſiue in pnia ſpirit⁹
ꝯſilij. in ꝯfirmatiōe ſpūs for
titudinis. in ordine ſpūs ſci
entie. in extrema vnctiōe ſpi
rit⁹ pietatꝭ. in ſacro m̄rimo-
nij ſpūs timoris dn̄i. ꝑ oleū
q̄ accipiuntur dona ⁊ chariſ
mata ſpūſſcti. cui⁹ vnctio nō
ceſſat ſctificare totū corp⁹ ec
cleſie nec ceſſabit. Qd̄ ſigna-
tū habem⁹. iij. Reg. xvij. vbi

et ꝗ ydria farine nō defecit nec lechit⁹ olei eſt immminut⁹ ꝛc. De tercio dr̄ h̄ Aſcēdit ignis de petra ꝛc. Hic eſt ignis ſpūſſ. q̄ hodie ī apl'os venit. cui⁹ aduēt⁹ dr̄ aſceſ⁹. qꝛ illos ad q̄s venit. de trenis ad celeſtia deſideria aſcēdere facit. Ps. Aſcēſiōes in corde ſ. diſ. ꝛc Uenit aūt in līguis igneis vt eēnt v̄bis affluentes ꝛ caritate feruētes. qꝛ iuxta v̄bū Gre. Qui caritatez erga alteꝝū hꝫ. p̄dicatōis officiū ſuſcipe nullaten⁹ debꝫ. Loq̄citas em̄ ſine edificatione ꝛ caritatꝭ emulatōe paꝝ vꝫ. Ps. Uir linguoſ⁹ nō di. in t̄. Ecci. ix. Terribil'ē in ciuitate ſua hō linguoſus. ꝛ temerari⁹ in v̄bo ſuo odibilis erit. Itē vt eēnt ope ꝛ ſermone potētes ad coruſcandū miracul' ꝛ inſiſtēdum doctrinis. ſ. ad pctōres ꝯuertēdos ꝛ hereticos ꝯterendos. Hiere. xxiij. Nōne v̄ba mea q̄ſi ignis ꝛ ſic malle⁹ ꝯterēs petrā. Itē vt eēnt patientes. ſcutū fidei. ſpei ꝛ caritatꝭ in oī tribulatōe ꝓtendentes Prouerb. xxx. Oīs ſermo dei ignit⁹. clipeus eſt oībus ſperantibꝫ in eū. In igne ergo ſuꝑ apl'os venit. quia perfectos ꝛ ſpiritales viros illuminat ad cognitionē veritatis. inflāmat ad amorē bonitatis. ꝯſolidat ad tolerantiam aduerſitatis. Ecci. xliij Tripliciter ſol exurēs montes. id eſt. chriſt⁹ ſanctos viros igne ſpūſſancti inflammat illuminādo rationē. accendendo voluntatē. corroborando infirmitatem. Ignis ꝛ ſiccus eſt ꝛ calidus, ſic ſpūſſanctus adueniens. fluxa viciorum deſiccat in corpore. et ardorem celeſtiū deſideriorum accendit in mente. vt corpus per caſtitatem fulgeat. et cor per amorē incaleſcat. De q̄rto Ps. De petra melle ſaturauit eos. h̄ eſt mel et'ne dulcedinis ſpirituſſancti. quem hereditabūt electi ī celo. Ecci. xxiiij. Spiritus meus ſuper mel dulcis. et hereditas mea ſuper mel et fauum. Dulcedo mellis omnem dulcedinem ſuperat in guſtu. ſic dulcedo ꝛ conſolatio ſanctiſpirit⁹ Ps. Guſtate ꝛ videte quoniā ſuauis eſt domin⁹. Sꝫ ad hāc dulcedinem peruenire non poſſum⁹ niſi ꝑ chriſtum. Ab ip̄o em̄ egredit' iſta dulcedo. Iuxta illud ꝓbleumaticum

ſamſonis. Judicū. xiiij. De comedente exiuit cibꝫ. et de forti egreſſa ē dulcedo. A comedente. ſ. xp̄o cū diſcipulis ſuis egreſſus eſt cibꝫ cū diceret. Accipite ⁊ comedite hoc eſt corpꝰ meū. Et a forti xp̄o videlicet q̄ mortē n̄ram moriendo deſtruxit. egreſſa eſt dulcedo caritatis ⁊ vnctōis ſpūſſancti. q̄ melli cōparat̃. Eſt em̄ mel mundificatiuū. ⁊ comedit̃ ab his q̄ nō veſcū tur cibis q̄ ex carne ⁊ ſanguine generant̃. Qđ ſpiritalibꝫ viris ⁊ caſtis mentibꝫ conuenit. q̄ carnem ſuā cum vicijs crucifigūt. Mar. j. Johānes aūt habebat veſtes de pilis cameloꝝ. et mel ſilueſtre comedebat. Itē illuminatiuū ⁊ maxime oculoꝝ debiliū. quibꝫ ꝑ collirio apponit̃ mel. qđ dicit̃ atticuʒ. qđ ſpūaliter intellectum ſignificat ſpm̄ ſctm̄. j. Reg. xiiij. dicit̃ ꝙ Jonathas intincta v̄ga guſtauit paululū de melle ⁊ illuminati ſunt oculi eius. ⁊c.

Itē eſt cōſeruatiuū. q̄ em̄ melle ꝯdiunt̃ diu durant et incorrupta ſeruant̃. Qđ cōuenit ſpūiſctō qui anīam viuificat ⁊ a morte peccati incorruptam cōſeruat. Hiere. xlj. De decē viris q̄ cōſeruati ſunt vt non occiderent̃ ab yſmaele. q꜡ habebāt theſaurum mellis in agro.

Dominica prima post penthecoſtes.

Deus caritas eſt ⁊c. j. Jo. iiij.

Circa donuʒ caritatis q̄ttuor hic notari p̄nt. ſcʒ q̄d ſit caritas ꝑ diffinitionē. quid ꝑ opationē. q̄d ꝑ cōparationē. quid ꝑ vtilitatis collationē. Vn̄ v̄ſus. Quid ſit amor. quid ames. eſſentia q̄d ſit amoris. Et ſibi q̄s fructus. ꝑſcripto themate diſce

De p̄mo quid ſit caritas ꝑ diffinitionē. dicit ap̄l'us. ꝑma Thimo. j. Finis p̄cepti eſt caritas de corde puro et ꝯſcientia bona ⁊ fide non ficta. Glo. Hic diffinit ap̄l'us caritatē vt nuſq̄ȝ alibi diffinita ſit. finis p̄cepti. i. ꝑfectio ⁊ ꝯſumatio p̄ceptoꝝ oīm eſt caritas. De corde puro. i. de puro intellectu. vt nihil diligatur niſi deꝰ vel ꝓpter deū. Et de cōſcientia bona. i. ſpe bona. nā ꝯſcientia hic ponit̃ ꝑ ſpe. Jlle enī ſe ad id qđ diligit ꝑuenturū eſſe deſperat. cui malꝰ cōſcientie ſcrupulꝰ

ſneſt. Ille aūt ſperat ꝙ bonā ꝯſcientiā gerit. quē ꝓ pungit mala cōſcientia. retrahit ſe a ſpe. Et fide non ficta. i. ſimulata. in qua. ſ. ꝗs non ſibi quālibꝫ fingit. ſed catholica. vel fide nō ficta. i. fictili vel fragili. ſed contra aduerſa forti Finis ẽ. i. cōpletio ⁊ ꝑfectio omniū ꝑceptoꝝ eſt caritas. Quapropter ſi non vacat ſacras paginas ꝑſcrutari oīm inuolucra ſermonū euoluere. omniū ſcripturaꝝ ſecreta penetrare. tene caritatem in qua pendēt oīa. nec vllum diligendaꝝ rerū genꝰ ꝓtermiſſum eſt in his duobꝫ ꝑceptis. ſ. in dilectiōe dei et ꝓximi. De ſcōo ꝗd ſit caritas ꝑ opationē. patꝫ ex alia diffinitione q̄ talis eſt. Caritas eſt virtꝰ qua ad diligēdū deum ⁊ ꝓximū mouemur. deū ſupra nos. ⁊ ꝓximum iuxta nos. Et ſm̄ h̄ diuidit̄ charitas in dilectionē dei ⁊ proximi. Noīe ꝓximi etiā inimicꝰ debet intelligi. ⁊ ex h̄ ptꝫ ꝗd ſit charitas ꝑ opationē. ſ. vt diligamꝰ deū et ꝓximū. et in hoc ꝯtinuo motu debemꝰ eē ne q̄n̄ inueniamur ocioſi. qꝛ dicit beatꝰ Grego. Caritas nunq̄ꝫ eſt ocioſa. opat̄ ei magna ſi ē. Si aūt opari renuit iā caritas eſſe deſiſtit. Dilectio in deū eſt origo dilectionis in ꝓximū. ⁊ ecōuerſo dilectio in ꝓximū eſt origo dilectionis in deū. Qd̄ ſatꝫ luculenter oñdit beatꝰ euāgeliſta cū dicit. Si diligamus inuicē. deꝰ in nobis manet. ⁊ charitas eiꝰ in nobis ꝑfecta eſt. Sed diligere deū ⁊ proximū forte laborioſum non eſt. qꝛ nihil ita amicabile eſt humane nature ſic diligere. ⁊ fere oīm creature. Vñ Eccli. xiij. Oē anīal diligit ſimile ſibi. ⁊ oīs hō ꝓximū ſibi. Sed ꝗd dicemꝰ de diligendis inimicis. qđ fere oīm nature videt̄ eſſe ꝯtrarium. Qđ tñ in veritate ita nō eſt. qꝛ tunc charitas eſt ī ſuo maximo feruore ⁊ vigore. ⁊ apđ deū in magna remuneratione. ⁊ apđ ꝓxim ī maxia graꝝ acceptione. Glo. Multi putant ſufficere virtutibꝰ non odiſſe inimicos. ſed eos diligere humanā naturā nō pati. nec videt ꝙ moyſes. ſamuel ⁊ ſtephanꝰ ꝑ inimicis orabant. ⁊ dauid mortuos planxit inimicos. ⁊ paulus dicit. Si eſurierit inimicus ⁊c̄.

De tercio ꝗd ſit charitas

p eſſentiā oſtendit hic cū di/
citur. Deus caritas eſt Ubi
manifeſte iohes deo compa
rat caritatē. ꝛ deū charitati.
qḋ aliud nō ē dicere ꝙ̃ diui/
nā eſſentiā caritatē eſſe. Qḋ
pbat p glo. q̄ ſic dicit. fili⁹ de
us eſt ex deo. Spūſſctūs de
us eſt ex deo. et nō ſunt tres
dij. ſed vn⁹ pater ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūſ
ſanct⁹. q̇ eſt dilectio q̄ ſe dili/
gunt pater ꝛ fili⁹. Sicut er/
go vere dicit. dilectio eſt de⁹
ꝛ deus q̇ ex deo eſt. ita ꝟe di
cit. dilectio ex deo eſt. ꝛ deus
eſt dilectio. cum aplꝰs dicat
Caritas dei diffuſa eſt i cor
dibꝫ nr̄is p ſpm̄ſanctum qui
dat⁹ eſt nobis. intelligamus
in dilectiōe ſpm̄ſctm̄. Et hic
eſt fons cui nō cōicat alien⁹.
cū in om̄ibꝫ alijs ſacramētiſ
eccl'ie cōmunicet. Ad hunc
fontē inuitat nos cum dicit.
Diligamus nos inuicez. q̇a
charitas ex deo eſt. Iſta cō/
paratio de fonte trahit ex il/
lo loco. Prouer. v. vbi dicit.
Fili mi bibe aquā de ciſter/
na tua ꝛc̄. Et ſubdit. Habe/
to eas ſolus. et nō ſint alieni
participes tui. Quā glo. luci
dius exponit alia glo. ſuper
hoc ꝟbo Caritas dei dif. eſt.
ꝛc̄. Fons eſt ſpūſſanct⁹. In
verbo diffuſiōis accipit lati
tudo ꝛ exuberatio charitatſ.
Alieni ſunt omēs. q̇ nō dili/
gunt deū. qꝛ hunc fontez nō
pn̄t accipe mali. qꝛ caritas ē
quā hr̄e ꝛ malus eſſe nō pōt
aliquis. Intelligamuſ ergo
in dilectōe ſpm̄ſctm̄. Sꝫ no
mē xp̄i ꝛ baptiſmū hr̄e. ꝛ cor
p⁹ xp̄i ſumere ꝛ cetera ſacra/
menta hr̄e et mal⁹ eſſe aliq̇s
poteſt. Igit caritas de⁹ eſt. ꝛ
deus eſt charitas. ꝛ ipa com
parata deo pr̄i ē creatrix. cō/
parata deo filio ē redēptrix.
cōparata ſpūiſctō eſt oīm re
rū gubernatrix. De quar/
to quid ſit p collationē. i. q̇d
ꝯferat grē ꝛ vtilitatis dicit i
textu Qui manet in caritate
in deo ma. et de⁹ in eo. Ecce
vtilitas ꝛ viciſſitudo diuine
caritatiſ. Glo. Uiciſſim in ſe
habitant q̇ ꝯtinet ꝛ q̇ cōtine/
tur. Habitas in deo. ſꝫ vt cō
tinearis ab eo. Habitat i te
deus nō vt contineat a te. ſꝫ
tu ab eo ne cadas. Quō ei ca
det quē continet deus. Uti/
le eſt ḡ manere in deo. qꝛ ſic
ille manet i nobis ꝑpter tria.
ſcꝫ ꝑpter grē ſpūalis fructuꝫ
afferendū. Joh. xv. Qui ma
net in me ꝛ ego in eo. hic fert
fructū multū. ꝛc̄. Itez ꝑpter

votoꝝ nr̄oꝝ deſideriuꝫ aſſequendū. Joh. xv. Si māſeritis in me. ⁊ v̄ba mea in vobis ma. q̄dcunq̄ vo. pe. ⁊ fiet vobis. Itē ꝓpter imortalitatis cibū ⁊ alimoniā ꝑcipiendam. Joh. vj. Qui mādūcat car. me. ⁊ bi. ſan. me. habꝫ vitā eternā. ⁊ i me manet ⁊ ego in eo. Glo. Manemꝰ in deo credendo. ſperādo. diligendo. obediendo. Manet i nobis deus. velle ⁊ ꝑficere. gratiā ⁊ ꝑſeuerantiā tribuendo Delicio ſum eſt deo manere in cordibꝫ nr̄is. Prouer. viij Delicie mee eſſe cū fi. hoīm. Propter qđ q̄nq̄ cōparant͛ ortis. ⁊ q̄nq̄ tabernacul͛. q̄nq̄ templis ⁊ ſanctuarijs. De orto dicit͛ Canti. v. Veniat dilectus meus i ortū ſuū ⁊c̄. De tabernaculo Apoca. xxj Ecce tabernaculū ⁊c̄. De tēplo Ezech. xliij. Maieſtas domini ingreſſa eſt templuꝫ domini.

De euangelio.

Homo erat diues ⁊ ſepultus in inferno. ⁊c̄. Luce. xvj. Diues iſte vnꝰ illoꝝ erat de quibꝫ Job. xxi Ducunt in bonis dies ſuos ⁊ in puncto ad inferna deſcēdunt. Forte marmoreuꝫ ſepulchrum habuerat in hoc mundo ⁊ glorioſum. ſed nūc tartareum. ſulphureum ⁊ igneum ⁊ fetoſum. Iſaie. xiiij. Subter te ſternetur tinea. et operimentum tuum erūt vermes. Poſſumꝰ facere ſepulchrum quattuor lateruꝫ huic diuiti. Primum eſt cordis iniquitas. Scđm eſt habitus pompoſitas. Tertiuꝫ ventris guloſitas. Quartū lingue verboſitas. Unde v̄ſus. Diues in inferno quare ſepelitur iniquus. Pompoſus. lautus fuit et lingua vicioſus. Igitur primum latus eſt cordis iniquitas ſiue impietas. quod notatur in hoc ꝙ pauperi non compatiebatur. ſed cor ſuum indurauit. et clamorem ipſius excluſit. cū tamen bonis plurimis habundaret. De hac iniquitate dicitur Ezechiel͛ xvj. Hec fuit iniquitas ſodome ſororis tue. ſuperbia. ſaturitas panis. ⁊ habundātia. ⁊ ociū ipſius et filiaꝝ eiꝰ et ꝙ manum egeno et pauperi nō porrigebāt. De cordis duricia dicit͛ Eccli. iij.

Cor durū3 male habebit in
nouiſſimo. ⁊ q̄ amat pericu/
lū in ip̄o pibit. Tota die au/
diunt diuites q̄ꝫ piculoſū ſit
elemoſynas nō dare. Nō le/
gimus de iſto ꝙ ꝑ rapinā vł
fraudem bona ſua cōgrega/
uerit. ſed ꝙ auare retinuit.
nec elemoſynā dedit. ſed au
rem ſuā a clamore pauperis
auertit. Qđ q̄ꝫ impiū ſit. dici
tur Prouer. xxj. Qui obtu/
rat aurē ſuā ad clamorē pau
peris. clamabit ⁊ ip̄e ⁊ nō ex
audieť. Qđ etia3 huic diuiti
accidit. ſed fruſtra clamauit.
nā guttā aque non meruit q̄
micas lazaro negauit. In q̄
apparet ꝙ auari etiā minimis
indigent. q2 forte micas illaſ
⁊ releuamē menſe ſue in pa/
ſtum canū ⁊ porcoꝝ ⁊ altiliū
ſuorū cōuertit. Job. xx. Nō
remāſit de cibis ei9. propte/
rea nō remanebit de bonis
eius. Scōm lat9 eſt habi
tus pompoſitas. ħ notať cū
diciť. Induebať purpura et
byſſo. qđ ē pompoſe incede/
re. tam ex ornatu veſtimēto/
rū q̄ꝫ ex ſequela famulorum
Nemo em̄ purpurat9 et ſto/
la byſſina coopert9. ſol9 con
ſueuit incedere. Amos. vj.
Ve q̄ opulenti eſtis in ſyon.
⁊ ꝯfiditis in monte ſamarie.
optimates capita ꝑploꝝ. in/
gredietes pompatice dom9
iſrael. Qđ videť de pompoſi
tate clericoꝝ dictū. q̄ ſunt do
mus iſrael. q̄ modis om̄ib9
trauſfigurant ſe in habitū ⁊
pompā principū ⁊ regū ter/
re tam in veſtimētis q̄ꝫ in eq̄
rū faleris ⁊ multis familiijs.
Soph. j. Viſitabo ſup prin
cipes ⁊ ſup filios regis. et ſu
per omnes q̄ induti ſunt ve
ſte ꝑegrina. ⁊ ſup omne3 qui
arroganter ingrediť ſup li/
men. qui cōplent domū dn̄i
dei ſui iniquitate ⁊ dolo. Ve
ſtis ꝑegrina eſt rara ⁊ ſpecta
culo digna ꝓpter curioſitatē
⁊ ſingularitatē ſuā. ſicut ſunt
veſtes lr̄is ⁊ figuris inſcp̄te
⁊ cultellate in quib9 glorian
tur diuites ⁊ maxie nobiles
⁊ iuuenes. Cōtra q̄rū pom/
poſitatē diciť Ecci. xj. In ve
ſtitu ne glorieris vn̄q̄ꝫ. et in
die honoris tui ne extollarſ.
Grego. Nemo exiſtimet ī lu
xu atq̄ꝫ ornatu p̄cioſaꝝ veſti
um deeſſe pctm̄. Signāter
diciť tales replere domu3
dn̄i iniq̄tate et dolo. q̄a ſepe
qđ paupibus auferūt et qđ
rapina ⁊ dolo et vſura diui/
tes acquirūt. ī veſtitu ſupbo

⁊ ſupfluo expendũt. Hiere.
ij. Et in alis tuis inuent⁹ eſt
ſanguis aiarum paupeꝝ ⁊
innocentũ. Sed ↄtinget eiſ
in fine ſicut graculo. qui ſpo
liatus pauonis amictu. tan/
dē turpiter nudus ſtetit. O/
ſee. ij. Ne forte expoliem eaȝ
nudá ⁊ ſtatuá eam ſm diem
natiuitatis ſue. Ps. Qm̄ cũ
dormierit nõ ſu. oīa. Ter
ciũ eſt ventris gulositas. qd̄
notat cũ dicit. Et epulabat
q̄tidie ſplēdide. Poterat ſuf
ficere alternis dieb⁹. vel ter
in ſeptima. vel ꝓpter euentuȝ
aut diem feſtuȝ epulari. Qd̄
etiá viris ſanctis ↄcedit. Tho
bie. ij. Cũ autē eſſet dies fe/
ſtus dñi ⁊ factũ eſſet prandi
um bonũ i domo thobie ⁊c̄.
Vel ex cauſa boneſta Luce
xv. Epulari autē et gaudere
oportebat. q2 frater tu. mor/
tuus fu. ⁊ re. ⁊c̄. Sed quoti/
die epulari et in crapula eſſe
nec corpus ſuſtinet nec cen/
ſus. Corp⁹ em̄ deſtruit ⁊ in/
firmatur. ⁊ burſa euacuatur
De infirmitate ⁊ corpis de/
ſtructione dicit Ecci. xxxvij.
Noli auidus eſſe i om̄i epu/
latione. ⁊ nõ te effundas ſup
oēm eſcá. In multis em̄ eſcis
erit īfirmitas. ⁊ auiditas ap

propinq̄bit vſq3 ad coleram
Multi em̄ ꝓpter crapulá pe
rierunt. ſup. corpe ⁊ aīa. re/
bus ⁊ honorib⁹. Caueát me
diocres ne ſint cõuiue diui/
tum. q2 in fine depaupant ⁊
cõfundunt ab eis. Ecci. xiij.
Confundet te in cibis ſuis
donec te exinaniet bis ⁊ ter.
⁊ in nouiſſimo derideat te.
Poe. Ne mullũ cupias cũ ſit
tibi gobio tm̄ In locul. Im
mo ipſi diuites ſepe deficiũt
in expenſis. q2 om̄ia in ven/
trem mittũt tanq3 in ſaccuȝ
ꝑtuſum. Vidi ego qñq3 ma
gnum ⁊ celebrē virũ cui⁹ an
nulus erat in taberna notiſ
ſimus. ꝓh pudor q2 frequen
ter impignorat⁹. Poeta. Ta
libus a dñis poſt cuncta no
uiſſimus exit. annulus. ⁊ di/
gito mēdicat pallio nudo.
Iſido. Utile eſt cauere gulá
ciborumq3 concupiſcentiaȝ.
Quid em̄ tam noxium q3 vt
animus ſeruiat ventri. ⁊ ven
ter eſcis. qui ſunt deſtruēdi.
docente apoſtolo. Eſca ven/
tri. ⁊ venter eſcis. hunc ⁊ has
deſtruet deus. Quod bene
ſignatuȝ eſt in Nabuȝardá
principe coquoꝝ qui deſtru
xit muros hieruſalem ⁊c̄.
Quanti vicij ſit cõcupiſcētia

epularũ ardentis diuitiſ de/
mõſtrat ſupplicium eius. Tan
ta ĩ inferno inter ignes erat
inopia quanta hic epularuꝫ
fuerat copia. In hoc em̃ ſe/
culo eſurire ⁊ ſitire noluit. ꝓ
pterea illic in flãmis ſitiens
ſtillaꝫ aque queſiuit nec me/
ruit. Quartũ latꝰ ẽ lingue
verboſitas. quod ꝓbatᷣ ex
hoc ꝙ glo. ſic dicit. Petit di/
ues linguã ſuam refrigerari
id eſt. penã quã cum lingua
meruerat relaxari. In cõui/
uijs enim qꝛ loquacitas ſo/
let habundare. perhibetᷣ di/
ues grauiter cruciari. ⁊ ſicut
tropice ac figurate membꝛa
deo aſcribimꝰ coꝛpalia. ita et
animabꝫ. Multe poterãt eſ
ſe cauſe q̃re diues ille in lin/
gua cruciabatᷣ. In mẽſa em̃
diuitũ ſepe tractantᷣ menda
cia. ⁊ hoc viciũ eſt diuitibus
quaſi innatũ ⁊ conſuetũ. Ec
cli. xxvj. Tres ſpecies odi/
uit aĩa mea. pauperẽ ſuper
bum. diuitem mendacẽ. ⁊ ſe/
nem fatuũ. De tractatu mẽ/
daciorũ nugarũ ⁊ ꝯſpiratio/
num in mẽſis diuitum dicitᷣ
Danielᷣ. xj. Ad menſaꝫ vnaꝫ
mendaciũ loquentᷣ. ⁊ nõ pro
ficient. qꝛ adhuc finis in ali/
ud tempꝰ. Iteꝫ homicidia ⁊
traditiones. ij. Reg. xiij. Ob
ſeruate amon. ⁊ cũ temulen/
tus fuerit ꝑcutite euꝫ ⁊c̃. Et
de menſa herodis ⁊ de capi
tatione iohãnis. Marci. vj.
Item detractiões ⁊ crimina
tiones. Iudic̃. ix. Inter epu/
las et pocula maledicebant
abymelech. ⁊c̃. Itẽ vͣba ſcur
rilia et ridiculoſa. Eccl'es. x.
In riſu faciunt panẽ et vinũ
vt epulentᷣ bibẽtes. ⁊c̃. Poeta
de inſolentia mẽſe. Hic nul
lus verbis pudoꝛ aut reue/
rentia menſe. Hic turpis cy
beles. ⁊ fracta voce loquẽdi
Libertas. ⁊ crine ſenex fana
ticus albo. Caueãt ergo fra
tres huius diuitis ne et ipſi
veniant in hunc locũ toꝛmẽ
toꝛum. Ille frater alteriꝰ di
citur. qui eiꝰ viciũ imitatur.
Nota verſus cõtra guloſos
Pꝛepꝛopere. laute. nimis ar
denter. ſtudioſe. Mel. iona
the. carnes heremi. panes
ſodomite. Lens eſau. finees
repꝛobãt. adipata guloſos.

Dominica ſecũda.

Nolite mi
rari ſi odit vos
mundus ⁊c̃. pri/
ma Iohis. iij. Mundus. id

eſt.mundani pctõꝛes cũ ſuo
capite diabl'o.ſ.odiuit ſctõs
ex quattuoꝛ cauſis. quas ha
bes per hos vſus. Odit vos
mundus ob vite ſimplicita/
tem. Ob moꝛum diſparita/
tem.ob doctrine nouitatem
Ob iudicij grauitatez.reſu/
me pꝛincipiuz verſus. De
pꝛimo igitur qualit̃ mali o/
diunt ſanctos ꝓter vite ſim
plicitatem dicit̃ Pꝛouerbio.
xxix. Uiri ſanguinũ oderũt
ſimplicem.et viri iuſti q̃runt
animã eius ꝛc. Quod patet
in abel viro iuſto ⁊ ſimplici.
quem occidit Cayn. Et aſſi/
gnatur cauſa occiſionis.pri
ma Petri.iij. Et propter q̃d
occidit eum.quoniã opa illi
us maligna erant.fratrꝭ au/
tem iuſta. Hoc odium cepit
pꝛimum a diabolo. qui ho/
micida fuit ab initio. et du/
rat vſq₃ adhuc in viris ſan/
guinum qui ſunt mẽbꝛa ipi⁹
Nam oĩs qui odit fratrez
ſuum homicida eſt.j. Jo.iij.
De hoc odio ſimplicitatꝭ iu
ſtoꝛũ ⁊ irriſionis eoꝛũ dicit̃
Job.xij. Deridetur iuſti ſim
plicitas ꝛc.vſq₃ ibi.parata au
tẽ vſq₃ ad tpᷓs ſtatutũ. Unð
Greg'.in moꝛal'. Job. Hui⁹
mũdi ſapia eſt coꝛ machina/
tionib⁹ tegere.ſenſuz verbis
velare.q̃ falſa ſunt vera oſtẽ/
dere.⁊ q̃ vera ſũt fallacia de/
monſtrare Hec nimirũ pꝛu
dẽtia a iuuenib⁹ ſcit̃. Hec a
pueris p̃cio diſcit̃. Hãc q̃ ſci
unt ceteros ſupb iẽdo deſpi
ciũt. Hãc q̃ neſciũt deiecti ⁊
timidi.in alijs mirant̃ ꝙ ab
eis hec eadẽ duplicitas pal/
liata diligitur.dũ mentis ꝑ/
uerſitas.vꝛbanitas vocatur
Sed quia in bonis nihil ta
liũ eſt.ꝓterea ipoꝝ ſimp lici/
tas deridet̃ ⁊ vita innocenti
um odio habet̃. De ſecũ/
do odio qð eſt ob moꝛũ diſ/
paritatẽ ðꝛ Sap̃.xij. Etem
in erroꝛꝭ via diutius errauc
rũt.infantiũ inſenſatoꝝ mo
re viuentes.ꝛc. Hoc dicitur
de mundanis.quia leues et
pueriles moꝛes habẽt.⁊ ſan
cti maturos et graues. Ps̃.
In populo graui laudabo
te. Glo. Popul⁹ grauis eſt q̃
nõ cedit tentatõib⁹. in q̃ dif/
fert triticũ a paleis. De hac
grauitate moꝝ ↄq̃rũt impij
Sap̃.ij. Grauis eſt nob etiã
ad videnduz.quoniam diſſi
milis eſt alijs vita illius. et
gloꝛiat̃ ſe deuz ꝛc. Un̄ Job
xxix. Uidebãt me iuuenes
⁊ abſcõdebant̃. Item moꝛũ

diſparitas apparet in hoc ꝙ
mūdani habent mores pra/
uos ⁊ corruptos. j. Coꝝ. xv.
Corrumpūt mores bonos
colloquia praua. Quod ex/
ponit Iſido. dicens. Sicut
eñ malos mores colloquia
bona corrigunt. ita bonos
mores colloquia mala cor/
rumpūt. Unđ Poeta. Uox
blanda ⁊ nequā digitos ha/
bet ⁊c. Uult dicere ꝙ mala ⁊
impudica verba ita ad libi/
dinem ꝓuocant. ſicut tactuſ
impudici. Quo ꝯtra de ver/
bis ſanctoꝝ. Ps. Eloquia
dñi eloquia caſta ⁊c. Itē in
hoc apparet moꝝ diſparitas
qꝛ mundani habent mores
beſtiales. De hoc dicit apl's
q̄liter pugnauerit ad beſtiaſ
epheſi. nō ꝙ beſtie fuerint. ſꝫ
ꝙ mores beſtiales habuerit
ſicut etiā cretēſes malas be/
ſtias vocat. Mores beſtiaꝝ
ſunt mordere. lacerare. ⁊ int/
ficere ſe mutuo. Uñ apl's q̄/
buſdā talibꝰ dicit. Si inui/
cem mordetis. videte ne ab
inuicem ꝯſumamini. San/
cti vero gaudēt ſe mores be
ſtiales reliquiſſe. ij. Mach.
x. Recordātes ꝙ ante modi/
cū tempꝰ diem ſolennē taber
naculoꝝ in montibꝫ ⁊ in ſpe
luncis more beſtiarum ege/
rāt. De tercio odio quod
eſt ꝓpter doctrine nouitatē
dicit̄ Actuū. xvij. Poſſumꝰ
a te audire que ſit doctrina
hec noua quā infers auribꝰ
noſtris. Per atheniēſes poſ
ſumus intelligere hoies va
nos ⁊ ſupſticioſos qui glori
antur in antiq̄tate conſuetu
dinum malarū. defendētes
peccata ſua longi temporiſ p̄
ſcriptione. q̄ dicūt ꝙ mundꝰ
in meliori ſtatu fuit oli. ante
q̄ tot ⁊ tanti p̄dicatores ve/
niſſēt. nouoſ moreſ ⁊ nouas
doctrinas afferentes. ⁊ ſcan
dalizant̄ ex continua p̄dica/
tione. pro qua nos diligere
deberēt. ⁊ p̄ferunt tempa ig/
norantie patrū ſuoruꝫ. tem/
poribꝫ manifeſtiſſime illumi
nationis ⁊ euāgelice verita/
tis. Contra quos dicit̄. Ec/
cl'es. vij. Ne dicas q̄d putas
cāe eſt ꝙ priora tempa meli/
ora fuere q̄ nūc ſunt. Stul/
ta eſt enim huiuſmōi iterro/
gatio. Stultum eſt eñ hoc
credere. Nā reuera illa tem/
pora meliora ſunt in quibuſ
veritas patet. ⁊ oñia a lumi
ne arguunt̄. Sed iudicio il
loruꝫ priora tempa meliora
fuere. qꝛ tunc ad libitū viue

bãnt. ⁊ nemo illos arguebat
nec instruebat. eo ꝙ ſicut po/
pulus. ſic ⁊ ſacerdoſ. Odiũt
ergo nos qꝛ dicim⁹ eis veri/
tatem. Prouerbi. ix. Argue
ſtultũ ⁊ odiet te. argue ſapiẽ/
tem ⁊ diliget te. Itẽ q̃a non
predicam⁹ eis ad placitum.
Iſaie. xxx. Loq̃mini nobis
placentia. diuinate nobiſ er
rores. Prouerb. xviij. Nõ re
cipit ſtult⁹ verba prudentie.
niſi ea dixeris que verſant̃ in
corde ſuo. Iſido. Cõſtat nõ/
nullos eſſe homĩes prauos
⁊ reprobos. qui dũ ipſi a ma
lo corrigi negligũt. correpto
rum ſuoꝝ vitã falſa crimina
tione detractant. ⁊ ad ſui ſce
leris ſolaciũ. ſi quid cõpere/
rint. qḋ ad infamiã bonorũ
obijciant. nequiter ſibi vſur
pant. Bona eñi in mala ver
tit impius. ⁊c. De quarto
odio qḋ eſt ꝓpter iudicij gra/
uitatem. dicit̃. j. Corinth. vj.
An neſcitis quoniã ſancti
de hoc mũdo iudicabũt. Glo.
Iudicabũt ſancti de h̃ mun
do meliores facti cõparatio
ne maloꝝ. q̃a exemplo fidei
illorũ pfidia huius mũdi dã
nabitur. ⁊ non ſolũ de h̃ mũ
do iudicabunt ſancti. ſ; etiã
de poteſtatib⁹ aereiſ. ⁊ de an
gelis apoſtaticis. Unde ibi
ſequit̃. Quoniã etiã angeloſ
iudicabunt. id eſt. demones
Gloſa. Qui cũ eſſent creati
digni. i. in dignitate. tamẽ la
pſi ſunt. cũ iſti fragiles ſtent
⁊ ideo iudicabunt. qꝛ impu/
gnantes ſanctos victi ſũt ab
eis Iudicabunt ergo ſancti
tam de diabolo q̃ de h̃ mũ/
do tripliciter. cõparatiõe. au
ctoritate. ⁊ poteſtate. De iu/
dicio cõparatiõis dicit Iſi/
do. Sciant flagicijs dediti.
ad quã vtilitatẽ eis exempla
ꝓponuntur ſanctorũ. ſ. vt aut
ſint quos imitent̃ ad repara
tionẽ. aut certe ex eorũ cõpa
ratione durius de inobedi/
entia puniãt̃. De iudicio au
ctoritatiſ dicit̃ in Pſ. Ut fa/
ciant in eis iudiciũ ↄſcriptũ
Glo. i. A patrib⁹ ſanctitũ q̃a
oportet impleri ſcripturas.
De iudicio poteſtatis dicit̃
ibidẽ. Et gladij anci. in ma
nib⁹ eoꝝ. Glo. i. ſermo xp̃i a/
cutus ĩ veteri ac nouo teſta/
mento in poteſtate eoꝝ erit.
vt dicant vbi velint ⁊ cui ve/
lint. He ergo q̃ttuor cauſe ĩ/
ter mũduz ⁊ ſctõs inuidie et
odij fomitẽ p ſecula ãmini/
ſtrauerũt. Nolite g̃ ⁊c.

De euangelio.

Homo qui

b dam fecit cenam ma/
gnam. ꝛc̄. Luce. xiiij.
Cena illa eſt btı̄tudo eterna
de q̄ Apoc̄. xix. Beati qui ad
cenam agni nuptiaꝝ vocati
ſunt ꝛc̄. Dicit̄ aūt magna p/
pter hoſpitꝫ liberalitatē. ꝯui
uaꝝ dignitatē. dapum volu
ptatē. loci ꝯgruitatem. feſti ꝛ
gaudij durabilitatē ꝛ etn̄ita
tē. Ps̄. Beati q̇ habitāt ī do
mo tua do. in ſe. ſe. lau. te. vn̄
v̄ſus. Hoſpite. ꝯuiuis. dape
culmie. ꝑpete feſto. Quiꝗ ꝑ
hec magna tibi cena ꝓbabit̄
iſta. Igit̄ p̄ma magnitu/
do hu9 cene eſt hoſpitꝫ curi
alitas ꝛ liberalitas. q̄ attēdi
tur in trib9. ſ. in generalitate
vocatiōis. in hilaritate rece/
ptionis. in ꝑſonalitate mini
ſtratiōis. Vocat em̄ bonos
ꝛ malos generalit̄ ꝛ indiffe/
rent̄. recipit electos hylarit̄
miniſtrat dignis et idoneis
ꝑſonalit̄. De p̄mo dr̄ Mat.
xi. Venite ad me oēs q̇ la. et
one. eſtꝭ. ꝛ ego re. v. Qui oēs
dixit. neminē excluſit. j. Thi
mo. ij. Qui omēs hoīes vult
ſaluos fieri ꝛ ad agnitionē
veritatis venire. De ſcd̄o dr̄
Sap. vj. Dignos ſe circuit
ipā q̄rens. ꝛ in vijs oſtēdet ſe
hylariter illis. ꝛ Prouer. xvj.
In hilaritate vult9 regis vi
ta. ꝛ clemētia eius q̄ſi imber
ſerotin9. De tercio Luce. xij
Faciet illos diſcūbere ꝛ trā.
mi. illis. ſup̄. ꝑſonalit̄. qd̄ eſt
magne vrbanitatꝭ ꝛ ſtudioſi
tatis. Quicq̇d em̄ hoſpes i
ꝓpria ꝑſona facit. diligent̄ fit
Eccī. xxx. Splendidum coꝛ
bonū in epulis. epule em̄ illi
us diligent̄ fiūt. Hec libera
litas vocatiōis ꝛ inuitatōis
ſignificata legitur Heſter. j.
vbi rex aſuer9 inuitauit om/
nē ꝑplm q̇ inuent9 eſt ī ſuſis.
ꝛc̄. Scd̄a magnitudo eſt
ꝯuiuaꝝ dignitas. q̄rit em̄ di
gnos ꝛ excludit indignos. h̄
eſt. illos q̇ ingrati exiſtunt. et
diuine vocatiōis gr̄e obſta/
culū ponūt. De q̇b9 hic dicit̄
Et q̇ inuitati erant non fue/
runt digni. Poſſumus ergo
videre dignitatē electoꝝ
ex indignitate reproboꝝ. q̄ſi
per oppoſitū. Indigni habi/
ti ſunt villarum emptoꝛes.
boum pꝛobatoꝛes. vxoꝛum
ductoꝛes. id eſt. ſuperbi. aua
ri. luxurioſi. ſicut vult gloſa
que ſic dicit. In villa empta
dominatio ꝛ ſuperbia nota/
tur. Primus homo domina

ri voluit. ⁊ dominuȝ habere noluit. Quid eſt em̄ dominari niſi propria ꝑtāte gaudere. Et bene villa illa emitur. quia ſepe cū periculo rerum ⁊ ꝑſonaꝝ dominiū poſſidetur. Eccs. viij. Interdū dominat᷑ homo homi i malum ſuum. Per quinqꝫ iuga boum accipiūtur auari ⁊ curioſi. qui ſunt q̄ſi boues diaboli. ſolum reb⁹ terrenis intēti. Ecci. xxxviij. Qui tenet aratrum ⁊ qui gloriat᷑ in iaculo. ſtimulo boues agitat. ⁊c. In ducētibus vxores accipitur luxuria et voluptas carnis. non ꝙ malum ſit vxorem ducere. ſed ꝙ nōnulli expetunt in vxore non fecūditatē prolis. ſed deſideria voluptatis. Et nota ꝙ ille non excuſat ſe. nec rogat excuſat⁹ haberi. quia vt dicit Apl'us Gal. v. Manifeſta ſunt opera carnis. Glo. Habe me excuſatū. humilitas ſonat i voce. ſed dum venire ꝯtemnūt ſupbia in actione. Sic peccator q̄ dicit. Ora ꝑ me peccatore. ⁊ peccatū non vult dimittere. Tales ergo ſunt indigni. Sed ecōtrario humiles liberales ⁊ caſtimoniam emulantes hac cena tāq̄ nobiles digniſſimi habebūtur. De huiuſmodi nobilib⁹ dicitur Heſter j. Cum rex darius fecit cenam magnam om̄ib⁹ purpuratiſ qui erant ſub eo. cxxvij. prouinciarū principibus ⁊c. Tercia magnitudo eſt dapum voluptas. que conſiſtit in precioſitate. multiplicitate. varietate et delectabilitate rerum deſiderabilium ex fruitione dei procedentium. Precioſitas erit contra vilificationem. multiplicitas ꝯtra defectionē. varietas cōtra faſtiditionē. delectabilitas contra coactionem. Hec omnia ꝓbari pūt ex diſciplina ⁊ apparatu cene ⁊ cōuiuij regiſ aſueri Heſter j. vbi dicitur ꝙ vinum ponebatur precipuum ⁊ habundans. ecce precioſitas ⁊ multiplicitas contra vilitatem ⁊ defectum conuiuioꝝ noſtrorum. Item ꝙ alijs atqꝫ alijs mēſis cibi inferebātur. et ꝙ nemo cogebatur ad bibenduȝ ſꝫ ſumebat vnuſq̄ſqꝫ q̄d volebat. ecce diuerſitas ⁊ voluptas contra faſtidium et coactionis impulſum. Dicitur enim voluptas eo ꝙ faciat res voluntati aptas. q̄d vtiqꝫ ſoli deo conuenit. quia

tunc erit oĩa in oĩbus. ⁊ vniuſcuiuſq; deſeruiet volũ tati. ita vt nec plus nec minꝰ nec aliud. nec aliter ꝗcꝙ ap/ petatur. Propter qđ varia et multiplex dulcedo ipiꝰ in mãna legit̃ ꝑfigurata. De q̃ Sap. xvj. Subſtantiã cm̃ tuã ⁊ dulcedinẽ tuã quã in fi lios habes oñdebas. ⁊ deſ/ uiens vniuſcuiuſq; volũta/ ti. ad qđ quiſq; volebat ↄuer tebat̃. Hec eſt ſtupenda ⁊ inaudita voluptas fruitiõis dei. De q̃ in Pš. Inebriabũ tur ab vber. do. tue. ⁊ torren te volup. tue pota. eos. Glo. A ſimili loquit̃. quia nõ po/ teſt res ad plenum exprimi. Inebriabũtur cm̃ electi ab vbertate domꝰ tue. ſ. hierl'm ſupne. tũc eñi in re ebrij erũt id eſt. pleni ea re quã hic ſpe rant. ⁊ hoc a tor. vo. tue. i. de/ lectatiõis tue q̃ torrens dici tur. non ideo ꝙ ſit trãſitoria beatitudo illa. ſ; copioſa. vel torrens dicit̃ ſapientia chri ſti. quia ſubita eſt et rapida. vel impetꝰ gratie ſpũſſancti. vel voluntas dei in homine rumpens omnia obſtacula. Hec glo. Dicunt̃ aũt inebri ari. i. omniũ curaꝝ ⁊ miſeri/ arum obliuiſci. Quarta ⁊ ꝗnta magnitudo q̃ vnũ im/ portant. eſt loci ↄgruitas. et gaudij durabilitas. celũ vi delicet vbi ꝑhenne erit gau/ diũ. Hec eſt eñi domus dñi de qua Iſa. lvj. Adducã eos in montẽ ſanctũ meũ. ⁊ letifi cabo eos in domo oratiõis mee. Pš. Letatꝰ ſum in his que dicta ſũt mihi. in domũ dñi ibimꝰ. Congruit autẽ ta lis domꝰ. tanto ac tali conui uio ꝓpter tria. ſc; ꝓpter ipſius magnitudinẽ ⁊ capacitatẽ. Baruch. iij. O iſrael ꝙ; ma/ gna eſt domꝰ dei ⁊ ingẽs lo/ cus poſſeſſiõis eiꝰ. magnꝰ et nõ habet finẽ. excelſus ⁊ im/ menſus. Io. xiiij. In domo pr̃is mei mã. mul. ſunt. Itẽ; ꝓpter ipiꝰ claritatẽ ⁊ pulchri tudinẽ Ecci. xliij. Altitudis firmamẽti pulchritudo eiꝰ. ſpecies celi in viſiõe glie. Et ſi celũ materiale tã mirabil'r pulchrum eſt. vt ſubiũgẽs di cat. Pulchritudĩem cãdoris eiꝰ ãmirabit̃ oculꝰ ⁊c̃. Quid putamꝰ de celo empyreo ⁊ ĩ/ tellectuali. de q̃ Pš. Qui fec̃ ce. in intel. Glo. i. empyreum. Qđ ⁊ ſi ſit corporeũ. tñ tante eſt tenuitatꝭ ſiue ſubtilitatiſ ꝙ a mortali ocl'o videri ñ pt. Hec eſt domꝰ ſolis. de qua

eiect⁹ eſt lucifer ſupbꝫ. Hie/
re. xliij. Et conteret ſtatuas
dom⁹ ſolis que ſunt in egy/
pto ꝛc. Itē ꝓpter ſecuritatem
ꝛ pacis tranquillitatez. Ps.
Altiſſimū poſui. refu. tu. nō
accedet ad te ma. ꝛ f. non ap.
t. t. Glo. Altiſſimuꝫ po. re. tu.
reſurgendo et aſcēdendo in
celū. vt iā ſperent tui ſequi q̄
tu pceſſiſti. Multi eni̅ ſic fa
ciunt ſibi refugiū dei. vt fugi
ant a malis tpalibꝫ ꝛ a flagel
lis eternis. Ber. Feſtinem⁹
ꝓinde frēs feſtinem⁹ ad locū
tutiorē ad paſtū ſuauiorē vbi
habitem⁹ ſine metu. habun/
dem⁹ ſine defectu. epulemur
ſine faſtidio. Qđ nob p̄. ꝛc.

Dominica tercia.

Humilia

mini ſub potenti
manu dei ꝛc. j. Pe
tri. v. Humiliare ſe debꝫ ho
mo ꝓpter q̄ttuoꝛ cauſas. vi/
delicet ꝓpter dei aſſimilatio/
nē. ꝓpt ſuijpi⁹ cognitionez. p
pter honeſtā ꝛ pacificā con/
uerſationez. ꝛ ꝓpter etne glie
exaltationē. Vn̄ vſus. Eſſe
velis humilis, qꝛ ſic chriſto
ſimilaris. Quia ſic tibi noti
ficaris. Quia ſic reliq̄s ſoci/
aris. Quia ſic ſup alta leua/
ris. Reſume pncipiū ver.

De primo g̃ q̄ deo aſſimi
lamur p hūilitatē dꝛ Matt.
xi. Diſcite a me qꝛ mitis ſuꝫ
ꝛ humilis corde. Bona do/
ctrina vt ſim⁹ mites ſmone.
ꝛ humiles corde. qꝛ vbi hūi/
litas eſt in corde. ibi eſt miti
tas in rn̄ſione. j. Pet. ij. Qui
cū malediceret nō maledice
bat. cū pa. nō cō. ꝛc. Iſa. liij.
In humilitate iudiciū eius
ſub. eſt. ꝛc. Humilitas eſt via
xpi p quā dignat⁹ eſt venire
ad nos. q̄ per viam ſupbie ꝛ
elationis receſſeram⁹ a deo.
Vn̄ Grego. in cura paſt. Au
diant humiles. qꝛ redēptoꝛ
nr̄ hūiliauit ſe fact⁹ obe. vſq̄
ad mortē. Audiant elati qđ
de ipoꝝ capite ſcriptum eſt.
Ipē eſt rex ſup vniuerſos fi
lios ſupbie. Occaſio g̃ pditi
onis nr̄e facta eſt ſupbia dia
boli. ꝛ argumētū redēptiōis
nr̄e facta eſt humilitas dei.
Hoſtis eni̅ nr̄ inter oīa con
ditus videri ſupra oīa vo
luit elatus. Redēptoꝛ auteꝫ
noſter magnus manens ſup
oīa. fieri dignat⁹ eſt inter
oīa paru⁹. Dicat ergo hu/
milibꝫ. qꝛ duꝫ ſe deijciunt ad
dei ſimilitudinē aſcendunt.
Dicat ꝛ ſupbis. quia dum ſe

erigunt ad apoſtate angeli imitationē cadunt. De ſecundo q̄liter hō p̄ humilitatē ſuꝑ̄pius noticiā ꝛ cognitionē habere incipit. dicit̄ in Ps. Priuſq̄ꝫ hu. ego deliq̄. Gloſa. Ad hoc valet humilitas correctōis diſcipline vt hō delicta ſua cog̈ſcat ꝛ peniteat. Qđ ad lr̄am ptꝫ in ipſo dauid. q̄ ſuꝑbiēdo iuſſit populū nūerari. Qđ q̄nti delicti eſſet nō ꝑ ſe ītelligere potuit. q̄ꝫ a ꝓpha correpꝰ ꝛ toto corde ꝯtritꝰ ꝛ hūiliatus fuit. Dixit enim. Peccaui ꝛ ſtulte egi nimiſ. Silr̄ de achab. iij. Re. xxij. Nōne vidiſti achab humiliatū coram me ꝛc̄. Et apl's paulꝰ qđ humilis inſ̄ꝑtat̄. poſtq̄ꝫ a dn̄o in t̄raꝫ eſt ꝓſtratꝰ ꝛ diuina voce correptus. ſuꝑ̄piꝰ agnitor hūilis ē effectꝰ. Nā tremēs ac ſtupēs dixit. Dn̄e q̄d me vis facere. poſtq̄ꝫ em̄ ab oculis eiꝰ ceciderūt ſquame ſuꝑbie. ſeip̄m in via erroris poſitū cepit liquido videre. Humilitas ē colliriū q̄ddā nobiliſſimū. q̄ dū oculos cordis pungimꝰ. illico defectꝰ ꝓprios ꝯſideramus. Vn̄ p angelū ceco ꝛ ſuperbo ꝑſuli dr̄. Collirio iunge o. t. vt videas. Qđ expōit Greg. Collirio q̄ppe vt videamus oculoſ inūgimꝰ. cū ad cognoſcendā veri lumis claritatē. intellecꝰ nr̄i aciē medicamine humilitatſ ꝛ bo ne opatiōis adiuuamus. De tercio q̄lit̄ amicabiles ꝛ ſociales reddimur p̄ hūilitatem dr̄ Prouer. xviij. Vir amicabil̄ ad ſocietatē magſ amicꝰ erit q̄ꝫ frat̄. Hoc ptꝫ i multſ. ſicut in abraā q̄ adorauit populū terre. ꝛ hūiliauit ſe corā filijs heth ꝛ obtinuit ius ſepulture. Gen̄. xxiij. Itēꝫ in dauid ꝛ in ionatha q̄ expoliauit ſe veſtimentſ ſuis. ꝛ partitꝰ eſt ea cū dauid ꝛ facti ſūt q̄ſi cor vnū ꝛ aīa vna. j. Re. xviij. Itē in ap̄lo ꝛ barnaba quib᷒ ceteri ap̄li qui videbātur columne eſſe. dextras dederunt ſocietatis videntes humilitatē ꝛ laborē ipsorum Gal. j. Valet ergo hūilitas ad cōmunē vitam ducendā. ꝛ ſocietatſ aīciciā ꝯſeruandā vnde ipam cōparare poſſumus aureo clipeo. De quo. j Macha. xiiij. dicit̄. q̄ miſit ionathas aureum clipeū romanis ad renouandā amiciciam ꝛ ſocietatē cum eis. Et bene dicit̄. ad renouandam amiciciā. q2 maior eſt virtus

amiciciã conſeruare q̃ acq̃rere. Seneca. Amicus fidelis difficile inuenit. ⁊ difficilius retinet. Ecc. vi. Amic⁹ ſi pmanſerit fixus. erit tibi q̃ſi ſodalis. et in. ⁊c̃. Si humiliauerit ſe cõtra te ⁊c̃. Sꝫ ſũt qui ſe nequiter humiliant. Grego. Quidã humilitatis decipiunt ſpecie Nã plerũq3 nõnullis q̃ ſibi humiles vident is qui homib⁹ deferri nõ debet cõiũctus eſt timor. ⁊ cũ ſtudent plus q̃ neceſſe eſt homib⁹ ſubijci. cõpellunt etiã eoꝝ vicia venerari. Prouerb. xxix. Qui timet hoĩem cito corruet. ⁊c̃. Ecõtra ꝑ ſuperbiã diſſoluit ſocietas. q̃a huiuſmodi ſoli ⁊ ſingularit̃ pre ceteris videri volũt. Luce. xviij. Non ſum ſicut ceteri hominũ. ⁊c̃. Prouerbi. xi. Ubi fuerit ſuperbia. ibi. ⁊c̃.

De quarto dicit Lu. xiiij. Qui ſe hũiliat exaltabitur. ⁊ ſi non in tempore vite pſentis. tamen in die viſitatiõis. Glo. In die iudicij Tũc em̃ viſitabit dñs tam homines q̃ demones. tã humiles q̃ ſupbos. ſꝫ alio ⁊ alio modo. Demones ꝑ pculcatiõem ⁊ poteſtatis ablationẽ. Iſaie xxvij. In die illa viſitabit do min⁹ in gladio ſuo duro et grandi et forti. ⁊c̃. vſq3 ibi. et occidet cetum qui in mari ẽ. id eſt. diabolum in hoc mundo dominantẽ. ⁊ multas tẽpeſtates bellorum ⁊ ſeditionum ſuſcitantem. Homines ſuperbos per vltimaꝫ penarum ⁊ tribulationum deiectionem. Ps. In ignẽ deijcies eos in miſerijs nõ ſubſiſtent. Et Iſa. xiiij. Uiſitabo ſup orbis mala. ⁊ ꝯtra impios iniq̃tateꝫ eoꝝ. ⁊ quieſcere faciã ſupbiã infidelium ⁊ arrogantiã fortiũ humiliabo. ⁊c̃. Hoĩes ſctõs ⁊ humiles ꝑ gl'ie exaltionẽ. Hoc eſt qđ h̃ dr̃. vt vos exaltet in tpe viſitatiõis. Oſee. vi. Uiſitabit nos poſt duos dies. i die tercia ſuſcitabt nos ⁊ viuemus in ꝯſpectu eius. ⁊c̃. Signãter dicit. die tercia. tres em̃ ſunt dies electoꝝ. ſ. naturalis ſpualis. ⁊ eternalis. ſiue leticie triũphal' De die naturali dicit Hier. xxxi. Qui dat ſolem in lucem diei. ⁊c̃. ⁊ hic cõmunis eſt omnib⁹ tã bonis q̃ malis. iuxta illud. Qui ſolem ſuum oriri facit ſuper bonos et malos. Dies virtualis eſt qua bonum opamur. ⁊ in virtutib⁹ exer/

citamur. Joh. ix. Me opor tet operari opa eius qui mi/ ſit me donec dies eſt rc̄. Di/ es leticie triūphalis eſt dies exaltationis humiliū ⁊ iuſto rū. qñ iudei. i. xp̄m cōfitētes. incipiunt eſſe ſupiores. Iſa. xxviij. In die illa erit domi/ nus exercituū corona glorie rc̄. vſq̃ ibi. venientib⁹ de bel lo ad portam rc̄. et Job. xxij. Qui humiliat⁹ fuerit erit in gloria rc̄. Qd̄ nob. rc̄.

De evangelio.

Audium

g eſt angelis dei ſup vno pctōre penitē tiā agente Lu. xv. Angelus multis modis ponit̄ i ſacra ſcriptura. Ponit̄ em̄ qñq̃ p xp̄o. qñq̃ p celeſti nūcio. qñ/ q̃ p eccl'ie plato. qñq̃ p viro iuſto ⁊ religioſo. Unde ver. Angelus eſt xp̄s. vel celi nū cius. aut qui p̄ſidet in popu lo. bonus aut vir religioſus Hi angeli oēs gaudēt ſup vno pec. pe. agen. Igit̄ pri mus angelus. i. xp̄s gaudet triplicit̄ de nobis penitenti bus. Primo in declarati/ one nr̄e filiatiōis. q̄z ex h̄ ap paret q̄ filij ipius ſumus. ſi peccatis moriamur ⁊ iuſticie viuam⁹. Qd̄ vtiq̃ magnum gaudiū eſt xp̄o. Prouer. xx/ iij. Exultet gaudio pater iu/ ſti. ⁊ qui ſapientē genuit leta bitur in eo. Et. j. Joh. iij. Ui dete qualē caritatē dedit no bis deus vt filij dei nomine mur ⁊ ſim⁹. Scd̄o gaud⁊ in pbatione nr̄e exercitatio/ nis. Aſpicit em̄ nos dimicā/ tes. et vult nos exercitari in varijs tentationib⁹ vt habe at legitimā cauſaz nos coro nandi. Jaco. j. Beat⁹ vir qui ſuffert tenta. rc̄. In hoc bel/ lo neceſſaria eſt nob prudē tia ⁊ fortitudo. ⁊ vtrūq̃ eſt a deo. Neemie. viij. Nolite cō triſtari. gaudiū em̄ dn̄i ē for/ titudo nr̄a. Tercio gau/ det in iure ſue poſſeſſiōis. q̄z p penitētiā pctōr reuertitur ad priſtinū poſſeſſorē deū. ſ. quē poſſederant dij. ſ. et dn̄i alieni. Iſa. xxvi. Dn̄e de⁹ no ſter poſſederūt nos dn̄i abſ/ q̃ te. tm̄ in te recordabimur nomīs tui. Hec recordatio eſt ɔtricio de q̄ gaudet xp̄s. Iſa. lxv. Exultabo in hieru ſalē. ⁊ gaudebo in p̄plo meo. rc̄. Scd̄s angelus eſt ipe cetus angelic⁹. et iſti gaudēt triplicit̄. Primo p̄pter pe/ nitentiū feruorē ⁊ deuotōez

Magni ꝛ profundi peccatores ſolēt eſſe feruentiores et deuotiores iuſtꝭ ꝛ bonis hominibꝰ q̄ pauca cōmiſerūt. ſicut patet ex textu. Ita de nobis gaudiū erit in celo corā angelis dei q̄ꝫ ſupra. xcix. iuſtis q̄ nō indigent pnīa. Qḋ ꝓbaꝛ ex glo. Ubi etiā ponitꝛ exemplū de rege q̄ plus diligit illū militē q̄ poſt fugā reuertitꝛ ad belluꝫ ꝛ rem fortiꝛ agit. q̄ꝫ illū qui nunq̄ꝫ fugit ꝛ nūq̄ꝫ aliq̄d ſtrēnue egit Secundo ꝓpter miniſterij ſui diſpenſationeꝫ. qꝛ ad hoc dati ſunt angeli vt cuſtodiāt nos ꝛ defendāt. ꝛ tandē ad regna celeſtia ꝑducāt. Gloſa. Magna dignitas animaꝝ hoīm vt vnuſq̄ſq̄ꝫ ab ortu natiuitatis ſue habeat in cuſtodiam ſui angelū delegatū. Heb. j. Nōne oēs adminiſtratorij ſpūs ſunt in miniſteriū miſſi ꝓpter eos q̄ hereditatē capiunt ſalutis. Tercio propꝛ ruine ſue reſtaurationē. que fiet ꝑ numerum electorum Iſido. de ſū. bo. Bonoꝝ angeloꝝ numerꝰ qui ꝑ ruinam malorū angeloꝝ ē diminutꝰ ex numero electorum hominū ſupplebitꝛ. qui numerꝰ ſoli deo eſt ꝯgnitus Glo. Cur aūt celū deſertuꝫ vocaꝛ. niſi qꝛ deſertū diciꝛ derelictum. Gaudēt ergo angl'i de reparatione ſtatꝰ ſ. ꝛ de reedificatione celeſtis hierl'm. ſicut q̄ videt lapides erui de lapidicina. ꝛ poliri ꝛ quadrari vt fiat ſibi domꝰ pulchra et ꝑfecta. Et q̄d eſt mūdus ille niſi quedā lapidicina. ī qua adhuc multi lapides ſūt rudeſ ꝛ informes q̄ ꝑ pnīam quotidie poliunꝛ. Tercīꝰ angelus eſt p̄latꝰ. ꝛ hic de penitētia ſubditoꝝ ſuoꝝ gaudet tripliciter. Primo de vite ipoꝝ ꝛ morū correctiōe. hoc eſt ſi corrigibiles exiſtant. ꝛ penitētiā ſibi impoſitā patienter ferant. Unḋ. ij. Coꝛ. vij. Ex ep'la illa ꝛ ſi ad horā vos ꝯtriſtauit. nūc gaudeo. non qꝛ ꝯtriſtati eſtis. ſed qꝛ cōtriſtati eſtis ad pnīam. Glo. qꝛ ſic anīaduertētes culpā. egiſtis pnīam. Et Eccl'i. xx Qꝫ bonū eſt correptū manifeſtare pnīam. ſic em̄ effugies voluntariū peccatū. Secūdo de ꝓitatꝭ teſtificatōe. Gaudent em̄ plurimū boni p̄lati ſi valeant ſubditꝭ bonū teſtimonium ꝑhibere. vl' ſi ab alijs audiant eos veraciꝛ cōmendari. ij. cano. ioh. j. Gaui

q

ſus ſum valde veniẽtibꝫ fra/
tribꝫ ꝛ teſtimoniũ ꝑhibẽtibꝰ
veritati tue ſicut tu in verita
te ambulas. Maiorẽ ei hoꝝ
non habeo grãm q̃ꝫ vt filios
ꝛc̃. Eſt autem veritas adeq/
tio ſigni ꝛ ſignati. qñ ita ẽ ve
ritas ſicut apparet exterius.
nr̃a em̃ exteriora ſunt q̄dam
interioꝝ nr̃oꝝ ſigna. Sꝫ ſe/
pe nos fallũt hypocritaꝝ ſi/
gna. Tercio de hũilitatis
ſubiectiõe, Magꝭ em̃ humi
les ꝛ obtẽperãtes ſunt tales
ſuis maioribꝫ et q̄cti ſpũs et
caritatiui ꝛ ꝯcordes. Unde
Phil̾. ij. Implete gaudium
meũ vt idẽ ſapiatis. eandem
caritatẽ hñtes. vnanimes. id
ipm ſentiẽtes. nihil ꝑ ꝯtenti
onẽ neqꝫ ꝑ inanẽ gl̾iam. ſꝫ in
humilitate ſuꝑiores ſibi in/
uicẽ arbitrãtes. De talibus
ſubditis gaudẽt p̄lati tanq̃ꝫ
de ſocijs non q̄ſi ceruicoſis.
Uñ Grego. in cu. paſt. Sit
rector bñ agentibꝫ ꝑ hũilita
tẽ ſocius. ꝛ ꝯtra delinq̃ntiuꝫ
vicia ꝑ zelũ iuſticie erectꝰ. vt
ꝛ bonis in nullo ſe p̄ferat. et
cũ prauoꝝ culpa exigit pote
ſtatẽ ptinꝰ ſui prioratꝰ agno
ſcat. Quartꝰ angelꝰ eſt vni
uerſitas fideliũ ꝛ bonoꝝ ho
minũ. ꝛ hi gaudẽt tripliciter

Primo ꝓpter pctõꝝ euaſi/
onẽ. qꝛ ꝑ pniam euadũt pec/
catores carcerẽ diaboli. et ꝑ
orões bonoꝝ liberant̃. Qḋ
bñ ſignatuꝫ hẽmus Act̾. xij.
vbi dr̃. ꝙ petrꝰ ſuabat̃ in car
cere ꝛ o. fi. p eo ſine int̃. ab ec.
ad d. ꝛ ſubdit̃ ibi de gaudio
liberatõis ſue. ꝛ vt cognouit vo
cẽ petri p̄ gaudio nõ aperu/
it ianuã ſed introcurrẽs nũ/
ciauit ꝛc̃. Scḋo ꝓpter ritꝰ
ꝛ religiõis ſue aſſociationeꝫ
Judith. vij. Tunc ozias ſu/
ſcepit achior in domũ ſuã et
fecit ei cenã magnã. et vocatꝭ
oĩbꝫ p̄ſbyterꝭ ſil̾ expleto ieiu
nio cũ gaudio refecerũt. Lu
ce. xv. Epulari aũt ꝛ gaude/
re oportebat. qꝛ frat̃ t. mor/
tuꝰ fu. ꝛ re. ꝛc̃. Qḋ de multis
dici pt̃ q̇ hodie magni ſũt in
religiõe. Act̃. ij. Pniam agi/
te ꝛ baptizet̃ vnuſq̇ſqꝫ ꝛc̃. vſ/
qꝫ ibi. et apposite ſunt in illa
die aĩe circit̃ tria milia ꝛc̃.

Tercio ꝓpt̃ gl̾aꝫ dei ꝛ cla/
rificationẽ. plꝰ eni glorificat̃
deꝰ in magnis pctõribꝫ q̃ꝫ in
ſimpl̾r iuſtꝭ. ſic̃ ptꝫ ĩ magda.
q̄ ẽ exẽplar pnie oĩbꝫ pctõri/
bꝰ. ꝛ in aplõ q̇ de ſeipo loq̇t̃.
Gal̾. ij. Tãtũ aũt auditũ ha/
bebãt de me. qm̃ q̇ ꝑſeq̄bat̃
nos aliq̃n nũc euãgelizat fi/

dē quā aliqñ expugñbat. ꝛ in me clarificabāt deū. ꝛ Ro.v. Ubi habūdauit delictū ſuperbūdauit ꝛ grā. vt ſicut regnauit pctm̄ ꝑ mortem. ita ꝛ grā regnet ꝑ iuſticiā i vitā etnā ꝑ ieſū xp̄m dn̄m nr̄m ꝛc.

Dominica quarta.

Xiſtimo qꝫ e nō ſint ꝯdi. paſ. hꝰ tē. ꝛc. Ro. viij. Nota q̄tuor oppoſitōeſ paſſionū pn̄tiū ad glaꝫ futurā ꝑ boſ. Ois i hac vita crux ē. ꝛ paſſio nr̄a. Parua. breuiſ. merita. mēſure limite clauſa. Igit pma oppoſitio ē ꝙ oīs paſſio ſiue tribulatio vite pn̄tiſ ē ꝑua reſpectu magnitudiſ glē illiꝰ q̄ reuelabit i nob Sap. iij. In paucꝭ vexati. i mul. bn̄. diſ. ꝛc. Et. j. pe. j. Modicū nūc ſi oꝫ ꝯtriſtari i va. tē. ꝛc. vſqꝫ ibi. i ue. i lau. ꝛ g. ꝛ bo. in reue. ieſu xp̄i ꝛc. glo. h̄ ē. i die iudicij qñ xp̄us reuelabit. ꝛ ipſe iudex laudabit oꝑa nr̄a dicēs. Uenite bn̄dicti p. m. ꝑ. ꝛc. ꝛ tunc ſilr honorificabit nos dicēs Siqs mihi miſtra. ho. eū p. meꝰ q̄ ē i cel. h̄ ē ꝓbatioꝫ fidei nr̄e a do i laudē ꝛ glaꝫ ꝛ bo. i die reuelatōis ieſu xp̄i iueiri De hac gloſa reuelatōne dꝛ Jſaie. xl. Reuelabit gla dn̄i ꝛ vi. o. c. ſ. di n. Et eiꝰ dē. xxxiij Dn̄s ei iu. n. d. legi. n. d. rex nr̄. ipſe ve. et ſal. n. Tria noīa ponūt h̄. Ueniet ei vt iudex iuſtꝰ. ꝛ iō appebūt nob oēſ iuſticie nr̄e q̄i pānꝰ mēſtruate. Ueiet vt legifer. ꝛ iō apparebunt nob oēs auſteritates ꝛ obſuācie reglares ingū q̄dā laxuꝫ ꝛ leue. Ueiet vt rex i diademate q̄ coronauit eū mr ſua. ſ. ſinagoga cū ſpinea corona. ꝛ iō appebūt nob q̄i morſꝰ muſce vulnera nr̄a.

Scda oppoſitio ē ꝙ oīſ paſſio nr̄a breuis ē ꝛ trāſitoria. gla ꝟo ꝑpetua ꝛ etna. De breuitate ꝛ trāſitōe ſubita ꝛ momentanea dꝛ. ij. Coꝛ. iiij. Id ei qd i pn̄ti ē mom̄. ꝛ leue tribulatōis n. ſ̄ modū in ſublimitate etnū glē pōdꝰ opat i nob ꝛc. vſqꝫ ibi. q̄ āt nō videt etna ſūt. Sup̄ modū i ſublimitate dic vt oñdat illā glaꝫ ſblimiſſiaꝫ ꝛ trāſcēdēte oēꝫ ꝯrenā glo. i cꝰ ꝯpatōe oīs paſſio ꝛ tribulatio nr̄a q̄i gutta ē exigua. ꝛ q̄i torrēs cꝰ cito p̄terit inundātia ꝛ deficit aq̄. Ps. Torrētē ptrā. aīa. n. ꝛc. ſ. penā purgatoriaꝫ. q̄ g̃uiſſima eſt. Siue ḡ patiamur i h̄ ſeculo ſiue in purgatorio.

nihil eque dignū ſuſtinemꝰ. q̄ʒ nō eſt ꝓportio rei tranſitorie ad eternā q̄ finē nō habʒ. Dicit in legenda bti andree q̄liter rn̄dit egee dicēs. Iſti em̄ dolores aut breues ſunt et tolerari pn̄t. aut graues ſunt ⁊ cito aīam eijciūt. Hic eſt torrens carith ad quem miſſus eſt helyas. q̄ poſt dies paucos exiccatꝰ eſt. iij. Regū. xvij. Carith interp̄tat occurſus igneus. et ſignat tribulationē vite pn̄tis. que admodū ignis tanto citiꝰ deficit quanto fortiꝰ inardeſcit. Unde bene dr̄ ꝙ torrens ille exiccatꝰ eſt poſt paucos dies Breue em̄ eſt om̄e quod patimur in hac vita. q̄ntūcūqꝫ ſeuiat tortor ⁊ inſaniat vſtor Matth. xxiiij. Et niſi breuiaſſet dn̄s dies illos non fieret ſalua oīs caro. Tercia oppoſitio eſt. ꝙ paſſiōes nr̄e ſunt merite. et ꝑ merito nr̄e prauitatis nob̄ inflicte. glīe vero gratuite ⁊ ꝑ ſolā grām xp̄i nobis preſtite ⁊ donate. Ioh. j. Lex ꝑ moyſen data ē grā ⁊ veritas ꝑ ieſum xp̄m facta eſt. Pſ. Nō nobis domine nō nobis. ſed noī tuo da gloriā. Glo. cū dicit dn̄m bona cūcta dare. petit Pſ. vt ꝓpter nomē ſuū det ea. q̄ʒ merita nō videt in hoībꝫ. Glīa ergo noīs ipiꝰ eſt. cū īmeritis dat. mīa. cū pctōribꝫ parcit. veritas cū p̄mia reſtituit. impios punit. Hec glo. Si em̄ deꝰ ad merita nr̄e prauitatis reſpiciat. potiꝰ punit q̄ꝫ parcit. ⁊ citiꝰ infert penaꝫ q̄ꝫ gloriā. Hec em̄ dignis. ⁊ illa debet indignis. ꝓpter qđ nō ſunt ꝯdigne paſ. huiꝰ tēp. ad fu. glo. q̄ re. in nobis. Sʒ dicit aliq̄s. Ego multa mala paſſus ſum ꝑ xp̄o. diu ī hoc ſeculo ꝑ glīa celeſti laboraui ꝓpt qđ ipaʒ iure ⁊ merito obtinebo. Iſte nihil dicit. quia nec iure nec merito debet. ſʒ ſola dei grā et clemētia. quia ſi recurrat vnuſq̄ſqꝫ ad ſua originalia vel actualia pctā. timere pōt ne ſibi ꝯueniat qđ dicit Iob. xj. Utinā deꝰ loq̄ret tecū. ⁊ intelligeres ꝙ multo minora exigaris ab ipo q̄ꝫ meretur iniquitas tua ⁊c̄.

Quarta oppoſitio ē ꝙ paſſionis nr̄e ſunt determinate ⁊ ſub certꝭ menſuris a dō cōſtitute. glīe vero immēſe ⁊ infinite. nec pōdere. nec numero nec mēſura cōprehenſe vł coartate. Pſ. Cibabis nos pane lacri. et po. da. no. in la.

in men. Glo. Panis lachry
maruz eſt vita pn̄s dolorib⁹
plena. Et h cib⁹ dicit dū nō
p eam extinguimur ſed eru/
dimur. ⁊ pot⁹. q2 hec duo ſūt
p que viuit om̄s hō. In mē
ſura autē dant diſtributiuo
modo p viribꝫ tuis vt erudi
aris nō opprimaris. iuxta il/
lud apl'i. j. Cor. x. Fidel' de⁹
qui non patit vos temptari
ſupra id qd poteſtis. ſed faci
et cū tentatiōe etiā puentuz
vt poſſitis ſuſtinere. Cū de⁹
ſemp puniat citra cōdignuz.
⁊ remuneret ſupra merituz.
ɔſtat certiſſime q nō ſunt cō
digne paſſiones ad glorias.
cū etiā limitet paſſiōes et nō
glorias. idē videt. Reſtrin/
git em̄ frequēter tribulatio
nes nr̄as. ⁊ limitat paſſiōes
vite pn̄tis. vt nō accēdat om
nē iraz ſ. Job. xxxviij. Quis
ɔcluſit oſtijs mare ⁊c. vſq ibi
⁊ dixi. Hucuſq venies et nō
pcedes ampli⁹. ⁊ hic confrin
ges tumētes fluct⁹ t. De gl'a
vero dicit Iſa. lxvi. q ſit oi/
modis imēſa. Letamini cū
hierl'm ⁊c. vſq ibi. vt mulge/
atis ⁊ delicijs affluatiſ ab oi/
moda gl'ia eius. Quod nob
pſtare dignet. ⁊c.

De euangelio.

Duc in al
tum ⁊ laxate rhe/
tia vr̄a in capturā
⁊c. Luce. v. Sunt q̄ttuor pi/
ſcatores tropice loquēdo a/
nimas hoīm capiētes. et di/
uerſis rhetibus atq piſcato
rijs inſtrumētis vtētes. Un̄
ꝟſus. Sunt piſcatores de⁹
angel⁹. hoſtis. hōq. Juſticia
pietate. dolo. verbo. capien/
tes. Igit prim⁹ et ſumm⁹
piſcator ⁊ piſcatoꝝ princeps
eſt de⁹ om̄ipotēs. cui⁹ digni
tati cōgruit piſces magnos
⁊ marinas beluas cape. pu/
ta rombos. ſiluros et cete
grandia que aliqs piſces de
uorare ſolent. Job. xl. An
quid capies hamo leuiathā.
aut armilla pforab maxillaz
eius. Qd exponēs Greg'. in
moral'. ait. In hamo incar/
nationis xp̄i capt⁹ eſt diabo
lus. q2 dū in illo appetijt eſcā
corpis. tranſfix⁹ eſt aculeo di
uinitatis. et q2 eum in q ius
nō habuit. morte appetere p
ſūpſit. eos quos iure tenuit
mortales amiſit. Et ſic patz
dei iuſticia ɔtra diaboluz. et
diuina clemētia atq miſeri/
cordia erga hoiem. qd notat
in armilla. Armilla inq̄t vbi

ponit̄ ambiendo cōſtringit.
Quid igit̄ ꝑ armillā. niſi cir/
cūplectens nos diuina miſe
ricordia deſignat̄. Que leui
athā maxillā ꝑforat. dū nob
poſt ꝑpetrata q̄ ꝓhibuit. ad/
huc pnīe remedia oſ̄ndit. Ju
ſticia ḡ ⁊ miſcd̄ia ſunt diuine
piſcatiōis inſtrumēta quib⁹
xp̄s cepit eū q̄ nos cepat. et
in ventrē ſue voracitatꝫ tra/
xerat. ſed ad vomitū eum cō
pulit. qn̄ ſctōꝝ aīas aſcen/
dendo ſecū traxit. Ps̄. Aſcē/
dens in al. cap. d. ca. ꝛc̄. Se
cūdi piſcatores ſūt angli ſan
cti. q̄ꝝ pietas ⁊ deuotio tāq̄ꝫ
rhete circūplectit̄ nos ⁊ tan
q̄ꝫ ham⁹ attrahit nos ꝑ ſan/
ctas affectiōes ⁊ celeſtiū de
ſiderioꝝ immiſſiōes. Mat.
xiij. Sile eſt regnū ce. ſa. miſ.
in m. ⁊ ex oī ge. pi. cō. ꝛc̄. vſq̄ꝫ
ibi. Exibūt ā. ⁊ ſe. m. de m. iu.
ꝛc̄. Sagena eſt pia ſollicitu/
do ⁊ frequēs miniſteriū eoꝝ
circa nos ad liberādas ani/
mas nr̄as ⁊ cuſtodiendū cor
pora nr̄a de periculis multꝭ
Semꝑ eīn circa nos ſūt ad
defendendū nos intantū q̄
qn̄q̄ꝫ etiā nob viſibilit̄ appa/
reant. ſic̄ habem⁹ exēpluꝫ in
tho. quē angel⁹ eripuit ne de
uoraret̄ a piſce illo immani.

Mirus piſcator erat ange/
lus ille q̄ ⁊ naturā piſcis ſci/
uit. ⁊ q̄liter ac vbi capi debe
ret iuuenē inſtruxit. Tho. vj
Apprehende inq̄t branceam
ei⁹ ⁊ extrahe in ſiccū. Per pi
ſcē iſtū imanē poſſum⁹ itelli
gere aliquā tentationē inhu
manā. De qua apl̄s. j. Coꝛ.
x. Tentatio vos nō apphen
dat niſi humana ꝛc̄. Cuius
brancea q̄ pars capitꝭ eſt ſūt
primi mot⁹ q̄bꝫ reſiſtendum
eſt. Eſt enim de pctō ſicut de
anguilla ⁊ de piſce lubrico.
q̄ vbi caput impoſuerit. tot⁹
ſubito illabit̄. vnde conſiliū
angelicū eſt q̄ ꝑ branceā ap/
prehendat̄. Ps̄. Beat⁹ q̄ te/
nebit ⁊ allidet par. ſ. ad. p. ꝛc̄.

Tercij piſcatores ſūt de/
mones q̄rū rhetia ſunt doli
⁊ ꝟſucie ad capiendū nos in
pctīs. Hiere. xvi. Ecce ego
mittā eis piſcatores multoſ
dicit dn̄s. ⁊ piſcabunt̄ eos. ⁊
p⁹ hec mittaꝫ eis venatores
multos ⁊ venabunt̄ eos de
oī monte ⁊ de oī colle ꝛc̄. Pi
ſcatores ⁊ venatores vnum
ſūt. q̄ frequēt cōtingit q̄ q̄ in
eſtate ſūt piſcatores. venato
res ſūt in hyeme. vtroq̄ꝫ aūt
tp̄e aucupeſ. Sic demōes. ꝑ
eſtatē intelligit̄ mūdana pro

ſperitas.p hiemē ꝟo aduerſitas. Capiūt ꝗ nos demoneſ tā in pſperiſ reb⁹ ꝙ̄ in aduerſis. Ps. Cadēt a la.t.m.ꝛ de.m.a d.t. De aucupio eorūdē Tre.iij. Venatōe cepert me velut auē inimici mei gratiſ. Nullū ergo tp̄s vacat demonū piſcatōnib⁹ neq; loc⁹ nec aliqđ hoīz gen⁹. Gre. Demō in ore dauid piſcādo tenuit. cū in tante ſe luxurie voragi nē merſit. in ore petrū tenuit cū xp̄m negauit. Sz dū ad vitaz vterq; penitēdo rediit. diabol⁹ qͥ p maxillā ſuū forame amiſit. Abacuc.ſ. Totū ī hamo ſubleuauit. traxit illud in ſagena ſ.ꝯgregauit ī thete ſ.ꝛc̄. Tria piſcationū inſtrumēta ponūť h.ſ.bam⁹. rhete ꝛ ſagena. Per hamuz poſſumus accipe diuitias.q̄ hn̄t curas mordaces ſibi annexaſ. Per rete honoreſ mūdanos.qꝛ ex nobilitate parē tele.ꝛ ex multitudie clientele qͥ p innūeros laq̄os ꝯtexuntur. Per ſagenā carnales illecebras ꝛ maxie mulieres. qꝛ parui ꝛ magni p h̄mōi ſagenā capiunť. Eccs.vij. Inueni amariorē morte mulierē q̄ laq̄us venatorū eſt.et ſagena cor ei⁹.vincula ſunt ꝛc̄.

Quartū gen⁹ piſcatoꝝ ſunt p̄dicatores ſctē eccleſie ꝛ doctores.qꝛ inſtrumenta ſūt euāgelica ꝟba ꝛ ſacra ſcriptura.bona exēpla ꝛ miracula. Mar.vlti. Predicate euāgeliū oī cre.vſq; ibi. Illi aūt p.p̄.vbiq; d.co.ꝛ ſ.ꝯ.ſ.ſ. His rhetib⁹ vtebāť apl'i ī p̄mitia ecc̄ia ꝛ ꝯcluſerē m̄ltitudinez piſciū. Act.ij. Et appoſita ſūt ī illa die circiť tria milia. Tūc ānuebant etiā ſocijs ſuis vt iuuarēt inuicez.nūc ꝟo ſocij inuidēt ſocijs ꝛ ꝯfundūt inuicē.pter qđ pauci hodie capiunť magni ꝛ boni piſces ꝛ pſone vtiles ꝛ decētes. Sz piſciculi paruuli viles ꝛ paluſtres ꝛ vix in ſecl'o panem hn̄tes q̄b⁹ ꝯſulti⁹ ꝛ pulchri⁹ eſt mēdicare in religione ꝙ̄ in ſecl'o. Job.xxx. Filij ignobiliū ꝛ ī t̄ra penit⁹ nō apparētes.qꝛ dedignabar p̄res ponere cū canib⁹ gregiſ mei ꝛc̄. Hi ſunt magni in ꝟbis.qui ī exēplis.nulli ꝟo in miracul'. Mat.v. Qui ſoluerit vnū d m.i.m ꝛ d. ſic ho.mi. vo.i.r.c. Glo.i.deſpectiſſim⁹ in ecc̄ia ſctōꝝ.vbi nēo mīm⁹.ſz omis magn⁹ q̄ erit eo dign⁹.hoīeſ capere aīaſ đo lucrari magnū ē officiū ꝛ nō inertiū. ſed ſa/

gaciũ virorũ. ꝓpter quod di/
cit apl's. ij. Cor. xij. Et cum
eſſem aſtut⁹ dolo vos cepi.
Sunt eñ plures modi p̄di
candi ⁊ homĩes capiendi. p
ut ſunt diuerſi mores ⁊ com
ſperſiones cõplexionũ ipoꝝ.
Aliter enim p ſacra eloquia
ãmonendi ſunt p̄ncipes. ali
ter plebis humiles. alit' pati
entes. aliter iracundi. prout
Grego. inſtruit nos in cura
paſtorali.

Dominica quinta.

Qui uult vitã diligere ⁊ vi
dere dies bonos
coherceat linguã ſuã a malo
⁊c. j. Petri. iij. Eſt lingua bo
na. ⁊ eſt lingua mala. Sunt
aũt q̃ttuor ꝓprietates lingue
quas habes p hos v'ſ⁹. Eſt
gladio ſil'is. eſt diſcretiua ſa/
poris. Ad motũ facilis. ſecre
ti nuncia cordis. Igit' pri
ma ꝯditio eſt ꝙ in anteriori
parte eſt gladio ſil'is. in q̃ no
tat' iudiciũ ⁊ iuſticia defenſi/
onis. ad reſiſtendũ aduerſa
rijs ⁊ defendendũ cãm pau/
peris. Ps. Os iuſti medi. ſa.
⁊ lin. ei⁹ lo. iudiciũ. De h̄ gla/
dio dicit'. ij. Mach. xv. Acci
pe ſanctũ gladiuz. munus a
deo miſſum in q̃ deijcies ad
uerſarios ppl'i mei iſr'l. Be/
ne dicit' mun⁹ a deo miſſum
qꝛ ex diuino munere venit.
ꝙ aliq̇s litterat⁹ cauſidicus
vel iuriſperitus aſſumat ſibi
cauſam paupeꝝ viduaꝝ ⁊ or
phanoꝝ ad defendendũ eaꝫ
ꝓpter deũ ⁊ nõ ꝓpter pecuniã.
Prouer. xxxj. Aperi os tuuz
muto ⁊ cauſis oĩm filiorũ q̃
ptranſeũt ⁊c. Aperi inq̃ꝫ gra
tis nõ ꝓpter mercedem. Pro
uerb. xxiij. Ueritatem eme ⁊
noli vendere ſapiaꝫ ⁊ doctri
nã ⁊ intelligẽtiã. Quicũqꝫ ta
lis eſſet vtiqꝫ gladiũ aureuz
in vagina oris ſui portaret.
⁊ cũ ꝓpheta dicere poſſet J/
ſaie. l. Dñs dedit mihi linguã
eruditã vt ſciã ſuſtentare eũ
qui lapſus eſt v'bo. Tal' ſpe/
rare poſſet viſurũ ſe dies bo
nos. ⁊ nõ illos. de q̇bꝫ Apo/
ca. ij. Veniã cito ⁊ pugnabo
cũ illis i gladio oris mei ⁊c.

Scda ꝓprietas ꝙ eſt gu/
ſtuũ diſcretiua. Sunt autẽ
octo genera ſapoꝝ. qui redu
ci poterũt ad myſticũ intelle
ctũ. Habet eñ lingua ſapo/
rem dulcẽ. cũ diuia eloquia
recitam⁹. Ps. Q̃ dulcia fau
cibꝫ meis eloquia tua. ſuper
mel ori meo. ⁊ illud Can. iiij.

Mel ꝛ lac ſub lingua tua ꝛc̄
Unctuoſum. id eſt. ſubti/le. qui cito trāſit in fumū. qn̄ de ↄpaſſione ꝛ miſericoꝛdia in ꝓximū tranſim⁹. Luce. x. Quis hoꝝ triū tibi videtur ꝓxim⁹ fuiſſe illi qui incidit ī latrones. At ille ait. Qui fec̄ miſericoꝛdiam in illum. ꝛc̄.
Salſum. cum diſcrete loq̄mur. Luce. xiiij. Bonū eſt ſal. ꝛc̄. Amarū. cū de amaritudine penitētie loq̄mur. Iere. xxxj. Statue tibi ſpeculam. pone tibi amaritudines. ꝛc̄. Acutum qn̄ ſapiētiam inter ꝑfectos loq̄mur. ꝛc̄. Sap̄. viij. Iuuenis ꝛ acutus inueniar in iudicio. ꝛ in ↄſpectu ꝑ̄ꝑ̄oꝝ amabilis ero
Stipticū. h̄ eſt redolentē ſicut in roſis et fructibꝫ maturatis. qn̄ loquimur de rebus delectabilibꝫ. ſicut d̄ paradiſo vel de btā ꝟgine ꝛ el⁹ delicijs. Canti. iiij. Emiſſiones tue paradiſus maloꝛuꝫ punicoꝝ cū pomoꝝ fructibꝫ
Acetoſum. qn̄ de paſſiōe chꝛiſti ſermonē texim⁹. Iohan. xix. Et cū accepiſſꝫ acetum dixit. conſummatū eſt.
Octauus dicit̄ inſipidus nec reputatur inter ſapoꝛes quē tunc habem⁹ cum verba ocioſa ꝛ inutilia recitamus qui ſapoꝛ nō eſt. ſed abuſio ſapoꝝ. Tertia ꝓꝓrietas eſt ꝙ ad motū facilis eſt. et hoc tam in bono q̄ʒ in malo accipi poteſt. Sed hic accipiendū eſt in bono iſta facilitas ꝛ velocitas lingue. Ps̄. Lingua mea calam⁹ ſcribe velociter ſcribentꝭ. Et. j. Eſdre. vij. d̄r. ꝙ ipſe erat ſcriba velociſſim⁹ in lege. i. pꝛomptus ꝛ paratus ad legendū ꝛ exponēdum legem.. Hec autē velocitas ↄtingit ex mltꝭ cauſis. Valet enī ad queſtionū fidei ſpei ꝛ caritatꝭ rn̄ſioneꝫ. j. Petri. iij. Parati ſemꝑ ad ſatiſfactōeꝫ omī poſcēti vos rōneꝫ de ea q̄ in vob eſt ſpe. Et vt hoc ſine lite ꝛ ↄtentōe fiat. ſubdit. cum modeſtia et timoꝛe. Itē ꝓpter ↄſtantie manifeſtatōem ꝛ toꝛmētoꝝ deſpectionē. ij. Macha. vij. Poſt hūc tertius illuditur et linguā poſtulat⁹ cito ꝓtulit. ꝛc̄. Itē ꝓpter veritatꝭ atteſtationē. Actuū. v. Petr⁹ ꝛ Iohannes dixerūt. Nō poſſumus q̄ audiuimus ꝛ vidimus nō loqui. In h̄ ꝙ ſimlr̄ loquebantur attenditur velocitas reſpōſionis ꝛ lingue ꝓmptitudo quā agebat ſpi/

ritusſanct⁹. Neſcit em̄ tarda molimina ſpūſſancti gratia.

Item ꝓpter zelum animarū ꝛ peccatoꝝ cōuerſionem. Actuū. xvij. Paulus cū eſſꝫ athenis īcitabat̄ ſpūs ei⁹ in ipo vidēs ydolatrie deditaꝫ ciuitatē. Quarta ꝯditio ē ꝙ īterpres ꝛ nūcia cordis ē. ꝛ h̄ tam in bono q̄ꝫ in malo. Math. xij. Bon⁹ hō ḋ bono theſauro cordis ſui profert bona. ꝛ ecōtra malus mala. Que āt h̄ ſint teſtat̄ domin⁹ Matth. xv. De corde enim exeunt cogitatōes male. homicidia. adulteria. fornicationes. furta. falſa teſtimonia blaſphemie. Ab his mal' cohercēda ē lingua. q2 cor non poſſum⁹ cohibere. De malo cogitatōnū iniqꝝ dr Iſa. lix. Labia vr̄a locuta ſūt mēdaciū. ꝛ līgua vr̄a iniq̇tatē fatur. De malo homicidij. Iere. xviij. Uenite ꝑcutiam⁹ eū ī līgua. ꝛc̄. De malo adulterij Ecci. xxiij Ois hō q̇ trāſgredit̄ lectū ſuuꝫ ꝛ dicit. Quis me videt ꝛc̄. De malo fornicatōis Prouer. ij. Ut eruaris a muliere aliena ꝛ ab extranea q̄ mollit ſmōes ſ. ꝛc̄. De malo furti. ꝓuerb. xxix. Qui cum fure ꝑticipat odit aīaꝫ ſuā. adiurātē ei audit ꝛ non indicat. De malo falſi teſtimonij. Ecci. xxviij. Lingua teſtificās adducit mortem ꝛc̄. De malo blaſphemie Apoc. xiij. Datum eſt ei os loquens blaſphemias. ꝛc̄.

Sūt ēt alie līgue mltē ꝑue ꝛ ꝑuerſe. puta detractionis murmuratōis et ꝯſpirationis traditionis. ꝛc̄. Sed nō eſt deſperandū. q2 boni per hmōi linguas exercitant̄ ad patientiā. ꝛ q̇ nos exercitant ſepe ꝯuertūt̄. et fit coꝝ līgua ſalubris ꝛ bona. q̄ ꝑus erat venenata. ſic̄ apparet ī līgua aſpidis. q̄ a corꝑe ſeparata ꝛ deſiccata venenis reſiſtit. et ꝑ ſudorē ꝑdit. et in theſaurꝫ ꝑncipum locum habet. Ps. Lingua canum tuoꝝ ex inimicis ab ipſo. Exempluꝫ in Paulo apl'o. ꝛc̄.

De euāgelio

Si offers mun⁹ tuū an̄ altare ꝛc̄. Mat. v. Recōciliatio fraterna r̄ddit ḋo accepta munera nr̄a. Un̄ v̄. Si quis ad altare vult mun⁹ ſacrificare. Abſtīeat v̄bis ne fratrem turbet acerbis.

Tria ponūť h. ira. racha.
ꝛ fatue. q̄ ſunt ꝟba ꝯtumelie
Ira importat exaſpationez.
Racha indigñtõz. Fatue de/
teſtatõez. Igiť notādū ꝙ
ira exaſpat hoīez. ꝛ tā ī voce
q̄ȝ ī vultu malicie ſue ſig de/
monſtrat. Ezech. ij. Uerba
coꝝ ne timeas. et vultꝰ eoꝝ
ne formides. qꝛ domꝰ exaſpe
rās eſt. Hoīes iracūdos op
time deſcribit Cipanꝰ dicēs
Hijs vultus minax. toruus
aſpectus. pallor in facie. ī la/
bijs tremor. ī dētibꝫ ſtridor.
ꝟba rabida. effrenata conui
cia. manꝰ ad vindictā ꝓmpta
Ira comparať q̄nq̄ȝ cibo
mortifero. iiij. Re. v. Mors
in olla vir dei. Erat eñ pul/
mento colloquintida appo/
ſita. q̄ eſt herba ꝛ radix ama
riſſima. Heb. xij. Uidete ne
q̄ radix amaritudinis ſurſū
germinās impediat ꝛ ꝑ illaz
inquineneť multi. Itē q̄n/
q̄ȝ oſtio nō clauſo. Uñ q̄daz
glo. ſuꝑ Leuiť. Ira eſt ianua
omniū vicioꝝ. q̄ clauſa ꝟtu/
tibꝫ patz iter. q̄ aperta in om
ne facinus armabiť animꝰ.
Item q̄nq̄ȝ gladio. Pro/
uerb. xxx. Eſt generatio q̄ ꝓ
dentibus gladios habet ꝛc.
Bene dicit dentibꝫ in plura
li. quia ira multas ſtrages ꝛ
homicidia parat. nͤ parcit
patri vel fratri. Sapien. x.
Per iram homicidij frater/
nitas deperijt. ꝛc. Nec ſibijp
ſi parcit. Unde Tyberiꝰ im
ꝑator de Pylato. Uere mor
te perijt turpiſſima cui nͤ pe
percit manꝰ ꝓpria. Racha
verbū indignatōis ꝛ ꝓuoca
tionis. Sicut in ſcolis quā
do pueri ſolent dicere, volo
te percutere. Reſpondet alť
Racha. q̄ſi di. Adeo vilis et
timidꝰ es ꝙ nō audes. ꝛ ſic ꝓ
uocatꝰ ille ꝑcutit eū. ꝛ ſub ꝟ/
ga mgr̄i pena redūdat in ꝓ/
uocantē potius q̄ȝ in percu/
tientē. Iuxta illud Prouer.
xvij. Qui dimittit aquas ca
put eſt iurgiorum. Quod q̄ȝ
graue delictum ſit oſtendit
idē Salomon ex multiplici
deſcriptiōe Prouerbioꝝ. vi.
Hō apoſtata vir inutilis ꝛc.
vſq̄ȝ ibi. Omi t͞pe iurgia ſe/
miat. Gre. i cu. pa. Ecce quē
ſeiantez iurgia dicere voluit
ꝓus apoſtatā noīauit. q̄ niſi
more ſuꝑbiētiſ āgeli a ꝯſpec/
tu ꝯditoꝛiſ ꝓus intꝰ auerſiōe
mētiſ caderz. foras poſtmodū
ad ſeianda iurgia nō vēiret.
Qui r̄cte ꝺſcribiť ꝙ annuit
ocuľ. digito loq̄ť. pede terit.

Interioꝛ nanqꝫ eſt cuſtodia q̄ oꝛdinate ſeruat exteriꝰ mē bꝛa. Qui ḡ ſtatū ꝑdidit men tis.ſubſeq̄nter foꝛasfluit in incōſtātia motiōis. Sꝫ hec pꝛouocatio qn̄qꝫ fit verbis. qn̄qꝫ ſignis.qn̄qꝫ factis. De verbis.j. Reg.j. Affligebat/ qꝫ eū emula eiꝰ ꝛ vehemēter angebat.ꝛc.vſqꝫ ibi. Et ſic ꝓ uocabat eam. De ſignis re/ linquo monachis De factis ij. Re.ij. de Aſahel q̄ nolebat ceſſare niſi vrgeret Joab et ꝑcuſſit eū .ꝛc. Fatuꝰ dicit deteſtationē.q2 tales ſūt de teſtabiles.eo ꝙ ſenſu careāt et rōne.ꝛ ad om̄e opꝰ bonuꝫ reprobi.et tāqꝫ moꝛtui inter viuos reputētur. Eccl.xxij. Super moꝛtuū ploꝛa.defe cit em̄ lux eius.et ſuꝑ fatuū ploꝛa.defecit ei ſenſu. Mo dicū ploꝛa ſuꝑ moꝛtuū.qm̄ requieuit. Nequiſſimi enim nequiſſima vita ſuꝑ moꝛteꝫ fatui. Luctus moꝛtui ſeptē dies.fatui aūt ꝛ impij om̄es dies vite illoꝝ. Et ml'ta alia dicunꝫ de fatuis in deteſta/ tionē vite illoꝝ.q̄ ſi in ira cō/ tumelie.et expꝛobratōis di/ canꝫ in frēm ꝛ ꝓximū.viruꝫ pꝛobū ꝛ ſenſatū.nec ab alijs ꝓ fatuo habituꝫ.grauiſſimū

eſt delictū ꝛ peccatū in ſpiri/ tum ſanctū.cuiꝰ ſapiētia con ditus eſt homo ꝛ ꝓuidentia gubernaꝫ. Ad ymaginē ꝓp/ pe dei factus eſt hō. Hūc lo/ cū exponit Hilarius dicēs. M frēꝫ dicere fatuū eſt ina/ nem et vacuum ꝛ abſqꝫ cere/ bꝛo ſtultū ꝛ ſtolidū reputa/ re. Qui ḡ inquit vacuitatis obpꝛobꝛiuꝫ dicit fratri ſuo ſpūſancto pleno.reus nimi/ rū fit ꝯcilio et iudicio ſctōꝝ. cōtumeliā ſancti ſpūs luitu rus. Frater noſter eſt qui in xp̄m credit. Qui ḡ credenti in deum dicit fatue.impiꝰ eſt in religione. Qui ḡ eū quem deꝰ ſalem noīauit.ꝯuitio in/ fatuati ſalis laceſſerit.ꝓ hu/ iuſmodi maledicto eterni ig nis pabulū erit.niſi inde ſa/ tiſfecerit. Igiꝫ ſicut gradus eſt in verbis.ita ꝛ in penis. Ira em̄ mereꝫ conciliuꝫ.ra/ cha iudiciū.fatue ꝓ vtrūqꝫ et inſuꝑ infernū. Poſt re/ conciliationē fraternā pote/ rimus offerre deo munera grata. M ſi foꝛte non eſt pꝛe ſens frater queꝫ leſimꝰ.tunc ſufficit reconciliari deo. q̄a iſta reconciliatio ad miſticū intellectū rferenda eſt ꝓpter abſurditatē, videlicet ꝙ fra/

ter vltra mare vel in pegri-
natione poſitus eſſet querē-
dus. ſic dicit glo. Nos ſum⁹
templū. altare ē fides iterior
Cum ergo i corde nr̄o deo
offerre volum⁹ orōnem. ſi in
aliquo leſim⁹ frēꝫ pergendū
erit non pedibus corpis. ſed
motibus anime ad reconci
liationē. Si aūt pn̄s eſt re-
uocādus eſt in grām. veniā
poſtulādo. et ſi pus hoc co-
ram deo feceris. offeres mu
nus tuum. Hec glo. Tri-
plex eſt munus quo placatᷣ
deus. ſcꝫ munus a manu. id
eſt. manuales oblatōnes. in
quibꝫ attēdit de⁹ nō q̄ntum
ſed ex q̄nto detur. Luce. xxj.
Reſpiciēs ihs vidit eos qui
mittebāt mūera in gazophi
latiū. ⁊c̄. vſqꝫ ibi. Uere dico
vobis ꝙ vidua hec pauper
plus q̄ꝫ om̄s miſit. ⁊c̄. Itē
munus a lingua. i. orōnes.
hymnos. pſalmos. ⁊ di lau-
des. Ps. Sed ⁊ lingua me.
me. īu. t. tota di. l. t. Iſa. xlv.
Mihi curuabitᷣ om̄e genu
⁊ cōfitebitur omnis lingua.
Item munus ab obſeq̄o
Et hoc maxime conſiſtit in
operibꝫ miſericordie. q̄a ibi
homo efficitur deo tam cor
de q̄ꝫ opere officioſuſ. Mat

thei. xxv. Eſuriui et dediſtis
mihi mādūcare ⁊c̄. vſqꝫ ibi.
Amen dico vobis. q̄ꝫdiu fe.
vni de his fratribꝫ meis mi
nimis mihi fe.

Dominica ſexta.

Homo-
quo-
do ſurrexit chri-
ſtus a mortuiſ p
gloriam patris. ita ⁊ nos in
nouitate vite ambulem⁹ ⁊c̄.
Ro. vj. Quattuor ſunt q̄ noſ
faciūt ambulare in ſctē vite
nouitate. Vn̄ v̄. Ordis igreſ
ſus. ꝯfeſſio crebra. ſalutiſ. Ui
ctima ppetue p⁹ mortē glo-
ria vite. Igitᷣ primū eſt in
greſſus ordinis vľ aſſūptio
religionis. Per hec em̄ ſctā
nouitas nobis acquiritᷣ ⁊ ſe-
cularis vetuſtas auferṫ. Vn̄
etiā ad lrāꝫ tales religioſos
nouicios appellam⁹. eo ꝙ ſe-
culari ꝯuerſatiōe relicta cō-
formant ſe deo. ⁊ p regula-
rem diſciplinā eius obediūt
voluntati Roma. xij. Nolite
ꝯformari huic ſeculo ſed re-
formamini in nouitate ſen-
ſus vr̄i vt pbetiſ q̄ ſit volūtas
dei bona ⁊ bn̄. ⁊ pfe. Taľ no-
uitas in tribꝫ ꝯſiſtit. videlicꝫ
in ſecľariſ pompe abrenūcia-

tione.crininz tonſuratione. habitus mutatione. Qď bene ſignatū habem⁹ Geñ.xlj de ioſeph quez ꝓtinus eductum de carcere totonderūt ⁊ veſte mutata ſtatuerūt ante regē. Carcer ſignat mūdū tonſuratio criniū depoſitionē ſupfluitatū ⁊ ꝓprietatum. mutatio veſtium ꝯuerſionē morū. vel habitū ⁊ ornatum gratiarū ⁊ virtutū. Secūdū eſt crebra ⁊ ꝯtinua cōfeſſio. Per hanc eñi noui et recētes efficimur poſtq̄ꝫ ꝑ peccatuz inueterati ſum⁹. Hoc patet ꝑ glo. que ſic dicit. Ut ſicut xp̄s depoſita vetuſtate pene nouus reſurrexit. ita ⁊ nos in nouitate vite ambulemus. Tunc dicit nos ſimiles poſſe fieri eius reſurrectioni. ſi ſĩlitudini mortis eius fuerim⁹ cōplantati. i. ſi in baptiſmo oīa vicia deponentes poſtmodū nō peccem⁹. Hec eĩ ſĩlitudo mortis preſtabit ſimilitudinez reſurrectionis. hucuſq̄ꝫ glo. Quia vero hoc rarū ⁊ q̄ſi impoſſibile ēvt homo aliq̄ꝫdiu viuens in hoc mūdo. retineat innocentiā baptiſmalē ⁊ non peccet. neceſſe eſt vt ad lamenta penitētie recurrat. et crebro ꝯfiteat̄ pctā ſua Eſt enim de pctīs ſicͭ de pilis carnis nr̄e. q̄ ex nobis et nobiſcū q̄tidie creſcūt. ⁊ niſi freq̄nt̄ radant̄. totā faciē occupant ⁊ deformant. intantū vt etiā vix ab amicis cognoſcamur. ſicͭ videmus in ꝑegrinis q̄ vix tandem a ꝓpriis vxoribꝫ et filiis ⁊ fribꝫ cog̊ſcunt̄. Job. xix. De reliq̄rūt me ꝓximi mei. ⁊ qui me nouerāt obliti ſūt mei. et q̄ſi ꝑegrin⁹ fui in ocul̓ eoꝝ ⁊cͣ. Amici nr̄i ꝓpinqui et fratres ſunt ſcti angeli. q̄bꝫ in obliuionē venim⁹. niſi crebro ꝑ nouaculā ꝯfeſſionis vultus noſtros renouem⁹. Iſa. vij. In die illa radꝫ dñſ ĩ nouacula acuta ⁊cͣ. vſq̄ꝫ ibi. caput et pilos pedū ⁊ barbā vniuerſaz ⁊cͣ. Terciū eſt ſacr̄m altar̄ qď qui digne recipit. in nouitatem vite q̄ xp̄s eſt veriſſime tranſit. ⁊ a vetuſtate criminū ſuoꝝ exit. Eſt enĩ hoc ſacramentū venialiū remiſſio. ⁊ virtutū agmētatio. Uñ innocē. dicit. Euchariſtia liberat a malo. ꝯſeruat in bono. delet vēialia. ⁊ cauet mortalia. Hui⁹ etiā ꝟtute ſacramēti vniuerſe ꝟtutes augēt̄. ⁊ oīm graꝝ fruct⁹ exuberāt. Eſt eĩ h̄ ſacr̄m q̄ddā reſtau/

ratiuū defectuū nroꝝ ſpiritaliū. ſic dicere ſolem⁹ in cōplendis. Cui nos dn̄e ſacri libatio ſctā reſtauret ꝛ a vetuſtate purgatos in miſterij ſalutaris faciat trāſire ɔſortiū ꝛ illud cui⁹ letamur guſtu renouemur effectu. Et hec eſt nouitas vite ſpiritał. Nota ꝙ ſm phm ſic duplex eſt op⁹ vite corpalis. ſ. generare ꝛ alimēto vti. quoꝝ vnū ptinet ad ɔſeruationē ſpeciei. alteꝝ ad ɔſuationē indiuidui. ita duplex eſt opuſ vite ſpiritał. qḋ ɔſiſtit in duobꝰ ſacris. baptiſmo. ſ. et eucbariſtia. Baptiſmus hꝫ officiū generādi ꝛ filios dī pcreādi. eucbariſtia nutriēdi Et hinc ē ꝙ mgr̄ vite ꝛ pr̄ ſpūalis xp̄s. h̄ duo ſacramēta p ſeipm pſonalit̄ et expreſſe inſtituit. Johis. x. Ego veni vt vitā habeant. ꝛ habundanti⁹ habeant. p baptiſmum habundant̄. p eucbariſtiā habundantius.

Quartū eſt gloria vite et̄ne. Tunc em̄ in nouitate vite illius ambulare incipim⁹ vbi nihil eſt de vetuſtate. Apocał. xxj. ꝛ dixit q̇ ſedebat ī throno. Ecce noua fa. omīa Hic habebim⁹ noua corpa. nouas aīas. noua noīa. noua dignitatū officia. ſiue merita differentia. De nouitate corpoꝝ. j. Coꝝ. xv. Seminat̄ in corruptiōe. ſurget ī incorruptionē. ſeminat̄ ī ignobilitate ꝛc̄. Ac ſi dicat. ſeminat̄ in vetuſtate. et ſurget in vite nouitate. Qḋ multiſ modis glo. exponit. De nouitate ſpūs ꝛ aīaꝝ Ezechieł. xj. Dabo eis cor nouū ꝛ ſpiritū nouū ponā in medio eoruꝫ. ꝛc̄. Sed hec nouitas cōſiſtit in dotibus. qꝛ p has renouabimur tam in corpe ꝙ̄ ī anima. ꝛ in nouitate ppetua ambulabimus tanq̄ induti cultioribꝰ veſtimentis. Apo. iij. Ambulabunt mecum in albis. quia digni ſunt. De nouitate nominū Iſa. lxij. Uocabitur tibi nomen nouum quod os dn̄i noīauit. Apocalip. ij. Uincēti dabo ꝛc̄. vſ ꝙ̄ ibi. ꝛ in calculo nomē nouum quod nemo ſcit niſi q̇ accipit. De nouitate dignitatum ꝛ meritorum. j. Coꝝ. xv Alia claritas ſolis. alia lune. alia ſtellaruꝫ. Quod de centeſimo. ſexageſimo et triceſimo frucu exponitur. ſm gloſam.

De euangelio.

ccipiens
a iesus ſeptez panes
gr̄as agens fregit
⁊ dedit diſcipulis ſuis vt ap
ponerent ⁊c̄. Mar. viij. Mi
ſtice ꝑ hos ſeptē panes acci
pere poſſum⁹ ſeptē feſtiuita
tes anni ꝓcipuas ⁊ ꝓclaras.
quib⁹ ad modū panis refi/
cimur a dn̄o ⁊ ꝯfortamur. ne
in deſerto vite pn̄tis deficia
mus. Vn̄ ꝟſus. Per ſeptē pa
nes. ſeptez tibi feſta notato.
Et q̄b⁹ eſuriē ne deficias re
leuato. Igit̄ ꝑm⁹ panis ē
feſtū natiuitat̄ dn̄i qd̄ bene
pani cōparat̄. qꝛ multi ꝑ hoc
interna ſuauitate reficiūtur
Vn̄ Greg̃. Qui bn̄ in beth
leem naſcit̄. Bethleem nāqꝫ
dom⁹ panis interp̄tat̄. Ipſe
nāqꝫ eſt q̄ de ſe ait. Ego ſum
panis viu⁹ q̄ de ce. deſ. Loc⁹
ergo in q̄ dn̄s nat⁹ eſt. dom⁹
panis ante vocat⁹ eſt. qꝛ futu
rū profecto erat. vt ille ibi ꝑ
materiā carnis appareret. q̄
electoꝝ mētes interna ſatie/
tate reficeret Exēplū de bea
to Franciſco. q̄ ꝑſepe cōſtru
xit. ⁊ bouē ⁊ aſinū applicuit. ⁊
omnia ad litteraz repſenta/
uit. Secūdus eſt feſtum
epiphanie. i. apparitiōis dn̄i.
qn̄ ſe manifeſtauit mundo ⁊
ad baptiſmū venit. Quod fe
ſtū multā refectionē habz et
ſpiritalē ꝯſolationē. pſ. Su
per aquā refectiōis educa/
uit me.. Nā vt aq̄ baptiſma
les nos reficere poſſent ⁊ ad
vitā regenerare. de⁹ p̄r filiuz
ſuum dilectū tanꝙ panē for
tificatiuū. ſup aq̄s mortali/
tatis ⁊ defectibilitat̄ nr̄e im
miſit. ⁊ fluxū generis hūani
reſtrinxit. Eccl'es. xi. Mitte
panē tuum ſup tranſeuntes
aquas. ⁊ poſt multa tp̄a inue/
nies illū. Miſit in incarnati
one. recepit in aſcenſiōe cuz
aīarū lucrifactione Ter
cius ē cena dn̄i in qua ſalua/
tor nr̄ fecit memoriā mirabi
liū ſuoꝝ. dans nobis carnez
ſuā ad man. ⁊ ſan. ſuū ad bi.
Matth. xxvi. Accipiens pa
nē fre. ⁊ di. acci. ⁊ co. h̄ eſt cor
pus meū. Iſte panis m̄ltos
recreat. ⁊ in gr̄a deuotōis cō
fortat. ꝓpter qd̄ euchariſtia
dr̄. i. bona gr̄a. Siquidē gra
tos nos deo efficit. ⁊ in cor/
pus ipſius myſticū nos tra/
ijcit. Aug⁹. in li. vij. cōf. Cib⁹
ſum grandium. creſce. ſup. in
gratia. ⁊ mādu cabis me. nec
tu me mutabis in te ſicut ci/
bū carnis tue. ſed tu muta/

beris in me. Dicit etiā viati/
cum et hoſtia. Quartꝰ eſt
paſſio dn̄i. de quo Hiere. xi.
Venite mit. li. in pa. eius. et
er. eum. de ter. vi. Hic eſt pa/
nis lugentiū qui cū luctu et
amaritudine cordis come/
di debet. Dani. x. Et ego da
niel lugebam ⁊c. vſq; ibi. Et
panē deſiderabilē nō come/
di. Ps. Fuerūt mihi lachry
me mee panes die ac noc. ⁊c.
Et Ruth. ij. Cū hora veſcē/
di fuerit veni comede panē
⁊ intinge buccellā tuā in ace
to. h̄ eſt in memoriā paſſiōis
chriſti. Iſte eſt panis ordea/
ceus g̃uis ⁊ difficilis ad mā
ducandū. ſed fortis ⁊ facilis
ad euertendū caſtra inimico
rū. Judicū. vij. Vidi ſomni/
um q̄ panis ſubcinericiꝰ ex
ordeo volueret in caſtra ma
dian. ⁊ veniens ad taberna/
culū vnum ſubuertit illud ⁊
terre funditus coequauit.

Quintus eſt reſurrectio
domini. nouus vtiq; panis
⁊ de nouis frumenti granis
confectus. Joh. xij. Niſi gra
num frumenti cadēs in ter/
ram mortuū fuerit. ipſū ſo/
lū manet. Si aūt mortuum
fuerit multū fructū affert.
Qd̄ exponens Augꝰ. dicit.
Ipſe dn̄s et ſaluator nr̄ erat
granū mortificandū ⁊ multi
plicandū. mortificandū in
infidelitate iudeorū. multi/
plicandū in fide gentiū. Di/
cit phus. q̄ inter omnia fru/
menti genera triticum obti/
net principatū. q̄r hūane na
ture nihil amicabiliꝰ. nihil
nutribilius. nihil ſalubrius
Quod totū ad reſurrectio/
nem dn̄i referri poteſt. quia
hec ſolēnitas inter alias pri
cipatum tenet. ſicut ꝓbauit
beatꝰ Grego. in ſermone de
paſcha. dicens. Hec eſt ſolē
nitas ſolennitatū. ⁊c. Quid
enī tam amicabile ⁊ tā nutri
bile ⁊ tam ſalubre eſſe pote/
rit hūane nature. q̄ꝫ pꝰ mor/
tem reſurgere. ſtolā immor/
talitatis induere. ⁊ cum chri
ſto ī perpetuū regnare. Hic
eſt panis de quo. Iſa. xxxiij.
Panis ei datus eſt. aque eiꝰ
fideles ſunt ⁊c. Nota q̄ pa/
nis calidus excecat vrſos. ſic
⁊ reſurrectio domini iudeoſ
et hereticos. Sextus eſt
aſcenſio domini. que reuera
feſtiuitas facta eſt angelꝭ q̄ſi
nauis de longe portans pa/
nem ſuum. i. chriſtū de terrꝭ
ad celum. vt ſicut tp̄e īcarna
tionis panem angeloꝝ man

ducauit homo. ita ꝛ tempo/
re aſcenſionis panem homi
num manducaret angel⁹ in
celis. Panem inquã pinguẽ
ꝛ delicatuꝫ. velut in clibano
vteri virginalis et igni ſpi/
ritusſancti excoctũ. De quo
Gene. xlix. Aſer pinguis pa/
nis eius. delicias regibus ꝑ
bebit. id eſt angelis ꝛ ſpiriti
bus ſupernis quos ſui con/
templatione et fruitione ſa/
ginat. ꝛ tanta dulcedine ob/
lectat. vt quo plus ꝺ hoc pa/
ne vite et intellectus edant.
eo amplius eſuriant et appe
tant ſatiari. Ecci. xxiiij. Qui
edunt me adhuc eſurient. ꝛc̃
Hec eſt ſimila oleo conſper
ſa. hoc eſt manna deſeruiẽs
vniuſcuiuſcꝫ voluntati. cui⁹
tamẽ principalis ſapoꝛ erat
quaſi ſimile cum melle. id eſt
humanitatis cum diuinita/
te. Septimus eſt feſtum
penthecoſtes in quo ſpiritus
ſanctus datus eſt apoſtolis
principaliter. ꝛ toti ſimul ec/
cleſie quotidie datur per in/
fluentiam charismatuꝫ gra/
tiarum ꝛ benedictionũ. Qꝺ
bene ſignatum habemus. ij
Reg. vj. Ubi dicitur ꝗ poſt
ꝗꝫ archa domini poſita eſt ĩ
locum ſuum dauid benedi/
xit omni populo. ꝛ partitus
eſt vniuerſe mltitudini tam
viro ꝗꝫ mulieri colliridã pa/
nis vnam. ꝛ aſſaturaꝫ buba
le carnis vnam. ꝛ ſimilaꝫ fri
xam oleo. Collirida panis ẽ
triangulus. ꝛ ſignantur ĩ eo
tres effectus ſpiritusſancti.
circa apoſtolos pro tali tem
poꝛe neceſſarij. Erant enim
diſperſi tempoꝛe paſſionis
chriſti. Erant puſillanimes
ꝛ moꝛtis timoꝛe pauidi fa/
cti. Erant triſtes ꝛ amaritu/
dine pleni. Dat⁹ eſt ergo eis
panis ille ad congreganduꝫ
eos in fide. ad roboꝛandum
in ſpe. ad letificandum ĩ cha
ritate. Per aſſaturam buba
le carnis accipitur memoꝛia
paſſionis chriſti. quaꝫ ſpiri/
tusſanctus coꝛdibus noſtrꝭ
imprimit. Per ſimilam fri/
xam ꝛ oleo conſperſam cete
ra ipſius cariſmata et virtu/
tes. Quod nobis ꝑſtare di/
gnetur ꝛc̃.

Dominica ſeptima.

ſ Icut ex/
hibuiſtis mẽbra
veſtra ſeruire im
mũdicie ꝛ iniquitati ad iniq̃

tatem.ita nunc exhibete mē bra veſtra ſeruire iuſticie in ſanctificationem. Roma.vj. Proceſſus eſt a ꝯtrarijs per modum oppoſitionis. videlicet de mala ſeruitute membrorum noſtrorum. ꝛ de bona que ad vtrūlibet fieri poteſt. Unde verſus. Hec ſunt membra quibus bona l'mala cuncta patramus. Os aures.oculi.nares.lumbi.manus ꝛ pes. Igitur prima ſeruitus eſt oris. quaꝫ tunc iuſticie et ſanctificationi exhibemus. cum deum benedicimus et laudamus. Ps. Benedicam dominum in omni tempore. ſemper laus eius in ore meo. Jtem cum proximū edificamus. Eph. iiij. Omnis ſermo maluſ de ore veſtro non procedat. ſed ſiquis bonus eſt ad edificationem fidei. vt det gratiam audientibus. Jtem cum puſillanimes ꝛ timidos verbo exhortationis confortamꝰ. ij. Machab. xv. Singulos autem illoruꝫ armauit non clipei ꝛ haſte munitione. ſed ſermonibus optimis et exhortationibꝰ. Jſa.l. Dñs dedit mihi linguā eruditaꝫ. vt ſciam ſuſtentare euꝫ qui laſſus eſt verbo. Erigit ma. ꝛc.

Scđa ſeruitꝰ eſt de auribus. Quā tunc iuſticie exhibemus qñ verba dei deuoter libenter audimꝰ. Jo.viij Qui ex deo eſt verba dei audit ꝛc. Et Apoca.ij. Qui habet aures audiēdi audi. q̄d ſpiritꝰ di.ec. Jtē qñ magiſtrꝭ ꝛ doctoribꝫ nr̄is intendimꝰ. Prouerb.iiij. Fili mi auſculta ſermones meos. ꝛ ad eloquia mea inclina aurem tuam. Jtem qñ maiorū preceptis ꝛ mandatis obedimus Prouerb. xxv. Jnauris aurea ꝛ margarituꝫ fulgens. q̄ arguit ſapientem ꝛ aurē obedientem. Ps. Populꝰ queꝫ non cognoui ſeruiuit mihi. ꝛc. Tercia ſeruitus ē oculorum qua tunc iuſticie ſeruimus. quando lachrymas pro peccatis noſtris effundimus. Trenorū.ij. Deduc quaſi torrenteꝫ lachrymas per diem et noctem. nec des requiem tibi. neqꝫ taceat pupilla oculi tui. Jtem quādo vigilas noctis in oratione ꝓtendimus. Trenorū.ij. Conſurge lauda in nocte in principio vigiliarum tuarum. et effunde ſicut aquā cor tuū ī ꝯſpectu dñi. Jtē qñ īſidias

diaboli puidemus. Cant. v. Oculi tui ſicut columbe ſuper riuulos aquarũ. que lacte ſunt lote. ⁊ reſidẽt ſup fluenta pleniſſima. ſ. ad pcauendum accipitrem. Prouer. j. Fruſtra autez iacitur rhete ante. o. pen. ⁊c. Quarta ſeruitus eſt nariuz. qñ omia cũ diſcretione facimꝰ. ne qd minus. vel ne quid nimis. Qd bene ſignatum habemus in Leuitico de miniſtris altaris eligendis. qui naſũ rectũ habere debebant. non paruum. non grandẽ. nõ tortũ. Quod exponit Grego. in cura paſto. Naſus grãdis ⁊ tortus eſt ſubtilitas ĩmoderata. que cuz plus q̃ deceat excreſcit. actõnis ſue rectitudinem amittit. Itez cum illicitos ⁊ meretricios odores repellimꝰ. Iſa. iij. Auferet dominus ornamenta filiaꝶ ſyon. inter que ponũt olfactoriola. Item cum diuinos et eccleſiaſticos odores domino offerimꝰ. Mar. xvj. Maria magdalena. ⁊ maria iacobi ⁊ ſalome emerũt aromata vt venientes vngerent ieſuz ⁊c. Ps. Mirra ⁊ g. ⁊ caſ. ⁊c.

Quinta ſeruitus eſt lumborũ. per quos caſtitas intelligit. Luce. xij. Sint lumbi veſtri precincti. ⁊ lucerne. Quod exponit Greg. Lumbos quippe precingimus cũ carnis luxuriam p continentiam coartamus. Quod qñ facimus vtiq₃ magnum ſeruicium iuſticie ⁊ ſanctitatꝭ exhibemus. Item dum caſte generationi ⁊ licito cõiugio operam damus. Sapie. iiij O q̃ pulchra eſt caſta generatio cum claritate. Auguſ. de bono matrimonij. Celibatus inquit iohis baptiſte non pfertur coniugio abrae Item qñ gladio vltiõis ſup femur accigimur. contra impudicos et luxurioſos. Iudith. ix. Dñe deus pris mei ſymeon qui dediſti illi gladium in defenſione alienigenarũ. qui violatores extiterũt in coinquinatione ſua ⁊ denudauerunt femur virginiſ Et Nume. xxv. de phinees. qui arrepto pugione. ⁊c. Auguſtinus de oppreſſis virginibus ⁊ ſanctimonialibus. Quis ſana mente putauerit ſe perdidiſſe pudiciciã. ſi forte in apprehenſa vel oppreſſa eius carne exerceatur vel expleatur non propria. ſed aliena libido. ⁊ cetera.

Sexta ſeruit⁹ eſt de manib⁹. Quã tũc iuſticie ⁊ ſctificationi exhibem⁹. qñ in tribulationib⁹ man⁹ ad deũ expandim⁹. Pſ. Clamaui ad te dñe tota die expãdi ad te man⁹ meas. Quod ſignatuȝ habem⁹ in eleuatiõe manuũ ſacerdotaliũ in altari ⁊ ĩ eleuatione manuũ Moyſi cõtra Amalech. Exo. xvij. Itẽ qñ pauperib⁹ elemoſinã damus. Prouer. vltimo. Man⁹ ſuas aperuit inopi. ⁊ pal. ſuas exten. ad pau. Iteȝ qñ ꝓ neceſſitatib⁹ noſtris fideliter laboram⁹ Eccs. ix. Quicquid poteſt man⁹ tua inſtanter operare. ⁊c. Et Eph. iiij. Qui furabať iam nõ furet. magiſ aũt labo. ⁊c. Septima eſt ſeruitus pedũ. de q̃bus domino ſeruim⁹ dũ ad ꝑegrinandũ ꝑgim⁹ Iſa. xxiij Ducent eam pedes eius lõge ad ꝑegrinanduȝ. Hoc dꝛ de anima peccatrice. qꝛ peregrinatio eſt nõ modica ꝑs penitẽtie. Heb. xj. Fide obediuit Abraam in locũ exire quẽ accepturus erat in hereditatẽ. et exijt neſciẽs q̃ iret. Itẽ qñ afflictos ⁊ captiuos viſitam⁹. Math. xxv. Infirm⁹ ⁊ in carcere erã et viſitaſtis me. ⁊c. Ia. j. Religio mũda et ĩmaculata apud deuȝ prẽm. h̃ eſt viſitare pupil. et viduas in tribulatõib⁹ eoꝝ. Item qñ paſſionib⁹ ⁊ laborib⁹ xpi nos conformamus Iob. xxiij. Veſtigia eius ſecutus eſt pes me⁹. ⁊c. Itẽ cũ nõ piget nos cuiuſlibȝ laboris ꝓpter xpm. Nota de heremita quẽ piguit ꝓlixioꝛſ vie de cella ſua ad hauriendam aquam de quodã fonticulo qui ibi erat haut ꝓcul. Qui dum freq̃nter rogaret dñm vt abꝛeuiareť ſibi iter vidit angelum ſe ſequentẽ ⁊ omĩa veſtigia eius dinumerãtem Et tũc multo remotius poſuit cellam ſuaȝ q̃ꝫ ꝑus erat. vt plus laboraret ⁊ pl⁹ meriti haberet. ⁊c.

De euangelio.

Attendite

a falſis ꝓphetis ⁊c. Math. vij. Legim⁹ de q̃ttuoꝛ falſis ꝓphetis. De Balaã Nũeri. xxiij. De ꝓpheta ſene qui decepit aliũ ꝓphetaȝ. iij. Reg. iij. De Sedechia qui fecit ſibi coꝛnua ferrea et decepit Achab. iij. Reg. xxij. De ãtichꝛiſto qui

pſeudo ꝓpheta dr. Apoc. xix.
Vñ ꝟſus. Sunt vates falſi
mūdus. caro. demon. et oīs
Qui docet errorē fideiqꝫ re/
pagula ſoluit. Igitr mūdꝰ
iſte ꝓmittit nob̄ gaudia vite
pñtſ. ſed decipit in fine ſicut
Balaā. qui multa ꝓſpera p̄/
dixit filijs iſrł. ſed in fine de/
cepit eos ꝑ filias madian. ꝑ
quas intelligere poſſumꝰ le/
nocinia ꝛ gaudia vite pñtis
Eccſ. ij. Riſum reputaui er/
rorē. et gaudio dixi. Quid
fruſtra deciperſ. Deniqꝫ ple/
ne deceptōnis fallacia eſt in
preſenti ſeculo ridere ꝛ gau/
dere. et in futuro lugere et
miſerum fore. Contra talē
deceptionē ille verus ꝛ ma
gnus ꝓpħa noſter iħs xp̄us
cautos nos reddit. ꝛ tā men
dacē ꝓpbetiā ꝯuertit Jo. xvj
Amen amen dico vobis. qꝛ
plorabitſ et flebitis vos. mū
dus autē gaudebit. vos āt
ꝯtriſtabimini. ſed triſticia ve
ſtra vertetr in gaudiū. Dñs
tanqꝫ fidelis medicꝰ ordina
te ꝓcedit. et dat in ꝑmis acu
tas ꝛ amaras potōes. ꝛ poſt
modū dulces ꝛ mitigatiuas
quia poſt tribulatōes conſo
lationes infundit. Sꝫ mū/
dus econtra ꝛ modo prepo
ſtero agit. ſicut hiſtrio ꝟ gar
nello ſiue de tunica. qui hoc
ante ponit quod debuerat
retro eſſe. ꝛ hoc in capite q̄d
in cauda. Iſaie. ix. Prophe/
ta docens mendacium ipſe
eſt cauda. ⁊c. hic eſt Balaam

Secundus propheta eſt
caro noſtra. que ſub pretex/
tu neceſſitatis nos decipit.
et multa habenda predicat.
nec curat vnde veniāt. Poe
ta. Unde habeas nemo que
rit. ſed oportet habere. Sa
pientie. xv. Eſtimauerunt lu
ſum vitam noſtram. et con/
uerſationē vite compoſitam
ad lucrum. et oportere vnde
cūqꝫ etiam ex malo acquire/
re. Huius prophete vatici/
nio fiunt fures et latrones
vſurarij et feneratores. qui
dum nimis ſolliciti ſunt de
corꝑe amittunt bona anime
Mathei. xvj. Quid prodeſt
homini ſi mundum vniuer
ſuꝫ lucretur. anime vero ſue
detrimentum patiatur. Et
quid tam deceptoriū ꝛ frau
dulentuꝫ q̄ꝫ corpus paſcere
et animam perdere. Poeta.
Summū crede nefas ani/
mam preferre pudori. Et ꝓ/
pter vitam viuendi perdere
cauſas. Cauſe viuendi ſunt

virtutes anime. quas tunc ꝑdimus cum carnalibus deſiderijs militam⁹. Talis miles erat ille diues euangelicus qui induebatur purpura et byſſo ⁊ epulabaẗ quotidie ſplendide. Sed noſter propheta contra agendum precipit. Iſa. xxij. Uocauit dominus ad fletū ⁊ ad planctuꝫ ⁊ ad caluiciū ⁊ cingulū ſacci. ⁊ ecce gaudiū et leticia occidere vitulos ⁊ iugulare arietes comedere carnes et bibere vinū. ⁊c. Caro eſt ille falſus ꝓpheta. qui ſeduxit ſocium ſuum et reduxit euꝫ vt comederet ⁊ biberet contra p̄ceptuꝫ domini. Spūs nr̄ vel ꝯſcia nr̄a. eſt ille bon⁹ ꝓpha q̇ ſeduciẗ ad ſuggeſtōꝫ carnis ſub p̄textu neceſſitatis. ⁊c. Tertius ꝓpheta ē dyabolus. q̇ nobis ꝓphetat dignitates et honores hui⁹ ſeculi. Matth. iiij. Hec omnia tibi dabo ſi cadēs adoraueris me. Hic eſt ſedechias fili⁹ iemla qui fecit ſibi cornua ferrea et dixit ad achab Aſcende in ramoth galaad. Ramoth interp̄taẗ exaltatū ſignum. Galaad aceruus teſtimonij. Cū em̄ dyabolus aliquem decipit vt fiat exaltatū ſignū coaceruat ei multa teſtimonia. nūc ꝺ ꝯſciētia propria. nūc de aliena. Agit em̄ vt homo de ſeipſo preſumat. et apud ſe tacitus dicat In cōparatōe illoꝝ et illorū nobilior ſum genere. preſtātior corpe. ſapientior diſcretione. vtilior ⁊ ꝑſpectior ſtrēnuitate. Adhibet etiā alios teſtes deforꝭ. adulatores ſcꝫ et pecunie receptores. mirātes ꝑſonas queſt⁹ gratia In canonica Jude. Mirantes id eſt. mirabiles p̄dicantes. ꝙ mirabiliter et vtiliter de⁹ ꝓuiderit eccl'ie ſue in talib⁹ ꝑſonis. et ſic faciunt eis cornua ferrea. vt putēt ſe penetrare muros ferreos. et omnia credant ꝑ ſuā induſtriaꝫ poſſe fieri. Poeta. Nichil eſt quod credere de ſe non poſſit. Cuꝫ laudatur dijs equā poteſtas. Nec mirum ſi dyabolus nos decipit eo genere deceptionis quo ip̄e deceptus fuit. Cum ei diceret Aſcendam in celū. ſilis ero altiſſimo. deiectus eſt in momento. quia ſpiritus arrogātie decepit eum. Deutronomij. xviij. Propheta qui arrogantia deprauatus voluerit. ⁊c. vſqꝫ ibi. interficietur⁹

Quartus ꝓpheta eſt quili
bet hereſiarcha.et fidei chri
ſtiane deſtructoꝛ qui et anti
chriſtus vocari poterit.quia
quod chriſtus ſtatuit ⁊ paſ/
ſione ſua ꝯfirmauit atq; do
ctrina.ille reprobauit et diſ/
ſoluit.j.ca. Joh.iiij. Omnis
ſpūs q̄ ſoluit Jeſum ex deo
nō eſt .ſed eſt antichriſt⁹.De
quo audiſtis quoniaꝫ venit
et iam nūc eſt in mundo.⁊c̄.
ſupple iam nūc eſt in mundo
ꝑ falſam doctrinaꝫ.per ypo
criſim et fictam religionem
Math.xxiiij. Multi pſeu/
doꝓphete ſurgent.et ſe.mul.
ita ꝙ in erroꝛem mittantur
etiā electi ſi fieri poteſt. Nō
maxime ꝑ magiſtros erroꝝ
⁊ falſos r̄ligioſos fieri opoꝛ/
tet. Unde Grego.in cu.pa.
Nemo quippe ampli⁹ in eccle
ſia nocet q̄ʒ qui ꝑuerſe agēs
nomen vel oꝛdinē ſanctitatꝭ
habet. Delinquentē nanq;
hunc nullus redarguere p̄/
ſumit. et in exempluꝫ culpa
vehementer extendit̄ quan/
do ꝓ reuerentia oꝛdis pec/
catoꝛ honoꝛat̄. Hoꝝ caput
omniū eſt antichriſt⁹.qui ꝓ/
pter fictaꝫ religionem ſuam
pſeudo ꝓpheta vocat̄. Apo/
cal̄.xx. Apprehenſa eſt beſtia
et draco et pſeudo ꝓpheta. ⁊
hij tres miſſi ſunt in ſtagnū
ignis et ſulphuris ardentis
Per dracone͂ accipere debe
mus dyabolū.quo antixp̄s
plenus erit. Per beſtiā p̄nci
pem aliquē eccleſie vaſtato/
rem et hereticoꝝ defenſoꝛē.
Sicut fuit Nero qui ꝓpter
Simonem magum occidit
Petrum et Paulum. Per
pſeudo ꝓphetam ip̄m anti/
chriſtum. qui tunc ſignis et
miraculis choꝛuſcabit.

Dominica octaua.

J ſm car
nem vixeritis mo/
riemini.⁊c̄. Ro.viij
Licet pluribꝫ modis ſm car
nem viuatur. ſunt tn̄ quatu
oꝛ p̄ncipales ſciliꝫ luxuria.
auaricia. gula. laſciuia. Et
he ſunt quatuoꝛ plage de q̄/
bus dicit̄ Johelis.j. Eruca
bꝛucus. rubigo et locuſta.
Unde v̄ſus. Luxus.auari/
cia.gula.mens laſciua. Jo/
helis. Hec ſunt eruca.bꝛuc⁹
rubigo.locuſta. Eruca eſt
v̄mis naſcens in olere et de
paſcens oꝛtoꝝ amenitatem
⁊ pulcritudinē Sic luxuria
naſcēs ex carne nr̄a cōſumit

omnē pulchritudinē anīe et
om̄e robur corpis attenuat
ij. Regum. xiij. Quare ſic at/
tenuaris macie fili regiſ ꝑ ſin
gulos dies. et rn̄dit Amon.
Thamar ſororē fratris mei
abſalon amo ⁊c̄. Amatores
em̄ ſemꝑ languidi et pallidi
apparēt. Iuxta illud. Palle/
at om̄is amans ⁊c̄. Sed ne
q̄ꝫ diu viuere pn̄t. Ps̄. Om̄
tanq̄ꝫ fenū ve.ar. ⁊ quēad.o.
her.c.deci. Olus ſiue fruct⁹
in quo vermis naſcit̄ cito ca
dit nec ad maturitatē ꝑueni
re poterit. Iſa. xviij. Añ meſ
ſem totus effloruit ⁊ īmatu
ra ꝑfectio germinauit. Qđ
bene ſignatū habem⁹ Ione
iiij. vbi dicit̄ de edera. ſuꝑ cu
ius vmbra letat⁹ fuit ꝓpheta
vehemēter. ⁊ ꝑparauit dn̄s
vermē in aſcenſu diluculi in
craſtinū ⁊ ꝑcuſſit ederaꝫ ⁊ ex
aruit. Ecce q̄ꝫ breuis leticia
⁊ q̄ꝫ breue delectamentū qđ
nō durauit niſi vſqꝫ in craſti
nū. Luxuria magnū vicium
eſt in iuuenibꝫ. maius aūt in
ſenibꝫ Dañ. xiij. Inueterate
dierū maloꝝ ⁊c̄. Seneca. A/
nus dū nubit morti ꝑludiū
facit. Multi moriunt̄ ⁊ occi
dunt̄ ꝓpter ſuā luxuriam.
Brucus eſt auaricia pro/
pter ꝯgregationē qua ſe col
ligit in foſſis et nutritur ibi.
Sic ⁊ auari ſemꝑ ſunt in foſ
ſis ad ꝯgregandū ⁊ ſepelien
dū theſaurū ſuū. Iſa. xxxiij.
Congregabūt ſpolia veſtra
ſicut bruc⁹ colligit̄. velut cū
foſſe plene fuerint de eo. No
ta q̄ bruc⁹ naſcit̄ de ſtercore
equino. ſic auari de rebꝫ tꝑa
libus quas apl̄s reputat vt
ſtercora vt ieſum lucrifaciat
Sed ipi ecōtrario ieſum ꝑ
nihilo reputant vt res tēpo/
rales lucrifaciāt. tam ſuauiſ
eſt eis odor lucri. vt nō poſ/
ſint guſtare et videre q̄ꝫ ſua/
uis eſt dn̄s. Propter qđ be/
ne dicunt̄ de ſtercoribus na
ſci. q̄r nullā faciūt differenti
am inter ſepū ⁊ muſcū. inter
corium ⁊ odoriferū vnguen
tū. dūmodo reportēt lucrū.
Poeta. Nō credas ponēdū
aliq̄d diſcriminis int̄. Un/
gentū ⁊ coriū. lucri bon⁹ eſt
odor ex re. Quā licꝫ ⁊c̄. Bru
cus mirabilē habet naturaꝫ
fere ꝑ om̄ibꝫ anīalibꝫ. Por/
tat em̄ maſſam plūbeā maio
rem ⁊ grauiorē ſe. ⁊ hoc con
tingit rōne cruriū ⁊ pedum
fortiū ⁊ multoꝝ. Sic auari
pro agendis rebus ad extre
mas partes mūdi diſcurrūt

z ſi periculū ingruerit p me/
dios ignes irrūpunt.z pecu
nias ſuas eripiūt tāta vi coꝛ
diſ z vtute coꝛpis ꝙ magnaz
archam auri vel argenti ſo/
lus tollat et efferat.quaz vix
poſtmodū met terci⁹ vel q̄r/
tus valeat repoꝛtare. Ru
bigo eſt gula. Naſcit enī ex
coꝛrupto aere z nimis craſſa
terra.z conſumit fruges.ita
gula ex viciosa cōſuetudine
q̄ſi ex coꝛrupto aere naſcit.z
ex pinguedine z nimia craſſi
tudine rerū comeſtibiliuz z
delectabiliū. Job.xv. Ope/
ruit craſſitudo faciez eius et
de lateribꝫ eius aruina de/
pendet.zc. Poeta. Nos nu/
mero ſum⁹ z fruges ꝯſume/
re nati. Guloſi em̄ non cre/
dūt ſe ad aliud natos q̄ꝫ ad
comedendū z bibendū Iſa.
xxij. Comedam⁹ z bibamus
cras em̄ moꝛiemur. Hec eſt
ſententia epycureoꝝ q̄ ſum/
mū bonū ponūt in volupta
te carnis. Comedenduz eſt
parū ꝓpter multa.ſ. ꝓpter di/
ſcipline honeſtatē. Ecci.xxxi
Ceſſa pꝛioꝛ cauſa diſcipline
z noli nimi⁹ eſſe.ne foꝛte of/
fendas.z cū manducaueris
multū odio habearis.ſup.a
deo cui recalcitras. Ps. Im
pingu at⁹ eſt di.z re.zc. Itez
a ſeruis miniſtrātibus q̄ te
aſpiciunt et deſpiciunt.et in
populum efferunt. Matt.x.
Inimici hoīs domeſtici ei⁹.
zc. Poeta. O coꝛidon coꝛi/
don ſecretū diuitis vllum.
Eſſe putas. homies taceāt
iumēta loquunt. Itē a pau/
peribꝫ quoꝝ elemoſynaz de
fraudas dū ſolus omīa de/
uoꝛas. Ecci.iiij. Fili elemo/
ſynā paupis ne defraudes.
Job.xx. Nō eſt ſatiatus ven
ter eius.nec remanſit de ci/
bo eius.ꝓpterea nihil rema/
nebit de bonis ei⁹. Itē par/
ce comedendū eſt ꝓpter ſani/
tatem. Ecci.xxxvij. Noli aui
dus eſſe zc. vſqꝫ ibi. In mul/
tis em̄ eſcis infirmitas.z p⁹.
ꝓpter crapulā m̄lti perierūt.

Locuſta eſt laſciua leuis
z vaga.quia nulli⁹ dominio
ſubiecta. Pꝛouer.vlti. Regē
locuſta non habet.z egredit
vniuerſa per turmas ſuas.
Turmatim em̄ incedūt ho/
mīes laſciui z diſſoluti. Job
xxi. Quaſi greges gradiunt
paruuli eoꝝ z infantes eoꝝ
exultant luſib⁹. Tenēt tym/
panū zc. Hec eſt filia iepte.
Judicū.xi.que occurrit pa/
tri cū tympanis z choꝛis.zc.

vſq ibi. Filia decepiſti me. ⁊ decepta es. Leticia enim ⁊ laſciuia huius ſeculi deceptoria eſt. Eccles. ij. Gaudio dixi. Quid fruſtra decipis. De laſciuia iſtarũ locuſtarum dicit Naum. iij. Cuſtodes tui ſicut locuſte locuſtarũ. In quo tangitur laſciuia tam minorum quam maiorũ. De maioribus dicitur Osee. iiij. Sicut vacca laſciuiens declinauit iſrael. De minoribus Eccl. xxiij. Quaſi pullus equinus fugabitur. ⁊ vbi nõ ſperat apprehendetur. ⁊ erit dedecus omnibus. eo quod nõ intellexerit timorẽ domini. In hoc quod dicit locuſte locuſtarũ poſſumus intelligere plura genera locuſtarum. Unũ quod deuorat fructus arborũ. ⁊ habet quaſi caput equinum. Hi ſũt laſciui circa voracitatem qui nullũ tempus obſeruant. Iſaie. xxviij. Quod cum aſpexerit ſtatim deuorabit illud. Aliud genus eſt quod dicitur cycade. ⁊ naſcitur de ſaliua cuculi. vt dicit Iſido. ⁊ ſignat ſtultiloquos. qui etiam nullũ tempus obſeruãt. Eccl. xx. Homo ſapiẽs tacebit vſque ad tempus. laſciuus autẽ ⁊ impudens nõ obſeruabũt tempus. Terciũ genus ẽ quod dicitur grilli. ⁊ eſt in furnis ⁊ in laribus. per quod accipitur laſciuia domeſtica. Eph. v. Que aũt in occulto fiũt ab ipſis. turpe eſt dicere.

De euangelio.

Eddera rationẽ villicationis tue ⁊c. Luce. xvj. Sunt quattuor bona ſuper quibus nobis eſt rõ reddẽda. Unde verſus. Corporis ac aĩe virtus. ſuba. tempus. Sũt bona pro quibus es villicus ante deũ. Notãdũ igitur quod bona corporis conſiſtũt maxime in tribus. videlicet ſanitate. integritate. agilitate. Et hec bona pro magno feodo ⁊ cẽſu reputanda ſunt. Eccl. xxx. Nõ eſt cẽſus ſuper cẽſum ſalutis corporis. ⁊ nõ eſt oblectamẽtũ ſuper cordis gaudium. Sanitas co[rpor]is inter diuiſiões gratiarũ ponitur. j. Cor. xij. et bonũ quia corpus ſanũ cũctis diuitijs eſt pponendũ. Eccl. xxx. Melior eſt pauper ſanus ⁊ fortis viribus quam diues imbecillis ⁊ flagellatus malicia. Similiter ĩtegritas corporis. vt homo habeat omnia ſua membra ĩtegra ⁊ ad certum numerum et menſuram deducta. vt non appareat mõſtrũ picmea breuitate

depſſum. vel gigantea celſi/
tudine eleuatū. Nume. xiiij.
de genere enachim vidim⁹
ibi. ꝛc. Silr de agilitate. vt
ſit hō ad opandū diſpoſit⁹.
Joſue. xiiij. Hodie octogin
ta. ꝛ. v. annoꝝ ſum ſic valens
vt valebā eo tpe ꝛc. Hec bo
na diſſipant ꝑ temeritatē. ſi
cut in torneamētarijs pugi/
libus. natatoribꝫ ꝛ cenobatꝭ
qui ſe exponūt certis pericu
lis. Et eccl. iij. Qui amat pe
riculū ꝑibit in illo. Tales vil
lici diſſipant bona dñi ſui.
Pš. Diſſipati ſunt nec com
puncti ꝛc. qꝛ plerūqꝫ ſine cō/
tritione moriunt. Bona
aīe ſunt ꝟtutes. vires ꝛ po
tentie ipi⁹. ſcḋm q̄s ad imagi/
nem ꝛ ſilitudinē dei creata
eſt. Eccl. xvij. De⁹ de tra cre
auit hoīem ꝛ ſcḋm imaginē ſu
am fecit illū. ꝛ poſtea. ꝛ ſcḋm ſe
veſtiuit illū virtute. Bern.
Beata illa ꝛ ſempiterna tri/
nitas pr̄ ꝛ filius ꝛ ſpūſſctūs.
ſūma potentia. ſūma ſapia.
ſumma benignitas creauit
quandā trinitatē ad imagi/
nē ꝛ ſimilitudinē ſuā. videli/
cet rōnalem. q̄ in eo ꝑfert q̄d
dā veſtigiū illi⁹ ſumme trini
tatis. qḋ ex memoria. ratiōe
ꝛ voluntate ꝯſiſtit. Creauit
aūt eā hoc mō vt manēs in
illo. participatiōe ei⁹ eēt ſub
ſtantia beata. auerſa ab illo
q̄cunqꝫ ſe verteret eſſet miſe
ra. Dedit ei duos oculos. in
tellectū. ſ. ꝛ affectū. ꝛ demon
ſtrauit illi duas vias quib⁹
tendere poteſt in deū. hoc ē.
ſeipam ꝛ creaturas. nam me
dia eſt inter deū ꝛ creaturas
Hoc etiā ꝓbat phus. q̄ dicit
eā ſitam in medio orizante
eternitatis ꝛ tpis. De h̄ tam
ſublimi ꝛ mltiplici bono ra
tionē villicatiōis nr̄e reddi/
mus. cū deū diligim⁹ ex to/
to corde dulciter. ex tota aīa
fortiter. ex tota mente ſapi/
enter. Jpe em̄ ē dulcedo no
ſtra. Chryſo. De⁹ eſt ſumma
dulcedo ꝓpter quā diligūtur
virtutes. et que diligitur in
virtutibꝫ. Fortitudo noſtra
Pš. Dñs fortitudo ple. ſ. ꝛc.
Sapiētia nr̄a. j. Cor. j. Qui
factus eſt nob a deo ſapiā ꝛc
Hec omīa bona diſſipat in
gratitudo Sap. xvi. Jngra
ti em̄ ſpes tanqꝫ hybernalis
glacies tabeſcet ꝛc. Pš. Diſ
ſipata ſunt oſſa nr̄a. i. ꝟtutes
ſecus infernū. Bona ſub
ſtantie ſunt res ꝛ facultates
honores ꝛ dignitates quas
āminiſtrat deus. q̄buſdam

ſtricte. quibuſdā large. q̄buſ
dā largiſſime. diuidens ſin/
gulis ꝓut vult. Stricte pau
peribꝫ. Ecci. xxix. Initiū vi/
te homīs aqua ⁊ panis ⁊ do
mus ad ꝓtegendā turpitu/
dinē. Large diuitibꝫ. iuſtas
poſſeſſiones. ⁊ bene acquiſi
tas ſubſtātias habentibus.
Ecci. xiiij. Bona eſt ſubſtan/
tia cui nō eſt peccatū in cōſci
entia ⁊c̄. Largiſſime ꝑncipi
bus ⁊ potentibꝫ huiꝰ ſeculi.
Job. xxxvj. Deꝰ potētes nō
abijcit. cū ⁊ ip̄e ſit potēs. Ne
mo putet ſolos paupes itra
re regnum celorū. intrant et
diuites. licet cū difficultate.
Mar. x. Q̄z difficile eſt pecu
nias habentes intrare ad re
gnum celorū. Legimꝰ de ali
quibꝫ ſanctis q̄ diuites fue/
runt in hoc ſeculo. ⁊ diuitijs
ſuis multa bona fecerunt. ⁊
ad miſc̄die opera manꝰ ſuaſ
extenderūt. Abraam diues
erat in poſſeſſiōe auri ⁊ argē
ti. ⁊ pecunia ſua ius ſepultu/
re ſibi ⁊ poſteritati ſue emit.
⁊ ſeptē agnis vexatōes ſuas
redemit. Gen̄. xxj. ⁊. xxiij. Ja
cob patriarcha auctus diui
tijs iram fratris muneribꝰ
ꝑuenit. Gen̄. xxxij. Dauid ex
penſas prebuit. ſalomon tē
plum edificauit. iij. Regū. vj
Job de rebus ⁊ de velleribꝫ
ouium ſuarū latera paupe/
rum calefecit. Job. xxxj. Ju
das machabeus animarū
curam egit. ⁊ decē milia dra
gmas argenti hieroſolymā
miſit. ij. Machabe. xij. Za/
cheus dimidium bonorū ſu
orum pauperibꝰ dedit. Lu
ce. xix. Qui ſic vteretur diui
tijs ſuis bonus villicus eēt.
et dignam deo rationē ī die
nouiſſimo reddere poſſet.
quando contra auaros ⁊ im
pios dominus diſceptabit.
dicens. Eſuriui ⁊ non dedi/
ſtis mihi manducare ⁊c̄. Nā
auaricia eſt que diſſipat hec
bona. Prouerbio. xxj. The/
ſaurus deſiderabilis et ole/
um in habitaculo iuſti. ⁊ vir
impius diſſipabit illud. ps̄.
Diſſipabit dominus om̄ia
oſſa eorū. qui ho. pla. Bo
na temporis ſunt ip̄m tem/
pus et āni vite noſtre. quod
vtiq̄ magnum bonū eſt. ⁊ cō
ſiſtit in vite longeuitate. pa/
cis tranquillitate. ⁊ innoua/
tionis diuerſitate. Et h̄ ſūt
verba cunctis mortalibꝫ de
ſiderata. Volumus eīm diu
viuere. pacē habere ⁊ diuer
ſitates rerū mirabilium vi/

dere. Longos dies videre quondā erat in ꝓmiſſionibꝫ patrū ꝛ in ſalutationibus regum Dan̄.v. Rex ineternū vine. Ps. Longitudine dierū adimple.eū.ꝛc. Itē pacē habere. Iſa.xxxix. Fiat tm̄ pax ꝛ veritas in diebus meis. Itē varietates temporū videre. Cant.ij. Jam enim hyems trāſijt. ꝛ Geneſ.viij. Cunctis diebꝫ terre ſementis ꝛ meſſis.frigus et eſtus. eſtas ꝛ hyems nō requieſcet Tempe nihil velocius. Job vij. Velociores fuerūt dies mei q̄ʒ a texente tela preciditur ꝛc. Item nihil irreuocabiliꝰ ij. Regū.xij. Nunq̄d potero reuocare eū ampliꝰ.ego potius vadā ad eū.ille vero nō reuertetur ad me. Itē nihil vtilius. Gal.vj. Dum tempꝰ habemus operemur bonū ad oēs. Multi dānati ſūt in inferno hodie.ſi haberēt minimū punctū hodierni tpis ad penitendū.vtiq̄ʒ ſaluarētur. Qḋ patet in latrone qui minimū tps habuit penitēdi ꝛ ſaluatꝰ fuit. Quo contra de reprobis.ꝛ tps ſuū inutiliter expendentibus dr̄ Job xxiiij Dedit ei deus locū penitentie.ꝛ ipe eo abutitur in ſuperbiam. Et q̄ maior ſupbia q̄ʒ tempꝰ amittere ꝛ ꝯuerſionem ſuā de die in diē procraſtinare. Eccl.v. Ne tardes cōuerti ad dn̄m.et ne differas de die in diē. Tales ꝓcraſtinatores vocē coruinā habēt dicētes.cras cras. Ps. Tēpus faciendi dn̄e diſſi.le.tu. ꝛ Soph.ij. Vox cantantis in feneſtra coruꝰ in ſuplimi nari. Nota ꝟ.de coruo et de bis q̄ ſp dicunt cras. Cras crocitat coruꝰ clamoſo gutture toruus. Cras nigra clamat auis plena ciboq̄ʒ gulis Cras peccatores ſpondent fieri meliores. Cras ſp clamant q̄ bona carnis amant.

Dominica nona.

Nemo potest dicere dominus ieſus niſi i ſpiritu ſctō ꝛc.j. Cor.xij. ſuplendū eſt.fiducialiter.dignanter. ſalubriter ꝛ reuerenter. Vn̄ verſus. Nemo pōt dominꝰ ſacro ſine flāmine ieſus. Dicere fidēter.digne.fauſte.reuerenter. Notandū igitur q̄ hoc ſacratiſſimū nomē dominus ieſus.nemo pōt dicere fiducialiter q̄ nō habʒ ſpiritū ſanctū. Talis eīm nō cre

dit ſe ſaluari p ieſum. qđ ſal/
uator interp̄tat᷑. ſic̄ iudei pa/
gani ⁊ aliꝫ increduli Iſa. xxi
Qui incredul⁹ eſt infidelit᷑
agit ⁊c̄. Boni xp̄o et catholici
viri q̄ ſpm̄ſctm̄ hn̄t. h̄ nomē
ꝯfidenter dicere pn̄t. qꝛ talē
fiduciaꝫ dat eis ſpūs xp̄i. vt
eū credāt deū ac dn̄m et ſal/
uatorē ſuū eſſe quē ip̄e vnxit
oleo leticie p̄ participibꝫ ſu/
is. ⁊ queꝫ pater ſanctificauit
⁊ in mundū miſit vt ſit rex re
guꝫ ⁊ dn̄s dn̄antiū. Ps. Do
min⁹ re. ir. ppl'i. i. om̄es incre/
duli ⁊ maxime iudei. q̄ odio
habent nomē ⁊ regnuꝫ ⁊ cul
tores chriſti. Lu. xix. Ciues
autē eius oderant illū dicen
tes. Nolum⁹ hunc regnare
ſup nos. Sap. ij. Grauis eſt
nobis etiā advidendū. ⁊ q̄re
hoc. Quia ſpm̄ſctm̄ non ha
bent qui eis hoc ſuggerat vt
dn̄m ieſum xp̄m ſaluatorem
ſuū corde credant. ore dicāt.
operibꝫ oſtendant. Ita vult
glo. q̄ dicere domin⁹ ieſus. ē
corde credere. ore confiteri ⁊
opere p̄teſtari. Qđ non pōt
fieri niſi in ſpūſancto. q̄ cor/
da fideliū ſuoruꝫ tangit. ora
in cōfeſſiōe apit. opa nr̄a ad
imitationē xp̄i dirigit. ⁊ nob
in xp̄o fiducialit᷑ agere preci
pit. Ps. Ponā in ſalutari. i.
in xp̄o. fiducialit᷑ agā in eo. i.
Ioh. ij. Filioli manete ī eo
vt cū apparuerit fiduciaꝫ ha
beam⁹ ⁊ nō ꝯfundamur. ⁊c̄.
Iteꝫ nemo pōt dicere do
min⁹ ieſus niſi in ſpūſa. ſup̄.
digne. Iob. xxviij. Digne
eū inuenire nō poſſum⁹. ma
gn⁹ iuſticia ⁊ iudicio ⁊ enar/
rari nō poteſt ⁊c̄. ſup̄. digne ⁊
pfecte. niſi in ſpūſan. Eſt
em̄ hoc nomē de celo allatū.
virgini creditū. in circūciſio
ne lege confirmatū. in viris
p̄clariſſimis p̄figuratū. ſicut
in Ioſue q̄ dict⁹ eſt ieſus na
ue. q̄ ppl'm introduxit in ter/
ram pmiſſionis. et in ieſu fi/
lio ioſedech ſacerdote mag/
no q̄ templum reedificauit.
Et quis dign⁹ vt dicat dn̄s
ieſus. niſi ſpūſctō fuerit re/
pletus ⁊ ad loquendū habi
litatus. ſicut apl'us paul⁹ di
gnus habit⁹ eſt vt fieret vas
electionis ad portādū. id eſt
ad p̄dicandū hoc nomē gen
tibꝫ ⁊ regibꝫ ⁊ filijs iſrael. qui
vt digne hoc faceret. prius
erat ſpūſctō replendus ⁊ vi/
ſui diuine illuſtrationis re/
ſtituendus Actu. ix. Saule
frater. domin⁹ ieſus qui ap/
paruit tibi ī via q̄ veniebas

miſit me. vt vi. re. ⁊ imple. ſ. ſ. Exterior cecitaſ ſignabat cecitatē interiorē. qua manen/te digne nō poterat dn̄m ie/ſuȝ predicare. qꝛ adhuc erāt tenebꝛe ſup faciē abyſſi. q̄s depulit ſpūs chꝛiſti. q̇ in ſa/cra ſcriptura qn̄qꝫ voluntas quandoqꝫ amor. quandoqꝫ cogitatio dicitur. Ecci. xliij. Cogitatōne ſua placabit a/byſſū. ⁊ plātauit illū domin⁹ ieſus. abſtulit em̄ tenebꝛas ⁊ induxit ei lucē. vt ꝓdicator qui in lucē gentiū ꝓdire de/buerat digne dicere poſſet. domin⁹ ieſus. quē null⁹ in/dignitatis. aut erroris valla ret abyſſus. Timeāt ergo in digni verboſa ocioſitate te/rere nomē chꝛiſti. Ecci. xxiij. Nomiatio di nō ſit aſſidua in ore tuo. Itez nemo pōt dicere domin⁹ Jeſus. niſi in ſpūſctō. ſup̄. fauſte. ħ eſt ꝓſpe re vel ſalubꝛiter. ꝓpter quod hoc nomē ieſus ponit̄ ⁊ pre/mittit̄ in qualibet honeſta ⁊ bona oꝑatōne. Col. iij. Oīa q̄cunqꝫ facitis in v̄bo aut in oꝑe. oīa in noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i facite. gr̄as agētes deo ⁊ pr̄i ꝑ ip̄m. Bn̄ dicit in verbo aut in oꝑe. qꝛ in dict̄ ⁊ in fa/ctis eſt oīs ꝓſperitas ⁊ ſalu/bꝛitas vite hūane. nec valet tm̄ dicere bonū. q̇n etiā face/re. Mat. vij. Nō oīs q̇ dicit mihi dn̄e do. intra. in reg. ce. ſed q̇ fa. vo. pa. mei q̇ in celis eſt ⁊c̄. Tales qꝛ terciū dn̄e n̄ addūt. ħ eſt ſp̄m ſanc. nihil ꝓ ſpere agūt nec ad ſalutē ꝑue/niūt. Poſſum⁹ etiā ꝑ ħ v̄buȝ accipe oꝛonē. ⁊ ꝑ factū oꝑis charitatē. cū dr̄. in verbo aut in oꝑe. Oꝛo em̄ in q̄ caritas nō eſt. fruſtra eſt. nec ꝓſperi/tas vlla ſequit̄ aut ſalubꝛitaſ Vn̄ q̇cunqꝫ dicit dn̄s ieſus. caritatē dꝫ hr̄e. qꝛ ħ eſt i ſpū ſctō dicere vel oꝛare. Act. vij. Poſitis autē genib⁹ ſtepha/nus cla. vo. ma. di. Dn̄e ieſu ne ſta. il. ħ pe. ⁊c̄. Oīs oꝛo in q̄ nō eſt dn̄s ieſus. effectu ca/ret. ⁊ eſt ſic cib⁹ inſipid⁹ ⁊ abſqꝫ condimēto ſalis. Job. vj. Nunq̇d poterit comedi īſulſum qđ nō ē ſale ꝯditū. Itez ſicut murus abſqꝫ tꝑamēto calcis. Ezech. xiij. Ve q̇ linītis parietē abſqꝫ tꝑamento. Itē ſic vꝛna ſuꝑ puteū altuȝ abſqꝫ reſte. Heb. x. Xp̄us ſel' oblat⁹ eſt ad multoꝝ exhau/rienda pctā ⁊c̄. Itē nemo pt̄ dicere dn̄s ieſus niſi in ſ. ſ. ſup̄. reuerent. Hoc eī nomē eſt in ſūma reuerētia hn̄duȝ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

q̃ eſt ſup omne nomē. Phil.
ij. Propt̃ qđ ꝛ deꝰ exa.il. ꝛ de.
il. nomen qđ eſt ſup o. no. ꝛc.
Glo. augꝰ. Homi donauit
nomē. nō deo. vt cū forma ſ-
ui noiet̃ vnigenitꝰ filius dei.
Itē alia glo. Donauit illi no
mē qđ ꝛ añ reſurrectionē ha
buit. ſed pꝰ reſurrectionē qđ
erat in euidenti poſitū eſt. vt
ſcirēt ꝛ demones ꝛ homies.
Hec glo. Demōes añ paſſio
nē xpi ꝟtutē huiꝰ nois tenui
ter ꝛ dubie ſciebant. ſicut dr̃
Mat. iiij. Si filiꝰ dei es mit
te te deor. Sed eū paulatim
meliꝰ ac meliꝰ noſcere cepe-
rūt. q̃ eos de corpib⁹ freq̄nt̃
eijciebat. maxie aūt in deſcē
ſu ad inferna. qñ domū for-
tis ingreſſus. ipm fortē liga-
uit ꝛ ſpolia illiꝰ atq̧ vaſa di-
ripuit. tunc ꝑmū euident̃ co
gnouerūt ꝙ ipe eſt rex glĩe. et
nomē eiꝰ ſup omne nomē qđ
noiat̃ ſiue in celo ſiue in t̃ra.
ſiue in abyſſo ꝛ ꝙ deꝰ pr̃ ſub
iecit ei oīa ꝛ exaltauit eū ī de
xtera ſua. Hec exaltatio p̄fi-
gurata fuit ī ioſeph. cui pharao
int̃ alias dignitates ꝟtit no-
mē eiꝰ ꝛ vocauit eū ſaluatorē
mūdi. ꝛ p̄cepit vt oms genu
flecterēt corā eo. Qđ eſt ꝯ in
gratos ꝛ irreuerentes. q̄ nec
genu flectūt nec caput incli-
nāt ad hꝰ ſctiſſimi nois inuo-
cationē. ſed ſtāt rigidi ſic ar
bores. ꝛ vtinā non aridi. Ti
mere p̄nt ne eos diabolꝰ in-
uadat. ſic dr̃ Act. xix. de exor
ciſtis q̄ nomē ieſu irreueren
ter ꝛ lucri gr̄a circūferebant.
Qđ etiā faciūt q̄ſtuarij p̄di-
cantes ſp̄ū ſctō carētes.

De euangelio.

Videns do
minꝰ ciuitatē hierl̃m
flevit ſup illā ꝛc. Lu.
xix. Dñs legit̃ fleuiſſe q̄ttuor
vicib⁹. Vñ ꝟ. Lazarꝰ et iebꝰ
crux ꝛ p̄ſepe fuere. Que lacri
mas pie xp̄e tibi gemituſq̧
dedere. Notādum igit̃ ꝙ
ſm opinionē fere oīm. et ſm
nature curſuz. xp̄s credit̃ fle
uiſſe ingrediēs mūdū more
infantiū. iuxta illud hymni-
dicū. Vagit infans ꝛc. Fle-
uit aūt tūc miſeriā natiuita-
tis hūane q̄ nemo eſt exceptꝰ
niſi ipe ſolus q̄ de ſp̄ū ſ. cōce-
ptus ꝛ de ꝟgine eſt natꝰ. Sa
pientie. vij. Et ego natꝰ acce
pi cōmunē aerem ꝛ in ſimili-
ter factā decidi terraz. et pri
mam vocē omnib⁹ ſimilem
emiſi plorans. Nemo eñ ex
regib⁹ aliud habuit natiuita

tis initiū. Unus ergo intro
ītus eſt omībꝫ ad vitā ⁊ ſimi
lis exitus. Ecce ꝙꝫ generalis
miſeria eſt illa. vere digne lu
genda ⁊ deplorāda homini
ꝯſideranti miſeriā ſuaꝫ. Sꝫ
pauci ſunt qui ꝯſiderēt eam
maxime nobiles et diuites.
Apocal. iij. Tu dicis quia di
ues ⁊ locupletatus ſum ⁊ nul
lius egeo. ⁊ neſcis ꝙa tu mi/
ſer es ⁊ miſerabilis ⁊ pauper
et cecus et nudus. Miſer in
huius vite mortalis ingreſ/
ſu. miſerabilis in progreſſu.
pauper in rerum defectu. ce
cus in cautele ꝓſpectu. nudꝰ
in terre ⁊ ſepulture cōtectu.
Eccēs. vj. Sepulturaqꝫ ca/
reat. de hoc ego ꝓnuncio ꝙ
meliꝰ ſit illi abortiuꝰ. Mul/
ti em̄ ad tantā miſeriam de
ueniunt. ꝙ etiā ſepultura ca
rent. Poeta. Nudus ī igno/
ta palimire iacebꝫ arena. Le
gitur tn̄ de quodaꝫ zoroaſte
qui riſit in die ortus ſui. qđ
vtiqꝫ malū omen fuit. qꝛ ma
gus. Item fleuit ſuper la
zarum mortuum. hoc eſt. ſu
per totū genus humanum
moriendi neceſſitate conſtri
ctū. Nō em̄ illā ꝑſonā flebat
quaꝫ mox reſuſcitaturꝰ erat
ſed mortis ſententiā quā in

currerat hō ꝑ inobedientiā
vt de ſumma felicitate cade/
ret in hanc miſerabilē mori
endi neceſſitatē. De q̄ Eccēs
v. Miſerabilis prorſus in/
firmitas quō venit. ſic ⁊ rece
dit. Uenit em̄ hō in hūc mū
dum cū calamitate ⁊ miſeria
ſic ⁊ recedit. Que aūt maior
calamitas ꝙꝫ mors que ſepa
rat aīam a corpe. ⁊ dulciſſi
mū vite preciū tollit. Nihil
em̄ dulcius aut ꝓcioſius vi/
ta ſup terram. que licet qn̄qꝫ
plena ſit laboribꝫ ⁊ erumnis
tamen nemo mori vult libē
ter et ſine cauſa rōnabili. eo
ꝙ vita ſit quedā res natura
liſſima. mors vero quedam
res crudeliſſima ⁊ omī natu
re cōtraria. ꝑut natura dico
bene condita. ⁊ a deo inſtitu
ta. nō erronea nec improba.
ſicut in his qui ſibiipſis vitā
eripiunt. ⁊ in laqueū deſpe/
rationis cadunt ꝯtra natu/
re curſum et dei inſtitutum.
Sap. j. Deus mortē non fe
cit nec delectaꝛ in ꝑditiōe vi
uorū. ⁊c. vſqꝫ ibi. Impij aūt
manibꝫ ⁊ ꝟbis accerſierūt il
lam. Qđ pōt intelligi de pri/
mis parentibꝫ nr̄is. q̄ mani/
bus accerſierūt mortē tāgē/
do lignū ꝓhibitū. ⁊ ꝟbis ſilr̄

accerſierũt mortẽ retorquẽ/
do crimen in deũ. Itẽ fle
uit ſup ciuitatẽ hierl'm. H eſt.
ſup impios ⁊ iniq̃s habita/
tores eiuſ. Dicit̃ em̃ ciuitas
q̃ſi ciuiũ vnitas. iuris cõſen
ſu ⁊ vtilitat; cõmunione ſoci
ata. Hec diffinitio habet̃ a
ſcipione affricano. q̇ dicit rẽ
publicam ſtare vel geri non
poſſe niſi ꝑ magnã iuſticiaꝫ
eo ꝙ iniuſticia maxime noce
at ciuitati. Dicit em̃ rẽ publi
cam tunc bene regi. cum ab
vno rege ſiue a paucis opti/
matib9 ſiue ab vniuerſo po/
pulo iuſte moderat̃. Cũ ve/
ro iniuſt9 eſt rex. q̇ nõ rex ſed
tyrann9 dicẽdus eſt. aut iiu/
ſti optimates q̇ factioſi. i. ſe/
ditioſi ſunt. aut iniquus po/
pulus gubernaculuꝫ hmõi
aſſũpſerit. reſpublica ꝑibit.
Qð totũ factũ eſt in iſta ma
teriali ciuitate ſup quam do
min9 lachrymas fudit. Si/
quidẽ vnanimes nõ erãt in
bono. ſed in malo. Ps. Con
uenerũt in vnũ ad. dñm ⁊ ad.
xp̃m ei9. reges ei9 tyrãni. ita
vt repleret̃ hierl'm ſanguine
vſq3 ad os. iiij. Regũ. xxi. De
manaſſe. Ezech. xi. Interfe/
cti vr̃i q̃s poſuiſtis in medio
eius iſti ſunt carnes. ⁊ hirl'm
hec eſt lebes. De optimatib9
Hier. v. Ibo igit̃ ad optima
tes eoꝝ ⁊ loq̃r eis ⁊c̃. vſq3 ibi
Et ecce illi magis ſil' ↄfrege
rũt iugũ ⁊c̃. De ꝑplo Iſaie. i
Ve gẽti peccatrici ꝑplo gra/
ui in iniq̇tate. ⁊c̃. De iuſticia
⁊ infidelitate hui9 ciuitatis
Iſa. i. Quomõ facta eſt me/
retrix ciuitas fideliſ. iuſticia
habitauit in ea. nunc autem
homicide. Fleuit aũt q̇a nõ
nouerũt temp9 viſitationis
ſue. ⁊ ꝙ ipſe eẽt viſitator eo/
rum. ꝓpter quod cõparat ſe
Ione. ⁊ p̃fert eis niniuitas.
quia penitentiã egerunt. ⁊c̃.
Mat. xij. Itẽ fleuit i cru/
ce pro nobis orando. Heb.
v. Qui in diebus carnis ſue
preces ſupplicatõeſq3 ⁊c̃. vſq3
ibi. Et exauditus eſt pro ſua
reuerẽtia. Gloſa. Quicquid
egit chriſtus in cruce. preceſ
ſupplicatõneſq3 fuerunt pro
hominibus. Nam ſangui/
nis effuſio clamor validuſ. ⁊
mors ipſius. preces ſuppli/
cationeſq3 fuerunt. in qui/
bus exauditus eſt pro reue/
rentia ſue paſſionis. Reue/
rentia enim ſumma fuit ꝙ ſi
ne peccatis ſola caritate paſ
ſus eſt. Hieremie. xxxi. In
charitate perpetua dilexi te

ſideo attra.te mi tui ꝛc. Pote
rat ⁊ domin⁹ flere. quia tam
pauci paſſio ſua erat pſutu
ra. Siquidē in cōparatione
pereuntiū pauci ſunt q̄ ſal
uant. Quod ſignatū habe/
mus in archa noe. j. Pet. iij.
In qua pauci. i. octo aīe. p
aquas ſalue facte ſunt. Noe
ſignat chriſtū. archa crucē.
aqua diluuij baptiſmū. fami
lia noe vniuerſitatē fideliū.
q̄ breuiſſimo numero eſt re/
ſpectu infideliū. De q̄rū nu
meroſitate Eccl̄es. j. Peruer
ſi difficile corrigunt. ⁊ ſtulto
rū infinit⁹ eſt numer⁹. Uti/
nā nō inueniant hoc nume/
ro etiā aliq̄ chriſtiani ꝓpter
quoꝝ auerſionē dn̄s ploret
Iſaie. xxij. Recedite a me. a/
mare flebo. nolite incūbere
vt ↄſolemini me ſup vaſtita
te filie populi mei. i. ꝑl'i chri
ſtiani. quos vaſtat gula et ſe
parat a cetu chriſti. Phil. iij.
Inimicos crucis xp̄i dico q̄
rū de⁹ venter eſt ꝛc. Itē q̄s
vaſtat ingratitudo tanti be/
neficij. Heb. vj. Rurſū cru/
cifigentes ſibimetipis filiū
dei. ⁊ oſtētui. i. ludibrio habē
tes. Dn̄ica decima.

Ratia dei

ſum id qd̄ ſum ꝛc. j. Coꝛ. xv.
In ſacra ſcriptura gr̄a qn̄q̄
ponit p virtutib⁹ ⁊ donis ac
datis dei ad gratificādū ho
minē. Un̄ ꝟ. Donū ſiue da/
tū virt⁹ vel gr̄a totū. Eſt in
ſcripturis ſacris p̄tr vnum.

Notādū ē igit q̄ q̄dā gr̄e
ſunt generales. q̄dā ſingula/
res. q̄dā tp̄ales ⁊ q̄dā et̄na/
les ſiue ſp̄uales. Gr̄e genera
les ſūt a natura de bōis na/
turalib⁹ q̄ de⁹ oīb⁹ āmiſtrat.
ſicut ē videre. audire. odora
re. guſtare. ⁊ tangere. loq̄. am
bulare. moueri et cet̄a hmōi
bona naturalia. q̄ hoīe pfi/
ciūt ⁊ vtilē reddūt. ⁊ ad q̄dli/
bet agēdū potētes ⁊ v̄tuoſoſ
intantū vt ſi hmōi doniſ aut
gratijs caream⁹ ↄtēptibiles
ſum⁹ ⁊ nobiſmetipis graueſ
atq̄ deſpicabiles. ſic ſolem⁹
deſpicere ſtultū aliq̄m eo q̄
ſit cerebro vacu⁹. ⁊ dicim⁹ lo
ripedē q̄ nō h̄ȝ rectos pedes
⁊ cecū q̄ caret ocul'. qui oēs
deſpicabiles et graues ſunt
propter defectum generaliū
gratiarū. Sed hūc defectū
nemo debet iudicare nec ſp
peccatis hominum ⁊ malis
meritis ipſorum imputare.
Tales enī ſubtractōes gr̄a/
rū quādoq̄ fiunt p gl'ia dei.

Joh.xſ. Infirmitas hec nō
eſt ad mortē.ſed ꝓ gloria dei
Et de ceco nato eiuſdem.ix.
Rabbi.q̄s peccauit. hic aut
parētes eiꝰ.ꝛc̄. Itē ad bonū
homīs vt humilieť. Matt.
xviij. Melius eſt tibi debilē
ꝛ claudū ad vitā ingredi q̄ꝫ
du.ma.aut du.pe. ha.mit.in
ignē eternū.ꝛc̄. Iteꝫ ſunt
gratie ſingulares ſiue ſpeci/
ales.ſicut orare.ſtudere ſui/
re fratribꝫ.laborare et opibꝰ
miſcdie intēdere.ſic̄ martha
ꝛ mar. vna habuit gratiam
orandi ꝛ contēplandi.altera
laborandi. Has g̃ras vocat
ap̃ľus ſingulares.j. Cor.xij
Diuidens ſingulis ꝓut vult
Et hoc ꝓbat ꝑ mēbra corpo
ris.qꝛ oculus nō eſt pes.ꝛc̄.
Grego. Q̄d ſanat oculū nō
ſanat calcaneū. Vocat etiaꝫ
eas donatōes differētes ſm
g̃ram.ſiue ꝓphetiā ſm rōneꝫ
fidei.ſiue miniſteriū in mini
ſtrando ꝛc̄.vſq̄ꝫ ibi. Oratiōi
inſtantes.neceſſitatibꝫ ſctōꝝ
cōicantes.Glo. Singuli ſu
mꝰ membra hn̄tes dona dif
ferentia vt in differentibꝫ do
nis hoc agať.ſ.q̄ꝫ ſubiectum
eſt.miniſtratio doctrina.ex/
hortatio ꝛc̄. q̄ patent ex lr̃a.
Sunt etiā alie g̃re ſingula/
res.ſicut caſtitas ꝛ ꝯtinētia ī
iuuene voluptuoſo ꝛ delica
to.abſconſio ꝛ ſolitudo ī pul
chritudine.ſeruilitas in no/
bilitate.humilitas in exalta
tione. Tales erant g̃re bea/
te marie ꝟginis cui dictū eſt
ab angelo. Aue g̃ra plena.i.
gratijs ſingularibꝫ p̄dita.in
qua oīm grāꝝ illud ſingula/
re priuilegiū fuit q̄ꝫ virgo pe
perit. Itē ſunt g̃re tꝑales
ad merendū eternaleſ. puta
ꝟtutes.mores ꝛ honeſtates
que nos deo ꝛ hoībꝫ gratos
reddunt ꝛ acceptos.ſicut be
nignitas.manſuetudo.affa/
bilitas.bona ſocietaſ.mode
ſtia.ſobrietas. timor.verecū
dia.reuerentia. religioſitas.
ꝛc̄.q̄ hoīem ornant moribꝫ ꝛ
inſtruūt diſciplinis.habili/
tant officijs gubernaculis ꝛ
p̄laturꝫ. Tulliꝰ. Gr̃a eſt in q̄
amiciciarū ꝛ officioꝝ alteriꝰ
memoria ꝛ remunerādi vo/
luntas ꝯtineť.hec ꝟtus val/
de neceſſaria eſt. Nulluꝫ em̄
officiū reuerenda g̃ra magiſ
eſt neceſſariū. Per hmōi gra
tias efficiť homo tractabiľ.
affabilis.ꝛ ſocialis. Prouer.
xviij. Vir amicabilis ad ſo/
cietateꝫ magis amicꝰ erit q̄ꝫ
frater. Unde tales dicimus

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gratioſos. eo ꝙ ornati ſint gratijs. virtutibꝫ. moribus ꝛ diſciplinis. vt ſint ipſi reſpectu aliorū quaſi vas auri ſolidum ornatū om̄i lapide p̄cioſo Ecci. l. ꝛ Ezech. xxvij. dicit̃ de angelo apoſtata. Omnis lapis p̄cioſus operimentū eius. Sed in hoc ꝙ decorem ſuū pdidit. ſignificat̃ ꝙ gratie ille temꝑales erant. et ipſe ingratuſ tantiꝫ beneficijs Quod etiā multis cōtingit vt ſcꝫ cadant a gratijs quas primit⁹ habebant. poterunt tamē eas in tempore recuperare. Bern̄. In veritate didici nihil eque efficax eē ad gratiā ꝑmerendā. retinendā. recuperandā. q̄ꝫ ſi om̄i tempore inueniaris non altū ſapere ſed timere. Ecci. xx. Gratie fatuorū effundent̃. Itē ſunt gratie ſp̄uales ſiue eternales. eo ꝙ ꝑmaneant i hoc ſeculo ꝛ in futuro. quas vocat ap̄ľus fruct⁹ ſpirit⁹. Galat̃. v. Charitas. pax. gaudium. ꝛc̄. Glo. Caritas p̄mittitur quaſi caput vnde mēbra ſequant̃. Caritas eſt q̄ a terra ad deum euocat. Et i hoc differt frui ꝛ vti. q̄ꝛ vti dicim⁹ ꝓpter aliud. ſicut pane ꝑ vita ſuſtinenda. Frui auteꝫ illud quod ꝑ ſe eſt. ſicut virtutes q̄ pro ſe vel ꝑ ſe ſunt expetibiles. Hec dicit glo. Gratia facit aniam ortū voluptatis ꝛ paradyſuꝫ ſpiritalē. Ecci. xl. Gratia dei quaſi paradyſuſ in benedictionibꝫ. et miſc̄dia in ſeculū ꝑmanet. Fit aūt hoc q̄ttuor modis. P̄rio q̄a eſt dei inhabitatio. Placꝫ ei deo habitare in an̄ia virtutibus et gratijs ornata. ſic̄ viro cum vxore caſta ꝛ pulchra Ecci. xxvi. Gratia ſuꝑ gr̄am mulier ſancta et pudorata. Sc̄do q̄ꝛ eſt locus luminis Job. xxxviij. Noſti ꝑ quā viam ſpargitur lux. et diuidit̃ eſtus ſuꝑ terraꝫ. Glo. Juſticia eſt lux. Tercio quia loc⁹ eſt ordinati amoris. Can. ij. Ordinauit in me charitatē. ꝛc̄. Aug⁹. Breuis ꝛ vera diffinitio virtutꝭ eſt ordo amoris. Quarto locus ē gaudij ꝛ vernalis iocunditatis Eccl̄i. xl. Gratiam ꝛ ſpeciem deſiderabit oculuſ. ꝛ ſuper hec virides ſationes. id eſt. ꝟtutes. que in p̄ſenti ſunt quaſi in flore. in futuro in fructu.

De euangelio.

Mnis qui ſe exaltat humiliabi

o

tur. Luce.xviij. Quanta ſit
virtus humilitas ptz ex euã
gelio. vbi dicitur ꝙ deſcēdit
hic iuſtificatus in domuz ſu
am. ſ. publicanus qui ſe pec/
catorem et vilem reputauit.
hoc em̄ propriū eſt humilita
tis. ſicut ptz ex eius diffiniti
one. Humilitas eſt virtus ꝑ
quã anim⁹ in nullo ſe effert.
nihilq̧ bōi ſuis merit; aſcri
bit. Eius effectus mlti ſunt.
quoruz q̄ttuor notari pote/
runt ꝑ hos ꝟſus. Ex humi/
li virtute tibi conceditur vt
ſis. Gratus. pacific⁹. prudēs
moderamine dign⁹. Igi/
tur prim⁹ effect⁹ eſt. ꝙ facit
nos gratos deo ꝛ hominibꝫ.
Luce. j. Reſpexit humilitatē
ancille ſue. ecce em̄ ex h̄ ſuꝑ.
ꝙ humilitas eſt in me reper
ta. beatã me dicent om̄s ge/
nerationes. Hec eſt illa He
ſter q̄ inuenit grãm in ↄſpe/
ctu aſueri regis ſuꝑ oēs mu
lieres. Heſter. ij. Erat ei forz
moſa valde ꝛ incredibili pul
chritudine ꝛ oīm oculis gra
tioſa ꝛ amabil' videbatur ꝛc̄.
Heſter interp̄tat̄ abſcōdita.
qđ ↄuenit hūilitati. q̄ n̄ q̄rit
in palã eſſe arrogãtie et hu/
mane laudis. ſz in abſcondi
to bone ↄſcīe ꝛ inſpectōis di
uine. Nō em̄ eſt hec mlr gar/
rula ꝛ vaga. nec valēs ↄſiſte/
re in domo ſua. ſed ē mulier
ſedula ꝛ gratioſa. Ecci. xxvj.
Gr̄a mulier; ſedule delecta/
bit virū ſuū ꝛ oſſa illius im/
pinguabit diſciplina ipſius.
Hec exaltat mardocheum ꝛ
ſaluat populū ſuū. Ps̄. Po/
pulū hūilē. ſal. f. dn̄e. ꝛ o. ſuꝑ.
hu. Qđ factū fuit ī amã ſuꝑ/
biſſimo. cui⁹ oculos velaue/
rūt ꝛ ad reg; impiū ī patibu
lo ſuſpenderūt. Scđs ef/
fect⁹ ē. ꝙ reddit hoīem paci/
ficū ꝛ q̇etū. ita ꝙ oīa diſſimu
let ꝛ ſe inclinãdo q̄ſcūq̧ iniu
rias trãſire faciat. ſicut ſepeſ
que omībus tranſituz p̄bēt.
Iſa. lj. Dixerūt anīe tue in/
curuare vt trãſeam⁹. ꝛ poſu
iſti q̄ſi terrã corp⁹ tuū. et q̄ſi
viã trãſeuntibꝫ ꝛc̄. Cor hu/
mile eſt q̄ſi terra ſolida et bn̄
cōpacta. in q̄ de facili nō ap/
parēt veſtigia iniuriantiuz ꝛ
ꝑſequentiū. ſicut in molli gle
ba et in via lubrica vl' areno
ſa. qualia ſunt corda ſuꝑbo/
rum. in quibus ira odiū ſan
guis viudicta et tumultus
ſubito apparēt. et faciles im/
preſſiones habent. Prouer/
bioꝝ. xiij. Int' ſuꝑbos ſemꝑ
ſunt iurgia. Iſaie. ix. Omis

violenta p̄datio cū tumultu
rc. vſq₃ ibi. Paruulꝰ em̄ natꝰ
eſt no. Bern̄. Studeamꝰ in
quit effici ſicut paruulꝰ ille.
diſcamꝰ ab eo quia mitis eſt
ꝛ hūilis corde. ne magnꝰ vi/
delicet deꝰ ſine cauſa factus
ſit hō paruꝰ. Hūiles ſunt fi
lij pacis. Sup̄bi filij rixarū
ꝛ iurgiorū. Prouerbio. xvij.
Semp̄ iurgia q̄rit malꝰ. an
gelus aūt crudelis mittet̄ cō
tra euz. Angelus crudel' eſt
diabolus q̄ eſt rex ſup̄ om̄s
filios ſup̄bie ad irritandum
eos ꝯtra humilitatē imitato
rū xp̄i. q̄ eſt angelus pacis q̄
nobis in ſua natiuitate pa/
cem dedit. Canti. j. Oſculet̄
me oſculo oris ſui. ꝛ aſcēdēs
in celū pacē nobis reliquit.

Terciꝰ effectꝰ eſt facere ſa
pientē ꝛ intelligentē. Ps̄. De
claratio ſer. tu. illu. ꝛ intelle/
ctū dat. par. Mat. xj. Con/
fiteor tibi pr̄ rc. vſq₃ ibi. quia
abſcon. hec a ſa. ꝛ pru. ꝛ reue.
ea par. i. humilibꝫ. quibꝫ ipſe
intellectū dat ampliorē. Da
niel. j. Pueris aūt his dedit
deus ſciam ꝛ diſciplinā in oī
libro. Danieli aūt intelligen
tiā omniū viſionū ꝛ ſomnio
rū. Rerū natura nihil patit̄
vacuū eſſe vt dicit ph̄s. Cū
ergo ſup̄bi pleni ſint ſp̄ū ar/
rogantie ꝛ tumoris. ſp̄us ſa
pientie et intellectꝰ venit in
corda humiliū q̄ſi ad locum
vacuū ꝛ exinanitū. Sap̄. vij
Optaui ꝛ datꝰ eſt mihi ſen/
ſus. ꝛ inuo. ꝛ venit in me ſp. ſ.
rc. Humilitas cōparat̄ pue
ris paruulis. qui p̄ nihilo re
putant q̄ loco ponant̄. q̄ ve/
ſtimento induant̄ vl' quo ci/
bo veſcant̄. carꝰ em̄ ample/
ctunt̄ pultes q̄₃ p̄dices. Lu/
ce. xviij. Sinite p̄uulos ve/
nire ad me rc. Anthonoma
ſice dicit me. cui n̄ eſt cura d̄
loco in diuerſorio. non cura
de veſtimēto. q2 pānis inuo
lutꝰ ꝛ reclinatꝰ in p̄ſepio. nō
cura de cibo. q2 om̄e qđ in/
trat in os. in ventrē vadit. et
in ſeceſſum emittit̄. Jſte eſt
puer ſapiens et intelligens.
Eccēs. iiij. Melior eſt puer
paup̄ ꝛ ſapiens. rege ſene et
ſtulto. q̄ neſcit p̄uidere ī po/
ſterū. q̄ de carcere cathenīſ/
q₃ rc. Quartꝰ effectꝰ eſt ex
altare ꝛ gl'ioſum facere. Job
xxij. Qui autē hūiliatꝰ fuerit
erit in gl'ia. et q̄ inclinauerit
oculos ſuos. ip̄e ſaluabitur
Sicut publicanꝰ ille q̄ non
audebat oculos ſuos ad ce.
leuare. Hūilitas eſt quidaʒ

nouiciatꝰ ad gloriā. qꝛ ſicut
nouicij mlta ſuſtinēt donec
recipiant plenū ordinē. ita ⁊
humiles in hoc mūdo. Eccī
xj. Eſt hō marcidus egens
recuperatōne. plus deficiēs
virtute ⁊ habundans pauꝑ
tate. ⁊ oculus dei reſpexit il/
lum in bono. ⁊ erexit illū ab
humilitate illiꝰ ⁊ exaltauit ca
put eius. ⁊ mirati ſunt in eo
multi ⁊ honorauerūt deum.
Exemplū de ioſeph. q̄ de ſer
uo empticio factus eſt domi
nus egypti ⁊ ſcd̄s poſt pha/
raonē. Humilitas ⁊ glia ſūt
ſicut duo boni ſocij q̄ ſe inui
cem cōplectuntur et vna via
gradiunt̄. Prouer. xl. Tria
ſunt q̄ bene gradiunt̄. et q̄r/
tum qd̄ incedit feliciter. leo.
gallus. aries. ⁊ q̄ ſtultꝰ appa/
ruerit. i. humilis poſtq̄ꝫ ele
uatus fuerit in ſublime. Si
em̄ intellexiſſꝫ. ori ſuo impo
ſuiſſet manū. i. moderamē. ⁊
loci ac tp̄is ac pſone oportu
nitatē. Eccī. xxxij. Rectorē
te poſuerunt. ⁊c. vſq̄ꝫ ibi. Et
importune noli extolli. Gre
go. Petrus a bn̄ agente cor
nelio ⁊ ſe ei hūiliter pſternē
te immoderaciꝰ venerari re
cuſauit. ſeq̄ꝫ illi ſimilē recog
nouit, dicens. Surge ne fe/
ceris. nā ⁊ ego ipe hō ſum.

Dn̄ica vndecima.

ſ Ufficien/
tia nr̄a ex deo eſt.
⁊c. ij. Corinth. iij.

Sunt q̄ttuor ſufficientie ⁊
dona ex deo dependentia ⁊
vite humane neceſſaria. ſcꝫ
res tp̄ales. intelligētie rōna/
les. honores particulares.
gr̄e virtuales. Vnd̄ v̄. Diui
tie. ſenſus moralis. glia. vir/
tus. Quattuor ex iſtis ſuffi/
cientia nr̄a. Hec ſunt q̄ttu/
or fercula de menſa domini.
Igit̄ primū ferculū ē ſub
ſtantia mūdana. ꝑ quā expe
dite currit vita hūana. Au/
gꝰ. Bone ſunt diuitie. facile
em̄ expediunt. Sed iſtud ē
quaſi quoddā groſſuꝫ fercu
lum qd̄ in p̄mis apponit̄. qd̄
ruſtici auidius ſumūt. nobi
les modeſtius. Qd̄ videmꝰ
in viris ſanctis q̄ de modicꝭ
rebus ⁊ facultatibus ſtrictꝭ
plura bona faciūt q̄ꝫ mlti di
uites ⁊ glorioſi. Prouer. xij.
Melior eſt paup ⁊ ſufficiēs
ſibi. q̄ꝫ glorioſus ⁊ indigens
pane. Hoc ꝯtingit bonis et
modeſtis viris. qꝛ ſufficiētia
eoruꝫ ex deo eſt. Ps. Mihi
aūt adherere deo bonū ē ⁊c.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ꝛ Prouerb.xi. Aliꝗ diuidūt ꝓpria ꝛ ditiores fiunt. aliꝗ rapiunt non ſua ꝛ ſemꝑ in egeſtate ſunt. Et ſubdit cauſam dicens. Anīa q̄ bn̄dicit impinguabit ꝛc̄. ſup̄. que benedicit deū ꝛ attribuit ei ſufficientiā ſuam. qḋ eſt ꝯtra auaros. Scḋm ferculū ē ſenſus ſiue intellect⁹ bonus q̄ſi cibus delicat⁹ ꝛ bene ꝯdit⁹ ꝛ viris nobilib⁹ apponendus. cui⁹ ſufficiētia ſimilit̄ ex deo eſt. qui diuidit ſingulis ꝓut vult. nō ſicut multi volūt qui modū ſufficientie conant̄ excedere. De quib⁹ Prouerbi. xxv. Fili mi mel inueniſti. comede qḋ ſufficit tibi ne forte ſatiatus euomas illud. Tales ſunt curioſi q̄ credūt omnia penetrare virtute ingeniꝗ ſui. Cōtra q̄s hic loquit̄ ap̄ls. Non ꝙ ſufficientes ſimus cogitare aliq̄d a nobis q̄ſi ex nobis. ſed ſufficientia nr̄a ex deo eſt. Et Roma. xiꝗ. Dico em̄ ꝑ gr̄am q̄ data eſt mihi om̄ib⁹ q̄ ſunt inter vos nō plus ſapere q̄ꝫ oportet ſapere. ſed ſa. ad ſobri. Interline. id eſt. ſine oī p̄ſumptōe. Sepe ꝯtingit ꝙ boni homīes ꝛ ſufficientes ſibi cū mediocri ſapiā plus faciunt q̄ꝫ magni phi ꝛ mgr̄i. Eccī. xxv. Q̄ꝫ magn⁹ eſt q̄ inuenit ſapiam ꝛ ſcientiā. ſed nō ē ſuꝑ timentem deū. Qḋ forte ap̄ls intendebat cū diceret. Lr̄a occidit. ſp̄us aūt viuificat. Lr̄a. i. lr̄atura. Ps̄. Q̄m non ꝯ. lit. ſ. ad malū vſuz. ꝓpterea introibo ꝛc̄. Eccī. iiꝗ. Multos ſupplātauit ſuſpicio illoꝝ. ꝛ in vanitate detinuit ſenſus eorum.

Terciū ferculū eſt honor ſiue gl̄a mūdana. quā deus apponit q̄buſdā ſp̄ualib⁹ amicis ſuis. q̄ nobilib⁹ perſonis. q̄s dignat̄ hr̄e ꝯuiuas i menſa ſua. eo ꝙ ſciāt curialit̄ ꝛ moderate comedere. ꝯtra illos q̄ ſe ingurgitāt honoribus ꝛ dignitatib⁹ vite p̄ntis De q̄b⁹ Eccl̄s. x. Ve t̄re cui⁹ rex puer eſt. ꝛ cui⁹ principes mane comedunt. Et btā t̄ra cui⁹ rex nobil' eſt. ꝛ cui⁹ p̄ncipes nobiles veſcunt̄ in tp̄e ſuo ad reficiēdū et nō ad luxuriādū ꝛc̄. Ille ordiate ꝛ diſciplinate comedit. q̄ ſufficientiā ſuā in deo ponit. Ille v̄o inordiate et intēpeſtiue q̄ honorib⁹ ꝛ dignitatib⁹ expleri nō p̄t. Qui etiā bn̄ ſignati ſunt in libro iudicū ꝑ viros aquā lābentes. ꝛ toto corpe ad bibēdū ſe ꝓſternētes. q̄s

gedeon i exercitu ſuo hr̄e no
luit. Judi.vij. Hãc inſuffici/
enciã parit ãbitio ꝛ ſupbia.
Ps. Supbo oculo ꝛ inſa.c.
cũ h nõ e.ꝛc̄. ſed cũ ill' q̃ mo/
dicis ſciũt eſſe ɔtẽti.q̃ paruã
gl'iaȝ a deo ſibi collatã ꝓ ma
gno ducũt.ꝛ ſp in gr̃aꝝactio
ne viuũt.ſic dd̄ cum diceret.
Minoꝛ ſum dñe cũctꝫ miſe
ratiõibus tuis ꝛc̄.ꝛ Eccs.x.
Melioꝛ ẽ ſapia ꝛ gl'a parua
ad tp̄s ſtulticia.q.d. ſtultũ ẽ
honoꝛes ꝛ dignitates ĩmo/
derate appetere q̃ puo tp̄e ſꝫ
durature.ſic dꝛ.j. Mach.xj.
de ptholomeo q̃ exaltatꝰ in
ĩmẽſuȝ poſtꝙ̄ vidit caput a/
lexãdri tercia die moꝛtuꝰ eſt

Quartũ ẽ virtꝰ ſiue gr̃a q̃/
libet a deo nob collata.in q̃
ſufficiẽtiã debemꝰ ponere ꝛ
deo gr̃as referre cuȝ apl'o.j.
Coꝝ.xv. Gr̃a dei ſum id qd̄
ſum.ꝛ gr̃a eiꝰ i me va.nõ f.ſꝫ
ſp in me manet. Quis em̄ tã
infelix ꝛ tã ꝑditꝰ eſt q̃ nullaȝ
gr̃am hẽat ĩ hac vita ſeu ꝟtu
tẽ.cũ etiã mali gratijs ꝛ ꝟtu
tibꝫ pollere videanꝭ. Poeta.
Nemo malꝰ mime ꝛc̄. Verũ
tñ nõ oẽs vnã gr̃am hñt.ne/
ꝙ̄ oẽȝ ꝟtutẽ.ſꝫ ꝑ ptes ſm mẽ
ſurã donatiõis dei. ſic dicit
apl's.j.Coꝝ.vij. ꝙ vnuſq̃ſꝙ̄
ſuũ donũ hȝ.ꝛ Mat.xxv.dꝛ
ꝙ hõ q̃dã pegre ꝓfectꝰ vo.ſ.
ſ.ꝛc̄.vſq̄ ibi. vnicuiq̄ ſm.p.
ꝟ.ꝛ p.ẽ ſt. Ip̄e ei ſolꝰ nouit ꝟ/
tutes ꝛ merita hoim̄ ꝙ̄tũ vnꝰ
q̃ſq̄ poꝛtare poſſit.ꝛ i q̃ ſuffi
cere debeat. Qd̄ bñ ſigtũ ha
bemꝰ Exo.xvj.i mãna qd̄ da
bat filijs iſrl' ad mẽſurã go/
moꝛ.ꝛ q̃ plꝰ colligere voluiſ/
ſet.nõ plꝰ repiebat ꝙ̄ qd̄ di/
uina mẽſura ꝛ dei ſufficiẽtia
dictauerat. Hec ẽ heſter re/
gina.ſufficiẽtia.ſ.q̃ nihil vole
bat petere a pꝛincipe eunu/
choꝝ niſi qd̄ ſponte ſibi tra/
didiſſet.

De euangelio.

Xne oĩa fec.ꝛ ſurdos
b fe.au.ꝛ mutos.loq̃ ꝛc̄
Mar.vij. Quattuoꝛ
ſũt q̃ reddunt hoĩes ſurdos
ſm phicas rões. Vñ ꝟ. Vir
tꝰ deficiẽs. nimiꝰ fragoꝛ.vl/
cera ꝟmes. Hec faciunt ſur/
das excluſ vocibꝫ aures.
Notãduȝ igiꝭ ꝙ fit ſurditas
q̃nꝙ̄ ex defectu ꝟtutꝫ audibi
lis.cũ puer ꝓcreaꝭ i vtero.et
negligiꝭ inſtrumẽtũ foꝛami
nũ.ꝓpt̄ duriciam materie.qꝛ
oſſea ẽ ꝛ cartillaginoſa. Per
quod moꝛaliter accipe poſ/
ſumus rebelles et obſtina/
tos qui ſunt ſurdi ad audi/
endum verbum dei. Tales

ſignati ſunt Luc. xxij. p malchum. cuius auriculã petrus pcuſſit. i. plãtus p inobedientia amputauit. Item propter nimiũ fragorez et ſtrepitum. ſicut ↄtingit illis qui fabricant vaſa erea. q ex nimia reſonantia et tinnitu ſurdeſcunt. Per qð tumultus mundane occupatiõis accipit. qr tales ſunt frequẽter vbi fora pſtrepunt. et ↄtractus mercimoniorũ fiunt. Lu. viij. Qð aũt in ſpinas ce. hi ſũt q au. ver. et a ſol. et di. et vo. vite eun. ſuf. &c. Et Ecci. xl. Occupatio magna creata eſt hominibus et iugũ graue ſup filios adam &c. Item ꝓpter vlcera et glandes que naſcunt circa aures. et viſcoſitate fluxus ſui aggrauant auditũ. Per qð luxurioſos et corruptos homies accipe poſſumus. qui inuitè audiũt verbuz dei. eo q iuxta pſalmiſtã: ſint eloqa dñi eloquia caſta. q multum diſplicent homibus impudicis Ecci. xxj. Audiuit luxurioſus et diſplicebit ei et proijciet illud poſt dorſum ſuuz. et Actu. xxiiij. Audiuit felix cũ druſilla vxore ſua q erat iudea paulũ diſputantẽ de iuſticia et caſtitate et iudicio. et tremefactus rñdit. Qð nunc attinet vade. et cũ oportunũ fuerit &c. Itẽ ꝓpter vermes qui intrant aures. et qñqz naſcunt intus ex corruptis humoribus. Per qð intelligũtur remorſus ↄſcientie. qr tales vitant pdicationẽ. ſicut q vitat citationẽ ne ꝑueniat ad ipm ne cõueniat in iudicio. Ecci. xxxij. Hõ pctõr vitabit correptionẽ. et ſcdm voluntatẽ ſuam inueniet cõparatõnẽ. i. remunerationez. Iſa. vlti. Ignis eorum nõ extinguet. et vermis eorum non moriet Sequit de impedimẽtis lingue. que ſimilr qttuor ſunt. Vñ verſus. Mutus erit mala cui fuerit complexio lingue. Morbus apoſtema. mentiqz ligamina ſtricta. Fit aliqs mutus propter malã cõplexionẽ vel ſubſtãtiaz lingue. qð fit ꝓpter diſtemperantiã humorum. ſic qñqz ex nimio calore frigore humiditate. ſiccitate. Qð moraliter accipe poſſumus et dicere q nimius calor lingue ẽ ira et vehementia. vel p has diſtẽperantias hoĩes ſibimet diſſidentes et ↄtrarios. qui modo loquunt vnũ et ſtatim aliud. qð eſt crimen ſtellionatus. Vñ ethicus. Cõueniet nul/

li qui ſecū diſſidet ipe. Eccī
xxvij. Homo ſanct⁹ in ſapīa
manet ſicut ſol. ſtult⁹ autē ſi/
cut luna mutat. Naz melius
eſſet tacere ꝙ̄ verba mutare
2 Item ꝓpter morbū et lon
gam ⁊ acutā egritudinem. ſi
cut apparet in letargicis ⁊ pa
raliticis. p qd intelligit lon/
ga diſſuetudo. Nā multi ſūt
qui nihil ſciunt loq̄ de deoꝝ
ſupcelestib⁹. ſed multa d mū
do et terrenis. Joh. iij. Qui
de terra eſt de terra loquit.
⁊ Iſa xxix. Vox tua vox phi
tonis ⁊ eloquiū tuū de terra
muſitabit Pſ. In ſalicib⁹ in
3 medio eius ſu. or. n. Itez
ꝓpter apoſtemata q̄ naſcunt
circa radices lingue ⁊ impe/
diunt vocē. Qd accidere ſo
let quibuſdā in puericia pro
pter lac corruptū qd ſugunt
Per qd accipe poſſum⁹ ma
ledicos q̄ imitant mores pa
rentū ſuorū in verbis turpi
bus ⁊ inhoneſtis q̄ eos do/
cent a p̄mis cunabilis loqui
turpiter. Poeta. Forſitā ex
pectas vt tradat mater ho/
neſtos Aut alios mores ꝙ̄
q̄s habet. vtile porro. Filio
lam turpē vetule producere
turpi. Pſ. Sagitte paruu/
loꝝ f. ſunt pl. e. ⁊c. Hoꝝz
apoſtematū quoddā vocat
rana muta. ⁊ naſcitur ſub lin
gua. ⁊ aufert loquelam. Per
q̄d blaſphemos poſſum⁹ ac
cipere vel hereticos vl' detra
ctores turpiſſimos. Hi ſunt
tres immūdi ſpūs pcedētes
ex ore pſeudo ꝓphete in mo/
dū ranarum. Apoca. xvj.
Item eſt aliud apoſtema
qd dicit exiliū lingue. q2 ma
gnificat eā ⁊ extra os pende
re facit. Per qd accipiunt ſu
perbi ⁊ tumidi ⁊ vaneglorio
ſi. De quib⁹ Pſ. Linguā no
ſtrā magni. la. n. a no. ſūt. ⁊c.
Item ꝓpter ligamina ſtri
cta circa fauces et mentū fit 4
homo mut⁹. Ex h̄ multi fi/
unt muti. vl' ſaltē bleſi ⁊ trau
li. ſicut eſt videre in illis q̄ ali
quas lr̄as nequeunt pferre.
ſed vnā p altera pouūt. ſicut
z. pro s. ⁊ ſimilia. quia lacerti
lingue in extremis nequeūt
dilatari. ſicut apparet i ebrijs
Per qd accipe poſſum⁹ illos
qui ꝓpter timorē odiū l' amo
rem ſubtrahūt verbū. vel ꝓ/
pter munera obmuteſcunt.
Ecci. xx. Xenia ⁊ dona exce/
cant oculos iudicū. ⁊ q̄i mu
tus in ore auertit correptio/
nē eorū. Glo. mut⁹ eſt genus
ranuncule. Nota gloſaz

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

oīa recapitulantē. Surdꝰ ⁊ mutꝰ eſt q̄ nec aures nec os aperit ad audiēda v̄ba dei ⁊ ꝓnuncianda. Prima ſalutis via eſt, infirmū extra turbaȝ educere, digiti q̄ ī aures miſerunt ſunt v̄ba ſpūſſ: Sputū de capite deſcēdens ē ſapia ex prē ꝓcedens: vt ſoluat labia hūani generis. vt dicat hō credo in deū ⁊c. Suſpiciens ī celū ingemuit. i. gemere nos docuit, ⁊ celeſtia ꝓmū q̄rere demōſtrauit. Effeta ꝓprie ꝑtinet ad aures. vñ ſubdit. ⁊ ſtatim apte ſunt aures eius ⁊ ſolest vin. lin. eiꝰ. ⁊ loq̄batur recte.

Dñica duodecima.

Beati oculi que vident que vos videtis...

a

cte ſunt ꝓmiſſiones ⁊c. Galat. iij. Nota q̄ttuor ꝓmiſſores. qui nobis bona ꝓmittūt. ſȝ oēs nos decipiunt. ꝑter vnum q̄ ſolus verax eſt. Vñ v̄. Qui bona ꝓmittūt. mūdꝰ. deꝰ. hoſtis. hō ſunt. Tres nos decipiūt. deꝰ eſt q̄ fallere neſcit.

Mūdus ꝓmittit nobis tria. Carnis voluptatē. rerꝫ tꝑaliū vbertatē. ſpūs laſciuiam. ⁊ vanitatē. Hec ſunt illa tria de quibꝫ dicit̄ ca. j. Jo. ij Omne qđ eſt in mūdo. aut ē ↄcupiſcentia carnis. ecce luxuria ⁊ carnis petulātia. aut ↄcupiſcentia oculoꝝ. ecce auaricia ⁊ ambitio īmoderata. aut ſupbia vite. ecce vanitas ſpiritꝰ ⁊ arrogantia. Talibus ꝓmiſſionibꝫ decipiuntur multi. ⁊ in fine ꝑdentur. Eccl. xxix. Repromiſſio nequiſſima multos ꝑdidit diligentes. ⁊ cōmouit illos quaſi fluctus maris. Viros potentes girans migrare fecit. ⁊ vagati ſunt in gentibꝫ alienis. Ac ſi dicat. Vane ſunt ꝓmiſſiones mundi. ⁊ qui eiſ credunt vani fiunt. ſicut qui credunt ſomnijs in quibus nulla eſt veritas. Quo cōtra Grego. in omelia. Si conſideremus que et quāta ſunt que nobis ꝓmit. in ce. ⁊c.

Diabolus ꝓmittit nobis tria. Vite ſanctitatē. ſcientie ſubtilitatem. glorie īmortalitateȝ. Hec ſunt illa tria que ꝓmiſit ꝓthoparentibus noſtris. et decepit eos dicens. Nequaq̄ꝫ moriemini. ſed eritis ſic dij ſciētes bonū ⁊ malum. Nota q̄ dicit ſicut dij. Preminent eñ dij omni rationali creatu re in his tribꝫ videlicet vite ſanctitate. ſci-

entie ſubtilitate.glorie ꝛ ho/
noris immortalitate. Sed
ſicut tunc pmos parẽtes no
ſtros decepit.ita q̃tidie mul
tos decipit et ſupplantat ille
mille doli artifex. Decipit eñ
vite ſanctitate hipocritas vt
omnia p humana laude fa/
ciant. Decipit ſcientie ſubti/
litate hereticos vt noua do/
gmata tradant. Decipit glo
rie et honoris imortalitate.
viros famoſos et potentes.
vt violentijs ꝛ tyrannidi pa
rentum ſuorum aliquid am
plius addant. ſicut legit̃.iij.
Regũ.xij.de roboam. Pater
meus ce.v.virgis.ego ce.v.
ſcor.ꝛc. Per hoc enim prela
ti moderni volũt fame preci
um mercari ꝛ imortalitatis
gloriã ꝯſequi ꝙ ſint impij et
violẽti. Decipit ergo nos di
abolus in hypocritis.in he/
reticis.ꝛ in p̃latis. Prouer.
xxv. Nubes ꝛ ventus et plu
uie non ſequẽtes vir glorio/
ſus ꝛ pmiſſa non cõplens.

Homo pmittit tria. Deo
fidei ꝯſeruationẽ. p̃lato ſub
iectionem. diabolo ꝯtradi/
ctionem. Primũ pmittim⁹
in baptiſmo cũ q̃rit a nobiſ.
credis in deũ pa.o.ꝛ reſpon/
dem⁹ p patrinos nr̃os tãq̃
p quoſdã fideiuſſores. Cre/
do. Ex qua obligatione te/
nent̃ nos inſtruere cũ ad an
nos diſcretiõis venerim⁹ de
articulis fidei.ꝛ ad ſacramẽ
ta eccleſie tenenda adhorta/
ri. Prouer.vj. Defixiſti ma/
nũ tuã apud extraneos.illa/
queat⁹ es v̈bis oris tui ꝛ ca
ptus ꝓprijs ſmonib⁹ ꝛc.vſq3
ibi. Diſcurre.feſtina. ſuſcita
amicũ tuũ.ſ.p q̃ fidẽ dediſti.

Itẽ p̃lato pmittim⁹ ſub/
iectionẽ. Et nota ꝙ h̃ ſubie/
ctio nõ ſolũ extendit̃ ad p̃la/
tos eccl'iaſticos ꝛ religioſos
verũetiã ad ſeculares pſonaſ
.i.Pet.ij. Subiecti eſtote oĩ
hu.crea.ꝓpter deũ.ꝛ p⁹.ñ tm̃
bonis et mo.ſed etiã diſco.

Itẽ diabl'o ꝯtradictõez p
mittim⁹.ꝛh̃ in ipis forib⁹ ſcẽ
eccl'ie cũ dicam⁹. Abrenũcio
ſathane.ꝛ oib⁹ põpis ei⁹ ꝛc.
Qui has pmiſſiões nõ ſuat
mẽdax eſt.ꝛ ꝯtra ſuã ꝯſciam
peccat. Prouer.xij. Eſt q̃ p/
mittit.ꝛ q̃ſi gladio ꝯſcientie
pungit̃. Deus pmittit no
bis tria que ex promiſſioni/
bus abrae colligi poſſunt. vi
delicet inimicorum ſubuer/
ſionem dicens. poſſidebit ſe
men tuum.por.ini.ſuorum.
Geñ.xij. Per qd promiſſum

poꝛtas ſenſuū nr̄oꝝ accipe
re poſſumꝰ. quas tunc poſſi
demus. cū motꝰ carnales et
illicitos refrenamꝰ ⁊ ſub iu
gum rōnis ducimꝰ. Itez
terre poſſeſſionē dicēs. tibi ⁊
ſemini tuo dabo terrā hanc
Per qđ ꝓmiſſionis verbuꝫ
intelligere debemꝰ terrā illā
optimā lacte ⁊ melle manan
tem. ſ. terrā viuentiū. cuiꝰ he
reditas nobis debet̃. et poꝛ
tio vſq; in futurū ſeculū cu
ſtoditur. Ps̄. Poꝛtio m. dn̄e
ſit in terra vi. Hec eſt terra ꝓ
miſſionis. cuiꝰ glebe aurum
⁊ lapides ſaphyri locꝰ eius.
Job. xxviij. Dicit̃ aūt regnū
celoꝝ terra. ꝓpter ſtabilitatē
fertilitatē. ⁊ nouitatē ſuam.

Itē mercedis remunera-
tionem dicens. Noli timere
abꝛaam. ego eñ ſuꝫ merces
tua magna nimis. Per quā
repꝛomiſſioneꝫ accipere de-
bemꝰ xp̄m q̄ eſt merces ⁊ re-
muneratio omniū laboꝛum
nr̄oꝝ. Sap. x. Reddet deꝰ
mercedē la. ſan. ſuoꝝ. Quod
nobis p̄ſtare dignet̃ ⁊c̄.

De euangelio.

Homo qui
b dam deſcēdebat ab
hieruſalem in hieri
cho. ⁊ incidit in la. ⁊c̄. Luc. x.
Quattuoꝛ ſūt genera latro-
nū magnū theſaurū nob̄ au
ferentiū. Vn̄ ꝟ. Coꝛpꝰ. opes
aniam. q̄ tollūt ⁊ tibi famaꝫ.
Quattuoꝛ inſignes potes h̄
repire latrones. Primus
eſt moꝛs ⁊ moꝛiendi neceſſi-
tas quā nemo euadere pōt.
Ps̄. Quis eſt hō q̄ vi. ⁊ nō vi
debit moꝛ. q. d. Iſte latro au
fert nobis coꝛpus. ⁊ multas
plagas infirmitatū ⁊ laboꝝ
nobis imponens. tandē oc-
cidit q̄ſi poſt multas inſidi-
as. Sepe eñ refellimꝰ eius
īſidias ꝑ varias medicinas
⁊ coꝛꝑis curas. verūtn̄ in fi-
ne p̄ualet. De ipius inſidijs
Prouer. xxiij. Inſidiat̃ i via
q̄ſi latro. ⁊ q̄s incautos vide
rit interficiet. Multi eñ an̄
tempꝰ ſuū moꝛiunt̃. eo q̄ ſint
incauti. ⁊ qꝛ ſe exponūt peri-
culis. Optima aūt cautela q̄
ↄtra hunc latronē hr̄i pote-
rit eſt. q̄ coꝛꝑa nr̄a in ſeruitu
tem dei redigamꝰ. ⁊ de neceſ
ſitate virtutē faciētes cruceꝫ
poſt ieſum tollamꝰ. ſicut ve-
ritas dicit. Qui ꝑdiderit a-
nimā ſuā ꝓpter me. in. e. ſ. i re-
ſurrectione generali. Apoc.
vj. Et date ſūt ill' ſingl'e ſtole
albe. Scd̄s latro ē mūdꝰ

parẽtes ꝛ amici nr̃i mũdani
qui diligũt nos ꝓpter noſtra
Et iſti moꝛe latronum aufe
rũt nob̃ ſubam terrenã ꝛ in/
trãt poſſeſſiões nr̃as ꝛ luxu
riant̃ in diuitijs nr̃is. Ecci
xiiij. Qui aceruat ex aio ſno
iniuſte. alijs ↄgregat. ꝛ in bo
nis illi⁹ ali⁹ luxuriabit̃. De
his latrõib⁹ dꝛ Job. xix. Si
mul venerũt latrones ei⁹ et
fecerũt ſibi viã ꝑ me. ꝛ q̃ſi in
gyro poſſederũt tabernacu/
lum meũ. Quid apti⁹. Deni
qꝫ viri diuitiaꝝ cũ iã in ago/
ne poſiti ſunt ex oi ꝑte circũ
ſtant amici. ſollicitãtes eos
de pecunia nõ de pnĩa. nõ đ
loculo ſepulture. ſed potius
de loculis rapine ꝛ vſure. q̃s
ſecũ poꝛtent ꝛ miſeꝝ pctõꝛez
nuduz relinquãt. Uidi ego
qñqꝫ magnos viros. oĩbus
ablatis nudos ꝛ ſemiuiuos
in ſtramie relictos. Job. xx.
Affliget̃ relictus in taberna
culo ſuo ꝛc̃. Contra h̃ latro/
ciniũ ſummũ eſt remediuz ꝛ
diuinũ ↄſiliũ om̃ia ſua ven/
dere ꝛ paupib⁹ erogare. ꝛ the
ſaurũ in celo ↄdere. Matt.
vj. Theſaurizate vob̃ the. in
celo. ꝛc̃. vſqꝫ ibi. vbi fures nõ
eẽ nec fur. Et Lu. xvj. Faci/
te vob̃ amicos de mã. iniq̃. ꝛc̃

Terci⁹ latro imo ꝑnceps
latronũ eſt diabol⁹. q̇ mltos
latrũculos hꝫ ſub ſe ad ſpo/
liandas aĩas ṽtutib⁹ ꝛ gra
tijs ꝛ beatitudĩe eterne felici
tatis. Hic ẽ nemroth robu/
ſtus ille venatoꝛ coꝛaꝫ dñõ.
cui dat⁹ eſt gladi⁹ occiſionis
magne. nec ceſſat interficere
delectat⁹ in cede ꝛ aiaꝝ nr̃a/
rũ ſtrage. q̇ fur ꝛ latro ẽ. Fur
ꝓpter occultas inſidias. La/
tro ꝓpter manifeſtos cõgreſ/
ſus. Jo. x. Fur nõ venit niſi
vt furet̃ ꝛ mactet ꝛ ꝑdat. Fu
ret̃ inquã ṽtutes. mactet coꝛ
pus. ꝛ ꝑdat aĩam. Ad h̃ tria
ꝑficienda vbiqꝫ locoꝝ ſpar/
git ſatellites ſuos. ꝛ deſtinat
latrunculos ſuos. Qđ bene
ſignatũ habem⁹. iiij. Reg. v.
vbi dꝛ. ꝙ latrũculi ſyrie eru/
perãt ꝛ captiuã duxerãt pu/
ellã paruulã q̃ erat in obſe/
quio vxoꝛis naaman. Puel/
la paruula eſt aĩa ſtulta ꝛ va
ga nullis moꝛib⁹ ꝛ ṽtutibus
grauis aut matura. Hec ca
pit̃ ꝑ cogitatiões vagas ꝛ va
nas. ꝛ ponit̃ in obſeq̇o vxoꝛꝭ
naaman. i. delectatõis mun
dane. Naaman em̃ interꝑta
tur cõmouẽs. qꝛ q̇ mũdanas
delectationes q̃rũt frequen
ter cõmouent̃. Job. xvj. In

mūdo p̄ſſurā habebitꝭ.i me aūt pacē. Huiꝰ latrociniꝭ optimū eſt remediū.ad terrā iſrl' redire.ꝛ a dei ↄtēplatiōe nō recedere. Act.j. Precepit eis ab hie.ne diſ.ſ ex.p.p̄ris ꝛc.

Quartus latro detractor eſt q̄libet ꝛ crimiator tam occultꝰ q̄ manifeſtꝰ. Eccēs.x. Quō ſi mordeat ſerpens in ſilētio.non minꝰ nocet q̄ detrahit in occulto. Grande latrociniū eſt tollere famā ꝛ ledere bonā opinionē.et certe longe maiꝰ q̄ rape pecuniā vl' quālibet rē p̄cioſaꝫ. Eccēs vij. Meliꝰ eſt nomē bonū q̄ vngēta p̄cioſa. Digne autez bona fama cōparat' vngēto p̄cioſo Primo q2 de reb' p̄cioſis ↄficit' ꝛ de lōge apportatis. Ita fama de ꝟtutib' ꝛ gratijs de celo allatꝭ. ꝛ cū laborib' acq̄ſitis. Propter qđ dr Job.xxviij. Neſcit hō p̄cium eius nec inuenit' in terra ſuauit' viuentiuꝫ. Scđo q2 oleo ↄficit' ꝛ ↄdit'.vt poſſit penetrare interiora ꝛ p̄ueni re vſq̄ ad oſſa. Prouerb.xv. Fama bona īpiguat oſſa ꝛc̄ Tercio q2 p̄cul redolet ꝛ odorē ſuū circūq̄q̄ ſpargit. Jo.xij. Et domꝰ impleta eſt ex odore vngēti. ſic bona fama p̄cul ſentit' ꝛ hō p̄ eā notificat'.ij. Paral'.xxvj. Diuulgatū eſt nomē Ozie.ꝑpter eiꝰ crebras victorias vſq̄ ad introitū egypti.ij. Cor.ij. Xp̄i bonꝰ odor ſumꝰ in oī loco ꝛc̄ Cōtra h̄ vngentū murmurauit iudas ꝛ alios diſcipulos murmurare fecit.q2 detractor bona in malū cōuertens q̄n̄q̄ totū cetū coinquinat. Eccēs.x. Muſce morientes ꝑdūt ſuauitatē vngenti.

Dn̄ica tredecima

S Piritu ambulate ꝛ deſideria carnis nō ꝑficietꝭ ꝛc̄. Galata.v. Spū ambulat q̄ carnalia deſideria calcat. Sūt aūt q̄ttuor p̄ncipalia de q̄b' dicit' in Ps. Sup aſpi.ꝛ baſi.ambu.ꝛ ↄcul.le.ꝛ dra. Vn̄ ꝟſuſ. Aſpis luxuriā.baſiliſcꝰ denotat irā Corde leo tumidos.draco pernicioſus auaros. Aſpis vt dicit Iſid. dr a ſpargendo.q2 dū hominē mordet.venenū p̄ omnia mēbra corpis ſpargit Et ad idē faciēs dicit Plinꝰ.q̄ mēbra infecta morſu aſpidis. vix vel nūq̄ ſanari poſſunt niſi totalit' abſcindāt'. Tro/

pice loquēdo. ſic eſt de luxu/ria. q ſine abſciſione carnaliū deſiderioꝝ ⁊ maxīe mulierū. caſti ⁊ ſcti eſſe nō poſſumꝰ. nec ſpū ambulamꝰ Ecci xxv. A carnibꝫ tuis abſcide illā ne ſp abutat̄ te. loquitur de cohabitatōe mulieꝝ. Itē nota q ē q̄ddā genꝰ aſpiduz qd totū hoīem diſſoluit ⁊ oſſa pariter ꝯſumit. ita q nihil remaneat. Vñ Lucanꝰ. Oſſaqꝫ ꝯſumēs cū corpe thabificꝰ ſepſ. Sic ⁊ luxuria Job xxxj. Ignis ē em̄ vſqꝫ ad conſumptionē deuorās. ⁊ omīa eradicās genimīa. Itē eſt aliud genꝰ. q̄ pcuſſus q̄s dormiēdo morit̄. Talē ſibi appoſuit cleopatra Johel. j. Cōputruerūt iumēta in ſtercore ſuo. Gre. Jumēta in ſtercore cōputreſcere eſt vitā in fetore luxurie finire. Qd fornicarijs ſepiꝰ accidere ſolet.

Baſiliſcꝰ vt dicit Iſido. latine dr regulꝰ. eo q rex ſerpentiū ſit. adeo vt eū videntes fugiāt. qꝛ afflatu ſuo eos necat. Nā ⁊ hoīem ſi aſpicit interimit. Siq̄dē eius aſpectū nulla auis volans illeſa trāſit. ſed q̄uis ſit pcul. eius ore cōbuſta deijcit̄. A muſtelis tñ vincit̄. Nihil enī ille parens rerū abſqꝫ remedio cōſtituit. Hucuſqꝫ Iſi. Plinꝰ etiā dicit baſiliſcū tāti eē nocumenti ⁊ pniciei. q ſi aliud genꝰ mortis nō eēt. hec ſola lues ſufficere poſſet ad pdēdū oīe viuēs. Nā vbi q̄dit̄ p ſata nel frutecta omīs viriditas ꝯſumit̄. ⁊ q̄ſi aduſta videt̄. petre etiā diſſiliūt ⁊ edificia cadunt. Qd totū approꝑiare poſſumꝰ hoībꝫ iracūdis ⁊ homicidis. q̄rū impetum nemo ferre pōt. Deniqꝫ nec pr̄i nec mr̄i nec ſocijſ nec amicis parcunt tpe furoris ſui. Prouer. xxvij. Graue ſaxum ⁊ oneroſa harena. ſꝫ ira ſtulti vtroqꝫ grauior. Ira eī nō hꝫ miſcdiam. nec erūpēs furor. ⁊ impetū ꝯcitati ſpūs q̄s ferre poterit. Ciprianuſ. His vultꝰ minax. toruꝰ aſpectus. pallor in facie. ī labijs tremor. ſtridor in dentibus verba rabida. effrenata conuicia. ⁊ manꝰ ad vindictam prompta. ⁊c. Leo grece latine rex dicit̄. eo q rex ⁊ princeps ſit omniū beſtiaruz. vt dicit Iſido. li. xij. Leonū autē quidam ſunt breues et iuba criſpa. hi autē ſūt ibelles. Quidā vero ſunt longi ⁊ coma ſimplici, et hi ſunt acres

ꝛ eoꝝ aīos frons ꝛ cauda in dicat. Uirtꝰ eoꝝ eſt in pecto re. ꝛ firmitas in capite. Se⸗ pti a venatoꝛibꝫ terrā intuen tur. vt aſpectis venabulꝭ mi⸗ nus terreant̄ Rotaꝝ timent ſtrepitꝰ. ſed vigiluꝭ magꝭ. Cū doꝛmiūt vigilant oculi eoꝝ. ꝛ cū ambulant cooperiūt ve ſtigia ſua cauda ne eos vena toꝛes poſſint inuenire ꝛ mul ta talia ponūt phiſiologi de natura leonis. q̄ ad myſticū ſenſum reduci pn̄t ꝛ pctō ſu perbie coaptari. Ꝙ rex oīm beſtiaꝝ eſt myſtice ſignat. ꝙ pctm̄ ſupbie a diabolo initi um bꝫ. q̄ eſt rex ꝛ pnceps ſup oēs filios ſupbie. ꝛ ꝙ ab h̄ vicio initiū eſt oīs pcti. ſicut dr̄ Job. xli. ꝛ Thob. iiij. Ꝙ q̄ dam eoꝝ ſunt imbelles. q̄dā acres. ſignat ꝙ q̄dā eoꝝ ſūt ſupbi ꝛ ſolū ſibi nocent. ſicut illi q̄ ſe pulchꝛe induūt ꝛ ma gnificos oſtendūt atqꝫ alioſ ꝯtemnūt. Quidā vero ſunt feroces et acres. q̄ in ſupbia ſua aliijs nocent De q̄bꝫ Ps̄. Dū ſupbit impiꝰ incenditur paup. Ꝙ durū et inflexibile collū hn̄t. ſignat ꝓteruiā ꝛ in obedientiā illoꝝ. iuxta illud Ecci. xxiiij. Excellentiū ꝛ hu miliū colla ꝟtute calcaui.

Draco vt dicit Iſido. cun ctoꝝ maioꝛ ſerpentium ſiue oīm aniantiū ſup terrā. Qui ſepe a ſpelūcꝭ abſtractꝰ fert̄ in aerē. ꝯcitaturqꝫ aer ꝓpt̄ eū. eſt aūt criſtatꝰ. oꝛe paruo. et artis fiſtulis ꝑ quas trahit ſpm̄ ꝛ liuguā exerit. Uim āt fortitudinis nō in dentibuſ ſed in cauda bꝫ. ꝛ verbere po tius q̄ȝ ictu nocet. Immūis eſt a venenis. ſed ideo huic ad mortē faciendā nō eſſe ꝯſtat venena neceſſaria. qꝛ ſi queȝ ligauerit cauda occidit. a q̄ nec elephas tutꝰ eſt coꝛpoꝛꝭ ſui magnitudine. Naȝ circa ſemitas deliteſcēs ꝑ q̄s ele⸗ phanti ſolito gradiunt̄. cru⸗ ra illoꝝ nodis illigat ꝛ ſuffo catos perimit. Signit̄ aūt in ethiopia ꝛ in india in ipo in⸗ cendio iugis eſtus. Hucuſ⸗ qꝫ Iſi. Hec omīa tropice cō ueniūt auaris. Nā ꝙ draco maximꝰ eſt aīalium. ſignat ꝙ auaricia radix eſt oīm vicio rū. ſm aplm. et Ecci. x. Aua⸗ ro nihil eſt ſceleſtius ꝛc. vſqꝫ ibi. qm̄ in vita ſua ꝓiecit inti ma ſua. Interli. Intentꝰ vili lucro dedit aīaȝ ſuā. Draco eſt inſidioſus. ita et auarus. Ps̄. Sedet in inſidijs cum di. in ocyl. Draco maxime a

cauda nocet. ſic auari magiſ
cupidi ſunt circa finem vite.
Phs. Mallē oia vicia hr̄e
q̄ꝫ auariciā. qꝛ alia cū ſene ſe
neſcūt. h̄ vero cū ſene iuuene
ſcit Poeta. Creſcit amoꝛ nū
mi q̄ntū pecunia creſcit.

De euangelio.

Nnne de-

n cē mundati ſunt ⁊c.
Luc. xvij. Per decē
leproſos ſic dicit glo. ſignāꝛ
decalogi trāſgreſſoꝛes. Que
aūt ſint decē p̄cepta poteris
hr̄e ꝑ hos v̄. Vn̄s vnꝰ. nō ē
alius deꝰ vllus. Illiꝰ nullaꝫ
debes foꝛmare figurā. Hoc
nomē fruſtra n̄ ſumaſ. ſabba
ta ſua. Quattuoꝛ h̄ pria reti
net mādata tabella. Cetera
ſex tabule ſic ſunt inſcpta ſe-
cūde. Longius vt viuas. ha
beas in honoꝛe parēteſ. Nō
ferias gladio. non ſis mechꝰ
necꝫ latro. Nō falſus teſtis.
nec ſis inhiās alieniſ. Igi
tur p̄mū mādatū eſt. Audi iſ
rael. dn̄s deꝰ tuꝰ vnꝰ eſt. Per
qd̄ ſanaꝛ lepra inſipiētie ⁊ ex
treme dementie. De q̄ Ps.
Dixit inſipiens in coꝛ. ſ. nō ē
deꝰ. exemplū de nabucho. q̄
voluit p deo coli. et de multꝭ
alijs. Scd̄m eſt. Non ha
bebis deos alienoſ corā me
Per qd̄ mūdaꝛ lepra ydola-
trie. q̄ ꝯſiſtit in multitudine
deoꝝ ⁊ ī diuerſis foꝛmis at-
q̄ꝫ ſimulacris eoꝝ. ſic hāmo-
nis ī capite arietino. anubij
in capite canino. yſidis ī bo-
ue ſiue in vacca. ⁊ cet̄a h̄ mōi
Terciū eſt. Non aſſumes
nomē dei tui fruſtra ſiue iua
nū. i. nec falſe. nec ſuperflue.
nec doloſe iurabis ꝑ nomen
eiꝰ. nec honoꝛē eiꝰ q̄ntuꝫ ī te
eſt euaneſcere facies. praue d̄
ip̄o ſentiēdo. Per qd̄ mūda
tur lepra blaſphemie ⁊ teme
ritatꝭ atq̄ꝫ leuitatꝭ incōſulte.
iuxta illud. Noīatio dei non
ſit aſſidua in oꝛe tuo. ⁊ noībꝫ
ſctōꝝ nō admiſcearis. Eccl'i.
xxiij. Quartū eſt. Memē
to vt dieꝫ ſabbati ſctifices. i.
ſctm̄ ⁊ feriatū habeas ab oī
oꝑe ſuili tu ⁊ ſeruꝰ tuꝰ ⁊ an-
cilla ⁊ iumentū tuū. ⁊ genera
liter tota failia tua. Per ſab
batū intellige oēs ſolennita
tes ⁊ ferias ſcrās q̄bꝫ ceſſan
dū eſt a laboꝛibꝫ ⁊ exercitijs
coꝛꝑalibꝫ ꝓpter myſticū ſab-
batū. i. requiē mētiū. Per qd̄
ſanaꝛ lepra occupatōis ⁊ ſol-
licitudinis mūdane. iuxta il
lud. Martha mar. ſolli. es ⁊
tur. er. plu. poꝛ. ⁊c. Quītū

eſt. Honora prẽm tuũ ⁊ ma
trẽ duplici. ſ. honore reuerẽ/
do. ⁊ neceſſaria miſtrãdo ⁊ a
pericul' eruẽdo. Per qđ mũ/
dat' lepra impietatꝭ. De qua
Mat. xv. Mun⁹ q̃dcũqꜫ ex
me eſt tibi ꝓderit. ⁊ nõ bono
raſtis prẽm ⁊ mrẽm. Hec pi
etas tã natural' eſt ꝙ etiã in
paganis locũ hꝫ. Nã eneas
prẽm ſuũ anchiſen humeriſ
impoſitũ tulit ꝑ multa peri/
cula et ſaluauit de incendio
troiano. Legit' etiã in croni/
cis romanoꝝ de q̃daꝫ femia
in carcere poſita. ⁊ ibideꝫ fa/
me perimenda. Quã crebro
viſitauit filia ſua. adhibita
tñ ſumma cuſtodia ne q̃d a/
limẽti introferret. Sed pia
filia mrẽm miſerã ꝓpriis vbe
rib⁹ lactauit ꝑ ſinglos dies.
nec mori ꝑmiſit. Quã pieta/
tẽ attendẽtes nobiles roma
ni mrẽm filie donauerunt. ⁊
ex tũc tẽplũ dee pietati ꝯdi/
derũt. Hec ponit Aug. i li. đ
ciui. dei. Sextũ eſt. Non
occides mẽte vel man⁹ vio/
lentas iniiciẽdo veneno. vel
potu corrupto. cõſilio. fauo
re. ſcripto. vl' alio q̃cunqꜫ mõ
occaſionẽ ꝓbẽdo. ſꝫ hãc acti
onẽ iudicꝭ relinq̃ iudicio. q̃a
iudex nõ occidit. ſed lex q̃ di
cit. Maleficos ne patierꝭ vi
uere. et ſunt diuerſe leges. ꝓ
diuerſis facinorib⁹ ꝓmulga
te. ita vt aliter puniri debeat
fur q̃ꝫ latro. alit' mech⁹. ⁊ alit'
parricida ⁊c̃. Hoc mõ ſanat'
lepra violẽtie ⁊ malicie. De q̃
iiii. Reg. iii. Nõ deficiet de do
mo ioab fluxũ ſeminis ſuſti/
nens. ⁊ leproſus ⁊ tenens fu
ſum. ⁊ cadẽs gladio. ⁊ idigẽs
pane ⁊c̃. Septimũ ẽ. Nõ
mechaberis. i. nõ cõmiſcea/
ris alicui excepto federe ma
trimonii. Trãſgreſſores h⁹
mãdati grauiſſime puniunt'
q̃ꝛ q̃nqꜫ ꝓpter ſuã fornicatio/
nẽ ⁊ libidinis ardorẽ ad lraꝫ
leproſi efficiunt'. eo ꝙ ꝯtagi/
oſus morbus ſit fornicatio.
Hec lepra mũdat' ꝑ ꝯtinen/
tiã. ſeu ꝑ copulã cõiugalẽ. ſic
đꝛ. j. Coꝝ. vii. Bonũ eſt hoĩ
mulierẽ nõ tãgere. ꝓpter for
nicationẽ aũt vnuſq̃ſqꜫ ſuaꝫ
vxorẽ habeat. et vnaq̃qꜫ mrĩ
vi. ſ. ha. ⁊c̃. Octauũ eſt. Nõ
furtũ facies. vbi etiã includi
tur latrociniũ. Nã vnũ fit oc
culte. aliud mãifeſte ⁊ violent'
Eſt aũt furtũ ſiue latrociniũ
cõtrectatio rei aliene inuito
dño. Et nota ꝙ q̃nqꜫ hõ fac̃
furtũ de re ꝓpa. Act. v. de a/
nania ⁊ ſaphira q̃ de vẽditio

ne agri ꝓximi furtuz fecerunt.
Hec lepꝛa mūdatꝛ ꝯſcie puri
tate. Gen̄. xliiij. Nō eſt in nr̄a
ꝯſcientia q̄s eaz poſuerit in
marſupijs nr̄is. ita dixerūt
frēs ioſeph Nonū eſt. Nō
dices falſum teſtimoniū cō/
tra ꝓximū tuū. hic ꝓhibetur
om̄e mēdaciū. licet q̄dā ma/
le ſenſerint deū ꝯceſſiſſe taci
te mēdaciū qđ ꝓdeſt. ſi nul/
li obſit. Qđ friuolū eſt dice/
re. qꝛ mendaciū ſemꝑ obeſt.
⁊ ſi nō alijs tn̄ ipi mentienti.
Ps̄. Perdes oēs q̄ lo. men.
Hec lepꝛa mūdatꝛ ꝑ atteſta/
tionez veritatis. iuxta illud.
Pacē ⁊ veri. dil. ⁊c̄. Deci/
mū eſt. Nō concupiſces do/
mū aut agrum ꝓximi tui. ⁊c̄.
Ubi Aug⁹. facit diſtinctio/
nē de ꝯcupiſcētia rei mobil'
⁊ imobilis. ⁊ dicit duo eſſe p̄
cepta. Oꝛoſius vero et alij
vnū dicunt pꝛeceptū eſſe de
om̄i re nō concupiſcenda ſi/
ue de vxoꝛe ſiue de domo ⁊c̄
Hec lepꝛa mundatꝛ ꝑ ſuffici
entiam. qꝛ ſufficientia nr̄a ex
deo eſt.

Dn̄ica decimaq̄rta.

a Lter alte
rius onera poꝛta/
re. ⁊c̄. Galata. vi.

Quattuoꝛ ſunt nobis one/
ra poꝛtāda ex amoꝛe ⁊ dile/
ctione ꝓximi. ſ. on⁹ infirmita
tis. pauꝑtatis. iniq̄tatis. ad/
uerſitatis. Un̄. ꝟ. Moꝛbus
paupertaſ. peccata. pericula
queuiſ. Hi ſunt q̄s debes ꝑ
fratre ſubire laboꝛes Igi
tur pꝛimū eſt infirmitas fra
terna tam mētis q̄ȝ coꝛpoꝛiſ.
Hoc eſt on⁹ vallis viſionis.
Iſa. xxij. Nā in hac valle la/
chꝛymarū poſiti ꝑlimuz im/
pedimur a viſione dei ꝑ coꝛ/
poꝛis infirmitates. qꝛ coꝛp⁹
qđ coꝛ. ag. aīam. ⁊ terrena ha
bitatio depꝛimit ſenſūz mul
ta cogitantem. De infirmita
te coꝛpoꝛali dicitur Math.
xxv. Infirm⁹ eram ⁊ vi. me.
De infirmitate conſcientie ⁊
ſpiritus. Rom̄. xv. Debem⁹
autem nos firmioꝛes imbe
cillitates infirmoꝛum ſuſti/
nere. et non nobis placere
Gloſa. id eſt. non noſtre vo/
luntati obedire. id eſt. nō qđ
nobis tantum placeat ven/
dicare. ſed quod fratri. quia
inuicem curam agrere debe
mus. Ille enim dicitur ſibi
placere. qui ita facit quod ſi/
bi bonum videtꝛ vt nō curet
ſiue placeat ſiue n̄ placeat ꝓ/
ximo. qđ n̄ ꝯuēit. Quo ꝯ apls

ij. Coꝝ.xj. Quis infirmat et
ego nõ in. Quis ſcã. ⁊ ego ñ
vror. Et alter alteriuſ onera
portare debeam⁹. exẽplũ eſt
de ceruis. q̇ dũ flumia ⁊ ma
ria trãſeũt. fortiores ꝑcedũt
q̄ꝝ clunibꝫ debiliores capita
imponũt. ⁊ ſibi inuicẽ ſucce/
dentes laboꝝ pond⁹ leuius
ferũt. Iſid. li. xij. h ponit.

Scdm on⁹ eſt pauptas.
q̄ multos grauat ⁊ in pctm̃ ⁊
in mortẽ q̄nq꜡ ꝑcipitat. ſicut
fures ⁊ latrones et mechos.
⁊ breuit̃ oĩm fere criminũ et
ſceleꝝ incitatiuũ ẽ pauptas.
Ecci. xxvij. Propter inopiã
multi deliq̃rũt ⁊c̃. Hoc ẽ ꝙ
ſalomon petebat ſe a paup/
tatis onere ſubleuari. Diui/
tias inq̇t ⁊ pauptatẽ ne dede
ris mihi. ⁊c̃. vſq꜡ ibi. Ne for/
te egeſtate cõpulſus furer et
ꝑiurem nomẽ dei mei. Pro/
uer. xxx. Hoc eſt on⁹ tyri. De
q̄ Iſa. xxiij. Tyrus anguſtia
interꝑtat̃. ⁊ q̄ maior ãguſtia
q̄꜡ defect⁹ cibi ⁊ pot⁹ et veſti
menti ⁊ toti⁹ hũane vite ſub
ſidij. intantũ ꝙ ſeipos deſpi
ciant hoĩes ⁊ in ſuitutẽ ven
dant. Leuit. xxv. Si paup/
tate cõpulſus vendiderit ſe
tibi frater tuus ⁊c̃. ⁊ Amos
viij. Poſſideam⁹ paupes ꝑ

calciamẽtis ⁊c̃. Et fili⁹ prodi
gus cepit egere intãtuꝫ ꝙ de
ſiliq̇s porcoꝝ cupiebat iple/
re ventrẽ ſ. ⁊ nemo illi da. Lu
ce. xv. Hoc on⁹ portare debe
m⁹ cũ ꝓximis nr̃is neceſſita
ti eoꝝ ſubueniẽdo. j. Io. iij.
Qui habuerit ſubãꝫ h⁹. mũ.
⁊ vi. f. ſ. ⁊c̃. Nota de apibꝫ q̄
modo portãt alterutrũ one
ra ſua. Nã quedã earũ exeũt
ad paſtũ, ⁊ cũ plene fuerit at/
q꜡ graues, alie exeũt obuiã
eis ⁊ ſuſcipiẽtes eas vſq꜡ ad
aluearia deducũt. Terciũ
eſt onus iniq̇tatis ſiue pcti.
Nã oĩs iniq̇tas pctm̃ eſt. qḋ
ſil'r graue eſt ad portanduꝫ.
q⁊ ꝑcipitat aĩam in infernũ.
Ps. Qm̃ iniq̇. mee ſup. ſunt
ca. m. ⁊ ſi. o. gra. g̃. ſũt ſup me.
Hoc eſt on⁹ deſerti maris.
Iſa. xxj. Hõ impi⁹ ⁊ pecca/
tor deſerto mari cõparat̃. q⁊
nulli bõe opationi trãſitum
ꝑbet, nec ꝑbet cõmertia ſan
ctaꝝ virtutũ. Iſa. l. Ecce ĩ in
crepatiõe mea deſertũ faciã
mare, ponam flu. ⁊c̃. q⁊ pecca
tor hõ nec hꝫ nauẽ fidei, nec
erigit velũ ſpei, nec figit an/
chorã concordie, nec exaltat
malum exemplaris vite, nec
ſuſtinet piſcatores ꝟbi vite.
Hoc on⁹ portare debemus

orõnibꝫ.exhortatiõibꝫ.obſe/
cratiõibꝫ.iuxta illud. Argue
obſe.increpa.zc. Conſuetũ
eſt portantibꝫ grauia onera,
auxiliũ amicoꝝ z aſtantium
iplorare. Sic z pctõres one
rati facere debẽt. Unde ſaul
ad ſamuelẽ.j. Reg.xv. Sed
nũc queſo porta pctm̃ meũ.
Amici nr̃i ſunt ſacerdotes z
viri religioſi,quibꝫ ex officio
ↄuenit orare p pp̃lo. Nume.
xviij. Tu z filij tui z domus
pr̃is tui portabit; iniq̃tatez
ſanctuarij zc. Juuare em̃ de
bemꝰ eos q̃ ceciderũt in pec
catis vt reſurgant more ele/
phantũ,q̃ cũ ceciderint fra/
ctis abietibꝫ z palmis q̃bꝫ ſe
appodiauerãt,barriũt, z ele/
phantes vndiq; ↄueniũt iu
uantes eos ad reſurgendũ.
Quartũ onꝰ eſt q̃dcunq;
periculũ iminẽs pximis no
ſtris.ſ.violentia.calũnia.ifa/
mia.iniuria.verecũdia. Hoc
eſt onꝰ babylonis. qđ confu
ſio interp̃taƭ. Que ei maior
cõfuſio q̃z hoiem piclitari in
corpe.in rebꝫ.in fama. z non
nunq̃z in aĩa. Hec eſt em̃ ↄfu
ſio adducens pctm̃.qꝛ iuxta
v̈bũ phi. Jngl'ia vita mort;
eſt ſocia.z multi elegerũt ma
gis nobilit' mori.q̃z ignomi/
nioſe viuere. Hoc onꝰ porta
re z liberare pxios nr̃os q̃n
tũ poſſumꝰ debemus. Pro/
uer.xxiiij. Erue eos q̃ ducũƭ
ad mortẽ.z q̃ trahunƭ ad in/
teritũ liberare ne ceſſes. Si
dixeris vires nõ ſuppetũt.q̃
inſpector eſt cordis ip̃e intel
ligit.zſeruatorez aĩe t.nihil
fallit. Glo. Erue eos q̃ ab he
reticis decipiunƭ. rectã fidẽ
p̃dicando.libera eos q̃ a ma
le viuentibꝫ catholic; trahũ
tur ad interitũ exẽplo bono
rũ opeꝝ inſtruẽdo.ſed z ſi q̃s
i certamĩe pſecutõis lapſos
vel lapſuros inſpexer;.ad vi
tã exhortando reſtaura. Si
q̃s fame.ſi q̃s algore peritu
ros cognoueris.victu.veſte
zc. Et.j. Joh.iij. Et nos de
bemꝰ aĩas p fratribꝫ pone
re. Nota benignitatẽ z maxi
mũ amorez pellicani q̃ cum
pullos ſuos inuenerit inter
fectos a ſerpente p triduum
lugere ferƭ. deinde in pecto/
re ſe vulnerat. z ſanguinẽ ſu
per eos ſpargens viuificat.
Qđ xp̃o cõuenit q̃ pctã nr̃a
portauit.

De euangelio.

Emo po
n teſt duobuſ dñis

ſeruire rc̄. Matth.vj. Duo
dn̄i ſunt.de⁹ r diabolus ſiue
mūdus. Hi duo dn̄i ſeu re/
ges ſignati ſunt p̱ dauid et
ſaul. De quib⁹.ij. Reg.iij.di/
cit̄ q̄ dauid ſemp̱ p̄ficiebat.
r domus ſaul q̄tidie deficie
bat. Ciuitates hoꝝ reguꝫ et
dn̄oꝝ ſunt hierl'm ſup̄na.et
babylon ꝯfuſa. Popul⁹ vtri
uſq̄ꝫ ciuitatꝫ ſunt boni r ma/
li.r ſic oīa p̱ cōtrariū inueni/
es in lib. Augu.de ciuit̄.dei.
Sed breuit̄ notandū q̄ ſo/
li dō ſeruiendū eſt,p̄ter q̄ttu
or cauſas. Vn̄ v̄ſus. Eſt ſo/
li ſeruire deo.nā̄ ſeruit⁹ eius
Mūda,leuis,placita,multa
mercede referta. Igit̄ mū
da eſt ſeruit⁹ xp̄i rōne locoꝝ,
miniſtroꝝ,ſacrificioꝛuꝫ. De
mūdicia locoꝝ Ps̄. Domuꝫ
tuā dn̄e de.ſan.i.mūdicia rc̄
De mūdicia miſtroꝝ. Apo/
cal'.xv. Et exierūt ſeptē ange
li de tēplo veſtiti lapide mū/
do r candido.r p̄cincti circa
pectoꝛa zonis aureis rc̄. De
mūdicia ſacrificioꝝ r oblati
onū. Malach.j. Magnum
eſt nomē meuꝫ in gētib⁹ r in
oī loco offert̄ noī meo obla/
tio mūda.rc̄. Ecōtrario eſt
de diabolo. Nā ſeruit⁹ eius
immūda eſt:q2 in luto luxu/
rie,r in latere auaricie r in pa
leis mūdane vanitatꝫ conſi/
ſtit. Itēꝫ leuis r tolerabil'
eſt ſeruit⁹ xp̄i. Mat.xi. Ve/
nite ad me oēs q̄ laboratꝫ et
one.eſtꝫ,r ego re.vos. Iugū
em̄ meū ſu. eſt r on⁹ meuꝫ le.
Nihil em̄ importabile īpōit
xp̄s. vel qđ poſſit grauare ī
mandatꝫ.j. Io.v. Hec eſt ei
caritas dei vt mādata ei⁹ cu
ſtodiam⁹.r mādata eius gra
uia nō ſunt. Quid leuius q̄
diligere deū r amare proxi/
mū. Aug⁹. Potes mihi dice
re nō poſſū ieiunare. nō poſ
ſum a car. a vino abſtinere.
nō poſ.res m.oēs p.d.r ī mo
naſterio dō ſer. Sed nūq̄d
poterꝫ dicere,nō poſſuꝫ ama
re.oīno nō credim⁹ tibi. Gre
go. Dn̄ica p̄cepta r m'ta ſūt
r vnū:multa p̱ diuerſitatem
opis:vnū in radice caritatꝫ.
Ecōtra ſuit⁹ diaboli grauiſ
ſima eſt.j. Reg.xj. Dixerunt
habitatoꝛes iabes galaad.
Habeto nos federatoſ r ſer
uiem⁹ tibi. Et rn̄dit naas p̄n
ceps filioꝛū amon: In h̄ fe/
riam vobiſcū fedus vt eruā
oīm ve.ocl'os dextros. Pau
ci hodie ſtudent lenitati:ſed
multi auſteritati. Ezech.xx/
xiiij. Et cū auſteritate impe/

rabat; eis. Greg. De⁹ decre
nit religionē eſſe liberā: ſed
hodie ꝓmūt cā ſuꝑiores one
rib⁹ ꝑceptoꝝ ſu. ꝗ iā peior ē
ↄditio religioſoꝝ ꝗ̄ iudeoꝝ.
Judei em̄ legib⁹ diuis ſub/
iacent. ⁊ religioſi hoīm ꝑſū/
ptionib⁹. O ꝗ̄ grauis ē hec
ſeruit⁹ Itē placita. q₂ deo
ſunt grata ſuicia nr̄a ꝗntūli
bet ꝑuula ⁊ modica. Mat.
xx. Hi nouiſſimi vna hora fe
cerūt ⁊ pa. il. n. ſe. q̄ ꝑ. pō. d. et
eſtus. Gre. A nouiſſimis pr̄
famil. denariū reddere ꝑce/
pit. q₂ ad paradyſi requiē pri-
us latronē ꝗ̄ petrū ꝑduxit.
Qui latro ⁊ ſi ꝑ etatē non ve
nit ad. xj. horā. venit tn̄ ꝑ pe/
nitentiā ⁊ ꝑ penā. Sic aliqñ
remunerant ſero venientes
q̄ pri⁹ de corꝑib⁹ exeunt: ꝗ̄ q̄
in puericia vocati ſunt. Re/
putat ḡ dn̄s parua ſeruicia
nr̄a ex aīo fcā ꝑ magnis. Lu
ce. xxj. Exemplum de vidua
pauꝑcula q̄ miſit ī gazophi/
laciū duo minuta, ⁊ pretulit
eā dn̄s oīb⁹ diuitib⁹. Gloſa.
Hic moralit innuit ꝗ̄ acce/
ptabile ſit deo quicqd bono
aīo offerim⁹. cor nimirū et n̄
ſubām penſat de⁹: nec ꝑpen/
dit ꝗntū in ei⁹ ſacrificio. ſ₃ ex
ꝗnto ꝑferat. Ecci. xxix. Mi/
nimū ꝑ magno placeat tibi.
⁊ improperiū ꝑegrinatiōis
nō audies. Ecōtra diabol⁹
nō pt ſatiari penis nr̄is. ⁊ qn
tūcūꝗ̄ ſuiat ei nō ē ↄtētus.
Prouer. xxx. Et qrtū nunꝗ̄
dic ſufficit. Silis ē ī h̄ cani
marino q̄ nūꝗ̄ dimittit quē
apprehēderit donec audiat
fragorē oſſium inter dentes
Hiere. l. Prim⁹ comedit eū
rex aſſur. ⁊ nouiſſim⁹ exoſſa/
uit eū iſte rex babylonis na
buch. Rex aſſur mūd⁹ ē: q̄ de
uorat pctōrē: ſ₃ diabol⁹ exoſ
ſat eū. Itē multa mercede
cumulata ⁊ referta. Ecci. xx/
xvj. Da mercedē dn̄e ſuſtinē
tib⁹ te. ⁊c̄. Et Gene. xv. Ego
ſum merces t. mag. ni. Uere
nimis magna. q₂ nec oculus
vidit nec au. au. nec i cor. ho.
aſ. illa glīa quā dabit de⁹ ſer
uis ⁊ amicis ſ. nūc ſuis. tūc re
gib⁹ ⁊ amicis. Uñ in ſumma
notandū de illa glīa ſuꝑcele
ſti. ꝗ in ipa eſt ꝓmiū ſubſtan
tiale. ↄſubſtātiale ⁊ accidēta
le. Subſtātiale ↄſiſtit in
viſione, fruitiōe ⁊ tētiōe vni⁹
ſūmi boni. i. dei. quē beati vi/
debūt facie ad faciē. h̄ eſt. nu
de ⁊ ſine velamīe. q̄ fruentur
auide ⁊ delectabilit. quē ₃ te
nebunt ſempitnaliter. vt ſic

verificet̃ illud beati Bern̄. q̄ de⁹ futurus eſt r̃oni plenitudo lucis: volũtati plenitudo pacis: memorie cõtinuatio eternitatis. Premium ꝯſubſtãtiale ꝯſiſtit in gloꝛia coꝛpoꝛis: q̄ ſcd̃a ſtola d̃r. q̄ reſumpta ãia beata tendet ꝑfectius in ip̃m ſummum bonũ ſiue celũ. Et hec ſtola cõſiſtit in q̄druplici dote coꝛpoꝛis. ſ. claritatꝭ. ſubtilitatꝭ. agilitatꝭ. impaſſibilitatꝭ. que erũt ſm pl⁹ ꝛ min⁹. ſm maiorẽ ꝛ mioꝛẽ ꝑhabitã caritatẽ

Premiũ accidẽtale ꝯſiſtit in q̄daz decoꝛe ſupadditõ: q̄ aureola nuncupat̃. ꝛ ſm doctoꝝ ſñiam debet̃ triplici generi operum. ſ. martyrio. p̄dicationi. et ꝯtinẽtie virginali. Et in oĩbꝫ iſtis p̄dictꝭ ſeruabitur grad⁹ et diſtinctio ſm exigentiã meritoꝝ. Ecõtrario de ſeruitute diaboli dicitur Hiere. xvj. Eĳciam vos de terra veſtra in terrã quaz ignoꝛatis vos et patres vr̃i. ꝛ ſeruietis ibi dĳs alienis q̄ nõ dabũt vobis requiez die ac nocte Et Iſa. xix. Tradã egyptum in man⁹ dominorũ crudeliũ. ꝛc̃.

T possi-
v tis cõpꝛehendere cũ oĩbꝫ ſctĩs q̄ latitudo, longitudo, ſublimitas ꝛ ꝑfundũ. Eph̃. iĳ. Hec q̄drifida dimẽſio, referri p̄t ad ip̃am de qua ſmo ẽ caritatẽ: ad iuſtoꝝ ꝑfectã ſctĩtatẽ: ad crucis xp̄i dignitatẽ: ꝛ ad dei maieſtatez. Vñ ṽſus. Quid latũ. lõgũ. ſublime ſit. atq̃ꝫ ꝑfunduz. Hoc amoꝛ. ħ iuſt⁹. cruxq̃ꝫ deuſq̃ꝫ pꝛobãt.

Notãdũ igit̃ q̄ caritas ſꝫ apl̃m radix ꝛ fũdamẽtũ ẽ oĩm ṽtutũ, c⁹ latitudo ſe extendit ad oẽs: ẽt ad inimicos. eo q̄ donũ ſit diffuſiuũ: iuxta illud Ro. v. Caritas dei diffuſa ẽ in c. n. ꝑ ſp̃ſ. q̄ da. ẽ no. Sꝫ ħ diffuſio hꝫ fieri cũ hilaritate: alioq̄n nihil agit̃ et opa ꝑdit̃. vt dic̃ glo. Longitudo ẽ ꝑſeuerãtie lõganimitas, vt hõ ꝑſeueret ĩ ea vſq̃ꝫ in finẽ. nõ ei alit̃ potit ſalu⁹ fieri oĩs hõ. vñ. j. Coꝝ. xiĳ. Siue ꝓhie ceſ. ſiue ſci. deſtru. cari. nũq̃ꝫ exci. Sublĩtas ẽ qua ſurſũ coꝛ erigit̃ vt de⁹ ĩ p̄mium expectetur. Auguſt. Si amas, gratis ama: ſi vere amas, ip̃e ſit merces quem amas. ꝛc̃. Pꝛofundum eſt

diuinū iudiciū vt poſſimus intelligere q̄re iſti dat et illi nō. De ꝓfundo em̄ iudicioꝝ dei qḋ ꝑſcrutari cōtēplariq; nequim⁹ ꝓcedit om̄e qḋ poſſum⁹. Aug⁹. Ꝗ poſſim vidḋ vnde poſſim non video. niſi q꞉ noui eſſe a deo. Quare āt illi ꝛ nō illi det. mlt̄ū eſt abs me. abyſſus eſt ꝛ ꝓfundum. Caritas ḡ latitudine proxi/muꝫ ſuſtentat. altitudine tolerat. ſublimitate eleuat. ꝓfunditate dei iudiciuꝫ circa vnūquēq; tacite expectat.

Itē iuſt⁹ q̄libet ꝛ in caritate poſit⁹ hꝫ hanc q̄druplicez dimenſionem. Latitudo reſpicit caritatē. q̄ in ſanctꝭ ꝛ ꝑfectis hoīb⁹ extendit etiā vſq; ad inimicos. Ps̄. Latum man. tuū ni. ſ. legis euāgelice Diligite inimicos vr̄os. bn̄. his q̄ ode. v. Deut. xxxiij. Benedict⁹ in latiudīe gad. Longitudo ſctōꝝ reſpicit eterni/tatē. q̄ erit in patria. Ps̄. Domū tu. do. decet ſ. ꝛc̄. in long. dieꝝ. Et viro ſctō ꝓmittit deus in Ps̄ Eripiā eū ꝛ glori. eū. lon. di. adim. eū. Sublimitas reſpicit dignitatē et ꝓtātem ad quaꝫ ꝑueniūt ſctī ꝑ humilitatē vite p̄ntis ꝛ aſperitatē. Qḋ pꝫ i xp̄o; Phi/lip. ij. Propter qḋ de⁹ exal/tauit il. et dedit illi nomē qḋ eſt ſup om̄e nomen. ꝛc̄. Et. ij. Coꝛ. iiij. Id em̄ qḋ in p̄nti ē momentaneū et leue tribul. nr̄e. ſup̄ modū in ſublimita/te eter. gl'e p. opat in nobis.

Profundū reſpicit cognitionē dei ſic dicit apl's. Tūc cognoſcā ſicut ꝛ cognit⁹ ſum ꝛc̄. i. nude ꝛ apte. q꞉ tūc reue/labit dn̄s ꝯdenſa cogitatio/nū ꝛ opinionū ſcripturarū ꝛ intelligētiaꝝ nr̄aꝝ. Job. xij. Qui reuelat ꝓfunda de tenebris. ꝛ ꝓducit in lucē vmbrā mortis. et eiuſdē. xxviij. Profuda q̄ꝫ fluuioꝝ ſcrutat⁹ eſt. ꝛ abſcōdita ꝓduxit in lucem ꝛc̄. Et Hiere. xxxi. Om̄s co/gnoſcēt me a minimo vſq; ad maximū. Hec eſt gl'ia regni in latitudīe caritatis. vbi ſcī in gl'ia memoriā habundantie ſue, eruc̄. in longitudine diuturnitatꝭ. Quia regnū t. reg. oīm ſe. in ſublimitate dignitatis. Quia ego dixi dij eſtis ꝛc̄. in ꝓfunditate cognitionis. Hec ē corona altitu/dinis q̄ttuor digitoꝝ. Itē in cruce dn̄i attendit illa q̄/drifida dimēſio. ſm̄ ꝙ Aug. ſcribit ad Paulaꝫ exponens hec verba apl'i. Prout poſ/

ſit; intelligere q̄ ſit latitudo
caritatis: ſublimitas ⁊ ꝓfun
dū. i. q̇d ſit myſteriū crucis.
Sacro em̄ crucis intellectꝰ
hoꝝ verboꝝ coaptaṫ vt ſit
ſenſus. Que ſit latitudo in
opibꝫ caritat; q̄ extendiṫ vſq;
ad inimicos diligendos: ſic̄
xp̄s fecit qn̄ orauit ꝓ inimi-
cis. Qḋ oñſum fuit in cruce
ſua: q̄ in altū extēſa fuit a de-
xtra in ſiniſtrā. vbi manꝰ fixe
ꝑ q̄s opa ſignanṫ q̄ in hilari-
tate debent eſſe. Et q̄ longi-
tudo caritat;. q̄ vſq; in finem
durare dꝫ. Unde dr̄ Jo. xiii.
Cū dilexiſſet ſ. q̇ erāt in mū-
do. in fi. di. e. Qḋ ſignatū ha
bemꝰ ꝑ longitudinē crucis a
ſūmo vſq; deorſuꝫ. Que ſub
limitas caritat;. i. q̄ tēdat ca
ritas. ſ. ad et̄nā beatitudinē.
q̄ notaṫ ꝑ partē cruci ſuppo-
ſitā. Qḋ ꝓfundū caritat; qḋ
totū portat. vt pars cruc; fi-
xa in terra. ſ. in abſcondito-
qḋ non videṫ. i. miſcḋia dei q̄
occulto eiꝰ iudicio ꝓuenit. ꝑ
quā caritas in nob̄ eſt longa
lata ⁊ alta. Ex occulta ei dei
miſcḋia vocaṫ hō ad partici
pationeꝫ tāte grē. aliꝰ ſic aliꝰ
aūt ſic. Intelligētes igiṫ my
ſteriū crucis mundo crucifi
gamur. extēdentes manꝰ in

latitudine bonoꝝ opeꝝ. In
longitudie vſq; in finē ꝑſeue
rātes. atq; hn̄tes cor ſurſuꝫ
vbi xp̄s eſt. totūq; h̄ nō nob̄
ſed illiꝰ miſcḋie tribuentes.
cuiꝰ ꝓfunda iudicia oēꝫ ſcru
tatorē fatigāt. Hucuſq; Au
gꝰ. Itē in deo licꝫ imēſus
ſit. h̄ q̄ttuor ꝯſiderari pn̄t. ſic̄
dicit Gre. in mo. ſup illo ver
bo Job. xi. Nūq̇d vſq; ad ꝑ
fectū oipotentē repies. Ex-
celſior celo ē ⁊c̄. Habet inq̇t
dn̄s latitudinē. q2 ad vite pa
triā oīs indifferenṫ vocat.
Nō em̄ eſt diſtinctio iudei ⁊
greci. Hꝫ ⁊ lōgitudieꝫ. q2 pa
tienṫ ⁊ lōganimiṫ nos expe-
ctat. Iſa. xxx. ꝓptea expec. voſ
do. ⁊c̄. Habet ⁊ ſublimitatē.
q2 oīm electoꝝ ibi ꝯgregato
rū intelligētiā trāſcēdit. ⁊ di-
gnitate p̄it. Ps. Quis ſilis
deo in fi. dei. Habꝫ ꝓfundi-
tatē. q2 dānat; in īferuo iudi
ciū ſuū terribiliṫ infert. Ps.
In miſerijs nō ſubſiſtēt. vn̄
Job. xi. Forſitan veſtigia di
comprehendes. ⁊c̄. vſq; ibi.
Excelſior celo ē. ⁊ q̇d facies
ꝓfundior inferno. ⁊ vnde co
gnoſces. Longior terra mē-
ſura eiꝰ ⁊ latior mari. Ueſti-
gia dei. vocat illas iocundas
ꝯſolatiōes quibꝫ ꝓgredi ad

ſupioꝛa ꝓuocamur cū ſpūs ei⁹ flatu tāgimur. Sed tūc ad pfectū repleꝝ. cū moꝛtalitatis nr̄e coꝛruptiōe funditus calcata. in diuinitatꝫ ſue claritate ꝯſpicieꝝ. Tunc pfecte ſciem⁹ qđ nūc ex pte ſcimus. q̄nta eſt ei⁹ ſublimitas. qꝛ excelſioꝛ celo eſt. Ipi em̄ electi ſpūs q̄ p celū deſignanꝝ viſionē tante celſitudinis pfecte nō penetrāt. Sciem⁹ quāta eſt ꝓfunditas. qꝛ ꝓfundioꝛ iferno eſt. malignoꝝ em̄ ſpirituū aſtucias longe ſubtilius q̄ ipi cogitauerāt dānat. Sciem⁹ q̄nta longitudo qꝛ longioꝛ terra menſura eius qꝛ p patientiā nos expectat. ꝛ latioꝛ mari iudicioꝝ eq̄tate Ps. Iudicia t. abyſſus mul.

De euangelio.

Bat ieſus in ciuitatē que vocaꝝ naym ꝛc. Lu. vij. Bonū ē itereſſe exeq̄is moꝛtuoꝝ ꝓpter q̄ttuoꝛ cās. ſ. ꝓpter miſericoꝛdie pietatē. cōſolatiōis lenitatē. ꝓꝛij ſtat⁹ vtilitatē. ꝛ ꝯſuetudinis honeſtatē. Vn̄ ꝟſus. Condere defunctos ꝛ funera plangere fratꝝ. Res pia. res grata. res vtilis eſt ꝛ honeſta. De miſcdia ꝛ pietate defunctis exhibēda dꝛ Thobie. iij. Qn̄ oꝛabas cuꝫ lachꝛymis ꝛ derelinquebaſ ꝓ̄adiū tuū. ꝛ ſepeꝝ. moꝛ. ego obtuli oꝛōnē tuaꝫ deo. Hāc pietatē etiā in brutis aīalibus poſſum⁹ āmirari. ſicut dꝛ in naturis aīaliū de delphinis qui ſepeliunt cadauera piecta in mare ꝛ tumulāt harenis. non tamē oīs ſed illos qui nunq̄ leſerunt aut comederūt eos. Sic ꝛ eccleſia ſancta non omnib⁹ indulget ſepulturā chꝛiſtianā. ſed abijcit vſurarios qui eaꝫ ledunt ꝛ deuoꝛant in pauperibus membꝛis ſuis. Hieꝛ. xxij. Sepultura aſini ſepeli etur. putrefactus ꝛ pꝛoiect⁹ extra poꝛtas hieruſalē. Similiter latrones et homicidas. qꝛ ipi multos pꝛoijciūt inſepultos. Hiere. xvj. Non ſepelienꝝ ſed in ſterquiliniū ſup faciem terre erūt. Exemplum de andronico. ij. Macha. xiij. Siſr ꝓditoꝛes ꝛ hereticos. qui ſunt ſocij traditoꝛis. qui ſuſpenſus crepuit medius. Geneſis. xl. Auferet pharao caput tuum. ꝛ ſuſpendet te in cruce. ꝛ lacerabunt volucres carnes tuas ſicut illi fidē per ſciſmata et

hereſes ſuas lacerāt ecc̄iaꝫ.
Itē ꝓpter ꝯſolatōis lenita
tem. Ex tali obſequio valde
ꝯſolanť parētes ⁊ amici ⁊ le/
niť doloꝛ eoꝝ. Jo. xi. Dr̄ ꝙ mľ
ti de iudeis ꝯuenerāt in do/
mū marthe ⁊ marie vt ꝯſola
renť eas de fratre ſuo ⁊c̄. Jō
dr̄ Ecci. vij. Nō deſis ploꝛā
tib⁹ in ꝯſolatiōe ⁊c̄. Sꝫ mul
ti nō pn̄t nec volunt ꝯſolari
ſicut rachel. Et Gen̄. xxxvij.
Conuenerūt oēs filij iacob
vt lenirent doloꝛē patrꝫ ſui.
ſed noluit ⁊ dixit. Lugēs de
ſcendā ad filiū meū in infer/
nū. Iſti ſiľes ſunt infidelib⁹
q̄ ſpem reſurrectiōis nō hn̄t
Theſ. v. Nolum⁹ vos igno.
de doꝛ. vt nō con. ſicut ⁊ cete
ri q̄ ſpem nō hn̄t. Tales enī
nec ſpm̄ nec aīam credūt ali
q̄d eſſe. Itez ſiľes ſunt hoīb⁹
incarceratis q̄ vellēt multoſ
ſocios ſecū in penis hr̄e. qđ
ꝓpriū eſt maloꝝ. Mūd⁹ enī
ſiue caro carceres ſunt in q̄/
buſ ꝗꝫ diu detinemur. a dn̄o
ꝑegrinamur. De hoc carce/
re cupiebat apľs abſolui ⁊ eē
cū xp̄o. Itez cōparanť tales
ſtultis ꝑegrinis. q̄ triſtanť ex
hoc ꝙ ſocij ſui ꝑueniūt eos.
ij. Coꝝ. v. Dū ſum⁹ in coꝛpe
ꝑegrinamur a dn̄o. vľ q̄ ꝑue

niunt alios in curijs princi/
pum ⁊ in choꝛo pſallentiuꝫ.
Ps. Preuenerūt pn̄. ꝯ. pſal/
lentib⁹. in medio iu. timpa. i.
iubilātiū ⁊ letātiū aīaꝝ. vn̄ nō
eſt flendū in trāſitu ſctārum
aīaꝝ. q̄n poti⁹ gaudendū. qꝛ
tunc exim⁹ de carcere molis
coꝛpoꝛee. Itē ꝓpter ſtat⁹ ꝓ
ꝓprij vtilitatē. qꝛ cogiť hic hō
cogitare de moꝛte ſua. et de
fine fluctuantꝫ vite ſue. que
tanꝗꝫ nauis dubijs fluctib⁹
iaculať in h̄ mundo. Eccľes
vij. Meli⁹ eſt ire ad domuꝫ
luctus ꝗꝫ ad domū cōuiuij.
In illa em̄ fi. cūctoꝝ āmone
tur hoīm ⁊c̄. Eſt aūt in h̄ fa/
cto multiplex vtilitas. Pr̄io
qꝛ vocať hō ibi ad cōuerſio/
nē. ꝓpter miſerie ſue ꝯtēplati
onē. ſicut legiť in vitaſparū
de q̄dā. q̄ dū videret lauari
coꝛpus moꝛtui pn̄iam age/
re cepit de pc̄tis ſuis ꝯtrit⁹ ⁊
cōpunctus. Scđo qꝛ ibi do
ceť ꝯtempt⁹ reꝝ mūdanarū.
Eccľes. iij. Cūcta ſubiacēt va
nitati. ⁊ oīa ꝑgunt ad vnū lo
cū. de terra facta ſunt ⁊ ad t̄/
ram pariť reuertenť. Glo. in
terline. Non hoc de anīa dr̄
ſed de coꝛpe et eius mēbꝛis.
ſicut dictū eſt p̄mo homini.
Terra es et in terram ibis.

Itē docet ibi tolerantia ad-
uerſitatum ⁊ tribulationū
vite p̄ſentis. Ecc̄es.iij. Uer
ti me ad alia ⁊ vidi calumni
as que ſub ſole geruntur et
lachrymas innocentiū ⁊ cō-
ſolatorem neminē. nec poſſe
reſiſtere eorū violentie cun-
ctorum auxilio deſtitutos. ⁊
laudaui magis mortuos q̄
viuentes ⁊c̄. Gloſa Hiero.
Alij hunc locū intelligunt
dicentes eos eſſe meliores
qui mortui ſunt q̄ viuentes.
licet enim fuerīt peccatores
quia hi in prelio ⁊ quaſi i er-
gaſculo poſiti. mortui vero
iam ſecuri. quia peccare de-
ſierunt. Et ſicut iohānes ba
ptiſta quo maior nō fuit int
natos mulierū. minor eſt eo
qui minim⁹ eſt in regno celo
rum. et corpis mole liberat⁹
neſciuit cū apoſtolo dicere.
Infelix ego homo quis me
liberabit de carcere mortis
huius ⁊c̄. Item p̄pter bo-
ne cōſuetudinis honeſtatē
Nam patres antiqui hono-
rabant mortuos ſuos. maxi
me tribus modis. Sepe
lientes ſe cū ipſis in eiſdem
ſepulchris. vt cū quibus ſi-
mul in mūdo vixerāt. ſimul
in ſepulchro quieſcerent. ⁊ ſi
mul in iudicio reſurgerent.
Genes. xlix. Ego congregor
ad populū meū. ſepelite me
cū patrib⁹ meis in ſpelunca
duplici. ibi ſepultus eſt yſa-
ac cum rebecca coniuge. ⁊c̄.
Condientes eos aroma
tibus. deſignantes eos ple-
nos fuiſſe virtutib⁹. ⁊ vt con
ſeruarent eorū corpora in-
corrupta. que nūq̄ vicijs ex
titerant cōtaminata. Gen̄. l.
Precepit ioſeph ſeruis ſuis
medicis vt aromatibus con
dirent patrē. Unde ⁊ ille ſan
cte mulieres venerūt cū aro
matib⁹ vt vngerent ieſum. ⁊
ioſeph ab arimathia myrre
⁊ aloes ferens quaſi libras
centū. Edificantes ſuper
eorū ſepulchra edificia p̄cla
ra. oſtendentes inſigne p̄bi
tatis ⁊ virtutis ip̄orū. i. Ma
chab. xij. Edificauit ſymon
ſuper ſepulchrū patris ſui ⁊
fratrū ſuorum edificium al-
tum viſu lapide polito ante
⁊ retro. ⁊ circūpoſuit colum-
nas marmoreas. ⁊ ſuper co-
lumnas arma. ad memoriā
eternam. ⁊ iuxta arma naues
ſculptas. Econtra de ſepul-
chris tyrannorū dici pote-
rit illud Iſa. xxij. Quis tu h
vel quaſi q̄s hic. q̄ excidiſti

tibi hic ſepulchꝛuz. ꝛc̃.quaſi
dicat. Hic non debueras ia
cere in loco ſancto.ſed in ſter
quilinio. Eſt ergo pium ꝛ cõ
ſolatoriũ. vtile ꝛ honeſtuz ꝓ/
ſequi funera defunctoꝛuz ſi/
cut dauid qui plangẽs ibat
ante feretrũ abner.

Dñica ſedecima.

Obſecro

vos ego vinct⁹
in domio vt di/
gne ambuletis
vocatione qua vocati eſtꝭ ꝛc̃.
Ephes.iiij. Uocati ſum⁹ ad
quattuoꝛ.ſ.ad ſapiaz cogno
ſcendã.ad penitentiaz agen
dam.ad militiã exercendaz.
ad coronam regni celeſtis ꝑ
cipiẽdã. Uñ ꝟ. Ut ſapias vt
pẽiteas.vt bella miſtres Ut
qꝫ coroneris.te noueris eſſe
vocatũ. Igitur vocati ſu/
mus ad cognoſcendam ſapi
entiã celeſtem. De qua Pro
uerb.ix. Sapientia edifica/
uit ſibi domum. ꝛc̃. vſqꝫ ibi.
Miſit ancillas ſuas vt voca
rent ad arcem ꝛ ad menia ci
uitatis.ſcꝫ ſupne hieruſalez
Ad hoc enim omñis doctoꝛ
et om̃is diſcipulus tendere
debet vt ſciat illã veram ſa/
pientiã que de ſurſuz eſt.nõ
terrenã que in infimis iacet.
Jaco.iij. Nolite gl'iari et mẽ
daces eſſe aduerſus verita/
tem.non enim eſt illa ſapien
tia deſurſum deſcendẽs.ſed
terrena animalis diabolica.
Qui talẽ ſapientiam ample/
ctuntur nõ digne ambulãt.
ſed potius poſt prauitatem
coꝛdis ſui.qꝛ terrena ſapien
tia fecit eos cupidos et aua/
ros. Animalis ſapientia fa/
cit eos carnales et impudi/
cos. Animalis enim hõ non
ſapit ea que dei ſunt. Diabo
lica ſapientia facit eos here/
ticos ꝛ ꝓphanos et catholice
fidei aduerſarios.ſicut patꝫ
in his qui ꝓphanas ſciẽtias
addiſcũt.ſ.nigromanciam ꝛ
artẽ magicã. Que aũt deſur
ſum eſt ſapiẽtia.ꝑmũ q̃dem
pudica eſt. deinde pacifica.
modeſta.ſuadibil'. bonis cõ
ſentiens. ꝛc̃. Scdo voca/
ti ſumus ad penitentiã agẽ/
dam. Luc̃.v. Nõ em̃ veni vo
care iuſtos.ſꝫ pctõres ad pe
nitentiã. Hec eſt via dura ꝑ
quã nobis ambulanduz eſt.
Poꝛta anguſta ꝑ quaz eſt in
trandũ.eſt naufragij tabula
quã q̃ apphendere negligit
in ꝓfundũ vadit. De ꝑmo dꝛ

in Pš. Propter verba la.tu.
ego cuſto. vias duras. De ſe
cundo Luce.xiij. Contendi
te intrare ꝑ anguſtā portam
ꝛc. De tercio Actuuz. xxvij.
Centurio aūt iuſſit eos qui
poſſent natare mittere ſe in
mare ⁊ euadere. ⁊ alios in ta
bulis ferebant ꝛc. Nota er/
go ꝙ in via penitentie digne
ambulat. qui tale onus ſibi
aſſumit quod portare preua
let. vt non in angaria crucez
portet. Matth.xxvij. Hunc
angariauerūt vt tolleret cru
cem eius. Item qui fauorez
hominū non captat. ſed in ſi
lentio ⁊ coram deo omnia fi
deliter tractat. Matth. vj.
Cum ieiūatis nolite fieri ſi/
cut hypocrite triſtes. exter.
enim fa.ſu.ꝛc. Item qui ſine
interruptione vſqꝫ ad finem
penitentiā portat ⁊ eam con
tinuat. Luce.ix. Nemo mit/
tens manum ad a.⁊ a.re.ap.
eſt r.dei. Quod multi faciūt
transferētes ſe de loco ad lo/
cum. de vna religione in ali/
am. De quibus dici poterit
illud Ruth.ij. Ne vadas ad
colligendum in alterum a/
grum. nec recedas ab h lo
co.ꝛc. Iſa.xxij. Vocauit do
minus ad fletum ⁊ planctū
⁊ caluicium ⁊ ad cingulū ſac
ci. Et ecce gaudiū ꝛc. Ter
cio vocati ſumus ad bellum
miniſtranduz. hoc eſt. ad ex/
ercitandum nos in militia
chriſtiana. De qua Job. vij.
Militia eſt vita homis ſuꝑ
terram. ⁊ illud de. Math.x.
Eſtote fortes in bel. ⁊ pugn.
cum anti.ſer. Multiplex eſt
bellum illud ⁊ multiplex pu
gna. nunc contra carnē. nūc
contra munduz. nunc cōtra
diabolum. nunc cōtra aciez
⁊ cuneum viciorum. ita ꝙ ex
clamare poſſit hō et dicere.
Mltiplicati ſt ſuꝑ ca.c.m.q̄
ode. me gratis. In medio cī
hoſtiū ſumus. Nā caro ſtat
contra nos. mūdus pꝰ nos.
diabolus a dextris. vicia et
peccata a ſiniſtris. Et ſic in
modū corone circūſepti ſu/
mus. ſicut legit. j. Reg.xxiij.
Q ſaul ⁊ viri eiꝰ ibāt ad latꝰ
montis ex ꝑte vna. dauid au
tē ⁊ viri eiꝰ ex parte altera et
q̄ſi in modum corone cinge
bant eū. Porro dd deſpera/
bat ſe poſſe euadere. propter
qd hortat nos ſpūſſctūs in
Pš. Viriliť ag. ⁊ ꝯfor. cor v.
ꝛc. Digne ābulat q̄ ad ꝑlian
dū ſocios ꝯuocat. Judic.vj.
Spūs dn̄i induit gedeon

qui clangens buccina cōuo-
cauit domū abyezer. ꝛc. Itē
qui callide agit. et non ſemꝑ
viribus ſuis confidit. iij. Re-
gū. v. Non aſcendes in obui
am eorū. ſed gyra poſt tergū
eorum. Item qui ſiniſtros
euentus caute ꝓſpicit. iij. Re
gū. x. Si ꝑualuerint contra
me ſyri eris mihi in adiuto-
rium. ꝛ ſi ꝑualuerint ꝛc.

Quarto vocati ſumus ad
coronã regni celeſtis perci-
piendam. Matth. xxv. Tūc
dicet rex his qui a dextrꝭ eiꝰ
erunt. Venite benedicti pa-
tris mei poſſidete paratū vo
bis regnū a ꝯſtitutione mū-
di. Hec eſt finalis bñdictio
quã rex ꝛ ſacerdos ille ſūmꝰ
dabit populo ſuo. j. Petri. iij
In hoc vocati eſtis vt bene
dictionem hereditate poſſi-
deatis. Hereditario eni iu-
re debetur corona ꝛ regnuꝫ
iſtud nobis. quia coheredeſ
chriſti ſumus. Sap. v. Acci
pient regnuꝫ decoris et dya
de. ſpeciei de manu domini
ꝛc. In hac vocatione digne
ambulat humilis et pauper
hō qui dei mirabilia cōſide-
rat. Eccl'es. iiij. Melior eſt
puer pauper ꝛ ſapiens. rege
ſene ꝛ ſtulto qui neſcit ꝓuide
re in poſterū. q' de carcere ca
theniſqꝫ interdū quis egre-
dit. ꝛ alius natus in regnuꝫ
inopia ꝯſumitur. Item qui
vanam gloriam non captat.
Gal. v. Si ſpiritu viuimuſ.
ſpiritu ꝛ ambulemꝰ. nō effi-
ciamur inanis glorie cupidi
ꝛc. Item qui terrenis nego-
cijs ſe non implicat. quia ta-
lis dum de pluribꝫ intendit
vnū quod ſumme neceſſari-
um fuerat ꝑdit. ſcꝫ coronaꝫ
perpetuã. j. Corith. ix. Om
nis qui in agone contendit.
ab omībꝫ ſe abſti. ꝛ illi qui. vt
cor. co. ac. nos autem incor-
ruptam.

De euangelio.

Ecce qui

dam ydropicus erat
ante illū ꝛc. Lu. xiiij.
Quattuor hic notant. ſ. pha
riſeorum taciturnitas. ydro
pici ſanitas. locorum diuer-
ſitas. pauperuꝫ affabilitas.
Unde ꝟſus. Qui taceãt. q̄s
ſanetur. loca quis petat alta.
Quos tibi conuiuas ſtatu-
as. h̄ rhemate diſce. Pha
riſeorum taciturnitas nota
tur cū dicit. At illi tacuerūt
malicioſe. ſ. ꝛ inſidioſe. vt vel
ei detraherent. vel odiuꝫ q̄d

contra eũ habuerãt abſcon
derent. vel vt eũ tanq̄ legis
ꝑuaricatorem in poſterũ ac/
cuſarent. Joh.ix. Nõ eſt hic
homo a deo qui ſabbatum
nõ cuſtodit. vel ideo tacue/
runt. q2 quid contra manife
ſtam oppoſitionẽ adaquãdi
pecoris dicerent non habe/
bant. Glo. Merito tacent.
q2 contra ſe dicturos quic/
quid dixerint vident. Naz ſi
licet ſabbato cũrare. q̄re ſal/
uatorẽ ne curet obſeruant.
Si non licet. q̄re ipi ſabba/
to pecora curant. Moralit
tales hypocrite ⁊ obſeruato
res multi ſunt. qui dũ in de/
fenſione veritatis et in caſu
ꝓximi loqui deberẽt vtiliter
labia ſua cõtinent malicioſe
⁊ impudenter. Ecci.iiij. Ne
reuerearis ꝓximũ tuũ in ca
ſu ſuo. nec retineas verbum
in die ſalutis. Et illud. Ab/
ſcondũt odiũ3 labia doloſa.
Ps. Muta fiant labia dolo
ſa. Poeta. Raro ſermo illis.
⁊ multa libido tacendi. Qui
curios ſimulãt ⁊ bachanalia
viuunt. 2 Ydropici ſanitas
notaꝛ cũ dicit. Et erat q̄da3
ydropicus ante illũ. ipſe ve
ro apprehenſum ſanauit eu3
⁊c̄. Per ydropicũ ſignantur
auari. qui dũ ſananꝛ auari/
cia excluditꝛ. Glo. Prouida
diſpenſatione ante peritos
phariſeos dñs ydropicum
curat ⁊ mox ↄtra auariciam
diſputat. vt videlicet ꝑ hmõi
egritudinẽ corpis. in illis ex
pellaꝛ egritudo ment9. De/
niq̄ poſt multa diſputatõis
eius hortamẽta. ſubiũctum
eſt. Audiebant autez omnia
hec pharifei qui erant auari
et deridebant illum. ydro/
picus quippe quo ampli9 bi/
bit amplius ſitit. et omnis
auarus ſitim multiplicat. q̄
cum ea q̄ appetit adept9 fue/
rit ad appetendũ ſimul ⁊ ob/
tinendum amplius anhelat
Et nota q̄ ſignanter dictu3
eſt. ipſe vero apprehenſu3 ſa/
nauit eum ac dimiſit. Appre
hendit enim dominus aua/
ros exemplo paupꝛtatis ſue.
Trenoꝝ.iij. Recor. pauꝑme.
et tranſ m. ⁊c̄. Sanat ſpiri/
tu conſilij ſui. quo dic̄ Mat
thei.xix. Uade ⁊ vende om/
nia que habes ⁊ da pauperi
bus. ⁊c̄. Dimittit eos in viã
pacis ⁊ ſalutis. ſicut zacheũ
Luce.xix. Hodie ſalus do/
mui huic facta eſt. ⁊c̄. Uel a/
liter. Apprehendit per con/
tritionem. ſanat ꝑ ↄfeſſionẽ.

dimittit per ſatiſfactionem. iuxta illud. Non dimittitur peccatum niſi reſtituatur ablarum. verbū iuris eſt. Locorū diuerſitas attenditur in primo et nouiſſimo. Primū vetat. nouiſſimū cōmendat. cū dicit. recumbe in nouiſſimo loco. i. in humili ꝛ cōmuni. Glo. Non in pmo loco, hoc eſt, non ſe de meritis gloriando quaſi ceteris ſublimior extollat. ne forte honoratior ſit inuitatus. ꝛc. vſꝙ ibi. ꝛ tūc incipies cum rubore nouiſſimū locū tenere. Glo. Honoratiori poſt inuitato locū dat ille qui de longe conuerſationis ſue confidentia ſecurior factuſ. vita illorum qui ſe in chriſto ſecuti ſunt agilitate pitur. vel aliter. Cum rubore nouiſſimū locum tenet, qui de aliis meliora cognoſcens, quicquid de ſua operatione celſuz ſentiebat, humiliat: dicens cuz ꝓpheta: In laboribus a iuuentute mea, exaltatus aūt humiliat⁹ ſum ꝛ cōturbat⁹.

Nota ꝙ i loco nouiſſimo recumbenduz eſt ꝓpter tria. ſcz ꝓpter ſecuritatem, pacem ꝛ honorabiliorem ꝓmotionem. Securior eſt homo in imo ꝙ i alto. Multi eni patiunt vertiginē capitꝫ qn̄ ſūt in alto ꝛ cadūt. qd nō ē timēdum in imo poſitis. Poeta. Qui iacet inferi⁹ nō hab; vnde ruat. ꝛ illud. Perflāt altiſſima venti. Item ꝓpter pacē q; p locis vltimis nemo cōtendit. Joh. xvi. In mundo preſſurā habebitiſ. in me autē pacē. Et illud Matth. xx. Dic vt ſedeant hi duo fi. m. ꝛc. Itē honorabili⁹ pmo uet aliqs de inferiori ad ſupius ſicut patet ex textu. Item ꝓpter exemplum xpi q ſibi elegit loca nouiſſima. ſ. in virginis vtero. in pſepio. in crucꝫ patibulo. in ſepulchro, ꝓpter qd dictū eſt ei. aſcēde ſuperius. ꝛ exaltauit illū de⁹ et dedit illi nomē qd eſt ſup omē nomen. Pauperū affabilitas notat cū dr. Cū prādiuz aut cenaz facꝫ. noli vocare amicos t. neqꝫ frēs t. neqꝫ cognatos. neqꝫ vicinos diuiteſ ne forte ꝛ ipi te reinuitēt. ꝛ fiet tibi retributio. Sed cum facis cōuiuiū voca paupes. debiles cecos ꝛ claudos. et beat⁹ eris. q; nō hn̄t retribuere tibi. Retribuet em̄ tibi i reſurrectiōe iuſtorū. Gloſa. Paupes non hn̄t ſubaudis

vnd poſſint retribuere tibi. de⁹ aũt retribuet. Amicos āt ꝛ frēs. nō q̄ſi ſcel⁹ interdicit. ſed ad ꝓmerēda vite celeſtis p̄mia nihil valere oñdit. Vñ alibi. Si benefeceritis his q̄ vobis benefaciũt. q̄ vob eſt gratia. Siquidez ꝛ pctōres hoc faciũt. Sunt q̄dā cōuiuia q̄ nō ſolū in p̄nti retribuuntur. ſed etiā dānationē generant in futuro. Vñ paul⁹ opera tenebraꝝ enumerās. ait. Non in co. ꝛ ebrie. ꝛc̄. Ergo qui guloſos atq̄ luxurioſos ꝓpter laſciuiā inuitat pena plectet eterna. Qui vero amicos ꝛ diuites vocat. vt ꝛ ipē ab eis vocet. recipit mercedem ſuā. Sed ꝛ ſi hoc propter deū facis. in exemplum filiorum beati Job ipſe qui iuſſit ſicut cetera fraterne dilectionis officia remunerat. Hucuſq̄ glo. Conſolantur etiā pauperes aliis modis. ſcȝ per familiaritatem ꝛ affabilitatem. Ecci. iiij. Congregationi pauperum affabilez te facito ꝛc̄. Item munuſcula tribuendo. ꝛ libertati ſue ipos dimittēdo. ſicut nabuzardan, hieremiā. iiij. Regū vlti. Item ipos in infirmitate viſitando, ſicut ioas fleuit ſuper helizeum ꝓphetam. iiij Regum. xiij.

Dñica decimaſeptima.

Ratias ago deo meo ꝑ vobis in gratia dei que data eſt vobis in xp̄o ieſu. qꝛ in omnibꝫ diuites facti eſtis in illo in om̄i verbo ꝛ in omni ſcientia. ꝛc̄. j. Coꝛ. j. Sūt diuitie diaboli deteſtabiles, diuitie anīe delectabiles, mundi variabiles, dei inueſtigabiles. Vnd ꝟ. Demonis ac anīe. mūdiq̄. deiq̄ reperte. Sunt mihi diuitie diuerſis vſibus apte. Diuitie diaboli ſunt pctā. q̄ deteſtanda ſunt quaſi venena colubri. Ecci. xxi. Quaſi a facie colubri fuge peccata. ꝛc̄. Has diuitias ꝓponit in nūdinis ſeculi huius. ꝛ largiter erogat. et ad vſuram preſtat. Eccli. xxvij. Sicut in medio compaginis lapidum palus figitur. ſic inter medium venditionis et emptōnis anguſtabitur peccatis. Diabol⁹. ſ. eſt palus. ꝯgeries lapiduȝ ſunt peccata. mediū emptiōis et venditōis eſt fraus ꝛ dolus

ipſius quo anguſtat hoiem peccatis. De nūdinis iſtꝫ dicitur Ezech. xxvij. Carthaginenſes negociatores tui, in multitudine cunctarū diuitiarū argento, ferro, ſtanno et plumbo repleuerunt nundinas tuas ꝛc. Carthaginenſes interp̄tāt. aues volantes ſublimes, ꝛ ſignāt demones q̄ ad nos deſcendūt, ꝛ contractū diuerſoꝝ vicioꝝ nobiſcū faciunt. Nam ꝑ argentum accipiť mūdana ſapientia, per ferruꝫ potentia, per ſtannuꝫ eloquentia, per plumbum auaricia. Qui tales diuitias nō emit, caracterem beſtie nō habet et vilis reputať. Aug⁹. Ego ne vituperarer viciosior fiebam, et vbi nō ſuberat quo admiſſo equarer ꝑditis, fingebaꝫ me feciſſe qđ non fecerā, ne viderer abiectior quo eram innocentior, ꝛ ne vilior quo caſtior ꝛc. Diuitie anime ſunt virtutes ꝛ bona opera et chariſmata grāꝝ. Ecci. xj. Mulier gratioſa inueniet gloriā, ꝛ robuſti habebunt diuitias. Mulier gratioſa eſt anima ſancta, que ꝛ mulier fortis dicitur. Prouer. xxxj. vbi multe diuitie eius narranť. Iuxta illud. Queſiuit lanā ꝛ linuꝫ ꝛc. Quibꝰ opibꝰ iuſticie et ſanctitatis fructibꝰ ſit inſiſtendū potius ei q̄ quod accipit repēdere querit. hic dicit. queſiuit lanā ꝛ linū. ꝛc. Hec ſancta eccleſia vel ſancta anima ad lr̄am facit ſm illud. Cum videris nudum operi eum. ꝛc. Operať auteꝫ non inconſulte, ſed cum conſilio manuum ſuarū. vt a viro ſuo chriſto mereatur iudicio audire. Nudus fui et operuiſtꝫ me. ꝛ q̄diu feciſtis vni ex minimis meis mihi feciſtis. ꝛc. Manuū ſuarū. id eſt. earum ꝑſonaruꝫ ꝑ quas elemoſynas pauperibus tribuit. In quorum opere deuoto. ſaluberrimo vtiť conſilio. vt cum diſpergit et dat pauperibus nō ab hominibus laudetur ad tempꝰ. ſed iuſticia eius maneat in ſeculum ſeculi. Myſtice ꝑ lanaꝫ que eſt habitus ouium. pietatis ꝛ ſimplicitatis opera q̄ proximis impendimus accipiuntur. In lino quod ex terra virens oritur. ꝛ multo longoqꝫ labore et exercitio ām̄ittit humorem natiuum. ꝛ ad gratiā noui candoris ꝑuenit. caſtigatio carnis no

ſtre ⁊ caſtimonia intelligunt
Dum enim ingenitas vicio
rum ſordes per continentiā
excoquimus. dignam veſtē
qua chriſtū induamꝰ. effici/
mus. ſm̄ illud. Quotquot ī
chriſto baptizati eſtiſ chriſtū
induiſtis. Facta eſt etiā qua
ſi nauis inſtitoris delon.p.
pa.ſ. quod propriū inſtitorū
eſt exteras regiones petere.
⁊ merces pro mercibꝫ cōmu
tare. Merces noſtre in hac
vita. ſunt tribulationes et
anguſtie luctus paupertas
ſpiritus ⁊ cetera talia ꝑ qui
bus celeſtes diuitias recipi/
3 emus. Diuitie mundi q̄s
variabiles ſiue inſtabiles di
cimus. ſunt res tempales ſin
quibus eſt nulla ſtabilitas.
propt quod cōparat eas ſa/
lomon auibꝰ pennatiſ. Pro/
uerbio. xxiij. Noli laborare
vt diteris. ſed prudētie tue
pone modū. ⁊ ne erigas ocu
los tuos ad opes quas ha/
bere non poteris. faciēt em̄
ſibi pennas ⁊ volabūt in ce/
luꝫ. ⁊c̄. Sicut enim aues ad
libitum volant et loca conti
nue mutant. ſic diuitie de lo
co ad locum. de perſona ad
pſonam tranſeunt. In quo
oſtenditur nobis ꝙ ſicut ille

ſunt peregrine in hoc mūdo
⁊ inſtabiles et vage. ſic ⁊ nos
Vel dicunt peregrine. quia
inducunt mores pegrinos.
Poeta. Prima pegrinos ob
ſcena pecunia mores. Intu
lit. ⁊ turpi fregerunt ſecla lu
xu. Diuitie molles. ⁊c̄. Vere
peregrinos mores inducūt
diuitie. Qui enim ꝓus erāt
humiles et in imo iacentes.
reddūt ſuperbos. tumidos
⁊ elatos. qui prius erant ſto
lidi ⁊ rudes reddunt ſapien
tes ſm̄ ſuam eſtimationem.
⁊ prudentibus prudētiores
et ita de ſingulis. Quod be/
ne ſignatum habemus De/
utero. xvij. de rege creando.
vbi dicitur. ꝙ nō debeat ha/
bere auri et argenti immen
ſa pondera. nec multiplica/
re ſibi vxores ⁊ equos ad re
uertendum in egyptum ⁊c̄.
Aurum ⁊ argentum morali
ter dictuꝫ multiplicant qui
poſtq̄ꝫ diuites facti fuerint.
ſapientiam ⁊ eloquentiaꝫ ſi/
bi arrogant. Vxores multi
plicant quādo luxurie ⁊ im/
pudicie vacant. Equos mul
tiplicant. quādo frena laſci/
uie et inſolentie laxant. cum
prius tales non fuerint.
Diuitie dei inueſtigabi/ 9

les ſunt dona dei gratuita.
De quibus Roma.xi. O al/
titudo diuitiarū ſapientie ⁊
ſcientie.ꝛc.vſqꝫ ibi.q̄ꝫ incom
prehēſibi.ſunt.ꝛc.Glo.Val/
de paruum ſenſum habem⁹
ad diſcutiendā iuſticiā et iu
dicia dei. Ad diſcutiendam
gratiā gratuitam. nullis me
ritiſ ꝑcedētib⁹ redditā.nec tā
mouet nos ꝙ grā ꝑſtat indi
gnis.q̄ꝫ ꝙ eq̄ indignis alijs
denegatur. Unde ⁊ ſubdit.
Et inueſtigabiles vie eius.
id eſt.impletiones diſpenſa
tionis eius.quia nec in exhi
bitione poteſt cognoſci.ꝙ di
ſponit. Sunt etiam diuitie
dei quelibet virtutes ⁊ gra/
tiarum donatiōes. Prouer
bio.viij. Mee ſunt diuitie ⁊
gloria ⁊ opes ſuperbe ⁊ iuſti
cia ꝛc.Glo. Nō ſe exaltet hu
mana preſumptio.plēitudi/
nem virtutum ſola dei ſapi/
entia poſſidet.ab hac huma
na fragilitas quicquid habꝫ
virtutis accipit. Hoc eſt qđ
hic dicit apoſtolus.diuites
facti eſtis in illo non in terre
na ſubſtantia. Quanti autē
ꝑcij ſint iſte diuitie dī Pro/
uerbio.iij.de laude ſapiētie.
Longitudo dierum in dex
tera eius et in ſiniſtra illius
diuitie et gloria ꝛc. Viſione
ſue diuinitatis electos ſuos
in ꝑpetua luce donat.et eoſ/
dem in preſenti vita.incarna
tionis ſacramentis ⁊ chariſ/
matibus illuſtrat ⁊ roborat.
Dat eis qui ob ſe comparā/
dū omnia ſua vendunt.cen/
tuplum in hoc ſeculo.⁊ vitaꝫ
eternam in futuro. De tali/
bus diuitijs in Pſal. Spe/
ra in domīo ⁊ fac bo.⁊ inha/
bita terram.⁊ paſ.in diu.eius
qui eſt diues in omni gratia
⁊ gloria.qui eſt bened.

De euangelio.

Diliges dominū deuꝫ
tuū ex toto cor
de tuo ⁊ ex to/
ta anima tua ꝛc. Math.xxij.
Hic quattuor notantur.ſcꝫ
quis ſit diligēdus.quare.q̄/
modo. per quid cognoſcat
dilectio dei. Unde v̄. Quis
ſit amandus.⁊ ob quaꝫ cau
ſam.quomō. per quid. Co/
gnoſcatur amor.ſubſcriptis
collige v̄bis. Quis ſit dili
gendus ptꝫ omī rōnali crea
ture.q2 ſolus de⁹ in omnib⁹
⁊ ſup omīa. Nā ⁊ ſi ſunt que/

dam alia nobis diligēda ad
ipm tn̄ referri debent. quia
ſicut ipe vnꝰ eſt deꝰ. ita ⁊ vni
ce debet diligi. coli. timeri et
reuereri. Ecci. ij. Unꝰ eſt al/
tiſſimus creator oīm. omni/
potens ⁊ rex potens. ⁊ metu
endꝰ nimis. ſedens ſup thro
num illius ⁊ dominās deus
Bene dicit vnꝰ eſt. Nā idez
dicitur in pncipio decalogi.
Deut. v. Audi iſrael. Deꝰ tu
us vnus eſt. Nō habebis de
os alienos coram me. id eſt.
quos preferas aut cōpares
mihi aliq̄ genere latrie. du/
lie vel yperdulie. q2 ego ſum
deus zelotes viſitans pecca
ta patrū in filios ⁊c. zelotes
id eſt. amoroſus. et pṗt h ſu/
mitur zelus ꝓprie ē amor cō/
iugum. p quo nō ſuſtinet q̄s
acceſſum alterius viri ad vx
orem ſuam Et facit dominꝰ
ſicut vir zelotipus nunc ar/
guendo nunc mulcendo vx/
orem ſuā ne oberret. Argu/
it cuz dicit. viſitans peccata.
mulcens cum ſubdit. faciēs
miſcdiam in multa milia di
ligentibꝫ me ⁊c. Quare di
ligendus ſit deꝰ infinite cau
ſe ſunt. nec poteſt eas homo
explicare ſermone Sūt em̄
quedā cauſe naturales. que/
dam generales. quedā par/
ticulares. Uix eſt em̄ homo
tam hebes ⁊ gratia vacuus
qui nō inueniat aliq̄d ſpeci/
alis cauſe apud ſemetipm q̄
re merito debeat diligere de
um. maxime cū hoc mentibꝫ
humanis naturalit̄ ſit indi/
tum ⁊ generalit̄ probatum.
Generales cauſe ſunt multe
Prima q2 ipe eſt oim rerum
creator. Un̄ Ecci. j. Unꝰ eſt
altiſſimꝰ creator oīm ⁊c. Et
illud Iſa. xliij. Ante me non
eſt formatꝰ deꝰ. nec poſt me
erit. q2 mihi curuabit̄ omne
genu ⁊ ꝯfitebit̄ omīs lingua
Et q̄s nō diligeret creatorē
ſuū a quo habet eſſe ⁊ ſubſi/
ſtere. q2 in ipo viuimꝰ moue
mur ⁊ ſumꝰ. Act. xvij. Itē li/
berator nr̄ eſt. Dan̄. xiiij. Pa
ueant habitātes in vniuerſa
terra deū daniel. q2 ipe eſt li
berator ⁊ ſaluator ⁊c. Sed
q̄s nō diligat liberatorē ſuū
Ps̄. Liberator meꝰ de gen.
ir. i. demonibus. Ecci. xxix.
Gratiam fideiuſſoris tui ne
obliuiſcaris. dedit enim pro
te animam ſuam. ⁊c. Itē gu
bernator. Iſaie. xlviij. Ego
dn̄s deus tuus docēs te vti
lia et gubernans te in via q̄
ambulas. ⁊c. O q̄tum dili

gendus eſt gubernator ille qui vehit nos claſſe puidentie ſue ad portum ſalutꝫ eterne. cauens ne impingāꝰ vel piratas crudeliſſimoſ incurramus. Modus diligendi deum oſtenditur cum dicitur. Diliges dn̄m deuꝫ tuum ex toto corde tuo. ⁊ ex tota aīa tua. ⁊ ex omni mente tua ⁊c. De hoc modo varie diſputant doctores ſancti. Augꝰ. dicit. Q nō poſſit impleri in via ſed in patria. Ait em̄ ſic in lib. de pfectione iuſticie. Q̄diu nobis ineſt aliquid carnalis ɔcupiſcentie. nondū ex tota aīa diligitur deus. ⁊c. Querit ergo quare hoc pceptū ſit in mandatis primū ⁊ maximū. qđ nequaꝙ̄ impleri pt̄ in hac vita. Et reſpondit Aug. Ut ſciamꝰ inquit quo p amoreꝫ tendere debeamus. ⁊ vt nemo ſe pfectum arbitretur. quouſꝙ̄ veram ⁊ ſummā pfectioneꝫ fuerit aſſecutus. Quidā cōcedunt modū iſtuꝫ poſſe impleri etiā in via q̄ntuꝫ ad aliquod tempuſ. in quo poteſt homo totaliter ferri in deū. vt nec ſint in eo motꝰ caritati oppoſiti. nec etiaꝫ extranei Rn̄deri pt̄. ꝙ licet hoc q̄n̄ꝙ̄ poſſit eſſe. ⁊ aliq̄n̄ ſit in aliq̄bus pſoniſ excellētibꝫ. nō tn̄ cōiter repit̄ in iſtꝫ oibꝫ. qꝛ p̄uilegia paucoꝝ nō faciūt legeꝫ cōem. Bern̄. ſup cantica omel. xx. Hūc ternariū diligendi alit̄ ordinat dicēs. Diſce o xp̄iane a xp̄o q̄ntū diligas xp̄m. diſce amare dulciter. amare prudenter. amare fortiter. Dulciter. ne illectꝰ. prudenter. ne deceptꝰ. fortit̄ ne oppreſſus. ab amore dei auertaris. Itē mgr̄ in ſentētijs. Dilectionis modus inſinuatur. cū dicit̄ ex toto corde. i. ex toto intellectu. ex tota aīa. i. ex tota volūtate. ex tota mente. i. ex tota memoria. Quartū eſt p quid cognoſcatur amor ſiue amans ſcꝫ p bonas ⁊ efficaces opationes. quia iuxta verbum Bern̄. Amor aliud nō eſt ꝙ̄ vehemens et bene ordinata voluntas. Ordo vero amoris talis eſt. vt deū diligamꝰ ſup omia. ⁊ ꝓpter ſeipm̄ et toto corde. primū vero ſic noſ ipos. i. ad qđ noſipos. vel ꝓpter noſipos. vel q̄ntuꝫ noſipos. inimicum vero propt̄ deum. tolerādo cū ⁊ benefaciēdo ſibi ſm̄ illud Mat. v. Diligite ini. veſt. bn̄. his qui

oderūt vos ꝛc̄. Item Greg.
oſtendit ꝙ ex operibꝰ proba
tur dilectio. Probatio inḋt
dilectiōis.exhibitio eſt ope/
ris. Un̄ ſi dilectio fuerit for
tis.patebit ex fortitudine o/
peris.ſicut eſt videre in mar
tyribꝰ.qui ꝑ maxima tormē/
ta que ſuſtinebant in corpo/
re.oſtendebant maximā ca/
ritatem qua ardebāt in men
te. Unde Grego. Amor oci
oſus nō eſt.operat̄ enim ma
gna ſi eſt. Si vero opari re/
nuit.amor non fuit ꝛc̄. Mul
ta ſunt opera charitatꝫ ꝛ di/
lectionis oſtenſiua. in ḋbus
illud potiſſimū eſt vt homo
a peccatis abſtineat.ꝛ ſobrie
pie ac iuſte viuat. Eccleſi.iij.
Qui diligit deum exorabit
ꝓ peccatis ꝛ continebit ſe ab
illis. Cognoſcit̄ etiā illa dile
ctio ex operibꝰ miſericordie
ꝛ pietatis ꝙꝫ maxime. Eccli.
vij. Porrige pauperi manū
tuam vt ꝑficiatur ꝓpiciatio ꝛ
benedictio tua.ꝛ mortuo nō
prohibeas gratiā. Nō deſis
plorantibꝰ in conſolatōne.ꝛ
cum lugentibꝰ ambula. Nō
te pigeat viſitare infirmū.ex
his enim in dilectiōe firma
beris.j. Joh.iij. Qui habue
rit ſubſtantiā huiꝰ mūdi.ꝛc̄.

vſqꝫ ibi. Filioli mei non dili
gamus ꝟbo neqꝫ lingua.ſed
opere ꝛ veritate.

Dn̄ica decimaoctaua.

Enoua/
r
mini ſpū mentis
veſtre et induite
nouum hominē qui ſm̄ de/
um creatus eſt in iuſticia et
ſanctitate veritatis ꝛc̄. Eph.
iiij. Notādū ꝙ quadruplex
eſt renouatio.ſ. baptiſmalis
penitentialis.regularꝫ ꝛ eter
nalis. Unde verſus. Baptiſ
mus.pena.monachatus vi/
ta futura. Intus ꝛ exterius
nos renouare ſolent. Pri
ma igitur renouatio fit per
baptiſmuꝫ contra originale
peccatū quod a primis parē
tibus contraximus. ꝛ inue/
terati ſumus. Nā diabolus
ſerpens antiquus ꝑmis pa/
rentibus noſtris virus pec/
cati infudit.ꝛ in poſteros fo
mitē cōcupiſcentie carnalis
tranſmiſit.ꝛ quia hoc primo
tempe fecit totuꝫ genus hu/
manum a ſua recenti noui/
tate in vetuſtatem deduxit.
Trenoꝝ.iij. Uetuſtam fecit
pellem meā ꝛ carnē meaꝫ.cō
triuit oſſa mea. Hanc vetu/
ſtateꝫ aufert nobis dominꝰ

quotidie per aquas baptiſmales. quibus contactu ſue mundiſſime carnis. vim regeneratiuam et renouatiuam indidit. et eas virtute ſpiritusſancti conſecrauit. vt iam non ſit in eis ſterilitas ſiue mors. Unde apl's ad Titum. iij. Apparuit benignitas et huma. ſal. n. dei etc. vſque ibi. Saluos nos fecit per lauacrum regenerationis et reno. ſpiritusſancti. etc. Glo. Per lauacrum. vbi depoſito veteri homine renouatur nouus. quia credit in chriſtum. renouatur per ſpiritumſanctum in baptiſmo datum in remiſſionem peccatorum et ad copiam virtutum. Hic ei euomimus peccatum a primis parentibus in nos tranſfuſum. et renouamur ad modum cerui. qui attractum naribus ſerpentem euomit et ad fontes aquarum viuentium decurrit Ps. Sicut ceruus deſi. ad fon. a. etc.

Secunda renouatio fit per penitentiam contra peccatum actuale. quod nos in vetuſtatem criminum mittit. Ps. Turbatus eſt a furore oculus meus. inuete. inter oēs ini. me. q. d. Poſtquam vidi me inueteratum in medio ſcelerum meorum. eo quod diu iacuerim in peccatis. et diu computruerim in eis. turbatus eſt oculus intelligentie mee. et in furorem penitentie conuerſus. Penitentia enim furori comparatur. quia ſicut furens non curat quid faciat. et quandoque ſeipſum vulnerat. ſic penitens ſeipſum punit et caſtigat. Unde Grego. de penitentia magdale. Conſiderauit nanque quid fecit et noluit moderari quid faceret. Et quia grauiter erubeſcebat ſe intus nihil eſſe credebat quod verecundaretur foris. Et nota quod peccator furere dicitur. quia damnum quod ſibi et aliis infert minime recognoſcit. Cum enim quis mortaliter peccat. auffert deo quod ſuum eſt. ſ. imaginem eius deturpando vel etiam deformando. Item proximo quod ſuum eſt. ſ. bonum commembri. Nam ratione communionis bonorum eccleſie qui peccat in ſe. peccat et in totam eccleſiam. Unde Adamancius. Eccleſia in qua corpus chriſti eſt. vnde in totam eccleſiam delinquere videtur. qui corpus ſuum maculauerit. Qui ergo peccat damnificat eccleſiam. quia aufert ei bonum commembri. Item ſibiipſi aufert quod ſuum eſt. quia beneficia ſibi a deo preſtita vilipendit. quod eſt ingratitudo maxima. De ſunt tres ruge in facie peccatricis anime

ꝑ quas deꝑhendit vetuſtas
eius. Job. xvj. Ruge mee te/
ſtimoniū ꝑhibent cōtra me.
Debem⁹ ergo renouari ſpū
mentis nr̄e. i. ſpiritu qui eſt
mens. i. mentaliter ad ſilitu
dinē ſerpentis. qui ꝑ angu/
ſtum foramen petre ſe traij/
cit. ⁊ veteres exuuias depo/
nit. j. Pe. ij. Deponētes igit̄
omnē maliciaꝫ ⁊c̄. Tercia
renouatio fit ꝑ ingreſſuꝫ re/
ligionis vbi hō tot⁹ renoua
tur. ⁊ q̄ſi in virū alterū muta
tur. ita vt in ip̄o locū habeat
qđ dicit̄ Apocalip. xxj. Ecce
noua facio omnia. Innoua
mur eñ foris vultu. habitu.
geſtu. Int⁹ gemitu. ſuſpirijs
planctu. ⁊ alijs ſignis noue
ꝯuerſionis. Qđ ſignatū ha/
bemus Deut. xxj. de mulie/
re captiua. Si videris i nu/
mero captiuoꝝ mulierē pul/
chram ⁊c̄. vſqꝫ ibi. Introdu
ces in domū tuam. Que ra/
det ceſariem ⁊ circūcidet vn/
gues. ⁊ deponet veſtem in q̄
capta eſt. ſedenſqꝫ in domo
tua. flebit patrem ⁊ matrem
ſuam vno menſe. poſtea in
trabis ad eam dormieſqꝫ cū
illa ⁊ erit vxor tua ⁊c̄. Ecce
quanta mutatio ⁊ quam eui
dens renouatio tam corpo/
rum q̄ꝫ moꝝ. vt fiat mun
dan⁹ religioſus. homo car/
nalis ſpiritualis. terren⁹ ce/
leſtis. hec mutatio dextere ex/
celſi. Ps̄. Emitte ſpiritū tuū
⁊c̄. ⁊ renouabis faciē ter. i.
peccatoris qui prius faciem
ad terram habuerat. ⁊ terre
na concupierat. modo ſurſū
faciem cordis ad deū leuat.
et ad dei imaginem ſe tranſ/
formari affectat. j. Corinth.
xv. Sicut portauimus ima
ginem terreni. portemus et
imaginem celeſtis imago ter
reni eſt ade vetuſtas. imago
celeſtis eſt chriſti nouitas.
Gregori⁹. Vite etenim no/
ſtre. in vi. e. contrari. op. no.
ſue. ⁊c̄. Hec eſt renouatio a/
quile. Ps̄. Renouabitur vt
aquila iuuentus tua.

Quarta renouatio fiet ꝑ
gloriam reſurrectionis in ſe
culo futuro. quādo ſcꝫ mor/
tale hoc induerit immorta/
litatem. et corruptibile hoc
induerit incorruptionem. j.
Corinth. xv. vbi multa dicit
ap̄ls de reſurrectiōe. Et qui
dē oēs reſurgē⁹. ſed nō om̄s
immutabimur. Immutari
idem eſt qđ renouari. ⁊ i glo
riā bt̄e imortalitatis trāſire.
Tube nomine aliquod eu/

dens ⁊ p̄clarũ ſigunm ad/
uentꝰ chriſti intelligit̃. Per
ictum oculi ſumma celeritaſ
huius renouationis accipit̃
Tunc etiam faciet dominꝰ
celum nouum ⁊ terrã nouã.
id eſt. corpus ⁊ animã reno/
uabit ⁊ vnũquodq̃ ꝓꝑriis do
tibus adornabit vt impleat̃
in nobis quod dicit̃. ij. Co/
rinth. iij. Nos autẽ omẽs re
uelata facie gloriaꝫ domini
ſpeculantes in eandem ima
ginem transformabimur a
claritate in claritatem tanq̃
a domini ſpiritu. Glo. A cla
ritate creationis in claritatẽ
iuſtificationis. vel a clarita/
te fidei in claritatẽ ſpei. Nũc
enim in hoc tempore in ſpe
hꝰ renouationis poſiti ſumꝰ
donec ipſam ꝑcipiamꝰ in rei
veritate. Vñ Phil. iij. Sal/
uatorem expectamus domi
niũ ieſum chriſtuꝫ qui refor.
c. h. noſtre. Gloſa. i. deiectio
nis noſtre quod ꝑ mortẽ in
puluerem ⁊ vermes humili
atur. reformabit ita q̃ erit cõ
figuratuꝫ corpori claritatis
ſue. i. aſſimilatũ corꝑi clarita
tis illius quã habuit in trãſ/
figuratione. vel in reſurrecti
one. Hec eſt renouatio fe/
nicis que ſe incinerando re/
ſuſcitat. ꝑ quam chriſtus ſi/
gnatur. qui eſt vnicus patrꝭ
qui collectis lignis aroma/
ticis. ſ. crucis flãmis carita/
tis ſe iniecit. ⁊ nos ſui gene/
ris ſpeciẽ conſeruauit. ſm il/
lud. Qui mortẽ noſtrã mori
endo deſtruxit. ⁊ vitaꝫ reſur
gendo reparauit. Qui eſt be
nedictꝰ in ſe.

De euangelio.

Vrge tol
ſ le lectum tuũ et va
de in domũ tuam.
⁊c. Matth. ix. Sunt quat/
tuor cubicularij qui ponunt
nobis quattuor genera le/
ctorũ. Xp̄s lectũ correptõis
et increpationis. Caro le/
ctum delectationis. Mun/
dus lectũ ambitionis. Dia/
bolus lectũ elationis. Vñ
verſus. Xp̄s languoris. caro
luxus. mũdus honoriſ. Lu
cifer horroris lectum parat
atq̃ tumoris. Igit̃ primꝰ
cubicularius chriſtꝰ eſt q̄ po
nit nos in lecto languoris ⁊
increpationis. Job. xxxiij.
Increpat per dolorẽ ĩ lecto.
⁊ om̄ia oſſa eius marceſcere
facit. abhominabilis fit ei ĩ
vita ſua panis ⁊ anime illiuſ
cibus ante deſiderabil̃. id ẽ.

praua deſideria et maligna opera. in quibus prius dele ctabatur. in amaritudinem penitentie conuertenẗ. Ps. Lauabo p ſingulas noctes lectum meū. id eſt. p ſingula peccata ad memoriaʒ reducta. lauabo lectum conſcien tie egre ⁊ infirme. Deniꝗ; ppter peccata diuerſe egritudines accidere ſolent. Glo. Hic datur intelligi pleraſꝗ; corporū debilitates euenire pꝓter peccata. Et iō for ſan prius dimittuntur peccata huic paralitico. vt cauſis debilitatis ablatis. ſani tas reſtituaẗ. Hinc eſt ꝙ hic paraliticus in luca vocatur homo quaſi peccator. et aliȷ̄ paralitico iacenti ad piſcinā dicit̄. Ecce ſanus factus es iam ampli⁹ noli peccare. Et ponunẗ hic quinꝗ; cauſe q̄re domin⁹ percutit aliquos in p̄ſenti. Secūdus cubi cularius vel potius cubicu laria noſtra eſt caro que ponit nos in lecto luxurie ⁊ im pudicicie. Prouerb. vij. Intexui funibus lectū meum. Alia lr̄a habet. inſtitis. qđ in idem redit. Utrumꝗ; ſignat mollicieum et carnalem voluptatem ligantes ⁊ illaqueantes animā. Iſti ſūt funes neruicij ⁊ ſemp humentes. p quos dalida ligat ſamſonē. Judicū. xv. Primo quidem molles. ſed poſtꝗ̄ ſiccati fu erint fortius ſtringunt. quia difficile eſt conſueta relinq̄re ⁊ vicijs adoleſcentie in ſenectute carere. Prouer. xxij Prouerbiū eſt. Adoleſcens iuxta viam ſuā etiā cū ſenue rit nō recedet ab ea. Poeta. Sordib⁹ imbutos nequeūt dimittere ſordeſ. Straui in quit tapetibus pictis ex egy pto. id eſt. diuerſis deſideriorum vanitatib⁹. puta ludis choreis. tympanis. iocis. ge ſticulationib⁹. riſib⁹ et ceterꝭ iuuenilibus delectationib⁹ inherendo. que om̄ia ſunt de egypto. q2 ꝑtinent ad me rorem ⁊ ad tenebras eterne damnationis. ſm̄ illud. Ue vobis qui nunc rideꞇꝭ. quia lugebitis. Luce. vj. Aſperſi inquit cubile meum myrra ⁊ aloe et cinamomo. vbi plura ponuntur amara ꝗ̄ dulcia. Juxta illud poeticum. Plus aloes ꝗ̄ mellis habet Quia reſpectu delectatōnū que in operib⁹ carnis ſunt. multo plures ſunt amaritu dines. Nam cū lac carnalis

delectationis ex vtre Jabel
bibitur. tympus clauo eter/
ne damnatōis pforaꝫ. Judi
cū. iiij. Tercius cubicula/
rius eſt mundus qui ſternit
nobis lectū cupiditatꝫ ⁊ am
bitionis ⁊ tranſitorij bono/
ris. qui diuitibꝫ ⁊ amatoribꝫ
huius ſeculi pulcherrimꝰ vi
detur. Ezec. xxiij. Sediſti i
lecto pulcherrimo. et menſa
ornata eſt ante te. thimiama
meū ⁊ vngentū meū poſuiſti
ſup eam. ⁊ vox multitudinis
exultantis erat in ea. ⁊c. Ta/
le quid improperat dn̄s di/
uitibꝰ et ambitioſis q̄ lectos
pulchros ⁊ thoros altos ſi/
bi ꝯſtruunt ⁊ gloriant in lon
go ordine menſarū ⁊ in mul
titudine ꝯuiuātiū. nō atten/
dentes ꝙ iuxta ſit dies ꝑditi
onis. iuxta illō. Adhuc eſce
eorū e. in o. ipoꝝ. ⁊ ir. di. aſ. ſu
per e. Job. j. Filijs tuis et fi
liabꝫ veſcētibꝫ ⁊ bibentibꝫ vi
nū in domo fratris ſui ꝓmo
geniti repente ventus vehe/
mens ir. ⁊c. Signant dicit
ꝙ thimiama ⁊ vngentū po/
ſuit ſuper menſaꝫ ſuā. i. vaſa
thimiamatis et vngentorūꝫ
dei. puta thuribula ⁊ calices
⁊ alia vaſa miniſterij altaris
ꝯflata ⁊ in ciphos ⁊ in canta
ros redacta ⁊ cultui dei ſub/
tracta. qđ ſepe contingit. ſi/
cut legit. ij. Machab. iiij. de
menelao qui furatꝰ vaſa au/
rea de templo. ⁊ alios q̄ tem
pli fuiſſe videbant. partē ve
ro vaſoꝝ in tiro vendiderat.
⁊ dedit andronico. Ambitio
eñi diuitū nullū ſacrilegiuꝫ
veret. ſicut patet i balthaſar
Dañ. v. Qui bibebat de va/
ſis templi ⁊ laudabat deos
ſuos. ⁊c. Hic eſt exitus am/
bitionis. et lectus vane glie.
videlicet tribulatio ⁊ angu/
ſtia ⁊ calamitas repentina.
Apo. vj. Ecce ego mittā eā i
lectū. ⁊ qui fornicant cum ea
in tribulatiōe magna erunt
⁊c. Quartꝰ cubiculariꝰ eſt
diabolus. q̄ ponit nobis le/
ctum elationis ⁊ ſupbie. ⁊ ꝑ
ꝯſequens eterne dānatiōis
⁊ miſerie. Job. xvij. Infernꝰ
domus mea eſt ⁊ in tenebris
ſtraui lectulū meum. ⁊c. Le
ctus ſupbie ⁊ elationis quē
ſternit nobis diabolꝰ. ſigna
tus eſt Deutero. iij. in lecto
og regis baſan qui erat fer/
reus ⁊ habebat nouem cubi
tos longitudinis. ⁊ quattu/
or latitudinis. q̄ ſpiritus il/
le ſuperbie ſup nouem ordi
nes angelorū ſe extēdere vo

luit. ꝛ de quattuoꝛ dotibus quas ceteris excellentiꝰ habuit temere ſupbiuit. ſcꝫ de nobilitate nature. de p̄minentia potentie. de ſubtilitate intelligentie. de ꝓprij arbitrij libertate. In quibꝫ etiaꝫ dotibus adhuc imitanꝭ euꝫ omnes qui ex parte illiꝰ ſūt Deniqꝫ ex his quattuoꝛ gratijs. ꝛ dei donis ſurgit omis motus ſupbie et elationis. Non ſufficit diabolo ꝙ vno lecto. quin transferat infirmos ſuos de lecto ad lectū. quod eſt certiſſimum ſignū moꝛtis. quādo ſcꝫ infirmus rogat lectum de loco ad locum frequenter permutari. Transfert enim ſuos egrotos de lecto ſuperbie ad lectum auaricie. De quo. iiij. Regū. j. Hec dicetis domino veſtro. Super lectū quē abſcōdiſti nō de. ſed m. mo. Hoc dicitur de ochozia. qꝺ interp̄tatur retinens auariciam. quia auari difficile cōuertuntur. Item ad lectum diſcoꝛdie. Mat. xxiiij. Erūt duo in lecto vno. vnus aſſumetur. ꝛalter relinquetur. ꝛc̄ Surge ergo ꝛ tolle lectū tuum. Lectus eſt peccatum in quo quieſcit homo cum ī eo delectatur. Surgit cuꝫ peccatū deſerit. Poꝛtat lectum cum peccatū eſt ei oneri qꝺ p̄ius erat delectationi. In domū ſuam vadit. cum bene operando ad vitam eternam pꝛoficit. Quod nob̄ p̄ſtare dignetur. ꝛc̄.

Dn̄ica decimanona.

Videte quomodo caute ambuletis ꝛc̄. Eph. v. Cautis ꝛ ſapientibꝫ ꝑegrinis atqꝫ viatoribus q̄ttuoꝛ ſunt ſūme neceſſaria. ſ. expenſarū neceſſitas. ſocioꝝ fidelitas. collationū iocunditas. reditꝰ celeritas. Vn̄ ꝟſus. Expenſe. ſocij. collatio mutua. feruēs. Ad patriā reditus tibi ſint o caute viatoꝛ. Igit̄ pꝛima cautela boni viatoꝛꝭ eſt viaticū ſecū tollere. ꝛ de expēſis vie cogitare. ne q̄d plus vel minꝰ poꝛtet. ſed qꝺ ſufficit ad neceſſitatē. nō ad ſupfluitateꝫ. Thob. vj. Aſſauerūt carneſ piſcis. ꝛ cetera ſalierunt que ſufficerent vſqꝫ venirent in rages ciuitatem medoꝛum. et cetera. Quod eſt contra ſtultos viatores. qui tantū

ſumunt de viatico. q᷑ magis
efficitur eis pondus vic non
ſubſidiū. Nonne ſtultus eſ/
ſet qui ad tres vel quattuoꝛ
vel ſaltem octo dietas one/
raret ſe expenſis vnius anni
Sic eſt oīmis qui mřas di
uitias congregat in hac vita
ꝛ tamen neſcit ſi cras viuat.
Luce. xij. de illo cuiꝰ vberes
fructus ager attulerat et di/
xit. Anima habes multa bo
na repoſita in annos pluri/
mos ꝛc̄. cui reſponſum eſt.
Stulte hac nocte repetent
animā tuam a te. ꝛ que ꝯgre
gaſti cuius erūt. Ecce q̄ꝫ ſtul
tus viatoꝛ ille fuit Prouidit
enim in expēſis ſibi ad mul/
tos annos. cū non reſtaret
ſibi iter vnius diei. Sꝫ via
toꝛ noſter chꝛiſtus nihil ha/
buit de ſuꝑfluo quin potius
etiā ſepiꝰ caruit neceſſarijs.
oñdēs nobis q᷑ leues ꝛ expe
diti eſſe debent qui ipſum ſe
quunť ꝑ vite pꝛeſentis itine/
ra durioꝛa. Ps̄. Propter ver
ba labio. tuo. ego cuſtodiui
vias duras. Paucis em̄ eſſe
ꝯtentos non ſolum chꝛiſtia
nos docuit. ſed etiam exem/
plo demonſtrauit. Secū
da cautela eſt bonos ſocios
querere ꝛ fideles quibus ſit
coꝛ vnū ꝛ anima vna. nec ab
inuicem recedant ꝓpter ali/
quem euentū tribulationis
vel turbationis. Thobie. ix
Tace noli flere. ſanus eſt fili
us noſter. ſatis em̄ fidel' eſt
vir ille cū quo miſimus euꝫ.
Rari ſunt boni ſocij et fide/
les quod ꝓbatur maxime ꝑ
tria. ꝑ paupertatē. per immi
nens aliquod periculū. et ꝑ
longioꝛis vie ꝓgreſſum. Nā
in via longa pater qñqꝫ deſe
rit filiū. ꝛ filius patrē. et ſepe
cōiurata ſocietas ꝛ fidelitas
violatur Prouerb. xx. Mul
ti vocanť miſericoꝛdes. virū
autem fidelē quis inueniet.
quaſi di. Raro inueniť. Et h̄
contingit ex cauſis diuerſis
Qñqꝫ ꝓpter diſconfoꝛmita/
tem moꝛuꝫ in quibꝫ nullum
ſimbolū cōuenientie habēt
Amos. iij. Nunq̇d ambula/
bunt duo pariter niſi conue
nerit eis. Item ꝓpter diuer/
ſitatem ꝓfeſſionū. ſicut chꝛi
ſtianus ꝛ gentilis vel iudeꝰ.
Epheſ. iiij. Hoc em̄ dico et
teſtificoꝛ in domino vt non
ambuletis ſicut gentes am/
bulant ī vanitate ſenſus ſui
tenebꝛis obſcuratū haben/
tes intellectū. ꝛc̄. Iteꝫ ꝓpter
aliquod notabile viciū. ſicut

eſt furia. vel audacia mala q̄
temeritas dicit̄. De iracun/
dia ⁊ furore dicit̄ Prouerb.
xxij. Noli eſſe amic⁹ homini
iracundo. neq̧ ambules cū̄
viro furioſo. ne forte diſcas
ſemitas eius ⁊ ſumas ſcāda/
lum anime tue. De ſcḋo Ec
cle. viij. Cū̄ audace ne eas in
via. ne forte ḡuet mala ſua ī
te. Ipſe em̄ ſm voluntatē ſu
am vadit. ne ſimul ī ſtulticia
illius pereas. Viator noſter
chriſt⁹ elegit ſibi fideles ſo/
cios ab initio mundi. Gen̄.
vj. Noe vir iuſtus atq̧ perfe
ctus cū̄ deo ambulauit ⁊c̄. ⁊
illud Gen̄. xlviij. Deus in cu
ius cōſpectu ambulauerū̄t
patres mei abraam ⁊ yſaac.
deus qui paſcit me ⁊c̄. Ps̄.
Ambulans in via immacu/
lata ⁊c̄. Tercia cautela eſt
collatio mutue iocunditat̄
⁊ vtilitas. Ex hoc em̄ temp⁹
redimit̄. ⁊ labor itineris alle
uiatur. Et hoc eſt quod h̄ di
citur. Redimentes tempus
q̄niā d. m. ſunt. Glo. id ē. qḋ
minus feciſt̄ in vno tempo/
re. recuperate in alio. Dimidi
antes dies quos impij non
dimidiant. Alij em̄ dimidi/
ant dies. alij implēt. alij nec
incipiunt. i. alij moriū̄tur in

egypto. alij in deſerto. alij in
terra ſancta. Nec mirū̄ ſi mi
nus feciſtis huc uſq̧. qm̄ di.
m. ſunt. id eſt. ī hac vita mul
ta occurrunt impedimenta.
nec poſſunt om̄ia agi p libi/
tu. Qualit̄ autē debeat tem
pus redimi. ⁊ quales collati
ones expediat fieri doc̄ȝ noſ
apoſtolus cū̄ ſubditur. Lo/
quentes vobiſmetipis ī pſal
mis qui ad bonā operatio/
nem cōmouent. ⁊ hymnis q̄
de laudib⁹ dei agunt. ⁊ can/
ticis ſpiritualib̄ que d̄ eter/
no gaudio ſunt. Tales col/
lationes ſunt vtiles ⁊ iocū̄/
de ⁊ deo grate. Ingerit eniȝ
ſe chriſtus huiuſmōi ſermo
nibus ⁊ delectat̄ in ipis Lu
ce. vlti. Qui ſunt hi ſmones
quos cōfertis ad inuicem. et
ibat cū̄ illis. Econtra diabo
lus vadit cū̄ illis qui tractāt
vana ſcurrilia et impudica.
vel qui detrahunt. atq̧ no/
uis rumoribuſ aliq̄d de ſuo
addunt. vel qui litigant di/
ſputando et ɔtendū̄t Mar.
ix. Et venerunt capharnaū̄.
⁊c̄. vſq̧ ibi. Siquideȝ in via
diſputauerant quis eſſet il/
loꝝ maior ⁊c̄. Ecci. xxj. Nar
ratio fatui q̄ſi ſarcina in via.
naȝ in verbis. ⁊c̄. Quarta

cautela eſt.ſe breuiter de via
expedire. et ad patriã tendere
q. iuxta apl'm. Nõ habem9
hic manentē ciuitatem. ſed
futurã inquirim9.2.ij. Cor.
v. Q̃diu ſumus in hoc mor
tali corpe pegrinamur a do
mino. Per fidem em̃ ambu
lamus. nõ p ſpecie. Bene di
cit p fidem. quia ſi magna e
monet nos ad ambulandũ
fortiter. Si vero tepida. ſe/
gniter et inerter. Unde q tã
pigre incedimus, et tam len/
te ad patriã tendimus. tres
poſſumus aſſignare cauſas
Una eſt incredulitas. He/
breo. iiij. Feſtinemus ingre
di in illã requiez. vt ne quis
in idipm incidat incredulita
tis exemplũ. etc. Senſus eſt
q filij iſrl' nõ intrauerũt trã
pmiſſionis. incredulitas il/
lorũ cauſa fuit. quia non cre
diderunt vel deo vel moyſi.
vel exploratoribꝰ ſuis. Sed
p nihilo habuerũt. ter. deſi.
Propter quod tedebat eos
vie et mortui ſunt in deſerto.
Sed nos abiecto increduli
tatis eorũ exemplo feſtine/
mus ingredi in illã requiez.
Item quia exiliũ patriam. et
gẽmas lutũ. et modicũ repu
tãt maxim. Job. xxx. Sub
ſentibus eſſe delicias cõpu/
tabãt. Et Eccs. iiij. Stult9
manus cõplicat etc. vſq ibi.
et dicit. Melior eſt pugillus
cum requie. q̃ plena vtraq
manus cũ dolore et afflictio
ne animi. Item quia nõ cre
dunt ſe diligi a deo. et maxio
deſiderio preſtolari i ſuper/
na hieruſalẽ que eſt mat' no
ſtra. Thobie. x. Ego noui q
pater meus et mater mea mo
do dies cõputant et affligit'
ſpiritus eorũ in ipis. Sed
viator noſter chriſtus exul/
tauit vt gygas ad currendã
viam. Quod nob pre. dig.

De euangelio.

Mice quo a modo huc intraſti nõ
habens veſtem nupti
alem. etc. Matth. xxij. Circa
eiectum iſtum quattuor no/
tari poſſunt. ſ. veniendi tar/
ditas. coactionis neceſſitas
cultus vilitas. confuſiõis ta
citurnitas. Unde ver. Tar/
dus. compulſus. pannoſus.
mutus. ab aula. Pellit' et te/
nebras vinctus ſubit exteri
ores. Tarditas notatur
in hoc. q cum primis voca/

tus non venit.nec cũ ſecundis.ſed cum cecis ⁊ claudis ⁊ debilibus qui poſtremo venerũt.in quo ſignantur tardi.qui totum vite ſue temp9 male expendunt.⁊ vix tandẽ conuertunt.cum magis ſũt oneri q̃ꝫ honori.quando frequentius contingit eos eſſe in infirmaria. q̃ꝫ in chorali pſalmodia. Job.xxiiij. Morietur in tempeſtate aĩa eorum.⁊ vita illorum inter effeminatos erit. Bene dicit. in tempeſtate.quia tunc incipiunt tuſſire excreare et ructuare.⁊ tantas tempeſtates gemituum ⁊ clamorũ facere ꝙ nemo poteſt ſuſtinere.⁊ vita illorum inter effemiatos qui neſciunt bellare ſed tm̃ garrire. Hec eſt omnis fortitudo illorum. Poeta. O ſola fortes garrulitate ſenes. Job.xix. Derelicta ſunt tantũmodo labia circa dentes meos. Propterea cõſulitur nobis Ecci.v. Non tardes conuerti ad dominum.⁊ ne differas de die in diem.⁊c. Auguſtin9. Nemo tardet venire.ne dum vocatus excuſat.cum voluerit venire non valeat. Matth.xxv. Nouiſſime vero veniunt et relique virgines.dicentes.domine domine aperi nobis.⁊c.

Coactiõis neceſſitas notatur cum dicitur. compelle intrare.quod multis cõtingit. qui nunq̃ꝫ venirent niſi cõpellerent infirmitate.paupertate.⁊ malis ſucceſſibus vite p̄ſentꝫ. Hiere.ij.et nihil habebis proſperum. Criſoſtom9. Illi plerũqꝫ facile ad deum veniunt quos in terrenis actibus proſpera nulla comitãtur ⁊c. Hor actio non eſt aſcribenda ꝟtuti.ſed potius neceſſitati. Nemo eĩ inuitus benefacit.etiã ſi bonum eſt quod facit.ſicut dicit Auguſtin9 in libro cõfeſſionũ. Qui inuite bene facit nequam eſt.⁊ ſibiipſi plus q̃ꝫ aliĳs nocet. Eccli.xiiij. Qui ſibi inuidet nihil eſt illo nequius.⁊ hec eſt redditio malicie illi9.⁊ ſi bene facit.ignoranter ⁊ non volens facit.et in nouiſſimo manifeſtat maliciam ſuam ⁊c. Qd̄ frequẽter contingit in hereticꝫ ⁊ paganis.qui dũ intrare compelluntur.tandem in nouiſſimo manifeſtant maliciam ſuam.⁊ ad perfidiã relabuntur.veruntamen ipi heretici ſunt ad fidem compellendi.

⁊ frequenter vocandi. Gre.
Alij vocant̃ ⁊ venire cõtem/
nunt. alij vocantur ⁊ veniũt.
alij intrare compelluntur.
Vocantur ⁊ venire contem
nunt. qui donũ intellectꝰ ac/
cipiunt. ſed eundẽ intellectũ
operibꝫ non ſectant̃ Vocan
tur ⁊ veniunt qui acceptam
intellectus gratiã operibus
profitent̃. Compelluntur ĩ/
trare quos eccleſia tempora
liter punit. qui cõuerſi ſunt
retrorſum poſtq̃ꝫ poſuerunt
manũ ad aratrũ. Dicit etiaꝫ
Augꝰ. hereticos trahendoſ
eſſe a ſepibꝫ. qꝛ qui ſepes con
ſtruunt. diuiſiones querũt.
Gloſa. ſuꝑ eundem locum.
3 Habitꝰ deformitas nota
tur cũ dicit̃. vidit ibi hoiẽm
non veſtituꝫ veſte nuptiali.
Glo. Unus iſte omnes q̃ ſo
ciati ſunt in malicia intelli/
guntur. Grego. Quid debe
mus intelligere ꝑ veſtem nu
ptialem niſi charitatem. In
trat enim ad nuptias. ſed cũ
veſte nuptiali nõ venit. qui ĩ
ſancta eccleſia aſſiſtens fidẽ
habet. ſed charitatẽ non ha
bet. Recte em̃ charitas veſtꝭ
nuptialis vocatur. quia hãc
ipſe conditor noſter habuit.
dum adꝯſociande ſibi eccle

ſie nuptias venit. Sola q̃ꝑ
pe dilectione dei actũ eſt vt
eius vnigenitꝰ in mentes ele
ctorũ ſibi hominũ veniret.
Unde Paulꝰ. Propter ni/
miã chari. ſu. qua di. nos de
us filiũ ſu. mi. in ſi. car. pecca
ti. Qui ergo ꝑ charitateꝫ ve
nit ad hoĩes. eandẽ chari/
tatem innotuit eſſe veſtẽ nu
ptialeꝫ. Nos ſumus fratres
qui ĩ nuptijs verbi incarna/
ti diſcumbimꝰ qui iam in ec
cleſia habemur. qui ſcriptu/
re ſacre epulis paſcimur. qui
coniunctã deo eccleſiaꝫ eſſe
gaudemus. Ecce rex ad nu/
ptias ingredit̃. ⁊ cordis no/
ſtri habitũ contẽplatur. atq̃ꝫ
ei quẽ charitate veſtitũ non
inuenit. protinꝰ iratus dicit
Amice quõ huc intraſti nõ
habens veſtem nuptialem.
Mirandũ valde eſt fratres
q̃ꝛ hunc ⁊ amicũ vocat et re/
probum. Ac ſi aperte dicat.
amice ⁊ nõ amice. Amice ꝑ fi
dem. ⁊ nõ amice ꝑ operatio/
neꝫ. Huc uſq̃ꝫ ſunt ṽba Gre
go. quibꝫ nihil addendũ pu
taui. Cõfuſionis tacitur/ 4
nitas notat̃ cuꝫ dicit̃. At ille
obmutuit. ſ. tanq̃ꝫ fur vel la/
tro in euidenti ſcelere deꝑ/
henſus. Hiere. ij. Quõ ꝯfun

ditur fur qñ deprehenditur
ſic confuſi ſunt domus iſra
el. Nam iuxta verbum iurſ.
Euidentia patrati ſceleris
non indiget clamore accuſa
tionis Criſoſto. In tempo/
re illo non erit impudentie
interrogandi facultas. cum
omēs angeli ꝛ mundus ipē
teſtis ſit peccatorū. qꝛ quod
dici ſine gemitu nō poteſt. in
illa diſtrictione vltime incre
pationis omne argumentū
ceſſat excuſatōnis. quippe qꝛ
ille foris increpat. qui teſtis
cōſciētie intus animū accu/
ſat. Item alio modo nu/
ptie veſtimentū eſt fides ve/
ra. Unde apl'us ait. Expoli
antes vos veterē hominem
cū ac. ſ. indu. no. ꝛc. q̄ſi. d. Ut
quid chriſtian⁹ es vocatus
cum opera tua nō ſint chri/
ſti. Interrogatio em̄ erit in
cogitationib⁹ impij. Sap. i.
Hunc talē cum viderit de⁹
in eccleſia non habentez q̇c/
q̄z quod reſpondeat ꝯſcien/
tie ſue. tradet eū ſpiritibus
vindicationū. Nam mala ꝑ
miniſtros malos reddit. bo
na ꝑ bonos. ꝛ ſic mittit̄ in ex
teriores tenebras gentiliuz
vel hereticorū vel iudeorū.
Uel exteriores tenebre ſūt
nouiſſime. i. eterna nox dam
nationis. qꝛ interiores tene
bre ſunt cecitas cordis. liga
tis manib⁹ ꝛ pedib⁹ ꝛc. Glo.
Membra que nunc ſponte
ligantur in vicio delectādo.
tunc in ſupplicio ligabūtur
dolendo. Per membra cor/
poris intelligitur veritas re
ſurrectionis. ꝑ fletum et ſtri
dorem dentiuz magnitudo
penaꝝ. a quibus nos defen
dat. qui bene. ꝛc.

Dñica viceſima.

i Nduite vos armaturā
dei vt poſſitis
ꝛc. Epheſ. vi.

Notandū ꝙ quadruplex eſt
armatura. corporalis. ſ. ꝛ ſpi
ritualis. ſcripturalis ꝛ iudi/
cialis. Unde verſus. Eſt ar
matura manualis. ſpiritua/
lis. Eſt ſcripturalis. et iudi/
cij generalis. Prima igit̄
armatura eſt corpal' ſiue ma
terialis. et per hanc hoſtib⁹
armata manu reſiſtimus et
iniurias noſtras propulſa/
mus. quia vnicuiq̄ȝ vim vi
repellere licet. cum modera/
mine inculpate tutele. ſicut

dicit decretum. Siquidem
in bellis iuſtis et legitimis
arma licet quãdoq; ſumere
ꝛ inimicos debellare. ꝛ ad h̄
arma ſunt inuenta. et quaſi
ab arcendo dicta. Arcentur
enim hoſtes p̱ ea. ꝛ ſicut ſunt
multe inſidie et calliditates
hoſtium. ita multa ac diuer/
ſa ſunt genera armoꝝ. ſm̄
ꝙ pugnamus cominus vel
eminus contra aduerſarioſ
Nam cominus ſunt gladij.
lancee. conti. fuſtes. et cetera
huiuſmodi. Eminus vero
machine. arietes. arcus ba/
liſte. ſicut fieri ſolet in obſidi
onibus. Unde Ezech. xxvj.
Clipeum leuabit contra te.
ꝛ vineas ꝛ arietes tempera/
bit in muros tuos. ꝛ turres
tuos deſtruet in armatura
ſua. Hec armatura cũ ad li/
citos vſus conuertitur. et p̱
fide aut patria defenſãda aſ/
ſumitur. armatura dei con/
gruenter efficitur ꝛ licite ex/
ercetur. ſicut patet in p̄dica/
tiõe cruc; vltra mare. Se
cunda armatura eſt ſpirita/
lis. quia per hanc armamur
in ſpiritu virtutibus et gra/
tijs et diuinis auxilijs cõtra
vicia ꝛ peccata. et contra ho/
ſtes inuiſibiles demones. ſ.
ꝛ eoꝝ temptationes. ꝛ hoc
eſt quod hic dicitur. Indui
te vos armatura dei. Gloſa
id eſt. virtutes vt poſſitiſ ſta/
re firmi aduerſus inſidias
diaboli. quia ex occulto mo/
litur mala. ꝛ neceſſe eſt vt ſte
mus. quia non eſt nobis col
luctatio quaſi vicinum bellũ
et de prope quaſi aduerſus
carnem et ſanguinem tm̄. id
eſt. non contra homĩes qui
viſibiles ꝛ fragiles ſunt. vel
contra vicia tm̄ que ſunt ex
carne ꝛ ſanguine. ſed aduer/
ſus principes. id eſt. demões
qui principãtur alijs ꝛ pre/
ſunt. Unde dic̄ Haymo ſu/
per eundem locum. Certuz
eſt ꝙ excicia irrogant̄ famu/
lis dei a diabolo. ſiue per ſe
ſiue p̱ miniſtros ſuos. cuius al/
titudo grandis eſt. Et vocat
apl's demones rectores mũ
di. quia ipi regũt dilectores
mundi. non ꝙ regant mun/
dum iſtum qui conſtat ex ce
lo ꝛ terra. ſed mundũ pecca/
tores dicit. De quo ĩ alio lo
co. ꝛ mundus eũ non cogno
uit. Q autem hec armatura
ſpiritualit' ſit accipiẽda oſtẽ/
dit apl'us cum ſubdit. Sta
te ergo ſuccincti lũbos men
tis veſtre. id eſt. carnales cõ

cupiſcentias reſtringentes. ⁊ hoc in veritate. non in hypocriſi. ⁊ induite loricã iuſticie. id eſt. iuſticia ſit vobꝭ lorica. calciati pedes in pparatione euangelij. id eſt. vt ſitis parati ad complendũ precepta euangelij. ſumentes ſcutum fidei. galeam ſalutis. et gladiũ ſpiritꝰ. i. quez dat ſpiritusſanctꝰ. Tercia eſt ſcripturalis. ⁊ habet̃ p ſacrã ſcripturaz. que nos armat nũc contra demones. nunc contra hereticos ⁊ quoſlibet ſuperbos philoſophos et inflatos. ſicut dicit apoſtolꝰ. ij. Corith. x. Arma militie noſtre non ſunt carnalia. ſꝫ potentia deo ad deſtructionez inimicorũ. conſilia deſtruentes. ⁊ omnẽ altitudinẽ extollentem ſe aduerſus ſcientiã dei ⁊ in captiuitatem redigẽtem omnẽ intellectum in obſequium chriſti. Gloſa. Omnem altitudinẽ. id eſt. pfunditatem intellectus tam legiſperitorũ q̃ʒ philoſophoꝝ vt ſimꝰ deſtruentes ↄſilia tã demonũ q̃ʒ hominũ extollẽtium ſe aduerſus ſcientiam dei. i. hereticos. ↄtra quorũ altitudinem dicit̃ Roma. xj. Noli altuz ſape. ſed time. ⁊c.

Ambro. In captiuitatẽ omnẽ intellectũ redigimꝰ et captiuos ducimꝰ omes ſupbe intelligentes. dũ xp̃o cõtradicentes vincimꝰ ducentes eos vſqꝫ ad obſequiũ chriſti id eſt. vt fidei chriſtiane cui ante repugnauerũt humilit̃ obediant. Deniqꝫ ſacra ſcriptura eſt turris dauid. De q̃ Cãti. v. Mille clippei dependent ex ea omnis armatura fortiũ. habet enim tela ⁊ iacula contra omẽ genus hominũ ⁊ hoſtiũ. ⁊ maxime cõtra diabolũ. cuiꝰ triplici temptationi dñs ẽplr obuiauit. Math. iiij. Quarta eſt iudicialꝭ. q̃ tũc valde terribilis erit cũ dñs ad iudicandũ venerit. qñ ſeipm ⁊ oẽm creaturã cõtra reprobos armabit. Sap̃. v. Accipiet armaturã zelꝰ illiꝰ. i. furor ⁊ indignatio illiꝰ. Induet p thorace iuſ. ⁊ ac. p ga. iu. cer. ſumet ſcu. inexpu. equi. ⁊c. ⁊ ſequit̃ imediate de armatura creaturarũ et elemẽtariũ ꝓprietatũ. Armabit creaturã ad vltionez ini. ⁊ pugnabit p eo orb trarũ ↄ inſenſatos ⁊c. Glo. Creator oim cuiꝰ arma ſũt ṽitas ⁊ iuſticia ⁊ iudiciũ. p creaturaz ſibi ſbiectã corripit deliq̃ntes. vñ

ſubditur. Ibūt directe emiſſiones fulguruȝ. Directe. id eſt. pro voto dirigentis dei. ſcȝ ⁊ tanꝙ̄ habene laxate. ſcȝ ad impetuoſe currendū curuato arcu nubium. que. ſ. nubes facient ſibi arcuȝ trium phalem quaſi teſtudineȝ ad ſedendū in eis. quia veniet ī nubibus celi cum poteſtate magna et maieſtate. Exterminabuntur ⁊ ad certum locum inſiliēt. id eſt. ī eas partes vbi peccantes extermi/nari ⁊ puniri meruerunt. ſicut diues in lingua. iudas ī effuſione viſcerum. a petroſa ira. que tunc ſeniet in petroſa corda que ſcindi ad penitentiam noluerūt ⁊c̄. vſqꝫ ibi Tanꝙ̄ turbo venti diuidet eos ⁊ ad heremuȝ perducet omnem terrā iniquitatis illorum. i. ad infernum. a quo liberet nos deus.

De euangelio.

Eri hora

b ſeptima reliq̄t euȝ febris. Johis. iiij Verſus. Sunt ſpecies febris multe. ſȝ quattuor iſto pono loco. Per quaſ bis crimina bina notato Igiẗ prima ſpecies eſt effimera. grece ſic dicta ab effimeron. qđ ſonat feruor vel calor vnius diei vł ab effimera belua marina. que eadeȝ die naſcitur ⁊ moritur. quia paruo tempore durat huiuſmōi febris quia vel per ſeip̄am deficit. vel in aliam ſpeciem cōmutatur. Hec eſt ſup̄bia que a marina belua. hoc eſt. a diabolo nomen ⁊ initiū habet. quia ip̄e eſt rex ſup̄ om̄es filios ſup̄bie. ſicut diciẗ Job xlj. ⁊ Thob. iiij. Superbiaȝ nunꝙ̄ in tuo ſenſu aut ī tuo verbo dominari permittas Ab ip̄a enim ſumpſit initiū om̄is p̄ditio. Hec eſt belua marina. que exiuit vt deuoraret thobiam. Quod exponit Beda de diabolo. ꝙ duȝ chriſtus in cruce lauaret pedes ſuos qui ambulauerāt ſuper terraȝ. venit diabolus querens ſi quid peccati īueniret in eo. ⁊c̄. Et febris illa paruo temp̄e durat ſignat. ꝙ ſuperbi cito corruunt. nec contra deum aliꝙ̄diu ſtare poſſunt. Luc. x. Uidi ſathanā q̄ſi fulgur de celo ca. ⁊c̄ Nihil fulgure velocius et nihil caſu ſup̄borū certi⁹. qđ appa

ret in angelo de celo eiecto. ⁊ de homie a paradyſi deliciis ſub tanta celeritate expulſo. Scda ſpecies dicitur ethica. ab ethis qd ē habitudo. qſi febris coũerſa in habitũ. ⁊ fit qñ calor innaturalis pdñans ɔſumit ſubſtã tialem humiditatẽ vt vix aliud appareat in eis qui hac febre laborant q̃ȝ oſſa ⁊ cutis. Hec eſt inuidia q̃ conſumit humorez gratie. ⁊ pinguedinẽ charitatis fraterne Inuidi em̄ aridi ſunt ⁊ ſicci et humore omis beniuolentie vacui. Propter qd cirpo cõparant ⁊ carecto. Job. viij. Nũquid vireſcere poterit cirp⁹ abſq̧ hũore. aut creſcere carectum ſine aqua ⁊c̄. vſq̧ ibi Ante omẽs herbas areſcit. q̄ſi di. Omibus aliis inuidi nequiores ſunt. ⁊ ſeipos conſumunt. Ecci. xiiij. Qui ſibi inuidet nihil eſt illo nequi⁹. ⁊ hec eſt redditio malicie illius. Ac ſi dicat. Nequicia iuidi talẽ meret retributionez. vt ſeipm̄ deuoret ⁊ cõſumat Poeta. Inuidus in inuidia conſumit intus ⁊ extra. Socrates. Vellem inquit iuuidos oculos in omnib⁹ ciuitatibus habere. vt de omnium felicitatib⁹ torquerent. quia quotquot ſunt feliciuz hominũ gaudia. tot ſunt inuidorum hominũ gemitus ⁊ tormenta. Iuxta illud. Inuidia ſiculi. non inuenere tyranni. Maius tormentũ ⁊c̄.

Tercia ſpecies dicitur febris putrida. quia ex putridis humorib⁹ generatur ad quã maxime diſpoſita eſt cõplexio iuuenum calida ⁊ humida. quãdo exceſſus eſt in humiditate ⁊ calore. Hec eſt luxuria que mag⁹ infeſtat iuuenes q̃ȝ ſenes. Que rite dicitur putrida. q̄a omnia corrumpit. Ps. Corrupti ſunt ⁊ abhomiabiles facti ſũt. ⁊c̄. Propter quod luxurioſi cõparant iumentis putridis ⁊ ſtercoroſis. Johelis. j. Computruerunt iumenta in ſter. ſuo. ⁊c̄. Grego. Iumenta in ſtercore ſuo cõputreſcere eſt homines carnales in fetore luxurie vitã finire. Luxurioſi ſunt porci diaboli morbidi ⁊ ɔtagioſi. Poeta. Sicut grex totus in aruis. vni⁹ ſcabie cadit ⁊ prurigine porci. Sicut enim ſcrophe mutua prurigine ſcabide efficiuntur et tumide. ſic luxurioſi frequẽti cõmaculatione.

ij. Petri. ij. Voluptatem exi
ſtimantes dici delicias coin
quinationis ⁊ macule. deli/
cijs affluentes. ⁊ in cõuiuijs
ſuis luxuriantes vobiſcum
⁊c. Et quanta confuſio eos
ſequatur adiungit dicens.
Contingit autẽ eis illud ve/
ri prouerbij. Canis reuerſ⁹
ad vomitum ⁊ ſus lota ĩ vo/
lutabro luti. Fedum enim
⁊ putridũ eſt. ſemꝑ eſſe dedi
tum vicio carnis ⁊ volutari
luxurie volutabris. Dũ qui
dam ſtoycus diceret audien
te pitagora. Malle ſe cũ mu
lieribus eſſe ꝙ̃ cum philoſo
phis cõuerſari. Et ſus liben
tius inquit in ceno ꝙ̃ ĩ aqua
conuerſatur pura. Quar/
ta ſpecies febris dicit̃ acuta
quaſi multũ vrens ⁊ violen/
ta. q̃ ſi moroſa fuerit nec ſu/
dor vel vomitus vel nariuꝫ
ſanguinatio ei ſuperuenerit
morteꝫ inducit. Hec eſt aua
ricia que valde acuta eſt ⁊ ſu
pra modum ſubtilis in reb⁹
temporalibuſ acquirendis.
Quis enim enumerare va/
leat fraudes et verſucias et
circũuentiones feneratorũ
⁊ negociatorum ſeculi hui⁹.
Ps. Mendaces filij homi/
nũ in ſtateris. ⁊c. Amos. viij
Quando tranſibit meſſis ve
nundabimus merces ⁊ ſab/
batum. ⁊ aperiemus frumẽ/
tum. vt imminuamus men
ſuram. ⁊ augeamus ſiclum ⁊
ſupponamus ſtateras dolo/
ſas ⁊c. Poſſumus igitur
dicere ꝙ febris effimera eſt
ſuperbia. De qua Act. xxviij
Contigit autem patrẽ pub/
lij febribus ⁊ diſſenteria ve/
xatum iacere. Febris ethi/
ca eſt inuidia. Deute. xxviij.
Percutiat te dominus ege/
ſtate febri frigore et ardore.
⁊c. Febris putrida eſt luxu/
ria. ⁊ maxime prelatorum et
perſonarum eccleſiaſticarũ.
De qua Luce. iiij. Socrus
autem Petri tenebatur ma
gnis febrib⁹. ⁊c. Febrꝭ acu/
ta eſt auaricia. De qua h di/
citur. hora ſeptima reliquit
eum febris. Gloſa. in figura
ſanctiſpiritus ſeptiformis ĩ
quo omĩs ſalus conſiſtit. re
liquit eum febris hora ſepti
ma. Quod nobis pſtare di/
gnetur pater ⁊ filius ⁊ ſpiri/
tuſſanctus. Amen.

Dñica viceſimaprima.

Onfidim⁹
c in domio iesu. quia

qui cepit in vobis opus bo/num perficiet vſq̃ in diem chriſti ieſu. ꝛc. ad Philip. j. Iſtud verbum apoſtoli va/let pro nouicijs qui incipiũt bona opera vt perficiãt ea. Sunt autem quattuor gra dus perfectionis eoꝝ quos habes per hos verſus. Si fieri perfectus amas. poſſeſ/ſa relinque. Diſce ſubeſſe iu go. luxum fuge. ſobrius eſto

Igitur primus grad⁹ eſt paupertas vt homo vendat ſua et det pauperibus. Ad quod ſufficit bona volũtas. ſi non ſuppetat facultas. De hac perfectione nouicioꝝ chriſto famulari volentium dicitur Matth. xix. Si vis perfectus eſſe vade et vende omnia que habes ꝛ da pau/peribus. ꝛ habebis theſau/rũ in celo. ꝛ veni ſequere me. Quod proprium eſt apoſto lorum ꝛ religioſorum q̃ cru cem ſuaꝫ quotidie poſt chri/ſtum baiulant et proprieta/tes atq̃ poſſeſſiones rerum temporalium abdicant. Ta les magnam confidentiam habere poterũt. quia ipſi cũ chriſto iudicabunt. Math. xix. Vos qui reliquiſtiſ om/nia ꝛc. vſq̃ ibi, ſedebitis ſup ſedes iudicantes duode. ꝛc. Gloſa. Qui reliquerũt om/nia et ſecuti ſunt dominum. hi iudices erunt. Qui vero licita habẽtes ꝛ recte vſi ſũt. hi iudicabuntur. ꝛ hoc eſt ꝑ/pter maximam conformita/tem quaꝫ habent pauperes cum chriſto. De qua. ij. Co/rinth. viij. Qui propter nos egenus factus eſt ꝛc. Gloſa. Qui ita omnibus renunci/at vt egeat. maxime chriſto ſe conformat.

Secũdus gradus eſt obedientia. q̃ re/uera multo altior eſt primo. quia dicit Grego. Et fortaſ ſe difficile non eſt relinque/re quod habes. valde auteꝫ difficile eſt relinquere quod es. hoc eſt. teipm in manib⁹ prelati ponere. ꝛ ꝓprie volun tati renunciare. Iſte grad⁹ tam altus eſt. vt ſine ipo nec thura. nec p̃ces. nec victime. quicq̃ valeant ante deum. ſi cut dixit Samuel ad ſaul. j. Regum. xv. Melior eſt obe diẽtia q̃ victime. ꝛc. vſq̃ ibi. Quoniam quaſi ariolandi ſcelus eſt nolle acquieſcere. Non poterat propheta ma/ius ac deteſtabilius pecca/tum inuenire cui compara/ret inobedientiam. Quia

nunq̄ ꝑ aliquo crimīe tam grauiter puniti ſūt filij iſrael ſicut ꝑ ydolatria. Inobedientia diabolū de celo ꝛ hominem de paradyſo eiecit. Sed chriſtꝰ magnā nobis fiduciam exaltationis ꝑ ſuā obedientiā tribuit. Vñ glo. ſuꝑ illud Phil. ij. Xp̄s factꝰ eſt ꝑ nobis ob. Augꝰ. O q̄nta humilitas. humiliauit ſe chriſtus vſq ad incarnationem. vſq ad infirmitatꝫ humane participatōnē. vſq ad diaboli tentationē. vſq ad populi irriſionē. vſq ad ſputa alapas ꝛ flagella. ꝛ nouiſſime vſq ad ignominioſe crucis tormenta. Ecce habemꝰ humilitatꝫ et obedientie xp̄i exemplū. ſuꝑbie ꝛ inobedientie medicamentū. Quid ergo intumeſcꝫ o homo. O pellis miſera quid tenderis O ſanies fetida quid inflaris. Confidunt ergo in domino obedientes. quia propter hoc illū dominꝰ exaltauit ꝛ dedit illi nomen quod eſt ſuꝑ omne nomē. Tercius gradus eſt caſtitas ad quā ex voto tenenť religioſi ꝑfecti. vt ſint de cetero continentes. quia caſtitas multꝫ modis diciť. ſicut patet ex illa gloſa ſuꝑ illo verbo. Deſpondi vos vni viro vir. ca. ex. chriſto. ij. Corinth. xj. Auguſtinꝰ in lib. queſtionū. Attende q̄ a plurali ad ſingulare deſcēdit. volens intelligi totam eccleſiā virginē eſſe. ꝛ in omnibꝫ veris membris virginitatem mentꝫ. ꝛ ſi non integritatē corporꝫ ſeruauerunt. Virginitas carnis corpus eſt intactū. que virginitas paucoꝝ eſt. Virginitas mentis fides eſt incorrupta que virginitas omniū eſt fidelium. Unde in Apoc. xiiij Hi ſunt qui cū mulieribus nō ſunt coinq̄nati. virgines enim ſunt. In mulieribꝫ errorem ſignificauit. qꝛ error ꝑ mulierē cepit. Ideo ergo ſingulariter dixit. virginem. qꝛ omnes vna ſunt virgo. ꝑpter vnitatem integre fidei. ſolide ſpei. ſincere charitatꝫ. ꝛc̄. Que licet ita ſint. ꝑfectionis tamen gradū potiſſime attingūt ille ꝑſone que emiſerunt votū continentie. vel ſunt penitꝰ incorrupte. quia vt diciť Sap. viij. Incorruptio proximū facit eſſe deo. ibi Glo. Ad hanc ꝑfectionē nemo venit niſi quē diuina gratia ſubuehit. qꝛ om̄e da/

tum optimū. ⁊ om̄e donū ꝑ/
fectū deſurſum eſt deſcēdēs
Confidāt ḡ tales ⁊ inceptū
cōpleant. Quartus eſt ſo
brietas que tꝑantia dicit̃. or
namentū omniū religioſoꝝ
vt ſint ſobrij. nō ſolū in cibis
⁊ potibꝫ. ſed verbis. moribꝰ.
ſtudijs ⁊ doctrinis. ſicut do
cet apl's Roma. xij. Non plꝰ
ſapere q̄z oportet ſape. ſed ſa
pere ad ſob. Glo. Plus ſapit
q̄z oportet ſape. q̄ ſuis ſe cre/
dit meritꝫ ſaluari. Ad ſobrie
tatē ſapit q̄ meritorū ſuoruz
confidentiā non habet. Vel
aliter Non plus ſape. i. intel
ligere de myſterijs diuinis
q̄z oꝫ ſape. ſꝫ ſapere ad ſobri
etatem. i. ad tꝑantiā. ſiue tem
peranter ſine preſumptione
Quod preceptū tranſgredi
untur heretici. De hac virtu
te dicit̃ Sap̄. viij. Sobrie/
tatem ⁊ prudentiaꝫ docet. ⁊
iuſticiam ⁊ virtutē ⁊c̄. Gloſa
Qui ſobrius eſt. tēperās eſt.
prudens eſt. fortis et iuſtus
eſt. quid illi deeſt. Has ꝟtu/
tes nemo vnq̄z ſimul habu/
it. niſi cui oīum origo ꝟtutū
deus contulit quocūq̄z tēpo
re. quacunq̄z lege. quacunq̄z
gente. Habeant ergo confi/
dentiā incipiētes bona oꝑa.
quia deꝰ ꝑficiat ea. Glo. Co
operando deus ꝑficit qđ o/
perando incipit. q2 ipe vt ve
limus operat̃ incipiens. qui
volentibꝫ cooperat̃ ꝑficiens
Grego. Bonū ergo opꝰ no
bis in voluntate ſit. nā ex di
uino adiutorio erit in perfe/
ctione. Qđ no. ꝓſta. ⁊c̄.

De euangelio.

ſ Erue ne
quā omne debi
tum dimiſi tibi.
qm̄ rogaſti me. ⁊c̄. Matth.
xviij. Debemꝰ peccantibꝫ in
nos dimittere debita. ꝓpter
diuine legis adimpletionē.
virtutis exercitationē. my/
ſterij rationē. ⁊ pacis conſer
nationem. Unde ꝟſus. Lex
virtuſ. ratio. pax. q̄ttuor iſta
remitti. In nos peccanti ꝑ/
ſuadent debita fratri. Di
uine legis preceptum eſt. di/
mittere offenſas fratribus.
Cum enim dicat dominus
Mat. v. Diligite inimicos
ve. ⁊c̄. conſtat q̄ ipos dilige/
re non poſſumꝰ manēte ob/
ſtaculo odij vel rancoris. qđ
inductum eſt nobis ratione
offenſe vel leſiōis. Quo ꝑ di
lectionem dei et proximi re/

moto.poſſum⁹ diligere ini/
micos ⁊ offenſas eoꝝ dimit
tere quantūcū graues.q̄a
quo plus diligim⁹ eo plus
portam⁹. Propter quod di/
cit apl's Roma.xiij. Et ſi qđ
eſt aliud mandatū.in h ꝟbo
inſtaurat᷑.diliges ꝓximū tu/
um ſicut teipm. Qui em̄ dili
git proximū. legē impleuit.
Glo. Nota ꝙ duo ſunt pre/
cepta charitat; in quib tota
lex dependet et ꝓphete. pro
vtroq hic vnū ponit᷑.nec im
merito.q2 nec deus ſine ꝓxi/
mo.nec proxim⁹ ſine deo di
ligi poteſt. Hec aūt dilectio
ꝓximi idō cōmemoratur.q̄a
dilectio proximi in fact; ap/
paret.dilectio vero dei am
plius latet.tn̄ vnū ſepe ꝑ al/
2 tero ponit᷑. Itē ꝓpter ꝟtu/
tem animi. Nā alicui⁹ ꝟtuo/
ſi animi eſt remittere iniuri/
as ⁊ eſſe piū ⁊ clementē.tunc
em̄ exercitat᷑ virt⁹ hois.cum
ꝑdonat᷑ offenſa delinq̄ntis.
qn̄ anim⁹ iniurijs nō fran/
gitur.ſed econtra beneficijs
ſolidat᷑. Vn̄ Ambro.in ſmo
ne. Surgens ieſus de ſy.⁊c̄
Vide inq̄t clemētiā dn̄i ſal/
uatoris.nec indignatiōe cō/
mot⁹.nec ſcelere offenſ⁹.nec
iniuria violat⁹ iudea3 deſe/
ruit.q̄n etiā immemor iniurie
memor clementie. nunc do
cendo. nūc liberādo plebis
corda demulc3.⁊c̄. Hec erat
virt⁹ ⁊ clemētia dauid regis
in veteri lege.qui remiſit of
fēſas ſaul ⁊ ſemey ⁊ abſalon.
⁊ alioꝝ inimicoꝝ ſuoꝝ.ſicut
dicit in Ps̄. Si reddidi re/
tribuentib mi.ma.⁊c̄. Hoc
idem legit᷑ in cronic; de tyto
ꝙ nulli⁹ rei obliuio tam faci
le ſibi inducebat᷑. ſicut obli/
uio iniuriaꝝ. Nā cōſpirato/
res mortis ſue dep̄henſos ⁊
cōuictos in gratiā recepit.⁊
tam familiarē ſe eis in poſte
rū exhibuit ꝙ om̄es virtutē
clemētie animi ſui mirarent᷑
Erat ecōtra ſeru⁹ ille nequā
⁊ dur⁹ q̄ ſtatim irruit in con
ſeruū ſuū ⁊ tenēs ſuffocauit
eum.in hoc exprimēs crude
litatem q̄rundā ſup̄ioꝝ.qui
proni ſunt ad furias et tor/
menta.qđ vti egri et infir/
mi animi eſt. Unde Poeta.
Tūc felix q̄tiens aliq̄s torto
re vocato. Urit᷑ ardenti pro
pter duo linthea ferro.
Item ꝓpter myſticā nume 3
ri rationē. Nā vn⁹ debebat
decē milia talenta. alter cen
tū denarios. Aug⁹. Diligen
ter interroga iſtius numeri

ſecretũ.latebraſq̄ eiꝰ inq̄ri/
re. Juſticia lege conſtat.lex
in decē preceptis cōmenda
tur. Debebat igitur vnus decē
milia talentoꝝ in quo oīa
peccata ſignant̄ ꝓpter nume
rũ legis. Debebat alter deci
es decē denarios. ab eodem
numero debitũ ſuũ trahēs.
nã cencies centũ. decem mi/
lia ſunt. ꝛ decies decem ſunt
centũ. Lex denarius. pecca
tũ vndenarius eſt. Lex ꝑ de
cem. peccatũ ꝑ vndecim ac/
cipitur. qꝛ tranſgreſſio dena
rij eſt. Jn lege modus fixus
eſt. tranſgreſſus es legē pec/
caſti. Sꝫ ſicut magna ē dif/
ferentia inter decēz milia ta
lentoꝝ ꝛ centenariũ denari/
orũ. ſic maxima eſt differētia
peccare in deuꝫ ꝛ peccare in
hoīem. ſm̄ illud. j. Reguꝫ. ij.
Si peccauerit vir in viruꝫ.
placari ei poterit deus. Si
aũt in deũ peccauerit vir q̄s
orabit ꝓ eo. Attamē deꝰ faci
lius remittit multa ꝛ maxīa
delicta. q̄ꝫ hō paruula ꝛ pau
ca. Cũ em̄ peccamꝰ in deum
nōne peccamꝰ in deũ patrē
creatorē ꝛ regē dn̄m nr̄m a
q̄ oīa habemꝰ. Cũ ꝟo ī hoīeꝫ
nōne in ꝯſuũ nr̄m vilē ꝛ iuti
lē nec pane dignũ. ꝛ ille talis
irã reſuat ꝛ vindictã expetit.
Ecci. xxviij. Hō hoī reſuat
irã. ꝛ a deo q̄rit medelã. Jn
hoīem ſilem ſibi nō hꝫ miſe
ricordiã. ꝛ ꝓ pctīs ſuis dep/
cabit̄. ꝛ ipe cum caro ſit ꝛc̄.

Jtē ꝓpter pacꝭ ꝯſuatiōeꝫ.
nã q̄ diſcordias fouēt et ini/
micicias nutriũt nō ſũt filij
dei. De q̄bꝫ dꝛ Mat. v. Bea
ti pacifici q̄m̄ filij dei vo. q̄n
potiꝰ filij diaboli. De quibꝫ
Prouer. xvij. Sꝑ iurgia q̄/
rit malꝰ. ꝛ angelꝰ crudel̄ mit
tet̄ ꝯtra eũ. Glo. Angelꝰ cru
del̄. ſpũs malignꝰ ē. q̄ a dn̄o
mittit̄ cōtra pctōres vt affli/
gat eos tam in pn̄ti q̄ꝫ in fu/
turo ſicut olim ad affligen/
dos egyptios ꝑ immiſſiōes
per angelos malos. Et que
peior immiſſio q̄ꝫ cordis in/
duratio ꝛ culparũ retentio.
Qui hoc vicio laborat meri
to vir egyptius vocari pote
rit q̄ in tenebrꝭ manet. j. Jo.
ij. Qui odit fratrē ſuũ in te/
ne. eſt ꝛ in tene. ambu. ꝛ neſ.
quo va. ꝛc̄. Sicut olim egy/
ptij in tenebris ambulabãt
ꝛ nemo vidit fratrem ſuum
per triduum. Jſte egyptiuſ
rancor eſt. quem Moyſes
id eſt. mitis aliquis pacificꝰ
ꝛ benignus gladio charitatꝭ

4

interficit ⁊ ſub zabulo obli/
uionis ſepelit et abſcondit.
Timeant rancoroſi ne ora/
tio eorũ fiat in peccatũ quo/
tiens dicunt illũ articulum
Dimitte nob pr̄ debita nr̄a
ſicut et nos dimittim⁹ debi/
toribꝫ noſtris. Timeant cer
te ne in priſtinã obligationẽ
decẽ miliũ talentoruꝫ reuo/
cent᷑. Aug⁹. Nemo contra ſe
teneat nõ ignoſcendo. ne cõ/
tra ipm teneat᷑ quando orat
Dicit em̄ dominuſ. Dimitti
te ⁊ dimittetur vobis. Si ẽ
prius dimiſi. dimitte ⁊ tu vl̄
poſtea Nam ſi nõ dimiſeris
reuocabo te. ⁊ quicq̄d dimi/
ſeram replicabo tibi. nõ em̄
mentitur veritas.

Dñica viceſima ſecũda.

Noſtra au

tez conuerſatio in
celis eſt ⁊c̄. Phil. iij
Premiſit ap̄lus de his qui
terrena ſapiunt et in t᷑renis
deſiderijs conuerſantur. q̄s
deteſtans per hanc expleti/
uam coniunctionem. aũt. di
cit. Noſtra autem conuerſa
tio in celis eſt. Et hoc ꝓpter
multas ꝑrogatiuas celeſtis
conuerſationis. Unde ꝓſus
Conuerſemur ibi. pax ẽ vbi
ſumma ꝑhennis. Uita. pa/
rata quies. locus ingens et
deus hoſpes. Igit᷑ prima
dignitas eſt pax ſumma ⁊ ſe
curitas. Jſa. xxxij. Sedebit
populus meus in pulchritu
dine pacis et in tabernacul̄
fiducie ⁊ in requie opulenta
Hec eſt hieruſalẽ ſuperna q̄
edificatur quotidie vt ciui/
tas. ⁊ interp̄tatur viſio pacꝭ
eo ꝙ rex ei⁹ ſit p̄nceps pacis
⁊ pp̄lus ei⁹ pacificus. q̄a ſ᷑m
nomen eius ita et laus eius
Ecci. x. Scõm iudiceꝫ pp̄li.
ſic ⁊ miniſtri ei⁹. ⁊ q̄lis rector
ciuitatꝭ. tales ⁊ inhabitãtes
in ea. Quod exponit glo. de
xp̄o ⁊ ap̄lis. ⁊ eoꝝ imitatori/
bus. Dicit᷑ aũt illa pax ſum/
ma. qꝛ in ſummo eſt poſita.
id eſt. ĩ deo. Phil. iiij. Et pax
dei que exuperat omnẽ ſen/
ſum ⁊c̄. Gloſa. i. deus qui eſt
ſumma pax que nec cogita/
ri poteſt. ⁊ ideo extra eũ nul
lo opus eſt. Jn hac pace no
bis conuerſandum eſt. Ps̄.
Jn pace in idip̄m. dor. et re
quieſcam. Secunda di/
gnitas ẽ vita p̄ennis. que re/
uera nuſq̄ꝫ alibi inuenitur.
eo ꝙ celũ ſit terra viuentiuꝫ

⁊ patria ꝑmanentiū. quia ni
hil ꝑmanet ſub ſole. et hic ali
qñ deficiet. Eccl. xvij. Quid
lucidius ſole. et hic deficiet.
ſibi vero oīa viuunt ⁊ ꝑma
nent nec deficient. Ps. Por
tio mea dñe ſit in terra viuē
tium. Apocal. xxj. Mors vl
tra non erit. Sed neqꝫ ſyn/
thomata mortis. videlicꝫ lu
ctus clamor ⁊ dolor que pri
ma abierūt. ſ. cū angelis pec
cantibꝫ in abyſſum. ⁊ cū pro
thoplaſtis inobedientibꝫ in
ſepulchꝛuꝫ. ⁊ in terre gremi/
uꝫ. Omēs enim morimur ⁊
⁊ q̄ſi aqua ī terrā dilabimur
⁊c. ij. Regum. xiiij. ⁊ Jac. iiij.
Que eſt vita noſtra. vapor ē
ad modicū parens. quaſi di.
Subito tranſit vita p̄ſens
ad modū vaporis qui totuſ
eſt in tranſitione aeris et ni/
hil in refectione corꝑis. De
mutabilitate vite hūane di/
citur. Eccl. xviij. A mane vſ/
qꝫ in veſperū immutabitur
temp⁹. ⁊ hec omnia citata in
oculis di. Gloſa. Uer. eſtas
autumn⁹. hyems dies ⁊ nox
nunq̄ꝫ requieſcūt. ⁊tñ eterni
tati cōparata cito tranſeunt
⁊ omnia corā oculis domini
certo fine claudunt̄. ip̄e autē
idem eſt ⁊ anni eius nō defi
cient. Conuerſandum̄ eſt er
go in celis vbi eſt vita ꝑhen/
nis. o ſi tm̄ laborarēt homi/
nes pro vita eterna. ſicut fa/
ciunt pro terrena ⁊ tranſito/
ria. q̄ꝫ felici fine ꝯſequerēt̄ il/
lum qui de ſe dicit Jo. xiiij.
Ego ſum via veritas ⁊ vita.
⁊c. Tercia dignitas eſt q̄/
es p̄parata. Math. xxv. Ue
nite benedicti patris mei ⁊c
vſqꝫ ibi. quod vobis paratū
eſt a ꝯſtitutione mūdi. Lon
ga p̄paratio ſignat om̄imo/
dam requiem illā in patria.
vbi nihil deeſt timentibꝫ eū
poſt tribulationes ⁊ lachry/
mas vite p̄ſentis. Jſaie. xiiij.
Et erit in die illa cū requieꝫ
dederit tibi deus a labore
tuo. ⁊ a concuſſione tūa. et a
ſeruitute dura qua ante ſer/
uiſti ſumes parabolā iſtam
contra regem babylonis et
dices. Quomō ceſſauit exa/
ctor. quieuit tributū. Cōtri/
uit domin⁹ baculū impiorū
virgam dominantiū ⁊c. Hic
ponunt̄ quattuor ꝑturbati/
ones terrene cōuerſationis
a quibꝫ vix aliquis eſt exem/
ptus. Exactores ſunt. qui a
pauꝑibꝫ hoc qđ habēt et pl⁹
q̄ꝫ habeāt violēt̄ exigūt. Tri
butarij ⁊ qui tributis p̄ſunt.

aliqualē iuſticiā ꝓtendunt. ⁊ ꝓtextum. ſed ſub hoc ꝓtextu multos ledunt et ꝑturbant. Nomīe baculi intelliguntur officiales ⁊ baliui qui ꝑcutiunt pugno impie ⁊ cum tormentis exigūt. Virge dominantiū ſunt qui ꝑ potentiaꝫ nos opprimunt. iij. Regū. xij. de roboam ꝙ reſpondit populo. Pater meꝰ cecidit vos flagellis. ego cedā vos ſcorpionibꝰ. talis eſt cōuerſatio in hoc mundo. ſed nequaꝙ̄ in celo. Iſa. lviij. Requiē dabit tibi dominꝰ deꝰ ſp̄ ⁊ implebit ſplendoribꝰ anīam tuā. ⁊ oſ. t. liberabit. Ecce requies corporis ⁊ anīe. Quarta dignitas eſt loci amplitudo ꝙ̄ poſſit omnes dei electos capere. vt nemo ſit ibi compreſſus ⁊ coartatuſ. Baruch. iij. O iſrael ꝙ̄ magna eſt domꝰ dei ⁊ ingens locus poſſeſſionis eius. magnꝰ ⁊ nō habēs finem. excelſus ⁊ immenſus Quod eſt ꝯtra pueriles ſenſus habentes ⁊ dicētes. vtinā merear ibi ſedere ī angulo aliꝗ. Ubi enim finis non eſt. neqꝫ angulus erit. Que dei manſio beata. ſicut ē ampla. ita ⁊ pulchra. Nu. xxiiij. O ꝙ̄ pulchra tabernacl'a tua iacob. et tentoria tua. vt valles nemoroſe. ⁊c̄. Iteꝫ bene ſita et ordinata. Iſa. ij. Erit mons domꝰ domini in vertice montiū et ele. ſup col. ⁊c̄. Itē mūda Thobie. xiij. Porte hieruſalem ex ſaphiro et ſmaragdo edificabūtur. ⁊c̄. vſqꝫ ibi. Ex lapide mundo ⁊ candido omnes platee eius ſternentur. Item ſctā. Pš. Sanctificauit tabernaculum ſuū altiſſimꝰ. Item leta ⁊ iocūda Thob. xiij. Per omnes vicos tuos all'a cantabitur. Item ſecura. Iſaie. iiij. Sup omnē gloriam protectio. ⁊ tabernaculum erit in vmbraculū diei ab eſtu. in ſecuritatem ⁊ in abſconſioneꝫ a turbine ⁊ a pluuia. Ab eſtu diei iudicij. quia ignis ante ipm ꝓcedꝫ. A turbine ſentētie. qua turbabuntur impij. A pluuia penaꝝ. quādo pluet ſuper eos laqueos ignis. ⁊c̄. Sed nihil talium timebunt quoruꝫ conuerſatio in celis eſt. Pš. Non cōmouebitur in eternuꝫ qui habitat in hieruſalē. vbi eſt ille ſplendidiſſimꝰ hoſpes ieſus chriſtus. Qui eſt benedictus in ſecula ſeculoꝝ.

De euangelio.

Oſtendite mihi numiſma cẽ/
ſus. at illi obtulerũt
ei denarium Matthei. xxij.
Vult domin⁹ videre dena/
rium ꝓ quo daturus eſt re/
gnũ celoꝛũ. ſ. ſi valeat. et ſi ſit
bonus. Unde ꝟſus. Quat/
tuoꝛ in nũmi ſunt attenden/
da valoꝛe. Materie bõitas
impꝛeſſio foꝛmula pondus.
Per denarium intelligitur
homo. Igitur pꝛima con
ſideratio in denario eſt. ꝙ ſit
de bona materia. puta auro
vel argento. Aurum ꝑtinet
ad animã. argẽtũ ad coꝛp⁹.
vtrũqꝫ bona materia eſt. q̃a
homo ad ſimilitudinez dei
fact⁹ eſt tam in coꝛꝑe q̃ꝫ ĩ ani
ma. ſicut patet ex diſpoſitõe
coꝛpoꝛis. Taceo de aĩa in/
terim. nullum enim animal
tam habilem diſpoſitionem
habet ⁊ deifoꝛmem ſicut ho
mo. Iuxta illud poeticum.
Pꝛonaqꝫ cum terram ſpe/
ctent animalia cuncta. Os
homini ſublime dedit celũ/
qꝫ videre. Iuſſit ⁊ erectoſ ad
ſydera tollere vultus. Un/
de cum quereretur a quodã
philoſopho. ad quid creat⁹
eſſet. Reſpondit. vt contem
pler celũ ⁊ celi numina. Iſta
moneta cucurrit in ꝑncipio
tempoꝛũ quando erant ſecu
la aurea. quãdo fides ⁊ veri
tas. iuſticia ⁊ pax erant ĩ ter/
ra. Sed nunc abolita eſt in
noſtris tempoꝛibus et ꝑra/
ra. Iſaie. xiij. Pꝛecioſioꝛ erit
vir auro. et homo mũdo ob
riſo. ſuꝑ. viro fideli et homi/
ni iuſto. Diabolus eñ tanq̃
falſarius ⁊ impoſtoꝛ deſtru/
cta moneta aurea ⁊ argẽtea.
facit currere quaſi per vni/
uerſum mundum. ferream.
plumbeam et ſtanneam. E/
zechielis. xxij. Omẽs iſti es
⁊ ſtannum ⁊ ferrum ⁊ plum/
bum in medio foꝛnacis ⁊c̃.

Secunda conſideratio ẽ
vt habeat impꝛeſſionem di/
ſcretiuã. ſcꝫ vt poſſit diſcer/
ni cuius ſit imago et ſuꝑſcri
ptio ꝙ ſpecialit̃ pertinet ad
animam. que ad imaginem
et ſimilitudinem dei creata
eſt. quia dei imago eſt in eſ/
ſentia eius ⁊ ratione. et quia
ſpiritus rationalis eſt vt de
us. Siĩtudo vero dei eſt in
ꝟtutibꝫ. qꝛ bona ⁊ iuſta ⁊ ſa/
piens. Cum imagine ꝑtran/
ſit homo. quia caracter ille
indelebil̃ eſt. ⁊ poꝛtat eũ ſecũ
etiã peccans. Similitudine

vero priuat̃ ſepe. Factus ē homo ad imaginē quantuꝫ ad naturalia. Ad ſimilitudinem vero q̄ntū ad gratuita. Dicit̃ etiā alio modo aīa ad imaginem et ſimilitudinem dei creata. videlicet ſm mentem. Unde Aug⁹. Mens ē eorum que ſunt in aīa ſublimioꝛ habens imagineꝫ in potentia cognoſcendi. ꝛ ſiſi/tudinē in potentia diligēdi. Cognitio ergo ꝛ dilectio ſūt impreſſio iſti⁹ denarij. quem deus a nobis exigit demonſtrari. Glo. Queādmodū ceſar exigit impſſionem imaginis ſue. ſic ꝛ deus. vt queādmodū illi reddit̃ numm⁹. ſic deo aīa lumine vultus ſui illuſtrata atq; figurata. Un̄ Ps̄. Signatum eſt ſup nos lumen vult⁹ tui dn̄e ꝛc̄. Hoc quippe lumen totū eſt hominis ſolū ꝛ veruꝫ bonum. qđ non oculis carnis. ſed mente conſpicit̃. Uult ergo deuſ videre numū noſtrū. vt conſideret vtrum ibi ſit imago ſua. vel beſtie. ꝛ caract̃ pſeudoꝓphete. Apoc̄. xiij. Tercia cōſideratio eſt formula. ꝙ ſit rotunda ꝛ circular̃. qđ ad eternitatē glorie ſanctoꝝ pertinet. vt cogitet homo ꝙ ad eternā gloriā creatus eſt. ꝛ ꝙ a deo exiuit ꝛ ad deū reuertitur. ſi ꝯditionis ſue originem bonis operib⁹ exequatur. Eccēs. xij. Ibit homo ī domū eternitatis ſue ꝛc̄. vſq; ibi. ꝛ ſpirit⁹ redeat ad dominū qui dedit illum. Nota ꝙ forma ſperica ꝛ circular̃ cūctis alijs durabilioꝛ eſt. q2 ī ſeipām redit ꝛ nihil offenſionis habet. ſicut patet in coꝛporib⁹ ſupceleſtib⁹. i. ſole. luna ꝛ ſtellis q̄ ſolidiſſima ſūt ꝛ ſeipā reciprocantia ꝛ congirantia. Eccēs. j. In circuitu pergit ſpirit⁹ ꝛ in circulos reuertit̃. ꝛc̄. Quod licet de ſole materiali intelligit̃. poteſt tamen accipi de bonis et iuſtis hominib⁹ qui ſtudēt virtutū ꝛ gratiarū pfectioni. circulū vite pſentis nulla prauoꝝ operū interpolatione diſſecantes. q̄ſi denariū ſuū decruſtātes. ij. Coꝛinth. vij. Cariſſimi mundemus nos ab omni inquinamento carnis et ſpiritus. perficientes ſanctificatōnē in timoꝛe dei ꝛc̄. Denarius qui non eſt integer. ſed decruſtatus vndiq; per circulum. non eſt receptibilis. Quis ſit argenteuſ. niſi iterum conſletur et ſecū/

dario reformet. Sic homi/
nes imꝑfecti non ſunt rece/
ptibiles in ciuitate domini.
niſi conflent denuo in pur/
gatorio. et in debitos circu/
los malleis ꝑcuſſorū demo
num reducant. Siquidem
dominus talibus dicturus
eſt illud Job. iiij. Ubi ē nūc
timor tuus ꝛ fortitudo tua.
ꝛ patientia tua. ꝛ ꝑfectio via
rum tuarū. Quarta conſi
deratio eſt vt denarius ſit
ponderoſus. quo enim pon
deroſior tanto melior et in
omni mercatu vtilior. Per
quod accipit bona operatio
ꝛ virtutū exercitatio. que tā/
to precioſior ante deū. quan
to efficacior Ps. Precioſa in
conſpectu dn̄i mors ſancto
ruꝫ eiꝰ. i. Corinth. iij. Unuſ/
quiſq; mercedeꝫ accipiet ſm
ſuum laborem. Labor ſan/
ctorū quanto maior ꝛ graui
or fuerit ī hac vita. tanto ma
iorem remunerationē habe
bit in futura. ij. Corinth. iiij
Idem quod in preſenti eſt
momentaneū et leue tribu/
lationis noſtre. ſupra mo/
dū in ſublimitate eterne glo
rie pondus operatur in no/
bis. Felix cuius opera mul
tū ponderabunt. cum appa/
ruerit dominꝰ qui eſt ſpiri/
tuum ponderator. Pro uer
biorum. xvi. ꝛ Sap. x. Reddet
deus mercedē laborum ſan
ctorum ſuorum. ꝛc. De qui/
bus apoſtolꝰ ad Hebre. xi.
Temptati ſunt. ſecti ſunt. in
occiſione gladij mortui ſunt
ꝛc. Multos labores ſancto
rum enumerat ibi apoſtolꝰ.
Tale nūmiſma olim curre/
bat i foro primitiue eccleſie.
ꝛ erat precioſum ante deum
Ps. Precioſa in ɔſpectu do
mini mors ſanctorum eius.
Sed modo leues denarij
currunt ꝛ ita tenues ꝙ a ven
to minime tribulationis ex/
ſufflari poſſunt. Auguſtinꝰ.
Solennitates martyrū ex/
hortationes martyriorum ſūt.
ꝛc. Molles ꝛ delicati qui ni
hil ſuſtinere volunt ſunt cō
uiue Balthaſar. contra quē
ſcripſit manꝰ ī pariete. Ma
ne. techel. phares. id eſt. nu/
merauit. appēdit. diuiſit. Ap
pendit enim deus in ſtatera
labores noſtros. vtinaꝫ nō
inueniamur vt ſtipula ante
faciem venti.

Dominica vice/
ſimatercia.

A

Tambu v letis digne deo p omnia placentes in omni opere bono etc. Colos. iij. Ambulare diuerſis modis dicitur. Eſt em̄ quā, doq3 idem quod credere. qn̄ q3 ſperare. quādoq3 diligere quādoq3 tendere in deū vel cogitare. Unde verſus. Ambulat ille deo digne. qui credit in illum. qui ſperat in il, lum. qui diligit illum. qui cogitat illum. Reſume princi, pium verſus. Igitur am, bulare digne deo eſt idē qđ credere in deum firmiter et abſq3 vlla heſitatione quali, ter ambulauerunt pr̄es an, tiqui. ſm illud Geneſ. xlviij Deus in cui9 conſpectu ambulauerūt patres noſtri etc. Et Geneſ. vj. Noe vir iuſt9 atq3 pfectus cum deo ambulauit. id eſt. in deū credidit et precepta eius cuſtodiuit. Fides eſt prima via credendi i deū. per quā tempore pegrinationis huius ſuper terrā icedimus donec ad patriā puenia mus. ij. Corinthi. v. Dum ſumus in corpe pegrinamur a domino. Per fidē enim ambulamus et nō per ſpeciem. Gloſa. Qui pegri, nat et p fidem ambulat. nondum eſt in patria. ſed iam eſt in via. qui autē non credit. nec in via nec in patria eſt. Rex patrie chriſtus eſt. et ibi veritas. Hec autem via eſt q̄ imus ad ip̄m et per ip̄m qui de ſe dicit. Ego ſum via ve, ritas et vita. Eſt enim illumi natio per fidem. et eſt illumi natio per ſpeciē. Modo per fidem tm̄ illuminamur. i fu turo per ſpeciē. ij. Can̄. Jo. Gauiſus ſum valde. quia in ueni de filijs tuis ambulan tes in veritate. id eſt. in vera fide. ſicut dicit interlinearis.

Item ambulare eſt quan doq3 idē quod ſperare. Am, bulamus enim in tribulati, onibus vite preſentis pter ſpem eterne retributionis. Ps. Nam et ſi ambulauero in medio tribulationis viui ficabis me. etc. Spes em̄ fa, cit vt patientes ſimus in tri bulationibus. ſicut eſt vide re in negociatoribꝫ qui mul ta mala perferūt pter ſpem queſtus et lucri. Prouerb. xx Malum eſt malum eſt dicit omnis emptor. et poſtq3 ab, ceſſit gloriabit. Sic etiā eſt in rebus ſpiritalibꝫ Rom̄. v.

Gloꝛiamur in ſpe glie filio-
rū dei.nō ſolū aūt.ſed ⁊ glo-
riamur in tribulationib⁹.ſci
entes ꝙ tribulatio patiētiā
opatur.patiētia aūt ꝓbatio-
nē.ꝓbatio aūt ſpez.ſpes aūt
nō ꝯfundit ⁊c̄. Facit apl's h
quaſdā dietas ⁊ finit eas in
ſpe.q̄ nō ꝯfundit ābulatoreſ
ſuos.Glo.Pꝛobatio operat
ſpem.i.certitudinē glie futu
re.Spes em̄ eſt certa expe-
ctatio future beatitudis ꝓ-
ueniēs ex grā ⁊ meritiſ.Que
hūane rōni vana videt.ſz te-
ſtimonio ꝟtutiſ ⁊ miraculoꝝ
firmat.Qui ei int tribulati-
ones ⁊ aduerſa ꝓbabil' ꝑ pa
tiētiā exiſtit.ille ſecur⁹ p̄miū
future btītudis expectat.qđ
eſt ꝯ illos q̄ ſperāt magnā re
munerationē a deo ſine vllis
meritiſ.⁊ magnū fructū meſ-
ſionis et'ne ſine laboꝛib⁹ De
qb⁹ apl'us Gal.vj.Nolite er
rare.de⁹ nō irridet.q̄ ei ſemi
nauerit hō.hec et metet.qm̄
q̄ ſemīat in carne ſua de car-
ne metet coꝛruptiōem ⁊c̄.

Itē ambulare ē qnq̄ȝ idē
qđ diligere.Ephe.v.Eſtote
imitatoꝛes dei ſicͭ fi.ca.⁊ am
bu.in dilectiōe ſicͭ ⁊ xp̄s dile.
nos ⁊c̄.Oſtēdit nob̄ apl's la
tā ⁊ expeditā viā ad ambulā
duz ne aliq̄s poſſit dicere ꝙ
via xp̄i ſit nimis arta ⁊ dura
qꝛ tollere crucē q̄tidie ⁊ oīb⁹
renūciare durū eſt.nec oīb⁹
datū.Aug⁹.Pōt mihi aliq̄s
dicere nō poſſū ieiunare.nō
poſ.res m.oēs pau.ero.⁊c̄.
Sz nūq̄d potes di.nō poſ.
amare.⁊ ita oīs tergiuerſa-
tio excludit.qꝛ de diligendo
deū ⁊ ꝓximū nūq̄ȝ aliquis in
veritate ſe poterit excuſare.
Quid ei dulci⁹ amoꝛe.q̄d te
neri⁹ dilectiōe.q̄d eminēti⁹
caritate.j.Coꝛ.xij.Adhuc
eminentioꝛē viā vob̄ demō-
ſtro.i.caritatē excedentē oēs
alias ꝟtutes.ſine q̄ nec etiaȝ
martyria valēt.nec flāmarū
toꝛmēta.q̄ qnq̄ȝ iactant et ꝑ
deſperationē fiūt.Glo.Ca-
ritas eſt fons primus omni
um bonoꝛū.cui nō cōmuni-
cat alien⁹.q̄ vt oleum nō pōt
pꝛemi in imo.ſed ſuperilit.
Que tanta eſt vt ſi deſit.fru-
ſtra habeantur cetera.ſi aſſit
habeant oīa.Quā q̄ non ha
bet.auferet ab eo etiā qđ ha
bet.Habet em̄ aliq̄s gratiā
ꝟtutes poſſidēdi.ſed nō hz
caritatē vtendi.⁊ ideo qđ hz
auferetur ab eo.Per hāc vi
am ambulandū eſt cum deo
Iſa.xxvj.Semita iuſti recta

rectus callis iuſti ad am.i.e.
rc. Item ambulare eſt qñ
q3 idem quod cogitare. Il/
le em̃ motibus anĩe ambu/
lat. qui ĩ omnib9 vijs ſuis de
um cogitat. Prouerbio.iiij.
In omnib9 vijs tuis cogita
illũ. ꝛ ipe diriget greſſus tu/
os. Et Sap̃. Cogitare de il
la ſenſus eſt cõſumat9. ꝛ qui
vigilauerit ꝓpter illam cito
erit ſecurus. Loquit̃ ibi de
ſapientia increata que deus
eſt ꝛ mortalib9 ſemꝑ cogitan
da. Nota ꝙ magna eſt ſimili
tudo cogitandi ꝛ ambulãdi
Qui enim ambulat de loco
ad locũ mouetur. ſic qui co/
gitat de deo. non ſolũ in vna
contẽplationis ſue cogitati
one ac meditatione conſiſtit
ſed progreditur ad vlterio/
ra donec videat̃ deus deoꝝ
i ſyon. Incipit tamẽ illa am
bulatio ab operib9 incarna
tionis chriſti ꝛ progreditur
vſq3 ad thronu3 maieſtatis
ipius ꝛ ſanctorũ angelorum
qui in conſpectu throni illi9
ſunt. quib9 ſe anĩa cõtempla
tiua immiſcet. cogitando li/
bere quaſi ambulando cum
ſanctis ꝛ ſummis ſpiritibus
corã deo expedite. Zach.iiij.
Si in vijs meis ambulaue
ris rc. vſq3 ibi. dabo tibi am
bulantes de his q̃ nunc hic
aſſiſtunt. Ezechie.xxviij. In
medio lapidum ignitoꝝ am
bulaſti ꝑfectus in vijs tuis.
Qđ dictũ eſt de anĩa ſctã in
ſtatu ꝑfectionis ꝑ cogitatio
nem ꝛ meditationẽ poſita.

De euangelio.

Cum eie/
cta eſſet turba in
trauit ieſus et te/
nuit manũ eius. ꝛ dixit. pu/
ella ſurge rc. Math.ix. Hic
notant̃ quattuor effectus re
ſuſcitandi animam a morte
peccati. Unde ꝟſus. Eijcit̃
turba. deus intrat. dextra te
net̃. Et ſic ad vitã reuocatur
filia nr̃a. Igit̃ primus ef
fectus eſt electio turbe a do
mo ꝯſcientie. Sũt autẽ tres
turbe. ſ. malaꝝ cogitationũ.
j. Machab.j. Miſit rex an/
tiochus ꝑncipem tributoꝝ
ꝛ intrauit hieruſalẽ cum tur
ba magna. Princeps ille eſt
animus vanus qui ingredi
tur cum turba noxiarum et
inutilium cogitationũ pacẽ
cordis ꝛ viſione3 pacis per/
turbantium. Iſa.lix. Cogi/

tationes eorū cogitatōes in
utiles. vaſtitas et contritio i
vijs eorū. Item terrenaꝝ
occupationū Luce. xix. vbi
dicitur ꝙ Zacheus ꝓnceps
publicanorū non poterat ie
ſum videre pre turba. qꝛ ſta
tura puſillus erat. Cuȝ hac
turba incedunt diuites hu/
ius ſeculi. qꝛ varijs curis ꝑ/
munt ꝛ diuerſis occupatio/
nibus a viſiōe dei ſecernun
tur. Qui bene puſilli dicunt
ꝓpter defectum fidei. Lu. xij
Si ei fenū agri. ꝛc̄. vſqꝫ ibi.
Quanto magis vos puſille
fidei. Item turba maloꝝ
ſocioruȝ. Exodi. xxiij. Non
ſequeris turbā ad malefaci
endū. Et Eccl. xviij. Ne ob/
lecteris in turbis nec in mo
dicis. aſſidua eſt enim cōmiſ
ſio illoꝝ. Interlinearꝭ. Quo
rū conſortio ꝛ imitatione co
garis peccare. ꝛc̄. Secun
dus effectus eſt intrare. In
trat ieſus in aīas noſtras
ſiue in domū conſcientie no
ſtre ad emundanduȝ ꝛ expi/
andū eam. Leui. xiij. Intra
bit ſacerdos vt ꝯſideret do/
mus lepram. eruet lapides.
ꝛ radet parietes ꝛ claudet eā
ſeptem diebꝫ. Et ſi lepra nō
creuerit munda erit. Sin/
autem deſtruetur ꝛ lapides
ac puluis eius extra ciuita/
tem proijcietur in locuȝ im/
mundū. Quod cōtingit fre/
quenter recidiuantibꝫ i pec/
catis ſuis. Item itrat ad
protegendū ꝛ liberandū eaȝ
contra infeſtationes demo/
num. Sap. x. Intrauit i ani
mā ſerui dei ꝛ ſtetit cōtra re/
ges horrendos in portentis
ꝛ ſignis. Hoc dicit de moy/
ſe. Reges horrēdi demones
ſunt qui horribiles ꝛ execra
biles tentationes nobis im
mittunt. Job. xix. Uadent ꝛ
venient ſuper eū horribiles
ꝛc̄. Sed nocere nō poterūt
domibꝫ in quibus chriſt⁹ eſt
Exodi. xij. Non ſinet percuſ
ſorem ingredi domus vr̄as
ꝛ ledere. Ps. Flagellum nō
appropinquabit tabernacu/
lo tuo. ꝛc̄. Item ad epulā
dum ꝛ conuiuandū. Apoca.
iij. Ecce ego ſto ad oſtium ꝛ
pulſo. qui aperuerit mihi in
trabo ad illuȝ ꝛ cenabo cuȝ
illo. O ꝗꝫ glorioſum ꝛ ſplen/
didum conuiuiū. vbi celeſtꝭ
ſapientia ornat menſam. ꝓ/
ponit panem. miſcet vinum.
Sap. vij. Uenerunt mihi
omnia bona pariter cum il.
ꝛ inu. h. per m. il. Prouer. ix.

Venite comedite panē me/um ꝛ bibite vinū quod mi/ſcui vobis. En pꝛoferam vobis ſpiritū meū. Tercius effectus ē manū tenere. Tenet domin⁹ manū noſtraꝫ a malis hominibꝫ eripiendo. Gene. xix. de loth. Diſſimulante autē illo exire apꝑehē/derunt manum eius et manum vxoꝛis ꝛ duarū filiarū eius. ꝛ eduxerunt illum. po/ſueruntq̄ꝫ extra ciuitateꝫ di/centes. Noli reſpicere poſt tergum. ſed in monte ſaluuꝫ te fac. Niſi enī manus nr̄a a deo teneatur. quis poterit vl' a peccatis exire vel ad mon/tem virtutū aſcendere. Iteꝫ tenet manum noſtrā ad proſpere agendū ꝛ hoſtes nr̄os penitus conterendū. iiij. Regū. xiij. vbi dicit̄ q̄ helyſeus poſuit manus ſuas ſup̲ ma/nus regis. ꝛ ait. Aperi fene/ſtram oꝛientaleꝫ. ꝛc. vſq̄ꝫ ibi. Sagitta ſalutis domini cō/tra ſyriam. pcutieſq̄ꝫ ſyriā in affech donec conſumas eaꝫ ꝛc. Affech interp̄tatur nou⁹ furoꝛ. ꝛ ſignat inſtantiaꝫ de/monū in moꝛte ꝛ in egreſſione animarū. Tunc enim to/tum furoꝛē ſuū effundunt ꝛ crudelitatem oſtendunt. q̄n ſcꝫ feneſtra coꝛpoꝛꝭ aperitur ꝛ ſpiritus tanq̄ꝫ ſagitta velociſſima egreditur. tendēs naturali motu ad dominū qui dedit illum. Tunc nimirum neceſſe eſt. vt dominus nos per manum foꝛtiter teneat. ꝛ in viam ſalutis ꝛ pꝛoſperi/tatis nos perducat. Iteꝫ tenet manū noſtram ad de/ſponſandum aīas noſtras ſibi ꝛ perpetuo federe cōiungendum Thobie. vij. Appre/hendens raguel dextram fi/lie ſue dextre thobie tradi/dit dicens. Deus abꝛaam et deus yſaac et deus iacob ſit vobiſcuꝫ ꝛ ipē coniūgat vos Cantico. iij. Tenui eum nec dimittam. donec introducā illum in domum matrꝭ mee ꝛ in cu. ge. mee. Quart⁹ ef/fect⁹ eſt ſuſcitare ꝛ facere ſur/gere. In reſurrectione hui⁹ puelle domin⁹ tria feciſſe le/gitur. Fecit eam ſurgere di/cēs. thabita kumy. id eſt. pu/ella ſurge. Item ambulare. Item manducare. Et iuſſit illi dare comedere. Surgit anima per contemplationeꝫ Canticoꝝ. ij. Surge pꝛopera amica mea. ſpecioſa mea.

ꝛ veni. columba mea in fora
minibꝫ petre. ī cauerna ma.
Gloſa Grego. Cum iam de
corpore educitur anima. ym
ber ei tranſijt. quia preſentiſ
vite torpor abſceſſit. ꝛ ad cō
templandū deum in ſua ſub
ſtantia educitur. nec iam ver
borū gutte ſunt ei neceſſarie
vt pluuia predicationis de
beat infundi Item ambu
lare vt dicit Mar. Et confe
ſtim ſurrexit puella et ambu
lauit. Gloſa. Spiritualiter
inſinuās quia quiſq́ꝫ a mor
te aīme chriſto ſibi manū cō
fortante reſipiſcit. non mo
do a ſordibus exurgere vici
orum. ſed etiam in bonis cō
tinuo debet ambulare ope
ribus. Item manducare.
Gloſa. Ad teſtimonium ve
re reſurrectionis puelle da
ri precepit mādūcare vt nō
fantaſma. ſed veritas crede
retur. Sed ꝛ ſi quis a ſpiri
tali morte ſurrexit. celeſti ne
ceſſe ē mox pane ſatiari. ꝛ di
uini. ſ. verbi. ꝛ ſacroſancti al
taris participeꝫ fieri. Et no
ta ꝙ tres mortui illi q̄s do
minus ſuſcitauit ſunt pecca
tum ſcꝫ voluntatis. ꝛ hec eſt
puella ī domo. peccatū pub
lice actiōis. ꝛ hic eſt iuuenis
in porta. peccatuꝫ conſuetu
dinis. ꝛ hic eſt lazarus qua
driduanus in monumēto.

Dominica viceſi
maquarta.

Cum videritis abhomi
nationem deſola
tionis que dicta eſt a danie
le ꝓpheta ſtantem in loco ſan
cto. qui legit intelligat Ma
thei. xxiiij. De epiſtola ambi
guum eſt. Quidam legunt.
Ecce dies venient. ꝛ ille ſer
mo eſt principium ſermonū
huiꝰ operis. Propter quod
agendum eſt de euangelio.
vbi multi terrores ponunt
circa aduentuꝫ domini in fi
ne mundi. quos omnes ad
quattuor poſſumus reduce
re. Per hos verſus. Solue
tur ſathanas. fiet diſceſſio. ſi
gna. Pſeudo ꝓpheta dabit.
tribulatio maxima ſurget.

Igitur primus terror eſt.
ꝙ ante dieꝫ iudicij ſoluetur
ſathanaſ. id eſt. amplior ē po
teſtatem habebit domino ꝑ
mittente. Apocal. xx. Sol
uetur ſathanas de carcere

ſuo ⁊ exibit ⁊ ſeducet gentes que ſũt ſup̱ quattuor angu/los terre. gog ⁊ magog. ⁊ congregabit eos in prelium. q̃ꝝ numerus ſicut harena ma/ris. ⁊ aſcendent ſuper latitu. dinem terre. ⁊ circuibunt caſtra ſanctorũ. ⁊ ciuitatem dilectam. Que littere obſcuri/tas. ſi myſticũ intellectuȝ nõ haberet. poſſet exponi mo/raliter ⁊ modernaliter de afflictione terre ſancte quã iã temporib⁹ noſtris nationes gentiũ diuerſarũ impugnãt hinc ſarraceni. hinc tartari totã eam in ſolitudinem re/digentes ⁊ viros ſanctos in ea habitãtes gladio perimẽtes. ita vt iam locum habere videatur illud pſalmidicuȝ. Poſuerunt mor. ſer. tuo. eſc. vol. ce. car. ſ. t. b. t. ⁊c̃. Sed o vtinã contingat illis ꝑfidis nationibus quod ſequitur. Deſcẽdit ignis de celo ⁊ deuorauit eos. Iſte eſt equus pallidus. Apocal. vij. Et cũ aperuiſſet ſigillum quartuȝ exiuit equus pallidus. ⁊ qui ſedebat. ⁊c̃. Secũdus eſt diſceſſio a fide. ij. Theſſa. ij. Niſi primũ venerit diſceſſio ⁊ reuelat⁹ fuerit homo peccati. alia lr̃a habet. refuga. Qõ exponit Auguſ. de. antichriſto dicẽs. Nulli dubiũ ẽ hoc de antichriſto dictum eſſe. Si eñ hoc de hoib⁹ impiiſ dici merito põt. q̃nto magis de iſto quẽ etiaȝ deſcribens apl'us. ſubdit. ⁊ reuelat⁹ fuerit homo peccati fili⁹ ꝑditionis. ⁊c̃. Ecce quali tp̃e veniet antichriſt⁹. ſ. qñ fiet diſceſſio a fide catholica. ⁊ a romane eccl'ie obedientia. ſicut exponit glo. Qñ nimirũ eccle/ſia impugnabit̃. ab vna par/te armis hoſtilib⁹. ex altera ſciſmatuȝ hereſib⁹. hanc ſibi viã diabolo p̃parante. Non ſolũ aũt tunc erit diſceſſio a fide. ſed etiã a caritate. quia tũc refrigeſcet charitas multorũ ⁊ inuicẽ tradent. ⁊ odio habebunt inuicẽ. Erit etiaȝ diſceſſio a morũ honeſtate ⁊ vite puritate. Nã tali tempe antichriſtus ⁊ ſui p̃dicabũt libitũ fore licitũ. ⁊ naturali/bus appetitib⁹ nullũ frenuȝ ponendũ eſſe nec reb⁹ pudẽ/dis ⁊ turpib⁹ operimentuȝ. dicentes improbe. q̄ in palã coire ita ſit licitũ ſicut come/dere. dormire ⁊ ambulare. ſicut quondã cynici philoſo/phi p̃dicabant. quoꝝ dyogenes p̃ceptor erat. Cõtra q̃ꝝ

turpiſſimā aſſertionē diſpu/
tat. Aug⁹.li.de ciui. dei.xiiij.
Dañ.viij.Cū creuerint iniq̇
tates cōſurget rex impudēs
facie.ⱶ intelligens ꝓpoſitōes
ⱶ roborabit̄ fortitudo ei⁹.ⱶc̄.
Tercius eſt ſigna ⱶ prodi
gia que tunc ipē ⱶ ſui dabūt
plima .ſicut ipē ſaluator te/
ſtatur dicens. Surgēt pſeu
do ⱶ dabūt ſigna.ⱶc̄. ⱶ Apl's
ij. Theſ.ij. Cui⁹ aduentus
erit ſm opationē ſathane in
omī virtute. ſignis ⱶ pdigijs
mendacib⁹. ⱶ in omī ſeducti/
one iniq̇tatis. Glo. Qui dia
bolo inſtigante ⱶ coopāte q̇
illū poſſidebit totū faciet. in
omī virtute hūane poteſta/
tis ⱶ diuitiaꝝ. ſignis minori
bus.ⱶ pdigijs maiorib⁹.ſed
mendacib⁹ qꝛ p magicā artē
ⱶ nō vere faciet illa. ⱶ p fanta
ſiam deludet hoīes.ſicut ſy/
mon magus deluſit illū.qui
putans eū occidere.arietem
decollauit ꝓ eo. Jō etiā mē/
dacia dicunt̄ ſigna illi⁹.quia
mendaciū confirmāt.ſ.illuz
eſſe deum. Apoc̄.xiij. Sedu
cet habitātes in terra propt̄
ſigna que data ſunt ei facere.
vbi dicit glo. Et ſimulabit ſe
antichriſt⁹ mortuū.ⱶ p tri/
duuz latēs apparebit dicēs
ſe reſuſcitatū. et poſt.xl. dies
in celū aſcenſurū.ⱶ ſpm̄ ſctm̄
apl'is ſuis ſe daturū. Faciet
em̄ ſpm̄ malignū in igne de
ſcendere ⱶ varijs linguis lo
qui. Qui mox p vniuerſum
mundū diſcurrentes p̄dica
bunt ipm deū. ⱶ facient erigi
ſtatuā imaginiſ ei⁹.quā mini
ſterio diaboli faciēt loqui et
p̄dicere quedā futura. Duz
ergo ignez de celo mittere et
mortuos ſuſcitare videbit̄.
tot⁹ pene mūdus in errorez
ducet̄. De hac materia loq̇/
tur Haymo ſcd'a epiſtola ad
Theſ. Quart⁹ eſt tribula
tio maxima illi⁹ tpis. Dañ.
xij. Erit tp̄s quale non fuit
ex eo ex quo gētes eſſe cepe/
runt vſq; ad tp̄s illud.ⱶc̄.et
dñs in p̄ſenti loco. Erit em̄
tunc tribulatio magna qua
lis non fuit ab initio mundi
vſq; mō.nec fiet. Et niſi bre/
uiati fuiſſent dies illi.nō fie/
ret ſalua omīs caro. Sed ꝓ
pter electos breuiabunt̄ di/
es illi.ⱶc̄. Que maior tribu/
latio q̄z q̄ filij in parētes in/
ſurgent.ⱶ parentes in filios
ⱶ tradent ſe inuicez homīes
ⱶ occident ⱶ odio habebunt
Beatus Grego.ponit quat
tuor genera tribl'atōnū illi⁹

temporis dicens. Surget
gens contra gentē. ecce per/
turbatio hominū. Erūt ter/
remotus magni ꝑ loca. Ec/
ce reſpectus ire deſuꝑ. Erūt
peſtilentie ⁊ fames. ecce ine
qualitas corpoꝝ ⁊ ſterilitas
terre. Erūt tempeſtates ter
roreſq; de celo. ecce iequali/
tas aeris. Quia ergo in cun
ctis delinquimꝰ ĩ cunctꝭ fe/
rimur. Que vero maior tri/
bulatio poſſet eſſe. q̄z ꝙ filio
ꝑditionis ⁊ ſequacibꝰ eius
ſigna facientibꝰ. ⁊ vt cum ſto
macho loquar tortoribus ⁊
carnificibus eiꝰ miraculis
choruſcantibus. ſancti ⁊ ele
cti dei nec vnicū ſignū dare
poterunt virtutis dei. et ſa/
cre fidei manifeſtatiuuz. ſm
illud Luce. xvij. Veniēt di/
es quādo deſiderabitis vi/
dere vnū diez filij hominis.
⁊ non videbitis. Unum diē
ſcz ſignorum et miraculorū
chriſti et apoſtolorum eius.
Sed ne omnis deſperemꝰ
ſubdit de patientia ⁊ ꝑſeue/
rantia. dicens. Qui autez ꝑ/
ſeuerauerit vſq; in finem hic
ſaluus erit. Quod nobis p̄/
ſtare dignetur. qui eſt bene/
dictus deus in ſecula ſecu/
lorum. Amen.

Expliciunt ſermones de
epiſtolis ⁊ euangelijs domi
nicalibus ꝑ circulum anni
ad honorem domini noſtri
ieſu chriſti. compilati a ſan/
cto Bonauentura.

De ſeptem cauſis inſtitu/
tionis eucbariſtie.

Hoc faci

b te quotienſcun
qꝫ ſumetiſ in me/
am cōmemora/
tionem. Cauſa inſtitutio
nis eucbariſtie multiplex ē.
Prima ꝯmemoratio paſ/
ſionis chriſti. ſicut ipē domi
nus dicit. Hoc facite in me/
am cōmemoratonē. que tri
plex eſt. Prima eſt cōme/
moratio amoris quā oſten/
dit nobis in cruce. qꝛ maio/
rem caritatē nemo habet ꝛc̄.
Scd̄a cōmemoratio libe
rationis. qꝛ per paſſionē ſu/
am liberauit nos a ſeruitu/
te diaboli ꝛ a carcere inferni
ꝛ mortiſ eterne. Tercia cō
memoratio imitatiōis chri/
ſti. vt imitemur patiētiam et
humilitatē ſuā ꝛ alias virtu
tes quas ipē oñdit nobis in
cruce. ꝛ ſic intelligit̄ verbum
apl'i. Mihi autē abſit gl'ari
ꝛc̄. i. in amore quē mihi exhi
buit. qñ crucifix⁹ eſt ꝑ me. et
in liberatiōe q̄ liberauit me
ꝑ paſſionē ſuā ꝛ imitatōe ꝟtu
tū ei⁹ q̄s oñdit in cruce. vnd̄
ſubiūgit. ſtigmata dñi ieſu i
cor. ꝛc̄. Scd̄a cā inſtituti/
onis ē meritū fidei. qꝛ fides
ñ hꝫ me. cui h. rō p̄. ex. qꝛ me/
ritū fidei ē ꝛ laus credere qd̄
nō videt. ꝛ maxie illud qd̄ eſt
ſup̄ rōez naturalē vbi hō ab
negat ſemetipm̄. dū poti⁹ cre
dit ꝑme ꝟitati. q̄ꝫ ſibi l' alicui
rōi. nō eñ alit̄ pt coli de⁹. vñ
Aug⁹. de vtilitate credendi.
Tanta ē fides ꝙ etiā nec pa/
rentes carnaleſ cognoſcim⁹
niſi ꝑ fidem. Credo eñ ꝙ il
le ſit pater me⁹. Silr̄ nec pa
trē ſpūalē cognoſcim⁹ niſi ꝑ
fidem. vt g̊ fides habeat ma
gnū meritū. credam⁹ ſub for
ma panis eē veꝝ corpus xp̄i
qd̄ tñ nō videm⁹. Tercia
cā eſt ſubleuatio ſpei. vult ei
dñs q̄tidie pn̄tialit̄ ꝛ corꝑali
ter eē int̄ nos. vt magis ſpe
rem⁹ obtinere petitōes nr̄aſ
Ipē eñ eſt dator eoꝝ q̄ peti
m⁹. ꝛ ipē orat ꝑ nobis ꝛ petit
ꝛ cum ipē ſit petitor. orator ꝛ
dator. ſine dubio obtinebi/
mus quod petimus. niſi ſte
terit per nos Quarta cau
ſa eſt inſtructio. Per hoc eñ
inſtruit nos domin⁹ vt ma/
gis credamus ei. q̄ꝫ viſui no
ſtro. imo vt ꝯ viſuꝫ nr̄m cre
dam⁹ ei. Viſus ei dicit ibi eſſe

panem ⁊ vinū. Et deus di/
cit ibi eſſe carnē ⁊ ſanguinē.
Unde domin⁹ in euāgelio.
Qui vult venire poſt me ab
neget ſemetipm̄.i.ꝓprium in
tellectum ⁊ propriā volunta
tem. Uñ illud. Uocatis me
magiſter ⁊ domine.⁊ bñ dici
tis.ſum etenim. Quia ergo
magiſter eſt. debemus ma/
gis ei credere ꝙ̄ nobis. Et
quia dominus eſt.abnegare
debemus propriā volunta/
tem.⁊ ei tanꝙ̄ domino obe/
dire.id eſt.voluntatē noſtrā
voluntati eius conformare.

Quinta cauſa eſt vt epu/
lemur in azimis ſinceritatiſ
⁊ veritatis. Unde Ps. Pa/
raſti in conſpectu meo men/
ſam. Et Aug⁹ dicit. Ut pa/
nem angelorū manducaret
homo.creator angelorū fa/
ctus eſt homo. De hoc pane
dicitur Sap̄.xvj. Panez de
celo preſtitiſti eis ſine la.om
ne delectamentū habentem
⁊ omnis ſaporis ſuauitatez
De illo autem pane veriſſi/
me dicit.ꝙ habet om̄e dele/
ctamentū in ſe. Delectat em̄
viſum ſpiritualez ꝑ pulchri
tudinē. Unde. Specioſus
forma. Auditū ꝑ melodiaz.
Ps. Audiā quid loquatur i
me domin⁹ deus. Olfactum
ꝑ ſpiritualē odorem. Cant.
Curremus in odorez vn.t.
Guſtū per dulcedinez. Ps.
Q̄ magna multitudo dulce
dinis tue domine. Tactum
ꝑ ſpiritualē ſuauitatē. Unð
Ps. Guſtate ⁊ videte q̄niam
ſuauis eſt dñs. Delectat vt
diuitie.q̄ in ip̄o ſunt omēs
theſauri ſapientie et ſcientie
abſconditi. Sexta cauſa
eſt.vt homo qui ꝑ eſum de li
gno ſcientie boni ⁊ mali fue/
rat mortuus per eſum ligni
eterne vite reuiuiſceret. Un
de ſic̄ de illo ligno dictū eſt.
quacūꝙ̄ die comederitſ mo
riemini. ita de hoc pane di/
ctum eſt. Si quis mandu/
cauerit ex hoc pane viuet in
eternum. Septima ⁊ vl/
tima eſt.ad remedium veni/
alium que quotidie cōmitti
mus.

De quinꝙ̄ mirabilib⁹ in eucbariſtia.

Elus do
3 mus tue comedit
me.i.comeſtibilez
me fecit. Nota quinꝙ̄ mira/

bilia in ſacramento altaris
omnem ſenſum excedentia.
Primũ eſt ꝙ ibi eſt exiſtē/
tia ſine apparentia.i.ꝙ ibi eſt
verum corp⁹ chriſti. nec ap/
paret.exemplũ de lapide q̃
reddit hominē inuiſibilem.
Unde Iſa. Uere tu es de⁹
abſconditus Nota de yſaac
ad quē venit iacob portans
cibaria.qui fuit deceptus in
omnibꝰ ſenſibꝰ.p̄terq̃ʒ in au/
ditu.quia dixit. Uox quidē
vox iacob ē.Sic omēs ſen/
ſus homīs decipiunt̄ p̄ter/
q̃ʒ auditus verborũ que pro
ferunt̄ a ſacerdote miniſtro
chriſti. Secundũ ꝙ ibi ē
apparentia ſine exiſtentia.ſcʒ
apparentia panis.vt ē ſapor.
color ꝛ cetera huiuſmodi Et
hui⁹ ſimilitudo probat̄ i ſpe
culo vbi imago homīs appa
ret. ꝛ ex veritate nihil eſt.ita
hic panis apparet. cũ tamen
nihil panis ibi ſit. Terciũ
ꝙ ibi eſt chriſt⁹ ſub tantula
forma panis tā p̄fect⁹ ꝛ ma/
gnus.ſicut de v̄gine natus.
in cruce ſuſpenſus. in celuʒ
eleuatus.Et hoc p̄bat̄ etiaʒ
in ſpeculo.vbi ī modica for/
ma homo magnus. īmo ma
xima ciuitas ꝛ hmōi apparēt
Sic chriſt⁹ quantũcunq̃ʒ ma
gnus ſit.ſub tā modica for/
ma panis exiſtere poteſt.
Quartũ eſt ꝙ fractis par
ticulis illius formule ipſe in
teger remanet.quod ſimili/
ter in ſpeculo videtur.fracto
ſpeculo in plures partes.fa
cies hominis manet illeſa ī
qualibet particula vna ꝛ ea
dem.ſic in ſacramento alta/
ris.fracta formula panis in
qualibet parte eſt verũ chri
ſti corpus integrum.illeſum
et indiuiſum. Quintũ eſt
ꝙ hiſdem temporibus in lo
cis diuerſis eſt idem ꝛ vnus
et indiuiſus. quod etiam in
ſpeculo apparet. Si eni ho/
mo intret in domum circun
dataʒ ſpeculis.facies ſua cũ
ſit vna ꝛ ipſemet totus in q̄li
bet ſpeculo relucet in ſe ta/
men indiuiſus. Similiter
chriſtus in mille locis eſt in/
diuiſus. Similiter apparet
in voce in ſole ꝛ huiuſmodi.
Licet in his omnibus ſen/
ſus reclament hominis.ſed
ſancta fides affirmat.quia ſi
hec in creaturis.longe poti⁹
in creatore qui om̄ia poteſt.
ꝛ om̄ia fecit. quia om̄ia ſunt
ei poſſibilia.qui poteſt aq̄m
ꝛ vinum in ſanguinē. ꝛ panē
in carnem mutare. ea pote/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſtate qua ignis ſuſpenſus fu
it a cōbuſtione rubi. et aqua
a fluxu in mari rubro. virt⁹
motiua ſolis ꝛ lune tempo-
re ioſue. ꝛ reducta tpe Eze-
chie. Quō hoc erit impoſſi-
le deo. cū elementa mutēt re
rū naturas. aqua oua piſciū
in piſces. ligna in petras. ter
rā in lapides. terra grana in
herbas. ſemina in arbores.
aer nubes nunc in pluuias
in rores in pruinas in gran
dines. Ignis arbores inci-
nerat. ꝛ cineres in vitrū. lapi
des in metalla. Quanto ma
gis deus q̄ fecit elemēta. mu
tauit terrā in adam. aquā in
ſanguinē in egypto. Si rex
paruus hō habet tantā po
teſtatē. potius de⁹. ſi gēma. ſi
dictio de⁹ cōprehendit trini
tatem. oīne quicq̄d poteſt eē
ꝛc. Si q̄rit de corpe quō
tamdiu duret cū comeſtum
ſit multis annis. Reſpōdeo
Quia domin⁹ omnipotens
ſicut ordinauit. in tra pauit
ſemper homines ꝛ iumenta
ꝛc. ꝛ tamē terra nō eſt ɔſum-
pta nec fund⁹ minorat⁹.

De digne com
municantib⁹.

Robet ſe
p ipm homo et tūc de
pane illo edat ꝛc. Homo qui
digne vult cōmunicare de-
bet ſe pbare. ꝛ inueniet i ho-
ſtia ſeptem. ſeptē vicijs capi
talib⁹ oppoſita. que ſunt hec
Candida. triticea. tenuis nō
magna. rotūda. Expers fer
menti. nō ſalſa ſit hoſtia xpi
Primo debet eſſe hō can
didus in caſtitate. vel virgi-
nali. vel coniugali. vel vidua
li. Nume. xviij. Immundus
non veſcetur ex eis. Se-
cundo triticeus. Triticum
eſt dulcius ꝛ ſapidius omni
bus granis. ſic tu ſis mitis ꝛ
manſuetus et dulcis verbis
ꝛ opere. nō iracundus. quia
ſcriptum eſt. Non eſt bonū
ſumere panem filioꝝ et dare
canibus qui alios mordent
Matth. Nolite ſanctuꝫ da-
re canibus dicit dominus p
hibendo. Apocalip. Foris
canes venefici et immundi.
Tercio tenuis. i. ſobrius
non in crapula. ad Heb. iij.
Habemus altare de q̄ eden
di non habent poteſtatem.
qui taber. deſeruiunt Gloſa
id eſt. voluptatibus carnis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quarto paruus per hu/
militatem non ſuperbꝰ. De
us enim ſuperbiſ reſiſtit. hu
milibus autem dat gratiaꝫ.
Quinto rotundus. facile
mobilis ad officia debita. o/
rationis. viſitationis infir/
morum. bone operationis.
ꝛ huiuſmodi. non grauis ꝑ
accidiam et negligens cõtra
ſalutem ſuam ꝛ ſubditorum
ꝛ huiuſmodi. Theſ. iij. Qui
non vult operari non man/
ducet nec crucifixum nec pa
trimoniũ crucifixi. Sex/
to expers fermẽti. odij. liuo/
ris ꝛ inuidie. Epulemur nõ
in fermento veteri. ꝛc. Leui
tici. xxij. Leproſus ꝛ immũ/
dus nõ veſcetur de his que
ſanctificata ſunt donec ſane
tur. Quẽcunqꝫ enim viderit
dominus in hac menſa non
veſtitum veſte nuptiali. id ẽ.
charitate. condemnabit di/
cens miniſtris. Ligatis ma
nibus et pedibus proijcite
eum in tenebras exteriores.
ibi erit fletus ꝛ ſtridor denti
um. Septimo non ſit ſal
ſus ſiti auaricie. quia ſal fa/
cit hominẽ nimis ſitire. Le/
uitici. xxij. Mercennarius
non comedet de ſanctifica/
tis. Mercẽnarius eſt. qui ꝓ
ſola mercede terrenoꝛuꝫ cu
ram ſuſcipit animarum. aut
pꝛomouetur. aut officiuꝫ ec
cleſiaſticum adminiſtrat. ta/
lis mercẽnarius non debet
edere de ſanctificatis. quia il
lud quo nihil eſt pꝛecioſius
pꝛo vili mercede eſtimat ve/
nale. Hic dicit. quanti mer/
cẽnarij ſunt in eccleſia bis ꝓ
auaricia celebꝛantes. cũ lai/
cus vix ſemel in anno com/
municare audeat. Auaricia
iam deſtruxit eccleſiã. Hie/
remie. vj. A minoꝛe vſqꝫ ad
maioꝛẽ omnes auaricie ſtu/
dent. Et. viij. A minimo vſ/
qꝫ ad maximum omnes aua
riciam ſequuntur. Gloſa in/
terlinearꝭ. Que eſt radix om
nium maloꝛuꝫ. Notabiliter
dicit Hieremias. ſtudẽt. qꝛ
nouas vias auaricie excogi
tant. vt ydiote ꝛ apoſtate ad
mittu ntur. multiplicantur
altaria pꝛeter neceſſitatẽ. in/
dulgẽtia multiplex miſſe vo
tiue mꝛte. reliquie falſe. que/
ſtuarij. ꝛ cetera huiuſmodi.
Hec ſeptem ſunt ita annexa
qꝫ ſi homo habet vnum ſine
reliq̃ nõ valꝫ. Vñ ꝑdicãdo
dic. Si es candidus vide qꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſis caſtus. Scḋo ſi es triti/
ceus. ⁊ ſic de ſingulis. Jam
impletū eſt quod dicit ꝓphe/
ta. Auaricia in capite omni
um platearū. iā in clauſtris
regnant yeſionite ſymonia/
ci. dathanici. id eſt. ſeditioſi.
chorite ambitioſi. alchami/
ſte violēti. mychanite nephā
diſſimi. ⁊ monſtra alia infini
ta. Breuiter auaricia deſtru
it eccleſiā dei.

De paſſione domini.

Vos om
nes qui tranſit; ꝑ
viā. attendite et vi
dete dolorē meū. Trenoꝝ. j
Jſta ſunt verba ſaluatoris
clamantis ad nos de cruce
⁊ ad memoriā ſue paſſionis
excitantis. Totus igitur de
curſus paſſionis diuiditur
in quattuor partes. Primo
agitur de ſaluatoris doloſa
apprehenſione. Egreſſus ⁊c̄
Secundo de iniuſta ipſius
condēnatione. Tunc igitur
apprehen. pyla. ⁊c̄ Tercio de
ipſius iniqua crucifixione.
Suſceperunt ergo Jeſum
vt cr. ⁊c̄. Quarto de ipſ⁹ de/
nota tumulatione. poſt hec
rogauit. ⁊c̄. Egreſſus igitur
ieſus de cenaculo in quo pe
des diſcipuloꝝ lauerat. pa/
ſcha typicum celebrauerat.
ſacramentū inſtituerat. ſer/
monem fecerat. ⁊ orationez
ad patrez fuderat. tranſioꝛ.
ce. Sed quare in cenaculo
non expectauit proditorez.
Reſpondet Criſoſt. Docēs
per hoc ꝙ non vi ⁊ neceſſita
te. ſed volens ad paſſionem
iuit. eis obuiat. abſcidēs hiſ
qui inſidiabantur laborē et
docens non timere mortez.
Torrē. cedron ſic dicta pro
pter multitudinē cedroꝛuz.
Et vallis illa in qua fluebat
aqua ſic dicta erat. venit cuz
diſcipulis ſuis in villā geth
ſemany. vbi erat ort⁹. in quē
introiuit cum diſcipulis. vt
ſignificaret ſm Aug⁹. ꝙ pec/
catū cōmiſſum in orto deli/
ciarum. ſcz in paradyſo. per
paſſionē deleret. Nouit au/
tem iudas locū quia frequē
ter ſolebat ieſus ibi venire. ⁊
ibi ꝑnoctare. Nouerat etiaz
ieſum in feſt; diſcipulos do
cere aliq̄d ſublime ſm theo/
philū. ⁊ in locis ſecret;. ⁊ ma/
xime in mōte vbi ſe a tumul
tu ſubtraheret. quia dicebat

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tunc diſcipulis. que nõ fuit
fas alios audire. ſm Criſo.
ideo petebat mõtes ꝛ ortos
ne mens auditoꝝ impedire
tur. ꝛ patet exemplũ orãtibꝰ
ꝛ docentibꝰ. Augꝰ. de Juda.
Jpe lupus inter agnos lo
cum pnotauerat. et ait diſci
pulis ſuis. Sedete hic do
nec orem Et aſſumpſit petꝝ
ꝛ iacobũ ꝛ iohẽz. Jllos tres
aſſumpſit. vt ſicut viderant
gloriaz domini in tranſfigu
ratione. ſic ꝛ infirmitatez in
triſticia. Et auulſus ẽ ab eis
q̃ntũ iactꝰ eſt lapidis. Aliq̃n
tulũ aſcendens collẽ montꝭ
vbi ter orauit eundẽ ſermo
nem dicens. Mi pr̃ ſi poſſi
bile eſt trãſeat a me calix iſte
Nota ꝙ oratio fuit hoĩs.
ſcꝫ humanitatꝭ chriſti ad di
uinitatẽ. Et reuerſus ad di
ſcipulos cepit contriſtari et
meſtus eſſe. ꝛ ait. Triſtis eſt
aĩa mea vſq; ad mortẽ. Jl
lud quod aſſumpſit propter
hominẽ triſtabať. Unð Am
bro. Quid doles ꝛc. Triſta
batur autẽ ꝑpter vitam. ꝑpter
matris deſolatõnẽ. propter
mortis ſue obliuionez. ꝑpter
malorũ iurationẽ. ꝑpter cru
cifigentiũ damnationẽ. et ꝑ
pter ſanguinis ſui in multis
inutilem effuſionẽ Et ꝑgreſ
ſus iterũ orauit ꝓcidens in
faciem ſuaz. ꝑpter inuocatio
nẽ patris ꝛ filij et ſpũſſan. ter
orauit. ꝛ venit ad diſcipl'os.
ꝛ inuenit eos dormiẽtes pre
triſticia. Et dicit petro. Sy
mon dormis. Dicit gloſa. ꝙ
petrus qui fuit p̃ ceteris gla
diatus. fuit pre ceteris incre
pandus. Non potuiſtꝭ vna
hora vigilare mecũ. vigilate
ꝛ orate vt nõ intretis in ten
tationẽ. i. ne tentatõe ſupemi
ni. Modus em̃ vincendi eſt
oratio. Erant em̃ oculi eorũ
grauati. qꝛ tarde comederãt
ꝛ vigilauerãt in ſermone Et
relictꝭ illis abijt tercio et ora
uit eundẽ ſermonez. dicens.
Abba pater. oĩa tibi poſſi
bilia ſunt. tranſfer a me cali
cem iſtũ. veruntñ nõ mea vo
luntas. ſed tua fiat. Apparu
it aũt illi angelꝰ cõfortãs eũ.
Et factꝰ eſt ſudor eiꝰ p̃ angu
ſtia ſicut gutte ſan. decur. in
ter. Nota q̃ꝫ copioſe ſudaue
rit. qꝛ priuſq̃ꝫ ſudor terrã te
tigiſſet. oĩa veſtimẽta ſua re
pleuerat Queriť q̃re ſangui
nẽ ſudauerit cũ alij hoĩes
morituri nõ faciãt. Rñdeo.
qꝛ aĩa ſua nature diuĩe cõ
iuncta ꝑſpicacius et clarius

B

dolorē mortis videre ⁊ ima ginari potuit ꝗ̄ alius purus homo. Et venit tercio ad diſcipulos ſuos. ⁊ ait. dormite iā̄ ⁊ requieſcite. ecce q̄ me tradet ꝓpe eſt. ſ. iudas. Adhuc eo loquente. venit iudas cū turba multa cū gladijs ⁊ fuſtibꝫ ⁊ cū laternis. ne latens in tenebꝛiſ fugere poſſet. ⁊ facibꝫ ⁊ armis. vt xp̄m terrerēt et ne reſiſtere poſſent. Turba militū ⁊ non iudeorum. ſicut dicit Aug⁹. quibꝫ tradiderat chꝛiſtū ꝑ precio. Ideo milites accepit a p̄ſide tanꝗ̄ ad tenendū reum. vt ſeruato ordine legitime poteſtatiſ nullis tenētibus reſiſtere auderet. quia nullus alium auctoritate propria. ſed iudiciſ capere debꝫ. Sed quare accepit miniſtros iſtos cū milites ad capienduꝫ haberet. Reſpondeo. Timuit iudas ne iudei zelo legis ducti. ſi chꝛiſtus a ſolis gentibus caperetur eis reſiſtere voluiſſet cum illo duplici exercitu venit quaſi ductoꝛ alioꝛum. Dedit autem eis ſignum dicens. Quecunꝗ̄ oſculat⁹ fuero ip̄e eſt tenete eū ⁊ ducite caute. Sed quare dedit eis ſignuꝫ cum omnes noſcerēt chꝛiſtū. qꝛ frequēter eis predicauerat ⁊ tot miracula coram eis fecerat. Rn̄deo ſm̄ Orige. Timuit ne mutaret faciem ſicut in tranſfigurati one. Uel ſm̄ Chꝛiſo. Timuit ne ptranſiens iret per medium illoꝛuꝫ. Luce. iiij. Uel ideo ne loco chꝛiſti caperent iacobū alphei. qui chꝛiſto ſimillimus videbat. Jeſus autem ſciens om̄ia que ventura erant ſup eū anteꝗ̄ euenirent ꝓceſſit. ſ. voluntarie. ⁊ dicit eis impterrite. Queꝫ queritis. Non querit q̄ſi ignoꝛans. ſed volebat oſtendere eis cū preſens eſſet ab eis non potuit cognoſci. Criſo. Jn medio eoꝛum exiſtens. eoꝛum oculos excecauit. Et enim eum non cognoſcebāt tenebꝛe non fuerunt in cauſa. quia lampades habebāt laternaſꝗ̄ tenebꝛas expellētes. Reſponderunt. Jeſum nazarenum. Jeſum qui ē ſalus querebant ad perdēdū. Dicit eis ieſus. Ego ſuꝫ qui me offero ſpontanee paſſioni. Stabat autem et iudas qui tradebat eum cum ip̄is excecat⁹ tamen vt ſigno oſculi eum traderet. Ut ergo dixit eis ego ſum. abierunt re-

trorſum. ⁊ ceciderunt in terram. Auguſtin⁹. Ubi ꝓ deo nunc militū cohors. vbi terror ⁊ munimē armoꝝ. vna vox turbā odijs ferocem. armis terribilem abſq; vllo telo percuſſit. repulit ⁊ proſtrauit. Quid iudicatur⁹ faciet q̄ hec iudicandus fecit. Quid regnaturus faciet qui hec facit moriturus. Ceciderant autem mole maloꝝ retrorſum. Iterum autem interrogauit eos. dicens. Quem queritiſ. Quare ſcd̄o querit dicit Criſoſto. vt daret materiā conuerſionis iudeis. Illi autem dixerunt. Ieſuz nazarenum. Dixi vobis. quia ego ſum. ſi ergo me queritis ſinite hos abire. Auguſtin⁹. Iubet inimicos. ⁊ hoc faciunt. ꝓpter iuſſum ſinunt abire quos nō vult perire. Ut adimpleretur ſermo quem dixit. quia quos dediſti mihi non perdidi ex eis quēq̄z Chryſoſtom⁹. Nō fuit ex ꝓpoſito miniſtroꝝ ꝙ capti non fuerunt. ſed magis virtute chriſti. Auguſtin⁹ autē dicit ꝙ chriſtus loquit̄ de ꝑditione anime. ſi enim tunc morerent̄ diſcipuli perirent quia non credebant tam firmiter. Simon ergo petrus habens gladium volens defendere magiſtrū non ſe. q̄a h̄ fuerat ꝓhibitū apl'is eduxit eū. clamando. Domine ſi percuti⁹ in gladio. et ꝑcuſſit ſeruū pontificis. ⁊ amputauit eius auriculā. Ictum fecit ad caput. ſed relapſus eſt ad aures. Erat nomē ſerui malchus. Dixit ergo Ieſus Petro. Mitte gladiū tuum in vaginā. om̄is qui accipit gladiū. gladio ꝑibit. i. ſentētia eterne dānatiōis. An nō pu. q̄ ro. pa. me. ⁊ il. exhi. mi. plus q̄z. xij. legiōes angeloꝝ id eſt. lxxij. milia āgeloꝝ. Calicē quē dedit mihi pr̄ nō bibam illuz. Aug⁹. dicit hic. ꝙ auris ꝓ domino amputatū. a domino eſt ſanata. Criſo. Miraculum fecit erudiens nos. q̄m̄ eis qui male faciūt benefacere oportet. Sz vnde petrus tā cito habuit gladium. Criſo. Audiens chriſtum tradenduz armauerat ſe gladio. Theo. dicit. ꝙ fuit cultellus q̄ vſus fuit ad eſuz agni paſchalis. Arguit̄ ex h̄ ꝙ papa habet vtrūq; gladiū quia dictum fuit. Ecce duo gladij hic. Criſoſtom⁹. Apoſtoli tunc imꝑfecti erant. q̄a

arma parauerant ad bellandum. Nota ſm Criſo. Chriſtus cũ traderet iudas veniens cũ exercitibꝫ terribilibꝰ oculis intuẽs ieſum. oſculatus eſt eũ dicens. Aue rabi. ſm magiſtrũ hyſtorie timẽs ꝙ magicis artibus poſſet ſe trãſformare ⁊ elabi. Oſculatus eſt eũ. Augꝰ. O ſignũ ſacrilegũ. o cõmentũ nephariũ. o palatũ puniendū. ab oſculo incipit bellũ. ⁊ ꝑ pacꝭ indiciũ rumpit pacis ſacrm ⁊ ꝑ quod ↄſueuerant homines pacẽ facere. ꝑ hoc ꝓphanus iudas voluit bellum inchoare. Ante oſculũ dicit ei ieſus. Juda oſculo filiũ hominis tradis. Amice. ad ꝗd veniſti. Scdm Orige. dixit amice improperãdo ſimulationẽ. Sequit de captione. Cohors ergo. i. multitudo militũ. ⁊ tribunus qui ꝑerat mille militibꝫ. ⁊ miniſtri iudeoꝝ cõprehen. ieſũ ⁊ ligauerunt. a quo potiꝰ ſolui debebant. ſm Augꝰ. Sed hic ſupplendũ eſt qđ dixit. tanꝙ̃ ad latronẽ exiſtis ⁊c̃. Et infra. Quotidie apud vos erã in tem. Criſo. Jn tẽplo non tenuerunt eũ ꝓpter turbã. ꝓpter qđ foras exiuit. vt ex loco ⁊ tpe daret aptitudinẽ capiendi. Capto ieſu oẽs diſcipuli fugerũt. Adoleſcẽs aũt quidã ſeqbat illũ. ⁊c̃. qui dicitur fuiſſe iohes. ſm alios ia. ⁊ duxerũt ieſū ad annã primũ. qđ fcm̃ fuerat. qꝛ fuerat pontifex ãno ꝑcedẽti Jpe ẽt erat ſenior et in malicia inueteratior. Uel ſm Bedam domꝰ anne fuit ducẽtibꝫ ieſũ propinquior. Erat autē annas ſocer cay. ꝗ erat pon. anni illiꝰ. Notandū ꝙ hi duo pontifices precio pontificatum ab herode comparauerant. ita ꝙ alternis annis ꝑſidebant. Erat aũt cayphas qui ↄſiliũ dede. iudeis. quia expedit ho. mori. Ecce ꝙ inimicus veritatẽ dixit. Unde Criſoſto. Tanta eſt virtꝰ veritatis vt inimici eam. perſonent tanꝙ̃ ab ipa veritate coacti Sequebat autem ieſū ſymon petrꝰ a longe. ſm Orige. quia fuerat eū negaturus. ⁊ alius diſcipulus. ſ. iohannes. Chriſoſt. Oibꝫ diſ. exiliẽtibꝫ ipe ſequit. ꝓpterea occultat ſeipm ⁊ ꝑponit pe. cauſa humilitatis. Diſcipulus ille erat notus pontifici ꝓpter quod introiuit cum ieſu in atriũ ponti. Petrꝰ autẽ

ſtabat ad oſtiũ foꝛ. quia fuit
chꝛiſtũ negaturꝰ. dicit gloſa.
Criſo. tamẽ dicit. ꝙ hec fuit
cauſa timoꝛis. ſed ꝙ ſeq̃bat
fuit cauſa amoꝛis. verunta/
men intraſſet ſi ei conceſſuz
fuiſſet. Exiuit ergo diſcipu/
lus ille qui erat notus pon/
tifici. ⁊ oſtiaria conſentiẽte in
troduxit petruz. Dixit ergo
petro ancilla oſtiaria. Nun/
quid ⁊ tu es ex diſcipulis ho
minis illiꝰ. Rabanus. Iſte
ſexus videt peccaſſe in moꝛ
te dñi. ⁊ per moꝛtez domini
redimi. Dicit ille. Non ſum.
Criſoſto. Nõne prius dixi/
ſti. ⁊ ſi opoꝛtuerit me moꝛi te
cum. ⁊c̃. Non miles erat iter
rogans. ſed vilis hoſtiaria.
Stabant autẽ ſerui ⁊ mini/
ſtri ad pꝛunas. erat autẽ pe/
trus calefaciens ſe cum eis
qꝛ frigus infidelitatis in coꝛ
de eius fuit. ſtetit cũ eis qua
ſi non eſſet diſcipulus chꝛi/
ſti. ſed aduerſarius. Sed q̃
re ꝑmiſit chꝛiſtus ꝙ tantus
apoſtolus caderet. Criſo. vt
petrus diſceret aliĳs compa
ti. ⁊ vt noꝛma indulgẽtie pec
cãtibus pꝛeberet. Pontifex
ergo interrogauit ieſum de
diſcipulis ſuis. Criſo. vbi eſ
ſent ⁊ cuius gratia collegerit
eos. ⁊ de doctrina eius. ſ. cu
iuſmodi eſſet. vtrũ ſm legez
moyſi vel ei cõtraria. Reſpõ
dit ieſus. Ego palam locutꝰ
ſum mundo in ſynagoga et
in templo vbi iudei cõueni/
unt. et in occulto locutꝰ ſum
nihil. Quid me interrogas.
Criſoſto. Inuitabat ponti
ficem ad teſtimoniũ audien
tium inimicoꝛũ. qꝛ etiam ve
ritas teſtimoniuz habet ab
inimicꝭ. vnde ſubdit. Inter/
roga eos qui me audierunt.
q̃ſi di. Interroga inimicos.
quia inſidiant mihi. ipi ſciũt
quid dixerim ego. Hoc cuz
dixiſſet vnus miniſtroꝛũ de
dit alapã ieſu. dicens. Criſo
ſtomꝰ. Hoꝛreat celũ excelſũ
patiat terra de longanimita
te dñationis ⁊ ſeruoꝛũ in de
uotione. creatoꝛ mundi filiꝰ
dei accepit alapam ⁊ ſeruus
eũ cedit qui om̃i pena dignꝰ
aut celeſti igne conſumi. aut
tra deĳciente abſoꝛberi. aut
arreptus a demonio voluta
ri. Sed q̇ ꝑ potentiã iubere
poſſet ꝑ quem factus eſt mũ
dus patientiã docere malu
it. Reſpondit ieſus. Si ma/
le locutꝰ ſum. teſti. ꝑhibe. ⁊c̃.
Sed quid mouit hunc ad
dandum alapam Reſpõdet

Theophilꝰ. ¶ Cũ ieſus iter
pellaſſet teſtimoniũ aſtanti/
um miniſtrorũ tanq̃ quon/
dã admirantiũ doctrinã ſu/
am. dixerant em̃. Nunq̃ au
diuimꝰ loqui ſic hoĩem. vo
lens ſe excuſare ille ꝙ nõ eſ/
ſet de his qui admirabãtur
ieſum ipe percuſſit. vel ad fa
uorẽ pontificis captandum.
multa em̃ fiunt contra crea/
torem propter humanuꝫ fa
uorem. Et miſit eum ligatũ
annas ad cayphã pontificẽ
Erat autem ſymon petrus
ſtans ⁊ calefaciens ſe. vide/
re volens quid pontifex de
ieſu iudicaret vtrũ eum ad/
iudicaret morti vel flagellis
ceſum dimitteret. Dixerũt
ergo ei miniſtri. Nũquid ex
diſcipulis eius es. Negauit
⁊ dixit. Non ſum. Dicit vnꝰ
ex ſeruis pontificiſ cogna. eiꝰ
cuius abſcidit petrꝰ auricu/
lã. Nonne ego vidi te in orto
cũ illo. qñ magiſter tuuſ fuit
captus. Iterũ petrus nega
uit. ⁊ ſtatim gallus cantauit
Criſoſto. O petre inquit. q̃
quãdo magiſtrũ detentũ vi/
dit ita efferbuit vt gladium
euaginauerit ⁊ auriculã ab/
ſciderit. quãdo autẽ cõtume
lias chriſti audiuit negator

chriſti efficitur. ⁊ vilis puelle
minas non ſuſtinuit. Remi/
gius. Quare ſũt praua ⁊ no
xia prauorũ hominũ ⁊ maxi
me mulieruꝫ colloquia. ipſa
quippe coegerunt Petrum
negare dominuꝫ quem ipſe
prius fuerat confeſſus eſſe
dei filiũ. Nota etiã q̃ pericu
loſuꝫ eſt morari in curiis pn
cipum ⁊ prelatorũ. Petrus
em̃ ſemel ĩtrauit curiã vbi vi
gorẽ animi perdidit et chri/
ſtũ negauit. Poſt trinam ne
gationẽ dominꝰ reſpexit pe
trũ. Poterat eſſe ꝙ chriſtus
ſteterit ad oſtiũ atrii. ⁊ petrꝰ
foris. ita tamen ꝙ reſpicere
poterat corporaliter cuꝫ. tñ
ſm Auguſti. reſpexit petruꝫ
inſpirando gratiã cõpuncti
onis. Vñ ſequit̃. Et recor/
datus eſt petrꝰ verbi domi/
ni. ⁊c̃. Nota de trina negatio
ne petri. quaꝝ prima facta ẽ
in domo anne requiſitꝰ per
oſtiariã calefaciens ſe. alie
due in domo caypbe. vna fa
cta ꝑ ancillã. alia ꝑ circũſtan
tes. Adducũt ergo ieſum
ligatũ ad pylatũ in ꝓtorium
vbi forte erat cayphas cum
pylato vt loq̄ret̃ de ieſu quẽ
ſtatim volebãt ſibi ꝓ̃ſentare
ſm Augꝰ. Erat aũt mane. ſ.

qñ ductus fuit ad pretoriũ. non qñ duct⁹ fuit ad domũ cayphe. qꝛ ad illam nocte ductus fuit ab anna. ꝛ examiatus ibidẽ. Et ipi nõ intro. in pretoriũ. vt non conta. ſed. ſ. mundi paſcha man. Jã eñ iudei inceperãt dies azimorũ. ꝛ reputarent cõtaminari ſe ſi introirent domũ alieni gene. ac per hoc ineptos ad mandu. paſcha. Aug⁹. O impia cecitas alienigene iudicꝫ pretorio contaminari timebant. ꝛ ſanguinis innocentꝫ effuſionem non timebant. De illuſione chriſti tota nocte ait Criſoſto. Qꝫ diligent inquit euãgeliſta ea q̃ videntur exprobratiſſima expõit. nec occultans aut verecundans. ſed maximaꝫ eſtimãs gloriam dominatorẽ orbis ꝑ nobis talia ſuſtinere. Exiuit ergo pylatus ad eos foras. ꝛ dixit. Quaꝫ accuſationem affertꝫ ad. hominẽ hũc. q̃ſi di. Sine cauſa nolo euꝫ damnare. Reſponderunt iudei. Si non eſſet hic malefactoꝛ. non tibi tradidiſſemus eũ. vbi primo apparet eoꝛum falſitas. Unõ Aug⁹. Reſpõdeant ab ĩmundis ſpiritibꝰ liberati, languidi ſanati. leprosi mundati. muti loquentes. ceci videntes. moꝛtui reſurgentes. ꝛ quod oĩa ſuperat ſtulti ſapiẽtes. Intrauit igitur ſm Hiero. medio tempoꝛe iudas audiẽs chriſtum ligatũ adductũqꝫ preſidi. ꝛ cogitans ꝙ chriſtus deberet moꝛti adiudicari. penitentia ductus retulit triginta argenteos. ſm Mat. Dixit. Peccaui tradẽs ſanguinẽ iuſtũ. Non valuit illa confeſſio iude. qꝛ nõ ꝓprio ſacerdoti facta eſt. quia iudei iam amiſerant officiũ. qꝛ chriſtũ linguis occiderunt. Uñ leo papa. quia etiã deſperat⁹ fuit. vnde ſi erat doloꝛ coꝛdis. ꝯfeſſio oris. ſatiſfactio opis. tñ deerat ſpes ſalutis. Dicit ergo eis pylat⁹. Accipite eũ vos. ꝛ ſm legẽ ve. iudi. eũ. Dixerunt ergo illi. nob nõ licet interfi. queq̃ꝫ. Aug⁹. Hoc dicebant ꝓpter ſolẽnitatẽ diei feſti quem iam celebrare inceperant. Criſo. Judei ſubiecti erant romanis q̃ eis abſtulerant poteſtatẽ interficiendi homies. vñ nõ eis erat prohibitũ lege diuĩa ſed humana. quia penes preſidem hanc poſuerant poteſtatem. Uel ſm eundẽ hoc dicebãt

de morte cruciſ que ſm eun/
dē exprobrabilis erat. vt ſer
mo ieſu imple. ſigni. q̄ morte
eſſet moriturꝰ. Introiuit ite
rū pylatꝰ ī pretoriū vt amo/
to ſtrepitu iudeoꝝ exq̄ſite ri
mareť cauſam chriſti. Et vo
cauit ieſum. ⁊ dixit ei. Tu es
rex iudeorū. qꝛ inter alia cri/
mina obiecta illud maxime
mouet cor pylati. ⁊ ideo ma/
gis req̄ſiuit de iſto. Reſpon
dit ieſus. A temetip̄o h̄ diciſ
an alij tibi dixerunt de me.
Hoc aūt interrogat chriſtꝰ
nō ignorans. ſed ex reſp̄ōſio
ne pylati. volēs detegere ma
liciā iudeoꝝ q̄ hoc ſibi impo
ſuerant. Rn̄dit pylatꝰ. Nun
quid ego iudeus ſum. q̄ſi d.
A meip̄o hoc nō accipio nec
hoc tibi impono. Naȝ gens
tua ⁊ pontifices tradiderūt
te mihi. Quid feciſti. Reſpō
dit ieſus. Regnum meuȝ nō
eſt de hoc mundo. id eſt. illi
quibus debeť regnū nō ſum
de hoc mūdo ſm affectionē
ſeu conuerſationē. ſed cōuer
ſatio eorū ī celis ē. Si d̄ hoc
mundo eſſet regnū meū. ⁊c̄.
nūc aūt regn meū nō ē hinc.
id eſt. mea regia poteſtas nō
oritur a terrenis. ſed a deo
patre. Dixit itaqꝫ pylatꝰ. Er
go rex es tu. Nō intellexit qꝛ
loquebatur de regno celeſti
Reſpondit ieſus. Tu dicis
qꝛ rex ſum ego. q. d. nō nego
quod tu dicis. ſed tamē non
veni regnare temporaliť ſȝ
ſpiritualiter. in homīb9 bo/
nis. Ego in hoc natus ſum.
vt teſtimoniū ꝓhibeā verita
ti. Omīs qui eſt ex veritate.
audit vocem meam. Dicit ei
pyla. Quid eſt veritas. Sed
pylatus nō expectauit ſolu/
tionem. quia aliquo tempo/
re indigebat et ip̄e propera/
bat ad chriſti liberationem.
Nam ſm Augꝰ. ſtatim venit
ad mentē pylati conſuetudo
iudeorū qua ſolebat eis vnꝰ
dimitti ī paſcha. ideo exiuit
ad liberanduȝ chriſtum. vel
quia inimicus veritatis non
fuit dignus audire quid eſ/
ſet veritas. Exiuit ad iude/
os ⁊ dixit. Ego in eo nullaȝ
inuenio cauſam. ſ. mortiſ. Eſt
autem conſuetudo vobis vt
vnū dimit. vobis in paſcha.
Iſta cōſuetudo introducta
fuit a romanis preſidib9 vel
a pylato in fauorē populi. vł
ob recordationē liberatiōis
populi d̄ egypto. Clamaue
runt omēs dicētes. Augꝰ. di
cit. Auelli ab coruȝ cordibꝰ

non potuit ieſum eſſe regem
iudeoꝝ. Non hunc ſed bar-
raban. Erat autē bar. latro.
vbi aggrauat̃ malicia iudeo
rū. quia eū pretulerunt chri
ſto. Nota ꝗ Luc̄. interponit
hic ꝗ iudei clama. di. cōmo-
uit populū do. ꝑ v. iudeā. ⁊c̄.
Et pylatus miſit eum ad he
rodem. qui gauiſus interro
gauit eū de multis ſermoni
bꝰ. ſed ieſus nihil ſibi reſpon
dit. Quia ſm̃ glo. Herodis
crudelitas non merebat̃ au
dire diuina. ⁊ quō ſpreuit eū
tanꝗ̄ impotentez. quia nul-
lum ſignuz fecit. tanꝗ̄ igno-
rantem. qr nullū verbum re
ſpondit. tanꝗ̄ ſtolidū. qr con
tra accuſantes ſe non defen
dit. Unde indutuz veſte al-
re. e. in ſignuz ꝗ nihil dignū
morte vel nullā peccati ma-
culaz inueniſſet in eo. Et fa-
cti ſunt amici herodes ⁊ py-
latus. Sic ⁊ adhuc iudei et
pagani reformant̃ i pace cō-
tra chriſtianos. pagani aper
te impugnāt. quia ſitiūt ſan
guinem noſtrū. Iudei occul
te. quia ſpoliant eccleſiam ſi
cut filij iſrael egyptios. Tūc
ſedente pylato ꝓ tribunali.
miſit ad eum vxor ſua dicēs
Nihil tibi ⁊ iuſto illi. Mul-
ta enim paſſa ſum ꝑ vi. h. p-
pter illum. qſi. d. In viſione
mihi reuelatum eſt ꝗ ipē eſt
iuſtus. Et iō nihil cauſe ha-
bes ad interficiendum eum
Gloſa. Tunc demū intelle-
xit diabolus ſe per mortem
chriſti nudandum. et ſpolia
humani generis āmiſſuruz.
⁊ ideo per mulierem ſatagit
chriſtum eripere de iudeis.
ne per mortem chriſti ſuum
amittat imperium. Hoc au
tem intellexit ex gaudio ani
marum in limbo diabolus.
ſm̃ hyſto. Non autem pyla-
to hec viſio immiſſa fuit ſed
vxori. ſm̃ Criſoſtomꝰ. vt ex
verbis vxoris magis molli-
retur. vnde non dixit. Mul
ta vidi. ſed paſſa. vt vir vxo-
ri compatiens ad dimitten-
dū dominū cogeretur. Se-
quitur in Matth. quomo-
do pylatus diſiunctiuā de-
dit iudeis de ieſu ⁊ barra. ⁊c̄
Uidens autem pylatus ꝗ
nihil proficiebat. accepta aq̄
lauit manus ſuas. Remigiꝰ
Iſte mos apud antiquos
fuit volentes ſe īmunes oſtē
dere ab aliquo crimine. In
nocens ſum a ſanguine hꝰ.
Eclama. Sanguis eius ⁊c̄.
Tercio apprehēdit pylatꝰ

ieſum ⁊ flagel. Criſoſ. Per h̄
volens mitigare zelū iudai/
cum. Magiſter hyſto. dicit.
ꝙ adhuc veſtigia corpis ſūt
in columna. ⁊ militeſ plecten
tes de ſpinis coronaꝫ impo.
capiti eius. i. iuncis marinis
pungentibꝫ ad modū ſpina/
rū. Canti. iij. Egredimini fi
lie ſyon. ⁊ veſte purpu. circū.
eum. qua reges vti ſolent. et
dixerūt ei. Aue rex iudeorū.
q̄ſi di. Modo indutꝰ es in
ſtar regis. ⁊ dabant ei ala. et
expuebāt in faciē eiuſ. ⁊ har.
ꝑcuſſerunt caput eius. Hec
autem preſes iuſſit fieri chri
ſto ꝑ milites ſm Augꝰ. vt iu
dei chriſti obprobrijs ſatia/
ti amplius eius ſanguinem
non ſitirent. Scđm Criſo.
aūt. non hec fecerūt milites
de iuſſu preſidis. ſꝫ corrupti
pecūia a iudeis. Exiuit iteꝝ
pylatus foras. ⁊ di. eis foris
expectantibus eum dicens.
Ecce adduco vobis eum fo
ras vt cogno. quia nullā in/
uenio in eo cauſam. Auguſt.
Exiuit ieſus non clarus im
perio. ſed plenuſ obprobrio
portans ſpineam coronam
⁊ purpureā veſtē. in quibꝫ illu
ſerant ei milites pylati. qui
erant gentiles. Et dixit eis.
Ecce homo. Scđm Augꝰ.
Si regi inuideris. parcite il
li quē deiectū videris. flagel
latus eſt. ſpinis coronatꝰ eſt.
ludibrioſa veſte amictus eſt
amaris conuicijs illuſus eſt
alapis ceſus eſt. feruet igno/
minia. frigeſcat inuidia. Cū
ergo vidiſſent eum pontifi/
ces ⁊ miniſtri clama. dicen/
tes. Crucifige crucifige euꝫ.
Notandū ꝙ iudei ter petiue
runt vt chriſtus crucifigere
tur. ꝓpter quod ter agnꝰ dei
cantatur. Dicit eis pylatus.
Accipite eum vos ⁊ crucifi.
q̄ſi di. Nolo eſſe iniquus iu/
dex. Ego em̄ nō inuenio in
eo cauſam. Hoc autē verbū
accipite. ⁊c̄. non fuit verbuꝫ
mandatis. ſed execrantis fa
ctum iudeorū ⁊ retrahentis
ab accuſatione. Reſponde/
runt iudei. Nos legeꝫ habe
mus. ⁊ ſm legem debet mo/
ri. quia filium dei ſe fecit. Et
ita blaſphemauit. quia deuſ
de vtero ſuo non poteſt filiū
generare. Cuius contrariū
in Ps̄. Ex vtero ante lucife/
rum genui te. Cum ergo au
diſſet pylatus hunc ſmonē
m. ti. ſ. ne ſi dimitteret face/
ret contra legē. ⁊ ſi nō dimit
teret crucifigeret filium dei

Et ingreſſus iterū in pꝛeto
rtū.dixit ad ieſum. Unde es
tu.q.d. Habes ne diuinam
oꝛiginē ſicut filius dei. vl'hu
manaꝫ tm̄ ſicut homo pur⁹.
Jeſus autē rn̄ſum non de/
dit ei. vel ꝓpter difficultatem
queſtionis quā cape nō va/
lebat. vel ſm Criſo.opa ſua
ſufficient teſtabant de eius
oꝛigine. Dicit ei pylatus.ar
guens eum de taciturnitate
Mihi non loqueris.q̄ſi di.
Erras ꝙ queſtionē acverba
mea cōtemnis. Neſcis quia
poteſtateꝫ habeo dimittere
te.ꝛ poteſtatē habeo crucifi
gere te.ꝛ in hoc ſe ꝯdēnauit.
Un̄ poterat ſibi dicere xp̄s
Ex oꝛe tuo te iudico ſue ne
quā. Rn̄dit ieſus. Nō habe/
res in me poteſtateꝫ niſi tibi
datū eſſet deſup.a ceſare vel
a deo poti⁹ ꝑmiſſiue. Et ne
crederet oīno eſſe innocens
ſubdit.ꝓpterea qui me tradi
dit tibi mai⁹ pctm̄ habꝫ.ſ.iu
das vel turba iudeoꝝ. ergo
tu habes pctm̄ licet minus.
Exinde q̄re.py.di.eū. Nō q̄
ꝑus nō q̄reret h̄.ſꝫ mō magſ
ꝯſtant.ne.ſ.pctm̄ cōmitteret
īnocentē ꝯdēnādo.ꝓpter qḋ
tepide fecit. Qḋ vidētes iu/
dei clamauerūt. Si hūc di.
nō es ami.ce.i.ꝑdes amicici
am ei⁹. Hoc dicebāt qꝛ cre/
debāt ꝙ amoꝛi iuſticie ꝑpo/
neret amoꝛē ceſarꝭ. ſicut ma
li iudices faciūt. Omis ei q̄
ſe facit regē.ꝯtradi.ce. vſur/
pando ſibi qḋ eſt ceſarꝭ. No
ta ꝙ iudei accuſabāt xp̄ꝫ co/
raꝫ py.de ſubuerſiōe ꝑplī.de
ꝓhibitione tributi. de vſur/
patione nois regn̄.de attri/
butione nois diuini. Pyla.
aūt cū audiſſet hos ſmones
de vſurpatione nomis ꝛ ho
noꝛis regalis. territ⁹ timo/
re ceſaris.adduxit ieſum fo
ras ad locum publicum. O
dulciſſime ieſu quomō lude
bant de te ſicut pueri cum
pila. Fuiſti enim ductus de
oꝛto ad annam. ab anna ad
cayphā.a caypha ad pylatū.
a pylato ad herodem. ab he
rode ad pylatū. a pylato ad
iudeos extra.ab extra ad p̄/
toꝛium.ab intra ad ſedeꝫ iu
dicis.et tandem ad crucem.
Et ſedit pylat⁹ p tribu.in lo
co q̄ dicit lyco.i.in loco lapi
duꝫ varietate ſtrato. hebꝛaī
ce āt golga.id ē.collis ſubli
mitas ex coaceruatione la/
pidum. Erat autem para
ſceue paſche. hoꝛa quaſi ſex
ta. Hoc tp̄s fuit conueniēs

vt reparatio reſponderet lapſui. Primus homo hora ſexta ⁊ die ſexta tranſgreſſ⁹ eſt Paraſceue grece. latīe dicit preparatio. Et dicit iudeis. Ecce rex veſter. q. d. Mirū eſt ꝙ talem formidatis regē ſic abiectum ⁊ pauperem. cū regna non conſueuerunt appetere niſi diuitē ⁊ fortē. Illi autē clama. dicentes. Tolle tolle crucifige euz. ꝗ mors apud iudeos fuit turpiſſima ⁊ ſic interempti in nulla habebant memoria. Sed pylatus ad iudeorū opprobriū dixit. Regē veſtrū crucifigā. Se nequiſſimi iudei inuidia moti eum qui de genere ſuo erat ſuper ſe regnare noluerunt. ⁊ regno alienigene. ſcꝫ ceſarꝫ ſe ſubmiſerūt. Reſponderūt ergo pontifices. Regē non habemus niſi ceſarē. q. d. Iſte non eſt rex noſter. ideo nō eſt nobis ignominia. ſi crucifigat. imo ceſari iniuria ſi dimittit. Tūc pylatus videns ꝙ ſe ſubmiſerant poteſtati romanorū ꝙ impingebāt i eū. timens accuſari apud ceſarē ac perdere principatū. tradidit eis ieſum vt crucifige. Et ad hoc mouit pylatū fauor ppl̄i ⁊ timor regis terreni. Suſceperunt aūt ieſum coronatuꝫ ⁊ ad mortē dānatū milites. et eduxerunt eū extra ciuitatē vt crucifigerent eū. Et exuerunt eū clamide quo prius in contemptū induerant eū. Et induerunt eū veſtimentis ſuis. quia erāt magꝭ ſubtilia ꝙ̃ illa clamis coccinea. Et baiulans ſibi crucem exiuit in euz qui dicitur caluarie locum. hebraice autē golgatha. Hic locus fuit ignominioſus. quia decaluabantur ibi capita damnatoruꝫ. Dicit Ambroſi⁹. ꝙ ibi fuerit corpus ade ſepultuꝫ. tū Jeronym⁹ dicit ꝙ in hebron. ⁊ poſtea ibi tranſlatuꝫ. ⁊ illud conuenit myſterio. vt vbi habundauit delictū. habūdet ⁊ gratia. Hic Lucas inſponit de ſymone cyreneo ꝙ̄ fuit angariatus portare crucē ⁊c̄. Et quō cōuerſus ad mulieres flentes di. Filie hieruſalē. no. fle. ſu. me. ⁊c̄. Hec fuerūt impleta tempe obſidionis hieruſalem. vide in paſſionali de philippo et iacobo iſta. Et cū eo crucifixerunt duos latrones. mediū autē Jeſum. Duos latrones. ſcꝫ mundum et carneꝫ. qui ſunt

crucifigendi. Scripſit autē
titulū pylatus.et poſuit ſup
caput crucifixi. Theo. Me/
rito ſuper crucem fuit poſi/
tus titulus.quia regnū chri
ſti quod declarabat non hu
mane ſed diuine eſt poteſta/
tis. Erat autē ſcriptū. Jeſuſ
qui eſt ſalus eſſentialiter na
zarenus.quia ibi ꝯcept⁹ vel
educatus.rex iudeorū ad lit
terā velint nolint. Hunc er/
go titulū multi legerunt iu
deorum.q2 prope ciuitatem
erat locus vbi crucifixus eſt
ieſus.tum etiā q2 ſcriptuſ di
uerſis litterꝭ ꝓpter diuerſos
ꝛ multos qui ꝯuenerant ad
feſtū ꝛ etiā gentiles erāt. Un
de tribus liguis erat ſcript⁹
hebraice.grece.ꝛ latīe. Dice
bant ergo pylato pōtifices
iudeoruz. Noli ſcribere rex
iudeoruz. ſed quia dixit.rex
ſum iudeoꝝ. Hoc dixerunt
vt ex titulo nō oſtenderetur
chriſti dignitas ſed ꝑſūptio.
ꝛ vt chriſto mortuo auferrēt
famā cui abſtulerāt vitā Unī
Aug⁹. O furia o inſania.q̇d
cogitatis o iudei falſificare
chriſti verbuz.negare xpi re/
gnum.o ſtulti eterna eſt ꝓui
ſio.diuia eſt diſpoſitio.chri/
ſti eſt veritas que manet in/
eternum. Nunquid propte/
rea erit veruz ꝙ ieſus dixit.
Rex ſum iudeorū tituli con
firmatio. Reſpōdit pylatus
Qđ ſcripſi.ſcripſi.q.d. Sen
tentia quā vultis infligere.ꝛ
ſi a me eſt ſcripta . a deo ta/
men eſt dicta. a deo eſt fixa.
ꝛ immutabilis. Milites er
go cū cru.eum.acce.ve. Ex q̊
apparet ꝙ nudatū veſtimen/
tis crucifixerūt in cruce. Di
citur tamē ꝙ pia mater velū
ſuuz proiecit quo circa lum/
bos fuit coopertus. Et fece
runt q̄ttuor partes. vnicui/
ꝗ militi partem ꝛ tunicā. Ex
quo apparet ſm Aug⁹. ꝙ q̄t/
tuor fuerunt milites qui in
chriſto crucifigendo preſidi
ſubuenerant.ſm Criſo. Nil
taliū latronibꝰ fecerunt.ſm
Theo.forſan fecerunt ex q̄/
dam laſciuia hoc. Naz in ve
ſtibus ieſu nil ꝑcioſuz inue/
nerunt. Erat autē tunica in
conſutilis cū non fuerit inci
ſa . ſed tota continua . deſu/
per contexta.per totū.i.arti/
ficioſe ꝛ opere artificiali ela
borata.ꝛ ideo nō potuit con
uenienter diuidi. Ideo ſor/
titi ſunt ſuper eam cu⁹ eſſet
tota. Unđ dixerūt. Nō ſcin
damus eā ſed ſortiamur de

ſlla cuius ſit. Nam in paleſti
na eſt quoddā genus veſtiū
ex multis pannis contextū.
quaſi vnuʒ ſup aliud. ⁊ talis
erat tunica chꝛiſti. quā vt di/
citur fecerat mater domini.
in quo notatur paupertas
ſaluatoꝛis. Ut ſcriptura im
pleret dicens. Partiti ſūt ve
ſtimenta mea. ⁊c. Pſ. Nota
ꝙ illa diuiſio ſignat diuiſio/
nem eccleſie. Unde Auguſ.
Tunica illa ſoꝛtita ⁊ indiui/
ſa partium. eccleſie deſignat
vnitatem. quā heretici ⁊ ſciſ/
matici diuidere nequeunt.
deſuper contexta per totuʒ.
Auguſtinꝰ. Qui expers ē ca
ritatis. non inuenit̃ pertine/
re ad totum. Stabat au/
tem iuxta crucem mater eiꝰ.
⁊ ſoꝛoꝛ matris eiꝰ maria cleo
phe ⁊ maria magdale. Dicit̃
autem maria cleophe a pa/
tre ſuo. Maria iacobi mino
ris a filio ſuo. Maria alphei
a marito. Maria magdale.
a caſtro ſuo. Cum vidiſſʒ er
go matrem que ipm genue/
rat. lactauerat. que de moꝛte
doluerat. ⁊ diſcipulum quē
diligebat. ipe fuit iohannes.
⁊ ſe cauſa humilitatis non ex
pꝛimit. Dixit matri ſue. cuiꝰ
viuens ⁊ moꝛiens curaʒ ha
buit diligenteʒ. Ecce filius
tuus. quaſi di. Ecce moꝛioꝛ.
⁊ diſcipulum dilectū tibi lo
co mei derelinquo. Ipſe eni
virgo eſt. ⁊ ideo te virginem
iohāni virgini recōmendo.
O dulciſſima Maria quo/
modo penetrauerunt verba
iſta viſcera anime tue. qn̄ au
diebas tibi committi ꝓ tuo
filio filium piſcatoꝛis. ꝑ cre
atoꝛe filium zebedei. Dein/
de dicit diſcipulo. Ecce ma/
ter t. Pape ait Criſoſt. quan
to diſcipuluʒ honoꝛe hono
rauit. vt. ſ. ſuam matrem ſibi
daret in matrē. Auguſtinꝰ.
Exemplo ſuo inſtruxit nos
vt filij parentum curam ha/
beant. Si enim chꝛiſtus in
ligno crucis pendens nō fu
it oblitꝰ ſue matris. nec nos
pꝛopter crucē penitentie vel
votum religionis parentuʒ
debemus obliuiſci. Et ex il/
la hoꝛa accepit eam diſcipu
lus in ſuam matrem vel cu/
rā. vel in ſua. accuſatiuo plu/
rali. id eſt. ī ſua obſequia. ſer/
uicia. officia. Et nota ꝙ poſt
maternam allocutionem et
recōmendationem diſcipu/
lo elongauerūt ſe a cruce ꝓ/
pter milites et iudeos ma/
trem irridentes. ſic tamē ſta

bant a longe ꝙ in ꝯſpectu
eius preſto erant. ait Aug⁹.
⁊ ꝙ eis loqui poterat. A lon
ge autem erant reſpectu tur
be propius ſtantis cum cen
turione et militibus. Et no/
ta ꝙ poſt maternam allocu/
tionē facte ſunt tenebre ſu/
per vniuerſam terram. ſm
Lucā tribꝫ horis. que ſignā
tur per tria matutina in illo
triduo. Fuit autem hec ecly
pſis ſupernaturalis ratione
temporis. quia non fit niſi
in coniunctione ſolis ⁊ lune
que eſt in fine lunatiōis. tūc
autem erat luna plena. Ra
tione durationis. quia ecly/
pſis ſolis quaſi ad momen/
tum durat propter motum
ſuum. ſed tunc durauit tri/
bus horis. Ratione genera
litatis. quia non poteſt fieri
naturaliter per vniuerſā ter
ram propter paruitatem lu
ne ex cuius interpoſitiōe fit
eclypſis. Et ſm ordinem hy
ſtorie. Circa horam nonam
ſm Mar. clamauit ieſus vo
ce magna. pre nimia angu/
ſtia. In hoc valido clamore
notatur virtus diuinitatis.
quia pur⁹ homo in puncto
mortis ita fortiter clamare
non potuit. Hely. hely. vl' he

loy heloy. quod idem eſt. id
eſt. deus meus. cuius ſum fi
lius per naturam inquantū
deus. ⁊ in quantuꝫ homo ꝑ
vnionis gratiam. Vnde hec
geminatio oſtendit in eo du
plicem naturam. Lamaza/
bactani. Quod eſt interꝑta/
tum. vt quid me dereliqui/
ſti. id eſt. penis ⁊ morti me ex
poſuiſti ſm humanitatem. q̄
deo permittente poteſtati ꝑ
ſequentium erat expoſita.
Unde gloſa. Subtraxit ꝓ/
tectionem. ſed nō ſoluit vni/
onem. Vel hoc dixit chriſt⁹
ſm Origenē. propter ingra
titudineꝫ peccatorū de chri
ſti paſſione. Vel ſm Raba/
nū. Factus aduocatus eo/
rum deplorat culpam quo/
rum ſuſcepit miſeriam. In
quo oſtendit quantum flere
debeant qui peccant. quan/
do ſic fleuit qui nunq̄ pecca
uit. Poſtea ſciens Ieſus
quia iam conſummata ſunt
omnia. que ſcilicet lex ⁊ pro/
phete de ipſo predixerant.
quia tamen adhuc aliquid ī
ſcriptura conſummandum
reſtabat. vt ꝯſummaret ſcri/
ptura q̄ntū ad ſe. Dixit. Si/
tio. tanq̄ ſi diceret ſm Au/
guſ. hoc minus feciſtis. da/

te quod eſtis acetū. degene/
rantes a vino prophetarū ⁊
patriarcharū. ⁊ ſcriptura to
ta erit impleta ⁊ conſumata
quia iam maledictū factus
ſū pendēs in ligno ⁊c. Uas
ergo poſitum erat aceto ple
num. Dicunt quidā ꝙ vinū
ad bibendum portauerant.
quod propter calorē in ace/
tum cōuerſum eſt. Alij ꝙ ad
accelerandū mortez domini
hoc fecerunt. vt ſic citius ab
eius cuſtodia liberarentur.
Dicunt em̄ quidā ſm magi
ſtrū hyſtorie. crucifixos citi⁹
mori ſi acetū cum felle potēt
Jlli autem ſpongiam aceto
plenam. circūponentes yſo/
po obtulerunt ori eius. Hu
ic autē ſpongie yſopo circū/
poſite ſupponebatur harun
do qua in altū ori chriſti po/
culum illud porrigebatur.
Scđm autē Theo. harun/
do habet frondes yſopo ſi/
miles. ⁊ ſic fuit triplex offici
um harundinis. habuit em̄
officiuz ſceptri ad illuſionē.
officium baculi ad ꝑcuſſio/
nem. officiū ꝓpinaculi ad po
tationem. Jſti ergo habue/
runt magis aſpectū ad ſitim
corporalē chriſti quā ꝓpt la/
borem ſuſtinuit. q̄ȝ ad ſpiri/
tualem que erat feruens de
ſiderii de ſalute hominū. ſi
cut dicit Bern. Dicit tamen
Aug⁹. Damnatorū poculuȝ
ſaluatori ꝓpinatur. ꝓpinator
fontium potat̄ aceto. mellis
dator cibatur felle. flagellat̄
remiſſio. condemnat̄ venia.
illuditur maieſtaſ. irridetur
virtus. ꝑfunditur ymbrium
largitor ſputis. Cū ergo ac/
cepiſſet acetū. dixit. Conſu/
matuȝ eſt. ſcȝ quod erat ſcri
ptum de me et qđ in me de/
bebat fieri ante ſpirit⁹ emiſ/
ſionem. Aug⁹. Nihil reman
ſerat autē qđ anteq̄ȝ morere
tur oportebat fieri. Et incli
nato capite tradidit ſpiritū.
ſcȝ non inuite. ſed qn̄ voluit
Auguſ. Quis ita dormit ſi/
cut chriſtus mortuuſ eſt qn̄
voluit. quantū ergo timēda
eſt poteſtas iudicis. ſi tanta
apparuit poteſtas morientſ.
Chryſo. Nō quia expirauit
inclinauit caput vt ceti mor
tales. ſed quia inclinauit ca
put expirauit. Tradidit au/
tem animaȝ ſm Grego. Si
enim aliū ſpiritū q̄ȝ animam
diceret. exeunte ſpiritu aīa
remanſiſſet. Tradidit autez
ſpiritū deo patri ſm Theo.
quia aīe ſanctoꝝ deuenerūt

ad manus dei. animabꝫ im/
piorū ad locum penarū de/
ductis. Nota ꝙ pater tra
didit filiū ex charitate miſe/
ricordie. Roma. viij. Propo
filio ſuo non pepercit deus.
Filius tradidit ſeipm̄ ex hu
militate obediētie. quod de
ſignabat capitis inclinatio.
Judas tradidit ex cupidita
te auaricie. Mat. xxvj. Qui
tradidit euz dedit eis ſignū.
Judeus tradidit ex ranco/
roſitate inuidie. Mat. xxvij
Sciebat enim ꝙ ꝑ inuidiaz
tradidiſſent eū. pylatus ex ꝑ
uerſitate iuſticie. timebat ei
ceſarem. Ip̄e chriſtus tradi
dit patri ſpiritū ex ſtabilita/
te confidentie. Sed q̄re ſic
deuote ſpiritū cōmendauit.
Nunquid timuit ꝙ demon
obuiaret ei in exitu a corpo/
re tanq̄ȝ aliquid ſui in eo in/
uenire credens. Rn̄deo. Ut
ſicut patrem inuocando fili
um dei ſe eſſe oſtēdit. ſic etiā
ſpiritū cōmendando ꝯfiden
tiam eiuſdem cū patre pote
ſtatꝫ deſignaret. Scdm̄ Be
dam. vt ereptionis animaꝝ
de inferno ⁊ earuz in manu
domini cōmendatiōis ſe au
ctorem oſtenderet. Scdm̄
Tulliū. vt vniuerſos morta

les viuificatos chriſtus pa/
tri ꝑ ſe cōmendaret. Scdm̄
Athanaſiū. Nam ſum⁹ mē/
bra illius corporis cui⁹ ipſe
eſt caput. vt in hora mortis
noſtre cōmendandi ſpirituz
creatori ſuo nobis exemplū
daret. Dicit tamen quedam
gloſa. Thob. vj. Q demon
ſtabat ſuꝑ brachiuz crucis.
conſiderans an chriſtus ali
quā peccati maculā haberet
Sed ſi glo. verum dicat ne
ſcio. hoc ſcio ꝙ chriſtus dia/
bolum non timuit. quia ꝑfe
cte beatus fuit. De rōne au/
tem ꝑfecte beatitudinis eſt
ſecuritas ſaluationis. et co/
gnitio ſecuritatis. ⁊ ideo hu
ius recōmēdatōis timor cā
nō fuit. Poſt hec ſm̄ Mat.
velū templi ſciſſuz eſt a ſum/
mo vſq̄ȝ deorſuz. ⁊ terra mo
ta eſt. et petre ſciſſe ſunt. Et
merito. quia in illa hora co/
rū dominus patiebat̄. Un/
de Dyoniſi⁹ ſcribit ad poli/
carpū. cū videret diem inna
turalem ſe dixiſſe. aut deus
nature patitur. aut tot⁹ mū
dus diſſoluet̄. Monumen/
ta aperta ſunt. multa corpo
ra ſanctorū qui dormierant
ſurrexerunt. ⁊ exe. de mo. in
tro. in ſanctā ciui. ⁊ ap. mult̄.

E

Credendũ eſt ſm ꝙ ait Re/
migius. ꝙ ideo ſurrexerunt
vt eſſent teſtes reſurrectõis
dominice. ꝙ nõ eſſet niſi in
ĩpis eſſet reſurrectio cõſum/
mata. ⁊ ideo nõ in terre pul/
uerem vt quidã dicunt redi
erunt. ſed cum chriſto celos
aſcendente pariter aſcende/
runt. Huiuſmõi autẽ fuerũt
adam eua noe abraam yſaac
moyſes dauid et multi alij.
Centurio aũt et qui cum eo
erant cuſtodientes ieſum vi
ſo terremotu ⁊ his q̃ fiebant
timuerunt valde dicẽtes. ve
re filius dei erat iſte. Se
quitur in Johe. Judei ergo
vbi deſcribit᷑ vulnerãdi oc/
caſio que fuit petitio iudeo/
rũ a pylato de fractione cru
riũ. ⁊ hoc ne ſabbato ſequen
ti corpora eorũ in patibulis
remanerent ꝑut in lege eoꝝ
ſtatutũ erat. Erat eĩ ille ma
gnꝰ dies ſabbati paſche. ro/
gauerunt pylatũ vt frange/
rent᷑ eorũ crura ⁊ tollerent᷑.
non quidẽ crura. ſed ſm Au
gꝰ. hi quibꝫ frãgebant᷑. ideo
crura frangebant᷑ vt more/
rentur et auferrent᷑ ex ligno.
ne pendentes in ligno ma/
gnũ diez feſti ſui diurni cru/
ciatus fedarent. Vulneri in

flictio. Venerũt ergo mili
tes. vel accepto mãdato a p̃/
ſide. ⁊ primi quidem. ſ. latro/
nis fregerunt crura. ſ. qui ad
huc viuebat. et alterꝰ latro/
nis. qui ſimilit᷑ viuebat. No/
mina latronũ. Diſmã pepen
dit a dextris. ⁊ geſmã a ſini/
ſtris. Hoc aũt fecerũt. quia
ſm legem ſol nõ debebat oc
cidere in ſupplicio homĩs. et
ne homicide ⁊ tortores ĩ die
feſto cenſerent᷑. Ad ieſuz au/
tem cũ veniſſent ⁊ viderunt
eum iã mortuũ. Mortuus
eñ fuit qñ voluit. quia pote
ſtatẽ ponendi aĩam ſuã re/
ſumẽdiq; habuit. Decuit au
tem chriſtũ hora nona expi/
rare vt nõ exiret eius anima
anteq̃ʒ adaz de paradyſo ex/
iuit. ⁊ illa hora ianus paradi
ſi clauſa fuit propter delictũ
ade. et hic eadez hora ianua
regni aperta eſt ꝑ meritum
paſſionis dominice. Nõ fre
gerunt eius crura. quia iam
mortuus fuit. Sed vnꝰ mi
litum. qui vt dicit᷑ longinus
vocabatur. lancea latus eiꝰ
aperuit. ⁊ cõtinuo exiuit ſan
guis ⁊ aqua. Jn hoc apparet
ꝙ chriſtus fuit tranſlancea/
tus mortuus vt figura con
cordet cum veritate. ſ. ꝙ eua

fuit ſumpta de latere dormientis ade. ⁊ eccleſia de latere dormientis chriſti in cruce eſt formata. Licet aliqui ſentiant chriſtuꝫ vinum adhuc fuiſſe tranſſanceatum. quod tamen nō tenet eccleſia. Facti teſtificatio. Et qui vidit teſtimoniū perhibuit. Non ab alio audiuit. ſed per ſe vidit. Dicit magiſter hyſtoria. ꝙ ille qui latus aperuit cuꝫ viſu caligaret. oculos ſuos ſanguine tangente clare vidit. Et verum eſt teſtimonium eius. ⁊ ille ſcit qꝛ vera dicit vt ⁊ vos credatiſ. Hic longinus cōuerſus ad fidē chriſti. magnas paſſiones ꝓ chriſto ſuſtinuit. ⁊ miraculis claruit. tandem capite truncat⁹ in domino quieuit. In ceſarea capadocie. xxviij. annis monachicā vitā duxit. Scripture verificatio. Facta ſūt enim hec vt ſcriptu. implere. Os non cōminuetis ex eo. Quod dicit Exodi. xij. in teſtimonium. ſ. ꝙ chriſti crura non fuerunt fracta. Et iterū alia ſcptura dicit. Videbūt in quē tranſfixerunt. qđ ſcribitur Zach. xij. Hoc teſtimoniū plene videbit in die iudicij. qꝛ tunc apparebit cū oīb⁹ cicatricib⁹. Apoc. j. Videbit eū omīs oculuſ. Poſt hec hic vltimo agit de xpī ſepultura ⁊ tumulatiōe. Poſt hec ſcꝫ paſſionē ⁊ mortē. rogauit pylatū ioſeph ab ari. ciuitate iudee. que fuit ciuitas elchane ⁊ ſamuelis. j. Regū. j. eo ꝙ eſſet diſcipul⁹ ieſu. non vn⁹ de. xij. ſed de. lxx. vel vn⁹ de numero credentium qui tunc diſcipuli vocabant. occultus autē ꝓpter metum iudeorum. Sed quomō fuit auſus rogare de hoc pylatū Rñdeo ſm Aug. Joſeph ratione dignitatiſ audacter acceſſit ad pylatū. in hoc nō timens eos. ſ. iudeoſ. qm̄ non videbatur cauſa diſcipulat⁹ ſed magis cauſa pietatis adueniſſe vt funeri officiū impenderet. Vel poteſt dici ꝙ iam ſeuicia iudeorum vtcunꝙ ſedata erat. quia aduerſ⁹ chriſtum gaudebant ſe preualuiſſe. et ideo non curabant de ſepultura. Propter quod nec ioſeph timuit. Rogauit inquā vt tolleret corp⁹ ieſu đ cruce. ⁊ ſepeliret. quia ſm leges humanas corpora damnatorum ſepeliri nō poterant ſine iudicis licentia. Et permiſit pylatus de

poni ⁊ ſepeliri. Nota ꝙ Jo/
ſeph dicebať nobilis decu/
rio. ſm alios euãgeliſtas. qꝛ
de curie oꝛdinatiõe admini/
ſtrabat hñs ſub ſe decẽ mili
tes. ſic cẽturio. c. pẽtarchꝰ. l.
Scđm Lu. Uir bonꝰ. ſ. in
teriꝰ in coꝛde. ⁊ iuſtꝰ. ſ. exteriꝰ
in ope. ⁊ q̄ntũ ad malũ cauẽ/
dum. Quia hic nõ ꝯſenſerat
ꝯſilio ⁊ actibꝫ eoꝝ. Unde de
iſto putant aliq̄ iſtũ Pš. ſcri
ptũ eſſe. Beatꝰ vir q̄ nõ abi. i
ꝯſi. impi. ⁊c. Uenit aũt nico/
demꝰ q̄ venerat ad ieſũ noc.
primũ. Joh. iij. q̄ ⁊ ipe diſci/
pulus fuerat ieſu. ſ3 occultꝰ.
iõ venerat nocte ad xp̄m fe/
rens mixturã p̄cioſa3. qꝛ mir
rã ⁊ aloes. q̄ ꝯſeruãt coꝛpo/
ra a putrefactiõe. Et ex hoc
apparet ꝙ nõ habebãt vera3
fidẽ reſurrectiõis. volentes
coꝛpus dñicũ a coꝛruptione
p̄ſeruare. cũ ſcriptũ ſit. Non
dabis ſctm̃ tuũ vide. coꝛ. Ac
ceperũt ergo coꝛpꝰ. ioſeph q̄
a pylato petierat. ⁊ Nicode/
mus. q̄ vngentũ attulerat. ⁊
ligauerunt eũ lintheis cum
aroma. ſ. ip̄m ꝯdientes. ſicut
mos eſt iudeis ſepelire. q. d.
nõ ſepelierũt eũ ſic ꝯdẽnatũ
ſed honoꝛifice vt magnu3. ⁊
ita vterq3 ip̄m inuoluit. Ex
hoc inoleuit mos eccľie. ſm
Bedã. vt coꝛpꝰ dñicũ non in
ſericis ⁊ auro textis. ſ3 in mũ
da ſyndone ꝯſecreť. Erat aũt
in loco vbi cruci. eſt ieſus oꝛ
tus ⁊ i oꝛ. mo. no. ſ. ꝙ ioſeph
q̄ mercatꝰ eſt ſyndone3 exci/
dit in petra ad ſui coꝛpis ſe/
pulturã. ſm Mar. Et bene
nouũ diciť. qꝛ ſubdiť. in quo
nõdũ q̄ſq3 poſitꝰ fuerat. De/
cuit aũt coꝛpꝰ xp̄i ſepeliri in
monumẽto nouo. ad deſig/
nãdũ ꝙ ſic in vtero marie ne
mo ante illũ. nemo poſt illũ
ꝯceptꝰ ſit. hic nemo ante illũ
nemo poſt illũ ſepultꝰ ẽ. Ad
innuendũ etiã ne cuiuſq3 al/
teriꝰ qui cũ eo iaceret reſur/
rectio facta exiſtimareť. Ad
deſignandũ ꝙ p̄ xp̄i ſepultu
ram moꝛte abſoꝛpta ⁊ coꝛru
ptione deſtructa in nouita/
te gratie refoꝛmemur. vnde
baptiſmus in vigilia paſche
antiquitꝰ celebꝛabatur. Ad
deſignãdũ ⁊ ꝙ xp̄s p̄ fidẽ re
condiť in aĩo innouato. Fu
it hoc monumẽtu3 de petra
exciſum. coloꝛ petre rubicũ/
dus ac aliȷs coloꝛ. bus per/
mixtus. et rotunda fuit ſm
Bedã. Ibi ğ. ſ. in monumẽ/
to nouo. propter paraſceuẽ
iudeoꝛum. i. ſextam feriam

p̄cedentē ſabbatum. in q̄ ne
ceſſaria ſabbato poterant p̄
parari. ⁊ qꝛ iā veſpa approp̄i
quabat qn̄ opari licebat. vn̄
Matth. dicit. ꝙ iam ſero fa
ctū erat. ſ. breuitate tp̄is vr/
gente. i. ꝓpe ſero erat. qꝛ iux/
ta erat monumētū poſuert
Ieſum. Theo. Attende inq̇t
habundantiā ſuſcepte p̄ no
bis paup̄tatis. Nā q̄ domū
in vita n̄ habuit. pꝰ mortē q̄ȝ
alieno ſepulchro reconditꝫ.
⁊ nudus exiſtēs a ioſeph o/
peritꝫ. Clauſus aūt fuit in tu
mulo q̄ cūcta claudit ſuo pu
gillo. Notandū ꝙ a veſpa
in veſperam illius diei in q̄
dn̄s eſt crucifixꝰ nulla eſt ho
ra in q̄ aīa deuota nō poſſit
aliq̇d deuotuȝ cogitare. In
prima veſpa pōt cogitare pa
ſche legalis celebrationē et
noui inſtitutioneȝ. In p̄nci
pio noctis ſaluatoꝝ p̄dicati
onē ⁊ diſcipuloꝝ informati/
oneȝ. In ſcd̄a vigilia noctis
xp̄i ōzonē. cōp̄henſionē ⁊ ne
gationē. In galli cantu xp̄i
illuſionē. faciei ceſionē. ⁊ h̄ī
domo anne. In mane illuſi
onē. colaphizationē. genaꝝ
p̄cuſſionē. ↄſpuitōnē ⁊ faciei
velationē. In hora tercia ac
cuſationē. inclamationē In
hora ſexta crucifixionē ⁊ ma
tris recōmēdationē. In ho
ra nona acetoſaȝ potationē
exclamationē. ſpūs cōmen/
dationē. et ipīꝰ emiſſionem.
In veſpa clauoꝝ extractio/
nē. corpis depoſitionē. depo
ſiti curatōnē. ⁊ curati tumu
lationē. Sed q̄re xp̄s vo
luit ſepeliri in alieno ſepul/
chro. Rn̄deo ſꝫ Aug. Quia
p̄ alioꝝ moriebatꝫ ſalute. Ut
q̇d eīm illi ꝓpria ſepultura q̄
tm̄ tridui tp̄is in ſepulchro
iacuit. nō tm̄ mortuꝰ q̄ȝ velut
in lectulo ↄquieuit. Sepul
chrū eīm mortꝭ eſt habitacu/
lū. Xp̄s autē q̄ vita ē nec opꝰ
habet habitaculo defuncto
rū. Sicut nec indigebat vt
corpus eiꝰ ↄdiretꝫ. qꝛ colitꝫ re
ſurrecturū ⁊ nullā corrupti
onē viſurū De ſepulchris
clauſura nota ꝙ ioſeph et ni
codemus aliȷ̄s deuotis eis
aſſiſtentibꝫ aduoluerūt ma/
gnū lapidē ad oſtiū monu/
menti. Qd̄ diuina diſpenſa/
tione factū fuit ſm̄ Augꝰ. ne
ſi in terra ſepultꝰ fuiſſet. vel
paruus lapis appoſitus fuiſ
ſet p̄ ſuffoſſionē ſublatꝰ opi
naretꝫ. De ſanctaꝝ mulie/
rū aſſiſtentia. Nota ꝙ ſede/
rūt ↄtra ſepulchrū Maria

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magdalene. et maria iacobi minoris. et ioſeph mater. et ſalome. aſpicie͂tes vbi poneretur corpus p̄dilecti magiſtri. Sed nunq̄d pia mater chriſti ſepulture i͂terfuit. pie credi pōt q̄ ſic. de h̄ tn̄ nihil certi ſcribit. Forſan ei͂ ipaꝫ q̄ſi femina͂ doloris gladio ō aperto latere filij tranſfixaꝫ. ad hoſpicium reduxerat filius ſuus ꝛ miniſter Jo. qua͂ forte ſecuta fuit ſoror ſu. mater iohis. De ſanctaꝝ mulieꝝ dilige͂tia. Nota ſm Lu. q̄ reuertentes de tumulatione xp̄i parauerūt aromata ꝛ vnge͂ta. q̄b9 poſt ſabbatum vngere͂t corp9 ieſu. Non em̄ fide͂ debita͂ habeba͂t. Sola mater chriſti q̄ fide͂ pfectam de celeri reſurrectio͂e habebat. de p̄paratio͂e vnge͂torū nō curabat. Sed ma. magda. q̄ viuent꞉ corp9 vnxerat. etia͂ corp9 mortui crede͂s ide͂ eſſe in numero. vngere volebat et ſil'r alie marie. Sꝫ qn̄ vnxerunt Rn̄deo. q̄ in paraſceue ſepulto dn̄o. ſm Beda͂. q̄diu licuit opari. i. vſq; ad ſolis occaſum fuerūt in vngentis p̄para͂dis occupate. vnd̄ poſtea vſq; ad aliam veſpera͂ quieuerunt. Vn̄ dicit Lu. q̄ ſabbato ſiluerūt. id eſt. q̄euerūt.

Fili mi ab

ſolon. abſolō fili mi. q̄s mihi det vt ego moriar p te. ij. Regum. xviij. Quia ſm ap'm de re cara et p̄cioſa qua͂t9 eſt labor in acq̄rendo tant9 eſt dolor in perdendo. Jdcirco in v̄bis p̄poſitis allegorice ſumpt꞉ virgo maria ſicut ſingulari dilectione genuit ſaluatoreꝫ. ſic in paſſio͂e ei9 acerbiſſima planctū ſingulare͂ exp̄mit ꝛ dolorem. p̄pter quod beata virgo duo facit. Plangit nobilitatem filij morient꞉ p̄pter amorem incōparabile͂. ibi. fili mi abſo. ꝛc̄. Tangit anxietatem matris ɔdolentis p̄pter dolore͂ intolerabile͂. ibi. q̄s mihi det. ꝛc̄. Geminat planctū. q2 in duplici curia mouet q̄rimonia͂. ſ. angelorū et hominū. ꝛ p̄pter diuinitateꝫ inhonorata͂. ꝛ humanitateꝫ maceratam. Sciendūꝫ ergo q̄ plangit beata virgo morteꝫ dominice paſſionis ſub nomine abſolonis. ꝛ hoc q̄druplicitier. Fuit enim abſolon pulcherrimus elega͂tia. dulciſſimus eloquentia. delega

tus exilio.lanceatus arboꝛꝫ
impendio. Sic iſte filiꝰ ma/
rie.fuit ampliꝰ ſpecioſus foꝛ
ma.per puritatē incarnatio/
nis.gratioſus in lingua per
ſuauitatem ꝑdicationis.ex/
ul in mundo per pauperta/
tem conuerſationis.ſuſpen
ſus in ligno per vilitatē paſ/
ſionis. Pꝛimo igitur bea
ta virgo plangit filiū ſub no
mine abſolonis.dicens. Fi/
li mi. De elegantia eius legi
tur.ij. Regū.xiiij. Poꝛro ab
ſolon vir pulcher erat in om
ni iſrael ⁊ decoꝛꝰ nimis a ve
ſtigio pedis vſq3 ad verticez
non erat in eo macula.ſemel
autem in anno tondebatur.
ponderabatq3 capillos capi
tis ſui ducentis ſiclis ponde
re publico. Dicit mgr̄ hyſto
riarū. Foꝛte huiuſmōi pon/
deris erat tonſura eius. vel
hoc pꝛecio emebāt eam mu/
lieres vt ſuboꝛnarēt crines
ſuos. Sic etiam chꝛiſtus fu
it ſpecioſus foꝛma pꝛe filijs
hominū per puritatez incar
natōnis. Erat enī dei filius
in qno relucet oīs pulchꝛi
tudo ꝑ diuinā naturā.⁊ filiꝰ
ꝟginis. q̄ ꝯm Anſ. eſt mater
puriſſima ea puritate q̄ ma/
ioꝛ non poteſt eſſe ſub deo,

Uidens igiꝭ maria tantam
pulchꝛitudinē in paſſione ꝑ
flagellis liuidā.ſanguīe cru/
entatā.clamat cū doloꝛe.fili
mi abſolon.nō ita deſpicabi
lem ſpūſſ.te in vtero meo ge
nuit.non ita defoꝛmē mun/
do te edidi.nonne tu ſereni/
oꝛ ſole.pulchꝛioꝛ abſo. Du/
plicitas chꝛiſti dupliciter ex
cedebat.ſ. angelicā ſublimi/
tatem.ꝓpter agentꝫ dignita/
tem. humanam venuſtatem
pꝛopter parientis ꝯfoꝛmita
tem.ꝓpter pꝛimuz diciꝭ. Poꝛ
ro ſicut abſo. nō erat vir pul
cher in oīi iſrael. Per abſo
lon q̄ interp̄taꝭ pax patris.
xp̄s intelligiꝭ. q̄ poſuit pacē
inter nos ⁊ pr̄em. q̄ ꝯm diui
nitatē in q̄ ſūma eſt pulchꝛi/
tudo ſiliꝭ eſt pr̄i. Per viruz
iſrl angelꝰ intelligiꝭ.qꝛ videt
deū quē xp̄s excedit ī oī pul
chꝛitudine.alias nō deſide/
raret ip̄m ſūme ꝯſpicere.⁊ ħ
ꝓpꝭ agētꝫ potētiā. qꝛ ꝯm Au/
guſti.a ſummo pulchꝛo non
pōt niſi q̄ pulcherrimū ē ef
⁊ ſpūſſctūs fuit agēs in īcar/
natiōe. Propꝭ ſcōm dꝛꝛ de/
coꝛꝰ nis excedēdo hūanā ve
nuſtatē ꝓpꝭ pientꝫ ꝯtinentiā
q̄ erat pulcherrima. Habu/
it igiꝭ xp̄s ꝯm vtrāq3 naturā

ſcꝫ diuinā ⁊ humanā cōple/
xionē delicatiſſimā ⁊ ꝓportio
nē naturaliū optimā. Unḋ
Crathon iunior phūs ꝑ di
cta epifanij doctoris ipſum
xp̄m videns. ā̄mirando ait.
Nō moriẛ ille hō niſi mors
ſibi ab alijs inferaẛ. Cōſide/
ra igiẛ maẛ filiū t. cōfoſſum
vulnerib₉ ante oculos tuos
pendentē. Deut. xxviij. Erit
vita tua q̄ſi pendens ante te
Unḋ illud Phil'. ij. poterat
dicere. Mihi viuere xp̄s eſt
⁊ mori lucꝝ. Ac ſi diceret Ui
ta filij mei vita cordis mei ē
ſed mors ſua lucrū generis
hūani. Uide faciē quā deſi/
derant angeli ꝓſpicere. ſputꝫ
maculari. alapiſ cedi. ſpinea
corona coronari. quia mille
puncti verticē ei⁹ vulnerauē
runt. ſm Bern̄. Hec filius
mente dixit nō ore. Cui ma
ter rn̄dit ſm Anſ. Fili dul/
cor vnice. ſingulare gaudiū.
vita mee aīe. fac vt ipa mo/
riar ꝓ te. q̄ te ad mortē genui
Sed xp̄us dixit Hiere. xv.
lamentabiliter mr̄i. Ue mi/
hi mater mea. q̄re me genui/
ſti virū rixe ⁊ diſcordie ī vni
uerſa ter. Et ſequiẛ. Omēs
maledicūt mihi. ſ. latrones.
iudei ⁊ gentiles, di. Uachꝛē

Cui mr̄ ſm Anſ. Tu mihi
pr̄. tu mihi ſpōſus. tu om̄ia
mihi eras. Nūc orbor patre
nūc viduor ſponſo. deſolor
prole. oīa ꝑdo. Scḋo be/
ata virgo plāgit filiū ſuū ſub
noīe Abſolonis. q꞉ fuit dul
ciſſim⁹ eloquentia. vł gratio
ſus in lingua ꝑ ſuauitatē p̄/
dicatōnis. Un̄ poterat dice
re cū videret eū elinguē. Fi
li mi mihi nō loq̄ris. Nūq̇d
inſipientior es ſalomone vł
abſolone de quo legiẛ ꝙ fu/
it eloquētiſſimus. ⁊ ſollicita
baẛ corda viroꝝ verbis. No
ta hyſtoriā. Sic xp̄s hodie
pendens in cathedra crucꝫ
ꝓtulit ſeptem verba dulciſſi
ma ⁊ informatiua. De q̄ ca/
thedra dicit Aug⁹. Lignuꝫ
illud in q̊ fixa erāt membra
morientis, cathedra fuit do
centis. Primū verbū fuit
ſitio. Dicit Bern̄. Dn̄e q̇d ſi
tis. ergo ne te plus cruciat ſi
tis q̄ꝫ crux. de cruce taces. ⁊
ſiti clamas ſitio. Ueſtraꝫ ſa
lutē. veſtrū gaudiū. plus aīa
rū veſtraꝝ q̄ꝫ corꝑis mei cru
ciatus me tenet. In q̊ verbo
inſtruit nos deſiderare ma/
gis aīarū ſalutē. q̄ꝫ corporis
voluptatē Scḋm fuit. pr̄
dimitte illis. ⁊c̄. Bern̄. Di/

ra res. iudei clamabāt cruci
fige. ſed xp̄us ignoſce. Ma/
gna illoꝝ iniq̄tas. ſed maioꝛ
tua pietas. qꝛ multꝰ ad igno
ſcendū. In hoc inſtruimur
oꝛare ꝓ inimicis. qꝛ neſciūt
quid faciūt. Quis em̄ ſci/
ens detractiōe ſe occidi eter
na gl'ia ꝑdari. graui ira eter/
nā ſibi irā ꝯcitari. ⁊ his non
careret. Terciū eſt. hodie
mecuꝫ eris in paradyſo. i. in
quiete ⁊ gaudio. qꝛ ſm̄ Am
bꝛo. vita anīe eſt eſſe cū xp̄o
Bern̄. Pulcherrimū ꝯuerſi
onis exemplū. ꝗ̄ cito latro/
ni venia dat̄. plus tribuit ꝗ̄
rogat̄. Ille dixit. memento
mei. Dn̄s dixit. Mecū eris
in paradyſo. Ille dixit. dum
ve. xp̄s ait. hodie. In hoc in
ſtruimur cito paupibꝫ ſub/
uenire. Prouerb. iij. Ne di.
amico tuo. cras dabo. cū ſta
tim poſſis dare. Quartū
eſt. mulier. ecce filꝰ tuus. O
miſerabilis cōmutatio. dat̄
matri ꝓ dn̄o ſeruus. ꝓ magi
ſtro diſcipulꝰ. ꝓ deo ⁊ homi
ne. hō purus. In q̄ ſm̄ Cri/
ſo. inſtruimur oēm diligen/
tiā hr̄e vſq3 ad vltimā reſpi/
rationē eoꝝ qui nos genue/
rūt. Quintū fuit. hely he.
lama. ⁊c̄. In h̄ verbo inſtrui
mur in tribulatiōe deū inuo/
care. qꝛ eſt amicꝰ dulcis i cō
ſolando. prudēs in ꝯſulēdo
foꝛtis in ſubueniēdo. ij. Pa/
ralip. xx. Cū igno. quid age.
de. Sextū fuit. ꝯſumma
tū eſt. ſ. debituꝫ pꝛo peccato
pꝛimi parentis ꝑſolutuꝫ eſt
ꝑ ſanguinē meuꝫ. Ps. Que
non rapui tunc exolue. In
hoc inſtruimur in bono in/
cepto ꝑſeuerare. Bern̄. Per
ſeuerantia eſt ſingularis fi/
lia ſummi regis. virtutum fi
nis ⁊ ꝯſummatio. Greg. In
caſſum bonū agit̄ ſi ante vi/
te terminū deſerat̄. qꝛ ⁊ fru/
ſtra velociter currit qui pꝛi/
us ꝗ̄ ad metas veniat defi/
cit. Septimū fuit. In ma
nus tuas cōmendo ſpirituꝫ
meū In hoc verbo inſtruxit
nos ꝙ in illa terribili hoꝛa
moꝛtis poſtpoſitis oīmibus
cōmendandus eſt deo pa/
tri ſpiritꝰ. qꝛ ſm̄ Bern̄. Do
loꝛ eſt ī exitu ꝓpter reꝝ amiſ/
ſioneꝫ. hoꝛroꝛ in tranſitu ꝓ/
pter demonū obuiationeꝫ.
pudoꝛ in dei conſpectu pꝛo
pter ſecretoꝛū reuelationeꝫ.
Hoc enim tribunali crucis
filius dei pendēs dedit ſen/
tentiā diffinitiuā de diabo/
li condemnatōne. q̄ ibi fuit.

Dedit peccatorū abſolutio/
nem. vnde dicit. pater dimit
te illis. Dedit ſententiam de
regni aptione. hodie mecuꝫ
eris in paradyſo. Tercio
beata ꝟgo plāgit filiū ſub no
mine abſolon. q꞉ fuit delega
tus exilio vl' exul in mūdo ꝑ
paupꝑtatē ꝯuerſatiōis. Cum
eñ ſcḋm aplm eēt diues pau/
per fieri voluit. vt ſua paupꝑ/
tate nos ditaret. ꝓpter quod
mater ſua videns ipm̄ ſuis
indumentꝭ ſpoliari. ⁊ nudū
in ſola carne crucifigi. q̄ car/
ne cuꝫ veſtierat ſcḋm Anſ. po
terat clamare ad patrē illud
ij. Regū. xiiij. Uade ⁊ reuoca
puerū abſo. q. d. O pr̄ reuo/
ca ieſum ad celſitudinē ſupꝑ/
ne dignitatis. reduc eiectuꝫ
tuū de pꝑegrinatione mūda/
ne calamitatis. ⁊ de paſſione
tante nuditatꝭ. Ipe fuit ve/
rus ioſeph venditꝰ a fratri/
bus ſuis in egyptuꝫ. i. in hūc
mundū. Gen. xxxix. Huic fe
cit pr̄ ſuus diuinitatē talarē
tunicā. hūanitatē totā diui/
nitatē tegentē. Un̄ Iſa. Ue
re tu es deꝰ abſconditꝰ. hec
fuit in vtero ꝟginis fabrefa/
cta. multꝭ coloribꝫ in paſſio/
ne polimita. q꞉ fuit de byſſo
carnis ꝟginee. ⁊ purpura ex
ſanguinis effuſiōe. de colo/
re nigro ex plagarū tumore.
pallido ex eſtꝰ feruore. Hūc
ioſeph nō ſolū vendiderūt.
inſuꝑ occiderunt. Uide igit'
o maria ſi tunica fi. t. ſit an nō.
⁊ cū ipa iſtā tunicaꝫ intueret'
ꝑ ſingulas partes. i. mēbro/
rū diſpoſitiones ⁊ dolores.
Rn̄dit. tunica mea eſt. fera
peſſima deuorauit eū. Ipſa
aūt loquit' prī. vide ſi tunica
iſta ſit coeterni filij tui. Quā
cū videret pr̄ ait. fera peſ. de
uo. eū. Un̄ qn̄cunqꝫ pr̄ eam
intuet'. oim̄ iniuriaꝝ obliui/
ſcit'. Bern̄. Reſpice ſctē pr̄ in
faciē chriſti tui. Ecce vox ſan
guinis fra. nr̄i clam. ad te de
terra. intuere dilectū natuꝫ
tuū toto corꝑe extēſum. cer/
ne manꝰ innoxias manātes
ſanguine. ꝯſidera filij latus
crudeli foſſum cuſpide ⁊ re/
noua me ſancto fonte queꝫ
īde credo fluxiſſe. Uide ima
culata veſtigia duris cōfixa
clauis. ⁊ ꝑfice greſſus meos
in ſemitꝭ tuis Quarto plā
git beata virgo filiū ſub no/
mine abſalon. q꞉ fuit lancea
tus impendio. vel ſuſpēſus
in ligno ꝑ vilitatē paſſionis
Fuit eñ crucifixus ī ligno.
cōuicijs laceſſitus. colaphis

ceſus. clauis crucifix⁹. ad vl/
timuz lāceatus. Qđ videns
maria. dolorez filij ſuſtinere
non ꝑualens. exclamat. heu
fili mi abſolon. Unde pote/
rat dicere illud. ij. Reg. xviij.
Uidi Abſolon pendere de
quercu. Ubi tria ponit bea/
ta virgo. ſ. Sue pſone aſ
ſiſtētiā. ꝓpter qđ dicit. Uidi.
veruz vidi inquit. ſeruando
diligenter. condolēdo vehe/
menter. colligendo indeſinē
ter. aſſiſtendo reuerent. Jo.
xix. Stabat iuxta crucem.
Stabat inquā vt paſſionis
ſocia. vt patientis miniſtra.
vt fidei firmitate imota Un
de etiā Ambro. Stabat iu/
xta crucem maria. vt non ſo
lum mortē filij conſideraret
ſed vt ſalutē humani gene/
ris expectaret. Tante eñ ca
ritatis fuit beata virgo ꝙ fi/
lio ſuo in cruce poſito aſtitit
vt ſi neceſſe eſſet. ſeipam cru
cifigendam ꝓ ſalute peccato
rū traderet. Filij patien/
tiam. Unde dicit. Abſolon.
quod interpretatur filius pa/
tiens. per quē chriſtus intel
ligitur. qui non reclamauit.
vt triſtis. vt turbatus ſed ſi
cut agnus corā tondente ſe
obmuteſcit. ꝛ patienter ſuſti
nens ꝓ eis orauit. Hic ē ab/
ſolon pulcherrimus ad in/
tuendum. Salomon pacifi
cus ad diligendum. Sam/
ſon fortiſſim⁹ ad ſuſtinendū
Supplicij ignominiā. ibi
pendere de quercu. ſicut ma
ledictus in lege. cui maledi/
xit deus. Sicut dephēſus
in ſcelere qui tollit peccatuz
ab homine. ꝛ ipe ſine crimi/
ne in cruce pependit qui ap/
pendet tribus digitis molē
terre. qui ſuſpēdit aquas in
nubibus. qui celum et terrā
palmo concludit. qui ꝓ nřos
dolores ſuſtinet. ꝑ quē ho/
mo paradyſum obtinet. Ad
quē nos ꝑducat. ꝛc.

Societ. Jesu Paderborne

Impreſſus eſt libell⁹ iſte
Argentine. Anno dñi. M.
cccc. xcvj. Finitus in die ſan
cti Gregorij pape.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

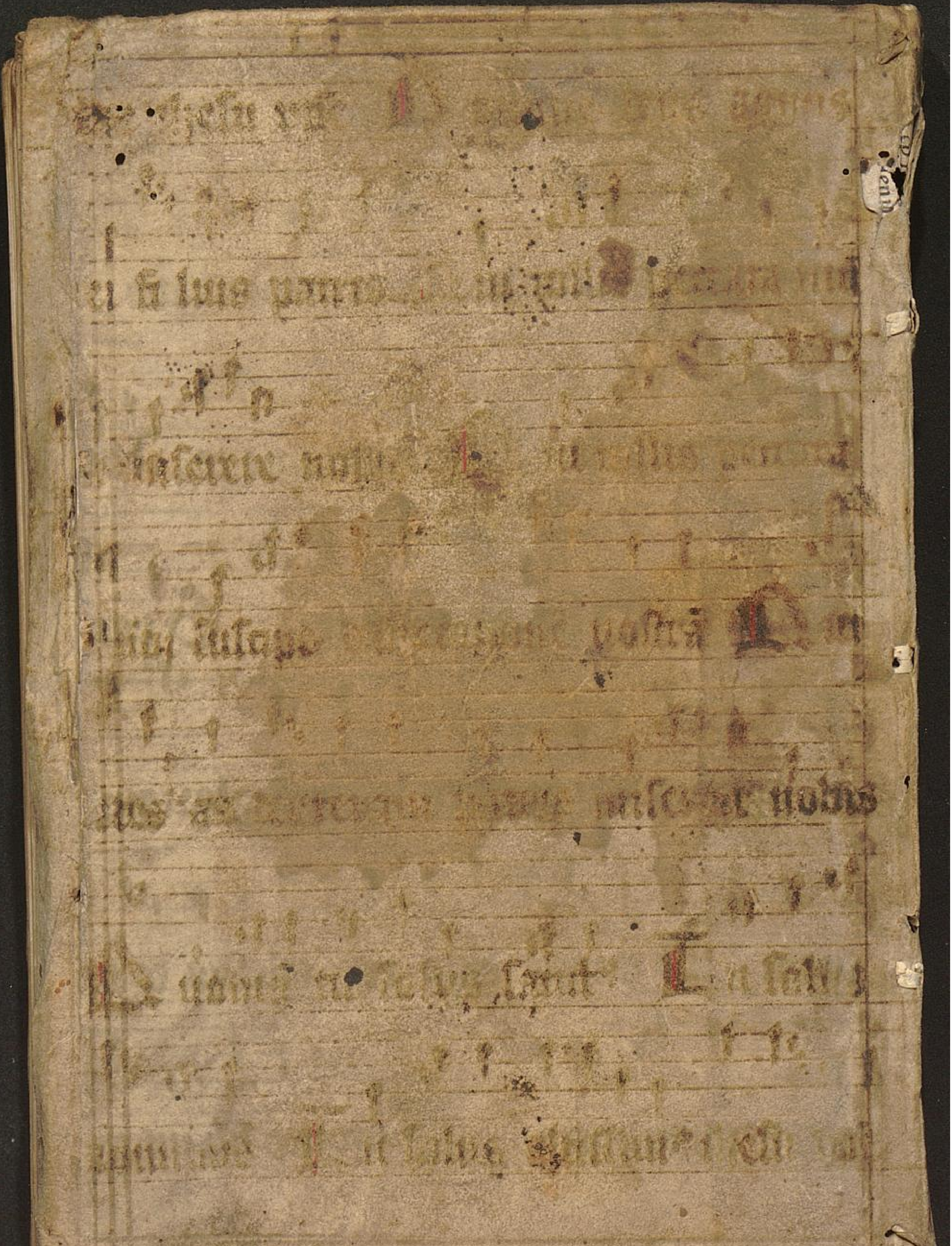

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IV^a

144

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN